

امداد الفتاویٰ

پہنستو

جلد ۱

کتاب الطہارۃ

کتاب الصلوٰۃ

حکیم الامت مجدد الملت حضرت مولانا
آشرف علی تھانوی

بترتیب جدید

حضرت مولانا مفتی محمد شفیع صاحب
بانی جامعہ دارالعلوم کراچی و مفتی اعظم پاکستان

مترجم

مولانا زاہد اللہ شاہ حقانی

مکتبۃ النور
قصر غفران، لاہور
0300-6305519
0300-7916509

تمام فنون کے کتب کے پی-ڈی-ایف ہمارے ویب سائٹ سے اور پلے سٹور سے فری ڈاؤن لوڈ کریں۔ ہم روزانہ کی بنیاد پر اس میں مزید کتب شامل کر رہے ہیں اس لیے آپ ہفتے میں ایک بار ضرور ہمارے پلے سٹور اور ویب سائٹ کو چیک کیا کریں۔

ابھی مطلوبہ پی-ڈی-ایف مفت ڈاؤن لوڈ کریں

تفاسیر	خطبات	منطق
احیث	سیرت	معانی
فقہ	تاریخ	تصوف
سوانح حیات	صرف	تقابل ادیان
درس نظامی	نحو	تجوید
لغت	فلسفہ	نعت
فتاوی	حکمت	تراجم
اصلاحی	بلاغت	تبلیغ و دعوت
تمام فنون		

إِمْدَادُ الْفَتَاوَى

پښتو

۱

حکیمُ اُمتِ مجدِّ الملت حضرت مولانا
آشرف علی تھانوی

بترتیب جدید

حضرت مولانا مفتی محمد شفیع صاحب
بانی جامعہ دارالعلوم کراچی و مفتی اعظم پاکستان

مترجم

مولانا زاہد اللہ شاہ حقانی

قصہ خوانی بازار محلہ جنگلی پشاور
اکوڑہ خشک نوشہرہ
0300-9395919
0306-7616569

مکتبۃ النور

د امداد الفتاوى د اول جلد د مضامينو فهرست

کتاب الطهارة

۳۲	د بخولپاره د مسواک حکم
۳۲	د کبیری د مسح کولو او وینځلو حکم
۳۲	داودس ته وروسته د انا ایزلناوینکل
۳۳	د جنازي په اودس د پنځه گونو لمونځونو حکم
۳۴	یوازی په یی لاس باندې داودس کولو حکم
۳۴	شبه د وینځلو د خاککې او باد ماتونکې دی او کڼه ؟
۳۴	د زخم د غلې څخه زوی او نور وینکل
۳۵	د معذور لپاره داودس پاتې کیدو حکم
۳۵	د غسل په وخت کې د عطریې د غوړنه لری کول
۳۵	د عذریې وخت د غلې لاس څخه کار اخستل
۳۶	ضمیره او خټه چه په نوکاتو باندې وی داودس او غسل د صحت مانع ندی
۳۶	د کټه یاد کومې بلی دوا سره بهیدونکې وینه کچیری پټه وی څه اعتبار لری
۳۷	یوازی څلورمه برخه سر مسح کول عادت جوړول مکروه دی اولمونځ هم مکروه دی
۳۷	د سر د مسح کولو لپاره نوی اوبه اخستل
۳۷	د زخم (آب) د پټې لاندې چه کوم نور زوی
۳۷	وی هغه داودس ماتونکې دی او کڼه د تعارض ځواب
۳۸	د پلټی په شان ناستی حالت کې که ویده شی نو داودس ماتیری
۳۸	د کبیری سر داودس کولو حکم
۳۹	د غاری د مسح کولو حکم
۴۰	په اودس کې د اعدو د باله او بسم الله لوستلو حکم
۴۰	ماشوم ته شیدې ورکول داودس ماتونکې ندی
۴۰	د قدم څخه پرته وینکل و شونو داودس صحیح دی او کڼه ؟
۴۲	فصل فی الغسل
۴۲	د بخولپاره په غسل کې دویستو بیتونه لمدول کانی دی

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم : امداد الفتاوى
 د مصنف نوم : اشرف على تهاوى رحمه الله
 د مترجم نوم : مولانا اهدان شاه حقانى
 کپوژر : قارى روح الله صافى
 د پېژاین : مولوى محمد بشير طيب خيل
 تهیه و ترتیب : صافى کمپوزنگ سنتر محله جنگى پشاور # 0312- 9885005
 :Email : Hedayatullah.safi@yahoo.com
 ناشر : مکتبه الحرم
 مدیر مکتبه : طالب العلم فضل الرحمن حیدری او حافظ عین الدین ابراهیمی
 د چاپ ځای : ... اعراف پرنټرز لنډیم ټرډي سنټر محله جنگى پېښور
 عرض ناشر

زما له ټولو علما، کرامو او طلباء، عزامو او عامو کتونکو څخه هیله او تمنا ده کچری دی کتاب کښی کومه لغفلې او یا نوره غلطی وی داپه زمونږ څخه سهوا شوی وی تاسی دا غلطی مونږ ته په گوته کړی ترڅوی پوری په آینده کښی د اتکرار نشی او اجر به نی انشاء الله تعالی الله جل جلاله درکوی والسلام

د رابطې شمېر : 9395919 - 0300 # 7616569 - 0306

د چاپ او ترجمې ټول حقوق د ناشر سره خوندي دي

- ۴۲..... غسل په وخت کې دینې دتوریت دظاهری برکې وینفل کاشی دی
- ۴۳..... په بدن باندې زخم وی نو غسل وکړی اوکه نیمم؟
- ۴۳..... غسل په ناسته وکړی اوکه په واده؟
- ۴۳..... که غایبونو کې دمسائی پور او نور داخل کړی شی نو غسل څه حکم دی
- ۴۵..... غسل نه وروسته دمنی دوتلو حکم
- ۴۶..... دضوب څخه راپاڅیدونکې باندې غسل واجب دی یا نه واجب و تفصیل
- ۴۸..... دغری په تپه غسل حکم
- ۴۸..... دناپاکې بېلې سره صحت ویتونو په هغې باندې غسل واجب نه دی
- ۴۸..... کومه سره که چه د شرابو څخه جوړه شوی وی پاکه دی
- ۴۹..... دودې حکم
- ۴۹..... دضوب نه دپاڅیدونه څه وخت وروسته درطوبت لیدل
- ۵۰..... غسل په وخت کې په زخم باندې دکومې دوا لېولو حکم
- ۵۰..... دمسور لپاره په اکر وخت کې دلمونځ کولو حکم
- ۵۱..... دمنی دغن دغسل دوجوب لپاره شرط نه دی
- ۵۱..... دغسل په وخت دغور و سوریو نه داویو اچولو حکم
- ۵۱..... په غسل ځایه کې دشر و ابرو کولو حکم
- ۵۲..... دجنابت په حال کې وېسته پری کول مکروه دی
- ۵۲..... باب الماء الذي يجوز به الوضوء وما لا يجوز به
- ۵۲..... دجنت لرونکې شوش داویو څخه اودې جائز دی
- ۵۳..... په هغه څیز کې چه نجاست یې معلوم نه وی داویو بهیدلو سره اوبه نه ناپاکه کیږی
- ۵۳..... اوبه په څو څو بیه کیږدوسره دمطلق والی څخه نه ووځی
- ۵۴..... فصل فی الجبر
- ۵۴..... د شاه په تل کې دپلیسی لوییدلو حکم
- ۵۵..... هغه مارچه وینه لری په هغه شاه ناپاکه کیږی
- ۵۶..... دکارغه په گندگی کوشی نه مردار یری
- ۵۶..... شاه څومره دبیت الخلا څخه لری کیدل پکار دی

- ۵۸..... دچیلی (اوی) اوڅره دگندگی لوییدلو سره د شاه حکم
- ۵۸..... په کوشی کې دشرینو او غوټو او دغور څیدلو حکم
- ۵۹..... د۸۰۵۹۵ نمبر مسئلې متعلق د تسامح اصلاح چه د
- ۵۹..... امداد الفتاوی ص ۲۲۴ لمری تسمه ملحقانولاندې درج دی
- ۵۹..... دنجسویو ټولنولویدل په کوشی کې
- ۶۰..... دامام محمد په قول ددری سوو بوکو ویستلو تحقیق
- ۶۱..... دغولی ټرو باندې لمدولوسره په گوته باندې دقران مجید د پایې اړولو حکم
- ۶۲..... فصل فی التیمم
- ۶۲..... دمسجد په زمکه دتیمم وهلو حکم
- ۶۲..... څومره لری والی داویو دتیمم دجواز لپاره شرط دی؟
- ۶۲..... هغه څوک چه په ظلف بند شوی دی دغه لپاره دتیمم څه حکم دی؟
- ۶۳..... په یغو ملکونو کې دتیمم وهلو حکم
- ۶۳..... په ریل کې دجنابت دتیمم شرط
- ۶۴..... باب المسح علی الکفین وغیرهما
- ۶۴..... په جرابو او نضی موزو باندې دمسح کولو حکم
- ۶۴..... په انگریزی بوټ باندې چه ټوله کپه پټه کړی دمسح کولو حکم
- ۶۶..... دچلو جرابو په سر دپوستکې موزه واغوسته په هغې باندې مسح
- ۶۷..... باب الحيض والنفاس والاستحاضة
- ۶۷..... دټولی شوی وینی نه وروسته چه کومه وینه راشی دهغې حکم
- ۶۷..... دهمل دغور څیدونه وروسته دهیض او استحاض حکم
- ۶۷..... داسقاط همل متعلق حکمونه دنفاس اولمونځ اوروژه اونور
- ۶۸..... دکومې بڼی چه لمری ماشوم وشي دهغه حکم
- ۶۹..... دعادت دڅیرونکې هالنضی حکم
- ۷۰..... دهغې بڼی حکم چه وینه یې ددری ورځو څخه کمه بندیری
- ۷۰..... دهغې وینی حکم چه دائل طهر نه وړاندې شروع
- ۷۱..... شی اودائل طهر نه وروسته پورې روانه وی

- ۷۲..... طهر دینفلس و روضه شکر کم نه وی اگر که لرحم هم وی
- ۷۳..... دهانصی ده تا گانو او را و نو ستلو حکم
- ۷۵..... باب الانجاس و تطهیرها
- ۷۵..... دمر در هضم در گولو شکر و روسته پاک دی او داهو کی و غیره حکمونه
- ۷۶..... دما در بیماری ده ، شکر چه کوم رطوبت و ضی دهغه پاکوالی او نه پاکوالی
- ۷۶..... تحقیق او په کوم رخت چه دا رطوبت و لگیری په هغی باندی دلمونخ کولو حکم
- ۷۶..... دلامده رخت کوم مرداری ضمی باندی اینودل یا مردار رخت سره تاوول
- ۷۷..... اصلاح دتصفیح الغلاظ شکر
- ۷۸..... دخیل دطرطوم (پزی) ، شکر چه کوم او په هغی حکم
- ۷۸..... دجامی صفراء نجس دی
- ۷۹..... د (۹۰) نمبر مسئلې نتمه داوایی صفی نتمه ۳۳۱
- ۷۹..... دکریم دپاکولو طریقہ
- ۸۰..... دآسی دناپاک والی په صورت کی دلوئی و غیره نه داو بود راویستلو صورت
- ۸۰..... په هغی کپری دلمونخ کولو حکم چه دظور من برضی نه زیاته نجسه وی
- ۸۱..... په ولایسی رنگ باندی درنگ نوی کپری حکم
- ۸۲..... سوال مربوط دذکر شوی خواب (۹۵)
- ۸۲..... په ناپاک رنگ باندی درنگ شوی جامی حکم
- ۸۳..... دشیبواو غوریو دپاکولو طریقہ
- ۸۳..... دیوکسی پاکس کپری بل کی استعمالوی شی
- ۸۴..... په لوئی باندی دسپی دپس شور دی پاکولو طریقہ
- ۸۴..... دکریم لرونکی پوتی دپاکولو طریقہ او دورو ماشومانو د متیازو حکم
- ۸۵..... دغیر ماکول اللحم دشیبور پی حکم
- ۸۵..... دترجیح الراجح ظور من حصص (۷۹) شخصی شکر
- ۸۶..... مردار او هرام خاوی په غورو کی سو شولوسره غور ناپاکیری او کنه ؟
- ۸۶..... دترجیح الراجح ظور من حصص صفحه ۷۹ شکر
- ۸۶..... وینی والا سساره په غوریو کی سوزولوسره ددغو غوریو حکم

- ۸۶..... دحلال خاوی سوزول شوی غوریو حکم
- ۸۷..... دفرج دلوئوالی حکم
- ۸۸..... دترجیح خامس او تحقیق او تفصیل در طوبیت فرج شکر
- ۸۹..... ددی خواب ددی ضایه دالبکل شوی دی
- ۹۰..... دپنجمی ترجیح ص ۸۸ په تحقیق دما تیدوداودس
- ۹۰..... په رطوبت دفرج سره دهغه دظهارت په صورت کی
- ۹۱..... دلته مولوی حبیب احمد صاحب ضمایه استفسار باندی هغه دغه خواب ولیکه
- ۹۴..... دپنجمی ترجیح ص ۱۳۶ او دموهم تفصیل اجمال متعلق در طوبیت دفرج
- ۹۵..... دچنگنی متیازی
- ۹۵..... دچنگنی په پاکوالی باندی شکر او دهغی خواب
- ۹۵..... کوم چه دپاوولوسره پاکیری
- ۹۶..... مورک دسوی په غورو کی پوخ کرای شی نو دهغه حکم
- ۹۶..... انسانی اعضا په غیر منحصره شیانو کی داخل ندی
- ۹۶..... دهرامو خاویو پوستکی په دبیخ کولوسره پاکیری
- ۹۶..... په گرمی کی اینودل شوی پوستکی په لمدیدلوسره نه ناپاکه کیری
- ۹۷..... داویو چینجی نجس ندی
- ۹۷..... په نجس رنگ باندی درنگ شوی کوزی پاکول
- ۹۷..... هغه منی او مدی چه نری وی دظهارت لپاره سولول کافی ندی
- ۹۸..... هغه چایی چه خونایی پری وینلی په اور باندی دسوزیدونه وروسته پاکه ده
- ۹۸..... په ناتوکی مورک مرنوئوددی دپاکولو طریقہ
- ۹۹..... سپی په خیلو ماشونوسره کپره چری کره نو هغه پاکه ده که ناپاکه ؟
- ۹۹..... هغه مورک چه حلال شوی نه وی دهغه وازدی ناپاکه دی
- ۹۹..... دعام ابتلا په وقت کی دجامو په طهارت کی دگنجایش او توسع احکام
- ۱۰۰..... دحضور علیه السلام فصیلت پاک وکنه ؟
- ۱۰۱..... ددینه وروسته ددی متعلق بل خط راغی چه لاندی منقول دی
- ۱۰۲..... دالکول په حکم کی تفصیل

١٠٢	دمايانم خالي (شوپرک) متيازى او گندگى پاگه ده
١٠٢	دنوى کبرى دنجاست دظهارت تحقيق
١٠٤	چرگه دهلولو وروسته بغیر دپاکولو دمينځ نه بې
١٠٤	په اوبو جوړولو سره ناپاگه ده دنامى په هواله
١٠٦	داودى مالى په مهال داستقبال او استديار هواز
١٠٦	داولنى نيمه صفحه (٣٣٠)
١٠٦	لمرته دمح اړه ولود متيازوپه وخت کې دلمر دپوښېدوپه وخت په ورپښو کې
١٠٧	په لمانځه کې داستنجا دپايدېدلو حکم
١٠٧	په جذبونکې کاغذباندي قدم هواز استنجا کول
١٠٨	داستنجا په وخت کې دسلام خوا بولو هواز
١٠٨	داستنجا په وخت دسلام تحقيق
١٠٩	دپورتني ځواب متعلق سوال
١٠٩	دمتيازونه وروسته په لويه استنجا
١١٠	دمتياز و لويه وخت کومه مستقلة دعائسته
١١٠	بلکه دبول اوبراز دواړو لپاره پکې يوه دعاده
١١٠	دکتاب الظهاره مربوط څورى وړى (منشوره) منلى دقران حکايت کونکې بشقاب بلاوضو
١١١	مى کولو تحقيق
١١١	بى اوده دتفسير او ترجمى مخ کول
١١٢	دقریات عندالله مخ کول بى اوده اوهر هغه
١١٢	کتاب مخ کول چه قرانى ايتونه پکښى وي
١١٢	دظهارت نه بغیر دمخ مصحف په حرمت باندي دځواب دشبهى په استدلال
١١٣	په داسې ډول دقرانى ايتونو دليکلو حکم چه دکاغدمخ ونه شى
١١٤	کتاب الصلاة
١١٤	باب المواقيت
١١٤	دمايانم اومازى گړتر مينځ دلمانځه وغيره حکم
١١٤	دماختون دلمانځه دوخت بيان
١١٥	

١١٥	دمازى گړوخت
١١٦	دمازى گړدکراحت د وخت توضيح
١١٦	دظهر مغرب، او عصر دپيژندلو طريقه
١١٧	دمايانم دوخت پيژندلو طريقه
١١٨	دقوم پابندى دمقرر وختونو دلمانځه لپاره دغه ضبطول په ساعت او شيره
١١٩	په ساعت پابندى دلمانځه دوختونو دالتزام حکم
١٢٠	دساعت په دريغه دوختونو پيژندل
١٢١	دهواز صلاة بعدالظلوع و قبل الغروب اندازه
١٢١	دتکبير اولى وخت
١٢١	درمضان مياشت کې دمايانم په لمانځه کې دتاخير حکم
١٢٢	دلمونځ کونکو حاضرېدلو حکم په ټالى نه په اذان
١٢٣	داذان په دعا کې دتسونو پورته کولو حکم
١٢٣	داذان دشرعيت ځايونه
١٢٤	په اذان اوقامت اودماشوم په اذان کې دهنى على الصلاة
١٢٤	اوهى على الفلاح دويلوپه وخت کې دالتفات حکم
١٢٤	داذان دتعدد په وخت کې دبيع کراحت په اول اذان دجمعى سره
١٢٤	داذان دځواب ورکولو حکم په ټولو دى
١٢٧	داذان دځواب استحباب
١٢٧	څو ځله اذان اوريدلو سره اذان داجابت حکم
١٢٧	داذان په اوريدونکو باندي دسلام ځوابول واجب ندی
١٢٨	په مسجدکې په چپ طرف اذان کولورواج څنگه دى ؟
١٢٨	په يوه وخت کې په دوه مسجدوکې ديو سري اذان کولو حکم
١٢٩	په هغه ځايونوکې چه غروب يا طلوع ونه شى دلمانځه وختونه
١٢٩	ددې په ځواب کې لاندې خط راغی
١٢٩	الجواب من المولى عبدالكريم
١٣٠	

- په بيان د فصل د ماينام او ماينامون په لمانځه کې په هغه ځای کې چې علم د غروب شمس او طلوع
۱۳۲ د صبح صادق هلېت منځل دی
۱۳۲ د دينه وروسته بل خط راغی
۱۳۳ د اقامت ځواب پواځې په مقدس باندې دی او که په ټولو
۱۳۴ د ماينام اذان اولمانځه تر مينځ د همداسې حکم
۱۳۵ د اقامت په وخت په ځې علی الفلاح باندې دودريدو حکم
۱۳۷ په ځې علی الفلاح باندې دودريدو حکم
۱۳۸ په رمضان کې د فجر اذان تعدد پيښمن اوصيخ صادق په وخت
۱۳۹ د تحريم په وخت د قيام فرستيد
۱۴۰ درکوع نه مخکې د قيام نه بغير د تکبير تحريم حکم
۱۴۰ د لمانځه په نيت کې د اقتديت بالقران ، جملې ويلو حکم
۱۴۱ په لمانځه کې د نيت تلفظ کولو حکم او د مجدد صاحب د قول تحقيق
۱۴۲ په سجده کې حکم د وضع رکبتين قبل اليمين
۱۴۲ په سجده کې د اليدين درفع تحقيق
۱۴۴ په تکيه باندې د سجده کولو حکم تحقيق
۱۴۵ د مذهب شنبه تحقيق د دواړو سجده تر مينځ په ماتوره د عاگانو وغيره کې
۱۴۶ په قومه او جلسه کې د ماتوره دعا د جواز د شنبه ځواب
۱۴۶ د امامت نيت
په اولين د فرضو کې د قراة د وجوب تحقيق او ورسره په اخرينيو کې د سورت يو ځای کول
۱۴۷ او د دې متعلق نور مسائل
۱۴۸ په لمانځه کې ورون ، کناسې ، زنگون درې عضودې او که دوه
۱۴۹ په جامو باندې ناپاکي ليدونکې باندې د څو وختونو لمانځه اعاده کول لازمي دی
۱۴۹ د امام لپاره جهر يا تکبير سنت دی واجب ندی
۱۴۹ د تشهيد په وخت کې د سپايي گوتې پورته کولو حکم
۱۵۵ د بخولپاره په تشهيد کې د سپايه او چټول
۱۵۶ د قدمونو د برابرولو حکم په ولاړه کې

- د هغه انحراف عن القبلة اندازه چې مسنده وی
۱۵۶ د قبلي څکه د انحراف حد چې مسند لمانځه نه وی
۱۵۷ درېج دائري پورې د طرف اختلاف معتبر ندی
۱۵۷ د اول خط پسې دوهم خط
۱۵۸ د شاوورغوی د شنبې عورت کيدلو تحقيق
۱۵۹ په سجده کې د اکثريندي ايښودلو وجوب
۱۵۹ د هغه چا د لمانځه دا داکولو طريقه چې لمونځ کولو باندې نه پوهیږي او تعليم ته محتاج وی
۱۶۰ د سجده څکه د پورته کيدلو په طريقه
۱۶۰ د امين بالجهر جواز
۱۶۱ د جواز رفع اليمين
۱۶۱ د نارينه و لپاره د ښکړو ښلولو حکم
۱۶۱ د تسبیح نه وروسته د شنبې د تحميد تحقيق
۱۶۲ د قوم د وجوب يا نيت تحقيق
۱۶۳ د هغه شنبې ځواب چې د تحريم نه مخکې په نيت د توجه په جواز باندې دی
۱۶۴ په لمانځه کې دوه سورتونه داسې لوستل چې مينځ کې يو سورت پاتې شي
۱۶۴ په ايتونو باندې د جده کې کولو حکم د يوه سورت په قراة سره په دوه رکعتونو
۱۶۴ د قراة خلط الامام په مسئله کې د شنبه دليل
۱۶۵ د جنازې په لمانځه کې د قراة حکم او په اودس کې د قاري صح
۱۶۶ ادس درجه د قراة سره
۱۶۷ په لمانځه کې د قاري دعامة زلاتو ، څو بېدونو ، حکم د پورتنی فتوی متعلق د تحقيق سره
۱۶۸ د عصر په سورت کې د امام د و عملو الصالحات د پريښودو حکم
۱۷۷ د يوه سورت څو برخې کولو سره د لمونځ کولو حکم
۱۷۸ په والعصر کې والتين الخ
۱۷۹ د لمانځه صفت وروسته د تدارک ذلة القاري
۱۸۰ د هر لمانځه لپاره د سورت د تمينوالي کراهت
۱۸۰ د شنبې قرايه غلطيو حکم په لمانځه کې
۱۸۰

۱۸۱	لیری کول دهنی شعی چه مسافر مقتدی په ذمه باندې دقراوت نشتوالی باندې وارده ده په نورمانځه کې
۱۸۲	کراخت دجدایې په واره سورت سره او قرائت بلاتریب یې دلزوم دسجده شو
۱۸۲	تحقیق در اگر ضو لود سورت په ورستیو کې په وکت دسجده په اولینو کې
۱۸۳	په لیری رکعت کې د (الاعلی) او په دوهم سورت کې د الفاشیه سورت د لوستلو حکم په داسې حال کې چه ایاتونه زیات دی
۱۸۳	د فاشیه سورت ایاتونه زیات دی
۱۸۳	فصل فی التجوید
۱۸۳	د صدا و ظاء تحقیق
۱۹۹	الفتوى المتعلقة بالصدا فيه كلام في مواضع
۲۰۶	د عوامو دقتنی داهتمال په وکت په سبعة قرات کې له غلوڅخه منعیت
۲۰۸	تحقیق دآیات او اسقاط دالف دتننې دذات او قالا الحمد وغيره
۲۰۹	تحقیق اخطاء
۲۰۹	تحقیق داهغام دظاه اذظلمواکې
۲۰۹	په بعض اوقات باندې دهنی رفع کول
۲۱۳	د تجوید او قرائت دعلم دوجوب تحقیق
۲۱۴	دکلام مجید دافاقونجوت
۲۱۶	دوقف په ځای وقف نه کول
۲۱۶	په شدد حرف باندې دوقف کولو طریقه
۲۱۶	د انعام سورت په ایاتونو باندې دهنی ځواب
۲۱۸	دسبعة قرات دضرورت په هکله دالامداد په رسالی باندې دهنی ځواب
۲۱۹	په قران کې د ابراهیم په لفظ کې دیا نه لیکلو سبب
۲۱۹	د نور سورت رجال لاتلمیهم کې په رجال باندې دوقف تحقیق
۲۲۰	د یاسین شریف په سورت کې په من مرتد نامد صحیح دی او که سخته ؟
۲۲۱	د فکانت سراباً کې داهغام تحقیق

222	په عبارت دتنشيط الطبع ووجوه المناس دهنی ځواب چه دحرف لين چه مکتبی ورڅخه مفتوح وی دجدیه باره کې
223	تحقیق دهنی دهنی حسنات په بعض قرات په لاء اوقاف کې دهنی داداء کیفیت
224	د جمال القرآن ضمیمه نوښته دقاری محمد یامین صاحب
230	په جمال القرآن باندې دسوالونو ځوابونه
230	دصفت بالضم قرات متعلق دسوال ځواب
231	رسالة التحقیق الجلی فی تحقیق النون النقی
232	د استاد الاسلام حضرت مولانا قاری عبدالرحمن صاحب اله اهدی لکړه تصدیق
238	د جمال القرآن دهنی عبارتونو اصلاح او دزینة القرآن
238	د عبارتو نو سره دظاهری تعارض دفعه کول
238	تحقیق دملقه او مصمته
242	دتوبی سورت په پیل کې دبسم الله تحقیق
242	دبسم الله دجذبت په حقله دعاصم او امام صاحب
243	دقولونو تر مینځ دتعارض رفع کول
243	مقدم مکرم دامت فیوضهم
244	ایضاً
245	د زیارت کونکې عالم دامامت حکم سره د حکم دلمانځه په استرلوونکې فرش
246	د فرضو څخه دمتخلف لپاره په جمعی سره دوتر کول
247	دامام دیوسلام نه وروسته د اقتداء حکم
248	د هغه لمانځه داعادی تحقیق چه دفاصل امام پی ادا شی
248	د اخلاق دمیبه کاوندیس د اقتداء د کراخت تحقیق
249	د فرضو متخلف لپاره په جماعت سره دوتر کول
249	د هغه چاپیس د اقتدا حکم چه ښه یې پی پردی وی
250	په نورو باندې دراتب امام د مکتبی کولو حکم
251	د نابالغ او هلک پی دلمانځه حکم
254	

۲۵۴	په مزدوری سره امامت حکم
۲۵۵	په قیام الی النکاحه کښی امام د عدم متابعت حکم
۲۵۵	د تارخ عام په مسجد کې د دوهم جماعت د کراهت او عدم کراهت تحقیق
۲۵۹	جماعت ثانیه
۲۶۲	د مقتدیانو په متصلی دون امام کېدل یا بالعکس حکم
۲۶۲	د نوافلو د جماعت حکم
۲۶۳	د غیر مقتداو مبتدع او مخالف مذهب پس د اقتداء حکم
۲۶۴	غیر مقتدی پس اقتداء
۲۶۸	د امامت په پای بند د غیر پای بند پس د اقتداء کولو حکم
۲۶۸	د هغه بری امامت حکم چه علیائیه لری
۲۶۸	د الخ امامت حکم
۲۶۹	د هغه بری امامت حکم چه د را په تلفظ قادر نه وی
۲۶۹	د مسیون د صف د مینځ نه د مقتدی د کولو حکم وروسته د پوره والی د صف
۲۷۰	د هغه بری جماعت الصلاة کې د تریکیدلو حکم چه لمونځ یې کړی وی
۲۷۰	د بشیر د عباسی د امامت حکم مع ذکر عبارات کتاب نفع المفتی او فتاوی اشرافیه وغیره
۲۷۱	په لاندی سوال او جواب باندی مشتمل یو خط راغی
۲۷۲	ددی های څکه لته کې نه د هغه دغه خواب ولیکل شو
۲۷۳	عدم جواز د جماعت د تری کولو په توهم د قلت درعب د زړونو د رعیت څکه
۲۷۳	د امام او خطیب د بعضی نواقصو احکام
۲۷۶	د کله امامت
۲۷۶	په کدر سره په څپو ناسته کونکې امامت
۲۷۷	په قیام باندی چه قادر نه وی د هغه امامت
۲۷۷	جواز سره د استعجاب ترک امامت د هغه
۲۷۷	د جماعت پایندی لپاره د بالغ ملک د و ځلو حکم
۲۷۸	تجاوز د کراهت د امامت د امام مقتدی ته
۲۷۸	د معذور امامت حکم په وخت د انقطاع د عمر

۲۷۹	د امام د سلام نه وړاندی د مقتدی د سلام حکم
۲۷۹	د کوب پس د اقتداء حکم
۲۷۹	د هغه ولد الزام امامت حکم چه عالم وی
۲۷۹	د امام د امامت په اور دولو کراهت
۲۸۰	احیاناً د جماعت په ترک کولو کې د خوف تضایع مال د تریکیدلو تحقیق
۲۸۱	د هغه مقتدی لپاره چه صحیح لولن احوط دادی چه شرکت کولو نه وروسته اعاده وکړی د غلط ځوان امام پس چه په غم او مضورت سره لمونځ وکړی
۲۸۲	د جماعت په امامت کې د تراص او الزام معنی
۲۸۳	تحقیق د صحت اقتداء اولوی مسجد د لوی فصل سره سره
۲۸۴	د فاسق امام پس د امامت د جواز حکم او عدم کراهت د اضطرار په وخت کې
۲۸۵	په ځان باندی د مقتدی معنې کول کله چه امام په امامت کې یې اوده یې
۲۸۶	د دینوی او خرووی غرض لپاره په غیر ترسی ژبه
۲۸۶	باندی په سجدی کولو کې د دعا د حکم تفصیل
۲۸۶	په فجر، ظهرو، عشا، امامت کې د تسلیم استنونه ادا نه بغیر امامت عدم کراهت
۲۸۸	د جامع مسجد فضیلت
۲۸۹	د لمونځ کونکو د رابللو حکم د امامت لپاره په مسجد کې
۲۸۹	په امامت د تقبی بالقران حکم
۲۸۹	د امام په مخراب کې داو د ریدلو د کراهت معنی
۲۹۰	د امام ودریدل په مخراب کې
۲۹۱	په مخراب کې د امامت حکم
۲۹۲	امام ته د فتح ور کولو د غیر مشد کیدلو حکم اگر که د دوی ایتونونه وروسته دی
۲۹۲	په امامت کې د تسبیح (غاری تازه کولو) حکم
۲۹۳	په امامت کې د تاوه حکم
۲۹۳	په امامت کې د ځان سولول
۲۹۴	د لمن ټولول په امامت کې
۲۹۴	کراهت د امامت په ځوار لپاس کې د موندونکې لپاره

- ۲۹۵..... به غیر دطلو کی دستانت بالربک دگراخت دلیل
- ۲۹۶..... دجلسه استراحت بین السجدين نه مسدوالی حکم
- ۲۹۶..... گراخت دفتل په لجه سورت سره او قرات خلاف ترتیب بلا لزوم سجده شو
- ۲۹۷..... یوازی دازار او شماراوستلو سره دلمونځ کولو حکم
- ۲۹۸..... ددوه ستونیز مینځ دلمانځه حکم
- ۲۹۸..... دمسجد په منځ او دخراب په مقابل کې دامام داودریدلو حکم
- ۲۹۹..... تطل دسجده په خط کې
- ۳۰۲..... دپرتوگ دزورندوالی په حالت کې دلمانځه حکم تحقیق
- ۳۰۲..... په لمانځه کې دسجده تر شنگلو او یا ګټکیو پورې لو څولو حکم
- ۳۰۳..... په لمانځه کې دزولو حکم
- ۳۰۳..... دلمونځ باطلوالی دریځ عضو په لو څیدلو
- ۳۰۴..... په لمانځه کې دغیسکو ایښودلو حکم
- ۳۰۴..... تخریس مکروه کیدل دلمانځه په شغه جای نماز
- ۳۰۴..... چه دسجده په ځای یې دخاروی تصویر وی
- ۳۰۵..... دلمونځ کونکي استقبال حکم دروضی مطهری نقی ته
- ۳۰۵..... دیاران دغز په سبب لمانځه دطلو حکم
- ۳۰۶..... په لوڅ سر دلمونځ کولو حکم
- ۳۰۷..... دلمانځه دسجده بڼه کې دختمولو دسلام د مقتدی حکم
- ۳۰۷..... دامام شغه او په دی کې دتذکره الرشید په عبارت باندې شغه
- ۳۰۷..... ایادخمار او برتن زورنده ول په اسباب کې داخل دی ؟
- ۳۰۷..... دغضا، دلفظ لو ښل دغذاب په ځای
- ۳۰۸..... دمسجد په سرباندې لمونځ مکروه دی
- ۳۰۸..... دغضب او غذاب په ځایونو کې دلمانځه معاصت او دغه حکم
- ۳۰۹..... په لمانځه کې په دواړو ضو باندې په زور کولو سره اودریدل
- ۳۰۹..... مکروه دی او که په سره شپه باندې زور کولو سره ودریدل
- ۳۱۱..... دغیر مذبح حیوان دوریو شغه جوړی موزی استعمال

- ۳۱۱..... سره د لمانځه دصحت او عدم صحت تحقیق
- ۳۱۱..... په تراویحو او سنتو کې دتعدد اخیر دترک کولو حکم
- ۳۱۱..... په لمانځه کې دلمن فی الاعراب حکم
- ۳۱۲..... دفتوت په تکبیر کې دامام دفتح حکم
- ۳۱۲..... دسجده په وخت دشا ګور اطلو حکم
- ۳۱۳..... په هر حال کې دفتح ورکولو نه مسدوالی
- ۳۱۳..... باب صلوة الوتر
- ۳۱۴..... دوتر په لمانځه کې دخصوصه صورت تعیین د حکم
- ۳۱۴..... په رمضان کې دتمجده دوتر کول افضل دی او که د جماعت سره وروسته دتراویحو شغه
- ۳۱۵..... درمضان په میاشت کې په وټرو کې جواز دجهر و عدم جواز
- ۳۱۵..... وتر دتمجده وروسته او که دتراویح نه وروسته
- ۳۱۶..... درمضان نه بغیر په جماعت سره دوتر کولو حکم او
- ۳۱۶..... مخصوص والی دجماعت دوتر درمضان شریف میاشت پورې
- ۳۱۶..... دتراویحو دجماعت تارکینو لپاره په وټرو کې دافراد د حکم
- ۳۱۶..... دوتر په نیت کې دواجب لفظ ویلویانه ویلو حکم
- ۳۱۷..... دتخل و ترک من یخترک دمعنی تحقیق په قنوت دوتر وکې
- ۳۱۷..... په قنوت نازل کې درفع یدین وغیره احکام
- ۳۱۸..... دوتر او دما یسین، مغرب او عشاء نه وروسته نوافلو کې دشیام دافضلیت حکم
- ۳۱۹..... دوتر و نه وروسته دوه نفل
- ۳۲۰..... په سهار کې دفجر داقامت نه وروسته دسجده دختو د اداء کولو حکم
- ۳۲۱..... دجماعت په وخت دفجر دسنتو حکم
- ۳۲۲..... دسجده په مینځ کې دتکبیر کیدلو حکم
- ۳۲۳..... اشعیت د مشغولیا په قضا، دیوافلو شغه
- ۳۲۴..... په کور کې دفجر دسنت کولو شغه وروسته په مسجد کې دتحیه الوضو حکم
- ۳۲۴..... دغضا، دلمانځه نه وروسته علاوه دسجده وټرو دوه رکعتونو د دوه رکعت نفلو قنوت
- ۳۲۴..... په مسجد وکې ددولسو رکعتونو دلیل

۳۲۵	د متکون لمونځ حقیقت
۳۲۵	د قبل اشاء د خلور رکعتونو تحقیق
۳۲۶	د تدریج حال کې په دایه باندې د تراویحو شواهد
۳۲۷	د تراویحو رکعتونو د عدد عدم تنقیص
۳۲۷	په تراویحو کې د اجیر حافظ خطبه د قرآن د
۳۲۷	اوریدلو حکم سره د بیا نه د مختلفو صورتونو
۳۳۵	په تراویحو کې په یېلو طریقو سره د اجیر حافظ نه د قرآن د اوریدلو حکم
۳۳۶	د تدریج الراجح نه د مذکورہ مسئلې توضیح ص ۲۲۴
۳۳۷	په تراویحو کې د ختم لپاره د استیجار د حیلې باطلول
۳۳۷	په یوازې تراویح او تھجد کې جهریه قرات
۳۳۸	د مشورہ شیعې متعلق د دوو مختلفو فتواگانو
۳۳۸	تر مینځ فیصله او مذاکره د شیعې حکم
۳۴۰	د کوم خاص سړی په مراعات سره د هغه نه فوت شوی قرآن په تراویحو کې اقامه کول
۳۴۱	په تراویحو کې په دوهم رکعت باندې د ناستې وجوب
۳۴۱	په تراویحو کې د ترویجې جملہ اندازه
۳۴۱	په تاریخه او بشو باندې د تراویحو سنت والی
۳۴۲	د جماعت د سنت عین کیدلو فوت په تراویحو کې
۳۴۲	او د هغه د دین مصالحو سره موافقت
۳۴۲	د تراویحو په یوه رکعت د قل هو الله د تکرار کولو تحقیق
۳۴۲	د تراویحو په رکعتونو کې د اختصار مخالفت
۳۴۵	په تراویحو کې د سورت په مینځ کې د اسم الله د جهر تحقیق
۳۴۵	د قرآن په اورولو سره د اجوری حکم
۳۴۵	د جماعت په غدر د ترو نه بعد د تراویحو د تنظیم حکم
۳۴۶	د اوریدلو لپاره په تراویحو کې د اجیر قاری نه د جواب د حاصلولو تحقیق
۳۴۶	د خلور رکعتونو کولو حکم چه د دوو تراویحو
۳۴۶	په خای سحوا یا ترک د قعدی سره وکولی شی

۳۴۷	په تراویحو کې د قرآن د ختم په نیت موکدی
۳۴۷	باندې بحث او په حق باندې د دلیل غوښتنه
۳۴۹	په کومو هیوادونو کې چه شپه او ورځ دیزه
۳۴۹	لویه وی هلته د لمانځه روزی، زکات احکام
۳۵۲	باب ادراک القریضه وقضاء الفوائت
۳۵۲	د ترتیب د خاوند د تعریف تحقیق
۳۵۲	د قضاء په وقت په نیت کې د تمین د لزوم تحقیق
۳۵۳	په ارتداد سره د عدم قضاء تحقیق
۳۵۳	د وترو او فرضو پورې د قضاء د اختصاص حکم
۳۵۴	د توبی نه وړاندې د قضایې لمونځ نه معاینیدلو په حکله د شعی دفع
۳۵۵	د ترتیب د سقوط حکم د هغه چا په باره کې چه د ساد علم نه لری
۳۵۵	د ثانیه رکعت د سجود نه وروسته د مقرب د فرضو ادراک حکم
۳۵۶	فصل فی احکام الاذن والنسبوت
۳۵۶	د مسنون لپاره د تشدد انعام حکم چه په اوله یا اخره قعدہ کې شریک شی
۳۵۷	په یسوی سره د امام سره د مسنون د سلام کړ شولو حکم
۳۵۷	د امام د فراغت نه بعد د مسنون لپاره د رکعت د پوره کولو طریقه
۳۵۸	د مسنون په حق کې د نساء او نعو د حکم
۳۵۹	مسنون نه په فائتہ رکعتونو کې د جهر حکم
۳۵۹	د اذن او مسنون متعلق احکامو خلورو سوالونو جواب
۳۶۴	په اول جواب باندې شبهه
۳۶۴	په دریم نمبر جواب باندې شبهه
۳۶۵	په شلورم نمبر جواب باندې شبهه
۳۶۶	الجواب عن السوالات المتصلة
۳۶۶	الجواب من الشبهة على الجواب الاول
۳۶۷	الجواب عن الشبهة عن الجواب الثالث
۳۶۷	الجواب عن الشبهة عن الجواب الرابع

۳۶۸	دلبر دختلو دویری په وخت کې د سبق د نه انتظار کولو د امام د سلام حکم
۳۶۸	باب الصفوی الصلاة والاحکام
۳۶۹	وروسته د ترک کولو د سم د سورت په اولینو کې په اخیښو کې د ضم حکم
۳۷۰	سجود د تمهیل پریتول
۳۷۰	په خارج الصلاة شول باندې د امام د عمل کولو حکم او ددی الیدین د حدیث تحقیق
۳۷۲	په سجود کې امام ته د مقتدی د اعلام حکم
۳۷۲	د امام په اعلام د مقتدی د عمل حکم
۳۷۳	دلگ خښه ویلو د فتاوی نه وروسته د فتاوی
۳۷۳	داعادی او عدم اعادی حکم یا عدم وجوب
۳۷۴	په سجدي سجود کې د تشدد دلیل
۳۷۵	د تشدد وروسته د سجود په صورت کې د تشدد تکرار حکم
۳۷۶	په سجدي سجود سره په اوله نهمه او ثانیه کې تکرار
۳۷۶	د تشدد او تکرار سورت په یو رکعت کې حکم
۳۷۷	په لمانځه کې د سجدي تلاوت د حکم بیان
۳۷۸	د سورت سجود کېدونکې واکړه کوع نه د تود کولو سره د راتلو حکم
۳۷۸	د رکعتونو د تعدد د سجود په صورت کې د امام او مقتدی د اختلاف حکم
۳۷۸	په لمانځه یا ثانیه لمانځه کې دیوه یادو رکعتونو د زیاتیدلو حکم
۳۷۹	د اخیری شمېر د ترک په صورت کې دیوه رکعت یا زیات د اختلاف حکم
۳۷۹	په تېښتو او جمع کې د سجدي سجود حکم
۳۸۰	د تارک سجدي سجود اعادی په وخت کې د اقتدا حکم
۳۸۰	د اخیر تشدد وروسته د تلاوت د سجدي دیادیدلو حکم
۳۸۰	نودغه لمونځ صحیح شواوکنه ؟
۳۸۱	په موکده سنیو کې د نهمه اولی د ترک کولو حکم
۳۸۲	د مانج بنا د وجود په صورت کې د سجدي سجود د سقوط حکم
۳۸۲	د سجدي سجود په پرېکړه د لمانځه د اعادی حکم
۳۸۳	د اولی رکعت د سجدي دقتا کولو حکم په مابعد رکعت کې

۳۸۳	بغیر د اولی قعدې نه دریم رکعت ته د امام د قیام د متابعت کولو د وجوب حکم
۳۸۴	په دوه ځله ویلو د فتاوی د لمانځه د اعادی وجوب
۳۸۴	د هغې سجود حکم چې په کثرت سره په لمانځه کې واقع ش
۳۸۵	باب صلوة المريض
۳۸۵	کله چې بالایما (اشاره) لمونځ مضروی او معالج نی ممانعت وکړی د لمانځه د ترک جواز
۳۸۵	باب فی سجدة التلاوة
۳۸۵	د مصلی د غیر مصلی نه د سجدي دایت د اوریډلو حکم
۳۸۶	ثبوت دادا د سجدة تلاوت په رکوع یا په سجدي کې د صلاة په موقوف حدیث سره
۳۸۷	عند الصنفیه د حج د سورت د دوهمې سجدي تحقیق
۳۸۸	مستحب طریقه د تلاوت د سجدي کولو
۳۸۸	په خطبی او درس مشنوی کې د سجدي دایت په
۳۸۸	بعضی الفاظو لوستلو سره د سجدي د وجوب حکم
۳۸۹	د تلاوت د سجدي نه وړاندې او وروسته د قیام کولو دلیل
۳۸۹	د سجدي تلاوت د تاخیر حکم
۳۸۹	د کلام مجید د تمولونه وروسته د سجود دادا کولو حکم
۳۸۹	د تلاوت د سجود شمیر
۳۹۰	د متعددو تلاوت د سجود دادا کولو طریقه
۳۹۰	د تلاوت سجده
۳۹۰	د مری په دمه د تلاوت سجده
۳۹۱	باب صلوة المسافرين
۳۹۱	د اقامت د وطن بطلان په سفر سره معنی
۳۹۴	د پورتنی مسئلې متعلق ترجیح الراجح
۳۹۴	د اورنگادی په ښیښی وړلو د انسان صلوة حکم د بشر په حال کې
۳۹۴	په سورلی کې د لمانځه حکم
۳۹۵	په ریل کې د لمانځه حکم
۳۹۹	الجواب من المولوی حبیب احمد

- ۴۰۰ مسیاح لپاره دتصر صلاة تحقیق
- ۴۰۰ په اسی باندې لمونځ
- ۴۰۱ په مختلفو ځایونو کې داقامت د نیت حکم
- ۴۰۱ یوې داقامت لپاره صالح ځای نه کېدل
- ۴۰۱ په قصر او اتمام کې داجیر دتبعیت تحقیق
- ۴۰۴ دامام سره د صلاة فاسده داعدای په وخت دتصر لزوم
- ۴۰۵ ایاعورت نه دنادی نه وروسته په وطن اصلی (مکه) کې قصر کول به وی؟
- ۴۰۵ په شنگل کې اوسیدونکو لپاره دتصر یا اتمام حکم
- ۴۰۵ دجهاز دملز مینو لپاره دتصر یا اتمام حکم
- ۴۰۹ ترڅو په کوم بل ځای وطن اصلی ونه ګرځوی اولنی وطن به اصلی وطن پاتې وی
- ۴۱۰ دلماښه حکم په هغی سفینې کې چه ترلی وی اولیا ته نه وی
- ۴۱۰ په ریل وغیره کې دسجدي دځای دنه میندلو په وخت کې په اناري سره دسجدي حکم
- ۴۱۱ په سفر کې د مسافې اعتبار نه دوقت اعتبار په حرکت دمرکب سره
- ۴۱۱ دالوتلو په وخت په هوایی جهاز کې دلماښه دجواز تحقیق
- ۴۱۴ دهوایی جهاز په شرکې دتصر صافه
- ۴۱۵ دسفر په مینځ کې دسفر دتصدیق کولو حکم
- ۴۱۵ دمسجد داتوپه دوره کې قصر
- ۴۱۷ دتصر دمسافې دنه اراقي په صورت کې دمسافې په قطع کې عدم قصر
- ۴۱۷ مسافری د مقتدی د مسیونه رکعتونو داتمام طریق
- ۴۱۷ دسجدي دقوت کېدلو حکم
- ۴۱۷ رساله نافع الآثار الی مانفع الاستقاره
- ۴۱۸ یعنی دیو سړی علی الترتیب (د څو خطونو څو اېونه)
- ۴۲۲ باب صلاة الجمعة والعیدین
- ۴۲۵ مسیرته دخطونه وړاندې او وروسته دخطبې
- ۴۲۵ په وخت دامام دسلام دجواز تحقیق
- ۴۲۵ په عیدگاه کې داختر دلمونځ دکولو تاکید
- ۴۲۷

- ۴۲۸ دجمعی په لمانځه کې دلمونځ کونکو دتصر اشتراط
- ۴۲۸ په بالاخانه او بنگله باندې دجمعی جواز په دی شرط چه بلدیي ته نژدی وی
- ۴۲۹ په کلا او دفتر په ځای کې دجمعی دکولو حکم
- ۴۳۰ په متفرق الاجزاء ابادیو کې دجمعی حکم
- ۴۳۲ په قصباتو کې دجمعی جواز
- ۴۳۴ په لوی کلی کې دجمعی جواز
- ۴۳۸ په دی باندې دمولنا صدیق احمد صاحب کاندملوی
- ۴۳۸ اوچت لیک راغی چه لاندې منقول دی
- ۴۴۱ الجواب عن المکتوب السابق
- ۴۴۳ په جمعه کې دامام دوجود شرطولو تحقیق
- ۴۴۴ دوخت نه وروسته داختر دلماښه دعدم اعدای حکم
- ۴۴۴ په ناسته باندې دخطبې دویلو حکم
- ۴۴۵ داسلام دسلطان په اجازه په نری کې دجمعی حکم
- ۴۴۵ داختر ورو او دجمعی دخطبې په اثنا کې وریادشو
- ۴۴۵ چه دتجر لمونځ یې ندی کړی نوڅه وکړی؟
- ۴۴۶ په جمعه او عیدینو کې دتصر خطیب امام نه بغیر حکم
- ۴۴۶ بیا نه متصله ابادی کې دجمعی حکم
- ۴۴۷ دندیدو دمرکز کېدل چه دغه نه دمرض ویره وی په جمعه کې
- ۴۴۷ دجمعی نه وروسته دظهد احتیاط مسئله
- ۴۴۹ دمجته دوائمه ونه احتیاط الظهر الخ
- ۴۵۰ دجمعی په ورځ دمتدورینو دجماعت کولو حکم
- ۴۵۱ که عیدین دجمعی په ورځ وی نو دجمعی لمونځ واجب پاتې کیږی اوکته؟
- ۴۵۱ په کلیو کې دجمعی دصالحو ځواب
- ۴۵۲ دجمعی نه وروسته نیت دادا، دتلبیه سنتو پادا، کولو کې
- ۴۵۲ دجمعی نه دمنوع اجیر دجمعی کولو حکم
- ۴۵۳ دخطبې دلو ستلو حکم

۴۵۳	داختر دلمانسه دتعدد حکم اودا کیدل بی په هغه ورځ
۴۵۴	په دتعدد و مسجدونو کې د صلاة زیږدینو حکم
۴۵۴	د دواړو ورځو پورې په تدرسه دغیر الانضی دلمانسه وروسته کول
۴۵۵	دبل په ځای کې دامام د فراغت نه وروسته په جماعت سره دغیر دلمانسه جواز
۴۵۵	د خطبې په منځ تر جمعه وغیره کول
۴۵۷	د جمعی په خطبه کې په غیر عربی ژبه اشعار لوستل
۴۵۹	د جمعی دتعدد حکم
۴۶۱	د خطبې په وخت دامام نیول
۴۶۲	د جمعی د جماعت تکرار
۴۶۵	دراښوونکي سوال او جواب لپاره تمهید
۴۶۶	د دینه وروسته دپورتني سائل لخوا په لاندې نظور مکاتبت وشو
۴۷۰	التقریظ علی رساله الاتجوبة فی تریبه خطبة القرویه
۴۷۱	په جمعه کې دتعدد نیونکي جمعه پوره کړی او که ظهر
۴۷۲	په دتوکلونو کې جمعه او عیدین چه په ډیر نژدې کې بی
۴۷۲	کلی دی اودواړه یوځای کیدوسره دتجسس برابری
۴۷۴	د مصر په تعریف کې داوسیدونکو د زیاتوالی تمهید
۴۷۴	د عیدینو په تکبیراتو کې د رفع یدین دلیل
۴۷۵	په صغیره قریه کې د جمعی نه کیدل
۴۷۵	د ښنگال په قریو کې د جمعی حکم
۴۷۶	د کبیره قریې تعریف
۴۷۸	داختر دلمانسه نه وړاندې داشران دکولو حکم
۴۷۹	په جمعه او عیدینو کې دامام او خطیب ملحه علیحده کیدل
۴۷۹	د جمعی داډان نه وروسته دعورل څښکل
۴۷۹	د جمعی په سنی کې دشر متکل کار هرمت
۴۸۰	د کتلې اوریدل واجب دی
۴۸۱	د جمعی په فرضونه پوهیدونکي اودا احتیاط

۴۸۱	الظهر کونکي د امامت حکم په جمعه کې
۴۸۲	د جمعی نه وړاندې ستونه موکدې او که اود
۴۸۲	جمعی نه وروسته څلور سته موکدې او که دوه ؟
۴۸۲	د جمعی په ورځ د مروج دعا حکم
۴۸۲	په خطبه کې د بالجهر تسمیې ویلو تحقیق
۴۸۳	دانگلیسي طالبانونه د سکول د نه اجازی په سبب د جمعی سره سقوط
۴۸۳	د خطبې په وخت دامام نیول
۴۸۵	په هغی کارخانه کې د جمعی لمونځ چه د جبل پورته دری میله لری ده
۴۸۵	د ښار په کناره باندې ترلی جهاز په چت باندې د عیدینو دلمانسه جواز
۴۸۶	د جمعی رعایت مخکې کول په رعایت د جماعت باندې
۴۸۷	د خطبه الوداع تحقیق
۴۸۸	په قریه کې د جمعی د ترک نه دتفسی د وقوع په وخت کې دا احتیاط طریق
۴۸۹	د منافعی مذهب په اختیار سره د هغی و لپاره په کلیو کې د جمعی دکولو حکم
۴۸۹	تحقیق د عدم صحت قیاسی د جواز د جمعی په
۴۸۹	قری کې په اجتماع د مسلمانو په امر د سلطان سره
۴۹۱	کله چه سلطان هغی وی په قریه کې د جمعی
۴۹۱	دادا کولو د حکم د نه نافیدود هغی رفع
۴۹۱	د جمعی د جواز په قریه کې لپاره دا شرط کیدل
۴۹۱	چه په هغی قریه کې دبل مجتهد په نزد تصحیح وی
۴۹۲	د مصر د تعریف متعلق د اختلافاتو سوال او جواب
۴۹۲	یو سوال او جواب راغلی واودلته دهغه تصحیح
۴۹۲	وکړی شوی وه د مفید کیدو په سبب ټول نقلولی شی
۴۹۳	الجواب من مکتب الرحمن موضع حافظ پور د اکثانه منبر وی صلح دهاته
۴۹۵	د مصر په تعریف کې دا اختلافاتو متعلق د سوالاتو جواب
۴۹۸	د معاذات مشروط کیدل اودامام نزدیوالی په اذان بین یدی المنبر کې
۴۹۸	خلاصة الكلام فی اذان الجمعة بین یدی الامام

- ۵۰۲..... دجنسی نانی اذان په مسجدکې کیدل
- ۵۰۴..... دغه حدیث دجنسی بیان چه په قصر خطبه او طول دلمانځه کې وارد دی
- ۵۰۴..... دجنسی نانی اذان په مسجدکې دننه باندې شنه اودهغه ځواب
- ۵۰۵..... دعبیدین نه وروسته دمصافحې رواج
- ۵۰۵..... دجنسی دخطبې نه وړاندې دوعظ جواز
- ۵۰۶..... په جنسی کې دجنسی دخطبې ورکولو حکم
- ۵۰۷..... دلمونځ کونکو په مینځ کې په ولاړه دخطبې لوستلو حکم
- ۵۰۷..... په سورې باندې دمحذور لپاره جامع مسجدته دتللو حکم
- ۵۰۸..... دلمونځ کونکو په مینځ کې دتکبیر تشریق دزیاتوالی جواز
- ۵۰۸..... داختر ونوپه خطبه کې وعظ
- ۵۰۹..... فصل فی الاستسقاء
- ۵۰۹..... داستسقاء په لمانځه کې دخاږه اړولو وقت
- ۵۰۹..... دلوټې اور انجود استعمال حکم دمړی لپاره
- ۵۰۹..... دنارینه په لاس دجنسی دتکبیر عدم جواز
- ۵۱۰..... په بی اړخ باندې دمړی دایستولو مسنونیت په قبر کې
- ۵۱۰..... په رانسی باندې دجنزای دلمونځ حکم
- ۵۱۱..... دغه مړی حکم چه بلاغسل او کفن دجنسی
- ۵۱۱..... دبنحو لپاره درنگین کفن جواز
- ۵۱۱..... دجنسی جنزای دانظار په سبب دجنزای په لمانځه کې دتاخیر کولو حکم
- ۵۱۲..... دمزم په اوبو باندې لوند شوی اوداعرام جامونه دکفن عدم جواز
- ۵۱۳..... دمیره جنسی نه غسل دعدم جواز په حلقه دشیخانو دفع
- ۵۱۷..... نمری نه دمخاموشو غسل ورکولو تحقیق
- ۵۱۸..... دغسل په وقت کې مخ اړول دمړی قبلی طرف ته
- ۵۱۹..... دمړی دغسل په وقت دسر طرف حکم
- ۵۱۹..... دجنزای دورلو طریق
- ۵۲۰..... دجنزای دورلو په وقت دسر ومووالی

- ۵۲۰..... دمړی په بالنت او څپو باندې دآلم لوستلو حکم
- ۵۲۰..... دجنزای داجتماع په وقت دجنزای دلمونځ حکم
- ۵۲۱..... وضع دجنزای دامام جنسی نه په کتب او که په زمکه ؟
- ۵۲۲..... په قبر کې ددرگيو ډبرو او پتو څښلو حکم
- ۵۲۳..... په مشبه مسلم وکافر جنزانو باندې دلمانځه طریق
- ۵۲۴..... دجنزای دلمانځه لپاره سلطان او امام الحی دوی نه اهن دی
- ۵۲۴..... دقبرونو دتلپین تحقیق
- ۵۲۴..... دمړی په لاس دمحضور علیه السلام په خدمت کې سلام ویل
- ۵۲۵..... په قبر باندې داودس داوبو اچول
- ۵۲۵..... قبر په مسجدکې دننه داخلول
- ۵۲۵..... په هدیره کې دآسی په پورته کولو سره دعا
- ۵۲۶..... په هدیره کې دیوتو سره گرځیدل
- ۵۲۶..... دغسل په وقت دمړی پلیده کپړه پاکول
- ۵۲۶..... که ظاهری نجاست نه وی هم کله چه اول
- ۵۲۶..... لوندوالی په کپړی ولگیدل کپړه ناپاکه کیږی
- ۵۲۷..... په هدیره کې دجنزای دلمونځ کولو تحقیق
- ۵۲۸..... دخاږه اړولو لپاره دقبر کندنل
- ۵۲۸..... کافر ملک باندې دجنزای دلمانځه تحقیق
- ۵۲۸..... دشرک بچی دمسلم روزل شوی باندې دجنزای کول
- ۵۲۹..... دجنزای دلمانځه دسلام فوتیدل
- ۵۳۰..... دمړی جنسی مخ ته دمیره کتل
- ۵۳۰..... دبنحو په قبرونو کې دپزه کې دایستولو حکم
- ۵۳۱..... په جنزای او وختی لیمونځونو کې ترتیب
- ۵۳۲..... دغسل اولمانځه وجوب په هغه چاچه غرق شوی میده شوی
- ۵۳۲..... په څپو باندې دقبر دخاورو کینولو حکم
- ۵۳۲..... دمرگ نه وروسته دعاشوم دنامه ډبرې کولو حکم

- ۵۳۴..... د میت په بعض جسد لمونځ
- ۵۳۴..... د کفن بنديه قبر کې پرېځودل
- ۵۳۵..... د جنازی د لمانځه په ولایت کې ترتیب
- ۵۳۵..... د کفن د مصرف په وجوب کې ترتیب
- ۵۳۵..... د لاس څیری کول او د بعض اعضا و د دفن وروسته والې
- ۵۳۶..... د خپل وژونکي باندې د جنازی د لمانځه جواز
- ۵۳۷..... د علماؤ او پیردارانو مړو ته پگری ورکول
- ۵۳۷..... د حضور علیه السلام د منورې څښکې او مطهرې روضې د جوړولو د جواز دلیل
- ۵۴۰..... د ایصال ثواب د عدم نفع موصول د ښې ځواب
- ۵۴۱..... په دې ځواب باندې د یو بل مقام نه بل سوال راغلی چه د ځواب سره لاندې مذکور دی
- ۵۴۲..... په مقبره باندې په تعمیر د ښې ځواب
- ۵۴۴..... د جنازی لمونځ کولو په وخت د مړي د قبر ضار کېدلو د تحقیق کولو حکم
- ۵۴۴..... د ښید په بعض حکمونو کې د غلطې دفع
- حکم بناء القبر
- ۵۴۵..... په قبرونو باندې قلعي
- ۵۴۵..... د خپل فرض او واجب عمل د ثواب ایصال میت ته
- د ښو لپاره د قبرونو زیارت
- ۵۴۸..... خلاصه د تهذیب نسوان درساې د مضمون د کوم حواله چه په سوال کې ده
- ۵۴۹..... په مربوط مسلم د کافر نابالغ یې باندې د جنازی د لمانځه حکم
- ۵۵۲..... په رمضان کې د تصاعف په وجه د ایصال ثواب د تعیین حکم
- ۵۵۲..... په قبر باندې دوهم ځل د خاورې اچولو حکم
- ۵۵۲..... د مړي لاس په کوم ځای ایښودل شی ؟
- ۵۵۳..... په ادیره کې چه کومې ونې لگول کیږي شته به هم وقف وی
- ۵۵۳..... په پورتني سوال کې د مذکور د رځواست نقل
- ۵۵۵..... په سورلي باندې د جنازی دورلو تحقیق
- ۵۵۵..... د انبیاء و اجدادو عدم تغیر

- ۵۵۷..... د مولانا محمد اسحاق صاحب بردوانی دام فیضهم لخوا تصنیف
- ۵۵۹..... دوهمه تصنیف د مولوی صاحب عبدالصاحب دریا بادی
- ۵۵۹..... په بعض حالاتو کې قبرونو طرف ته د تانه کولو جواز
- ۵۵۹..... د کفارو ته د قبر د ساتنې په نیت د قبر ورکوالې
- ۵۶۰..... په مسجد کې د جنازی د لمانځه د کراهت تحقیق
- ۵۶۱..... د ښې داروا هو د را تلو کور ته تحقیق
- ۵۶۲..... په ښه کې د دښو لولو حکم
- ۵۶۳..... د ایصال ثواب اعمال طریقہ
- ۵۶۳..... د مکتوب متعلق تحقیق
- ۵۶۵..... د اعمالو د ایصال ثواب طریقہ
- ۵۶۶..... دور څوپه تعیین سره د ایصال ثواب حکم
- ۵۶۷..... عدم جواز د نقل میت په قبر په سبب د ځواب
- ۵۶۷..... د مسلم یا کافر نه په ولدان باندې د جنازی لمونځ کولې شی او کڼه ؟
- ۵۷۱..... رسالة الصلاة على الميت النصبين التولدين مسلم و کافره یې
- ۵۷۳..... د مړي وارث ته د هندو روپي ورکول د ایصال ثواب د اهتمام په غرض
- ۵۷۳..... د قبر کنډلو د التودیع کتنې غورځولو د استدلال
- ۵۷۳..... ځواب اود مخطوبه مور په حرمت باندې استدلال
- ۵۷۴..... په ویا کې د ښید د حکم تحقیق
- ۵۷۵..... دیوه مصلحت لپاره د شیعه په جنازه کې د شریکیدو حکم
- ۵۷۵..... د دې قول معنی چه طعام الميت یسیت القلب
- ۵۷۶..... بی شمیر مړو ته د کل یا جزی ثواب رسیدلو تحقیق
- ۵۷۷..... په کفن باندې د کتابت د روایت تحقیق
- ۵۷۷..... مسائل مشهوره متعلقه به کتاب الصلوة
- ۵۷۷..... د تعدا تارک الصلاة حکم
- ۵۸۰..... د وینیدونه وروسته د مشتمل د عشاء په اعادی کې تحقیق
- ۵۸۱..... د انحراف د تخصیص دلیل

- ۵۸۱ دعای الشرافہ و تخصیص دلیل
- ۵۸۲ یہ قنوت نازلہ کی دلائل و اوچر و کفایہ حکموں
- ۵۸۴ مقبول بالذکر لہ اسلام ممانعت
- ۵۸۴ ذکر یہ حالت کی جواب
- ۵۸۴ دعاء برتدہ
- ۵۸۵ دعویٰ یہ طریقہ سرہ دینی نصار و جورگری کپری باندی دجواز صلاۃ حکم
- ۵۸۵ یہ حقہ چاہیہ چہ یہ حق باندی دلعوی دسامونو
- ۵۸۵ یونقش یا ترک اسباب جور شوی وی دلمانحہ حکم
- ۵۸۵ دمسلی دمنی دناست سری پورنہ کیدلو حکم
- ۵۸۶ دمنی دتیریدو حکم
- ۵۸۶ دلمانحہ یہ درود کی دسیدنا لفظ داضافہ کولو حکم
- ۵۸۶ درکت یا چتری سترہ کیدل
- ۵۸۷ دبطل یہ مصلی باندی لمونخ جائزہ
- ۵۸۷ یہ نسل کی دلمونخ تحقیق
- ۵۸۸ دفرانصونہ وروستہ اوراد اووظائف
- ۵۸۸ رسالۃ استجاب الدعوات عقبی الصلوات
- ۵۸۸ دلمانحہ نہ وروستہ دعا، یہ حکمہ لیک
- ۵۸۹ دمساقم لصفونہ وروستہ دعا، اونیا
- ۶۰۶ دتاریہ دیلوع کمر
- ۶۰۶ دلمانحہ یہ پریکو دو جرمانہ
- ۶۰۶ دتجر دفری اوستوپہ مینخ کی اور دفریدلو حکم
- ۶۰۷ یہ لمانحہ باندی دھو اوراد و محکی کول چہ بعد الصلاہ ویل کیری
- ۶۰۷ تکفیر کی اختلاف
- ۶۰۸ دصلوۃ نہ بعد مصانعی حکم او دخطاوی د موم جواز عبارت مطلب
- ۶۰۸ دتکبر الصوت الی (تسبیح) عدم جواز
- ۶۱۰ یہ صلوة او خطبہ کی دتکبر الصوت الی حکم

- الجواب من الشرف علی
- ۶۱۵ یہ پورتی جواب باندی دالندی خط راغی چہ دجواب سرہ منقول دہ
- ۶۱۷ ددینہ وروستہ دیورتی سوال یو جواب دمرسہ دار العلوم دیوبند نہ
- ۶۲۲ درانی معلو مولویہ عرض راغی حقہ درانی سرہ لاندی منقول دہ
- ۶۲۲ المسائل المفیدہ فی حکم اصوات آلات الجدیدہ
- ۶۲۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بعد از حمد لله والصلوة علی اهلها دام مجموعه ده بعضی فتواگانو چه احقر وقتاً فوقتاً به مختلفو سوالونو باندی لیکلی دی دکوم چه داحوالویه اعتبار کمی اوزیاتی دنظر ددغه احقر دری حصی جدا جدا وی یوه هغه چه دطالب علمی په زمانه په دیوبند کی داستاذی حضرت مولنا محمد یعقوب صاحب په امر لیکل شوی و. او کوم باندی چه تقریباً داستاذ کل حضرت مولنا قدس سره تصحیح هم وه اود ازمانه ۱۳۰۱ پوری ده دوهه هغه کومه چه دمدرسی زمانه په کانپور کی می لیکلی وه ددغه وخت چه دکوم محقق صحبت نه و، اود عوامو دحالت تجربه هم کمه وه اود اود وخت ۱۳۱۵ هـ اویلو پوری ده دریمه هغه چه په وطن کی دقیام په وخت کی لیکل شوی کله چه کله کله شرف د صحبت دمقدم المحققین حجة الله علی العالمین حضرت مولنا رشید احمد گنگوھی صاحب سره مشرف شوی وم، اود عوامو دحالت تجربه هم زیاته لوړه شوی وه . اگر که ددغودری وار وحصوشان سره ممتاز کیدل ددی مقتضی وچه جدادی جدایاتی وی مگر ددی په خاطر چه دهغو ترتیب دحوادثو موافق وویه ابواب ابواب باندی هغه مرتب نه شو، او عام رغبت اوسهولت دنوم په تبویب کی لیدل شوی لهاداشاعت په وخت کی دهغو بیا بیا مرتب کول مناسب معلوم شو اود زمانی ترتیب اکثر خای خپله دتاریخ اوسنی نه معلوم پری چه دخوابونیه اخیر کی مرقوم ده اود نظر تنبری او یاد تجربی قلت سره په کومو مضامینو کی څه کمبود و، ددی تدارک دترتیب په وخت نظر ثانی کولوسره دضرورت په اندازه وکولی شو، اود سهولیت لپاره دهغه څلور جلدونه شول په اول جلد کی دغه مضامین دی طهارت صلو، تجوید او قرأت جناز، زکوة، صدقه، صوم، اعتکاف، حج، په دوهم جلد کی دامضامین دی، نکاح رضاعت، طلاق، حضانت، نفقه، حدود، ایمان، نذور، وقف، ذبائح، اضحیه، حظر اواباحت، په دریم جلد کی دامضامین دی بیع ربوا، کفالت، حواله، ودیعت، عاریت، اجاره، دعوی فضاء، سعادت، غصب، شفعه، رهن، هبه، شرکت، قسمت، مزارعت، لقطه، وصیت، امانت، مسائل شتی، مسائل طاعون، په څلورم جلد کی دامضامین دی مایه تعلق بالتفسیر، مایه تعلق بالحدیث سلوک، رویا، بدعات، تقلید، عقائد او کلام مناظره باطله، البحث علی الفقه الحدیدة، رساله خذائبات التدوة مع مکاتیب کالج علی گره، ددغی مجموعه متعلق دغه امور قابل تذکره دی (۱) دا مجموعه د ۱۳۲۵ هـ د ختم پوری مسایل دی او ابتداء ۱۳۲۶ هـ نه م. قلاجمع کولی شی دهغو په نسبت چه کوم حق تعالی نه منظور شوی (۲) په دغی مذکور مری کی چه څومره مسایل لیکل شوی دی دا دتولومجموعه نه ده، بلکه بعضی په کوم وجه باندی نقل نشی کولی بعضی غیر ضروری گنلوسره قصد اندی نقل شوی

3

اوداسی هم په کثرت سره دی خصوصاً زمانه دقیام کانپور خوابونه خوتقرباً کول په مدرسه جامع العلوم کی محفوظ دی (۳) ددینه مخکی دهغه بعضی اجزاء بلاترتیب ابواب دوه حصی کولوسره شائع کولی شوی دی، کوم چه په فتاوی اشرفیه کی داوولی حصی اودوهمی حصی په نوم سره مشهوری دی هغه دواړه حصی هم په دی مجموعه کی موجودی دی مگر دهغه مضامین په دی کی دتبویب په وجه منتشر شوی دی (۴) په دی خاطر په اول نوم سره چه بعضی دوستانو اپینودلی وداخستلو په وخت کی هم او او ریدلو په وخت کی هم ماته خجالت وی لهاددی مجموعه نوم می دخپل مرشد علییه الرحمة په مبارک نوم باندی امداد الفتاوی کیبند، کوم چه په لغوی یعنی معنی اعتبار سره هم مناسب کیدل ظاهر گرځوم او په دی خاطر چه دهغه دوه حصی په بل نوم سره شائع شوی دی دکوم نه وروسته دهمدی نوم دآینده حصوته دخلکواستتظار و محض ددی پتی لگولود مصلحت سره چه دانوی کتاب ونه گنی، په دغه نوی نوم سره په قاعده دترجیح العقل علی الطبع دمعروف لفظ په فتاوی اشرفیه باندی اضافه کول مناسب گنم، اودغه مناسبوالی هغه وخته پوری محدود ده هرکله چه ددغه نوی نوم شهرت ونه شی، اودشیوع نه بعد ددی مابعد حصولپاره دکوم چه ابتداء د ۲۲ کال مسایلو نه کولی شی په نوی باندی صرف نوم لیکلوی باندی اکتفاء کول خو بنوم (۵) په دی خاطر چه احقر ته ډیر کم فرصت وی هره مسئله دهغی مناسب باب کی وضع اونقل کولوکار دبعضی احبابونه اخستل لازم شول په کوم کی چه بعض مسائل په داسی بعضی بابونو کی موضوع شول چه دهغو په نسبت نورو ابوابوسره زیات الصق او اوفق ول، په دی خاطر چه دمبیضه ددرست کیدونه بعد دهغو اطلاع وشوه دغه وخت دهغو په تغیر او تبدیل کی عظیم حرج وذلکولوم دوخت هم دصرف هم، لهادپه خپل حال پریښودی شوه او په بعض بعض خایونو کی چه خیال راغی په حاشیه کی الصقیة المذكوره په طرف اشاره هم کړیده چه په مکرره طبع کی په کار راخی (۶) که کومه مسئله کی غلطی معلومه شی مولف ته دی اطلاع ورکولی شی همداشان دمحققو علماو په مدد سره داصلاح اختیار هم شته او که کوم مضمون داکابرو تحقیقاتونه خلاف وی نوترجیح دی داکابرو قول ته وی (التادرافاشاء الله) او که همداسی دؤو مسئلو کی تعارض پیداشی نومتأخرالتاریخ ته چه دخوابونیه ختم کی په اکثر مقاماتو کی تاریخ پیدا کپری راجع گنل کیږی او کوم خای کی چه تاریخ نه وی علماو ته دی مراجعت کولی شی (۷) کوم مضمون چه دکوم عامی دقوت فهم نه خارج وی دهغه مطالعه ترک کړی او که دهم نه خارج نه وی مگر په کوم عارض سره اغلاق پیداشی دعلماو نه دی حل کړی شی په خپلی رای باندی دهغه په حل کولو کی اعتماد مه کړی دتولوپه آخر کی دتولو متفعینو او کتونکو نه دحسن قبول اوحسن توفیق اوحسن خاتمه دعاء غواړم ربیره اشرف علی التهانوی، المبتصف ربیع الاول ۱۳۲۷ هـ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللهم لا سهل الا ما جعلته سهلاً

کتاب الطهارة

فصل فی الوضوء و نواقضه :

دنبخولپاره دمساوک حکم :

سوال : (۱) په زیور بهشتی کې ئی دنبخولپاره په او داسه کې مسواک سنت کیدل هم لیکلی دی پداسې حال کې چه فقهاء علق (ژاولی) دنبخولپاره دمساوک قائم مقام لیکې لکن دنارینه ود تخصیص لپاره هیڅ دلیل نه پاتې کېږي ، لکه چه په احادیثو کې ترغیب اوفضیلت ټول بیان شوی دی دخپل عالی راپې څخه مونږ خبرو فرمایې ؟

جواب : ځمابه نژد دمساوک مستونیت عام دی لاطلاق الدلیل ځمابه نژد د ژاولی د قائم مقام کیدو معنی دهغې دجواز اقامت دی نه وجوب د اقامت چه مستلزم د نفی د مشروعیتیا د مسواک دی لعدم دلیل الوجوب فقط ، امداد ج ۱ ص ۱

دگيرې مسح کولو او وینځلو حکم :

سوال : (۲) په شرح وقایه کې دی چه فعندابی حنیفة رحمه الله : اما اللحية ربيعها فرض ، ددې څه مقصد دی آیادگيرې مسح هم فرض ده یا یوازې دسرمسح فرض ده اودگيرې مسح سنت ده ؟

جواب : پدې کې داسې تفصیل دی چه که چیرې گيره داسې وچه دهغې نه دننه دمخ پوستکې ښکاریده نو ددغه پوستکې وینځل هم فرض دی او کچیرې پوستکې پټ وونو کومه اندازه چه دمخ دحد اوداثره دمخ څخه لاندې گني وی دهغه مسح کول سنت دی اوهغه دائره اواندازه چه دمخ دننه وی چه که دغه وینځته ونيول شی او پرې کړای شی نو دمخ نه بیرون نه شی نو پدې کې څو روایت دی یو روایت هغه هم دی چه په شرح وقایه کې دی ، لکن صحیح روایت دادی چه دټولو وینځل فرض دی ، هکذا فی الدر المختار و رد المختار فقط ۱۷ محرم ۱۳۲۴ هـ امداد ج ۱ ص ۹

سوال : (۳) په اوداسه کې دگنو وینځو والاگيرې پوستکې چه هلته وینځته ټول دی هغوته اوبه رسول پکار دی یا یوازې په وینځو باندې مسح کول پکار دی ، اود وینځو دمسخ کولو لپاره نوی اوبه اخستل پکار دی یا هغه اوبه چه دمخ د وینځلو لپاره اخستل شوی ددغو اوبو څخه په مخ باندې داچولو څخه وروسته مسح کول پکار دی ؟

جواب : کوم پوستکې چه د وینځو څخه ښکاري دهغه وینځل خو فرض دی اوهغه چه نه ښکاري مثلاً گيره گنه وی پدې کې تفصیل دادی چه کومه گيره چه دمخ دحد دننه دی دهغې وینځل فرض دی او کومه چه لاندې دی دهغې وینځل فرض نه دی بلکه اولی دی ، فی الدر المختار و غسل جمع اللحية فرض یعنی عملياً بضاعی المذهب الصحيح المتفق به المرجوع اليه و ما عدا هذه الرواية مرجوع عنه كما فی البدائع ثم لا خلاف ان المسترسل لا تجب غسله ولا مسحه بل یسن وان الحقیقة التي تری بشرها یجب غسل ما تحتها کذا فی النهر ۷ ربيع الثاني ۱۳۳۷ هـ رشمه خامه صفحه ۸۳

داودس نه وروسته دانا انزلنا لوستل

سوال : (۴) هغوی دزیور بهشتی په لمړې برخه کې لیکلی دی چه داودس څخه وروسته دانا انزلناه اودعا لوستل پکار دی ، او ملاعلی قاری لیکې چه ددې ثابتونکې حدیث موضوع دی او ددې لوستل د سنت خلاف دی آیا مونږ کومه وینا قبوله کړو او تاسود کوم صحیح روایت څخه لیکلی دی نو جواب را کړی ؟

جواب : په منیة المصلی کې دانا انزلناه لوستل لیکلی دی او د شبهي^۱ خواب دادی چه داسې ندی لیکلی چه ددې لوستل سنت یا ثواب دی او که ملاعلی قاری خلاف سنت وائی هغه هله چه دی ته کوم څوک سنت ووائی گني څه حرج نشته نو تعارض پاتې نشو کما فی رد المختار تحت قوله واما الموضوع فلا يجوز العمل به بحال و اما لو كان داخلای اصل عام فلا مانع منه لا يجعله حدیثاً بل لدخوله تحت الاصل العام ا ج ۱ ص ۱۳۳ فقط والله تعالی اعلم ، ۲ جمادی الاولی ۱۳۲۴ هجری امداد اول ص ۱۲

^۱ حضرت مولانا مظلّم العالی خواب دسایل د بیان دصحت دتسليم په بنا دے کې اصل حقیقت دادے چه نه ملاعلی قاری دی حدیث ته موضوع ویلی اونه بهی دی حدیث باندې عمل کولو ته خلاف سنت ویلی دی ، لکه څنگه داخبره دمولنا عبدالحی صاحب د کتاب سعایه -

څخه څرگندېږي لکه چه هغه لیکلی دی و فی الموضوع فی معرفه الموضوع لعلي القاری حدیث من قرأ فی الفجر بالم نشرح والم ترم لم يرد قال البخاري لاصل له وكذا قراءة انا انزلناه عقيب الوضوء لاصل له وهو مفت سنة وازاد البخاري انه لاصل

د جنازي په اودس د پښه ګونولمونځونو حکم

سوال: (۵) د جنازي لپاره نې اودس وکړه آيا پدې اودس فرض کولى شي که کولى نشي نوولى؟
پښتو توجروا؟

جواب: کولى شي ۱۵ ذى الحجه ۱۳۲۵ هـ امداد ج ۱ ص ۱۴

يو ازى په پښې لاس باندې داودس کولو حکم

سوال: (۶) يو ازى په پښې لاس باندې بلاعذر داودس تمامول جائز دى او که مکروه؟

جواب: ددې د کراهت په هکله نه کوم روايت په سترگو راغلى اونه درايث ددې موجب معلومېږي بلکه ځينې اندامونه خويه دواړو لاسونو هم نه وينځل کېږي لکه يدين الى المرفقين او په ځينو اندامونو کې تعمسردى لکه رجليں اوروايت هم د اکتفاء بالجواز تائيدونکې دى، فى

له فى المرفوع والا فذکره ابو الليث السمرقندى وهو امام جليل واماقوله وهو مفوت سنة اى سنة الوضوء وليس له سنة مستقلة كما حققه القرالى وانما يستحب ان يصلى بعد كل وضوء لم يشترط احد فورية مابعدى وينافى قراءة سورة وغيره اه السعاية ص ۱۸۳ جلد اول لدينه ښکاره شوه چه ددې موضوع ويلې نسبت ملاعلى قارى ته بيخي غلط دى بلکه علامه سخاوى ددې نسبت خويولام لاصل له ويلې دى هغه هم موضوع ندى ويلې نولامعلى قارى ددې د قول توجيه کړى اونورو دپته مفوت السنة ويلې دى خلاف السنة مى نه دى ويلې ملاعلى قارى ددې خواب ورکړى نو هغه دانانزل لاه دقراة حامى دى نه چه مانع ددينه مسائل دييان غلطى معلومېږي اوس د سعايه اوږه فى الحلية ستل عن احاديث ذکرها ابو الليث فى مقدمة فى فضل قراءة سورة القدر بعد الوضوء لشي خنا الحافظ ابن حجر العسقلاني فاجاب بانه لم يثبت منه اشي عن رسول الله ص لامن قوله ولا من فعله والعلماء يتساهلون فى ذكر الحديث الضعيف والعمل به فى فضائل الاحتمال اه ددينه معلومه شوه چه حديث قراءة سورة قدر ضعيف دى موضوع ندى اوداهم معلومه شوه چه دعلامه سخاوى ددې قول څخه چه لاصل له ددې موضوع کيدل ظاهر ندى توجه داخبره ښکاره شوه نواوس زده کړه چه شرح دمنبه کې دى ومن الاداب ان يقرأ بعد الفراغ من الوضوء سورة انا انزلناه مرة او مرتين او ثلاثا كذا توارث عن السلف وروى فى ذلك اثار لا بأس بها فى الفضائل اه اوبه سعايه کې دى وفى المقدمة الغزوية فى فروع الخفية ان من المستحبات ان يقرأ بعد الوضوء سورة انا انزلناه ثلاث مرات لقوله عليه الصلوة والسلام من قرأنا انزلناه على اثر الوضوء مرة كتب الله له عبادة خمسين سنة قيام ليلها وصيام نهارها ومن قراها مرتين اعطاه الله ما يعطى الخليل والكليم والحييب ومن قرائت مرات يفتح الله له ثمانية ابواب الجنة فيد خلها من اى باب شاء بلا حساب وعذاب وروى ايضا من قرأنا انزلناه على اثر الوضوء مرة كتب الله من الصديقين ومن قراها مرتين كتب الله من الشهداء ومن قراها ثلاث مرات يحشره الله تعالى مع الانبياء انتهى ددې ټولو تنصيصاتو د مجموعى څخه دومره هرو مرو ثابتهږي چه قراءة سورة انا انزلناه بعد الوضوء اولې او پدې کې داجر اميد شته گواکې عقيد دى ساتل په ياد شوي ثواب چه په احاديث مذکوره کې دي جائز ندى ځکه چه دغه کار بلا نقل صاحب وحى نه معلومېږي اود صاحب څخه ددې ثبوت نشته نو په زبور بهشتى باندې کومه شبه پاتې نشوه والله اعلم صحيح الاخلاط ص ۳

الدر المختار فى الاداب غسل رجله بيساره فى رد المحتار عن شرح الشيخ اسمعيل قال يفرغ الماء بيمينه على رجله ويغسلهما بيساره اه ۲۵ محرم ۱۳۲۲ هجرى (تمتة اولى ص ۲)

شبه دوتلو د څاڅکې اوباد ماتونکې دى او کښه؟

سوال: (۷) زید ته کله کله داودس څخه وروسته په لمانځه او بیرون د لمانځه قطره راځي او کله د باد دوتلو شک وى د ذکر څخه او کله کله د شک اووهم څخه د قطري وتل کتل شوى دى خو هيڅ شى ليدل شوى ندى اوس ما به الفرق والاعتياز مونږ ته راوښايست چه څرنگ يقين وکړى شي چه آيا د ذکر څخه څاڅکې راغلى او که باد چه دهغې لامله نيت مات نکړاى شي ځکه د څاڅکې نه خواودس ماتېږي او که باد د ذکر څخه بهر شى دهغه نه اودس نه ماتېږي اودغه وهم اوشبه کول هم مه کوي، فقط؟

جواب: محض په شبهې سره دى نيت نه ماتوى لمونځ کولو نه فورا وروسته دى وگوري او کوم څه چه د ليدلو څخه ثابت شى دهغه سره سم د عمل وکړاى شي فقط ۳ ذى الحجه ۱۳۲۹ هـ (تمتة اولى ص ۸)

د زخم د ځنلې څکښه زوى اونور وتل

سوال: (۸) د زید يوه دانه دى چه هروخت بهيرې اوبه هغې باندې بې پټې ايښى دى او هغه نوچه پټې کې وى بیرون ندى وتلى په داسې صورت کې اودس پاتې وى او کښه؟

جواب: کچيرى نود زخم د سر څخه بيرن راوتلى وى اگر چه د پټې دتنه وى نواودس ماتېږي لکن دهغه چاچه زخم هميشه بهيرې د معذور کيدو په خاطر دهغه اودس نه ماتېږي ۲۹ جمادى الاولى ۱۳۳۱ هـ (تمتة ثانيه ص ۳۲)

د معذور لپاره داودس باقى پاتې کيدو حکم

اوداچه په داسې اودس اداء اوقضا لمونځ کولى شي

سوال: (۹) زید د پير قضا بې لمونځونه کوي اود هغه اودس نه در پري او هغه داودس د ماتيدو بيمارى لري اوس هغه په يوه اودس باندې څلور پنځه لمونځونه يوځاى کولى شي او کښه؟

جواب: تر څوچه د يوه لمونځ وخت پاتې وى دهغه اودس به وى په هغه چه څومره قضا لمونځونه کول شواړي ودى کړى ۲۹ جمادى الاولى ۱۳۳۱ هـ (تمتة ثانيه ص ۳۳)

د غسل په وخت کې د عطریتی د غوړنه لری کول

سوال: (۱۰) که په غوړ باندې د عطریتی وی نود مسح کولوپه وخت هغه پتی لری کول او غوړوکې د گتونو ستل ضروری دی اوکنه؟

جواب: فی الدر المختار سنن الوضوء واذنیه معاولی رد المختارای باطنهما باطن السبائین وظاهرهما بباطن الا بامین قهستانی ولی الدر المختار مستحبات الوضوء وادخال خنصره المبلولة صماخ اذنیه عند مسحهما ددې څخه څرگنده شوه چه کچیری پتی نی دغوړ نرمی سره ایښودلی وی نود مسح په وخت دهغې لری کول سنت دی اوکه په سورې باندې ایښودل شوی وی دهغې لری کول مستحب دی (۹ شعبان ۱۳۳۱ هـ) تنمة ثانیه ص ۲۳

د غوړ په وخت د گس لاس څخه کار اخستل

سوال: (۱۱) دیوه سړی لاس داسې دی چه ټول کارونه پری کولی شی مگر لاس دمخ پورې نه اوچتیری په یوه لاس یعنی گس لاس مخ پریمنځی دغوړ مسح خوپه چپ طرف کولی شی آیادی غوړ مسح هم په گس لاس وکړی یا یوازې د گس غوړ مسح د سنتوپه لحاظ ضروری دی او دنی لپاره ساقطونکې گرځی؟ بینوا توجروا؟

جواب: هوبنی غوړ دی م په گس لاس مسح کړی ۲۷ ذی الحجه ۱۳۳۱ هـ تنمة ثانیه ص ۹۹

خیره اوخته چه په نوکانو باندې وی داودس او غسل د صحت مانع ندی

سوال: (۱۲) کومه خیره چه په نوک کې راټولیری دهغه په پاکولو سره اودس کیږی اوکنه؟ همداشان دبرسات په ورځ په تگ راتگ کې دپنې په نوک کې خته ونیښلی اودس په وخت کې خلال سره لری کول لازمیږی کنه؟

جواب: ولا يمنع الطهارة ونیم وحناء ودرن ووسخ وکذا دهن و دسومة و تراب و طین و لوی ظفر مطلقای قرویا و مدنیای الا صح درمختار بحث الغسل ددینه څرگنده شوه چه بی له پاکولو څخه اودس کیږی دپاکولو ضرورت نشته دی فقط یکم محرم ورځ جمعه ۱۳۳۳ هـ تنمة ثالث ص ۵

دکنه یادکومی بلی دوا سره بهیدونکې وینه کچیری پته وی څه اعتبار لری

سوال: (۱۳) که داسې دانه اوچاود باندې چونه ولگول شی یا پان سره بله دوا چه په اوبویشی سترگی ونه لگی اوبه هغه اودس وکړی اولمونځ وکړی نوصحیح دی اوکنه؟

جواب: فی الدر المختار لومسح الدم کلمه خرج ولو تركه لسان نقض والا لوی رد المختار وکذا اذا وضع علیه قطنة او شئاً آخر حتى يتشف ثم وضعه ثانياً وثالثاً فإنه يجمع جميع ما نشف الخ ج ۱ ص ۱۴۰ ددینه معلومه شوه چه سترگی نه لگیدل بس ندی، که هغه نه دریږی اوبهیری مگردچونی اونور په سبب په سترگونه راخی نود هغه حکم دبهیدلویه شان دی ۴ ربیع الاول ۱۳۳۳ هـ تنمة ثالث ص ۲۳

یوازی څلورمه برخه سر مسح کول قاعدت جوړول مکروه دی اولمونځ هم مکروه دی

سوال: (۱۴) هغه سړی چه تل په اودس کې په څلورمه حصه سر مسح کولوباندې بسیاکوی اوکله هم دټول سره مسح نه کوی د هغه په اودس کې څه نقصان شته اوکنه؟ اوکه وی نودانقصان د لمانځه پورې رسیږی اوکنه یوازی دی اودس پورې به وی؟

جواب: دی تارک سنت دی ددې د لمانځه پورې دا اثر وی چه ددې صحت اختلافی گرځی دوهمه داچه ددې سنت دپریښودو څخه په طهارت کې نقصان راخی چه په ځینې جزیاتوکې امامت مکروه بلل شوی، کما فی رد المختار ولعدم امکان الطهارة یضاً المفلوج والاقطع والمجبوب الخ ص ۵۸۷ ج ۱، والله اعلم ۲۹ جمادی الثاني ۱۳۳۳ هـ تنمة ثالث ص ۴۵

د سرد مسح کولو لپاره نوی اوبه اخستل

سوال: (۱۵) داودس په حالت کې دڅنگلو پورې دلاسونو د وینځلو څخه وروسته همدغه اوبه د سرد مسح لپاره کافی دی اویا علیحدی نوری اوبه اخستل اومسحه کول پکار دی؟

جواب: پدې کې اختلاف دی: کما فی الدر المختار اویل باقی بعد غسل علی المشهور ولی رد المختار قوله علی المشهور مقابلة قول الحاکم بال منع الی قوله لم یجز الا بماء جدید لانه قد تطهر به مرة واحدة واقره فی النهج ج ۱ ص ۱۰۲، ۲۰ بقعدی ۱۳۳۳ هـ تنمة ثالث ص ۹۵

د زخم (پې) د پټی لاندې چه کوم نو زوی

وی هغه داودس ماتونکې دی اوکنه د تعارض خواب

سوال: (۱۶) (۲) په تتمه ثانیه ص ۳۲ امداد الفتاوی کې داودس ارقام شته اوکنه د تعارض خواب دی د زید یوزخم دی چه هروخت بهیږي اود هغه په سړیتې لگیدلی دی دغه نوږه همدغی پټی کې اوسیدي بیرون نه راووی نویدی صورت کې اودس وی اوکنه

جواب: چیرې د زخم د سرخه نویرون راځي، اودس ماتیدي اگرکه د پټی لاندې وی الخ حضرت! دلاندې عبارتونوڅخه په دی صورت کې د اودس ماتیدل نه ثابتیدي په عین الهدایه ترجمه هدایه کې راغلی که زخم ونوهغه وتړی نو تړل شوی لوند شو کچیرې لوندوالی بیرون اړخ ته ښکاره شی نو اودس مات شو گنی نه ماتیدي، تاتارخانیه په دوم ځای د عین الهدایه د اودس ماتونکو په باب کې راغلی که زخم وتړی نو د تړلو سره سره لوند والی ښکاره شی نو اودس مات شوالخ او په فتاوی هندیه ترجمه د عالمگیری باب المسح علی الخفین کې راغلی: که چا زخم وتاړه او هغه تړونکې لوند شی اودغه لوندوالی تر بیرونه راشی نو اودس ماتیدي گنی نه ماتیدي، غرض دا عرض دی چه که کوم رگ خلاص وی او په هغه پټی وتړل شی نو که دغه زخم نه وینه لاړه شی لکن د پټی څخه بیرون نه شی نو اودس مات شو اوکنه؟ اود عالی مقام دفتوی اومذکوره عبارتونو په خپل مینځ کې تعارض شته اوکنه اصلاح وفرمایې اوحق څه دی؟

جواب: دغه عبارتونه د پټی د تړلو په باب کې دی چه هغه کې دغه احتمال بیخي نشته چه رطوبت د زخم نه لارشی او بیرون ښکاره نه شی اود تتمه خواب د کپړې په باب کې دي چه هغه کې دغه احتمال شته چه د زخم څخه رطوبت وڅرخیدي او بهر ښکاره نه شو. جمادی الاخری ۱۳۳۲ هـ تتمه خامه ص ۵۷

د پټی په شان ناستی حالت کې که ویده شی نو اودس ماتیدي

سوال: (۱۷) په پټی وهلو سره خوب راغی نو اودس له مینځه نه ځي او په دی اودس ذکر بالمونځ کول روا کيږي؟

جواب: فی العالمگیریه نواقض الوضوء وان نام مترعلا ینقض الوضوء ددې روایت څخه معلومه شوه چه پدې صورت کې اودس نه ماتیدي. ۲ شوال ۱۳۳۲ هـ (تتمه خامه ص ۲۲)

سوال: (۱۸) په پټی ناستی سره که خود قیقي خوب راشی نو اودس باقی پاتې کيږي اوکنه؟

جواب: باقی پاتې کيږي، فی العالمگیریه عن الخلاصة وان نام مترعلا ینقض الوضوء وکذا الونام متورکابان یبسط قدمیه من جانب ویلصق البقیه بالأرض ادر حرج ۱۳۴۲ هجری (تتمه خامه ص ۲۲۹)

د قبر په سره اودس کولو حکم

سوال: (۱۹) په یوه مسجد کې د مسجد د صحن څخه علیحده یو پوڅ قبر جوړ شوی اودغه وخت دغه قبر یوازې په چونه په ښه شوی باقی فرش هوار دی ددې قبر مخی ته د لور والی تر څنگ د یوال دی اودغه دیوال څه مسافه کې دی اود اودس کولو لپاره دی نو که زید قبلي ته مخ واړه وی او په دی دیوال کیني او اودس کوي نو اودس څه لگي او په ددغه دښی په طرف الوتر سره ورځي نو داسې حالت کې پدې ځای باندې د زید اودس کول جائز دی اوکنه؟

جواب: عن عائشة ان رسول الله ﷺ قال کسر عظم الميت کسره حیارواه مالک وایوداؤدوان ماجه (مشکوة) اخر الفصل الثالث من باب دفن الميت قال الطیبي اشارة الى انه لا یهان الميت کمالا یهان الحی (حاشیه) وعن عمرو بن حزم قال رآی النبی ﷺ متکنا علی قبر فقال لا تؤذ صاحب هذا القبر ولا یؤذه رواه احمد (مشکوة) قال الحافظ فی الفتح ای لاقنه الخ (حاشیه تنقیح الرواة) ددې روایتونو اود د غود درایتونو څخه معلومیږي چه کومه معامله د چاسره په ژوند کې موزی او مکروه دی د مرگ نه وروسته هم همدغه حکم دی، او ښکاره ده که د کوم ژوندی شخص په سر کې کښینی داسې اودس وکړي چه په هغه څاڅکې ورشی نو هغه د دې ته متضرر کيږي اود سپکای موجب گنل کيږي نو د قبر ساتل هم د دینه ضروری دی - الله که ښه هم نه وی نوییا کوم حرج نشته ۲۰ ذی القعدی ۱۳۳۸ هـ (تتمه خامه ص ۱۹۲)

د غاری د مسح کولو حکم

سوال: (۲۰) څرنگه چه د مسح کولو په وخت په سرباندې لاس راکش کول کيږي، لاس د غاری طرف د وړلو په وخت هم د غاری مسح دوکولی شی یعنی په تندې باندې لاس ایښودوسره چه د غاری په طرف راغونډولو سره په ټول سرادراک کولوسره یو ځای په غاړه باندې په همدې وخت کښی راکش کولی همغه شان چه د اېوداؤد د حدیث مذهمالی القفا - مفهوم معلومیږي پدې طریقه مسحه کول غوره دی یاد لاسونو په شا گانو سره د غاری مسحه کول مستحب دی صحیح مطلب او مفهوم د مذکور حدیث څنگه دی؟

جواب : ددینه مستحب نه ادا کیږي یو خو ترتیب راغلی دوم په ظهورید سره ونشوه اود بظهوریدو قید د فقه په کتابونو درمختارو غیره کې ښکاره دی اود حدیث مطلب ښکاره دی چه هغه کې د خټ مسح راغلی ده چه دسریو برخه ده اوریقه تری نه بهر دی نو ددې څخه د مسح رقیبی څخه هیڅ شی مسح ندی اوکه دا عموم فرض کړای شی نو د بلوغ قذال - یا مدالی القفا بمعنی الرقیه - څخه دانه لازمیږي چه دا قصد او یلکه په استیعاب راس کښی ددې مس کول هم دی اوکه مس قصد او منل شی نو کیدای شی چه په بیان جواز باندې حمل کړای شی اود دینه د مستحب ادا کیدل لازم نه شو ۸ ج ۱۳۴۲ هـ : تنه خامه ص ۲۷۱.

سوال : (۲۱) دیروخت کیږي چه په اودس کښی د غاری مسحه نه کوم څکه په زاد المعاد لابن القيم او مکتوبات شریف دمجدد الف ثاني بدعت لیکلې دی او په قاضی خان کې هم په لفظ د قبل سره لیکلې دی، اوس د جناب عالی د حکم منتظریم چه د خان په هکله څه وکړم تاسو چه هر څه صادر کړی سرتنه شی رسوم؟

جواب : اکثر په استحباب باندې دی او ترک کوی نه ۸ ذی الحجه ۱۳۳۰ هـ : تنه اولی ص ۲۱۲.

په اودس کې داعوذ بالله او بسم الله لوستلو حکم

سوال : (۲۲) په زیور بهشتی کې لیکل شوی چه داودس کولو په مهال بسم الله ولولی اوزیات رواج دی چه دبسم الله سره اعوذ بالله هم لوستل کیږي ځینې خلک وائی چه په اودس کولو کښی داعوذ بالله لوستل بدعت دی د صحیح شرعی حکم نه مو خبر کړی؟

جواب : فی رد المحتار و قيل الافضل بسم الله الرحمن الرحيم بعد التعوذ وفي اجتهبی بجمع بينهما عن الفتح وفي شرح الهداية للعيني المروي عن رسول الله ﷺ بسم الله والحمد لله رواه الطبرانی في الصغير عن ابی هريرة باسناد حسن ددینه معلومه شوه چه یوقول داهم دی چه دبسم الله او اعوذ بالله یوځای کول غوره دی نو کوم څیز ته چه په مذهب کې غوره وویل شی هغه څنگه بدعت کیدی شی، البته د حضور اقدس د الفاظو اتباع د دیر برکت کاردی ۱۰ جمادی الاول ۱۳۴۳ هـ : تنه خامه ص ۳۲۱.

ماشوم ته شیدی ورکول داودس ماتونکې ندی

سوال : (۲۳) شیدو والابنځه په اوداسه وه او خپل ماشوم ته نی شیدی (پې) ورکړی یاد هغه څخه شیدی په خپله وبهیدی یا هغه په لمانځه کې وه او ماشوم شیدی وروډلی شیدی ووتلی یا ونه ووتلی نو ددې داودس او لمونځ متعلق څه حکم دی؟

جواب : د شیدو (پې) دور کولو څخه اودش نه ماتېږي لکن که په لمانځه کې وه او ماشوم شیدی ورووی او شیدی هم ووځی نو لمونځ له مینځه ځی او که شیدی ونه ووتلی نو لمونځ له مینځه نه ځی ۱ فی رد المحتار عن التاتارخانية نص صبی ثد بها وخرج اللین فقصد صلواتها ج ۱ ص ۲۵۳، فقط والله تعالى اعلم ۲۵ محرم ۱۳۲۴ هجری : امداد الفتاوی ج ۱ ص ۲۹.

د قدم څخه پرته وینځل وشو نو داودس صحیح دی او کنه؟

سوال : (۲۴) دغه څومسئلی چه بنده لاسته راوړی دهغې په اړه معلومات راوینسی او هغه دادی ۱) پرته د وینځلو د خپو څخه اودس کیږي او کنه؟

۲) د بوت په سرمسح صحیح دی او کنه؟ اود اهم ضرور دی چه هغه په نجس ځای کښی استعمال کولی شی لکه (تبی) او حمام وغیره باندې اغوستلو سره تلل

۳) د ورینسموپه موزه باندې مسح کول درست دی او کنه چه کلکه وی

۴) په بوت اوبتی باندې د مسح کولو وجه دادی چه دهغه په ځای باندې هروخت دتوتی اوبوت دموزی سره په خپو کولو حکم دی اودومره فرصت نشته دی چه هغه کولوشی اوقدم پریمنځل شی ۵) د اهیوادهم واورین دی اود پریڅ دی دیروخت خپو وینځلو سره هم تکلیف وی اود وینځلونه بغیرهم سوزش وی

۶) اوداد مسافری وخت دی په هغه کې دتودواوبواتنظام هم نشته

۷) دومره ضروری وی چه سهار وینځل کیږي اوباقی وخت کې مسح کولی شی

۸) د پاکی اوناپاکی احتیاط هم دیر لگ وی صرف دالله حکم گڼلو سره لمونځ ادا کولی شی

جواب : اول نمبر: که دپښو کولو لپاره داسې موزی نه وی چه مسح پرې صحیح کیږي نو دپښو وینځل فرض دی اودپښو (خپو) د وینځلونه پرته به اودس صحیح نه وی، البته که موزه نه وه او وینځل تاوانی و اود تودواوبو کوم انتظام نه و یا تودی اوبه هم تاوانی وی نو مسح یعنی

بهیدو الا لاس كشول هم كافى دى فى الدرالمختار وكذا يسقط غسله فيمسحه ولوعلى جيرة
والاسقط اصلاوى ردالمختار وكذا يسقط غسله اى غسل الراس من الجنابة ج ۱ ص ۲۲۸
دوم نمبر: په بوت باندې مسح كول درست وى چه دېنگروڅخه بره وى اودهغو نه قدم بنسكاره نشى
فى الدرالمختار فيجوز على الزبول وى ردالمختار ويجوز على الجاروق الى قوله والظاهر انه اخف الذى
يلبس الاتراك فى زمانا ج ۱ ص ۲۲۹، اوكه بوت پليت شى نوهغه په ځمكه باندې په ښه سولولو
يادكوم لرگى ياكودرى وغيره سره په مړلو سره پاكيرى فى الدرالمختار ويظهر خف ونحوه كحل
تجس بدى جرم هوكل مايرى بعد الجفاف ولومن غيرها كخمر وبول اصابه تراب وبه يفتى بلك
يزول به الزهاوالا في غسل وى ردالمختار قوله بلك اى بان يمسحه على الارض مسحاً قوياً (ط) ومثل
الدلك الحك والخت على مائى الجامع الصغير وفى المغرب الخت القشر باليد والعود ج ۱ ص ۲۱۹
دريم نمبر: درنگولوسره داهم شرط دى چه دابى له تړلواوبى له په خپو كولو دبوټو په مزل سره
درى څلور ميله وگرځيدى شى اونه وغورځيرى اوته وشليږى فى الدرالمختار او جوين ولومن
غزل او شعر الشيخين بحيث يمشى فرسخواويثبت على الساق بنفسه الخ وفى ردالمختار بنفسه اى من
غير شد ج ۱ ص ۲۷۷
څلورم نمبر: ددې خواب په لمبر دوم كښى وشواود نمبر پنځم بره په نمبر اول كې تير شو.
اونمبر شپږم بره په نمبر اول كې تير شو.
نمبر اووم: ددې لپاره چه دغه موده دمسح نه اضافه ندى نوجانزدى مگر دامسح پربوت باندې
كول ضرورى دى پدې شرط كوم بوت چه په خپو كوى هغه دمسح ترمهاله كولاو شى اوكه بوت
پرانستل شى او اودس هم مات شى نوپه بوت باندې به مسح كول جائز نه وى. په همدې ترتيب
دبوت نه پرته په خپو باندې مسح درسته ندى بى له دينه چه وينخل مضروى. تفصيل په
نمبر اول كښى تير شوى.
اتم نمبر: دبوت دپاكولو طريقه ۱. په نمبر ۲، كې بيان كړاى شوى. ذى القعدة ۱۳۳۳ هـ (تتمه
ثالثه ص ۱۶۰)

البته كه په هغه دمتياز وځاځكي ولگيمى نو دغه بدن دوينځلونه بغير نه پاكيرى كدامر ايضاً فى نمبر ۲-۱۲ منه.

فصل فى الغسل

دبځولپاره په غسل كې دويستويستونه لمدول كافى دى:

سوال: (۲۵) كله چه غسل كول فرض ودغه وخت دبځي ويسته پرانستى ويياغوته شول په
دى صورت كښى خودوينځلوپه وخت كښى يوازي دبځونولمدول كافى نه دى اودكوڅيو
پرانستل واجبيږى همدارنگه دحيض څخه د خلاصيدود غسل په وخت هم دويستود دبځونولمدول
اود ويستوهم غالباً كافى دى ددې غسل اودجنابت د غسل ترمينځ كوم فرق نشته؟
جواب: فى الهداية وليس على المرأة ان تنقص صفاتها فى الغسل اذا بلغ الماء اصول الشعر ددينه
دوه كاره معلوم شول يودادى كه دغسل په وخت كې ويسته او بدلى شوى وى نو پرانستل نى
واجب نه دى برابره خبره دى چه دحدث په وخت او بدلى وى اوكنه دوم داچه داحكم دمطلق
غسل دى هغه دجنابت غسل وى اوكه دحيض غسل وى، فقط، والله اعلم امداد ج ۱ ص ۲.

دغسل په وخت كښى دبځي دعورت دظاهرى برخى وينخل كافى دى:

سوال: (۲۶) دغسل په مهال بځي خپل مخصوص اندام دگوتى په واسطه درى ځلى پاكول
فرض دى اوكه سنت؟ اوددې طريقى پاكولونه بغير غسل جائز گڼل كيږى اوكنه؟ ځنى حضرات
فرمائى: كه د غسل كولونه وړاندې مخصوص اندام دگوتى په ذريعه درى ځلى پاك كړاى
شى په غسل باندې ناپاكې نه لرى كيږى، ددوى دغه فرمودى صحيح دى اوكه غلط؟
جواب: نه فرض دى نه سنت اوددينه ضرورى ويل غلط دى. فى الدرالمختار ولا تدخل اصبعها فى
قبلها وبه يفتى والله اعلم ۱۶ شعبان ۱۳۲۱ هـ امداد ج ۱ ص ۳.

په بدن باندې زخم وى نو غسل وكړى اوكه تيمم؟

سوال: (۲۷) كچيرى دچا نيمائى لاندنى برخه يايوازي په ذكر باندې دانى وى اواوبه اچول
زيان رسوى نوڅنگه غسل وكړى؟ ځكه بدن باندې داوبواچولوڅخه هرومرو هلته اوبه رسيږى
آياده ته دتيمم كولو اجازه شته اوكنه؟

جواب : په دې صورت کېنې تيمم ناجائز دی ^۱ (امداد اول ص ۵)

غسل په ناسته وکړی او که په ولاړه ؟

سوال : (۲۸) دنارینه واونځینه غسل کولو حکم په اودریدو او ناسته کې یوشان دی اویابیل بیل؟ حدیث څخه دحضور اقدس ﷺ او حضرت عائشې رضی الله عنهما دناستی غسل کولو فرمایلی معلومیږي ؟

جواب : یوشان حکم دی یعنی دواړه روادی، اویه ناستی به ددې لامله چه استردی ډیر غوره وي، مفسرینودانې شتم تعمیم په من قیام وقعود سره کړی دی نود غسل حالت دهغه نه آسانه دی (مجموع ۱۳۲۳ هجری، امداد ج ۱ ص ۷)

که غاښونو کې د صفائی پوره او نوره اخل کړی شی نو د غسل څه حکم دی

سوال : (۲۹) څه فرمائی د دین علماء چه که دوه تولى زنج او دوه تولى نیل طوطیا او کتهدوه تولى شپې ماشی معجون جوړشی چه د غاښونو مرضونو لپاره ډیر مفید دی مگر د سکرو په شان تور پی نو ایادغه توروالی د سکرو په شان داودس او غسل مخل دی ؟

جواب : هغه څیز چه داو بود وصول مانع نه وي هغه د طهارت مخل نه دی همدانسان کوم څیز چه مانع وي مگر ضرورت وي هغه هم مخل نه دی فی الدر المختار ولا یتنع الطهارة ونیم وحناء ولو جرمة به یقی وفي رد المحتار قوله به یقی صرح به فی المنیة عن الذخيرة فی مسئله الخناء والظین والدرن معللا بالضرورة فی الدر المختار رولا طعام بین اسنانه اوفی سنه الخوف به یقی وقیل ان صلبان مع وهو الاصح وفي رد المحتار صرح به شرح المنیة وقال لا تمتاع نفوذ الماء مع عدم الضرورة والخرج نوکه دغه توروالی داو بود رسید لومانع نه دی لکه څنگه چه غالبه دی نویسکاره دی چه

^۱ اصل په امداد الفتاوى کې د امسئله داسې ده الجواب پدې صورت کې چون د اکثریدن غسل متعذر دے نو لهذا تيمم جائز دے فی الدر المختار تيمم لوانکثره مجروحاً وبعكسه بغسل الصحيح ویمسح الجريح وفي رد المحتار قوله وبعكسه وهو ما لو كان اكثر الاغصان صحيحاً بغسل الخ لکن اذا كان يمكنه غسل الصحيح بدون اصابة لجريح والایتم حلیة فلو كانت الجراحة يظهره مثلاً اذا صب سال عليها يكون ما فوقها فی حکمها فیضم اليها كما يباحثه الشرنبلالی فی الاهداد وقال لم ازل وما ذكرناه صريح فيه اهواله اعلم ۱۲ جمادی الثاني ۱۳۲۲ هـ

داد غسل مخل نه دی ، او که د مخل کیدلو احتمال هم وي نوهم دلته ضرورت شته نو عفو ده والله تعالی اعلم وعلمه اتم ۱۱ جمادی الاولی ۱۳۲۳ هـ، امداد ج ۱ ص ۷

سوال : (۳۰) دنزلی لامله په غاښونو کې دردوی او غاښونو کې فرق وي که کومه دوا داسې استعمال کړی چه د غاښونو په مینځ کې ټول شی او داسې راټول شی چه د مسورو په شان شی اویا د غاښونو په مینځ کې کوم فرق او کشاده گي نه وي نو د داسې دوا استعمال روادی او کته اود جنابت په غسل کې به څو کوم حرج نه وي ؟

جواب : که ددې دوا په لری کولو کې حرج اوسختی وي نو د هغې لاندې اویه رسول ضروری ندی، اودا د غسل مانع نه دی یویده جزئیات کثیرة مذکورة فی الدر المختار بحث الغسل ۲ شعبان ۱۳۳۱ هـ، تنمہ ثانیہ ص ۲۱

سوال : (۳۱) کوم خلک چه د پان په خورلو (روپړی) عادتیان دی همدانسان کومې ښځې چه په کثرت سره مصرفوی دی غوی په غاښونو کې چونه یا پاتې شوی جمع کېږي چه په آسانی سره نه خلاصیږي نو سوال دادی چه د جنابت د غسل کولو په وخت ددې لامله دهغوی ښځ ته اویه نه رسیږي تر څو چه هغه پاک نه کړای شی اود هغه پاکول دکوم تیز څیز نه بغیر گړول ممکن نه دی، ددې پاتې شوی پاکول ضروری دی اود ددې د پاکولو څخه پرته غسل صحیح کېږي او کته؟ د زیور بهشتی اوله برخه کې چه طبع کړی د غسل د بیان په وروستی صفحه کې د امسئله درج ده مسئله : که د پوست کې راټولی شی دهغې د پاکولو او غر غره ونشی نو غسل نه کېږي، د امسئله صحیح دی او کته؟ که صحیح دی نو په دی باندې دچونی پاتې هم قیاس کیدای شی او کته؟

جواب : د امسئله صحیح دی خویه دی کې یوقید شته او هغه داچه په آسانی سره پاکول ممکن وي گنی که په پاکولو کې سختی وي نو د پاکولو نه بغیر درست دی فی الدر المختار ولا یتنع الطهارة ونیم ای خرا ذباب وبرغوث لم یصل الماء تحته وحناء ولو جرمة به یقی فی رد المحتار صرح به فی المنیة عن الذخيرة فی مسئله الخناء والظین والدرن معللا بالضرورة الى قوله فلا ظهر التعليل بما بالضرورة ج ۱ ص ۳۲۳، نو په چونه کې همدان تفصیل دی چه که په آسانی سره چونه لری کیدای شی نو لری کول واجب دی گنی معاف دی ۱۹ صفر ۱۳۲۳ هـ، تنمہ خامسه ۲۳۲

دغسل نه وروسته دمنی دوتلو حکم

سوال: (۳۲) زه دورخی ددولسو وجود آرام خوب کې ووم چه ناخا په خماسترگی پرانستل شوی ومی لیدل چه غسل ته می حاجت شته، غسل کولو سره می دماسپښین لمونځ وکړییا کله چه می متیازی وکړی نو منی راغی ماته سودا راغله چه آیاما جماعت په جنابت سره کړی اوس ډیر پریشانم یم

جواب: فی رد المختار و کذا لو خرج منه بقية المني بعدا لغسل قبل النوم او البول او المني الكثير (فر) ای لابعده لان النوم والبول المني يقطع مادة الزائل عن مكانه يشهوة فيكون الثاني زائلا عن مكانه بلا شهوة فلا يجب الغسل اتفاقا زيلی. ددې روایت څخه ثابت شوه چه مسئوله صورت کې کله چه د احتلام څخه وروسته 'متیازی شوی دی نو دغسل څخه وروسته چه کوم منی لږشی دهغې څخه دوم ځل غسل واجب نشو اولینی غسل صحیح دی اولمونځ وغیره ټول صحیح دی هیڅ وسوسه او اندېښنه نه دی کول پکار. اول ربیع الثاني ۱۳۲۴ هـ (امداد ج ۱ ص ۹)

سوال: (۳۳) کوم شخص دخپلې ښځې سره ملاسته وکړه او متیازی او غیره ئی هم وکړلی بیانی ښه غسل وکړ کله ئی په لمانځه شروع کوله نو دمذی یادمنی څاڅکې راغی اوس نوهغه بیاغسل وکړی اوکته؟

جواب: که په دغه وخت کې اندام منتشر نه وی نو دوه ځل غسل واجب نه دی، او که منتشر وو اوشوق هم ونو غسل واجبېږي (فی الحائیه خرج منی بعدالبول و ذکره منتشر لزمه الغسل قال فی البحر ومحملة ان وجد الشهوة وهو تقيده قولهم بعدم الغسل بخروجه بعدالبول وفي رد المختار ای فیقال ان عدم وجوب الغسل بخروجه بعدالبول اتفاقا اذالم یکن ذکره منتشر الملو منتشر الوجوب لانه

۱- داحقر محیب په ذهن کې ترتیب غلط یاد شوی چه دمتیازیو څخه وروسته ېې غسل کړی دے په داسې حال کې چه په سوال کې راغلی چه غسل نه وروسته ېې متیازی کړی دی دهمدی لامله ځواب په دی ډول ورکول شوی دی نو اوس دسوال موافق ځواب دادے چه هغه لمونځ خو وشو څکه خروج وروسته وشو. دغسل څخه وروسته چه کوم منی راغلی دی په دی کې د التفصیل دے چه که منی کثیر دینه وړاندې پیښ شوی وی نو بیاد غسل کول واجب نه دے گنی واجب دے ددې سوال سائل معلوم ندے که سائل دغه مسئله وگوری نو صحیح ځواب په پوهیدو سره دی یاد کړی که دقاعدي څخه بیاغسل واجبېږي نو څومره لمونځونه چه ددې څخه وروسته اداء شوی هغه دی اعاده کړی او څومره لمونځ کونکې چه لمونځ کړی هغه یاد کړی او لمونځ کونکونه دی اطلاع ورکړی او کوم چه یادندی هغه معاف دی بیاد هم بودوه ځله په اجتماع کې اعلان کړی او دغه اعاده ترهغه پوري دلمونځونو په وی ترخوچه ددینه وروسته فرض غسل یا سست غسل ته وی کړی او ددینه وروسته دلمونځونو اعاده نشته ۱۲ مه

انزال جدید و جدمعه الدفق و الشهوة اقول و کذا یقیده م وجوبه بعدالنوم والمشي الكثير ج ۱ ص ۱۲۲. ۲۷ شعبان ۱۳۳۱ هـ (تمه ثانیه صفحه ۲۵)

دخوب څخه راپاڅیدونکې باندې دغسل واجب دویا نه واجبیدو تفصیل

سوال: (۳۴) کله کله داسې کیږي چه بیخی خوب نه یادېږي او په جامو باندې داغ ښکاريږي په دغه وخت کې وينخل فرض دی کنه او څرنگه معلوم کړای شی چه دامنی دی او که مذی یا ودی ددې دریوار وپوره څرنگوالی ولیکې؟ ځینې وختونه داسې کیږي چه سترگی خلاصیږي او خارجي لوندوالی په دغه وخت کې پاتې کیږي مگر په داسې زور سره راوتل نه معلومیږي په کوم زور سره چه منی خارجيږي؟

جواب: که داغ نه وی نو تر هغو غسل نشته اگر که خوب ئی یادوی، او که لوندوالی وغیره وی نو په دیکنې څوارلس صوره دی څکه یا څومنی یقیني دی یادمذی یقیني دی یادودی یقیني دی یا په ودي اومذی کې شک دی یا په منی اومذی کې شک دی، یا منی اودی کې شک دی دغه اوه احتماله دی او په هریوه کې دوه احتماله دی دخوب یادیدل یا نه یادیدل نودا ټول څوارلس صوره کیږي ددې په څلور صورتونو کې غسل نشته یودا چه دمذی یقیني وی او خوب ئی په یادنه وی، دوم اودریم داچه دودی یقیني وی او خوب یادوی او که نه وی، څلورم داچه په مذی او ودي کې شک وی او خوب ئی یادنه وی اونورولسو صورتونو کې غسل واجب دی کذا فی در المختار و رد المختار او دمنی او ودي اومذی حقیقتونه څومشهور او معلوم دی، مگر کومه داسې یقیني علامه نشته چه دهغې څخه تعین یقیني شی گنی د شک صورتونه نه محتمل کیږي ۱۴ محرم ۱۳۲۹ هجری (تمه اولی صفحه ۱۲)

سوال: (۳۵) لمبر ۱، که کوم کس له خوبه راپاڅیده او په خپله بستره او ورون باندې ئی لوندوالی بیاموندل اودا ېې یقین دی چه دامذی دی نو په دی صورت کې څه خوب ئی یادنه وی، په دی باندې غسل واجب دی اوکته؟ او که خوب ئی هم یادو او ددې لوندوالی په هکله ئی دمذی یقین و نو څه حکم دی؟

(۲) لمبر که کوم سړی راوینش شی او ذکر په سوري باندې لوندوالی بیا مومی او دخوب نه وړاندې انتشار موجود نه وی، نو که خوب ئی په یاد نه وی او ددې لوندوالی په هکله ددی یقین دمذی وی نو غسل واجب دی کنه؟

(۳) لمبر: که کوم سړی وینش شواو دغه وخت ئی په سوري یائی نور لوندوالی بیانته موندییا وروسته لږ څه وروسته دوبنستیا په حال کې لږ لوندوالی معلوم شونو دې په نسبت څه حکم دی؟ د خوب

پانتشار دیایدلویانه یایدلویہ صورت کی کہ مسئلہ حکم کی فرق راخی نووی لیکھی، اوکے پہ کوم سری باندی دغہ حالت تقریباً ہر ورخ وی نوددی لپارہ خہ حکم دی؟

(۴) نمبر: دمزی اوودی خاصی علامی کومی دی؟

(۵) نمبر: کہ پورٹہ (۱) او (۲) سوال دحکم ترمینخ کوم فرق وی نوددی خہ علت دی؟

جواب: عن الكل به دی کی دیر صورتونه راووخی چه یوازی په خلور و صورتونوکی غسل نشته باقی تولوکی غسل شته، هغه دغسل نه واجبیید و خلور صورتونه دادی یوداچه دمزی یقین نی وی اوخوب نی یادنه وی، دوم داچه دودی یقین نی وی اوخوب نی په یادوی، دریم داچه یقین نی دودی وی اوخوب پی یادنه وی خلورم داچه په ودی او مذی کنی نی شک وی اوخوب نی یادنه وی، کذا فی الدر المختار وردالمختار اود منی، مذی اوودی حقیقتونه یقیناً چه متغایردی مگرد دوی داسی کومه یقینی علامه نشته چه دهغی نه تعین متیقن شی، گنی دشک صورتونه نه راووخی اوکے په بیداری کی که خروج وی نو ودی کتل شی چه که دفع اوشهوت وی نو غسل واجب دی او کنه نوندی واجب، ددغی کلیی قاعدی خخه هیله دی چه سائل صاحب ته دخپلو تولو پوښتنو خوابونه معلوم شوی وی خو کچیری کوم خای پت پاتی شوی وی نویادی پوښتنه وکری، اوس یوازی په دوه کارونو باندی خبرول پاتی دی یوداچه دحکم مدار د انتشار اوعدم انتشار پورې ندی انتشار یوازی یوه قرینه دی دمزی کیدلونو کله چه خوب نی په یادنه وی نو قرینه په هغه کی منحصره ندی، دمزی په یقین کنی دغہ تولی قرینی راغلی دوم داستفسار کار د پنخم نمبر متعلق دی او هغه داچه داول نمبر دوه جزء دی یوجزه دمزی یقینی کیدل اوخوب نه یایدیل دوم جزء د مذی یقینی کیدل اوخوب یایدیل اودوم نمبر یعینه داول نمبر اول جزء دی نودنمبر (۵)، په استفسار کی چه دنمبر (۱)، اونمبر (۲)، سوال فرق پوښتل شوی کچیری دسائل مقصد اول جزء دنمبر (۱)، وی نوهغه او نمبر (۲)، بیخی سره یوشان دی دفرق پوښتلو خه معنی نشته اوکے مقصد دوم جزء دنمبر (۱)، سوال وی نودفرق وجه ښکاره دی چه یوه کی خوب یاددی اوبل کی خوب یاندی چه ښکاره قرینه دی دمنی، اوکے کوم بل خه مقصدوی نوښکاره دی کرای شی، ۱۱- رجب ۱۳۳۱ هـ رتمة ثانیة صفحه ۵۳.

دعرفی په ښه غسل حکم

سوال: (۳۶) په غایة الاطوار کی پی دعرفی دښی غسل مستحب لیکلی نودغه حکم په مناکی دحاجیانو لپاره دی اوکے دهر چالپاره دی؟

جواب: في رد المحتار وعرفه ای في ليلتها نترخانية وقهستاني وظاهر الاطلاق شموله للحاج وغيره ج ۱ ص ۱۷۵، ددینه معلومه شوه چه دهر چالپاره دی، ۱۵ ذی الحجه ۱۳۳۹ هـ رتمة اولی ص ۸.

دنا بالفی نجلی سره صحبت و شونویه هشی باندی غسل واجب نه دی

کومه سره که چه د شرابو خخه جوړه شوی وی پاکه دی

سوال: (۳۷) هغه خه چه په شرح وقایه او هدایه کی لیکل شوی کومه سرکه چه دشرابو خخه جوړه شوی وی هغه پاکه دی او هغه خرمنی دغیر ماکول اللحم چه په رنگولو سره پاکیری په ذکات سره هم پاکیری نود دی خرمنود پاکوالی لپاره په حلالولوسره کوم دلیل دخبریا اثر شته؟ که شته نود لیکلوزیارگالوسره مونږ ممنون کری او همدارنگه کوم دلیل دخبریا اثر په خورلواو پاکوالی دهغی سرکی چه دشرابو خخه لاسته راغلی وی اوکوم دلیل دخبریا اثر په نه وجبوالی دغسل په موطوءه دصغیره باندی

جواب: في الهداية ثم ما يظهر جلد به بالدباغ يظهر بالذكاة قال العيني روى الدارقطني عن ابن عباس لما برشاة ميمونة فقال هلا سمعتم مجلدها قالوا يا رسول الله ﷺ اهاميته قال ان دباغها ذكاتها حق الجلد فعلمنا ان الذكاة هي الاصل في الطهارة وان الدباغ قائم مقامها عند عدمها لان الذكاة ابغ من الدباغ لانها تزغ للدماء والرطوبات قبل التشرب والفساد بالموت، في العيني على الهداية الخامس ام سلمة رضى الله تعالى عنها اخرج حديثها الدارقطني انها كانت فاشاة تحتلها فققد هالتى ﷺ فقال ما فعلت الشاة قالوا ماتت قال افلا انتفعتم باهاها فقلنا اهاميته فقال ﷺ ان دباغها محل كما محل خل الخمر وفيه قال البيهقي في المعرفة رواه المغيرة بن زياد عن ابي ازير عن جابر عن النبي ﷺ انه قال خير خللكم خل خمركم اه قلت والتشبيه في الحديث الاول دليل على جواز التخليل والتخليل كما يجوز الانتفاع بالاهاب بعد الدباغ سواء كان اضطرارياً او اختيارياً ففقهه وتبه، قال رسول الله ﷺ رفع القلم عن ثلثة عن النائم حتى يستيقظ وعن الصبي حتى يحتلم وعن المجنون حتى يفق فدل على كون الصغيرة لا يجب عليها شيء من الاحكام والغسل من جملة الاحكام فلا يجب نعم تؤمر بالغسل تحلقا واعتياداً وقد صرح به الفقهاء فلا يرد حديث مروا صبيانكم بالصلوة

الح ۳۰۰ شوال ۱۳۳۱ هـ رتمة ثانیة ص ۹۰

دودی حکم

سوال: (۳۸) مایه کتاب کی ولیدل چه کله یقین دوتلودودی وی اوخوب هم یادوی نوغسل واجب ندی اوس په دی مسئله کی داسوال پیدا کیږی چه ځینې کتابونو کی یې لیکلی دی چه ودی دمتیازوڅخه وروسته راوخی که داصحیح وی نو دخوب نه دپاڅیدو په حالت کی چه کله لثراوسه یې بستره ندی پریښودی نوودی هیڅکله ندی راوتلی نو بیاداویناچه دخوب دیادیلولیه حالت کی دلوندوالی په باب دودی یقین وی اوغسل واجب نه دی غلطه ده؟

جواب: داکوم چه په کتابونو کی لیکل شوی دی چه ودی د اودس ماتی نه وروسته څی نوودی څخه دانه لثرمیږی چه د اودس ماتی نه بغیرنه راوخی اونه دالز میږی چه دمتیازوڅخه وروسته فوراً راوخی، لکن کله کله داودس ماتی نه بغیرهم راوخی اوداهم کیدای شی چه دویده کیدونه وړاندې یې چه کوم اودس ماتی کړی و دهغه نه وروسته لږ بیلولی څخه ویده کیدوکی راوتلی وی نو هیڅ اشکال پاتې نه شو او علامه شامی دخرانه څخه یوقول داهم نقل کړی چه، ان الودی ماخرج بعد الاغتسال من الجماع وبعد البول وهوشی لزج جلد ۱ ص ۱۷۱.

دخوب نه دپاڅیدونه څه وخت وروسته درظویت لیدل

سوال: (۳۹) که کوم سړی وینش شواو خوب یې په یاد و نود بیداری په حالت کی ددی په بستره دچیریدونه وړاندې او وینسیدلوڅخه دوه دری دقیقې وروسته دی ته لوندوالی معلوم شوچه ده ته مزی ښکاریده نویه هغه باندې داگمان وکړچه شاید دامنې دریدلی وچه اوس راووتل غسل واجبیږی اوکه دی ته گمان کول نه وپکار بلکه دی ته کتل په کار وچه دشوق او دفق سره راوتلی اوکه څنگه؟

جواب: جزیه یې ته کتل نه دی په کار مگردقواعدوڅخه غسل واجبیږل پکار دی ځکه دخوب په یادیدل ددی ښه ده چه دایا منی دی اویامزی اوددوارودراوتلوا احتمال دغسل موجب دی اوددق اوشهوت کیدلومقصدادی چه دانفصال عن المقریه وخت کی شهوت وی گواکی دخروج په مهال نه وی اوکه کوم عارض مانع نه وی نو دق به هم وی اوپدی صورت کی کیدای شی دانفصال په وخت شهوت به و اوناڅاپه دسترگو دپراستلو سره دریدلی وی مگر احتیاطاً ووانی اویا یې پوښتنه وکړای شی ۸ معجم ۱۳۳۲ هـ رتبه ثانیه صفحه ۱۱۲.

دغل په وخت کی په زخم باندې دکومی دوانبطلونو حکم

سوال: (۴۰) که کومه دانه یاچاود باندې چونه کیښودی شی او دغه چونه دبذن یاپوستکی هغه برخه باندې ونښلول شی اووچ شوی وی چه په اسانی سره هم نه پراستل کیده په دغسی حالت کی دجنابت غسل وکړای شی اودغسل د اداء کولوڅخه وروسته لمونځ وکړای شی اوس لگ ځنډ وروسته دلمانځه څخه دهغه دچونی دلری کولوپه سبب نوآیادبدن اوخرمن دغی برخی باندې اوبه اچول اودلمانځه اعاده ضروری ده اوکنه؟

جواب: في الدر المختار والمسح يبطله سقوطها عن براء والا لا فان سقطت في الصلوة استأنفها ولد الحكم لم يسقط الدواء او براء موضعها لم تسقط محبتي وينبغي تقييده بما اذا لم يضرا التها فان ضره فلا يجوز وفي رد المختار قوله فان ضره اي ازالها لشدة لصوقها به ونحوه بحر ج ص ۳۹۰ ددینه معلومه شوه چه په مسئوله صورت کی اعاده د لمانځه ضروری ندی، البته دغه موضع دی بیالمده کړی ځکه چه دلاندې طرف څخه ښه وه یوازی دچونی دلری کولو دسختی په سبب په دغه وخت کی وینخل معاف کړای شوی و ۴ ربيع الاول ۱۳۳۳ هـ رتبه ثالثه صفحه ۲۳.

دمعذور لپاره په اخر وخت کی دلمونځ کولو حکم

سوال: (۴۱) کچیری دماښام لمانځه ته نزدی څه زخم ولگیږی یا کومه وړه دانه وچاودی اودواړه حالتونوکی وینه بهر راووی او وینه بنده نه شی بلکه لږ لږ اوبه زاووی په دغه حال کی دمغرب وخت ډیر لنډوی لمونځ څه ډول ادا کړای شی؟

جواب: في رد المختار في احكام المعذور لو عرض بعد دخول وقت فرض انتظار الى اخره فان لم ينقطع يتوضا ويصلي ثم ان انقطع في اثناء الوقت الثاني يعيد تلك الصلوة وان استوعب الوقت الثاني لا يعيد لثبوت العذر من وقت العروض اهـ ددینه ښکاره شوه چه مسئوله صورت کی په اخروخت کی دی لمونځ وکړی، بیاکه دماسختن وخت کی هغه بند و اودماسختن دوخت د ختمیدو پورې بند پاتی شو نو دماښام لمونځ دی بیاله سره وکړی ۴ ربيع الاول ۱۳۳۳ هـ رتبه ثالثه صفحه ۲۲.

دمنی دق دغسل دوجوب لپاره شرط نه دی

سوال: (۴۲) دیوه سړی منی ډیر نری دی اودخپلې ښځې سره دتفریح په وخت دهغه منی دخیزنه بغیر خارجیږی نوآیادغه سړی دغسل نه بغیر خپل لمونځوته ادا کولی شی اوکنه؟

جواب: غسل واجب دى ، فى الدر المختار وفرض الغسل عند خروج منى متفصل عن مقره بشهوة اى لذة ولم يذكر الدفق ليشمل من المرأة ولانه ليس بشرط عندهما خلافاً للثانى ، ص ۱۲۵ و ص ۱۲۲ ج ۱ اذى الحجة ۱۳۳۳ هـ ائمة ثالثة صفحہ ۱۲۲

د غسل په وخت د غور و سوريونه داوبو اچولو حکم :

سوال: (۴۳) پوځوان عمر د وړو کوالى څخه غوړ سورى و د غسل کولو په وخت به ئى بهيدونکې دوا غورخوله اوس ددې مقصد لپاره چه کرار سورى بند شى دوا اچول ئى پريخودل البته داوبو څاڅکى غورخوى دا پوښتنه ده چه که آيا دا کافي دى ؟

جواب: فى الدر المختار ولولم يكن بثقب اذنه قرط قد دخل الماء فيه اى الثقب عند مروره على اذنه اجزاء كسرة واذن دخلهما الماء والا يدخل ادخله ولوبا صبه ولا يتكلف بخشب وغيره ها والمعتبر غلبة ظنه بالوصول وفى رد المختار قوله ولا يتكلف اى بعد الامرار كما قدمناه عن شرح المنية اهـ ددې روايت نه معلومه شوه چه څاڅکى غورخول کافي دى که داڅاڅکى غورخول په وخت کې که له گوټوسره هم لې ولېږي ډير احتياط دى زيات وهم مه کوى ۲۱ جمادى الاولى ۱۳۵۳ النور ص ۸ جمادى الاخرى ۳۵۴۱ هـ

په غسل خانه کې د خبرواترو کولو حکم :

سوال: (۴۴) په اغلاط العوام فى باب الاحکام ۸۳ تمېزباندي دغه مسئله شته چه په غسل خانه او تشناب کې عوام خبرى کول ناجائز گنى نود دى خبرى کوم اصل نشته البته بلا ضرورت خبرى دى نه کوى او په مشکاة المصابيح باب ادا ب الخلاء په فصل ثانی کې دغه حديث دى . عن ابى سعيد قال قال رسول الله ﷺ لا يخرج الرجلان بضربان الغائط كما شفيين عن غور قهما يتحدثان فان الله يمقت على ذلك رواه احمد وابوداود وابن ماجة ، ددې حديث څخه څرگنديږي چه په كشف عورت کې په خبرو کولو سره الله تعالى غصه کيږي او په غسل خانه او خصوصاً تشناب کې دعورت لوڅول لازمي دى ؟

جواب: ددې حديث دحمل ځاى دادى چه دواړه داسې لوڅ وي چه يو بل لوڅ ووينى گنى درجلان څه تخصيص ودا لرجل بضرب الغائط كاشفا عن عورته يتحدث ، عبارت به وواذليس فليس اذى القعدة ۱۳۳۵ هـ ائمة خامسه صفحہ ۵۳۴

د جنابت په حال کې ويښته پرى کول مکروه دى :

سوال: (۴۵) د جنابت په حال کې خط ليکل ، ويښته ، اخستل ، او نوکان پرى کول روا دى اوکنه ؟ ودا قول چه په دغسى خالت کې دغسل کولو نه وړاندي دنوکانو او ويښتو دجا کولو سره ويښته اونوکان جنابت اخلى او په قيامت کې فرياد کوى چه مونږ يې جنابت کې پريښى يو صحيح دى اوکنه ؟

جواب: فى رسالة هداية النور لمولاتنا سعد الله به مطالب المؤمنين کې يې راغلى چه خريل او پرى کول دويښتو او دنوکانو اخستل د جنابت په حالت کې مکروه دى اه ددينه دمستول عنه کار کراهيت څرگنديږي باقى ددې په هکله چه کوم قول نقل کړاى شوى کله دنظر څخه ندى تير شوى او ظاهر اصحيح هم ندى ائمة ثالثة صفحہ ۱۲

باب الماء الذى يجوز به الوضوء ، وما لا يجوز به :

د چت لرونکې حوض داوبو څخه اودس جائز دى :

سوال: (۴۶) يوحوض لس په لسوکې جوړ کړاى شو او چت پرى هوار شوى داوسپنى دتختو څخه کله چه حوض ښه ډک وي نوڅنگونو په اوبو کې دويږي دحرکت ورکولو نه داوسپنى شاته اوبه نه خوريږي ځينې خلک وائى : چه دحوض اوبه ناپاکې دى دحرکت ورکولو سره نه خوريږي ، اوځينې وائى چه ټولى اوبه دلا تدى سره يوځاى شوي دي دلا تدي نه بره پوري دا خبره صحيح ده مگر دامنوع ده ډير اختلاف وي ځينې اودس نه کوى ځينې اودس کوى تفصيلى خواب دکتا بونو حوالى سره بيان وفرما يې الله تعالى دى دجزاء خير عنايت وکړي آمين

جواب: فى الدر المختار ولوجه الماء فثقب ان الماء منفصلا عن الجمد جاز لانه كالمسقف وان متصلا لانه كالتقصعة وفى رد المختار قوله وان متصلاً لا اى لا يجوز الوضوء منه وهو قول نصير والاسكاف وقال ابن المبارك وابو حفص الكبير لا بأس به وهذا اوسع والاو ل احوط الى قواروق الحلية ان هذا مبنى على نجاسة الماء المستعمل ج ۱ ص ۲۰ قلت والمقتى به طهارة الماء المستعمل فلم يبق خلاف فافهم ، دبره تقرير اوروايت پراساس ددې حوض څخه اودس بلا تکلفه جائز دى اگر که اوبه نه خوزيږي

په هغه څيزه کې چه نجاست يې معلوم نه وي داوبو بهيدلو سره اوبه نه ناپاکه کيږي.

سوال : (۴۷) دلته په څاگانو کې نن صبا يوه سوررنګی دوا اچول کيږي چه دتولی څاه اوبه ډيرزيات سوررنګی کيږي او همدغه سړی اوبه دلمبلو، څښکلو او خوړلو غرض داچه په هراستعمال کې راځي اوددې دوا دماهيت څخه دلته د ډاکترانونه بغير نور څوک واقف ندي دهغه متعلق نه ويل کيږي چه په دې کې د رنگين کيدونه علاوه کوم ناجائز شي خوداسې نشته چه استعمال يې شرعاً منع وي لهذا زه اميدکوم چه د عنايت لپاره موددې امر څخه مطلع وفرمايې چه آياددې اوبه استعمال شرعاً کوم حرج خو نشته؟

جواب : څرنگه چه په دې دوا کې دکوم نجس څيز موجوديت معلوم او ثابت ندي نوپه قاعدې الاصل في الاشياء الطهارة پريښه ددې ظاهر گڼل پکار دي نودهمدې لامله ددې اوبو استعمال جائز دي. ۱۳ رمضان ۱۴۳۱ هـ اود صفة ۱۱۹-۲۰۱.

اوبه په خوشبويه کيدوسره د مطلق والي څخه نه ووځي

سوال : (۴۸) يوه مسئله پلټنه غواړي چه د عطر او عرق دويستلو لپاره ديگي کې کوم تعفن پيدا کيږي هغه ظرف چه په هغه کې باعطر عرق ايستل شوی وي وليږي په يخو اوبو کې ايخودلی پاتي کيږي ترڅوپه هغه کې بخار د اوبو يا د غوړيو په صورت کې جمع شي لږ لږ څښونه وروسته هغه اوبه ځي تودي شي دهغه نه وروسته بدليږي په دې اوبو کې کله کله څه اندازه څښوهم دهغه شي پيدا کيږي کوم چه ديگ او لويښي کې وي آيادغه اوبه مستعملې گڼل کيږي اودهغه نه به غسل اودس درست نه وي يا غير مستعمل دهغه نه به دغسل اودس کار اخستل درست وي دگلاب وغيره سره يوځای شوي اوبونه غسل او اودس جائز ده يا ناجائز کله چه په اوبو کې ډير څه خوشبوی وي علی هذا په کوم صفاشوي ظرف کې اوبه گرمی شوي په هغه کې غوړ معلوم يږي ددې نه هم وضوء او غسل به واجب وي ناجائز؟

جواب : پدې ټولو قسمونو سره وضوء او غسل درست ده دا ټول ماء مطلق دي ۲۷ محرم ۱۳۳۲ هـ اود صفة ۱۲۸.

فصل في البير

د څاه په نل کې د پليته لويدلو حکم

سوال : (۴۹) نن صبا هغه اوسپنيز نل چه د څاه کارور کوی پيدا شوی دی که دهغوی په مينځ کې څوک متيازی وغيره وغورځوی نو آيادغه پليته کيږي او کنه؟ په اول صورت کې ددې د پاکولو څه صورت دی؟

جواب : في الدر المختار يرح كل مائها الذي كان فيها وقت الوقوع بعد اخراجه الا اذا عذر الى قوله وان تعذر نزح كلها فيقدر ما فيها وقت ابتداء النزع قاله الخليلي ۲۱۸ تا ۲۲۰ ددې روايت څخه ثابت شوه چه په څاه کې دنجاست غورځيدل هغه پليته کوی ، نو پدې کې چه هم نجاست لويديلی دی ناپاکه کيږي اوداهم معلومه شوه چه دنجاست د غورځيدو په وخت کې څومره اوبه وي هومره راويستلو څخه هغه پاکيږي په دې اساس څومره اوبه چه په نل کې دی دهغوپه ويستلو سره نل پاکيږي او داشبه په دې ونه کړای شي چه دنل څخه لاتدي دځمکې څخه داوبوراتگ روان وي نو آيا هغه پليته کيږي نه؟ خبره داده چه هغه اوبه داسې دی لکه چه مشهور وکوهيونه هم علاوه اوبه بهيږي او اوبه گرځي مگر څرنگه چه هغه په کوهی کې ندي نودهغو اعتبار نشته پدې ترتيب کومی اوبه چه بالفعل دغی اوسپنيزی کوهی کښی نه وي گواکې دلاندې څخه درانه په ډول دځمکې دغډو په ذريعه چه دهغه په مينځ کې راتله هغه معتبره ندي ، البته که دتجربي څخه دا ثابت شي چه ددغه نل په بيخ کې اوبه جمع کيږي نو هغه ته نجس ويل کيږي او په اټکل سره کله چه دومره راويستل شوی نو څاه پاکيږي ، او پورتني عبارت څخه يوه بله خبره هم ثابت شوه چه که په دغی اوسپنيزی کوهی کښی داسې نجس څيزو غورځيږي چه نه راويستل کيږي نو ددې ويستل معاف دی نو پدې کښی دوه صورته دی يا هغه څيز دی نجاست ده لکه ناپاکه لرگی يا ناپاکه ټوټه ، يا عين نجاست ده لکه د مرداري غوښه په اول صورت کې بلا انتظار معاف دی فقط داوبه راويستلو سره پاکيږي په دوم صورت دومره مودی انتظار وکړي چه غالب گمان راشي چه هغه خټه شوه بيا اوبه وباسي . في الدر المختار بعد قوله الا اذا عذر كخشية او خرقه متنجسة وفي رد المختار و اشار بقوله متنجسة الى انه لا يذمن اخراج عين النجاسة ميتة وخبر يراه ج قلت فلو تعذر ايضا ففى القهستانى عن الجواهر لو وقع عصفور فيها فمجزوا عن اخراجه

فما دام فيها فتحة فترك مدة يعلم انه استحال وصار حاة وقيل مدة ستة اشهره جلد ۱ ص ۳۱۹
 حوادث الفتاوى خامس ص ۳، ۴.

سوال : (۵۰) خه فرماني ددين علماء په دى مسئله کې چه خمونږ په خاى کې دنل څاه شته دى اودخاى سره نيزدى دى، هغه خمونږنل باندې په راتلو په غوشيو باندې ککړولاسونوسره اندل، لاسى، نيسى او اوبه ډکوى، ناپاکه څاخکې داوبودنل په مينځ کې روانى وى چه دهغې به داوبودنپاکه کيدواند بېسته پيدا کيږي تاسو وفرماني چه اوبه ډکې کړى اوکنه ؟

جواب : لوبى ورکول خودمالک کاردى پاتې شوه داچه که ناپاکې کيږي نو څومره اوبه چه دغه وخت په نل کې موجودى دى دهغې دراويستلو سره پاکيږي ۲۲ ذى قعدة ۱۳۳۹ هـ حوادث الفتاوى خامس ص ۴۲.

هغه عارچه وينه لري په هغه څاه ناپاکه کيږي

سوال : (۵۱) په کوهى کښى دماريچى دلان اوږدوالى اود يوى گتې هومره غټه ولويده اوويښيده خوييله نه شوه ايا دهغې په راويستلوسره اوبه پاکې دى اوکه ناپاکې ؟ اوکه اوبه ناپاکې وى نودتولواوبو راويستل لازم دى ؟ کوم حکم چه دحضورعالي څخه لاسته راشي هغه به په عمل کې راوستل کيږي

جواب : دى الدرالمختار اومات فيها حيوان دعوى غيرماني لمازرو انتفخ اوتمعط اوتمفسخ يترج كل مائها الذى كان فيها وقت الوقوع بعد اخرجاه او مختصرا فى رد المحتار تحت قوله وانتفخ ولا فرق بين الصغير والكبير كالقارة والادى والفيل لانه تنفصل بلته وهى نجسة مائعة فصارت كقطرة خالغ ج ۱ ص ۲۱۸. ددينه ثابتنه شوه چه دغه کوهى ناپاکه شوه که دوچى ماروى نويه اندازه کولوسره دى وکتل شى چه پدې کښى څومره سوه بوکې اوبه دى هومره دى ويستل شى، اگرکه مات شوى نه وى پاکيږي، البته که دتجربى څخه داتحقيق شوى وى چه داسې مارکې بهيدونکې وينه نه وى نودهغه نه کوهى نه پليسيږي فى الدرالمختار فيفسد، اى الضفدع البرى، فى الاصح كحبة برة ان لم يدم والا لا اه قوله كحبة برة اما المائبة فلا يفسده مطلقا ج ۱ ص ۱۹۰. په همدې ترتيب که دغه مار داوبو وى دلته بياهم څاه نه مردار پري لمامر، ذى القعدة ۱۳۳۲ هـ (تمه ثابته ص ۱۸۰).

دکارغه په گندگى کوهى نه مردار پري

سوال : (۵۲) مسئله دکارغه گندگى په کوهى کې وغورځيږي يا خپله کارغه وغورځيږي داوبو څښل څنگه دى ؟

جواب : دى الدرالمختار وخر كل طير لا يذرق فى الهواء كبط اهلى ودجاج اما ما يذرق فيه فان كان مأكولا فظاهر والا فمخفف ثم قال فيه ثم الخفة اثباته يفرق غير الماء فليحفظ وفى رد المحتار واستثنى الحلبي خرو طير لا يؤكل بالنسبة الى البرفانه لا ينسبها لتعذر صوغها عنه كما تقدم فى البيروج ص ۳۳۰ و ۳۳۱. ددغه روايت څخه ثابتنه شوه چه مسئوله صورت کې څاه پاکه دى سواء کان الغراب مأكولا او غير مأكول على الاختلاف فى زماننا، (تمه ثابته ص ۱۸۰).

څاه څومره دبیت الخلا، څخه لري کيدل پکار دى

سوال : (۵۳) خاک اندازچه سوري نى دومره نه وى کنده شوى چه اوبه راووخى اوددى په څلور لاسه فاصله کې پخه څاه وى نوددغه کوهى اوبه استعمالولى شى اوکنه ؟

جواب : ددې فاصلې شرعا کومه اندازه نشته دخمکې د نرمى او سختى سره حکم فرق کوى، دومره فاصله پکار ده چه دنجاست اثر دڅاه اوبوته راشي کذا فى رد المحتار ج ۱ ص ۲۲ ۱۴۸ شعبان ۱۳۳۰ هـ (تمه اولى ص ۱۰).

سوال : (۵۴) دخيمى په شان يوبييت الخلا دکوهى په ډول اوه ويشت گزه غوچ دى، په دى کښى شپه اوورځ دکور خلک بول او براز هره ورځ کوى، اوددې خمکې اوبه چه دتې سره نيزدى ۳۵ گزه ويستل شوى راوځى اوس سوال دادى چه دغه بيت الخلا، سره نيزدى دڅاه جوړول غواړي په څومره لري فاصلې باندې يعنى څومره گزه لري نى چه جوړه کړى نوعندالشرع شريف جائز دى ؟

جواب : په دى کښى څوقوله دى: (۱) يوداچه پنځه گزه فاصله وى يو قول دادى چه اوه گزه فاصله وى، خوراجح دادى چه دومره جدابى وى چه درنگ، بوى يامزى دورتلو څخه مانع شى اوداد زمکې دسختوالى او نرمين دتفاوت څخه توپير پيدا کوى، اود اندازى ټاکلووالو اقوال هم په همدې مېنى بلل کيږي چه هغوى هريوه دخپلې خمکې په اعتبار اندازه ويلى دى نويه دى باندې تول قولونه سره موافق دى اوددې معيار دتجربى دځاوندانو ويتاده هداکله فى رد المحتار تحت قول الدر المختار البعدين البيروبالوغة بقدر ملا يظهر للنجس اثره اهم فصل فى البيرقيل مسائل السور، ج ۱ ص ۲۸۸، ۲۲ جمادى الاولى ۱۳۳۳ هـ (تمه ثالث ص ۳۹).

سوال : (۵۵) دبیت الخلاء اوخاه ترمینخ خومره فاصله پریبندول پکار دی چه دهغی نه دنجاست اثر دخواه پوری ونه رسیبری عند الشرع کومه فاصله تا کل شوی اوکنه؟ مونو ونازوی دلته په سوات کی ډیری بیت الخلاوی شاه لرونکی وی؟

جواب : فی الدر المختار قبیل احکام السور فرع البعدین البروالبا لوعة بقدر ما لا یظهر للنجس اثره وی رد اختیار اختلاف فی مقدار الحد المانع من وصول نجاسة البالوعة الی البیرقفی روایة خمسة اذرع وی روایة سبعة وقال الحلواني المعتبر الطعم واللون والريح فان لم يتغير جازوا لا ولو كان عشرة اذرع وی الخلاصة والختانية والتعويل عليه وصححه فی الخیط بحرو الحاصل انه مختلف بحسب رخاوة الارض وصلابتها ومن قدره اعتبر حال ارضه ج ۱ ص ۲۲۸، لدی عبارت خخه لاندی کارونه اخستل کیبری اول داچه چاچه ددغی جدایی اندازه تا کلی هغه دغوخیلو خمکویه لیدلوسره تا کلی دی په هر خای کی داحکم نشی کیدای

(۲) صحیح دادی چه ددی مقدار تا کلی ندی، بلکه دا اعتبار ور دادی چه دنجاست کوم اثر رنگ یا بوی یا خوند په اوبو کی ظاهر نه شی، اود خمکی دسختی اونرمی دتفاوت خخه ددی حالت مختلف کیبری ۱۸ شوال ۴۵ هـ، شمه خامسه ۵۳۳.

سوال : (۵۶) دکوهی اوبیت الخلاء ترمینخ خومره فاصله بایدوی اود بیت الخلاء اوکوهی ژوروالی یوشان وی، اودلته خمونې سره زمکه پیخه کلکه اوسخته دی؟

جواب : فی الدر المختار البعدین البروالبالوعة بقدر ما لا یظهر للنجس اثره وی رد اختیار مختلف فی مقدار البعد المانع من وصول نجاسة البالوعة الی البیرقفی روایة خمسة اذرع وی روایة سبعة وقال الحلواني المعتبر الطعم واللون والريح فان لم يتغير جازوا لا ولو كان عشرة اذرع وی الخلاصة والختانية والتعويل عليه وصححه فی الخیط بحرو الحاصل انه مختلف بحسب رخاوة الارض وصلابتها ومن قدره اعتبر حال ارضه (قبیل احکام السور) لدینه خرگندی شوه چه دفاصلی کوم مقدار تا کل شوی ندی، دومره فاصله پکا رده چه دنجاست بوی، خوند اورنگ اوبوته ونه رسیبری ۱۰ شوال ۴۹ هـ، النور جمادی الاخری کال ۵۵۰.

دچیلې اوزی، اوکړه دگندگی لویدلو سره دخواه حکم :

سوال : (۵۷) په هر هډه والاخاه کی غوشانی ولویږی اوبه پاکي یا ناپاکي ساتل ضروری دی اوکنه؟

جواب : فی الدر المختار ولانزع نجاسة حمام وعصفور وكذا سباع طير فی الاصح لتعذر صوغاعه وی رد اختیار ومقا والتعليل انه نجس معفو عنه ج ۱ ص ۲۲۸، ددغوروايتونو خخه معلومه شوه چه کومه الوتکه (پرنده) حرام خوری اوگندگی کوی دهغی نه کوهی نه گنده کیبری اودا قول دضرورت لامله اختیار شوی دی ۱۳ صفر ۱۳۳ هـ، شمه اولی ص ۹.

په کوهی کی دخرشنو او غوشانیو دغور خیدلو حکم

سوال : (۵۸) دخرخ یعنی هر هډه لرونکی کوهی کی غوشانی غور خیږی داوبوپاک یا ناپاکه ساتل ضرور دی اوکنه؟

جواب : فی رد اختیار مسائل البیرو فی التاتارخانية ولم يذكر محمد فی الاصل روث الحمام والخنثی (ای البقروالقیل) واختلافوا فيه فقيل ينجس ولو قليلا او يابساقيل او يابسافلا واكثرهم على انه لو فيه ضرورة ويلوی لا ینجس ولا نجس اه جلد اول ص ۲۲۷، ددینه معلومه شوه چه که لدینه خان ساتل مشکل وی، نولې عفوه ۱ دی ۱۴ محرم ۱۳۳۵ هـ، امداد ج ۱ ص ۱۳.

سوال : (۵۹) زیدوانی چه دخرشنو او خوشایو داویش یا اوزی ددوه پچوپه اندازه خوشایې لاندی وی اوکه وچ په خاه کی ولویږی او هغه میده میده شی نو اوبه پاکي دی اوکه پلیتیبی نه دلیل بحواله فتاوی قاضی خان مطبع نول کشور ص ۲ وعن محمد التنبیة^۱ والتبستان عقو^۲ دهمدی دلیل نه وائی چه اوبه پاکي پاتې کیږی اوبکروائی که خوشایې لاندی وی یا پچی لاندی وی لې وی که ډیری اوبه کوهی کی ولویږی نو ټولی اوبه ناپاکه کیږی اودغه نجاست یعنی

^۱ اصلاح پدی خواب باندی بحث شوی دی چه دامداد الفتاوی شمه اولی په ملحقاتو ۳۳۲ صفحه کی ذکر دے اوددی حصی په اوله شمه ۳ کی حضرت مولناددی خواب په لوری اشاره کړئ چه دهغی حاصل دادے چه مراد قلیل خخه ضروری مقدار دے اوددی مقدار دمتلی په په رابې باندی دے نو ددی عبارت معنی داشوه چه که دنجاست دوقع خخه خان ساتل مشکل وی نو ضروری مقدار معاف دی اود ضرورت مقدار دمتلی ذرابې په اساس دے والله اعلم، دغه اضافیه تصحیح الانفلاط صفحه ۴ نه شوی محدث شیخ عقی عنه

^۲ تبین خستوته ویل کیږی الله جل جلاله پوهیږی چه دساتل په خه یوه شوی چه استدلال یې کړی ۱۲ منه

خوشابې غليظ دى لكه څنگه چه ... ١ كې دى والارواث واخشاء فكلها نجس نجاسة غليظة عند ابى حنيفة رحمه الله اوبه فتاوى قاضيخان مطيع نول کشور ص ٢ كې دى والروث واخشاء البقير منزلة البول پدي مسئله كې څرنگه چه تاسوپه نژديك تحقيق دى ارسال يې وفرمايې؟

جواب: في الدر المختار حيث عد النجاسة الغليظة وروث وخنثى افادهما نجاسة جزء كل حيوان غير الطيور وقال مخففه الى قوله وظهر محمدا خرا للبلوى وفي رد المحتار ان الروث للفرس والبغل والحمار ورختى تاريخ كسر للبقير والبقيل وفيه عن النكت للعلامة قاسم ان قول الامام بالغليظ رجحه في المسوط وغيره وفيه عن التاتارخانية ولم يذكر محمد في الاصل روث الحمير والخنثى واختلفوا فيه فقيل ينجس ولو قليلا او باساقيل لو باساقلا واكثرهم على انه لوفيه ضرورة وبلوى لا ينجس والا نجس اهـ.

دپورتنيو روايتونو څخه دغه كارونه مستفاد شول. ١) په خرشنو او خوشابو كې د علماؤ اختلاف ده. ٢) راجع دامام صاحب قول دى چه هغه نجس غليظه دى.

٣) په څاه كې كه لږ وغورځيږي ٣-كه ددې كوهى ساتنه دهغو څخه ممكن وي نوته ناپاكيږي يكم صفر ١٣٢٧ هـ تنبيه اولي صفحه ٢.

٩٠٥٨٥ نمبر مسئلې متعلق د تسامح اصلاح چه د

امداد الفتاوى ص ٢٢٤ لمړنى تمه ملحقاتو لاندې درج دى

سوال خلاصه: هغه كوهى چه هر هډ لرونكې وي او خوشابې پكې وغورځيږي پاكه دى اوكنه؟

جواب خلاصه: كه خان ساتل ترې نه مشكل وي نو لږ عفودى.

د تسامح اصلاح: د سوال كونكې سوال دهغې څاه نه دى چه دبقر په ذريعه شپه او ورځ جارى دى او دهغې خوشابې تل به كوهى كې لويږي لكه چه پدې هيواد كې واقع دى چه دبقر په بولو او كوهى اوبوكې خوشابې په كوهى كې غورځيږي ډيره عامه بلوى ده او خان ساتل ډير مشكل دى د مسلمانانو اسانتيا لپاره داسې ځواب ضرورى وچه كه عامه بلوى ده او خان ساتل مشكل او كوهى جارى دى نو عفوه دى، ددې سندبعينه هغه عبارت دى چه خپله مجيب مدظله په ځواب كې تحرير فرمايلى دى، واكثرهم على انه لو فيه ضرورة وبلوى لا ينجس والاتجس ١٢ رد المحتار معتمده چه د قليل لفظ نې دكوم عبارت څخه استخراج كړى دى

١ د كتاب نوم نه لوستل كېږي ١٢ مه.

٢ او قليل په مذاركې

هركله چه په ضرورت د بلوى سره نجس باني نشي نو قليل او كثير برابر شول په حكم كې اوبل ستددې مسئلې راتلونكې روايت دى وعن زفر روث مايوكل لحمه طاهرولى الميتى الارواث كلها نجسة الا رواية عن محمدا طاهرة للبلوى في هذه الرواية توسعة لارباب الدواب فقلما يسمون عن التلطيخ بالارواث والاخشاء فتحفظ هذه الرواية اه كلام الميتى واذا قلنا بذلك ههنا لا يبعد لان الضرورة داعية الى ذلك كما افاد بقول محمدا طاهرة الماء المستعمل للضرورة ونحو ذلك (الى ان قال) وقد قال في شرح المنية المعلوم من قواعد المتنا تسهيل في مواضع الضرورة والبلوى العامة كما في مسئلة آبار القلوات ونحوها اه اى كالعفو عن نجاسة المعدور عن طين الشارع (الى ان قال) من ان المشقة تجلب التيسر من انه اذا ضاق الامرا تسع والله تعالى اعلم ١٢ رد المحتار ص ١٩٥ جلد اول.

د نجسويو ټولو لويديل په كوهى كې

سوال: (٦٠) كه كلوشى په څاه كې وغورځيږي اودغه اوبه ونه اوځي نو څه كول پكار دى؟ او كه اووځي نو څومره اوبه ويستل پكار دى؟

جواب: في الدر المختار يترج كل مائها بعد اخراجه الا اذا تعذر كخشية او خرفة متنجسة كه ويستل كېږي نو دويستلو څخه وروسته، او كه نه ويستل كېږي، نو ددې دراويستلو څخه بغير ټولې اوبه دى وويستل شي او كه بوتونه پاك وي نو كوم خرج نشته فقط. ١) ربيع الاول ١٣٢٥ هـ امداد صفحه ١٣ ج ١.

سوال: (٦١) خما جعفر په ضلع راولپنډى كې د باراني وياني په څنډه تيب ځاى كې يو كوهى دى چه دهغې څخه د كلې خلك اوبه ډكوي، يوه ورځ يوه نه لس كلنه لازوى نجلى داو بود سكلو لپاره كوهى ته راغله اتفاقا دهغې ديوى خپى سيلپر چه يو ډول بوتونه دى په كوهى كې وغورځيدل، چه چاته ددې د پليتي معلومات نشته چه آيا هغه سيلپر پاكې وه او كه پليته؟ هودغه وخت كې درې ښځې د كوهى په سر موجودې وى دهغوى ويناده چه كوم سيلپر به دوهمه خپه باندي وه دهغې په سر پنبه صفاوه نو دوهمه قدرې بيان شته اوس التماس دادى چه دغه څاه په حكم د اليقين لا يزول الا باليقين د پخواني طهارت په موجب پاك او طاهر پاتې كېږي لكه څنگه چه فقهاء كرام بلا تيقن نجاسة حكم نرح كل ماء اوبعض ماء ندى وركړى يوازي دنجاست د شك او احتمال په اساس د څاه دنجاست حكم وركولى شي مهرباني وفرمايې ددې ځواب له دليل سره مرحمت وفرمايې

جواب: فی رد المختار عن البحر وقیدنا بالعلم لانهم قالوا فی البقر ونحوه یخرج حیالایجب نزع شی وان کان الظاهر اشتغال بولعالی افتخاها لکن یحتمل طهارتها بان سقطت عقب دخولها ماء کثیرا مع ان الاصل الطهارة اه ومثله فی الفتح ج ۱ ص ۲۱۹. داروایت بنکاره ده په پاکوالی ددی څاه کې فقط کتبه محمد اشرف علی ۱۲ ص ۳۲۸ هـ تنمہ اولی فتاوی امدادیہ صفحہ ۴.

دامام محمد په قول ددری سوو بوکو ویستلو تحقیق:

سوال: (۶۲) دڅاه په طهارت کې دامام محمد څخه چه ددری سوه بوکو قول نقل شوی دی هغه معلول په علت ثابتیږي چه دهغه (محمد) په کلیو کې دومره اندازه اوبه په کوهیو کې موجودی دی اوس څمونږ په کلیو کې برابر خبره دی چه دی غیرتی لامله یادی اسبابی لامله دتولو اوبه په راویستلو کې خوابدی دی، نو دا امر معلومول غواړی چه کوهی څاه گانی داسې دی چه اوبه یې ټولی په پوره دقت پایه آسانی سره ټولی راویستل کیږي دهغه طهارت حکم هم په دری سوه بوکو ورکولو ثابت دی اوکنه؟ نوکه دامام محمد قول حجت واخستل شی نو هغه علت ته ولی نه کتل کیږي چه هغه ته ملحوظ و؟

جواب: ښه واقع کې علم الاطلاق ددری سوه بوکو فتوی کمزوری مسلک دی راجح دادی چه علت ته وکتل شی دشامی اونورو څخه معلومیږي چه که ټولی اوبه ویستل کیدای شی نو ټولی دی ویستل شی، او که ولی ویستل کیدای نشی نو دلته دتقدیر ضرورت دی، اوبه تقدیر کې اختلاف ده ځینود عدل سو (دوه عادلانو) قول غوره کړی، او ځینود آسانتیا په سبب په دی دری سوه بوکو فتوی ورکړی ددی نه معلومه شوه چه سوال کونکې چه دکومو څاه گانی په هکله پوښتنه کوی دغه اندازه دغوسره تعلق نه لری اونه پدی باندې دچا فتوی شته نوبیا. دی قول دتأمل ځای دی. فقط و الله اعلم یکم ربیع الثانی ۱۳۲۱ هـ.

نوټ دغه اضافه دتصحیح الاطلاق څخه وکړای شوه چه په امداد الفتاوی جلد اول کې شته ۱۲.

فصل فی الآسار

دخولی لارویاندي لمدولوسره په گوته باندې دقران مجید دپانی اړولو حکم

سوال: (۶۳) دقرآن کریم دتلاوت په مهال دژبی لحاب یعنی لاری په گوته اچولوسره دقرآن مجید ورچه اړول کیږي، آیا داسې ډول اړول په شرع کې جائز دی کنه؟ آیا حرام دی یا مکروه تحریمی یا تنزیهی؟ بېنوا مع الدلیل فتوجروا؟

جواب: فقهي مسئله ده چه سورالدمی ظاهر ددینه دخولی داوبو پاکوالی څرگندیږي، اود حجر اسود د ښکلولو د مسنونیت څخه ددی اوبول کیدل خلاف ادب نه کیدل هم ښکاری کوم چه په ښکلولو کې نی احتمال دی ددینه پدی ترتیب دمصحف دپانی اړولو جواز یقینی دی. اذی الحجه ۱۳۲۸ هـ تنمہ اولی صفحہ ۵.

فصل فی التیمم

دمسجد په زمکه دتیمم وهلو حکم

سوال: (۶۴) دمسجد په ځمکه تیمم درست دی کنه؟

جواب: دی وخت کې روایت ندی پیدا شوی، خودیر لیدل شوی چه مکروه دی تنمہ اولی صفحہ ۲.

څومره لری والی داوبو دتیمم دجواز لپاره شرط دی؟

سوال: (۶۵) که ښکار وغیره کې داسې ځای کې چه هلته داوبو پلتنی سره خولاسته راځي مگر په لټولو کې دلمانځه دقضا کیدلواند یښته وی نو پدغه وخت کې تیمم وهلې شی اوکنه، که تیمم نشی وهلې نوڅه وکړي؟

جواب: که دیو شرعی میل په دننه کې اوبه وی چه دانگریزی میل څخه لږ زیات وی نو تیمم جائز ندی، اگر که لمونځ قضا کیږي داوبو پلتنه دی وکړي او اودس دی وکړي اولمونځ دی

اولی داده چه احتیاطا دغه وخت تیمم کولوسره لمونځ وکړي او بیا داوبو پیدا کولونه وروسته په اودس کولوسره اعاده وکړي کمافی رد المختار ان الاحوط ان تیمم ویصلی ثم یعید انتهی وقال بعد ذلك وهذا قول متوسط بین القولین وقیه

قضاوی وکری ۱۳ صفر ۱۳۳۳ھ (تسمه اولی ۲)

دغه شوک چه په قلف بندشوی دی دهغه لپاره دتیمم څه حکم دی؟

سوال: (۶۶) دغه یوه مسئله دخیرنی غوښتونکي ده چه مثلاً څوک دننه په خپل ځای کې دی اومزدور په غلطی سره دیرون له لوری قلف بندکړي اولای، اوس مالک دننه دی اودلمانځه وخت راغی اوبه مکان کې اوبه نشته اوحتی الوسع دمکان مالک کوشش وکړي چه چاته غږ وکړي اواوبه ترلاسه کړي، خو پیدانه شو اودلمانځه وخت تیریده آیا هغه په تیمم باندې لمونځ کولی شي یا نه؟ اوکه کولی شي نو بیا وروسته داوبوبیداکولوسره دغه دتیمم والا لمونځ قضا کړي اوکته؟

جواب: کولی شي، اودقواعدوڅخه معلومېږي چه اعاده دی وکړي، لاند محبوس من جهة العبد، ۱۲ ربيع الاول ۱۳۳۴ھ (تسمه رابعه ص ۲۶)

په پتو ملکونو کې دتیمم وهلو حکم:

سوال: (۶۷) دلته واوره اوریدل دیرزیات وی یخنی هم ډیره زیاته وی، ډیره سخته هواچلیږي، په اودس کولو کې سخت تکلیف وی تردی چه لاس اوځپي پاکولوسره څوساعته بالکل بیکاره کیږي، پدې حالت کې په تیمم یا مسح باندې لمونځ جائز شو اوکته؟

جواب: فی الدرالمختار باب تیمم اوپردیهلک الجنب اوعمرضه ولو فی المضاراةم تکن له اجرة حمام ولا مايدفعه وفي ردالمحتار قيد بالجنب لان احدث لايجوز له تیمم خلافا لبعض المشايخ الى قوله وكأنه لعدم تحقق ذلك في الوضوء عادة وفيه ايضا نعم مفاد التعليل بعدم تحقق الضرر في الوضوء عادة انه لو تحقق جاز فيه ايضا اتفاقااه ددغو عبارتونوڅخه معلومه شوه چه که کله شاذ اوناذر دغسی صورت وی چه داودس کولوڅخه غالبه اندیښنه دمرض یا هلاکت وی، اوداوبو دگرمولوسامان هم نه وی، اونه داسي توبه وی چه په هغی تاوویدلوسره خپل بدن تودکړي په داسي صورت کې تیمم جائز دی گنی جائزندی اودخپودوینځلو په بدل کې دموزو مسح کیدای شي ۱۳ ذی القعدة ۱۳۲۱ھ (امداد ج ۱ ص ۲)

الخروج عن العدة بيقين فلذا قره الشارح الى قوله فينبغي العمل به احتياطاً شامى مصرى ص ۱۸۰ ج ۱، محمد شفيع عفا الله عنه

په دریل کې دجنابت دتیمم شرط

سوال: (۶۸) دریل وغیره په سفر کې کله دغسل ضرورت پیدا کیږي اود غسل په اندازه اوبه نه پیدا کیږي، اوچه اودس وغیره پری کیږي هومره پیدا کیږي، نو دغسل لپاره په تیمم کولوسره لمونځ ادا کیدای شي اوکته؟ اگرکه په استیشن (تم ځای) کې اوبه پسی زیاتې پیدا کیږي مگر دهغه لپاره په دریل گادی کې غسل کول مشکل دی نو تیمم کولی شي اوکته؟

جواب: په استیشن کې غسل مشکل ندی دلنگ په وهلو سره دی په تخته کینی اوسقاوته دی پیسی ورکړي اوورته دی ووانی چه دمشک څخه اوبه راخوشي کړي اوددینه مخکې دی لاندې بدن داورگادی په تشاب یاغسل خانه کې ځای په ځای کولو سره پاک کړي، یا دینه لوبی کې اوبه واخلی یا که په نل کې اوبه موجودی وی نو دهغوڅخه هم په تشاب یاغسل خانه کې غسل ممکن دی، همت ته اړتیا (ضرورت) ده په دغسی حالت کې تیمم درست نده ۱۳ صفر ۱۳۳۰ھ (تسمه اولی صفحه ۹)

باب المسح علی الخفين وغيرهما

په جرابواونځی موزو باندې دمسح کولو حکم:

سوال: (۶۹) په نخي موزو باندې مسح جائز دی کته؟

جواب: فی الدرالمختار اوجوریه ولومن غزل اوشعر الثخينين بحيث يمشي فرسخاويثبت على الساق بنفسه ولايري ماتحته ولايشفاه ددې روايت څخه معلومه شوه چه په نخي اکلکوموزو کې دغه خوشرطونه ونومسح ورباندې جائزه، اول ۱، کلک اوپلن داسي وی چه وازی داپه خپوکړي اودری میله یعنی دولس زره قدمه لارې نوهغه ونه شلېږي، وم ۲، داچه که هغه په خپوکولی کې په پندې باندې ونه تړل شي نو نه غورځېږي، دریم ۳، داچه اوبه تری تیری نه شي، څلورم ۴، داچه ددینه کوم څیز په نظررانه شي، یعنی که په سترگو اچولوسره په دی کې وکتل شي نوڅه ونه لیدل شي ۱۳ ذی قعدة ۱۳۲۱ھ (امداد صفحه ۵ ج ۱)

سوال: (۷۰) دغه دکتابونوڅخه دصاحبینورحمهم الله په مذهب مسح په جرابو ثابته ده خو په دی کې ئی دشخنین شرط لیکلی ددې حد پورې عقل کارنه کوی چه دشخنینو تعریف ترکومه

حده پوري دی ، په قدوزی کې خودالیکلی دی چه - یشقان الماء اوپه حاشیه باندې نی دجوهرنیره په حواله دالیکلی دی چه مالیری من ماتحتهمامن خلاله اوپه شرح وقایه کې یستمسکان علی الساق بلاشذلیکلی دی ددې کتابونوله مخی دزړه پوره اطمینان نه راځی ددې لامله دجناب عالی په خدمت کې عرض دی چه آیا جرابی یعنی مروجہ موزہ چه مونږ یې په یخنی اوتودوخی موسم کې اغوندو ، برابر خبره ده پلنه یاتنگه وی چه هغی کې ډبله هم وی اونری هم وی پدې باندې مسح جائز دی اوکنه ؟ خمایودوست چه په دینی علوموکې لاس لری خودتقلیدسره ارتباط نه لری هغه ماته لازیمونه وکړه چه ته بیدریغه په دغوموزومسح کوه په دی باندې مسح له احادیثواودفقه کتابونونه په پوره ډول ثابته ده ددې لامله ددې دتحقیقی کولو ضرورت پیدا شو ، ځکه چه دټولو علماؤ دژبوڅخه دشروع څخه ترتنه پوري اوریدل کیږی چه درپړه موزوباندې مسح کول وی اودجراپو په هکله مدعی داوانی چه یستمسکان علی الساق چه معنایې دادی چه په پنډی موزه پاتې کیږی اودریږی ، ښنگری پرانستی پریښودل نه دی په کار اومشهوره دادی چه په پنډی باندې درپړی اودیوه فرسخ دوه فرسخه گرځیدلوڅخه هم موزه یعنی جرابه نه رالویږی ؟

جواب : په درمختارکې نی دغه ټول مجموعه قیود شرطونه گرځولی اوکوم علت چه ددې ټولو شرطونو دتحقق لپاره دی یعنی دهغه خف معنی کیدل دغه دلیل دی ددې خبری چه دلایستمسکان معنا همداده چه راونه لویږی ، اوپه حدیث کې چه کوم راغلی دی هغه مبهم اومجمل دی ځکه هغه دواقعی حکایت دی اوحکایت دفعل عموم نه وی لهذا نورودلایلوپه لوری گرځیدل پکار دی ځکه څمونږ مشهوره جرابی پدې شان نه دی نو مسح پری جائز نه فقط ٢٥ جمادی الاخری ١٣٢٥ هـ تتمه اولی ص ٧

سوال : (٧١) دشرع متین مفتیانوڅه ارشاد دی زید اوعمروسره مناظر دی ، زیدوانی چه دپوستکې دموزونه پرته هیڅکله مسح صحیح نده ، هو که جرابی دوریو یاد ډبل (وړی) وی اوداسې کلکې جوړی شوی وی چه گرد اودوړی کې نفودنه شی کولی اوصلا بت نی داسې وی چه که په ځمکه کیښودل شی نوو درپړی نو په هغی مسح صحیح ده بحواله کتب فقه ارشاد وفرمایې بینواتوجروا ؟

جواب : دزیدقول صحیح دی په عینی شرح هدایې کې پدې فتوی نقل شوی ده ٢٧ ذی الحجه ١٣٣١ هـ تتمه ثانی صفحه ١٠٤

په انگریزی بوبت باندې چه ټوله خپه پته کړی دمسح کولو حکم

سوال : (٧٢) تل بوبت یعنی په هغه بوبت چه په هغه کې ښنگری پته وی مسح جائز ده اوکنه ؟

جواب : فی الدرالمختارباب المسح علی الخفين شرط مسحه ثلثة امورالاول كونه ساتر محل فرض الفصل القدم مع الکعب اویکون نقصانه اقل من الخرق المانع فیجوز علی الزبول لومشودودالا ان يظهر قدر ثلثة اصابع والثاني كونه مشغولاً بالرجل والثالث كونه مما يمكن متابعة المشي المعتاد فيه فرسخاً فاکتراه وی رداعتراقوله مشدودالان شده بمؤلة الحياطة وهو مستمسک بنفسه بعدالشد کاخف المخیط بعضه ببعض فافهم وی البحرعن المعراج ويجوز علی الجاروق المشقوق علی ظهرالقدم وله ازرايشدهااعليه تسده لانه كغيرالمشقوق وان ظهرمن ظهر القدم شی فهو كخروق اخف قلت والظاهرانه اخف الذى يلبسه الاتراك فی زماننااه ددې لامله چه پدې بوبت کې درپواره شرطونه دجواز دمسحی پیدا کیږی کوم چه برنی روایت کې ذکر دی نوپدې باندې مسح جائز ده البته پدې خاطر چه په ځای دټوټونو استعمالیږی اویادنجنس والی په خاطر یادسوه ادب په خاطر بلا ضرورت په هغی لمونځ کول نه دی پکار ، والله تعالی اعلم يوم الاصحى ١٣٢٢ هـ امداد صفحه ٢٢ ج ١

سوال : (٧٣) که اودس هم ساقط شی په دی کلوشومسح کولی شی اوکنه ؟ چه دننه ته یې گرد اوغبارنه رسیږی ؟

جواب : فی الدرالمختارشرط مسحه كونه ساترالقدم مع الکعب اویکون نقصانه اقل من الخرق المانع فیجوز علی الزبول لومشودودالا ان يظهر قدر ثلثة اصابع وی رداعترا لان شده بمؤلة الحياطة وهو مستمسک بنفسه بعدالشد کاخف المخیط بعضه ببعض فافهم وی البحرعن المعراج ويجوز علی الجاروق المشقوق علی ظهرالقدم وله از رایشدها علیه تسدی لانه كغيرالمشقوق وان ظهرمن ظهر القدم شی فهو كخروق اخف اه قلت والظاهرانه اخف الذى يلبسه الاتراك فی زماننا ج ١ ص ٢٢٩ ددینه معلومه شوه چه په یادی شوی کلوشی هم مسح روا ده پدې شرط چه په گرځیدو کې دداخل نه پښی یاجرابی په نظررانه شی اوکه په نظرراخی نوپه سوال کې ښکاره کول په کار دی چه څومره په نظرراخی . تتمه اولی صفحه ٨

دېدلو دجرايو په سر د پوستکي موزه واغوسته په هغې باندې مسح.

سوال: (٧٤) آيا په هغو پوستکي موزو کې د جرايو پنبو کول درست دی چه مسح پري صحيح دی اوکنه؟ او په دغو خرمنوموزو باندې د جرايو پنبو کول په صورت کې مسح درست ده اوکنه؟ صواب لرونکي خواب څخه مو مطلع وفرمايې؟

جواب: في الدر المختار او جرموقيه ولوفوق خف اولفاة ولا اعتبار بما في فتاوى الشاذي لانه رجل مجهول لا يقلد فيما خالف المقول في رد اختار ثم الذي في هذه الفتاوى هو نقله عنها في شرح المجمع من التفصيل وهو ان ما ليس من الكر باس المجرى تحت الخف يمتنع المسح على الخف لكونه فاصلاً وقطعة كبرياى تلف على الرجل لا تمنع لانه غير مقصود باللبس وقدا طال في رده في شرح المنية والدرر والبحر لئلا يمسك جماعة به من فقهاء الروم قال ح وقد اعنى يعقوب باشا بتحقيق هذه المسئلة في كراسة مبينة للجواز لما ساله السلطان سليم خان اهـ دديته معلومه شوه چه په سوال کې په مذکوره صورت کې مسح درست دی. (ج ١ ٤٣١ هـ ١٢٩٢ خ ٣٢٢)

باب الحيض والنفس والاستحاضه:

د ټولې شوی وینې نه وروسته چه کومه وینه راشي دهغې حکم

سوال: (٧٥) د علقه مضغه د غورځیدلو څخه وروسته چه کومه وینه راځي هغه د نفاس وینه ده اوکنه؟

جواب: نده في الدر المختار والنفس دم يخرج عقب ولداو اکثره ولومقطعا عضواً الاقله فقط امداد صفحه ١ ج ١

د حمل د غورځیدونه وروسته دهیض او استحاض حکم

سوال: (٧٦) که وروسته د حمل د لویدلو څخه کوم اندام ښکاره نه شي بلکه خالصه وینه وینه وي یا یوازې د غوښې ټوټه وي نو هغه وینه چه د اسقاط نه وروسته لیدل شوی حیض ده که استحاضه؟

جواب: في الدر المختار وسقط ظهر بعض خلقه کیدا ورجل اواصب او ظفر او شعرو لدحکما فتصربه نفساء الى قوله فان لم يظهر له شيء فليس بشئ والمرابي حیض ان دام ثلاثا وتقدمه طهر تام والا استحاضه اه وفي رد اختار قوله وتقدمه اي وجد قبله بعد حیضها السابق ليصير فاصلا بين الحيضين الخ قوله والاستحاضه اي ان لم يدم ثلاثا وتقدمه طهر تام اودام ثلاثا ولم يتقدمه طهر تام اولم يدم ثلاثا ولا تقدمه طهر تام، نويه مسئوله صورت کې نفاس خونه دی، بيا که دغه وینه دري ورځو پوري وه اود دینه وړاندې د طهر موده پوره وه نو حیض دی گنی استحاضه ٥ رجب ١٣٣١ هـ ١٢٩٢ خ ٥٠

د اسقاط حمل متعلق حکمونه د نفاس او لمونځ او روژه او نور

سوال: (٧٧) ددوه میاشتو اسقاط وشود غوښې ټوټه چه د صورت نښې پري ښکاره وي وغورځیده ددې څه حکم دی، د فن کول او کفن لازم دی اوکنه؟ او په دغه صورت کې چه کومه د اسقاط نه وړاندې یا وروسته جاری وي هغه په نفاس کې داخل دی اوکنه؟ لمونځ او روژه په دغه صورت کې څنگه کول واجب دی اوکنه څکه پوره ولاوت نشته؟

جواب: في الدر المختار باب الحيض في احكام النفس وسقط ظهر بعض خلقه کیدا ورجل اواصب او ظفر او شعرو لا يستين خلقه الا بعد مائة وعشرين يوماً ولدحکما فتصير المرأة به نفساء الى قوله فان لم يظهر له شيء فليس بشئ والمرابي حیض ان دام ثلاثا وتقدمه طهر تام والا استحاضه وفيه باب صلوۃ الجنائزۃ والا ای وان لم يستهل غسل وسمى عند الثاني وهو الاصح فيبقى به على خلاف ظاهر الرواية اكرامالني ادم كما في ملتقى البحار وفي النهر عن الظهيرية وان استبان بعض خلقه غسل وحشر هو المختار وادرج في خرقه ودفن ولم يصل عليه اه وفي رد اختار مواخذة على تقديره بمائة وعشرين يوماً مانصه ولكن يشكل على ذلك قول البحران المشاهد ظهور خلقه قبل هذه المدة الى قوله ايضا هو موافق لما ذكره الاطباء الخ وفيه على قوله والا يستهل مانصه مثل ماتم خلقه ولا خلاف في غسله وما لم يتم وفيه خلاف والمختار انه يغسل ويلف في خرقه ولا يصلى عليه اه د مذکوره روایت څخه معلومه شوه چه که د انساني بدن د اجزاؤ کوم جزء لکه لاس، پښه، گوته نوک، وینښته وغیره ښکاره شي هغه شرعاً ماشوم دی، او کومه وینه چه د هغه نه وروسته راشي هغه نفاس دی ددې لامله لمونځ ساقطیږي، او روژه دی نور وړوځو کې قضاء و نیسی، او په دغه

صورت کپی دی هغه ته غسل هم ورکړل شی او که کوم څیز ښکاره نشی نو هغه ماشوم ندی، دهغه لپاره غسل او کفن او نه د قاعدي موافق دفن شته. البته په دی خاطر چه د آدمی جزء دی نو دغسی نویستل پکار دی، اودغه صورت کپی داوینه هم د نفاس نده، بلکه ودی کتل شی چه د دینه وړاندې راغلی حیض څومره موده وه، اودغه وینه څو ورځی راغلی، که حیض راتلل بهی د پنځلس ورځی یازیاتی وی او دغه وینه لږ تر لږی دری ورځی راغلی وه نو حیض دی اویو شرط هم کم شونو استحضاره دی چه لمونځ او روژه ټول پکې صحیح دی. والله اعلم ۲۹ ذی الحجه ۱۳۲۱ هـ امدادی جری (امداد صفحه ۴۴ ج ۱)

سوال: (۷۸) که د حمل لویدلو څخه وروسته کوم اندام ښکاره نه شو بلکه خالصه وینه وینه نفاس یا استحضار وواتی؟

جواب: کله چه کوم اندام ښکاره شوی ندی نو دغه وینه خون نفاس ندی اوس کتل غواړی که دغه وینه د دری ورځونه کم کپی ونه دریده اوددی وینی دراتلونو وړاندې طهر د طهر په حالت کپی تیر شوی نو دا حیض دی کته نو استحضار دی و فی الدر المختار فان لم یظهر له شی قلیس بشی والمرئی حیض ان دام ثلاثا وتقدمه طهر تام والا استحضاره باب الحیض والنفس ۹ ذیقعد ۱۳۳۰ هـ تسمه اولی ص ۱۰

د کومی بنځی چه لمړنی ماشوم وشی دهغه حکم:

سوال: (۷۹) کومه بنځه چه اول ځل بهی ماشوم وشو د پاکیدلو لپاره د څلوېښت ورځو انتظار نشته، اود هغې د څلور ورځو وینه د نفاس راغله او بنده شوه اویوه شپه او ورځ بنده وه، نو دوهمه ورځ دهغې سره دمیره وطی جائزه او کته؟ ځکه چه په اول اولاد کپی دعادت حال هم معلوم ندی، یا اول اولاد چه د کومی بنځې وی دهغې دمیره لپاره څلوېښت ورځی انتظار کول ضروری دی که ضروری ندی نو څو ورځی وینی راتلونو وروسته وطی وکړی احتمال شته چه بیاراشی؟

جواب: فی الدر المختار وان لعادقانی قوله حق تغسل او بعضی وی رد المختار تحت قوله وان لعادقاً مانصه وكذا لو كانت مبتدأة درددی لامله چه په دی کار کپی د حیض او نفاس یوشان حکم دی د مذکوره روایت څخه معلومه شوه چه مسئله صورت کپی وطی جائزه ۱۶ محرم ۱۳۲۲ هـ تسمه اولی ص ۲

د عادت دمیر ونگې هائضی حکم:

سوال: (۸۰) یوی بنځې ته د لسو ورځونه زیات وینه راغله اود هغې نه لمړنی خپل عادت پالکل هیر شوی چه لمړنی میاشت کپی څو ورځی وینه راغلی وه نو اوس دغی بنځې لپاره څو ورځی لمونځ قضا کول لازم دی؟

جواب: هغه دی تحری یعنی اټکل دی وکړی یعنی یاده دی کړی چه څو ورځی تیره میاشت کپی حیض راغلی و، او کومی ورځی چه په غالب گمان کپی حیض یاد شونو هر مره ورځی دی خان حائضه وگنی اود هغو لمونځونه دی نه قضا کوی، او کومی ورځی چه په غالب گمان سره طهر په یادوی هومره د ظاهر وگنی اود هغوی لمونځونه د قضا کړی اود چا چه دواړه جانبې برابر وی په احتیاط دی عمل وکړی، یعنی د هغو لمونځونه دی هم قضا کړی، او که په راتلونکې میاشت کپی هم دمظنونه عادت څخه خبره وه نو بیاد هم د لمونځونو په وختونو کپی په اټکل باندې عمل وکړی، یعنی د دغه اټکل څخه کوم وخت چه په غالب گمان سره د حیض معلوم شونو هلته دی د حیض په احکامو عمل وکړی، یعنی لمونځ وغیره وکړی، او هغه څوک چه په غالب گمان سره بهی کوم شولته دی غسل کولو سره لمونځ وغیره وکړی، او هغه څوک چه په غالب گمان سره بهی کوم کار پوهی ته رانغلو هغه دی په احتیاط باندې عمل وکړی یعنی کله چه داشبه وه چه زه حائضه یم یعنی تراوسه څما حیض قطع شوی ندی یا طاهره یم یعنی سابقه حیض څما بند شوی نو غسل دی وکړی لمونځ دوکړی اویدی صورت کپی احتیاط داهم دی چه راتلونکې وخت هم غسل کولو سره دوختی لمونځ نه وړاندې دی دهغو اعاده وکړی بیادی وختی لمونځ وکړی او کله چه داشبه وی چه زه پاکه یم یعنی څما و مېنی طهارت دوامدار دی حیض شروع شوی ندی یا حائضه یم یعنی حیض شروع شوی نویه اودس کولو سره دی لمونځ وکړی کذا یقهم من الدر المختار ورد المختار حیث قال وحاصله انما تحریر الخ ۸ جمادی الاخری ۱۳۲۹ هـ تسمه اولی ص ۲

دهغې بنځې حکم چه وینه بهی د دری ورځو څخه کمه بندیری:

سوال: (۸۱) کومی بنځې لپاره چه اکثره داسې عادت وی چه دری شپې او ورځو څخه وړاندې وینه بندیری آیا هغه په شروع کپی دوه دری ورځی روژی قضا نه کړی په انتظار کپی احتیاطاً روژه ونیسی، که دری شپې او ورځی پوره شی دغه وخت دی نو حیض وگنی روژی دی

نه شمیری، اوبیادی دهغو قضایې ونیسی، که دری ورخواو شپونه په کم کې بنده شی نو استحاضه گمان کولوسره دی پوه شی چه هیڅ روژه نده تللی دلته څه کول پکار دی؟

جواب: فی الدر المختار فيه (ای بالروز) ترک الصلاة ولو مبتدأة فی الاصح لان الاصل الصحة

والحيض دم صحة شقی رد المختار ج ۱ ص ۲۹۲. پدې ترتیب دلته دعادت په سبب غالب اوبیکاره داده چه داد بیماری وینه ده، اوددې غوښتنه داده چه داینځه لمونځ اوروزه پری نږدی لکه څنگه چه سوال کې یې تجویز شوی ۱۷ رمضان ۱۳۳۲ هـ نسمة ثانیة صفحه ۱۲۲

دهغې وینې حکم چه داقل طهرنه وړاندې شروع

شی اوداقل طهرنه وروسته پورې روانه وی

سوال: (۸۲) که دچامیاشتی عادت ۹۰ نهه یالس ۱۰۰ ورځی وی اود شل ورځوپاکوالی عادت شی وی اودهغې دوم میاشتی عادت شروع شو اولسم تاریخ پاکه شوه اود پاکیدونه ۹۰ نهه ورځی وروسته بیاراشی کومی چه اوس یې شپږمه ورځ ده په دغه موده کې یې لمونځ، روژه تول دعادت سره سم کړی دی، همغه شان چه زیوریهشتی کې دی چه دهر لمانځه لپاره دی تازه اودس وکړی اوس داپوښتنه ده چه اوس دپاکې زمانه پنځلس ورځی شوی نو اوس دی سرله صباح میاشتی زمانه شروع کیږی اوکه دعادت موافق ۲۰۰ ورځی پاکه پاتې کیږی اودهشل ورځوڅخه وروسته دمیاشتی زمانه شروع کیږی که دصباڅه دپاکې زمانه نه وی نو پدغه حالت کې اعتکاف درست دی اوکنه یعنی دقرآن اولمونځ تلاوت دی نه کوی یوازی تسبیح وغیره دی وائی؟

جواب: فی رد المختار وان وقع (ای الاستمرار) فی المعتادة فطهرها وحیضها ما اعتادت فی جمع الاحکام ان کان طهرها اقل من سنة اشهر والا فتردالی سنة اشهر الا ساعة وحیضها بحاله ج ۱ ص ۲۹۴ قلت یراد بالاستمرار ظهور الدم فی غیر زمان الحيض فيحكم في المستول عنها بالاستمرار لان المدة التي ظهر فيها الدم ليس بزمان حيض لانه لم ينقض اذا كان اقل زمان الطهر ولا يبرأ بالاستمرار عدم الانقطاع ابدا لانه ح يتعذر الحكم عليها ابدا مادامت حية هف ويصدق على هذه ايضا ان كان طهرها اقل من سنة اشهر فيحكم عليها برده الى عادتها خلاصه

داچه ددی دغې وینې ته داستحاضی وینه ویل کیږی اودعادت موافق دشلوورځوپورې پاکه پلل کیږی ۲۸ رمضان ۱۳۳۳ هـ نسمة ثالثة ص ۸۲

طهره پنځلس ورځوڅخه کم نه وی اگرکه لږکم هم وی

سوال: (۸۳) دفته کتابونو کې لیکل شوی دی چه کمه موده دطهر پنځلس ورځی پوره نیریدل دی، اود کومی ښځې حیض، یا نفاس مثلاً درمضان په اول تاریخ دماسپښین نه وروسته ودریده اود یادی شوی میاشتی په پنځه لسم تاریخ په همدغه وخت بیا وینه ولیدل شوه آیادی ساعته، یا یو ساعت یادو ساعته کم ته اعتبار وړ کولوسره دطهر حکم شته اوکنه؟

جواب: طهریه نه وی ځکه چه پنځلس شپه او ورځ څخه کم دی فی الدر المختار باب الحيض والناقص عن اقله الخ وی رد المختار قوله والناقص الخ ای ولو يسير قال القهستاني فلورات المبتدأة الدم حين طلع نصف قرص الشمس وانقطع في اليوم الرابع حين طلع ربعه كان استحاضة الى ان يطلع نصفه فحينئذ يكون حیضاً المعتادة بخمسة مثلاً اذا رات الدم حين طلع نصفه وانقطع في الحادی عشر حين طلع ثلثاه فالزائد على الخمسة استحاضة لانه زاد على العشرة بقدر السدس اه ای سدس القرص ج ۱ ص ۲۹۳-۲۹۴ ذی الحجة ۱۳۳۱ هـ نسمة ثانیة امداد الفتاوى صفحه ۱۰۲

دهانص ددعاگانو او اورا ولوستلو حکم

سوال: (۸۴) دځینومستوراتو سوال دی چه دجناب تالیف کتاب قریات عندالله وصلوات الرسول او مناجات مقبول دحیض په ورځو کې هم دهغوی په کور کې ولوستل شی اوکنه ځکه چه په دی کې دقرآن مجید آیتونه اود رسول الله حدیثونه لیکل شوی دی؟

جواب: فی الدر المختار احکام الجنب ومحرم به تلاوة القرآن ولودون ایه علی المختار بقصده فلو قصد الدعاء او الثناء او افتتاح امر او التعليم ولقن كلمة كلمة حل فی الاصح اه وی رد المختار قوله علی المختار ای من قولین مصححین ثانيهما انه لا يحرم مادون آية ورجحه ابن الهمام بانه لا يعقداناً بمادون آية فی حق جواز الصلوة فكذلك ههنا واعترضه فی البحر تبعاً للحيلة بان الاحادیث لم تفصل بين القليل والكثير والتعليل فی مقابلة النص مردوداه قلت (ای اشرفعلي) بانه ليس تعليلاً بل تفسير للحديث الناهي كحديث ابن عمر مثلاً عن النبي ﷺ لا تقرأ الحائض

ولا جنب شيئا من القرآن أخرجه الترمذى فان النهى تعلق بالقران ومادون اية لا يسمى قرانا والنصوص واردة على محاورات اهل اللسان فهو ايضا عمل بالحديث ثم ذكر في الدر المختار احكام الحيض وقراءة قران بقصده الخ وفي رد المحتار قوله بقصده فلو قرأت الفاتحة على وجه الدعاء او شيئا من الايات التي فيها معنى الدعاء ولم ترد القراءة لابس به كما قدمناه عن العيون لابي الليث قلت وهو ما نقل في احكام الجنب ونصه قال في العيون لابي الليث قرأ الفاتحة على وجه الدعاء او شيئا من الايات التي فيها معنى الدعاء ولم يرد القراءة لابس به وفي الغاية انه المختار واختاره الحلواني لكن الهندواني لا يفتي به وان روى عن الامام الخ د غور وابتونوخه خوکارونه اخستل شوى دى . اول امر: دجنب او حائض قرآن لو ستل رواندى ، پدي کې د چا اختلاف نشته د دينه د اهم معلومه شوه چه د يوه پوره آيت لو ستل جائز ندى .

دوم امر: د حديثونو لو ستل جائز دى ، پدي کې هم اختلاف نشته

درېم امر: د خينو پر تر د آيت نه کم لو ستل جائز ندى .

خلورم امر: که قرآن د تلاوت په قصد ونه لو ستل شى بلکه د دعاء په قصد و لو ستل شى ، کله چه په دى کې د دعاء معنى وى نو د اکثر و په نزد جائز دى ، خينو په دى فتوى نده ورکړى .

پنځم امر: د دې لامله چه معناگانى د فقهيه روايتونو جحت دى ، لهذا همدغه روايتونه د حديثونو د قرأت په جواز باندې خصوصا د دعاء په حديثونو باندې دال دى د دې تقرير څخه مفصل خواب سوال حاصل شو . دا خوبيان د نفس حکمونو و چه ضرورى و چه د دلايلو بيانول د عمل کولو لپاره ضرورى ندى ، لکن د اهل علمو د نشاط لامله د هغو د دلايلو په طرف په لنډ ډول اشاره کوم : د اول امر دليل په مذکوره عبارت کې ذکر دى يعنى : لا تقرأ الحائض ولا جنب الخ وفى الباب احاديث كثيرة . شير ما ذکر د اول امر دوم جزء دليل هم همدا حديثونه دى ځکه چه پدي باندې د قرآن قرأت صادقېرى . دوم امر دليل هم همدا حديثونه دى ځکه په دى باندې د قرآن قرأت نه صادقېرى همدارنگه پرته د بخارى او نسائى څخه ټولو اصحابو د صحاحو د حديث ذکر کړيدى کان ﷺ يذکر الله فى کل احيائه کذا فى احياء السنن . ښکاره دى چه دغه حديث ته هم شامل دى بلکه قرآن ته هم شامل دى ، چون د قرآن د قرأت څخه نهى واره ده نو د دې څخه مخصوص شوى دى او د حديث قرأت په دى عموم کې داخل پاتې دى . همدارنگه خپله حضور عليه السلام داسې حالاتو کې کلام فرمايلى اودهغه هر کلام حديث دى نو د حديث دلو ستلو جواز د فعلى دليل څخه هم ثابت شو .

درېم امر: د مانع دليل هم همدا حديثونه دى منطقيا ، پدي بناء چه قرأت په لغت کې دى ته هم شامل دى او د مبيح دليل هم همدا حديثونه دى مفهوماً پدي اساس چه داپه عرف او محاوره کې قرأت نده خلورم امر: د اکثر و دليل دغه حديث کيدای شى ، عن عائشة كان رسول الله ﷺ اذا كان جنب او اراد ان ياكل او ينام توضا وضوءه للصلاة رواه مسلم وعن عائشة ان النبى ﷺ كان اذا اراد ان يطعم وهو جنب غسل كفيه ومضمض فاه ثم طعم رواه الدارقطنى وقال صحيح كذا فى احياء السنن اوبه نورو حديثونو سره په اول د خوراک کې بسم الله اود خوراک څخه په فارغيدلو کې الحمد لله ويل نقل شوى دى او شرعى اودس هم د جنابت لرى کونکې ندى ، اولغوى اودس خواودس ندى ، نو د جنابت په حالت کې د بسم الله او الحمد لله ويل ثابت شول ، او د بسم الله قرآن کيدل په تواتر سره ثابت اود دليل مطلق دى د تسميه تامه او غير تامه لپاره او الحمد لله په يوه قول چه د قرآن آيت غير تامه هم عام دى قرآن دى ، خود دې لامله چه د دې تسميه او حمد له څخه مقصد تلاوت نه و بلکه د افتتاح ، اختتام ، او تبرک مقصود و ، نو جائز وگرځول شوى نو په امرايع کې د اکثر قول ثابت شو ، او د بعض قول معلوم شو که يوازى په تنزه او احتياط باندې مبنى (تأله) دى چه خلک د حدودو څخه تجاوز ونه کړى شى ، نو د سد زرائع په ډول يې د جواز فتوا ونده ورکړى ، کنه هغوى هم تسميه او حمد له نا جائز ندى ويلى ځکه چه په دغه وخت کې د دې د قرآن کيدلو خطوره هم نه و ، نو پدي کې د تجاوز عن الحدود احتمال نه و .

د پنځم امر لپاره د امر ثانى تقرير کافى دى فرع د دې لپاره چه د حائض او جنب په حکمونو کې دومره توپير نشته نو دغه حکمونه اود دليل د دواړو لپاره مشترک دى ، د اصل سوال خلاصه خواب دادى چه د قريات عند الله قرآنى او حديثيه دعاگانى د حائض لپاره لو ستل جائز دى ، يوازى په ادعيه قرآنيه کې دغه قيد شته چه د دعاء په نيت دى ولولى د قرآن په نيت دى نه لولى او څنگه چه د دې احتياط علماً او عملاً توقع نه وه هلته احوط او اوجر منع دى او تعجب ندى د فقيه هندوانى لپاره چه هغه دعوا مو لپاره د دې منع فرمايلى دى .

فائده: د دې تحرير څخه معلومه شوه چه د ټولو اهل فتوى هدف د حديث اتباع ده گواکې

د استدلال په طريقه کې اختلاف شته دى والله اعلم اشرف على ٤ شعبان ١٣٥٦ هـ ، النور رمضان ١٣٥٧ هـ .

باب الانجاس وتطهيرها

در مردار و خرمين درنگولو خفه و روسته پاک دی اوداهو کی و غیره حکمونه

سوال : (٨٥) خه فرماهی ددین علماء اومفتیان دشرع متین دهغه حیوان دخرمنی په پاکوالی کی چه په خپل قضاء مړشی اور نگمال (رنگ ورگونکی) قوم دهغه حرامه غوښه په خپل تصرف کی راوسته اودهغه پوستکی خفه درنگ ورکولو خفه وروسته یوجوړه بوت و غیره تیار وی په ټولواهل السنة والجماعة مسلمانانو کی دغه کار رواج موندلی دی چه د اودس خفه وروسته خپی دوینخلو سره په دی کی کړدی، پدی صورت کی ددی خپی اومصله جای نماز، پاک دی اوکه نجس؟ اورنگ ورکړل شوی دکافرهغه خرمین لره چه اصل یې مرداروی څنگه کیدای شی چه پاک شی؟

جواب : دخترینه پرته چه نجس العین دی اوانسان خفه پرته چه مکرم اومحترم دی نور دټولو څارویو خرمین په رنگ ورکولو سره پاکیږی اگرکه هغه څاروی مردار وی، وکل اهاب دیغ فقد طهر وجات الصلوة فيه والوضوء منه الاجلد الخزیر والادمی لقوله علیه السلام اما اهاب دیغ فقد طهر هدايه جلد اول ص ٢٤ عن ميمونة قالت اهدى لمولاة لنا شاة من الصدقة فماتت فمرها النبي ﷺ فقال الاد بغتم اهايا فاستمتعتم به فقالوا يا رسول الله ﷺ اهامية قال اما حرم اكلها ابوداؤد جلد ثاني ص ٢١٣ نوردير حديثونه ددي مضمون شة من شائي فليرجع الى كتب الحديث نو كله چه رنگ شوی خرمین پاكه شوه نو په دی کی لمدي خپی په اچولوسره نه مردار یږی (امداد صفحه ١ جلد ١)

سوال : (٨٦) دزمری، لیوه، اوسپی و غیره په څیر څاوری چه مردار دی مسلمانان ددوی هډوکي، او وازې و غیره استعمالولی شی اوکنه؟ که استعمالولی شی نو په کومه لاره؟

جواب : در مردار و حیواناتو پوستکی پرته دخترینه په رنگولو سره پاکي کيږی دهغو استعمال روا دی اوهډوکي، ملا، شاخ، وینسته و غیره ټول پاک دی اودهغه نه گټه اخستل جائز دی اود مردار وازې (واژه)، ناپاكه ده هغه دی په هیڅ ډول استعمال نکړای شی، ولایع جلود الميتة قبل ان تدبغ ولا باس ببيعها ولا انتفاع بها بعد الدباغ ولا باس ببيع عظام الميتة وعصياها وصوفها وقرمها وشرها ووبرها ولا انتفاع بذلك كله ١٢ هداية ج ١ ص ٢٧ وكذلك الزيت اذا وقع

فيه ودك الميت فان كان الزيت غالبا جازيعة وان كان غالبا لم يجزوا للمراة من الانتفاع حال غلبة الحلال الانتفاع في غير الابدان واما في الابدان فلا يجوز الانتفاع به كذا في المحيط ١٢ عاتلجری ج ٣ ص ١٣١ لفقيل يا رسول الله ﷺ ارايت شعوم الميتة فانه يطلى بها السفن ويدهن بها الجلود ويستصح بها الناس فقال لا هو حرام ١٢ ابوداؤد ج ٢ ص ١٣٧ فقط ١٩ ربيع الثاني ١٣٠١ هـ امداد ج ١ ص ١٥

داداه بيماري ده، خفه چه کوم رطوبت وشی دهغه پاکوالی اونه پاکوالی

تحقیق او په کوم رخت چه دا رطوبت ولگيږی په هڅی باندې دلمونځ کولو حکم

سوال : (٨٧) دداد دگرولو خفه چه کومی اوبه بهیږی هغه پاکي دی او کنه داوبونه رته جوړیږی نولمونځ کيږی اوکنه؟

جواب : وفي رد المحتار عن المجتبي الدم والقح والصدید وماء الجرح والنفطة وماء البثرة والقدی والعین والاذن لعله سواء على الاصح ددینه څرگنده شوه چه دا اوبه ماتونکی دی، اوبه درمختار کی دی، و کذا کل ما يخرج منه مویجل وضوء او غسل مغلف، ددینه ټسکاره شوه چه دا اوبه نجسی دی، اوددی لپاره چه دامغلفه نجس دی ددی داغو نو وینخل واجب دی ١- اومغلفه نجس دیوه درهم پوري معاف دی نوکه دغه داغ دخورید ولامله دیوی روپی نه زیات نه وی نولمونځ کيږی ١٧ رمضان ١٣٢٢ هـ امداد صفحه ١٥ ج ١

دلا مده رخت کومی مردار ی شمکي باندې ایستول یا مردار رخت سره ټاوول

سوال : (٨٨) که یوه جامه پاکولو لپاره وزوینښل شی اودغه پاکه لمده کپړه په کومی ناپاکی جامی یا بوجی یا څمکي باندې کیښودی شی نو هغه پاکه کپړه پاکه ده اوکه ناپاکه؟

جواب : في الدر المختار لف ظاهر في نجس مبتل بماء ان بحيث لو عصر قطرت نجس والا لا ولولف في مبتل بنحو بول ان ظهور ندواته او اثره تنجس والا، لدینه معلومه شوه چه هغه ناپاكه لباس پوزه کی و غیره که دعین دکوم نجاست خفه ناپاک وی نوددی دائر دراتلو خفه دغه پاک لباس

دهغه صورت کی دے چه دزخم نه لاری شی اوبه بهیږی اوکيږی باندې ولگيږی، اوکه اوبه، نوو غیره صرف دزخم په حوله باندې وی اولباس ورباندې څو څو ځله ولگيږی تردی چه په لباس باندې خوری شی داناپاک نه دے اونه نی وینخل واجب دی ١٢ محمد شفیق

ناپاکه کپری گنی نه ، اوکه هغه دعین نجاست نه ناپاکه نه وی بلکه دنپاکه اوبووغیره نه ناپاکه شوی وی نوکه دغه پاک لباس دزیبیلو نه په څاڅکو شوی وی نو ناپاکه کپری اوکنه نه ناپاکه کپری ۲ ذی الحجہ ۱۳۲۲ هـ امداد صفحه ۱ ج ۱

اصلاح وتصحيح الاغلاط څخه :

ددې لپاره چه په سوال کې لوند شوی پاک ده اووچ نجس ده اود پوښتونکې مقصد دادی چه که مبتل طاهره نجس غیر مبتل باندې کیښودی شی نو هغه پاک پاتې کپری اوکنه ناپاکه کپری ، اوبه خواب کې چه کوم فقهیه روایات نقل کړای شوی دی هغه ددې اپوته (برعکس) دی یعنی مبتل نجس دی او غیر مبتل طاهر نوپه مذکور روایت کې نص نه دی شوی ، همدارنگه عنوان دخواب په ظاهره کې دسوال موافق ندی ، همدارنگه هغه کپره چه دنپاکو اوبو څخه نجسه شی هغه په نحو یول کې داخل دی خود خواب څخه معلومیږی چه هغه په نجس مبتل بالماء کې داخلولی شی ددې دلایلو څخه عبارت تغیر هرومرو معلومیږی اود خواب تقریر پدې ډول پکارو ، ددې عبارت څخه مفهومیږی چه که پوز کې وغیره داوبو څخه بالکل لوند شوی نه وی ، نو کپره پاکه دی ، اوکه لوند شوی وی نوکه دومره لوند شوی وی چه په کپره باندې دومره لوندوالی راغلی دی چه هغه په زیبیلو سره څاڅی دغه مهال نونپاکه ده کته نوپاکه ده ځکه چه دغه وخت پوزه کې وغیره نجس مبتل بالماء دی چه دهغې حکم دادی چه بحیث ان عصر ، تنجس والا ، لکن په دی تقریر هم دغه خواب مخدوش دی ځکه په صفحه ۱۷۲ دشرح منیه کې راغلی دی ، وکدا (ای لایتنجس) لونشر الثوب المبلول الطاهر علی مکان یابس نجس فابتل منه لکن لم یظهر عین النجاسة فی الثوب وکذا ان نام علی فراش نجس فغرق وابتل الفراش من غیره فانه ان لم یصب بلل الفراش بعد ابتلا له بالغرق جسده لایتنجس جسده وکذا اذا غسل رجله ومشی علی لبد نجس فابتل اللبد لایتنجس رجله وکذا ان علی ارض نجسة بعد ما غسل رجله فابتلت الارض من بلل رجله واسود وجه الارض ای بالنسبة الی اللون الاول لکن لم یظهر اثر البلل المتصل بالارض فی رجله لم یتنجس رجله وجات صلوته بدون اعاده غسلها لعدم ظهور عین النجاسة فی جميع ذلك الخ ددې روایاتونه معلومیږی چه هرکله کوم مبلول طاهر دنجس یابس سره ونښلی نو تر هغه وخته به دمبلول لوندوالی دنجس یابس سره یوځای کیدوسره نجس نشی ، اونجس کیدوسره طاهرشی سره دوباره متعلق نه شی دغه وخته پورې

طاهر څیز نه نجس کپری ، اوتر څوچه همداسې وی نو نجس گرځی ، برابر خبره ده چه دزیبیلو نه وروسته څاڅکې تری راځی اوکنه ، اوبه یاد شوی خواب کې دنقاط اشتراط مذکور دی ددې لامله مذکور خواب صحیح نه شو نو ددرمختار دروایت پریښودوسره دشرح منیه په روایتونو استدلال کول پکار و اود خواب تقریر داسې کیدل پکار و پوز کې وغیره د کپری څخه لمدی نه وی نو تر دغه وخته پورې پاک ده اوکه لمده شوی وی نوکه دومره لوندی شوی وی چه دهغې لوندوالی په کپره نه لگیږی نو دغه وخت هم پاک دی ، اوکه دومره لوندشی چه دهغې لوندوالی کپری ته رسیږی نو ناپاک شو ، اوکه پوزه کې وغیره هم لمده دی نو بیا په هرحال ناپاک دی هداماعتدی والله اعلم بالصواب

دقیل دخرطوم (پزی) څخه چه کومی اوبه شی دهغې حکم :

سوال : (۸۹) څه فرمائی ددین علماء پدې مسئله کې چه څوک په فیل باندې سوریږی اوفیل په گرځیدو کې دگرمی په سبب دپوزی په ذریعه دگیدی اوبه نقلولوسره خپل بدن باندې شیندی دادهغه عادت دی ، آیا دغه اوبه پاکې دی اوکنه - ځکه دسوزلی لباس باندې کم اوزیات غورځوی فقط .

جواب : دنپاکه دی فی العالمگیریه - لعاب الفیل نجس کلعاب الفهدوالاسد اذاصاب الثوب بخرومه پنجسه کذا فی فتاوی قاضی خان اه ۲۹ مطبع مصطفائی . والله اعلم وعلمه اتم ۷ رمضان ۱۳۲۱ هـ امداد ج ۱ ص ۸

دماهی صفراء نجس دی :

سوال : (۹۰) څه فرمائی پدې مسئله کې چه دماهی صفراء (زیر) پاک دی یانپاک ، دصفراء حکم شی په فقه کې دمتیازوبه شان لیکلی ، مگرد ماهی دمتیازوبه وجودکښی شبه ده اوکه وی هم نوداوبودڅاروی په سبب غالبانپاک به نه وی - دوهم داچه که دماهی صفراء په پاکواجزاؤ کې شامله شی تیل شی ویستل شی نودماهییت بدلون په سبب اولری کولودنجسه اجزاؤ لکه (دلیم اوسرطان بیر) جائز دی اوکنه ؟

جواب: (۱) ناپاک ۱ فی الدر المختار کره تعریضاً من الشاة سبع الحياء والخصية والغدة المخانة والمراة والدم المسفوح والذكر ولی رد المختار ذکر الشاة اتفاقاً لان الحكم لا يختلف فی غیرها من الماکولات اه .
(۲) جائز ندی داد ماهیت بدلون ندی بلکه دیوه خاص ترکیب لامله ددی اجزاء لاسته راورل ، یا وروسته دمرکب کیدونه دمجوعه نجس غوی تر لاسه کول دی ، په خلاف دیبری چه هغه بالکل دیونوی خیزنه وروسته استحاله حادث کیږی، اودا کاره یرینکاره دی . والله اعلم .
۲۹ رمضان ۱۳۲۱ هجری امداد صفحه ۸ ج ۱

۹۰: (۹۰) نمبر مسئلی تتمه داولی صفحی ۲۲۱

خلاصه: ۱: سوال : دپاکوالی یا نه پاکوالی دصفراء (زیر) دماهی څخه (۲) جواز دلایسته راورلو دغور یو دهغه نه
دشواب خلاصه: ددواړو سوالونو څخه ناپاک

تصاح: پاکوالی ، نه پاکوالی بل څه دی او حل او حرمت بل څه دی لکه څنگه چه حیوان مانی المولد لکه شمشتی او چنگینه پاک دی چه که وور وورشی او اوبوکې واپول شی اوبه نه ناپاکه کیږی وضوء روادی ، مگر دهغوی دحرمت په خاطر اکل او شرب حرام دی . فلوتفتت فيه نحو ضفدع جازالوضوء به لشر به لحرمة لحمه ۱۲ الدر المختار ص ۱۹۱ . نودماهی دصفراء دحرمت دثبوت دمنلو سره دهغه ناپاکي نه ثابتیږی کمالایخی که وویل شی چه مراد دسائل دپاکي اوناپاکي، څخه حل او حرمت دی لهذا مولنا دهغه په غرض پوهیدلی خواب نی ورکړی ، وایم په مفتی باندې خواب دهغو الفاظو چه دسائل څخه حاصلیږی واجب دی نه دمراد څخه چه داقلبی کاردی دمفتی علم په هغه محیط ندی خصوصاً په خواب کې مفتی صاحب هم دناپاک لفظ ویلی دی که داسې وای نو په حرام یا مکروه سره په نی تعبیر فرمایلی و (تتمه اولی ۳۳۱)

دکریف دپاکولو طریقہ

سوال: (۹۱) دشامی صفحه ۲۲۱ جلد اول کې متنجس څو قسمه کړیدی (۱) هغه چه دنجاست جذب پکې نه وی (۲) لږ جذب پکې وی (۳) ډیر جذب وی دریم قسم دوه قسمه دی (نمبر ۱) زیښیل ممکن دی (دوم نمبر) زیښیل ممکن ندی که ډیر جذب وی اوزیښیل ممکن نه وی نود امام محمد په نزد طهارت کومه طریقه نشته ، اود امام ابویوسف په نزد پاکيږی چه دری ځلی پریمنخل

ددي مسئلی مزید تحقیق ددینه وروسته دنمبر ۹۰ مسئلی تتمه په عنوان کې راځی هلته دی وکتل شی ۱۲ محمد شفیق

اوچ کړای شی لکه نوی ساعت وغیره سوال دادی چه کرسف په کس کې داخل دی اوددی دطهارت څه طریقه دی ، اودا وینا ممکن دی چه دازیښیل والا تشی کیدای او ډیر جذب کوی ؟
جواب: کرسف ظاهرآ په دریم قسم کې ښکاری دادجامی وغیره په منزله کې اوزیښیل هم ممکن دی لکه چه ښکاره ده ۱۲ ذی الحجه ۱۳۳۳ هـ امداد ج ۱ ص ۸

دلاس دناپاک والی په صورت کې دلوتی وغیره نه داویدو راویستلو صورت

سوال: (۹۲) په لوی لوینی کې اوبه شته لکن ددینه داخستلو کوم خیز نشته او دده لاس نجس دی نو په دغسی صورت کې څرنگه اودس وکړی اولمونځ وکړی دلما څه وخت تیریږی آیاتیم وکړی اولمونځ وکړی یانی قضا کړی ؟

جواب: که دوم سری هوجودوی هغه ته په ویلوسره دی اوبه راویاسی اولاس دی پریمنخی کنه نود دسمال په اچولوسره دبیرون راویاسی کومی اوبه ددی څخه وڅاڅی ددینه دی یولاس ووینخی نو داسې دی وکړی ، پاکه خوله په کښی خاییده نوغره کولوسره دی لاسونه پریمنخی ، اوکه دایوهم ممکن نه وی نوپدې صورت کې تیمم کولوسره دی لمونځ وکړی اودهغه اعاده دی نه کوی فی الدر المختار ص ۱۱۶ ولولم یکنه الاغتراف بشی ویده نجستان تیمم وصلی ولم یعد : نور صورتونه په ردالمختار کې مذکور دی ۱۷ محرم ۱۲۳۴ هـ امداد صفحه ۹ ج ۱

په هغی کېږی دلمونځ کولو حکم چه دڅلورمی بزغی نه زیاته نجسه وی :

سوال: (۹۳) که دچادجامی څلورمی حصی څخه زیاته نجسه وی او اوبه وغیره نه پیدا کیږی چه پریمنخل شی پدې صورت کې لمونځ جائزه که روادی نویا وروسته دلما څه اعاده وکړی اوکنه ؟

جواب: که دده سره ددینه پرته کومه پاکه جامه نشته نوپدې کې دی لمونځ وکړی او اعاده دی نه کوی فی الدر المختار شروط الصلوة ولو کان ربعه ۱ طاهر اصلی فيه حتماً اذالربع کالکل ۱۷ محرم ۱۳۲۴ هـ امداد صفحه ۹ ج ۱

هذا الجواب مبني على ما هو الظاهر من السؤال من كون النجس من الثوب اقل من النصف ووجه الاستدلال ان الطاهر منه على هذا التقدير اكثر من الربع لاحتمال فتنجب فيه الصلوة بالاولى وان كان المراد يكون النجس اكثر من الربع اعم فالجواب انه ان كان الطاهر منه بقدر الربع فتنجب فيه الصلوة حتماً والا فان كان اقل من ربعه طاهر ائدب الصلوة فيه وان كان الكل نجساً فان كانت نجاسة عارضة بنحو بول وغیره ندب صلوة فيه ايضاً وان كانت اصلية يصلى عرياناً حتماً كما يظهر من الدر المختار والشامی ۱۲ (نوب) داتغير وتصحيح الاغلاط صفحه ۳ څخه اخستل شوی دي

په ولایتی رنگ باندې درنگ شوی کپړی حکم :

سوال: (۹۴) فقهاء په ډیروځایونو کې نجس شیان داستهلاک په خاطر طاهر گڼلې دي لکه صابون او په کاه گل کې که بوس بدبویه (متعفن) شول او خوشاشی، حتی چه په درمختار کې نې تردی لیکلې چه په اوبو اوخته کې هر څیز ظاهر پری مرکب دهغې تابع وی، اگر که صاحب فتح ددې خلاف ته ترجیح ورکړی ده مگر په هرحال دامستله دگنجایش قابل دی، نون صبا په ولایتی رنگونو کې علی الاغلب ساده رنگ شاملیږي، که گنجایش راویستل شی نوڅنگه دی؟ د خوشایوڅخه خود دی حالت لوی نده او عموم بلوی ددې مقتضی ده چه ولایتی کپړی چه څومره راځی ټول په دغه رنگونو کې رنگی وی، د ټولو وینځلونه وروسته استعمالول علی الخصوص په ژمی کې دخامو کپړی استعمال مشکل دی، خصوصاً امام صاحب په مذهب هم گنجایش شته ځکه الکول د انگور و شرابوڅخه نه جوړیږي، اود امام محمد مذهب اگرې مفتی به ده خوددې لپاره په هغه فتوی ورکول کپړی چه خلک پرهیزو کړی نود همدې لامله شریاً خوبصیح ده او استعمالا د بحث وړ ده د حدیثونو نه هم حرمت ثابت دی نه نجاست، باقی د عموم بلوی دغه حالت ده چه پرهیز مشکل دی حتی چه څرمن چه په پوښونو کې لگيږي چه د قرآن مجید پورې د دینه محفوظ ندی پاتې شوی؟

جواب: د فقهاء د تصریحاتوڅخه څرگندیږي چه د حقیقت بدلون مطهرده خودوصف بدلون پاکونکې ندی ردالمحتار ج ۱ ص ۲۳۵. نو دینه د حقیقت بدلون ویل مشکل ښکاری بل هو کال د بس لانه عصر ج ۱ د الطبخ ردالمحتار ص مذكور او په صفحه ۳۳۵ د هغه کې دی مایستقطرمین د ردی الخمر وهو المسمى بالعرقی فی ولاية الروم نجس حرام کسانرا صنف الخمر آه. نو الکول سره معلومه شوه اوس پاتې شو مرکب، نو د درمختاریه دی جزیه کې ډیری خبری دی، او صحیح نجاست ده اودا ضرورت ده نوچه کله دا شته ده چه تحرز نشی کیدای اودامفقود ده درالمختار صفحه ۳۳۴ کې دی چه لو صایه بلا قصد اځ یا کوم ضروری شی پرته لدینه نشی جوړیدای ردالمحتار صفحه ۳۲۱ کې راغلی دی: بخلاف السرقین اذا جعل فی الطین للطنین لاینجس لان فی ضرورة لانه لا یتهیبالا به حلیة البتة دغه خبر چه داداشریه منهیه وڅخه نشی جوړیدای د گنجایش ځای دی که ثابت کړای شو تحقیق د وکړای شی یکم ربیع الثانی ۱۳۲۴ هـ امداد الفتاوی ص ۱۰ ج ۱

سوال مربوط د ذکر شوی جواب (۹۵)

د الکولون نسبت د اکثرانو اود د اکثری کتابونوڅخه چه ترکومه تحقیق شوی دادی چه د شرابوڅخه جوړیږي همدارنگه پدې عموم بلوی کې د خوشایوڅخه خودرجی زاید دی، ادنی امر دادی چه د هر تعلیم والاجیب کې څه ناڅه کاغذ او خطونه وی چه عمومادانگریزی رڼائی څخه لیکل شوی وی او په پوسته خانه کې د ښارنوم لیکل کپړی هغه خوعموما انگریزی رڼائی وی بلکه داسې رڼائی هم دولایتی رنځوڅخه جوړیږي چه حال نې دنورو رنگونو په شان دی، هغه کتابونه چه په مطبعه کې چاپیږي اوس عمومایه ولایتی رڼائی سره چاپ کپړي اوس ترکومی چه پوهیږو یوه مطبعه، والا داسې رڼائی نه کتاب نه چاپوی پدې ټولو کښی احتیاط ډیر زیاد سخت دی هونو خوشایو کې هم احتیاط ممکن دی مکان پوخ پلستریا خام پلستر کړی اویدې طرف یوشان توجه گرځول ممکن دی د خوشایو فاندی یوازی دادی چه دکاه گل (اخیو، لیو) نه وروسته د چری والی څخه بندوی. ممکن دی چه په دی خبری والی کې خټه راووی ددې په هکله په درمختار کې راغلی دی لانه لایتهیاالابه، اوڅرگنده ده چه نن صبارنگ دولایتی رنگ نه بغیر بسته سخته ده غرض داچه ابتلا خودرجی د خوشایوڅخه زیاته ده اوضرورت د دینه څه کم ندی فقهاء د نجس و بسویه هکله تصریح کړیدی چه کله بدبویه کیدوسره په اخیر کې یوځای شی نو د حقیقت انقلاب به منل کپړي د دینه هم ددې حالت کم ندی که پدې باندې نظر واچول شی نو ممکن ده، غرض دا چه په هر صورت کښی ددې په هکله ښه په اسانی معلومیږي؟

جواب: د حقیقت بدلون خوتر اوسه ځمابه زړه ندی لگیدلی البتة ضرورت او عموم بلوی په رښتیا معلومیږي، اوداشریه منهیه ونه نه جوړیدل د گنجایش محل جوړیدو دامخکې هم عرض کړای شو، والله اعلم امداد صفحه ۱۱ ج ۱

په ناپاک رنگ باندې درنگ شوی جامی حکم :

سوال: (۹۶) که به نیل کې پلیته جامی ته غوږه ورکول شی اودهغې نه وروسته پاکې جامی ته غوږه ورکول شی، هغه څرنگه پاکه کیدای شی؟ فقط په دری ځله پریمنځلوسره یازیات؟

جواب: دومره ووینځل شی چه اوبه یی رنگه لاړی شی (تمه خامه صفحه ۲۴۷)

دشیدو او غوریو د پاکولو طریقہ:

سوال: (۹۷) په ترکیب الصلاة کې ئی لیکلی دی چه که شیدی یا غوری ناپاکه شی نو هغه کې درې حصی اوږه یوځای کولوسره په اور باندې پخول شروع کړی کله چه ټولی اوږه وسورپړی یوازې شیدی او غوری پاتې شی نو پاک شول دهغه استعمال درست وکړی؟

جواب: فی الدر المختار ویظهر لېن وعسل ودبس ودهن یغلی ثلاثاوی رد اختار عن الدر ولوتجس العسل فیه یوان یصب فیه ماء بقدره فیغلی حتی یعودالی مکانه والدهن یصب علیه الماء فیغلی فیعولوا الدهن الماء فیرفع بشینی هکذا لث مرات آ هـ وهذا عندای یوسف خلافا لعمدو هو اوسع وعلیه الفتوی ج ۱ ص ۳۴۵ ددی روایت نه معلومه شوه چه په دی طریقہ پاکپړی فقط والله تعالی اعلم ۷ ربیع الثانی ۱۳۲۵ هـ امداد اض ۱۳ ج ۱

دیوکس پاکې کپړې بل کس استعمالوی شی

سوال: (۹۸) دنایاکو کپړو د پاکوالی لپاره فقهاؤ دنچور لپاره دومره قدری شرط لگولی چه د طاقث څخه زانده وی تردی پوری که د دینه زانده د قدرت والظاهر نه کپړی دامستله ډیره مشکله ده لزم گرځی چه وینخل شوی کپړه کی دوهم مونځ نه کپړی

جواب: فی الدر المختار ویظهر محل غیرهای غیر مریه بغلیه کُن غاسل لومکلفاوالا فمستعمل طهارة محلهاالی قوله طهرا بالنسبة الیه دون ذلك الغیرو فی رد اختار لان کل احم مکلف بقدرته ووسع ولا یکلف ان یطلب من هواقوی لیعصر ثوبه دتولوعبارتو نو څخه معلومه شوه چه که داستعمالونکې غالب گمان د زوال دنجاست وی ددی په حق کې هم پاکه ده، او که نه وه خو غاسل خپل پوره قوت خرڅ کړی دی نو د غاسل په حق کې پاکه ده او داستعمالونکې په حق کې ۱- پاکه نده، اولدی کبله چه دغه صورت کم دی لهداکوم مشکل نه لزم پړی والله اعلم ۲ رجب ۱۳۲۵ هـ امداد صفحه ۱۴ ج ۱

ددر مختار قول عبارت دادي لان کل احم مکلف بقدرته ووسع ولا یکلف ان یطلب من هواقوی لیعصر ثوبه شرح المنية قال فی البحر خصوصاً علی قول ابی حنیفة ان قدرة الغير غیر معتبر علیه التوی اه ددی عبارت څخه معلومه شوه چه دامام صاحب مذهب ددے چه دبل قدرت ته اصلاً اعتبار نشته، نه د غاسل په حق کې اونه دمستعمل په حق کې کمایدل علیه قوله خصوصاً او دام معلومه شوه چه مفتی به قول دامام دے نو د نتیجه راووته چه کوم مکلف غاسل په خپل پوره قوت سره وزیښی نو هغه علی الاطلاق پاکپړی والله اعلم تصحیح الاخلاط صفحه ۵

په لوښی باندې د سپی پس خوردی پاکولو طریقہ:

سوال: (۹۹) د دین علماء او مفتیان د شرع متین څه فرمائی چه د سپی پس خوردی باندې لوښی ددری ځلی پریمنخلوسره پاکپړی د فقه د کتابونو په موجب لکه چه یوسنددي کښی د احم ده چه علامه ابن عدی په کامل کې د ابوهریره څخه مرفوع روایت کړی دی چه کله سپی د چاپه لوښی کې خوله ووهی نو پاکارده چه هغه تشه کړی اودری ځلی ئی پریمنځی نودسائل مقصد ددی چه دمس، نقری او نورو لوښی اودختو او لرگیو لوښی او چينائی لوښی ټول قسمونه دلوښوپه دری ځله وینخلوکې داخل دی او پاکپړی او کته یا څه فرق اوتفصیل په هغوکې شته؟ بښواو توجروا.

جواب: په کوم لوښی کښی چه نجاست جذب نه وی هغه یوازې په دری ځل وینخلوباندې پاکپړی او کوم لوښی کښی چه جذبپړی لکه دختی نوی لوښی اودهغوپه شان هغه دمفتی به قول پراساس دری ځل وینخلواو هرځل وچولوسره پاکپړی. اود وچولو څخه مقصد داده چه داویو څښیدل ودرپړی (وقدر بثلیث جفاف ای انقطاع تقاطر فی غیره منصرفاً بمتشرب النجاسة والایقلعها در مختار وان علم شربة کالخذف الجدید المدبوغ بدهن نجس والحنطة المنفخة بالنجس فعند محمد لا یظهر ابدأ وعندای یوسف ینقطع فی الماء ثلاثاً ویجفف کل مرة والاول اقیس والثانی اوسع اه ویه یفتی در ۱۲ شامی جلد اول ص ۲۲۱ والله اعلم ۲۴ سوال ۱۳۰۴ هـ امداد الفتاوی صفحه ۱۵ ج ۱

د کرسف لرونکې ټوټی د پاکولو طریقہ او دورو مانو مانو ه متیازو حکم:

سوال: (۱۰۰) څه فرمائی د دین علماء چه په بالینیت، پرستن باندې غلیظه نجاست ولوپړی، نود کرسف راویستل او پاکول شرط دی یا څنگه؟ اود صبی اوصبی په متیازو کې درضاغت په مودی کې طهارت د بالغینود متیازو په شان کول په کاردی او که څه فرق شته؟

جواب: د کرسف ویستل شرط نه دی، بلکه د کرسف سره دری ځله وینخل کافی دی، اوزیښل بالکل ضروری ندی که مشکل و. بلکه دری ځله اوږه بهول او هرځل څاڅکې دریدل کافی دی، او که زیښل مشکل نه وی نو دری ځل نچور کول پاکاردی. وقدر یغسل وعصر ثلاثاً فیما یعصر وبثلیث جفاف ای انقطاع تقاطر فی غیره ای غیر منصرف در مختار قوله ای غیر منصرای بان تلعرصره کالخرف اوتعصر کالبساط افاده فی شرح النية رد اختار.

دوم سوال شواب دصبي اوصبي متيازى غليظه نجاست دى، اگر كه شوى سكي، و بول غير ماکول و لومن صغير لم يطعم، در مختار، او د غلام د بول دنضج بول حدیثونه محمول دى په شديد تكليف پريښود و باندې نه په طهارت يا نجاست خفيفه باندې كمافى محله، والله اعلم (امداد ص ۱۲ ج ۱).

د غير ماکول اللحم شيدو پي حکم

سوال: (۱۰۱) د غير ماکول اللحم شيدى (پي، نجس يا غليظه نجاست دى يا پاکي دى؟ بينوا تو جوړوا؟

جواب: پرته د خنزير نه نور د ټولو څارويو پي پاکي دى اگر كه حلالى نه وي نو د حرام څاروي شيدى خښل به حلالى نه وي. کذا فى الدر المختار قیل فصل البير فقط.

د ترجيح الراجح څلورمى حصى (۷۹) صفحہ شته

تتمه اولى ص ۳، بغير د خنزير نه د ټولو څارويو پي پاک دى الخ اگر كه مسئله مختلف فيه ده مگر ترجيح صريح په قول ناپاکي دى. ولین الميتة وانفتح عندی حيفة وقال الحجة وهو الاظهر الخ ۱۲ نفع المفتی از مواهب الرحمن د مذهب جزئیات په ناپاکي باندې تصريح لری لبن الاتان نجس فی ظاهر الرواية ۱۲ نفع بیض مالا یوکل لحمه اذا نکسر علی ثوب انسان فقيل نجس اعتبار اللحم مالا یوکل لینه ۱۲ ترجیح صاحب الدر المختار ماخوذ از تقدم ملقی صريح نده و قول شامی و انه لا خلاف فی اللبن الخ غیر مسلم دى قال فی التحریر المختار حاشیه شامی قوله وان لا خلاف فی اللبن الخ نص علی الخلاف فی البحر فی اللبن کالانفحة ۱۲، خصوصاً په پاکي اونا پاکي کې احتیاط د ناپاکي په حکم کې دى د پنځم ترجیح ص ۱۵۰ در تحقیق طهارت و نجاست حیوانات غیر ماکول اللحم.

سوال: (۱۰۲) په صفحه ۳ د تتمه ثانيه د امداد الفتاوى باندې پي ليکلى دى چه بغير د خنزير نه د نورو ټولو څارويو پي پاکي دى اودغه مضمون پي د در مختار څخه نقل فرمايلى دى د در مختار په عبارت کې د دې مضمون تصريح نشته دى اگر كه د دې معنى موهم هرومروده، خود مراقی الفلاح په عبارت کې د دې تصريح شته چه د غير ماکول اللحم څارويو پي (شيدى) نجسى دى، لکه چه د مراقی سره له طحاوی ص ۱۹ باندې راغلى دى لتولد لعابها من

لحمها و هو نجس کلینها د دې لامله د جناب عالی خدمت کې گذارش دى چه د غير ماکول اللحم څارويو پي (شيدى نجسى دى او کته؟

جواب: صريح په ضمنى مقدم دى لهذا ترجیح نجاست ته دى. ۹۱ جمادى الاخرى ۱۳۴۳ هـ.

مردار او هرام څاروى په غوريو کې سوځولوسره غور ناپاکيږي او کته؟

سوال: (۱۰۳) چه غوريو کې يو حرام څاروى لکه مویک، مړه، اونور سو خيدلوسره څاروى کړاى شونود دې غوريو څرخول، اخستل کول او په هغه باندې مالش کول بغير د وينځلو لمونځ کول درست دى او کته بينوا تو جوړوا؟

جواب: فی الدر المختار ونجيز بيع الدهن المتنجس والانتفاع به فی غیر الاکل بخلاف الودک و فی رد المختار قوله فی غیر الاکل کالا ستصباح والدباغة وغيرهما بن ملک ج ۴ ص ۱۸۶، د دې روايت څخه معلومه شوه چه د دې غوريو څرخول او اخستل صحيح دى، اود ضرورت لپاره مالش هم روا دى مگر بغير د وينځلو لمونځ صحيح ندی. ۲۷ رجب ۱۳۲۷ هـ، تتمه اولی امداد الفتاوى ص ۳.

د ترجيح الراجح څلورمى حصى صفحہ (۷۹) شته

تتمه جلد ۱ ص ۳۰ عنوان د مسئلې مردار حرام څاروى په غوريو کې سو خيدلوسره غور نه مردار پي ۱۲ النصاب: مردار پي لکه چه په ص ۲ کې مصرح دى

وينى والا سساره په غوريو کې سوځولوسره د غور غوريو حکم

سوال: (۱۰۴) يوه وينى والا سساره د کلمو وغيره سره د کنجدو په غوريو کې ښه سوځولوسره سکاره وگرځول شى نو دغه غوري پاک دى او کته؟

جواب: ندی (تتمه اولی صفحه ۷)

د حلال څاروى سوځول شوى غوريو حکم

سوال: (۱۰۵) کوم څاروى چه حلال وي هغه که د کلمو وغيره سره داسې وکړى نو غوري پاک پاتې کيږي او کته؟

جواب: نه کيږي (تتمه اولی صفحه ۷)

دفرج دلوئدوالى حکم

سوال: (۱۰۶) دا کثرو بښخو در حمو نوڅخه سپين لوندوالى هميشه بهيږي آيا هغه پاکې دى او کته ؟ او داخراج په حالت کې لمونځ جائز دى او کته ، داخراج په حالت کې خواودس نه ساقطېږي ؟

جواب: دلته درى مواقع دى او هرځای کې درطوبت حکم بيل دى ، يوه موقع دفرج داخراج دى ددې درطوبت په حقيقت کې خولې (عرق) دى او هغه بڼکاره دى ، او يوه موقع دداخلي فرج باطن دى يعنې ددينه وړاندې دى يعنې رحم ، ددې درطوبت مذى يادمذى په قسم دى او هغه نجس دى او يوه موقع خپله دفرج داخل دى ددې په درطوبت کې تردد دى چه هغه خولې (عرق) دى او که مذى دمدى لامله ددې په نجاست کې اختلاف دى او احتياط دپته په نجس ويلوکې دى او ان کان الاقوى دليلا هو الطهارة لان هذا اغل ليس بمعدن للنجاسة ولا الرطوبة هذان الرحم وانما هي اخرة محبسة صارت ماء بالاحتقان فهى كالعرق ومن ثم ابيح الوطى في هذا الغل والالم يبح لكونه موضع الاذى كحالة الحيض نومذکوره درطوبت دسوال ددوم قسم څخه دى دهمدى لامله نجس دى البته که محقق شى چه اول قسم دى نو طاهر دى يادريم قسم دى نو احتياطاً نجس دى ، او کوم چه نجس دى داودس ماتونکې هم دى ، البته که هروخت جارى وي دهغه حکم دمعدورپه شان دى ، في الدر المختار اى برطوبة الفرج فيكون مفرعاً على قولهما بنجاستها واما عند فقه طاهرة كسائر رطوبات البدن جوهره وفي رد مختار قوله برطوبة الفرج الخارج فطاهرة اتفاقاً وفي منهاج الامام النووي رطوبة الفرج ليس بنجسة في الاصح قال ابن حجر في شرحه وهى ماء ابيض متردد بين الابيض والعرق يخرج من باطن الفرج الذى لا يجب غسله بخلاف ما يخرج مما يجب غسله فانه طاهر قطعاً ومن وراء باطن الفرج فانه نجس قطعاً ككل خارج من الباطن كالماء الخارج في الولد او قبيله اه ج ۱ ص ۳۲۲ واما قولنا من طهارة رطوبة الولد الخارج من الرحم فالمراد ما على بدنه وهو كالدّم الذى على اللحم مع ان الدّم السائل نجس فكذلك رطوبة الرحم نجسة ورطوبة الولد طاهرة فافهم ۱۲ رمضان المبارك ۱۳۲۷ هـ (تمتة اولى صفحه ۳)

سوال: (۱۰۷) دددین علماء څه فرمايې چه دښخو در حمو نوڅخه چه کوم لوندوالى څڅيږي هغه ماتونکې داودس دى او کته ؟

جواب: في الدر المختار اى برطوبة الفرج فيكون مفرعاً على قولهما بنجاستها واما عند فقه طاهرة كسائر رطوبات البدن جوهره وفي رد مختار قوله برطوبة الفرج اى الداخل بدليل قوله اوج واما رطوبة الفرج الخارج فطاهرة اتفاقاً وفي منهاج الامام النووي رطوبة الفرج ليست بنجسة في الاصح قال ابن حجر في شرحه وهى ماء ابيض متردد بين المذى والعرق يخرج من باطن الفرج الذى لا يجب غسله بخلاف ما يخرج مما يجب غسله فانه طاهر قطعاً ومن وراء باطن الفرج فانه نجس قطعاً ككل خارج من الباطن كالماء الخارج مع الولد او قبيله اه ج ۱ ص ۳۲۲

ددې روايت څخه معلومه شوه چه دلته درى موقع دى (۱) بيرون فرج چه وينځل يې په غسل کې فرض دى ددې درطوبت پاک دى ، (۲) دننه فرج چه وينځل يې په غسل کې فرض ندى ددې په لوندوالى کې اختلاف دى او احتياط په نجاست کې دى (۳) نه فرج داخل ونه فرج خارج بلکه دفرج داخل به هم تجاوز کونکې ددې لوندوالى نجس دى ۱۲ ذى القعدة ۱۳۳۱ هـ (تمتة ثانیة صفحه ۹۴)

سوال: (۱۰۸) دځينو بښخو څخه چه کوم سپين والى په اکثرو ځتونوکې راځي دپاک دى او که ناپاک اودس ددينه ماتيدونکې دى او کته ؟

جواب: في الدر المختار رطوبة الفرج طاهرة خلافاً لها وفي رد مختار تحت قوله رطوبة الفرج طاهرة مانصه ولذا نقل في التاتار خانية ان رطوبة الولد عند الولادة طاهرة وكذا السخلة اذا خرجت من امها وكذا البيضة فلا يتنجس بها التوب والماء اذا وقعت فيه لكن يكره التوضي به للاختلاف وكذا الانفحة هو المختار اه ج ۱ ص ۳۲۱ ددينه واضح شوه چه پدې مسئله کې اختلاف شته ، مگر دامام صاحب دمذهب كيدوپه سبب اود دى زمانى دضرورت كيدوپه خاطر هم ترجيح دپته دى چه هغه پاک دى اوددينه اودس هم نه ماتيدوي ۱۲ شوال ۱۲۴ هـ (تمتة رابعة ۵۷)

دترجيح خامس او تحقيق او تفصيل درطوبت فرج څخه

په امداد الفتاوى څلورمه حصه کې نوشته شوى مسئله په ۲ تاريخ دشوال كال ۱۳۳۴ هـ کې چه کومه رساله دالامداد له بابت دمجرم ۳۵ هـ کې دفرج درطوبت دظهارت متعلق يو خواب شائع شوى ؤ وليکل شوى دى په دى باندې لاتدنې خط ديوصاحب علم راغى ، بيله دومه مسئله چه په هغې کې ظاهر ادمهور مخالفت لازمېږي دى باندې غور کولو سره داشاعت اصلاح ضرورى ده او هغه داده چه په مذکوره پارچه صفحه ۳۴ کې چه دفرج داخراج دسپين والى چه کوم سوال دى

ددینه مراد هغه سپینوالی دی چه په مرض دسیلان الرحم کې بیرون راوځی ، لکه چه نارینه وټه چه دجریان مرض وی کوم ته چه داطباؤ اوفقهاء په اصطلاح کې ودی ویل کیږی دابالاتفاق نجس اوداودس ماتونکي دی اوتاسو چه کوم عبارت ددرمختار ددې سوال په خواب کې فرمایلی دی په (٣٥) کې دلته هغه رطوبت مراد دی چه په فرج باندې هروخت موجود وی لکه څنگه چه دانسان په شونډو په همدې ترتیب په سپین گل اودولده څرمن چه کوم رطوبت موجود وی هغه پاک دی فتاویرا

ددې خواب ددې ضایه دالیکل شوی دی :

فی شرح الاسباب والعلامات بحث سیلان الرحم انه قد يعرض للنساء ان يسيل من ارجامهن دائماً رطوبات ورماعرض من سیلان المنی كما يعرض للرجال وتلك الرطوبات اما يكون تولدها في الرحم نفسه اذا ضعفت القوة الغذائية التي فيها واما فصول تصل اليها من جميع البدن على جهة الاستفراغ والتقية وفيه يستدل على المنی بلونه في البياض وقوامه في سیر الغلظ وعدم العفونة الى قوله فلذلك يكون (ای المنی السائل) خالي من العفونة بخلاف الرطوبات الفضلية التي تصرف فيها الحرارة الغريبة الى قوله واما سیلان المنی فقد ذكر اقسامه وفيه قيل ذلك في تعريف الودی وهو رطوبة لزجة تسيل في مجرى البول عند ارادته (ای البول) الى قوله وهي اذا كثرت غلظت وسالت بعد البول ايضاً وفيه اما سیلان المنی وخروجه من غير ارادة ای من غير مزاوله جماع فيكون اما لكثرة المنی لقلة الجماع وكثرة تناول مولدات المنی واما لحدّة المنی وحرارته واما لاسترخاء اوعية المنی وبردمزاجها وضعف قوتها الماسكة واما لتشنج وتعدد يعرض لعضل اوعية المنی واما لضعف الكلية وذريان شحمها في شدة الشهوة او كثرة الجماع واما لفكر في الجماع او سماع من حديثه اه ملخصاً وفي رد المحتار على قول الدر المختار ان رطوبة الفرج طاهرة عنده اه مانصه ای الداخل اما الخارج فرطوبته طاهرة باتفاق الى قوله فرطوبته كـرطوبة والانف والعرق الخارج من البدن ص ١٧٢ ج ١ ددې عبارتونه لاندی کارونه مستفاد شول :

(١) کوم لونډوالی چه اکثر ادرحم څخه بهیگی کوم چه اصل سائل بهی پوښتنه کړی ده لکه چه په سوال کې لفظ داکثر تصریح دی هغه ودی ندی همغه شان چه دودی تعریف مذکور فی العبارة الطبیة المذكورة نه معلوم شو

(٢) هغه لونډوالی منی هم ندی څکه چه دمنی سیلان دداسې اسبابو څخه وی چه کله کله عارض او پښیری لکه چه ددی مذکوره اسباب د: فی العبارة الطبیة المذكورة نه معلوم شو اوددې مسئوله رطوبت سیلان اکثرأ وی

(٣) نوچه نه هغه ودی دی اونه منی اوسائله رطوبت دی ، نوییا دغه دی چه پدې عبارت کې ذکر شوی دی ، قد يعرض للنساء ان يسيل من ارجامهن دائماً رطوبات ، اوددائما څخه مراد همدا دی چه دهغې تعبیر اصل سائل په عنوان داکثر سره کړی لکه چه ظاهر دی اودارطوبت هغه هم ندی چه سائل دهغه تشبیه دانسان دشونډوسره ورکړی څکه چه داخوبالاتفاق ظاهر دی لکه چه په عبارت فقهیه مذکوره مصرح دی ، نودیته محل اختلاف څنگه ویل کیدی شی ؟ نوهرکله چه نه ودی دی همغه شان دروستنی سایل شبهه وه اونه منی دی اودمذی نه کیدل خو ظاهر دی نوددې دنجس کیدو لپاره دودی اومنی نجس والی څوکافی ندی ، کوم دوم مستقل دلیل غواړی اونه هغه رطوبت دی ، کوم رطوبت چه دخولې په حکم کې دی چه په اتفاق سره طاهر دی نوداسې رطوبت معائنه للودی والمنی والمذی والشبهة باللغاب کې امام صاحب اوصاحبینو مختلف دی اویه طریقه دابتلاء سره په اصل خواب کې قول په طهارة باندې فتوی ورکول شوی په کوم چه دوم سائل ددې دودی کیدوپه اساس شبه وکړه ، نوهرکله چه برنی تقریر کې ددې منهدم والی ثابت شونودشبهی نشتوالی هم ښکاره شو

تنبیه : داصل خواب په وخت دطب نه پوهیدوپه سبب دا حق رذهن ددې تفصیل څخه خالی وو ، بیا وروسته تردد دوم سوال وشونودپوه میلمه دوست په پته راکولوسره دشرح اسباب په طرف می رجوع وکوله ، نوداپورتنی تحقیق په ذهن کې راغی ددې لامله چه په طب کې دنه مهارت نقص اوس هم په ما کې باقی دی دنورو علماؤ په خواب باندې دی نظرو کړای شی کوم چه صحیح جواب ثابت شی په هغه دی عمل وکړای شی ٢٠ ربيع الاول ١٣٣٥ هـ

دپنځمې ترجیح ص ٨٨ په تحقیق دما تیدوداودس

په رطوبت دفرج سره دهغه دظهارت په صورت کې

یوه لفافه راغله چه په هغی کې خماد یو خواب نقل اودهغه په خلاف دوم خواب نوشته ولاندی شته

سوال : (١٠٩) ځینو پښخونه چه کوم سپین والی اکثر وخت راروان وی هغه پاک دی یا ناپاک دی اوددینه اودس ماتیرې اوکنه ؟

جواب : في الدر المختار رطوبة الفرج طاهرة خلافاً لما في رد المحتار تحت قوله رطوبة الفرج طاهرة مانصه ولذا نقل في التاتارخانية ان رطوبة الولد عند الولادة طاهرة وكذا السخلة اذا خرجت من امها وكذا البيضة فلا ينجس لها الثوب ولا الماء اذا وقعت فيه لكن يكره التوضي به للاختلاف وكذا الانفة هو المختار الخ ج ١ ص ٣٢١، ددینه خرگنده شوه چه پدی مسئله کی اختلاف دی خود امام صاحب د مذهب کیدویه سبب هم اودی زمانه کی ضرورت کیدویه سبب هم هغه ته ترجیح دی چه هغه پاک دی او اودس هم نه ماتیبری.

سوال : (١١٠) ما قولکم دام فضلکم فی رطوبة الفرج الداخل هل هي طاهرة ام لا وعلى الاول فلو خرجت من الداخل هل يتنقض بها الوضوء ام لا؟

جواب : رطوبة الفرج الداخل طاهرة عند الامام لكن يتنقض بها الوضوء لو خرجت منه في الوقاية وناقضه اي الوضوء ما خرج من السيلين او من غيره ان كان نجساً في شرح الوقاية قوله ان كان نجساً متعلق بقوله او من غيره في عمدة الرعاية لا بقوله ما خرج من السيلين فان الخارج من السيلين ناقض من غير تقييد وفي البحر الرائق شرح كثر الدقائق تحت قوله لا خروج دودة من جرح بعد كلام ان الدودة حيوان وهو طاهر في الاصل والشئ الطاهر اذا خرج من السيلين نقض الوضوء كالريح بخلاف غير السيلين كالدمع والعرق وفي منية المصلی وشرحه الكبير ان كانت اي المرأة احتشت اي الكرسي في الفرج الخارج فابتل داخل الحشو انتقض وضوءها سواء نفذ البليل الى خارج الحشو او لم ينفذ للتيقن باخروج من الفرج الداخل وهو المعتبر في الانتقاض لان الفرج الخارج بركة القلفة فكما ينتقض بما يخرج من قصبة الذكر الى القلفة كذلك بما يخرج من الفرج الداخل الى الفرج الخارج وان لم يخرج من الخارج واما اذا احتشت في الفرج ان لم ينجس ان نفذ البليل الى خارجه اي الحشو انتقض الوضوء والاى وان لم ينفذ الى خارج فلا ينتقض كما في حشوا لاجليل الخ ومن ههنا وضع الحجاب والله تعالى العم بالصواب،

دلتہ مولوی حبیب احمد صاحب خطابه استفسار پاندي هغه دغه خواب وليکه :

دجناب عالی فتوی دعدم انتقاض درطوبه الفرج درطوبه مذکوره دطهارت په صورت کې بالکل صحیح دی اودمولوی صاحب محمد امین خواب صحیح ندی، ددی تفصیل دادی چه

ليکه څنگه چه دخروج من غير السيلين په صورت کې دانتقاض طهارت لپاره دخارج نجاست ضروری ده همداسې دخروج من السيلين په صورت کې هم ضروری ده، اوددی دليل دادی چه دريخ قبل غير مقضاه غير ناقض کيدومتعلق شرح منيه ليکلی دی الذي عول عليه قاضي خان وغيره ان الخلاف انما هو في الخارجة من قبل المقضاه ولا خلاف في عدم النقض في غيرها لانها غير منبعثة عن محل النجاسة كذا في الهداية وهو يشير الى ان الريح نفسها ليست بنجسة وانما ينجس لما هو عليها محل النجاسة ددینه معلومه شوه چه دخارج من السيلين لپاره هم نجس والی ضروری دی خواه بنفسه هو كالبول والغائط يا لغيره هو كالريح المستعبر للنجاسة وعلل صاحب مراقی الفلاح عدم الانتقاض بريح القبيل بقوله لانه اختلاف لاريج وان كان ريحا فلا نجاسة فيه وريح الدبر ناقضة لمرورها بالنجاسة كذا في السعاية اوبه سعايه کې دی علل في البدائع كون الدودة ناقضة بالنجاسة لتولدها من النجاسة وذكر الاسيحي ان فيه طريقتين احدهما ما ذكرنا وثانيها ان الناقض ما عليها واختاره الزيلعي كذا في السعاية داروايتونه نص دي به اشتراط نجاست باندي همدارنگه په سعايه کې دی، ان كانت (اي الدودة من قبل المرأة فيه اختلاف المشايخ فالذين قالوا ينتقض الريح الخارجة من القبيل قالوا ينقضها ومن لم يقل به لم يقل به والخارجة من الذكر ناقضة كذا في الذخيرة والخلاصة وفي التاتارخانية الدودة اذا خرجت من قبل المرأة فعلى الاقوال التي ذكرناها ددینه هم ضرورت داشتراط ثابت دي اوبه شرح منيه کې دی، وكذا الدودة والحصى اذا خرج من احدهذين الموضعين اي الدبر والقبيل فعليه الوضوء لاستتباع الرطوبة وهي حدث في السيلين وان قلت بخلاف الخ د هغه نه هم اشتراط ثابت دي لانه قال لاستتباع الرطوبة اذ لو كان الخروج مطلقا ناقضا لم يحتج الى التعليل المذكور عناية کې دی ان قلت الكلية (اي ماخرج من السيلين ناقض) منتقضة بالريح الخارجة من الذكر والقبيل فان الوضوء لا ينتقض به في اصح الروايتين اجيب بانه خصوص من العموم لان الريح لا تنبعث من الذكر وانما هو اختلاج والقبيل محل الوطى وليس فيه نجاسة ينجس الريح بالمرور عليها وهو في نفسه طاهر عند المصنف انتهى، ددی ټولو تنصيصاتونه ثابتې ده چه په سيلين کې هم دغير سيلين په شان خروج نجس شرط دی هرکله چه دامعلومه شوه نودرطوبت فرج دطاهر والی په تقدير کې انتقاض دوضوء کومه معنی نشی درلودلای هغه روايت چه مولوی صاحب دغنيه څخه پيش

کرمی نوددی متعلق ویل کیری چه هغه مینی دی درطوبت دنجاست په قول کما یدل علیه دلیل
الذکور بقوله لاستتباع رطوبة نوددی خخه استدلال نشی کیدای اویه البحر الرائق کې چه کوم
عبارت دی الشی الطاهر اذا خرج من السيلين نقض الوضوء كالريح دی عبارت کې دطاهر خخه
مراد طاهر لذاته نجس لغیره دی نه چه طاهر مطلقا همغه شان چه د عبارت مذکوره نه طاهر دی
همدارنگه په درمختار کې دی و خروج غیر نجس مثل ریح او شامی ددی لاندې لیکلی دی فاتها
تنقض لانها متبعة عن محل النجاسة لان عينها نجسة لان الصحيح ان عينها طاهرة دغه
عبارتونه خمونی پربیان باندې دلالة واضحه کوی پاتی شو عبارت دشرح وقایه نو ددی خواب
دادی چه هلته دنجس خخه لذاته کالبول والغائط مراد دی او هرکله چه پدې صورت کې ریح
وتلی وودهمدی په خاطر شارح وویلی چه ان کان نجسا او من غیر سره متعلق دی ترخوچه پدې
کې ریح داخل شی هغه چه طاهر لذاته نجس لغیره وی، ددی دلیل دادی چه شارح ویلی دی
والرواية النجس يفتح الجيم وهو عين النجاسة همدارنگه شارح دلادوده خرجت من جرح په
شرحه کې لیکلی دی لانها طاهرة ۱- وما عليها من النجاسة قليلة ۲- واما الخارجة من الدبر فتعفى
لان خروج القليل منه ناقض ددینه معلومی پری چه خروج دطاهر من السيلين ناقض ندی کنه
نوده ته په کار ووجه هغه دلان خروج القليل منه ناقض نه القليل منه ناقض په مخای لان
خروجها ناقض مطلقا ویلی وای کمالا یخفی علی من له ذوق سليم ومعرفة باساليب الكلام
نوددینه داثباته شوه چه دطاهر وتل هم ناقض دی، بلکه ددی خلاف ثابت دی، وفقی عمدة
الرعاية صحح صاحب الهداية والمنية والمحيط وغيرهم عدم نقضها (ای الریح الخارجة من
القل) قالین انها اختلاج لاریح وان كانت ریحاً فلا نجاسة ددی عبارت خخه هم اشتراط: نجاست
ظاهر دی، اومولوی عبدالحی صاحب چه خخه په عمدة الروایة کې فرمایلی دی قر: ان کان ای
الخارج من غیر السيلين ناقض من غیر تنقید ددی مطلب دادی چه من غیر تنقید بهذا القید ای
کونه عین النجاسة اونی د مطلق تنقید مقصد ندی ددی دلیل دادی چه هغه دشرح دقول
متعلق بقوله اومن غیره لاندې بی لیکلی دی لایقوله ماخرج من السيلين والا يلزم ان لا يكون
ریح الدبر ناقضة لانها ليست بنجسة بنفسها او وجه دلالت دادی که دهغه پرتزد دمصنف دا قول

قلاتنقض بنفسها ۱۲ منه

قلاتنقض بغیر هافیت عدم النقض مطلقا ۱۲ منه

ان کان نجسا نجس لعینه ولغیره دواړولپاره شاملی پری سره لدی چه هغه تصریح دشارج خلاف
ده خخه چه هغه دادحیم په فتحی ضبط کړیده اوددی معنی عین نجاست گنل شوی نوددینه په
تقریر سره ددی چه ما خرج من السيلين متعلق کیدوسره دریح دسر غیر ناقض کیدل نه لزمی پری
خخه چه اگر که هغه بنفسه نجس ندی مگر لغیره نجس دی وحتیث بطل قوله الا يلزم ان لا يكون ریح
الدبر ناقضه وايضا بطل تعليله بقوله لانها ليست بنجسة بنفسها لان عدم كونه نجسة بنفسها لا يستلزم
عدم نقضه لجواز نقضه بالنجاسة المكسبة العرضية اوکه بالفرض شارح دوقایې یاصاحب
البحر الرائق هم همدامسلک وی چه خروج من السيلين مطلقا ناقض دی نوداپه نور ووقفها
باندې حجت ندی کوموچه دنجاست شرط لگولی دی فلا اعتراض بقوله هما فیت المدعی باحسن
وجه والله الحمد ثم الجواب الثالث اوس دکتونکې علماؤ نه دی ددی تنقید وکړی

دپنځی ترجیح ص ۱۲۶ اودموهم تفصیل اجمال متعلق درطوبت دفرج:

سوال: (۱۱۱) دتتمه رابعه امداد الفتاوی دالامداد پانه دی ۱۳۳ هـ محرم میاشت کې شروع
صفحه ۳۵۰ باندې چه کوم خواب په ۱۲ شوال ۱۳۳۴ لیکل شوی درج دی هغه دسوال موافق
ندی خخه چه سوال کړای شوی دسپین والی چه خارج وی من الفرج خخه اویه خواب کې چه
کوم دلایل قائم شوی هغه دی دفرج درطوبت سپینوالی خویسبب دسیلان درحم دفرج خخه
راخی، لکه خنکه چه دنارینه ولپاره دمنی دجریان په وجه سپینوالی راخی او ذکر شوی رطوبت
په خواب کې هغه رطوبت دی لکه دشونو و رطوبت چه دفرج په پوست کې هروخت موجود وی
دغه معنی درطوبت مادمرحوم مولانا محمود حسن صاحب خخه اوریدلی ده هیله لرم چه په
دی مسئلې باندې دبیا کتنی سره اصلاح شده شائع وفرمایې اینده کومه راهې عالیه وی؟

جواب: په رنستیا مادطب نه پوهیدوپه سبب دغه رطوبت سائل من الرحم نه گانه هغه چه نجس
هم دی اوداودس ناقض هم زه مطلق پوه شوی یم بیاپه دغه مطلق کې په غیر سائل من الرحم پوه
شوم هغه چه دامام صاحب په نزد طاهر او غیر ناقض دوضوء دی اوهمدام غلطی ده دمطلق
گنلویه صورت کې هغه تفصیل ته ضرورت وکوم چه دتتمه اولی امداد الفتاوی صفحه ۳
باندې دداسې یوسوال په خواب مرقوم ۱۲ رمضان ۱۳۲۷ هـ کې ذکر دی چه خلاصه دادی چه
دلته دری موقع دی اودهر موقع درطوبت جدا حکم دی لوندوالی دفرج خارج طاهر دی، اودفرج
داخل دباطن یعنی رحم رطوبت نجس دی، اوخپله دفرج خارج لوندوالی مختلف فیه دی دامام

صاحب په نزد ظاهر د صاحبینو په نزد نجس اویه دی خای کې روایتونه هم مذکور دي نو ناظرینو ته پکار دي چه دغه مجمل په دی تفصیل باندې حمل کړی اگرکه دغه مفصل په تاریخ کې مقدم دی خودغه مؤخره ناسخ نه گڼی ۴ ربیع الثانی ۱۳۴۲هـ

د چنگښی متیازی

سوال: (۱۱۲) د چنگښی بولی پاکې دی کنه که ناپاکې دی نو کومې ناپاکې؟

جواب: فی الدر المختار فی النجاسة الغلیظة ویول غیر ماکول، نو ددې قاعدې پر اساس د چنگښی بولی غلیظه نجسی دی البته په هغه چنگښه کې چه اوبو کې اوسېږي حکم د نجاست دی ونه کولی شی للضرورة کما فی الدر المختار مسائل البر و لا یرح فی بول فارة علی الاصح و فی رد المختار و لعلمهم رجحوا القول بالعقل للضرورة ۹ جمادی الاولی ۱۳۳۸هـ (تمه اولی ص ۵)

د چنگښی په پاکوالي باندې شبهه اودهغې ثواب

سوال: (۱۱۳) تاسویه زیور بهشتی کې لیکلی دی د سیند خاړوی بغیرد ماهی (مهی) نور تبول حرام وی، په گوهر بهشتی کې نوشته دی چه د بحری ماهی وازده پاکه ده که پاکه وی نو خوړل بې پکار دی یا که په استعمال او خوړلو کې څه فرق شته ددینه موخیر کړی؟

جواب: د پاکوالي لپاره حلال والی لازم نده د همدې لامله خوړل درست ندی (تمه خامسه ص ۳۲)

کوم چه دیاوولوسره پاکیري

سوال: (۱۱۴) یوسړی چه بوت لاندې استعمال یې د ښنگرو څخه بره پورې په اودس سره واغوسته او ښکار نه لار، په لاره کې دهغویه تلې باندې، نجاست خټه، خوشابې وغیره وښتل کله چه دلمانځه وخت شو د بوتونو د خنډلو څخه معلومه شوه چه پټی خلاصه شوی اودموزی په غورځولوسره بوت ولیدی ددې لامله ددی د بوتونو تلې (بیخ) بې په بوسو باندې په ایښودوسره ښه صفا کړی او بیا په پښو کولوسره بې لمونځ وکړ نو دالمونځ وشو او کنه؟

جواب: فی الدر المختار وینظر خف و نحوه کعل تنجس بذي جرم هوکل ما یرى بعد الجفاف ولومن غیرها کخمر و بول اصابه تراب به یقی بذلک یزول به اثرها، ددې روایت نه معلومه شوه چه په مستوله صورت کې بوتونه پاک دی ۱۳ صفر ۱۳۳۰هـ (تمه اولی صفحه ۸)

مورک دسوی په غوړو کې پوځ کړای شی نو ددهغه حکم

سوال: (۱۱۵) په پنځه کیلو غوړو یو کې یوه سویه و خوتکیدي کله چه تحقیق وشو نو معلومه شوه دغه غوړی پاک دی کنه؟

جواب: فی رد المختار وان خراها (ای الفارة) لا یفسد ما لم یظهر اثره ج ۱ ص ۲۲۷. ددینه معلومه شوه چه دا غوړی پاک دی ۲ شعبان ۱۳۳۱هـ (تمه ثانیه ص ۲۰)

انسانی اعضاء په غیر منعصره شیانو کې داخل ندی

سوال: (۱۱۶) د دین علماء څه فرمایې پدې مسئله کې چه شرعی قاعده داده چه کوم ناپاک څیز نه نهچوړ کیږي نو هغه هغه وخت پاکیري چه دهغه څاڅکې څاڅکې وڅڅیږي نو اوس سوال دادی چه آیا د انسان لاس، څپې پدې مخکیني قاعدې کې داخل دی او کنه، که داخل دی نو هیڅوک هم داسې نه کوی، یعنی څاڅکې څاڅکې نه څڅوی، او همداسې دزی څلی پرله پسې وینځلوسره لاس په لویه وغیره کې لگوي نو آیا لویه وغیره ناپاکه کیږي او کنه؟ او که داخل نه وی نو څه قاعده ده؟ که د نهچوړلو قاعده ده نو هیڅوک بې هم نه نهچوړوی، نو د هیجا دلمانځه صحیح کیده نه دی پکار جناب تحریر و فرمایې چه د انسانی اعضاء پاکولو څه قاعده ده؟ بینوا توجروا؟

جواب: فی الدر المختار و قدر یثلیث جفاف ای انقطاع تقاطرفی غیره ای غیر منعصره مایشررب النجاسة والا فقلعها فی رد المختار قوله والا فقلعها الی قوله ومثله مایشررب فیه شی قليل کالبدن والنعل ج ۱ ص ۳۴۳. ددې روایت نه معلومه شوه چه په بدن کې دا قاعده نده ۲۴ رمضان ۱۳۳۱هـ (تمه ثانیه صفحه ۷۷)

د هرامو خاړو یو پوستکي په ذبح کولوسره پاکیري

دامسئله ددې فتاوی په صفحه په فصل فی الغسل باندې په پوره توگه لیکل شوی دی

په گرم کې ایښودل شوی پوستکي په لمدیدلوسره نه ناپاکه کیږي

سوال: (۱۱۷) داوښ مردار او خام پوستکي په غوړو کې دایښودولپاره یولوبښی (آخور) جوړول کیږي دداسې لوبښو غوړو یو خوړل روادی او کنه؟

جواب : درنگولو خه هغه پاکیرې اودرنگولویو صورت داهم دی چه هغه بالکل وچ شی اودره لوندوالی په هغه کې پاتې نه وی نو هغه بیاد لمدیدوسره هم نه ناپاکه کیږی کذا فی ردالمحتار فقط ۲۲ ذی الحجه ۱۳۳۲ هـ (تمه ثانیه صفحه ۲۰۳)

داوبو چینجی نجس ندی :

سوال : (۱۱۸) وچ چینجی په غوریو یا تیلوکې لویدوسره په کوم اندام باندې ولیکیده نویغیردوینخلونه لمونځ جائز دی اوکنه ؟

جواب : جائز دی ځکه هغه حرام دی خونجس ندی ځکه دموى ندی ۱۲ ذی الحجه ۱۳۳۱ هـ (حوادث الفتاوى صفحه ۱۲۵ جلد ۱ و ۲)

په نجس رنگ باندې درنگ شوی کوزی پاکول :

سوال : (۱۱۹) داوبومنگی په کلیوکې دهندوستان کلان په نقش اونگار سره جوړوی اودخنزیر دوزرو لاندې بې پتوی ، داوړورکولونه مخکې پتول شوی دی په دی کې داوبو استعمالول جائز دی اوکنه ؟

جواب : دغه رنگ ناپاکه کیږی ، ددې لامله ترخوچه دغه رنگ پاتې وی هغه په سطح دلوبنی ناپاک دی ، البته که هغه ښه سولولوسولولو سره پریمنځی نو پاکیرې خودومره وینخل چه اوبه صفراوخی . ۲۷ رجب ۱۳۳۲ هـ (حوادث صفحه ۱۴۵ ج ۱ و ۲)

هغه منی اومذی چه نری وی دظهارت لپاره سولول کافی ندی :

سوال : (۱۲۰) هغه منی چه پدې زمانه کې دطبیعتونود کمزوری لامله نری وی ، که په جامه ولگیرې او وچ شی نودسولولو سره پاکیرې اوکه غسل ته ضرورت ؟ اومذی که په جامه ونبیلی نوسولول کافی دی اوکه غسل لازم دی ؟

جواب : فی ردالمحتار والنس ورد فی منی الرجل ومنی المراقلیس مثله لرقنه وغلظ منی الرجل والفرک الثانی لری زوال المفروک او تقلیله وذلك فیماله جرم والرقیق المانع لا یحصل من فرکه هذا الغرض فیدخل منی المرأة اذاکان غلیظا یتخرج منی الرجل اذاکان رقیقا لعارض ج ۱ ص ۳۲۲ وفيه قال شمس الانمة الحلوانی مسئله المنی مشکلة لان کل فحل یبذی ثم یمنی الا ان یقال انه مغلوب

بالمی مستهلک فیه فیجعل تبعاه ج ۱ ص ۳۲۱ داول روایت څخه معلومه شوه چه نری منی په گرولوباندې نه پاکیرې اوددوم روایت څخه معلومه شوه چه دمذی وینخل مطلقا واجب دی ، والام یکن لهذا الایرادوالجواب معنی ، ۸ صفر ۱۳۳۳ هـ (تمه ثالثه صفحه ۱۲)

هغه چاتی چه خوشایې پری ونبیلی په اورباندې دسوزیدونه وروسته پاکه ده :

سوال : (۱۲۱) یوه بله خبره دپوښتنی وزده چه که دچاچاتی بیخ ددارو په وجه په خته اوخو شایوسره پلسترکړه چه هغ داری بندی شوی ، او اوبه تودی شوی نوپدې اوبو غسل او اودس جائز دی اوکنه ؟

جواب : کله چه څه اوبه دغه نجاست ته ورسیرې اونوری اوبه دی پورې ښستی وی ، تولی ناپاکه کیږی ، خوهرکله چه هغه خوشایې دری څلورڅله داوپه بلولوسره وسوزیدی نودماهیت په بدلون سره هغه پاک شوی نو اوبه هم پاکې شوی ، نودسوزیدلونه وړاندې پدې کې اوبه گرمول اوغورخول پکار دی اودسوزولونه وروسته دغه چاتی پاکه کړی اوبه استعمال کې بې راوولی ۱۳ ربیع الثانی ۱۳۳۳ هـ (تمه ثالثه صفحه ۲۹)

په شاتوکې مورک مړخونودې دپاکولو طریقہ :

سوال : (۱۲۲) یوه مسئله دپوښتنی ده چه خمادشهدویوه پیپه وه چه په هغی کې دوه ویشته کیلوشهد وو ، په هغی کې مورک په لویدلو سره مړشوپرسیدلی اوشیدلی ندی ، شهددبوين کیدوپورې هم ونه رسیدل ددې دپاکیدوکوم صورت شته اوکنه ؟ یوجناب تجویزوراندې کړی چه دشهدوپه اندازه اوبه ورسره یوځای کړی اودری څلی بې پاک کړی اواوبه بیلی کړی نو پاکیرې لکه څنگه چه په غوریوکې بې لیکلی دی ، که پاک نه شول نودموچیانواوجارو کینولاس وروړل ورته درست دی اوکنه ؟ هرکله چه هغوی دمرداروپوستکو عادتی دی یادکلالتولاس وروړل ورته درست دی اوکنه ؟

جواب : که شهدبهیدونکې دی نوتول ناپاکه شول ، اوبه اچول اوجوش ورکول سوخول دخیونپه نژد مظهردی ، پدې ترتیب سره دی پاک کړی شی اوکفاروباندې دی خرڅ کړای شی ، اودنجس خرڅول هم درست ندی ، ۲ شعبان ۱۳۳۳ هـ (تمه ثالثه صفحه ۵۹)

سپی په خپلو غاښونو سره کپړه چری کړه نو هغه پاکه ده که ناپاکه ؟

جواب : (۱۲۳) دزید په کور کې سپی ده دساتنی لپاره هغه جامه چه دکت لاتدی زور ښه ده ډاری اچوی یوه ورځ سهار زیږدیه مسجد کې لمونځ وکړ څادرې په سر کې دلمانځه نه وروسته پته ولگیده چه څادر ډارل شوی دی ددینه قیاس چه سپیو په شپه کې ډارلی دی ، دسپیولاری به ضرور لگیدلی وی دسپیو ډارل لیدل شوی ندی ، اوس دامعلومول غواری چه دزید لمونځ اومقتدیانو وشویاوگرځول شی ،

جواب : داځولې لری خبره ده چه کپړه دکوم بل سبب پخاطر شلیدلی وی اوداهم لری ده چه لازمی لگیدلی نه وی خودالری نده چه لازمی دی ددرهم له اندازی نه کمی وی ، خصوصاً کله چه کپړه لې لری ډارل شوی وی اولې اندازه مانع دصلاته نده اوهرکله چه دکثیرکوم دلیل نشته نوقلیل باندي حمل کپړی ددې لامله لمونځ درستپری ۱۲ ذی القعدة ۱۳۳۳ هـ (تمه ثلثه ۱۰۰)

هغه مورک چه حلال شوی نه وی دهغه وازدی ناپاکه دی :

سوال : (۱۲۴) ځمپه پښه باندي دمورکانوچری رسیدلی خلک وائی نو آیادا نجس دی لمونځ په دی حالت کې درست دی اوکته ؟

جواب : فی الصلاح الطب عن العالمگیریة الجلد الاول فصل مايجوز به التوضی ماطهر جلد به باللباغ طهر جلد به بالزکوة وکذلک جمیع اجزائه بطهر بالزکوة سوی الدم اه ددې جزئیې څخه معلومه شوه چه که مورک بلا ذبح په کومه بله طریقه مړشی نوددی وازدی نجسه دی اودهغې سره لمونځ نه صحیح کپړی البته که ډیرزیات ضرورت وی دغه وخت کې استعمال کړی چه دلمانځه په وخت کې وینځل کپړی ۳ محرم ۱۳۳۴ (تمه رابعه صفحه ۱۰)

دعام ابتلا په وخت کې دجاموپه ظهارت کې دگنجایش او توسیع احکام :

جواب : (۱۲۵) دلته دسرکار له طرفه ، دویمان کپړی دویځلو لپاره سرکاری حوضونه واره واره جوړکړی دی ، به هغوکې دغه خلک کپړی وینځی ددې حوضونو او په دځاگانو نه دکپړی ډیری کپړی په یوځل دغو حوضونو کې وینځلو لپاره غورځول کپړی پدې کې پاک اوناپاک ټول وی ، دداسې حوض نه وینځل شوی جامی پاک کپړی اوکته ناپاک او هغو کې لمونځ کپړی اوکته ؟ ددوی وینا ده چه هغه دری ځلی اوبه بدلولو سره وینځی خوددې نه اطمینان نه وی ددینه علاوه

هندودوی هم وینځل کوی چه دویځلو طریقه اوباکولو طریقه هم ورته معلومه نده ، نو ددې خایه دری میله لری ده نوددې سببه ډیرکم دویمان هلته کپړی وینځلو باندي پوهیږی ، دحوض فراخوالی دومره ده چه دهغه شمیریه قلیتینوکې کولی شی ، چه شاید دامام اعظم په نزد جائزنده ؟

جواب : دامسئله دامامانو تر مینځ مختلف فیه ده ، په سخت ضرورت کې هغه شان چه په صورت مسئوله کې ده ددوم امام قول اخستل جائز دی ، دهمدی لامله کوم شخص چه په بلی طریقی سره نه صفا کوی ددې لپاره دپاکې حکم څنگه به وی ؟ ۲۲ جمادی الاخری ۱۳۳۴ هـ (تمه رابعه ۴۵)

دحضور علیه السلام فضیلت پاک وکته ؟

سوال : (۱۲۶) دمعتبر روایت څخه په احدکې دځینو صحابه وڅخه دحضور ﷺ دزخم دویښی خټل اودهغې دذائقی حاصلول اود حضور ﷺ دبولوا خستل ثابت دی پداسې حال کې چه دا دواړه څیزونه نجس العین دی نوددې واقعی تاویل څه دی ارشاد فرمایې ؟

جواب : په روایت کې خوتنقید نشته مگرکه داثباته هم شی نوعلما و در رسول الله ﷺ دی رطوباتوته طاهر ویلی دی ، علامه شامی ددې تحقیق کړیدی نویځی کوم اشکال نشته اوددې په کوم دلیل کې مادچاکوم کلام منقول لیدلی ندی خو په دی وخت کې ځمادهن ته راغلی هغه داچه نبی ﷺ دی شاریتو باندي بدندی ویلی اودهغه ﷺ بدنه فرمایل بالاجماع شرعی جحت دی ربیع الثاني ۱۳۴۱ هـ (تمه خامسه ۲۳۸)

سوال : (۱۲۷) یوه واعظ صاحب دلته تشریف راوړ وهغه په لاتدی ترتیب روایتونه بیان کړل چه دهغو متعلق دلته اکثریاران اختلاف کوی حضور لطفاً داهل اسلام داطمینان لپاره ددې روایتونو متعلق تحریر وفرمایې چه هغه صحیح دی اوکه غلط اوکه تکلیف نه کپړی نودکوم کتاب حواله هم تحریر وفرمایې ؟

روایتونه : (۱) نمبر دانبیاء علیهم السلام بول اوبرازیاکې وی اوخصوصاً زموتې در رسول الله ﷺ فضلات بالکل پاک ول ځکه هغه سرتر څپونورؤ (۲) نمبر دانبیاء علیهم السلام بول اوبراز زمکه ډیر زهضموی

جواب : هرورویې داسې خبری بیان کړی مسلمانان پریشانه کړی چه نه په عقاید ضروریه وکې دی اونه داحکامو څخه دی ، دیبانونو څیز عقائد اواحکام دی ، نه داسې روایتونه چه په هغو باندي نور قومونه هم وځاندي ، داسې روایتونه په ځینو غیر معتبرو کتابونو کې راغلی دی

کوم چه تصدیق نه کول بی واجب دی، خکه صحیح سند نشته، اونه تکذیب واجب ده خکه چه په نفسه ممکن دی دهمدی په خاطر په داسې کارونو کې مشغولیدل پکار نه دی، نه تصدیقاونه تکذیب، اود داسې واعظانو خنکه دوعظ اوریدل کیږی، اود دوی نه دسند مطالبه خنکه نشی کیدای پداسې حالاتو کې حقیقت معلومیږی. ۸ ربیع الثانی ۱۳۵۰ هـ. النور رمضان ۱۳۵۰ هـ. صفحه ۱۰.

ددینه وروسته ددې متعلق بل خط راغی چه لاندې منقول دی

سوال: (۱۲۸) استاد محمد شریف خان صاحب اوس یوه استفتاء دعالیمقام په حضور کې پیش کړی وه چه ددې عریضی هم رسته ده د جواب خکه دظاهریږی چه مذکوره روایتونه ضعیف دی، او هیڅ سند دهغوی نشته، اتفاقا یوه صاحب ته په نشر الطیب کې ددغوروایتونو دلیدلو اتفاق ورپیش شو هغه دنشر الطیب ۱۳۵ او ۱۳۶ صفحی ماته راوښودی اوس هغه فتوی اوداتحریر متضادینکاریږی په نشر الطیب کې روایت دعایشی صدیقی په قول بیان کولی شی خواب زر عطا کړی چه ترڅو تسکین وشی (۱۲۲ اگست ۱۹۳۱ عیسوی).

جواب: ضعیف بی سنده نه وی بلکه په ضعیف سند باندې وی چه په عقایدو کې حجت نه وی په فضایلو کې منل کیږی، مایه سابقه تحریر کې همدالیکلی دی چه سند صحیح ندی نو دواړو تحریرونو کې تضاد نشته دی خکه چه دضعیف نفی خومی نده کړی، اود دغه سندی کمزورتیا لامله داسې کتابونه غیر معتبر کتابونه ویل راغلی دی، خکه معتبر صحیح ته ویل کیږی اوضعیف ته نه ویل کیږی پاتې شوه داچه بیانو کتاب کې ولی لیکلی دی نو کتاب خوپه فضایلو کې ده په عقایدواو احکامو کې نده، او که شاذ اونا در داسې کوم یو روایت ولیکل شی نو گنجایش شته، بخلاف دهغه وعظ چه دعقایدو، احکامو دتعلیم لپاره وی په هغوی کې داسې مضامینوته گنجایش ورکول ندی پکار دنورو وعظونو او ویردونو کې ډیری کم فهم وی او کتاب لوستونو کې والا اکثر فهم وی. ۸ ربیع الثانی ۵۰ هـ.

اضافه: ددې خواب دلیکلو خکه وروسته می شرح الشفاء دملاعلی قاری کې دابحث له نظره تیر شو، هغه په فصل نظافت جسم نبوی کې پدې باندې ډیر مبسوط لیکل کړیدی چه دهغې خلاصه داده چه دخینوروایتونو ثبوت مقدوح دی اود بعضو دلالت اوپه بعضی روایتونو کې دشاریبینودا قول ذکر دی چه شرتبه وانا لا اعلم اویالا اشعراو په یوه روایت کې ددې متعلق دحضور ﷺ نهی فرمایل ذکر دی، او هغه دادی، روی ابن عبدالبران سالم بن ابی الحجاج حجه ﷺ.

از در دای ابلع فقال اما علمت ان الدم كله حرام وفي رواية لاتعد فان الدم كله حرام نومسئله بالکل واضحه شوه چه د طهارت دعوی دلیله ده ۸ ربیع الثانی ۱۳۵۰ هـ. النور شوال ۵۰ هـ. صفحه ۷.

دالکول په حکم کې تفصیل:

سوال: (۱۲۹) هغه انگریزی دوا چه خنیکل کیږی عموما په هغی کې الکول گډیږی (د اقسام دشرابو اعلی قسم دی یعنی دشرابواصل دی) نو هرکله چه ددې خبری یقین وشو او مسلمان دی نوپه انگریزی شفاخانه کې دوا خنیکل جائز دی اوکنه؟

جواب: که الکول دانگورو، ممیزو، (هوسکو) اورطب اوخر ماخه لاسته نه وی راغلی نو پدې کې گنجایش شته للاختلاف اوکنه نولاره نشته للاتفاق. ۲۱ محرم ۱۳۳۴ هـ. حوادث رابع صفحه ۲۲.

دماپام خالی (شوېرک) متیازی او گندگی پاکه ده:

سوال: (۱۳۰) دشمکورک متیازی او گندگی پاک دی اوکنه؟

جواب: د شوېرک متیازی او گندگی پاک دی فی الدر المختار وبول غیرماکول ولومن صغیر لم یطعم الابول الخفاش وخراه فظاهرو فی ردالمحتار عن البدائع وغیره لیس بنجس لتعذر صیانة الثوب والا انی عنہائم بعد اسطر کان الاولی ان یقول فمعفو عنه اه باب الاتجاس، ۱۴ جمادی الثانی ۱۳۴۹ هـ. النور صفحه ۱۸ رمضان ۴۹ هـ.

دنوی کیږی دنجاست دطهارت تحقیق:

سوال: (۱۳۱) نوی کپړه دبزاز دلته بغیر دصفا کولو جائز ده اوکنه؟

جواب: فی الدر المختار ثیاب الفسقة واهل الذمة طاهرة جلد ۱ صفحه ۳۲۲، ددینه معلومه شوه چه نوی کپړه په اولی درجه پاکه ده ۱۳۲۵ هـ. (امداد صفحه ۱۷۹ جلد ۲).

سوال: (۱۳۲) دی ورڅو کې دلته په اخبارونو کې یومضمون شائع شو چه دشرعی مسئلې پورې یې تعلق ده دکله نه چه مادغه مضمون لوستلی دی په زړه کې می خفگان پیدا شوی دهمدی لامله دخپل اطمینان لپاره خان خبرول غواړم هغه داچه دبسمی دحکومت لخوا تردید کیږی چه په هندوستان کې چه ددولتی لباس متعلق داخبره مشهوره شوی چه ددې دجلاء ورکولو لپاره دخنزیر او غوانی وازیږی استعمال کیږی داغلط دی ددې قیمت زیاتیرې ددې لامله ددې وازیږی استعمال نشی کیدای، بلکه دنورو خاړو یوچربو استعمال کولی شی د

دی مضمون خُخه دخوږ او غوانی دوازدی استعمال تردید خو کیږی خودوازدی استعمال ثابت دی. په اروپا یورپ کې د حلالولو طریقه زواج نه لری پدې صورت کې دکوم مردار خاړوی وازدی هم نجسه وخته، اودغه صفا کړی شوی جامی اغوستلو سره لمونځ جائز دی او کته؟ دکوم په خاطر مونږ مطلع وفرمایې بله داچه اکثره مروت د دولتی کپرو کفن ورکول کیږی، که په اصل استعمال دوازدی کې کپره نجسیږی نو داڅومره دافسوس خبره ده ۲۵/شوال ۱۳۵۰ هـ؟

جواب: ددې لامله چه دامسئله دطهارت اونجاست دباب خُخه ده دهمدی لامله دقاعده شرعیه خُخه داسې روایت ترهغه وخته چه ددې تواتر ثابت نه شی برابر خبره دی چه تواتر بالذات وی یا عارض دقرائت حافه وی، یا که متواتر نه وی نورڅوچه متصل سند دمسلمانوراویانو ثابت نه وی حجت نندی، همدارنگه ددې تحقیق هم ضروری ده چه دخالسی وازدی استعمال وکولی شی یادکوم خیزسره ترکیب ورکول شی اوپه بل صورت کې راشی، پدې ترکیب سره دوازدی استعمال کیږی، لکه څنگه چه په صابون کې دنجسوتیلواستحاله کیږی یا استحاله نه کیږی، اوکه دچالپاره بیا هم شبهه وی نووینځلوسره دی استعمال کړی شی، ۲۹/شوال النورجمادی الاولی ۱۳۵۱ صفحه ۷.

سوال: (۱۳۳) زیدوانی چه په نویو حکومتی کپرو کې بی دغسل نه لمونځ جائزندی ځکه چه کوم وخت چه هندوستان کې دغه خبرشهرت منونکې وو، چه ددې په صفایې اواستروکې دخوگ وازدی یوځای کولی شی اوس مهال دکارخانومشران اوشریکانودطرف نه اعلان شوی ووچه مونږ ته دخوگ وازدی نه پیدا کیږی ځکه هغه مشکل خیز دی دغوانی وازدی پیدا کیږی، خودامعلومه ده چه هلته دماشین په ذریعه ذبح کیږی اوحلالونکې غیرمسلم هم دی، دهمدی لامله دوازدی استعمال پدې کې ضرور کیږی لهذا هغه کپری ناپاکې دی: کما فی بدائع الصنائع صفحه ۸۱ جلد اول وقالوا فی الدبیاح الذی ینجسه اهل فارس انه لا یجوز الصلوة لانهم یستعملون فیہ البول عندالنسج یزعمون انه یزید فی اصل بریقہ ثم لا یغسلونه لان الغسل یفسده فان صح انهم یفعلون ذلک فلا شک انه لا یجوز الصلوة معه اه عمروانی چه الیقین لایزول بالشک دجدیدوکپرو داهل الذمه لخوا دقرون اولی خُخه استعمال راروان دی لهذا دیته دطهارت حکم ورکول کیږی، کما فی بدائع الصنائع صفحه ۸۱ جلد اول ولا یاس بلبس ثیاب اهل الذمه والصلوة فیها الا ازاروا السراويل فانه تکره الصلوة فیهما ویجوز اما الجواز فلان الاصل فی الثیاب هو الطهارة فلا ثبت النجاسة بالشک ولان التوارث جار فیمابین المسلمین بالصلوة فی الثیاب

المنعومة من الکفرة قبل الغسل، اوطهارت اونجاست ددیانتونوخه دی اوپه دینیاتوکې دکافراو فاسق خبر معتبرندی دهمدی لامله ترڅوچه عادت مسلم ددې خبرورنکړی کیږونه نجس نشی ویل کیدای، نو پوښتنه داده چه پدې دواړوکې دچاوبناصیح قابل عمل ده، زید او عمرو دواړه دحضور ﷺ دفیصلی دمنلولپاره تیاردی اویسبب دا اعتماد سره خوبی دچون اوچرانه بې قبلوی؟

جواب: دزیدپه دلیل کې فان صح په خپله ددلیل خواب دی پاتې شو دعمرو دلیل کې دیوشق کمبود دی چه که دامتواتروی صورة یامعنی او په تواتر کې اسلام اوعدالت شرط نندی اوس دحکم مدار ددې خبردشان پورې دی نوددې تحقیق سایل هم کولی شی ۱۹/صفر ۱۳۵۱ هـ، النور شوال ۱۳۵۱ هـ صفحه ۷، تنه، اوکه ددې وازدی استحاله کولی شی نوقفهه دی دداسې صابون دطهارت تصریح وفرمایې.

چرگه دحلالولو وروسته بغیر دپاکولو دمیځ نه بې

په اوبو جوړونوسره ناپاکه ده دشامی په هواله

سوال: (۱۳۴) په ۹ صفحه دبهبشتی گوهر مطبوعه گورکھپور کې نو شته دی دچرگی یادکوم پرندی (الوتونکې) دگیدې دشلولو اودپاکولو نه مخکې په اوبوکې جوش ورکول شی لکه څنگه چه نن صبا په انگریزانو اودهغوی په انډیاوالاتو هندوانوکې رواج ده نوهغه په هیڅ ډول نه پاک کیږی انتهی، اوس دامعلومول غواړی چه دامسئله دکوم کتاب اوکوم باب خُخه نقل شوی ده مادشامی کتاب الطهارة کتاب الذبایح په پوره ډول او اکثره برخه دالحظروالاباحه لیدلی دی ماته دغه جزیه کله هم پیدانشوه، ماته پدې مسئله کې څه شبه نشته نوروته دتسکین ورکولولپاره ضرورت دی؟

جواب: عرض دی چه دغه چرگه یاپرنده په مسئوله صورت کې به مکروه تجریمی وی یا حرام پدې اطرافو کې قانون ده چه دچرکې دحلالولو وروسته دخیځدوخخه په اورباندې سوځول ورکول کیږی، پدې صورت کې ددې چرگی څه حکم دی؟ په اول صورت کې بغیر دچلولو دمرداریدوپه بسبب ناپاکه دی اوپدې صورت کې په ظاهر ډول تلوث نشته، که ددی گیده وچول شی اووسوزل شی نوییا کوم قباحته نه معلومیږی امیدي چه ددې ټولو خبرو خواب دکتاب دحوالی سره دصفحې اوباب دقیدراولیرې مونږ ممنون کړی.

ذی قعدہ ۲۵ ۵۶ (تہذیب نامہ صفحہ ۳۱۴)

فصل في الاستنحاء

داودس ماتی په مهال داستقبال اواستبدار جواز

پوځ: (۱۳۵) دېول او برازیه وخت کې د قبلی په لوري مخ اړول اوشا کول ممنوع دی .
 او استنجا کول یعنی اودس ماتی کول د قبلی په طرف مخ کول یا شا کول څنگه دی ؟

جواب : ددي لپاره چه كوم دنهي نشته نوجانزده (خونه كول دثواب موجب دي كمافي المنية ان تركه ادب الخ شامي ص ۳۵۳ جلد اول ، وروسته معلومه شوه چه دامستله په داسې مسئلوكې درج كړای شوی چه دهغي متعلق دمشاخوباندي ځيني علماء تنبيه فرمایلي ده وگوره دتمه اولي ملحقات دفتاوی امداد الفتاوی صفحه نوټ اضافه دتصحیح الاعتلاط صفحه ۱۵ څخه كړی شوی دي ۱۵ شوال ۱۳۲۱ هـ امداد صفحه ۳ جلد ۱

داوانی تسمہ صفحہ ۳۴۰

خلاصہ سوال: دماغ اور لوقبلی پہ لوری (طرف) دقبلی ته داستنجا، په وخت

خلاصہ دھواب جائز دی

تاسیخ: دکعبی اوقبلی شان په نظر کې نیولوسره چه عین مقصود داهل اسلام ده ضروری وچه بدې ډول ېې خواپ وزکړی وای.

جواب : د ادب پر بنسودل دی بایدونه کولی شی فللوللاستقبال لم یکره ۱۲ الدرر فی المختار قوله (لم یکره) ای تخوفاً فی المنیة ان ترکه ادب ولامرقی الغسل ان من ادابه ان لا یستقبل القبلة لانه غالباً یرکون مع کشف العورة ولقوله یکره مدالرجلین الی القبلة فی النوم وغیره عمدأ و کذا فی حال مواقفه اهله ۱۲ ردالمحتار صفحہ ۳۵۳.

لمرتبه دمخ اړه ولودم تيا زوږ په وخت کې د لمر د پوتيدو په وخت په وريښو کې :

سوال: (۱۳۶) که لمر دوریخویه ارکپی وی اولیدل کیپی نه نودی طرفته مخ واره وی اومتیازی وکری اوکنه؟

مذاهب : في رد المحتار والذي يظهر ان المراد استقبال عينهما مطلقا لاجتهتهما ولا ضوء هما وانه لو كان

ساترا منع عن العين ولوسحابا فلا كراهة وان الكراهة اذا لم يكونا في كبد السماء جلد اول ص ۳۵۴ باب الاستنجاء ددينه خرگنده شوه چه په صورت مسئوله كي په هغه طرف مخ اړول اومتيازي كول درست دي ۲۴ جمادى الاخرى ۲۲ هـ امداد صفحه ۵ ج ۱

په لمانځه كي داستنجاء د ياديدلو حكم

سوال: (۱۳۷) د دين علماء څه فرمايي پدي مسئله كي چه امام ته د تحريمه نه وروسته په ياد شوه چه استنجاء په لوته وكړه او اوبه يې وانخستې نواوس څه وكړي؟

جواب: كه نجاست دمخرج نه متجاوز ندى شوى نواستنجاء په اوبو باندي سنت ده او كه متجاوز وونوكه داندازى ددرهم څخه زيات نه وي نو وينخل واجب دي او كه اضافه وونو وينخل فرض دي او كه په لمانځه كي ورپه ياد شول نو په آخرنى صورت كي لمونځ باطليږي او په دوم صورت كي مكروه تحريمى شوه او^۱ اول صورت كي مكروه تنزيهى دي ، والغسل سنة ويجب ان جاوز المخرج نجس وفي درمختار وفي موضع اخر منه وعفى عن قدر درهم وان كره ثم عافى يجب غسله ومادونه تزيها فيسن وفوقه مبطل فيفرض اه والله اعلم ، امداد صفحه ۱۴ جلد ۱

په جذبونكي كاغذ باندي عدم جواز استنجاء كول

سوال: (۱۳۸) د جاذب كاغذ په ذريعه سياهى وچيږي دغه كار تر نن پوري دوچى ختى نه اخستل كيږي ، په چه خاوره استنجاء جائزه آيا په جاذب كاغذ باندي هم استنجاء جائز ده ، په سفر كي هم ارام وركولى شي ، په نوم دپته كاغذ ويل كيږي دادليک لپاره كار نه وركوي

جواب: في الدر المختار وكره ثم عافى قوله وشى محترم وفي رد المختار واما الشئ المحترم فلما ثبت في الصحيحين من النهي عن اضاءة المال قوله وشى محترم اى ماله احترام واعتبار شرعا فيدخل فيه كل متقوم الا الماء كما قدمناه والظاهر انه يصدق بما يساوى فلسا لكراهة اتلافه كما مر ثم قال ويدخل ايضا الورق قال في السراج قيل انه ورق الكتابة وقيل ورق الشجر واهما كان فانه مكروه اه واقره في البحر وغيره والظن مالعة في ورق الشجر ولعلها كونه غلفا للرداء الخ ثم قال واذا كانت

^۱ نو په اخبرني صورت كي لمونځ دي مات كړي او دوم كي دي لمونځ پوره كړي او دريم صورت كي اعادة هم ضروري دي ۱۲۱ هـ

العلقة في الابيض كونه آلة للكتابة كما ذكرناه يؤخذ منها عدم الكراهية فيما لا يصلح لها اذا كان قالعا للنجاسة غير متقوم كما قدمناه من جوازه بالخرق البوالى وهل اذا كان متقومًا قطع منه قطعة لاقية لها بعد القطع يكره الاستنجاء به امام لا الظاهر الثاني انه لم يستجج بمتقوم نعم قطعة لذلك الظاهر كراهية بلا عذر بيان وجد غيره لان نفس القطع اتلاف جلد ۱ صفحه ۳۵۱ ، ۳۵۲ ددي روايتونو څخه خرگنده شوى او مفهومه شوى چه ځيني كاغذونه په سبب داله دعلم او كتابت كيدو او بعض په سبب دقيمتى كيدو څخه چه ددي ادنى يوه پيسه دي د استنجاء كول په كوم ځاى كي چه لوته وغيره موجودوي مكروه تحريمى ده ، دمال دضائع كيدو په سبب او كه دغه لوته ددومره قيمت نه وه خود ددومره قيمت والاخيرنه څه حصه قطع كول دهغه تلفول دي دهمدي لامله ددي حكم همدا ده ، بهر حال مسئوله صورت صحيح ندى ، او ددي لامله په خټه باندي قياسول جائز ندى چه نه هغه دعلم دالتو څخه ده اونه دقيمت ورده ۲ جمادى الاولى ۱۳۳۳ هـ (حوادث ثالث صفحه ۱۳۲)

داستنجاء په وخت كي دسلام ځوابولو جواز

سوال: (۱۳۹) داستنجاء په وچولو كي سلام كول ياد سلام ځواب وركول جائز دي او كنه؟

جواب: جائز دي ، خود استنجاء وچول په داسي ځاى كي چه دتيريدو نكو مخامخ كيدل وي دانسانيت خلاف ده ۱۹ ذى الحجة ۱۳۳۹ هـ (حوادث خامس ص ۳۰۷)

داستنجاء په وخت دسلام تحقيق

سوال: (۱۴۰) داستبراء كولوپه وخت دسلام ځواب وركول يا خپله سلام اچول پكاردى او كنه ، په حديث شريف كي خولفظ د (اذا يبول) راغلى نو خلك ولي داستنجاء كولود وخت دسلام ځواب نه وركوي ؟ آيا داد هغوى غلط فهمى ده ، يا څه اصل هم شته ، ددي نه علاوه په حديث شريف كي دا هم راغلى دي چه حائضه دي هم سلام كوي او دسلام ځواب دي واني ددي نه معلومه شوه چه تقاطر دتحبي مانع نده ؟

جواب: في الدر المختار اول باب مفسدات الصلوة سلامك مكروه على من استمع الى قوله فهذا اختتام الزيادة تنفع . په دي بيتونو كي د سلام ذكر اهت خايونه شميرل شوى دي ، خويدي

کې دغه حالت شمیر ندی اود تامل څخه نور هم کوم دلیل دمنع نه معلومیدي ، نو ظاهراً دایو بلاسند محض رواج جوړ شوی دی .

د پورتني ځواب متعلق سوال :

د جناب مولنا صاحب دام شرفه په خدمت کې د نیاز د سلام څخه وروسته واضح داچه علماء د تاسو پدې لیک باندې طعن وائی ، او وائی چه داسې کار کول گناه ده چه په استبراء کې سلام اچول ، لهدا ستاسو عالی همت خدمت کښی لیکل کيږی باید چه ددې د نیاز پانی په لیدلو سره ددې تحریر ځواب د فقه او حدیث معتبرو کتابونو څخه ولیکي ډیره مننه به مووی .

جواب : عن السؤال الاخير څمابه ځواب کې دلیل د حدیث اوفقه څخه موجود دی اوس نو د کوم څیز استفسار دی اود څه انتظار دی ؟ ج ۹ ص ۴۳ هـ ترجیح خامس ۵۴ .

د امتیازونه وروسته په لویه استنجا .

سوال : (۱۴۱) د اهل تسنن په مذهب کې دورې اولونی استنجا صفائی داوولی ډلی څخه څنگه وی آیاده طریقه معمولی دی او که دکوم حدیث موافقه ده مهربانی وکړی ددې متعلق د تاسی چه کومه رایه ده دهغې نه مومطلع وفرمائی ؟

جواب : فی نيل الاوطار باب وجوب الاستنجا بالحجر والماء عن عائشة ان رسول الله ﷺ قال اذا ذهب احدكم الى الغائط فليستطب بثلاثة احجار فانما تجزئ عنه رواه احمد والنسائي وابوداؤد والدارقطني وقال اسناد صحيح حسن قال المصنف وهو دليل لمن قال بكفاية الاحجار وعدم وجوب الاستنجا بالماء ص ۸۸ ج ۱ ددې حدیث نه چه کله ځینې وختونو کې یوازی دلوتی اخستلو باندې اکتفاء کول ثابت شوه او ښکاره ده چه کله نې پدې صورت کې اوبه وانه خستی اود امتیاز وځای هم نجس وو چه پاکول نې ددلیل شرعیه نه واجب دی کقوله استنزه امان البول نویغیر دلوتی ددې د پاکولو کوم صورت دی ، ددینه دورې استنجا په لویه ثابت شول ، اولویه استنجا خواصلی غرض دی دلوتی داخستلو څخه نو دواړه مدعاوی ثابتی شوی اود دینه وروسته داویو اخستلو اولویت په نورو حدیثونو کې منصوص دی ۲۷ رمضان ۱۳۴۲ هـ بنسټه ثانیه صفحه ۱۷۱ .

سوال : (۱۴۲) د امتیازونه وروسته دلوتی نیولو متعلق حدیث څخه جناب والا استنباط فرمایلی دی هغه کوم حدیث دی ؟ پوښتونکي صحیح غواړی ، اگر که دقضاء حاجت نه وروسته د حضور علیه السلام

بیرون تشریف وړل اواستنجا کولو څخه خودلوتی اخستلو استنباط کولی شی مگردینه اصرح مطلوب دی . په ازالة الخفاء کې شاه ولی الله صاحب تحریر فرمایلی دی . ابو بکر عن یسار بن غیر کان عمر اذا بال مسح ذكره بخائط او یحجر ولم یمس ماء قلت اجمع علی ذلك علماء اهل السنة وليس فيه حديث مرفوع وانما هو مذهب عمر قیاساً علی الاستنجا من الغائط اطلق علی تقلیده العلماء ؟

جواب : ماته په یادندی ، دا استنباط متعلق ما کوم ځای کښی لیکلی دی ، شاید ددې مقام د عبارت څخه زیات په یاد راځی . بعضی وختونه زه داستنزه امان البول څخه تقریر کوم چه داستنزه د اهم یو صورت دی و صحیح الحدیث ابن خزیمه وغیره کذا فی فتح الباری ، ددې عموم په اعتبار د پته مرفوع ویل کیدای شی اوبه مرفوعیت کې ددینه اصرح په مجمع الزوائد کې دا حدیث دی عن عمر بن الخطاب انه قال لمسح ذكره بالتراب ثم التفت اليه فقال هكذا علمنا رواه الطبرانی في الاوسط وفيه روح بن الجناح وهو ضعيف اه علمنا علمنا به رفع کې صریح دی پاتی شو دروح بن الجناح ضعیف نو په هر صورت بعضو دهغه توثیق هم کړیدی کما فی التهذیب والمیزان ، نو حدیث حسن شی نوممکن دی چه د حضرت شاه صاحب د نظر څخه دغه زیادت نه وی تیر شوی یا هغه د ضعیف سبب ته اعتبار ندی ورکړی خوددې ضعف درجه معلومه شوه دی مدی لامله صالح للاحترجاج دی . خصوصاً چه د تعارض نه بغیر نور مویدات هم وی والله اعلم . والروایات کلها من احیاء السنن واستدراکه ۱۲ جمادی الاخری ۱۳۵۳ هـ ، النور صفحه ۱۰ جمادی الاخری ۱۳۵۴ هـ .

د امتیاز وکولو په وخت کومه مستقلة دعاشته

بلکه دیول او براز دواړو لپاره پکې یوه دعاده

سوال : (۱۴۳) ټټی ته د تللو لپاره چه څنگه دعادی ، د امتیاز وکولو په وخت هم کومه دی شته او کته ؟

جواب : مستقلة نشته همغه دعاء مشترکه ده لاطلاق اللفظ واشترا کهما فی اکثر الاحکام الفقهيۃ کما فی الدر المختار احکام الاستنجا ۱۳ ربيع الاول ۱۳۴۹ هـ بنسټه اولی صفحه ۲۰۵ .

د کتاب الظہارۃ مربوط خوری وری (منشورہ) منلی دقرآن حکایت کونکې بشقاف
بلاوضو- مس کولو تحقیق

سوال: (۱۴۴) فوتوگراف چه د آواز نقلونکې وسیله ده پدې کې، تقریرونه، د موسیقی نغمې، اود قاریانونه د قرآن مجید رکوع گانو آوازونه په یو خاص ایجاد سره بندول کیږي، اویا همد آوازونه په یوازی والی، مجلسونو، تدارتونونو کې ددې وسیلې ایښودلو سره اوریدل کیږي. نو پدې طریقې د قرآن مجید آواز پدې کښی بندول اویا د فوتوگراف څخه اوریدل درست دی اوکته؟ او فوتوگراف بیا چه ده او که څه څیز ده، اود دې قسم کلام مقدس آواز قرآن بلل کیږي او که څه ورته ویل کیږي حضرت امام اعظم په فقه اکبر کې فرمایي: **والقرآن فی المصاحف مکتوب وفی القلوب محفوظ وعلى اللسان مقروء** دغه تعریف په یاد شوی آواز باندې په نفی کې صادق کیږي یا په اثبات کې هم دغه امر هم د ویلو وړ دی چه دکومې وسیلې څخه چه دهغه په بشقاف باندې آواز تول راځي ددینه دهغه په قاف څه خطونه ددوانروپه ډول جوړیږي او چه کله ددې ماشین چلول کیږي نو دهغه یوه پرزه چه په آخر کې نې د قیمتی کافی یخړ کې لگول شوی وی دغه یخړ کې په دغو دوانرو باندې مزل کوی اود هغونه آواز پیدا کیږي دغه خطونه خپل مینځ کې هېڅ ممتاز نه معلومیږي، بلکه په هر لیت باندې خطونه یوشان معلومیږي، ممکنه دی چه فی الواقع کې څه تمایز وی، لکن نه لیدل کیږي، د چلونکې لپاره یاد ساتل پکار دی چه دغه هیئت باندې فلانی څیز نقش شوی دی او هغه باندې بل څیز، نو د دغو نقشونو څه حکم دی؟ اود اخوا ظاهره ده چه پدې خاطر چه د ادلهوی وسیله ده نه د تذکر، د همدی لپاره ددې ډکول او اوریدل د ادب قرآنی خلاف دی، لکن که څوک بې ډکوی نوی اودسه ددې پلیټ مس کول جائز دی اوکته؟ اود قرآن تعریف پدې صادق دی کته؟ اود اهما ښکاره ده چه دغه وسیله خپله موزیک نده بلکه یوازی د آواز نقلول کوی، که موزیک ډک شی نو د موزیک آواز اویاسی اوکته چه کوم څیز د کیږي د همدی لامله هغه ته مطلقا بجه نه ویل کیږي، په هر صورت امید دی چه ددې په نسبت حضرت اقدس خپله رای تحریر و فرمائی؟

جواب: د غونډو شونې تر څو چه د لوستلو صلاحیت ثابت نه وی دلایل شوو توروپه حکم کې ندي د همدی لامله دهغه مسح کول د محدث او جنب لپاره جائز دی لکه په دماغ کې چه د الفاظ قرآنیه ارتسام وی اود دې دماغ مسح کول جائز دی، البته که هغه ولوستل شوی نو دغه وخت کې بسبب د دلالت وضعیه غیر لفظیه هغونه حکم د حروف مکتوبه ورکول کیږي، دا حکم

خودنقوشودی، او کم آواز چه د هغه نه راوونځی هغه تلاوت ندي بلکه نقل او عکس د تلاوت دی دمرغه د آواز اوصدا مشابه، نو ددې حکم هم د تلاوت په شان نه شو، اود تاسو دارا بې صحیح ده چه ددې حکم د موزیک په قسم ندي بلکه په جواز او عدم جواز کې د محکمې عنه تابع ده، لکن پدې خاطر چه ددې نه مقصد بیخ دی د همدی عارض په وجه د قرآن ډکول په دی کښی جائز ندي همدارنگه اوریدل هم، والله اعلم بحقیقه الحال ۲۷ شوال ۱۳۲۵ هـ امداد صفحه ۱۸۳ ج ۲ وحوادث صفحه ۱۸ ج ۱-۲.

بی اودسه د تفسیر او ترجمې مسح کول

سوال: (۱۴۵) اردو قرآن شریف مسح کول بی اودسه روادی اوکته؟

جواب: مکروه دی کذا فی رد المحتار تحت قول الدر المختار و التفسیر کمصحف قبیل باب المیاء تنه اولی صفحه ۱۰.

سوال: (۱۴۶) د تفسیر په کتابونو کې چه کوم ځای چه آیت لیکل شوی مسح کول ددغه ځای بی اودسه مکروه دی او که محرم؟

جواب: فی غنیة المستملی ویکره ایضا للمحدث ونحوه مس تفسیر القرآن و کتب الفقه و کذا کتب السنن الی قوله والاصح انه لا یکره عندانی حنیفة ص ۵۷) ددې نه معلومه شوه چه هر کله د غیر قرآن عبارت زیات وی دهغه مسح کول مطلقا کما هو الظاهر دامام صاحب په ترتیبک دی، وفی الاخذ به سهولة، ۱۷ صفر ۱۳۲۳ هـ تنه ثالثه صفحه ۱۹.

د قربات عند الله مسح کول بی اودسه او هر هغه

کتاب مسح کول چه قرآنی آیتونه پکښی وی

سوال: (۱۴۷) قربات عند الله و صلوات الرسول چه د تاسو مولفه ده ددې لامله چه لمړی منزل ددی ډیری قرآن شریف آیتونه دي نوعرض دادی چه ددی بی اودسه مسح کول اود حائضی او جنب مسح کول او لوستل روادی اوکته؟

جواب: یوازی ددې حصی بی اودسه مسح کول رواندی او د حائضی او جنب په لوستلو کښی د تفصیل دی چه د قرآن په نیت لوستل بې جائز ندي د دعا په نیت بې لوستل روادی ۷ ذی القعدة ۴۱ هـ تنه خامسه صفحه ۲۴۵.

سوال: (۱۴۸) ستاسوپه مواعظوکي اکثر اذقرآن مجيد آيتونه دي اوزه اکثره وحت په فرصت کي مواعظ گورم خوبي اودسه دقرآن مجيد مسح کول رواندي، دمواعظوپه باره کي څه حکم دی ددې کتاب بي اودسه اخستل او لوستل جائز دي او کنه؟

جواب: في درالمختار وقد جوز اصحابنا مسح كتب التفسير للمحدث ولم يفصلوا بين كون الاكثر تفسيراً او قرآناً ولو قيل به اعتبار الغالب لكان حسناً وفي رد المحتار عن السراج عن الايضاح ان كتب التفسير لا يجوز مسح موضع القرآن منها وله ان يمس غيره وكذا كتب الفقه اذا كان فيها شيء من القرآن بخلاف المصحف فان الكل فيه تبع للقرآن آه الى قوله تعالى وما في السراج اوفق بالقواعد اه ج صفحه ۱۸۲ ددې عبادرت نه معلومه شوه چه ددې لپاره چه مواعظ نه دتفسير کتابونه دي او نه په هغو کي دقرآن آيتونه په نور وعبارتونو باندې برلاسي دي لهذا دهغوي بي اودسه مسح کول جائز دي په همدې ترتيب لوستل په اولي درجه البته په کوم خاي کي چه آيت ليکل شوی وي يوازي دغه خاي بلاوضو هم مسح کوي.

۱۸ رجب ۱۳۴۲ هـ شتمه خامسه صفحه ۲۷۱

دظهارت نه بغير مسح مصحف په حرمت باندې د خواب دشبې په استدلال

سوال: (۱۴۹) استدلو اعلى عدم جواز مسح القرآن المجيد للمحدث لقوله تعالى لا يمسه الا المطهرون واحال انه محتمل التفاسير كما ذكر واق التفاسير فاذا جاء الاحتمال بطل الاستدلال واما حديث لا يمس القرآن الا طاهر فهو ضعيف لا يحتج به وكذلك حديث لا يمس المصحف الا على طهارة كما حرم بذلك فيهما النووي وابن كثير على ان بعضهم قال ان المراد بالطاهر المؤمن او الطاهر من النجاسة الحقيقية والروى عن ابن عباس والشعبي والضحاك وداود جواز مسح المصحف للمحدث والجمهور اتفقوا على عدم جواز مسح المصحف للجنب ولكن لم يعرف للجمهور دليل؟

جواب: ليس اتفاق الجمهور علامة لكون الحديث له اصل قوى وان طرء عليه الضعف لعرض السند وان اشتقم الى التفصيل فعليكم بالرجوع الى احياء السنن، ۱۳ ربيع الثاني ۳۷ هـ شتمه خامسه صفحه ۸۳

په داسې ډول دقرآني آيتونو دليکلو حکم چه دکاغذ مسح ونه شي

سوال: (۱۵۰) بي اودسه چه کوم آيت دقرآن مجيد هم ونه ليکي نويو مولوي صاحب وويلی چه که دکوم آيت قرآني بلا اودسه دليکلو ضرورت وي نو په هغه کاغذ باندې لاس مه لگوي په کوم چه قرآني آيت ليکل شوی دی نو دا صحيح ده او که غلط؟

جواب: اختلاف شته، ددې هم امکان شته دی، وفي الدر المختار ولا تکره كتابة قرآن والصحيفة واللوح على الارض عند الثاني خلافاً لحمد وينبغي ان يقال ان وضع على الصحيفة وما يحول بينها وبين يده يؤخذ بقول الثاني والافيقول الثالث قاله الحلبي ج ۱ ص ۱۸۰، ۲۸ رجب ۱۳۴۲ هـ شتمه خامسه ص ۲۷۷.

کتاب الصلاة

باب المواقيت

د ما بنام اومازيگر ترمينځ دلمانځه وغيره حکم

سوال: (۱۵۱) پدې مسئله کي ددين علماء څه ارشاد فرمايې چه د ماذيگرو ما بنام ترمينځ سجده دتلاوت جنازي لمونځ او قضاء فرض يابل کوم لمونځ په کوم ترتيب ادا کول جائز دي او کنه؟

جواب: د ما بنام اومازيگر ترمينځ پخوا دبدلون دلمرځه دتلاوت سجده، دجنازي لمونځ او قضاء فرض او وتر وراډي اونواقل اوسن ممنوع دی اود لمر دتغير په وخت دغه څيزونه منع دي، تسعة اوقات يکره فيها التوافل ومائ معناها الا الفرائض هکذا في النهاية والكفاية فيجوز قضاء الفائتة وصلوة الجنائزة وسجدة التلاوة کذا في فتاوى قاضي خان (وقال بعد اسطر منها ما بعد صلوة العصر قبل التغير هکذا في النهاية والكفاية ۱۲ عالمگیری جلد اول صفحه ۵۱ ثلث ساعات لا يجوز فيها المكتوبة ولا صلوة الجنائزة ولا سجدة التلاوة اذا طلعت الشمس حتى ترتفع وعند الانتصاف الى ان تزول وعند احرامها الى ان تغيب عالمگیری جلد اول والله اعلم) امداد ج ۱ ص ۱۷.

لاکن دهمدي ورځي د عصر لمونځ کول پکار دي ۱۲ مته.

د ماسخوتن د لمانځه دوخت بیان

سوال: (۱۵۲) څومره برخه تیریدو د شپې سره د ماسخوتن د لمانځه وخت شروع کیږي؟

جواب: یوه نیمه گینته وروسته د غروب څخه د ماسخوتن وخت راځي والله اعلم ۲۷ ذی القعدة ۱۳۲۲ هـ امداد صفحه ۲۴ ج ۱.

د مازيگر وخت

سوال: (۱۵۳) دورځي څومره اندازه تیریدو سره د مازيگر د لمانځه وخت شروع کیږي؟

جواب: د مازيگر په باره کې د کومې خاصې برخې دورځي نه ماسره تحقیق شته اونه تجربه شته داسې پیچیده معلومه ده چه پوره دولس بجې په وخت یولرگي په هواره ځمکه کې په ادرولوسره ددې دسوري په اندازه واخلې دغه اندازه اوددې لرگي دوه حصی نوری سیوری چه کله وشونو د عصر وخت راځي په هر موسم کې د قاعده کلیه ده والله اعلم ۱۳ ذی القعدة ۱۳۲۲ هـ امداد صفحه ۲۴ ج ۱.

سوال: (۱۵۴) د مثلیو څخه وروسته چه څوک د مازيگر لمونځ ادا کوي دامام اعظم په مذهب دروايتونواو فقهي له مخه دا قوی قول دی یاد یوه مثل روایت . او کوم امام چه په یوه مثل د مازيگر لمونځ ادا کوي . اود هغه نه شاته ځینې مقتدیلن دهغه هم فکره دی چه هغوی په یوه مثل باندې د عصر لمونځ جائز گڼي . اود ځینو مقتدیانو عقیده او تحقیق په مثلینوده اوهغوی ددی پسی په ناپوهی دوخت سره یاد فساد نه کیدونه سبب لمونځ ادا کوي ددوی د مازيگر لمونځ ادا شواوکه اعاده فرض ده اودا به نقل وی . اوداسې امام دی دوقسمه خلکو د مسجد امامت کولو گنهارځونه گرځي یا مقتدی دهغه دامامت څخه په جدا کیدو دوم امام دی چه د مثلیتونه وروسته د مازيگر لمونځ کول مقرر کړل ترڅو یقینا دتولو لمونځونه وشي دا کول دده یاد مسجد دمتولی ذمه واری ده اودداسې انتظام دنه کولو څخه گنهار پرې اوکته ؟ په دلائلو احواله دکتب معتبره د حدیث اوفقه ولیکي ؟

جواب: د دمتونو روایت د مثلینودی . اواصل مذهب په متونوکې دی کما هو مقرر وصرح اواگر که بعضولکه درمختارو غیره یومثل ته ترجیح ورکړي مگر محققینو دغه ترجیح ندی

په دې فتوې کې د شفق ایض غیبت اعتبار په کولې شو اوبه زیور بهنشی کې د شفق احمر غروب نووجه د تطبیق دادی چه په زیور بهنشی کې د حکم تحقیقی بیان دی

منلی لکه چه علامه شامی په ردالمحتار کې پدې باندې مبسوط کلام کړیدی په ج ۱ ص ۳۷۱ کې اوهمدارنگه براءة ذمه یقینی هم په دی کې ده نوهمدا احوط هم شوه . اومازيگر په یومثل باندې له ادا کولو څخه ددې صحت اختلافی شو . دهمدی لامله دفساد یاداعادی یقینی وجوب حکم خو نشته دی . په همدې ترتیب په دی امام باندې دعاصی کیدلو حکم لگول یقینی نشي کیدی . په همدې ترتیب ددی دعزل وجوب په ذمه دمتولی یا جماعت یقینی کیدلی په اختلافاتو کې بیا خصوصاکله چه په یوه مذهب کې مختلفه اقوال وی اودواړه طرف نه اکابروی دداسې حکمونو قطع مشکله ده البته دداسې مازيگر اعاده غوره کیدل دداسې ترتیب دداسې امام لپاره دتاخیر امر کول اودعدم امتثال په صورت کې دوم امام معین کول دغه حکمونه ټول په احوط اوافضل درجه خواه مخواه دی لکه چه دردمحتار دغه روایت ددې صریح مؤید دی . والنظر هل اذالزم من تأخيره العصر الى المثليين قوة الجماعة يكون الاولى التاخير لا والظاهر الاول بل يلزم لمن اعتقد رجحان قول الامام تأمل ثم رایت فی آخر شرح النية ناقلا عن بعض الفتاوى انه لو كان امام محلته يصلي العشاء قبل غياب الشفق الابيض لافضل ان يصليها وحده بعد الايض ج ۱ ص ۳۷۲ والله اعلم . ۳ محرم ۱۲۸ هـ شتمه اولی صفحه ۲۵.

د مازيگر د کراهت د وخت توضیح

سوال: (۱۵۵) کله چه احقر په دوره حدیث کې وپه دغه وخت کې د ژمی موسم کې ترمذی شریف د عصر څخه وروسته وه . په دغه وخت کې حضرت استاذ مولنا صاحب مدظله العالی خوورځي دغه فرموده اوروله چه د عصر په لمانځه کې تاخیر کیدای شي . دیروختونه گمان کیدلی شي چه د اصفرار حدته ورسیږي په دی وجه ما اکثر . . . په مسجد کې عصر ادا . کوم هلته . . . مسجدنه وړاندې لمونځ وی . حضرت عالی کوم وخت . . . په مسجد کې لمونځ کول د لمانځه نه د فراغ نه وروسته یوساعت یا څه زیات ورځ وه ددې نه شبهه پیدا کیده چه اوس اصفرار څنگه وی . خو پدې پوهیدلوسره چه . . . صاحب دزیات پوهیدوسره د مازيگر لمونځ به د غروب څخه یوه نیمه گینته مخکې ادا کولو که تاخیر کولو نویوه گډوډی کیدله . او پدې خاطر چه دلته چه کله لمونځ گذار راځي . جماعت کیږي . کوم وخت د ساعت له حسابه مقررندی او که ټول مقتدیان نه وی راغلی یادوه څلور انسانان د اوداسه نه پاتې شوی وی دهغوی انتظار بهي ونه کړ . لمونځ شروع کیدلو پدې گمان چه کوم وخت اصفرار اوچت نشي

اولمونخ مکروه تحریمی نه شی اوس یوصاحب فرمایې چه حضرت مولنا ،،، قدس سره نه بهی اوریدلی چه داصفرار وخت دغروب نه لگ مخکې وی کله چه دلمر په سترگه باندې په بنده طریقه نظر کیدای شی ، اوس ددې ته تردد کیدای شی اوس حضرت والادی ارشاد وفرمایې چه هرکله ورځ وړه وی لکه څنگه چه دن صبا ورځ ده پدې وخت کې دغروب نه څومره مخکې داصفرار وخت شروع کیږي دساعت له حسابه اندازه وکړی ووانی ترڅو په هغی عمل وکړی ؟

جواب : فی الدر المنثور ما لم يتغير ذكاء بان لا تحار العين فيها على الاصح وفي رد المحتار صححه في الهداية وغيرها وفي الظهيرية ان امكنه اطالة النظر فقد تغيرت وعليه الفتوى وفي النصاب غيره وبه ناخذ وهو قول ائمتنا الثلاثة ومشائخ بلخ وغيرهم كذا في الفتاوى الصوفية اه وفي المسئلة اقوال اخر ايضا دي عبارت کې چه دتغير کوم حدودی چه لمر ته دکنی څخه یا دپروخت پورې کتلو څخه سترگی نه خیره کیږي دایوم محسوس امر دی په دی کې دساعت اوگړی پوښتنی څه ضرورت دی ددې تغیر نه وړاندې دعصر نه فارغیدل پکار دی ۹ج ۲۴۳هـ، تنه خامسه صفحه ۳۲۵.

دظهر مغرب، او عصر دپیژندلو طریقه

سوال: (۱۵۶) دلته دمازیگر او ماسپښین او ماښام او ماسختن په مینځ کې دوخت تمیز کول مشکل دی دا هغه وخت وی چه دلمر سترگی اوچت والی او مغرب نه وروسته درناهی گمان کیدلی شی ، گنی د ساعت دپیروی څخه څوکوم مشکل نشته مثلاً دغرمی مهال کې دلمر سترگی اوچتوالی دافق څخه یوه نیزه برابره وی ، داسې معلومیږي چه روځ په غروب کیدلو کې یوه کیښته ټول پاتې شوی دی ، نن صبا پاوکم څلور بجی لمر پریوخی ، یو دوه بجی په وخت چه دماسپښین وخت گڼل کیږي ، لمر سترگه دومره ټیټه معلومیږي لکه څنگه چه دعصر آخری وخت وی ، نو داسې حالت کې که دظهار او عصر تر مینځ فاصله کول ضروری وی نو ظهري څه وخت اداء کولی شی او عصر څومره وروسته ددینه ؟

جواب : ددې لپاره یوه دوه ورځ لږ وخت مصرفول لازم دی ، کیښته هم ددې نه وروسته دلاړ ښونی لپاره کافی کیږي ، هغه کار دادی چه کله کومه ورځ څه لمر سترگه وی او گرمی وی او غرمی څخه وړاندې یو بالښت، دوه بالښت برابر دزمکې هواره ولوسره پدې باندې یوی مستقیم خط شمالاً او جنوباً راکش کولی شی قطب نماچه شمالی لوری رابښی داد هغه لپاره کافی کیږي ، ددینه وروسته ددې خط په جنوبی نقطه باندې یو ځل یو بل سیده لرگی یاگز یا تور تار سیده

ودرول شی ، ددې لامله چه دغرمی وړاندې وخت وی ددې لرگی سیوری عین خط باندې نه وی ، بلکه ددې خط نه مغرب په طرف یو اندازه کوږ وی بیا وقتاً فوقتاً دخط په طرف راتگ شروع شی تردی چه بالکل په دی خط باندې منطبق کیږي ، په دغه وخت کې ددې سیوری په آخر باندې ښی جوړه ولوسره ددغه سوری اندازه اوناپ د کوم بل لرگی وغیره په واسطه واخستل شی اودغه پیمانه دی محفوظه وساتل شی دغه وخت عین دغرمی دی ددینه وروسته هغه سیوری د مشرق په طرف مایل کیدل شروع وکړی داد ظهري اول وخت دی بیا لږ لږ وروسته دغه لرگی چه سیوری بهی اندازه شوی ددغه سطح باندې سیده درولوسره وکتل شی او څومره سیوری چه دعین غرمی دوخت وچه پیمانه بهی دتاسوسره محفوظه ده ددې پیمانی برابر سیوری پریږده نور سیوری وگوري خپله ددې سیوری لرونکې لرگی برابر به وی او کته ؟ که نه وی نو لږ وروسته وگوري چه کله برابر شی نو داد امام شافعی اوصاحبینو په نزد دعصر اول وخت دی ، او کله چه ددې پیمانی برابر سیوری پریږدی نو دی سیوری لرونکې لرگی څخه دوه برابره سیوری گرځی داد امام اعظم په نزد دعصر اول وخت دی تاسوته آزادی ده چه دامام شافعی په وخت عصر وکړی یاد امام ابوحنیفه په وخت کې ، کوم وخت چه فرصت او موقع میلا وشوه ، او په اوقات مذکوره کې په خپل ساعت کې وخت گوري ، بیا دهغې مطابق ساعت ته کتلوسره لمونځ اداء کوی بیا دیوی میاشتی څخه وروسته په همدې ترتیب سیوری کتل کیږي لږ تفاوت وی ، دغه دشمس میاشت په قید سره ضبطوی دتاسوسره یوه گټوره او کار آمده جنتری موجودیږي داد عصر د وخت دپیژندلو اوضبط طریقه دی ، تنه خامسه صفحه ۴۱۹.

دماښام دوخت دپیژندلو طریقه

سوال: (۱۵۷) کله چه ورځ نه وی نو دلمر سترگی دپریوتونه وروسته ډیر لږ وروسته پورې یوه صفارناهی یعنی (خلا) پاتې کیږي معلومیږي چه لمر سترگه اوس لویدلی ده ، اوریدل شوی دی چه په گرمیو کې خو دلته دلمر سترگی دپریوتو نه وروسته دساعتونو پورې داسې خلا پاتې کیږي داسې ورځ وی نو آیا پدغه حالت کې دماښام دلمانځه وخت دغه اندازه پورې پاتې وی چه کله پورې دتیارو ښی ښکاره نه وی یا دلمر سترگی دغرویدو نه وروسته دکوم معین وخت پورې شمارولی شی ، او دعشاء دوخت شمار په کوم لحاظ سره کولی شی دلمر سترگی دلویدلو څخه وروسته دساعتونو دگمان څخه یاد ځلاد زایلیدلونه وروسته ؟

جواب: اول پدی پوه شه چه دلمرد پریوتو او ابتدا د وخت عشاء تر مینځ دومره جدایی وی خومره چه د صبح صادق دراختلو اود لمر دراختلو کې ده اوس زه د صبح صادق قاعده وایم دیته هم کتل پکار دی، قاعده اکثریه داده چه د قمری میاشتو په ۲۶ شپه کې د سپوږمۍ د راختلو سره صبح صادق وی پدی ترتیب ۱۲ شپې د غروب سره یوځای صبح صادق وی. په دغو دوو شپو کې چه کومه شپه زړه خواړی د صبح صادق وخت دی وگوری او په ساعت دی د لمر ختلو پوزې فاصله وگوری، اود دې قاعدې څخه چه کوم وختونه منطبق شول هغه دی له لږ احتیاط سره واخلی یعنی عصر او عشاء هم د عین اول وخت نه لس پنځلس دقیقې وروسته دی ادا کړی شی او روژه کې دی همدومره اندازه مخکې پېشمنی (سحری) پرېږدی اود ولسم او شپږویشتمې شپې نه مراد هغه ده چه دکومی صبا پې دولسمه او شپږویشتم تاریخ وی مادی پری آسانی کولو سره لیکلی دی بیا هم لږ سوچ سره ولولی (تممه خاسه صفحه ۴۲۰).

د قوم پابندی د مقرر وختونو د لمانځه لپاره دهغه ضبطول په ساعت او غیره:

سوال: (۱۵۸) د دین علما په دی مسئله کې څه فرمایې چه مسجدونو کې د لمانځه لپاره د وخت ټاکل او پدی ټاکلی وخت باندې د لمانځه کول او یا بل باندې کول روا دی او کنه؟

جواب: عن ابی هريرة قال قال رسول الله ﷺ اذا اشتد الحر فا بردوا بالصلوة رواه البخاري وعن رافع بن خديج قال كان صلى العصر مع رسول الله ﷺ ثم تحر الجزور فتقسم عشرين ثم تطبخ فياكل لحما نضيجا قبل مغيب الشمس متفق عليه وعن رافع بن خديج قال كان صلى المغرب مع رسول الله ﷺ فينصرف احدنا وانه ليصر مواقع تله متفق عليه وعن النعمان بن بشير قال انا علم بوقت هذه الصلوة العشاء الاخرة كان رسول الله ﷺ يصليها لسقوط القمر لثالثة رواه ابو داود والدارمي وعن رافع بن خديج قال قال رسول الله ﷺ اسفروا بالقمر فانه اعظم للاجر رواه الترمذي وعن ابی سيعد قال صلى مع رسول الله ﷺ الحديث وفيه قال ﷺ ولولا ضعف الضعيف وسقم السقيم لآخرت هذه الصلوة رواه ابو داود والنسائي وعن ام سلمة قالت كان رسول الله ﷺ اشد تعجلا للظهر منكم واتم اشد تعجلا للعصر منه رواه احمد والترمذي وعن انس قال كان رسول الله ﷺ اذا كان الحاربر دبالصلوة واذا كان البرد عجل رواه النسائي وعن ابن مسعود قال كان قد صلوة رسول الله ﷺ الظهر في الصيف ثلثة

الاقدام الى خمسة اقسام وفي الشتاء خمسة اقسام الى سبعة اقسام رواه ابو داود والنسائي، ددي روايتونو څخه څو کارونه مستفاد شول: (۱) سره دتوسيع دوختونو د لمانځه د جناب رسول الله ﷺ معمول اکثرایه معينو وختونو باندې لمونځ کول و اود دې خلاف کول دکوم عارض په سبب نه وي. (۲) د تعين اساس دوخت فضيلت اورعايت د حال دمقتديانو (۳) صحابه و هم پدي ترتيب د تعين معمول همداونواوس چه مساجدو کې کوم تعين کيږي دهغې حاصل همدادي چه دمذکوره روايتونو نه اخستل شوی پاتي وگيښته گري یعنی دوختونو د انضباط څخه کار اخستل خو هغه خپله مقصود نده بلکه مقصود مخصوصه وختونه دي او هغه يوازي دوختونو د پيرتدليو په وسيله ده چه داسانیتيا لپاره معتبر گڼل کيږي لکه څنگه چه ځينې وختونه د زړه تحري معيار گرځول کيږي په حقيقت کې ساعت او گيښته د زړه د تحري معين او مرستندويه ده. نږه مشهور طريقه بلاتکلف او بې تر دده جائز بلکه مستحسن او موافق اودرست دی والله اعلم و غلمه اتم ۲۹ صفر ۱۳۲۴ هـ (امداد صفحه ۱۷۰ ج ۱).

په ساعت باندې د لمانځه دوختونو د التزام حکم:

سوال: (۱۵۹) نن صبح ځينې مسجدونو کې د ساعت گهنټی داسې پابندی کولی شی چه مرکله مقرر وخت وی که لمونځ کونکې اودس کوی لمونځ شروع کولی شی اود هغه انتظار نشی کولی او که دوه لمونځ کونکې هم راشی نو دمقرر وخت کيدوسره امام ودریږي بغير د راتلو دنورولمونځ کونکو، داسې پابندی په التزام مالایزم کې داخل ده او کنه؟ اود نور وخت تلفی به وی او کنه؟ ځکه چه د حدیثونو څخه داسې معلومیږي چه که لمونځ کونکې لږ مخکې راته نولمونځ هم مخکې کیده او که وروسته راته نور وروسته کیده؟

جواب: د التزام د لمونځ کونکو د آسانیتیا لپاره ده او منع نده ممنوع التزام هغه دی چه د دین د دال په کسره یا دین په فتح د دال په ډول وی اود حدیث محمل هغه موقع ده چه هلته په التزام کې حرج نه وي فقط ۱۳ جمادی الاولی ۱۳۲۴ هـ (حوادث رابعه ص ۷۲).

سوال: (۱۶۰) الله د ساعت په اعتبار اذان کول پکار دی او که د سماویه علامتو په اعتبار؟

جواب: اصل خواسمانی علامی دی، مگر که چیرې د ساعت تطابق ددي علاموسره متیقن یا مطمئن وی په ساعت باندې عمل هم روا دی کطبل السجور ۴ جمادی الاولی ۱۳۴۹ هـ (النور شعبان ۱۳۴۹).

دساعت په ذريعه دوختونو پيژندل

سوال: (۱۶۱) ليدل کيږي چه نن صبا دلمانځه دوختونو ديپيژندلو لپاره دساعت ايښودل اکثر و خلکو لازمي گرځولی دی، دساعت ايښودل اوپه شرعيه حکمونو کې دساعت ايښودل کوم حکم کې داخل دی؟

جواب: فې نفسه مباح اود معين طاعت جوړيدويه نيت داجر موجب دی پدې شرط چه کوم بل امر مانع نه وي لکه دويستو نقره ياد طلا کولو.

دجواز صلاة بعدالطلوع وقبل الغروب اندازه

سوال: (۱۶۲) څومينته وروسته دلمرختلوڅخه وخت مکروه کيږي او د اشراق لمونځ روا کيږي، اود غروب نه څو دقيقې مخکې کراهت شروع کيږي ددې ځای عواموته ددقيقو دشير معلومول ضروري دی؟

جواب: في الدر المختار وکړه تحريما الى قوله معه شروق وفي رد المختار ومادامت العين لا تقار فيها فهي في حكم الشروق كما تقدم في الغروب انه الاصح كما في البحر (ح) اقول ينبغي تصحيح ما نقلوه عن الاصل للامام محمد بن انه ما لم ترتفع الشمس قدر رمح فهي في حكم الطلوع لان اصحاب المتن مشوا عليه في صلاة العياد ج ۱ ص ۳۸۴ وفيه قدر رمح هو الناعشر شراح ۱ ص ۸۷۰ ددې نه دوه قوله ثابت شول اول دیر اسانه ده دوم دیر احتیاط دی، ۲۸ رمضان ۱۳۳۳ هـ، شتمه ثلثه ۸۵.

دتکبير اولی وقت

سوال: (۱۶۳) دتکبير اولی ثواب ترڅه وخت حاصل کيږي يعنی په تکبير اولی کې شريک نه شوي لکه دفاتحي يا ختم سوره نه مخکې په رکوع کې شروع شو نو دتکبير اولی ثواب ورته ملاو شو اوکته؟

جواب: دی کې دیر اقوال دی يو خود امام دتکبير مقارنت يعنی دواړه دی يوځای ووانی، دوم امام دثنا نه دفارغيدونه وړاندې، دريم که مقتدی موجود دي آيتونو دلوستلونه مخکې اوکه وروسته راغی نو داووايتونو دلوستلونه مخکې څلورم دالحمد لله د خلاصولونه مخکې، پنځم په اول رکعت کې دشريکيدونه مخکې، وتظهر فائدة الخلاف في وقت ادراك فضيلة تكبيرة الافتتاح فعنده بالمقارنة وعندهما اذا كبر في وقت الثناء وقيل بالشروع قبل قراءة ثلاث آيات لو كان

المقتدى حاضراو قبل سبع لوغائيا وقيل بادراك الركعة الاولى وهذا اوسع وهو الصحيح اه وقيل بادراك الفاتحة وهو المختار خلاصه ۱۲ شامی والله اعلم. امداد صفحه ۲۱ جلد ۱.

در رمضان صیانت کې دماينام په لمانځه کې دتاخير حکم

سوال: (۱۶۴) ددين علماء پدې مسئله کې څه فرماني دلته مسجدته روژه ماتي دخپلو لپاره راوړل کيږي، او خلک په حويلی اوسوری لاندې دروژه ماتي لپاره ناست وي، دماينام داذان سره روژه ماتي کولو سره خوراک کول راځي چه په دی کې دیر خلک لاندې ناست روژه ماتوي، اوځيني حضرات په چت باندې روژه ماتوي داذان کولونه وروسته دلس متتوقفی کولو نه وروسته دجماعت لمانځه لپاره ودریږي چه په دی کې هر مصلی په اطمینان سره دروژه ماتي نه دفارغيدلو نه وروسته په جماعت کې شامل کيږي مگر دچت حضرات په جماعت کې نه شامل کيږي اوناست وي خپل خوراک کوي، سگرت څښکې پان خوري، کله چه لاندې جماعت تمام شي دغه وخت دغه حضرات په چت باندې دوم جماعت کوي اوس سوال دادی چه دپام والا حضراتوپه اول جماعت کې نه شامليدل اوديره پوري خورونکې پاتي کيدل اويادوم جماعت کول دشرعی له مخی روا دی اوکته؟ که روانه وي دداسې کونکو خلکو لپاره څه حکم دی؟

جواب: في الدر المختار كتاب الصلوة (يستحب) تعجيل المغرب مطلقا وتأخير قدر ركعتين يكره تزيها وفي رد المختار تحت هذا القول ان ما في الفتية من استثناء التأخير القليل محمول على مادون الركعتين وان الزائد على القليل الى اشتباك النجوم مكروه تزيها وما بعده تحريما لا بعذر قال في شرح المنية والذي اقتضته الاخبار كراهة التأخير الى ظهور النجوم ومما قبله مسكوت عنه فهو على الاباحة وان كان المستحب التعجيل اه ونحوه ما قدمناه عن الخلية ج ۱ ص ۳۸۲ ددې عبارت څخه معلومه شوه چه دماينام په تاخير کې دري درجې دی (۱) اول درجه خود دوه رکعت څخه کم دادچاپه نزد مکروه نه ده، (۲) دومه درجه ددوه رکعت په اندازه ياددې نه زيات دستورود ظهور پوري، داددر مختار په روايت مکروه تزيهي ده اود منيبي دشارح په تحقيق مباح ده خود مستحب خلاف اودريمه درجه چه پکې ستوري ظاهر کيږي دامکروه تحريمي ده، نودلس دقيقونه زيات تاخير کول مکروه امرهم نده لکه څنگه چه دخيبي روايتونو مقتضى ده بيهام دمستحب ترک کول خو ضرور کيږي اوبغير دضرورت ده مستحب په پريښودلو ټينگار کول

داسی کاردی چه په هغه باندې بعض فقهاؤ دمکروه تنزیهی اطلاق کری دی لکه څنگه چه دمذکوره عبارت دردمختارنه وروسته داعبارت شته انه الی ماقبل ذلک مکروه تنزیهالترک المستحب وهوالتعجیل اودهغه دمستحب دپربینودوپورې هغه وخت وی کله چه جماعت تاخیرکړی ، اوکه جماعت په مستحب وخت کې ودزیږی نوتخلف عن الجماعة بلاعذر قوی حرامونه نژدی ده اودومره مشغولتیا په اکل اوشرب اودهغه توابع کې دجماعت دپربینودو په اعذار کې ندی نوددغو خلکو داکاریقیناً شرعاً ناجائز دی ۹۰ نوال ۱۳۳۷ هـ شمه خامس ۹۵

باب الاذان والاقامة :

دلمونځ کونکو حاضریدلو حکم په تالی نه په اذان :

سوال: (۱۶۵) داذان دآواز احترام څومره دی ، څولمونځ گذاران دسرکاری زنگ په مقابل کې هیڅ احترام داذان چه نغاره دحاکم حقیقی ده نه کوی ترڅوسرکاری زنگ چه ټاکل شوی غږ وکړی دلمانځه لپاره مسجده نه راځی پدې کې څه حکم دی تفصیلی مطلع وفرمایې اواجر داحترام کولو او تادیب دنه توقیر کولو څومره دی ؟ بینوا توجروا ؟

جواب: په زنگ راتلل اوپه اذان نه راتلل که دزنگ دتوقیراونه احترام داذان وی یقینا ډیر قبیح اوشنیع کاردی مگر کوم ځای داسی لیدل او اوریدل شوی ندی بلکه دلمانځه تراوله وخت سره دی اودوخت دمعرفاتو څخه زنگ هم دی ددې لامله چه نور معرفات اوآلات لکه هغه مقیاس چه دهندیه په دایره کې زورپند دی اوفقهاؤهم ورته اعتبار ورکړی نوهرڅوک چه په تالی (زنگ) راځی نه په دی حیثیت چه مقصدېې دتالی خصوصیت دی بلکه پدې حیثیت چه هغه دوخت دمعرفاتو څخه دی پروانه لری اوپه مسلمانانو باندې بدگمانی کول خپله داسلام عـ احترام دی چه داذان دعدم احترام څخه اشد دی ، والله تعالی اعلم وعلمه اتم ۹۰ نوال ۱۳۳۳ هـ امداد صفحه ۲۶ جلد ۱

داذان په دعاء کې دآسونو پورته کولو حکم :

سوال: (۱۶۶) ددین علماء اودشرع متین فقهاء په دی مسئله کې څه فرمایې چه داذان نه وروسته دعاء غوښتلو کې لاس پورته کول څنگه دی ؟

جواب: بالتخصیص داذان په دعاء کې خولاس پورته کول نشته اوندی لیدل شوی مگر مطلقاً دعاء کې لاس پورته کول داحادیث کثیره فعلیه ، قولیه شهره څخه ثابت دی من غیرتخصیص

بدعاء دون دعاء نو داذان دعاء کې هم لاس پورته کول سنت ۱ شول ، لاطلاق الدلائل وعن انس قال کان رسول الله ﷺ یرفع یدیه فی الدعاء حتی یری بیاض ابطیه وعن السائب بن زید عن ایه ان النبی ﷺ کان اذا دعا رفع یدیه فمسح وجهه یدیه رواجاً البیهقی وعن عکرمه عن ابن عباس قال المسئلة ان ترفع یدیک حدو منکیک اونحوها الحديث رواه ابوداود کلها فی مشکوٰۃ کتاب الدعوات ورواه احادیث متکثرة متوافرة فی هذا الباب بقضی ذکرها الی الاطاب ۲۷ ذی الحجه ۱۳۰۴ هـ امداد صفحه ۹۸ جلد ۱

سوال: (۱۶۷) حضوریه امداد الفتاوی جلد اول مطبوعه ص ۹۸ منهیه کې لیکلی دی چه داذان نه وروسته دعاء په وخت لاس نه پورته کول افضل دی پداسی حال کې چه کوم حدیث څخه دعاء په وخت عدم رفع ید ثابت ندی نه قولاً اونه فعلاً که : اوویل شی چه داذان ددعوا لاً حدیث کې در رسول الله ﷺ دلاس پورته کولو ثبوت نشته دی ، نوددې ځواب دادی چه پدې حدیث کې ددعای مسنونه اظهار اوفضیلت بیانول مقصود دی نه کیفیت لکه څنگه چه درجمه الباب اودحدیث الفاظو څخه ظاهردی اوددعاء په کیفیت کې مستقل حدیثونه موجود دی دکومونه چه معلومېږی چه هره دعاء کې لاس پورته کول دشرعی په طریقه مستحب اوافضل دی لکه چه ابن ماجه صفحه ۸۴ باب من کان لایرفع یدیه فی القنوت کې دی عن ابن عباس قال قال رسول الله ﷺ اذا دعوت الله فادع بباطن کفیک ولاندع بظهور هما فاذا فرغت فامسح بهما وجهک بس نهر کله چه دمطلق قولی څخه دمطلق رفع ید فضیلت ثابت دی نوکه کوم فعلی حدیث څخه عدم رفع ید عندالاذان فضیلت رابرسیره کیږی نو اصول فقه ددووقاعدو خلاف لارمېږی ، اوله قاعده خوداده چه در رسول الله ﷺ دکوم فعل جهت معلوم وی په دی فعل کې ددې جهت سراسر اقتداء کولی شی اودکوم چه جهت معلوم نه وی نوهغه په اباحت باندې حمله وو اوداظاهره ده چه دعدم رفع ید جهت معلوم ندی لهذا دفعلی حدیث څخه عدم رفع ید مستحب اوافضل کیدل ثابت شود لمرنی قاعدی عبارت نه راووخی دهمدی لامله هغه نه نقل کوو ، اوددوهمی قاعدی عبارت دادی فی نورالانوار صفحه ۲۱۳ بحث الافعال النبی ﷺ والمصنف ترک هذا کله و بین ماهو المختار عنده فقال والصحيح عندنا ان علمنا من الغالب واقعا على جهة من الوجوب والندب او الاباحة تقتدى به في ايقاعه على تلك الجهة حتى يقوم دليل الخصوص فما كان واجبا عليه يكون واجبا علينا وما كان مندوباً عليه يكون مندوباً

دلمطلب نه چه افضل وی

علینا وما كان مباحا عليه يكون مباحا لنا وما لم نعلم على اية جهة فعله قلنا فعله على ادنى منازل افعاله وهو الاباحة، اوس په دی صورت کې عدم رفع ید افضل گنل کیږي یادرفع ید امیدشته چه د خواب څخه د خاکسار شک رفع وفرمایي؟

جواب: زه دروایتونو د تسبیح فرصت نه لرم دهمدی لامله ددرایت څخه چه کوم څه زده کوم اوپوهیږم هغه تعلوم، بهتر داده چه دکوم محقق لخوا تنقید وکولی شی که کوم دلیل څخه ددی خطا والی معلوم وی نوموتی دی هم اطلاع کړی، زه په دی پوهیږم چه دعاگانې دوه قسمه دی یو وختی حاجت غوښتنه بغیر د پاکلو د الفاظو درفع یدین حدیثونه ددی متعلق دی دوم پاکل شوی دعاگانې برابره ده چه جوامع وی یا موقت وی درفع حدیثونه ددی متعلق نشته الاماوردقیه بالخصوص په اول کې رفع ید افضل دی او عدم رفع مباح دی، په دوم کې عدم رفع افضل ده اورفع مباح ده اوپه هره دعاء کې رفع ته افضل ویل ډیر مستبعد دی، په بعضو کې خونگی رفع تقریباً مصرح دی مثلاً منکوحه په اول خلوت کې یا اشتراء رقیق یادابنه کې وارد دی فلیأخذ باصبتها ولقل اللهم ان اسالك الخ اخذدنا صیه ظاهر دی چه درفع سره جمع نه شی کیدای یا مثلاً دهجاء په وخت اللهم جنبا الشيطان الخ په دغه وخت کې رفع بدخنگه کولی شی یا مثلاً دانزال په وخت اللهم لا تجعل الشيطان الخ علی هذا والله اعلم، ۴ جمادی الاول ۹ هـ، التور صفحه ۸ شعبان ۴۹ هـ.

د اذان د مشروعیت ځایونه

سوال: (۱۶۸) د دین علماء څه فرمایي چه کوم کوم ځای او موقع په طوفان وغیره کې اذان سنت دی او کوم کوم ځای کې بدعت دی؟

جواب: په دی ځایونو کې اذان سنت دی (۱) فرض لمانځه (۲) د پیدا بینت په وخت دماشوم په غوږ کې (۳) د دشمنی د ختمولو په وخت (۴) د کفاور د جنگ په وخت (۵) د مسافرنه وروسته (۶) کله چه شیطان ښکاره کیدو ډارول وکړی (۷) د غم په وخت (۸) د غصی په وخت (۹) کله چه مسافر لاره ورکه کړی (۱۰) کله چه چاته میرگی راشی (۱۱) کله چه دکوم انسان یا څاروی بد خلقی ښکاره شی دا ردالمحتار و الا په خپل کتاب کې ذکر کړیدی اود مرضونو د عموم

اود غیر قید و د ډاړ په وخت د ځینو بزرگانو عمل هم لیدل شوی خو کوم روایت ندی لیدل شوی^۱ اود طوفان په وخت کې خولیدل شوی خواوړیدل شوی ندی البته فقهاؤ ډې وخت کې لمونځ لیکلی دی اوپه نورو وختونو کې ېې هم لیکلی دی (۱) کسوف (۲) او خسوف (۳) باد (۴) په تیاره ورځ (۵) دشپې سخته رڼا ېې کې (۶) د دشمن ډار (۷) زلزله (۸) برق (۹) واوره (۱۰) هغه باران چه داوړیدونه وی (۱۱) ټولو امراض (۱۲) استفتاء داد در مختار صاحب ذکر کړی دی اوتعمیم ېې کړی چه کوم آیتونه دالله عزوجل د تخويف موجب وی په هغه وخت کې لمونځ کول پکار دی ویویده قوله طای السلام اذاریتم من هذه الافراع شینا فافر عوالی الصلوة والله اعلم (امداد صفحه ۹۸ جلد ۱)

په اذان او اقامت اود ماشوم په اذان کې دهی علی الصلاه

اوهی علی الفلاح دویلو په وخت کې دالتفات حکم

سوال: (۱۶۹) په اذان کې په حی علی الصلاه اوحی علی الفلاح کې مخ شمال اوالیمین طرف کیږي نو په اقامت یا چه کله دماشوم په غوږ کې اذان ویل کیږي دلته هم مخ اړول پکار دی اوکنه؟

جواب: التفات ښی اوچپ طرف ته لکه څنگه چه اذان کې سنت دی همداشان په اقامت اوهمداسې دده دماشوم غوږ ویلتف فيه وکذا فیها مطلقا و قبل ان یخل متسع یمن او یسار فقط فلا یستدبر القبلة بصلوة وفلاح ولوروحده اولمولود لانه سنة الاذان مطلقا در مختار باشامی ج ۱ ص ۱۵۹ مورخه ۱۳ جمادی الاول ۱۳۰۳ هـ (امداد صفحه ۵۵ جلد ۱)

د اذان د تعدد په وخت کې دبیج کراهت په اول اذان د جمعې سره

سوال: (۱۷۰) کله چه د جمعې په ورځ د خطبی اذان ویل کیږي دغه وخت خو خرڅول، اخستل منع دی آیا په ټول ښار باندې حکم یوشان دی او که مختلف دی؟ څکه چه ځینې مسجدونو کې اذان وختی وی اوپه ځینو کې وروسته وی دهر محلی دمسجد موافق حکم علیحده علیحده ده یاد ټول ښار لپاره حکم یوشان دی؟

^۱ دهمدی لامله ندی پکار خصوصاً کله چه معوامو اعتقاد په دی کې د قساده د پورې رسیدلي وی ۱۲ منه.

جواب: کومه بیعه چه مخل دسعی وی دجمعی داول اذان په وخت کې مکروه ده اوکه خوځایه اذان ویل کیږي نواظهر داده چه داول اذان سره کراهت ثابتیږي اگرکه ددې صریح روایت اقرندی لیدلی لکن دتعدد اذان په اول پکار دی برابره خبره ده چه مسجد دمحلې وی یاغیر کې وی ولوتکرار اجاب الاول درمختار قوله اجاب الاول سواء کان مؤذن مسجده اوغیره شامی ج ۱ ص ۳۲۲ اویدی حکم کې ټول بناریان یو شان دی البته په کوم باندې چه جمعه واجب نده هغه مستثنی دی دهغه بیع جائزده وکړه البیع عندالاذان الاول وقدخص منه من لاجمعة علیه درمختار شامی ج ۱ ص ۱۳۲ جمادی الاول ۱۳۰۳ هـ امداد صفحه ۱۰۶ ج ۱.

داذان د خواب ورکولو حکم په ټولودی

سوال: (۱۷۱) څه وخت چه اذان وی اوپه کوم ځای کې پنځه لس کسان ناست وی نودټولو لخوا یو خواب ورکول کافی دی اوکنه ؟

جواب: ندی لعدم دلیل علیه . تتمه اولی صفحه ۳۴ ج ۱.

داذان د خواب استحباب

سوال: (۱۷۲) کوم سړی چه مسجد کې وی په هغه باندې داذان خواب واجب دی اوکه مستحب ؟

جواب: مستحب دی فی الدرالمختار ولومسجد لانه اجاب بالحضوراڅ ورجح الاستحباب فی ردالمحتار . تتمه اولی صفحه ۳۴ جلد ۱.

خوځله اذان اوریدلو سره داذان د اجابت حکم

سوال: (۱۷۳) څوورځی وشوی چه یوه عریضه می ستاسو شریف حضور ته روانه کړیوه اودهغې یو سوال داهم وچه په لاتدي ډول سره له خوابه بعینه پدې عبارت کې مذکور دی سوال یو وخت کې داذان خواب یو ځل ورکول واجب دی یاخومره ځله چه اوړی هومره ځله واجب دی ؟ (خواب) خپله دواجب والی کوم دلیل اوس عرض دادی چه خمساره دومره بصارت اوطاقت نشته چه ستاسو حضور مخی ته کوم دلیل وړاندې کړم . لکن دبهشتی گوهر عبارت نقلولی شی د ملاحظی څخه وروسته د سوال خواب په مهربانی سره په داسې ډول عنایت وفرمایې چه دهغې نه کامله تشفی وی ، دبهشتی گوهر عبارت په لاتدي ترتیب دی دبهشتی زیور یوولسمه

برخه داذان او اقامت حکمونه صفحه ۲۴ کې مسئله کوم شخص چه اذان واوړی نړوی اوکه پنځه ظاهروی یا جذب ، په هغه باندې داذان خواب ورکول واجب دی ؟

جواب: په وجوبی اجابت کې اختلاف دی چه بالقدم دی اویا باللسان دبهشتی گوهر فتوی په قول ثانی باندې مبنی ده اود دلیل څخه اول قول راجح ده ، الشامی ، اویدی صورت کې اجابت باللسان مستحب کیږي بیا که ډیراذاثونه واوړی نودر مختار کې یوازی داول اذان اجابت نی اختیار کړی دی ، واجب وی اوکه مستحب اود شامی راښی دټولو اجابت ده کما فاصله تحت قول الدرالمختار ولوتکرار اجاب الاول جلد ۱ ص ۱۰۴۱۲ ربيع الثاني ۱۳۴۲ هـ تتمه خامه صفحه ۲۵۸.

داذان په اوریدونکو باندې د سلام خوابول واجب ندی

سوال: (۱۷۴) داذان اوریدونکو باندې برابره خبره دی چه هغوی داذان خواب ورکوی یاغلی وی دکوم راتلونکې سړی دسلام خواب ورکول واجب دی اوکنه ؟ اوکوم شخص باندې داسې موقع کې سلام کول پکار دی اوکنه ؟

جواب: داسې وخت کې سلام نه دی پکار اوکه سلام به وکولونو څوک چه داذان خواب ورکوی په هغه باندې خود سلام خواب ورکول واجب ندی اوکوم چه غلی دی ظاهره داده چه په هغوی باندې واجب ندی ، لان سماع الذكر کالذکر کما فی الدرالمختار مصل وتال ذا کروعحدث خطیب ومن یصغی الیههم ویسمع فقط . تتمه اولی صفحه ۳۷.

په مسجد کې په چپ طرف داذان کولورواج ښځه دی ؟

سوال: (۱۷۵) علی العموم داچه کوم رواج دی چه هغه منبر چه په هغه باندې خطبه دجمعی لوستل کیږي هغه په مسجد کې په چپ طرف جوړیږي ددې ثبوت حدیثونو څخه دی اوکه محض رواج دی اوکه ښی لاس ته منبر جوړشی او خطبه ولوستل شی نودرست دی اوکنه اود اذان په باره کې څه حکم دی ددې رواج په پنځه وخته مسجد کې چپ طرف اذان کول دی ددې ثبوت حدیثونو کړیدی ؟

جواب: هیڅ اصل ځمپه یاد نده . تتمه اولی صفحه ۴۱.

په يوه وخت کې په دوه مسجدوکې ديوپړۍ اذان کولو حکم

سوال: (۱۷۶) که کوم امام يا موذن بغير د کومې طمعې په څو مسجدونو کې د يوه وخت اذان وکړي نو څنگه دى؟

جواب: في الدر المختار باب الاذان يكره له ان يؤذن في مسجدين وفي رد المحتار لانه اذا صلى في المسجد الاول يكون متفلاً بالاذان للمكتوبة وهو في المسجد الثاني يصلى النافلة فلا يفتي ان يدعو الناس الى المكتوبة وهو لا يساعدهم فيها اه بدائع ج ۱ ص ۴۱۵ ۱۲ محرم ۱۳۳۳ هـ (تمه ثلثه صفحه ۱۰)

په هغه ځايونو کې چې غروب يا طلوع ونه شي دلمانځه وختونه :

سوال: (۱۷۷) حضرت مادلته راتلوسره واوريدل چې په نورو کې کوم چې قطب شمالي ته نژدې دى يو يودى دلته د ژمې په موسم کې او د گرمې په موسم کې دوه مياشتې داسې وى چې دوه مياشتو پورې ورځ ورځ پاتې کيږي او دوه مياشتو پورې شپه شپه وى نو حضرت په دې صورت کې څنگه لمونځ ادا کيږي؟

جواب: (من الاحقر) آيا د دوه مياشتو کې غروب بيخي نشته يا طلوع بالکل نشته يا لږ ډيروخت لپاره وى دهر يو جدا حکم دى

ددې په ځواب کې لاندې خط راغى :

د دوم سوال متعلق دا عرض دى چې دوه مياشتو پورې غروب بيخي نه وى، ټوله ورځ وى او په ټول کال کې دوه مياشتې داسې کيږي چې لمر نه راووخى دامونې ته دلته په راتلوسره معلومه شوه څماسره دلته کومه لويه جغرافيه نشته ترڅو زه هغه اوس فوراً اولولم معلومات وکړم دلته اکثره خلک د مذهب متعلق سوال کوي نو گمان دى که څوک سوال وکړي چې داسې ملک کې چې هلته لمر سترگه نه راووخى يا څو راووخى خو غروب نه وى نو بيا لمونځ څرنگه وکولى شي نو څماسره ددې هيڅ کوم صحت وړ کونکې ځواب نه وو، پورتنى پوښتونکى

الجواب من المولى عبد الكريم

په کوم موسم کې چې ورځ يا شپه ډيره لويه وى دغه وخت دا حکم دى چې ددې علاقې سره ډيرې نژدې علاقې دى دا وختونه معلوم کړي (کوم ځاى چې عادي حالت سره غروب کيږي، او ورځه اولمونځ ټول دى په همدې حساب سرته رسوي، ورځه ۹ جمادى الاخرى ۱۳۵۰ هـ

ددې حاصل (من الاحقر) دادى چې په کومو ځايونو کې دوه مياشتې شپه او دوه مياشتې ورځ وى دا کتل په کار دى چې ددې اطراف په ځايونو کې چې کوم ځايونه داسې وى چې په همدې ورځو کې هلته ټول شپه او ورځ ځليږت ساعته وى پدې مقاماتو کې کوم ډول مقام دبل مقام په نسبت، دغه پورتنى مذکور مقام طويل النهار او طويل الليل ته نسبت نژدې دى ددغه عادي طلوع او غروب والا مقام په حساب دى ددغه طويل الليل والنهار وى، حساب وى، يعنى په عادي مقام کې دفجر نماز نه څو ساعته وروسته د ماسپينين لمونځ وى همدومره ساعته وروسته په دغه طويل الليل والنهار مقام باندې د ظهري لمونځ کولى شي په همدې ترتيب نور لمونځونه په همدې حساب دغه اوږدې شپه يا اوږدې ورځ کې ددوه مياشتو لمونځونه د ساعتونو په حساب ادا کړي، په کوم ترتيب چې د هغه ځاى اوسيدونکې خپلې نورې معاملې، نوکري، مزدورى داسې حساب کولوسره سرته رسوي، يعنى په دغه اوږدې ورځ کې مزدور خلک ديوې ورځې مزدورى نه اخلي بلکه ددوه مياشتو اخلي په همدې ترتيب دغه لويه شپه کې د کار خانې خلک مزدورانو ته په رخصت وړ کولو کې يوه شپه نه شميري پدې حساب په لمونځونو پوهيدل دى، همدا ډول روژه ماتى به د ساعتونو په حساب وى او د ځينو علماؤ قول دى، او ځما په نژدې پدې کيسې ډير سختى دى د همدې لامله دنورو ځينو علماؤ قول ته ترجيح ورکوم يعنى په کوم موسم کې چې څومره لويه شپه او ورځ وى ددغې شپې او ورځې مجموعه کې پنځه لمونځونه فرض دى، يعنى د صبح صادق او طلوع شمس په مينځ کې دفجر لمونځ بيا د ورځې پورته کيدوسره ماسپينين ولى هدا نور لمونځونه او ورځه په داسې اوږدې ورځ کې ادا کول فرض ندې بلکه په عادي ورځو کې دى قضا يې ونيول شي نصف جمادى الاول ۱۳۵۰ هـ

لومړى نېټونې: (۱) نمبر په آينده کې په ځواب کې دا عانت لپاره د مسئلو څخه په لاندې ډول تنقيحات دعاقلانه ځواب انتظار دى (۲) د هغه ځاى هستوگن خپل حسابونو او معاملو کې دغه شپې او ورځې شمار وى نو د هغو معيار څه دى؟ دکوم نه چې منضبط کولى شي دکوم په بناء چې د تيارو ځينې برخې دورځ او درنا يې ځينې برخې شپه گرځول کيږي (۳) ددې فرع داده چې هلته

یوکال دولس میاشتی گنل کیڑی یادکمو میاشتو، پدی ترتیب هره میاشت ۲۹-۳۰ شمیرکولی شی یادخینو میاشتو کم؟

دوم نصیرنوید: ۲۰ ددی خواب متعلق یوه نقشه دهغه خای دطلوع او غروب یوماهرفن لخوا مرتب کولوسره ملحق کری شوه، اشرف علی.

طلوع، غروب، وشفق، اوصیح صادق عرض البلد ۵۵ درجی ۵۳ دقیقی طول البلد خلور ۴ درجی ۲۳ دقیقی مشرق این فیروواقع په اسکاټ لنډ کې (د محمد مظهر تهانوی د بهوپال اوسیدونکې لخوا) د لویې برطانی دریلوی وخت په حساب

(استیندر دتاهم)

طلوع آفتاب	طلوع	غروب	شفق	گنته منته	گنته منته	گنته منته	گنته منته	گنته منته
۱ جنوری	۶	۲۸	۸	۵۰	۱۵	۵۶	۱۸	۱۷
۱۱	۶	۲۶	۸	۵۴	۱۶	۱۰	۱۸	۲۸
۱ جنوری	۶	۱۹	۸	۳۳	۱۶	۲۸	۱۸	۵۴
۳۱	۶	۷	۸	۱۷	۱۶	۴۹	۱۹	۰
۱۰ فروری	۵	۵۰	۷	۵۷	۱۷	۱۱	۱۹	۱۹
۲۰	۵	۳۰	۷	۳۴	۱۷	۳۳	۱۹	۳۸
۲ مارچ	۵	۲	۷	۷	۱۷	۵۵	۱۹	۵۹
۱۲	۴	۴۹	۷	۴۴	۱۸	۱۶	۲۰	۲۱
۲۱	۴	۹	۶	۱۷	۱۸	۲۶	۲۰	۴۶
۱ اپریل	۳	۳۶	۵	۵۱	۱۸	۵۶	۲۱	۱۳
۱۱	۳	۰	۵	۲۵	۱۹	۱۵	۲۱	۴۵
۲۱	۲	۱۷	۵	۰	۱۹	۳۷	۲۲	۲۴
۱ مئی	۱	۱۹	۴	۳۶	۱۹	۵۰	۲۳	۲۳
۱۱			۴	۱۴	۲۰	۱۷		
۲۱			۳	۵۶	۲۰	۲۶		
۳۱			۳	۴۲	۲۰	۵۲		
۱۰ جون			۳	۳۳	۲۱	۴		
۲۰			۳	۳۵	۲۱	۱۰		
۳۰			۳	۳۵	۲۱	۲۶		

پورتنی اعد او د اشمادشاهی ترصدخی څخه چه گریږیچ کې واقع دی شائع شوی دتاتی کل المنک په امداد تیار شوی

د نقشه ضمیمه: د ترتیب ورکونکې ددې نقشې دکا به ذریعه چه عبارت نی: دادی چه دطلوع څخه تر غروب پورې دوخت له نیما یې کولو څخه زوال معلوم یږی اود شفق دمقدار څخه یو ربع کم مقدار ته نژدی کله چه په غروب کې وخت وی نود عصر وخت شروع کیږی ادا اشرف علی (النور صفحه ۳ ذی قعدة ۵۰ هـ تا النور صفحه ۷ ذی الحجة ۵۰ هـ)

په بیان د فصل د ما بنام او ماسخوتن په لمانځه کې په هغه خای کې چه علم د غروب شمس

او طلوع د صبح صادق هلت مشکل دی

سوال: (۱۷۸) دلته نن صبا پنځه بجو ته نژدی لمر سترگه راووخی اود شپې نه (۹) بجې غروب وی. زه د ما بنام لمونځ (۹) بجې کوم او ماسخوتن لس نیمې بجې اداء کوم. لکن څو ورځو کې لمر سترگه تقریبا څلور نیمې بجې راوتل کوی او غروب پاوکم لس بجې وی. ددې متعلق عرض دی چه په دې صورت کې د ما بنام او ماسخوتن ترمینځ کم تر کمه څومره جدا یې پکار ده؟

جواب: (من الاحقر) کلیه قاعده داده چه څومره جدا یې د صبح صادق او طلوع شمس ترمینځ وی همدومره د غروب څخه د عشاء دوخته پورې نوکه مخکې فصل معلوم شی نودومره نور گنل کیږی او که معلوم نه وی نو په دغې پانې باندې دی بیا واپس کرای شی زه به د دی فن پوهانونه تحقیق کولوسره اطلاع درکوم.

ددینه وروسته بل خط راځی:

سوال: (۱۷۹) دهغه جناب د حکم په موجب پانې واپس کوم د صبح صادق معلومول مشکل دی ځکه چه دلته رنایې د صبح صادق په شان د شپې کله دیوی بجې پورې پانې وی اود دې طرف نه بیا درې بجې ته نژدی شروع کیږی، دلته وختونه زر زریدلیری وړاندې ورځو کې د جون میاشت کې د لمر سترگی دراختلو وخت د څلور و بجو لوری راغلی و او غروب د شپې لس بجې کیدلو لکن لږ وخت وروسته اوس د طلوع وخت شپږ بجې دی اود غروب وخت اته نیمې بجې کیدلی دامعلومه شوی چه ورځ په ورځ غتیږی اوتردی لویږی چه طلوع دورخی نه بجې وی او غروب دورخی درې بجې نه مخکې، ددې چه د صورت وی حضرت ا په دی صورت کبسی د لمانځه

وختونه په کوم ترتیب قایمیدلی شی او که رمضان شریف په دې زمانه کې راغی نو دروژي او پېشلمی څه وختونه کیدل پکار دی. (پورتني سائل)

جواب: (من المولوی عبدالکریم) د صبح صادق پیژندل دادی چه مشرق کښی یوه اوږده رڼائی شروع کیږی یعنی د لمر دراختلو په ځای یواوچت دستنی په شان وی دغه صبح کاذب دی دغه نه وروسته دغه رڼائی تقریباً غایب کیدلوسره دوهم ځلی یوه رڼائی د آسمان په عرض کې یعنی شمالاً و جنوباً خوریدي ددې دابتداء نه مخکې پېشلمی بندول لازم دی او ددې په خوریدوسره د فجر د لمانځه وخت شروع کیږی او دغه مذکوره رڼائی دخپريدو څخه مخکې پدې ترتیب دغه سپینه رڼائی ترهغه وخته چه د غروب نه وروسته پورې وی هغه شفق دی دغه وخته پورې دی د ماسخوتن لمونځ نه اداء کیږی، کله چه دغه رڼائی غائبه شوه ماسخوتن دی اداء کولی شی، پېشلمی خورلوسره روژه شروع کیږی او د لمر په غروب باندې افطار کول پکار دی، برابره خبره ده چه ورځ وړه وی او که اوږده وی هغه څه اعتبار نلری (البته که ډیره زیاته لویه وه دهغې حکم بل دی، کومه چه نمبر ۱۷ او ۱۳ سوال کې مذکوره، حاصل من الاحقر دادی چه د صبح صادق معلوموالی مشکل نه دی په همدې ترتیب د غروب څخه وروسته د شفق سپینه رڼائی معلوم والی مشکل ندی ځکه چه ددې خاص اوچتوال همدادی، یعنی د شپې تیاره خوممتاز څیز دی نو کومه رڼائی چه مشرق یا مغرب کې ددې خلاف وی هغه هم ممتاز دی خودار رڼائی ترهغه وخته پورې چه د مغرب په طرف وی د مغرب وخت دی او ترڅوچه هغه غائبه شی هغه د عشاء وخت دی اودی شان رڼائی ترڅوچه مشرق کې ښکاره شوی نه وی هغه شپه ده او کله چه په مشرق کې ښکاره شی هغه صبح صادق دی د لمانځه وخت شو، (النور سوال ۱۳۵ هـ صفحه ۱۰ د النور صفحه ۳ ذی قعدة ۵۰ هـ)

نوټ: نمبر ۷۲- او ۸۳ سوالونه دیوه سائل دی چه انگلستان هیواد رین فرواستکلند څخه راغلی دی

د اقامت خواب یواځی په مقتدی باندې دی او که په ټولو:

سوال: (۱۸۰) د اقامت خواب دی مقتدی، امام اوفارغ الصلاة ټول ورکوی یا فقط مقتدی؟

جواب: امام او مقتدی ټول دی ورکړی^۱ اوفارغ له لمانځه دی هم خواب ورکړی فی الدر المختار

^۱ فی الجواب بحث من وجوه اما الاول فلان الرواية المنقولة متعلقة بالاذان والسائل يستفتي عن حكم الإقامة وجوابه انه استدلال بالنظر على التنظير لأن الإقامة في الجواب مثل الاذان وهو ظاهر واما الثاني فلان سببية السماع في غير الفارغين

ولو تكررا جواب الاول وفي رد المحتار ويظهر لي اجابة الكل بالقول لتعدد السبب وهو السماع كما اعتمد به بعض الشافعية اه قلت دل على سببية السماع فاذا وجد السماع وجد الاجابة ايا من كان والله تعالى اعلم. ذی قعدة ۱۳۲۲ هـ امداد صفحه ۲۴ جلد ۱

د ماښام اذان اولمانځه تر مینځ د همدای حکم

سوال: (۱۸۱) د جناب عالی په خدمت کې دا عرض دی چه هر کله چه حاضر خدمت و ما د جناب څخه یوه مسئله پوښتلی وه مگر په هغه وخت کښی د وخت د تنگی لامله کافی خواب می حاصل نه کړل شو، تاسو فرموده هم وه چه د مسئلې په لیدوسره وایم نو دغه وخت نه لیدل کیږی بیا زه دلته راتلو سره مسئله می په هدایه اول کې ولیدله او هغه مسئله داده: ما پوښتنه کړی وه چه ځینې حضرات وائی: چه دلته د ماښام لمانځه کې اذان نه وروسته کافی ډیر وخت وی، همدارنگه د مونږ هم څو ځل دا گمان و خود پوښتنی فرصت نه ملاییده، دامام اعظم فعل او قول داوچه هغه د ماښام دا اذان نه فوراً وروسته اقامت کاوه او داپه باب الاذان هدایه اول کې ذکر شوی دی (صفحه ۷۲ مطبوعه مطبعة عیسی دهلی) او هغه عبادت دادی و مجلس بین الاذان والاقامة الا في المغرب وهذا عندنا في حقيقه (اوپه ۷۴ صفحه باندې د یعقوب) څخه روایت ده چه داسې ده: قال يعقوب: ثبت ابا حنيفة يؤذن في المغرب ويقيم ولا يجلس بين الاذان والاقامة، او ددینه نی صریح په (باب المواقيت) کې بیان کړی او د امام شافعی قول دی: صفحه ۲۴ باب المواقيت اوله هدایه مطبع علمی دهلی، عبارت دادی: وقال الشافعي مقدار ما يصلی ثلث ركعات لان جبريل عليه السلام ام في يومين في وقت واحد يوازي د صاحبينو خلاف دی هغوی وائی چه داسې خفیفه جلسه پکار ده چه په خطبتینو کې کیږی، دانی هم په باب الاذان کې ذکر کړی ده، اوس هغه څه چه ددې حاصل شو دهغې نه مو متنبه کړی ما چه ددې کوم خواب په خپل زړه داسې ورکولو چه شاید مسئله هغه وخت وی چه کله امام په یو مسجد کې مقرر وی او هغه ته د کوم سبب لامله مجبوریت وی، یا په راتگ

مسلم واما الفارغون فلا لاته دعاء لغير الفارغين للكل فيكون الجواب عليهم لا على الكل وجوابه ان شرعية الجواب لمراعاة حسن الادب مع داعي الله وهو لا يختص بغير الفارغين ويؤيد في ما قلنا ما قال العلامة الشامي في رد المحتار حيث قال هل يجيب اذان غير الصلوة كالاذان للمولد لم اره لاهتمنا والظاهر نعم ولذا ايلتفت في حيلته كما هو هو ظاهر الحديث الا ان يقال ان ال فيه للعهد ما فيه اقول فان كان للجنس والاستغراق فظاهر وان كان للعهد فلا يضري مانحن فيه لانه يشمل كل اذان للصلوة وفيه المدعى (ا عبارات د تصحيح الاختلاف صفحه ۱۰ ليکلی شوی دے)

کې زېږونشې نودهغه انتظار کول پکار دی خوددې نه تشفی نه کیدله نومادې اشکال دلری کولولپاره دجناب څخه استفسار وکړايميدی چه دتاسود خواب څخه کافی تشفی وشي ؟

جواب: په سوال کې دمندرجه روایتونو څخه یوازې عمل ثابتېږي ، او دزیات تاخیر کراهت ورڅخه نه ثابتېږي ، نو عمل په استحباب باندې هم حمل کولی شی او مقصود بالبحث کراهت ده ، نویه درمختار او ردالمحتار کې ددې نه هم تعرض دی چه حاصل شی دادی چه په تاخیر مادون الركعتین کښی خو کراهت نشته اوددې نه زیات داشتباک نجوم دقبیل پورې دشرح منیې په تحقیق سره مباح او ځینو اقوالوپه تحقیق مکروه تنزیهی اوداشتباک نه وروسته تحریمی دی ، روایتونه دادی فی ردالمحتار والمستحب الی قوله دتعجیل مغرب مطلقا و تاخیره قدر رکعتین یکره تنزیها و فی ردالمحتار افادان المراد بالتعجیل ان لا یفصل بین الاذان والاقامة بغیر جلوسه اوسکنة علی الخلاف وان مای القیة من استثناء التأخیر القلیل محمول علی مادون الركعتین وان الزائد علی القلیل الی اشتباک النجوم مکروه تنزیها وبعده تحریم الا بعدد کما مر قال فی شرح المنیة والذی اقتضته الاخبار کراهة التأخیر الی ظهور النجوم وما قبله مسکوت عنه فهو علی الاباحة وان کان المستحب التعجیل اه ونحوه ما قدمناه عن الحلیة او عذر کې کراهت هم نشته اودلته امام ته انتظار کې تاخیر ددوه رکعتونو څخه لږ وی هغه هم کله کله نه استمرار او عاداتاً او که دمادون څخه څه اندازه اضافه هم فرض کړی شی نویه یو تحقیق مباح دي اود کراهت تنزیهی قول باندې عذر د کراهت نفی کونکې دی ، اوفقهائو د عذر مثال اکل اوسفرور کې دی اود حصر کوم دلیل نشته ، اود امام لپاره اودس اود قوم لپاره دمقرر امام انتظار خصوصاً که هغه حاضر وی نو اکل څخه قوی عذر دی ، والله اعلم ۲ محرم ۱۳۵۳ هـ النور صفحه ۹ ربیع الثاني ۱۳۵۸ هـ

د اقامت په وخت په حی علی الفلاح باندې دودریدو حکم

سوال: (۱۸۲) دکاښور په ځینو مسجدونو کې دمودی راهبسی دتکبیر په وخت دمؤذن نه علاوه ټول خلک ناست وی ، او کله چه مؤذن حی علی الصلاة وائی دغه وخت ټول خلک ودریږي اود شرح وقایه ددغه عبارت حواله ورکوی ، ویقوم الامام والقوم عند حی علی الصلاة ویشرح عند قد قامت الصلاة (صفحه ۱۵۵ سطر ۱۲) او کوم شخص چه مخکې نه ولاړ وی هغه

ته په بدی سره گوری ، په دی مسئله کې دجناب څه رایه ده اویدې مسئلې عمل کونکې دبدعتی نوم سره یادوی ، او عمل نه کونکو ته وهایی وائی فقط

جواب: دشرح وقائی عبارت مبهم دی ځکه چه په دی کښی ددې عمل درجه نه ده بیان کړی شوی او ځینو نورو کتابونو کې مفسرده دهمدی لامله مبهم به دمفسر طرف ته راجع کوو لکه چه په درمختار کې قبیل فصل صفة الصلاة داعبارت ده : ولها ادب ترکها لا یوجب اساءة ولا عتاب اکثرک سنة الزوائد لکن فعله افضل الی قوله والقیام لامام وموتم حین قیل حی علی الفلاح الخ ثم قال وشروع الامام فی الصلوة مذقيل قد قامت الصلوة ولواخر حتى انقضاءها لا یاس به اجمالا وهو قول الثاني والثالثة وهو (ای التأخیر) اعدل المذاهب کما فی شرح المجمع لمصنفه وی القهستانی معزیا للخلاصة انه الاصح اه وی ردالمحتار قوله انه الاصح لان فيه محافظة علی فضيلة متابعة المؤذن واعانة له علی الشروع مع الامام اه) ددغو عبارتونو څخه لاتدې امور مستفاد شول : (۱) دغه کار د ادب څخه دی چه پریښودل شی داساعت او عتاب موجب ندی نوددې په تارک باندې نکیر کول دحدودونه تجاوز دی هغه چه دبدعت فرددی ، نو که دغه عمل کونکې په تارک باندې نکیرونه کړی نو عامل بالادب دی او که نکیر وکړی نومبتدع دی (۲) دادیونوله جملی څخه دقد قامت الصلاة ویلویه وخت دامام شروع کول دی خوددې باوجود ددې تاخیر کول دیو عارض لامله اصح او اعدل بلل شوی چه دافضل والی مستلزم دی اوهغه عارض دمؤذن اعانت ده په شروع مع الامام باندې همداسې داهم دیو عارض لامله دی چه هغه دعامة الناس داغتبار په وجه دلترم په شان گرځیدلی ، گنجایش شته چه داقامت نه وړاندې ودریدلو ته افضل ویل شی اوهغه عارض تسویه دصفوفه چه نهایت موکددی ، دهمدی لامله چه دعوام الناس نه پاملرنه او اهتمام کم والی په وجه لیدل کیږي چه په حی علی الصلاة باندې له اودریدو څخه دامام دتحریمی تروخته پورې دصفونو برابر والی شوی کیدلی بلکه اکثر لیدل شوی چه که دمخکې نه ولاړ و دصف برابرولو انتظار وکولی شی نو داقامت او تحریمه دامام ترمینځ دفصل ضرورت کیږي ۲۰ صفر ۱۳۵۰ هـ النور صفحه ۱۳۵۰ هـ

سوال: (۱۸۳) اذادخل الرجل عند الاقامة بکرة الانتظار قائما یقعدهم یقوم اذابلیع المؤذن حی علی الفلاح یفهم منه کراهة القيام ابتداء الاقامة والناس عنه غافلون (طحطاوی علی مراقی الفلاح) دطحطاوی نه علاوه په شامی البحر الرایق شرح وقایه ، ملتقی البحر ، مجمع الأنهر ، مظاهر حق اونورو کتابونو کې تصریح ده چه څمونې ددریوارو امامانو په نزد په حی علی الصلاة ، حی علی

الفلاح (على اختلاف الاقوال) اودريدل پکار دی اوبه قدقامت الصلاة باندې شروع کول پکار دى، خو په مراقى الفلاح کې تصريح دى چه که داقامت دخلاصيد ونه وروسته لمونځ شروع کړی لباس به فی قولهم جميعا، لکن د اقامت په شروع کې داودريدلو ديروست پيداشو، بلکه کراهت ثابتيږي، دا کابرو تعامل ليدلوسره شبه پيدا کيږي چه ممکن دى چه کوم امر مانع د تعامل وى چه دا حق نظريه هغى ندی لگيدلى دهمدی لامله مؤدبانه عرض دى چه ددې پوښتنو خوابونه عنايت وفرمايې؟ (۱) دقامت په ابتداء کې ودریدل مکروه دى اوکنه؟ (۲) که مکروه ندی نو داوول نه ودریدل افضل دى اوکه دحی علی الصلاة نه؟ (۳) که دحی علی الصلاة نه ودریدل افضل وى نو دجمعی په ورځ دخطبې نه دفارغیدو سره امام په ممبرناست پاتې شى یا په جای نماز ترخوچه مؤذن حى علی الصلاة ته ورسیري؟

جواب: مقدمة الروایات یفسر بعضها بعضا ددینه وروسته پوهیدل پکار دى چه په حى علی الصلاة اوحى علی الفلاح باندې اودريدلونه درمختار قبیل فصل صفه الصلاة کې من حمله ادا بیل شوى دى، اودادبونوپه صفت کې تصريح ده چه (ترکها لا یوجب اساءة ولا عتبا بالکن فعله افضل الخ ددې نه معلومه شوه چه په یکره له الانتظار کې مراد دیکره څخه ترک افضل ده ددې نه وروسته ددې ادبونوپه جمله کې یې دامام شروع یې په لمانځه کې په قدقامت الصلاة باندې شمار کړی ویلی یې دی ولواخرحتى اتمها لباس به اجماعا اوددې نه وروسته لان فيه محافظة على فضيلة متابعة المؤذن واعانت له على الشروع مع الامام ددې قیاس څخه معلومیږي چه کله یې دیوه ادب ترک ته یعنى دامام دشروع تاخیر دعارض دمحافظة اواعانت په سبب ترجیح ورکړی په همدې ترتیب ددوم ادب یعنى قیام عندحی علی الصلاة ترک یعنى تقدیم قیام علی الحیعلتین یې دتسویه صفوف دعارض په وجه راجع گڼل کيږي، اودا دتسوی عارض ډیر موکددې، اودعوامو دعدم اهتمام او قلت مبالاة په وجه لیدلى شى چه په حى الصلاة باندې داودريدونه ترتریمی وخت پورې دصفونو تسویه نه کيږي بلکه اکثر لیدل شوى چه دوراندې نه په اودريدلوسره هم که دتسویه صفوف انتظار وکولى شى نو دامام تکبیر تحریمه او اقامت ترمینځ فصل حتماراخی، نوددغه موکدعارض لپاره دغه ادب ترک کووددې څخه دتولوسو الوخواب معلوم شو.

اطلاع: داسې یو خواب ۲۰ صفر ۱۳۵۰ هـ کې لیکل شوى دى، ۲۳ صفر ۵۱ هـ، النور صفحه ۸ شوال ۱۳۵۱ هـ.

په حى علی الفلاح باندې دودريدلو حکم:

سوال: (۱۸۴) ددين علماء اودشرع متين مفتیان څه فرمايې په دى مسئله کې چه زيدوانى چه دجماعت لمانځه لپاره تولومقتديانو اوامام لپاره مناسب دى چه دقدقامت الصلاة نه وروسته ودریږي که دقد قامت الصلاة دويلوسره ودریږي نو گنهگاريږي تردى چه که کوم سړى اودس کوى او اقامت شروع شى او اودس کونکې داسې وخت داودس څخه فارغ شى چه لامکیر قدقامت الصلاة ته نه دى رسیدلى نو دغه سړى دى هم اول ناسته بيادى لمانځه کې شریک شى اوس سوال دادى چه دقدقامت الصلاة نه وروسته دلمانځه لپاره ودریدل واجب دى اوکنه سنت يا مستحب؟ اودقدقامت الصلاة ويلونه وړاندې ودریدلوسره امام يامقتدى گنهگاريږي اوکنه؟ فقط بينوا توجروا؟

جواب: په دیکې ډیر اقوال دى خوتولوکې وسعت دى، کوم یونه کوم قول اختیارونکې ته گنهگار ویل نه دى پکار اونه دگناه کوم دلیل شته په اعلاء السنن څلورمه برخه باب وقت قیام الامام والمأمومین للصلاة کې تول قولونه ددلیلوسره چه آثار دى لیکلى دى، اوځینو ثقه وفقهاؤ ددې تولو اقوالوپه بناء دتوقیت محمل داویلی ده چه ددې نه تاخیر مه کوى اودامراد نه دى چه له دى نه تقدیم مه کوى لکه چه په مذکور کتاب کې دى وقال العلامة الطحطاوى والظاهر انه احتراز عن التأخیر لا التقدم حتى لو قام اول الإقامة لابس وجزاه لکه څنگه چه داسې یوه جزئیه کې همدا شروع الامام فی الصلاة مذقیل قدقامت الصلوة تصريح ده ولواخرحتى اتمها لباس به اجماعا (کذا فی الدر المختار قبیل فصل بیان تألیف الصلوة اود ترمذی په خپل متن باب الجنائز کې دافیسله د الفقهاء هم اعلم بمعانی الاحادیث اه کتبه اشرف علی ۱۸۰ رجب ۱۳۵۲ هـ، النور صفحه ۷ شعبان ۱۳۵۷ هـ).

په رمضان کښى دفجر اذان تعدد دپیشمنی اوصبح صادق په وخت

سوال: (۱۸۵) دپیشمنی لپاره اذان ویل بیاد صبا اذان ویل لکه څنگه چه حدیث څخه ثابت دى آیا په دى باندې په قرون ثلاثه کې کړه وړه؟ څمونې فقهاؤ هغوى دا اذان دموافقو څخه ندی لیکلى نو آیا دلته څمونې سره مکروه دى؟

جواب: قال مالک فی المؤطا اخر ماجاء فی النداء بالصلوة مانصه لم تزل الصبح ینادى بمقابل الصبح وفى الجزء الثانى من عمدة القارى باب اذان الاعمى فی بیان اذان ابن ام مکتوم وبلال

فی وقت الصبح تحت قوله اصبح قال عیاض ولانه العمل المنقول فی سائر الخول بالمدينة اه
ددې نقلونوڅخه معلومه شوه چه دپیشمنی په وخت اذان کول په خیر القرون کې معمول و. په
راتلونکې کې دابیل بحث دی چه په دی باندې اکتفاوکولی شی اوکنه ؟ په دی کښی
مشهور اختلاف دی دا اختلاف نفس نقل عمل کښی محل اوقادح نه دی قال محمد فی المطالب
مايعوم الطعام على الصائم تحت حديث ان بلالاينادي بليل فكلواواشربواحتى ينادي ابن ام
مكتوم وبطريق اخر وكان ابن ام مكتوم لا ينادي حتى يقال له قد اصبحت مانصه كان بلال ينادي
بليل في شهر رمضان لسحور الناس وفي عمدة القاري باب الاذان قبل الفجر تحت قوله
وطا طماننصه فيه ان الاذان الذي كان يؤذن به بلال كان لرجع القائم وابقاظ النائم وبه قال
ابو حنيفة . ددغو نقلونوڅخه معلومه شوه چه امام ابوحنيفه دغه اذان ته مکروه ندی فرمایلی
لکه څنگه چه دامام محمد د کراهت نه نقلول اود عینی قال ابوحنيفه ويل ددي صفادليل دی
اودباقی فقهاونه لیکل په دی سبب دی چه دامقاصدوڅخه ندی ، لکن فقهاء دکراهت حکم
هم نه کوی نومذهب کې مخیرفیه پاتې شو ، لکن دقواعدوڅخه دامقید کولی شی د تشویش
دشت والی سره والله اعلم ۱۰ ذی قعدة ۵۵۵هـ النور صفحه ۱۲ ذی قعدة ۵۵۶هـ

باب شروط الصلاة وصفاتها

د تحریمی په وخت د قیام فرضیت :

سوال: (۱۸۶) مدرک کله چه امام په رکوع کښی دی دتکبیر تحریمه نه وروسته فوراً رکوع ته
لاړشی اوکه ثناو یلوسره یاد ثنادا داه په اندازه قیام کولوسره رکوع ته لاړشی ، اوکه مدرک ددینه
هم داریږی چه دثنا په اندازه ادریدوسره رکوع نشی نیولی نوڅه وکړی ؟ یعنی دا قیام فرض دی
اوکه یوازی سنت یا مستحب ؟

جواب: فی الدر المختار اول باب صفة الصلوة من فرائضها التي لا تصح بدونها التحريمه قائما وفيه في
فصل بلبه ويشترط كونه قائما فلو وجد الامام راكعا فكري متحيا ان الى القيام اقرب صح ولغت لية
تكبير الركوع وفي هذا الفصل وهو مختيرين قراءة الفاتحة وتسيح ثلاثا وسكوت قدرها وفي النهاية
قدر تسيحة وفي رد المختار قوله قدر تسيحة قال شيخنا وهو اليق بالاصول حلية اي لان ركن القيام
يحصل بالامان الركنية تتعلق بالدائي وفيه في مفسدات الصلوة ويقسدها اداء ركن وهو قدر ثلث

تسبيحات مع كشف العورة اه ددې روايت څخه معلومه شوه چه په تكبیر تحریمه کې قیام
فرض دی . اوداهم معلومه شوه چه دادنی مقدار درکن دیوی یادری تسبیحویه اندازه ده .
نودغه شخص باندې په ولاړی والی کښی تکبیر تحریمه ویل پکار دی ، اودوسره څنډدی
ولاړی ۱ چه یو یادری ځل سبحان الله ویل کیږی بیادې رکوع ته لاړشی او ثنا ویل او یا دثنا په
اندازه ولاړیدل ضروری ندی البته داچه کوم عادت دی چه دالله اکبر سره داول څخه رکوع ته
رسيږی ددغو خلکو لمونځ نه کیږی ۱۷ ذی قعدة ۱۲۳هـ امداد صفحه ۲۷ جلد ۱

درکوع نه مخکې د قیام نه بغير د تکبیر تحریمه حکم :

سوال: (۱۸۷) دجناب په کتاب بهشتی گوهر یولسمه برخه بهشتی زیور صفحه ۲۲۷ دتکبیر
تحریمه په بیان کې دامسئله بیان شوی چه دهغې مطلب دادی چه اكله امام په رکوع کښی وی
نو کوم خلک چه د قیام نه بغير تکبیر تحریمه وائی اورکوع کې داخلېږی نودغه لمونځ نه کیږی
په داسې حال کښی چه په شامی کښی دی چه داعارضی قیام کافی کیږی په دی هم لمونځ
روا کیږی اگرکه داسې کاربڼه نه دی تاسوشامی وگوری ؟

جواب: په شامی کښی دی فلواذکر الامام راكعا فكري متحيا لم تصح تحریمه (ج ۱ ص ۴۷) اوپه
دی کې دی فلوكبر قائما فركع ولم يقف صح لان ما اتى به من القيام الى ان يبلغ الركوع يكفيه فيه
لی رد المختار قوله فركع ای وقرائی هو به قدر القرض اوکان اخرس اومقتدیا واخرا القراة (ج ۱ ص ۴۲۳)
دگوهر بهشتی داعبارت دی ، راځی کړیدوسره ځی اوپه دغه حالت کښی تحریمه تکبیر وائی الخ
دغه عبارت دشامی دمخکښی عبارت فکیر متحیا بنکاره ترجمه ده . شاید سایل سره
ددرمختار دبل عبارت ولم يقف څخه شبه پیدا شوی وی نود اوقوف بعد التحريمه للقراءة دی ، اگر
که دعارض په سبب قراة ونه شو ، لکه څنگه چه په دی قول باندې دشامی قول وقرائی هو به الخ
صریح دلیل دی ، نوددې نه ضرورت دانتفاء د قیام للتحریمه نه لاړمیږی لکه چه په درمختار کښی
ددې لم يقف څخه مخکې فکیر قائما ددې قیام ضرورت ثابتوی ۱۰ شوال ۱۳۴۲هـ بتمه خامسه صفحه ۵۹۵

۱ دتکبیر تحریمه په ولاړی ادا کولوسره بیادری یا یوځل تسبیح برابر ولاړیدلو ضرورت دمسبق لپاره دکوم فقهي روايت
څخه ثابت ندی ددې ځواب په ۸۱ ، سوال کې چه کوم څه حضرت فرمایلی دی هغه پدې شاهد دی او هلته دشامی په حواله
دالفاظ هم منقول دی لوکبر قائما فركع ولم يقف صح یعنی که یوازی تکبیر تحریمه د قیام په حالت اداء کولوسره رکوع ته
لاړشی اواضافه څه قیام بهي ونکړنو لمونځ صحیح کیږی دهمدی لامله دغه ځای کې چه دلمانځه نه کیدوکوم حکم
فرمایلی پدې کې څه نسامح شته صحیح دادی چه لمونځ کیږی ۱۲ محمد شفیع .

دلمانځه په نیت کېنې د اقتدیت بالقران، جملی ویلو حکم

سوال: (۱۸۸) دانیت دامام جائز دی او که ناروا. (نیت ان اصلی الله تعالی رکعتی صلوة الفجر فرض الله تعالی ان امام لمن حضروا لم یحضر اقتدیت بالقران متوجهالی جهة الکعبة الشریفة الله اکبر یعنی په قران می اقتدا وکړ او در رسول الله پسی لمونځ کوم آیادغه روادی او کته ناروا او دغه نیت امام لپاره ضروری دی او کته؟

جواب: ددې شخص نه پوښتنه پکار ده چه دقران پسی اقتدا کولو او رسول الله ﷺ پسی دلمونځ کولو څخه څه مقصد دی که ددې نه دامطلب وی چه په قران یار رسول الله ﷺ پسی اقتدا کوم او دادواړه ماته لمونځ را کوی بیانوددې فساد او بطلان ښکاره دی قران خوا امام نه جوړیږی او رسول الله بالفعل ده ته لمونځ نه ورکوی نویدې صورت کې خپله ددې سړی لمونځ ونه شو، لان الانفرادی موضع الاقتداء مفسد کعکسه ص ۶۴۳ شامی ولانه نوی الاقتداء بمعدوم وهو لا يجوز شامی ص ۴۴۳ کله چه دده لمونځ ونه شونودده پسی دنورولمونځ هم ونه شو، او که ددې سړی دامطلب وی چه زه در رسول الله دتعلیم په طریقه اودقران دامر په اساس لمونځ کوم نو دامطلب صحیح ده لکن په دی کې دلمونځ د اقتداء وینایوه مختراع اصطلاح ده په دی صورت کې لمونځ کیږی مگرداسې الفاظونه هرومرو وشور ش پیداکیږی دهغویریښودل واجب دی، والله تعالی اعلم ۷ ربیع الثانی ۱۳۲۱ هـ، امداد صفحه ۷۲۳ ج ۱.

په لمانځه کې دنیت تلفظ کولو حکم اود مجده صاحب دقول تحقیق

سوال: (۱۸۹) دزیور بهشتی دوهمه برخه صفحه ۱۰۸ دلمانځه دشرطو نودبیان فصل کې لاندې مسئله درج ده، مسئله: که په ژبه باندې نیت ویل غواړی نودومره ویناکافی ده چه نیت کوم دنظرفرضو الله اکبر الخ ددینه معلومه شوه چه که په ژبه نیت وکړی څه حرج نشته مگردمجده دالف ثانی په مکتوبات کې تحریر دی اول جلد یوسل وشپږ ایتیايم لیک نقل په لفظ او همدارنگه ده هغه څه چه علماؤ دلمانځه په نیت کې مستحسن گڼلی چه دقلب دارادی سره سره باید په ژبه هم وویل شی په داسې حال کې چه دحضور ﷺ څخه ثابت شوی ندی، نه په صحیح روایت اونه په ضعیف روایت اونه داصحاب کرام او تابعین عظامونه چه په ژبه بهې نیت کړی وی، بلکه کله بهې چه اقامت ویلی تکبیر تحریمه بهې ویله نوپه ژبه باندې نیت بدعت دی اودی بدعت ته بهې حسنه ویلی دی، او دغه فقیر پوهیږی چه داڅه دستت رفع کوی بلکه دقرض

رفع کوی ځکه چه په تجویز ددې کې اکثر خلک په ژبه اکتفاء کوی اودقلبی غفلت پروانه کوی نوپه دی ضمن کې یوفرض دقرضونو دلمانځه چه قلبی نیت دی پریښودل کیږی اولمونځ فسادته رسوی، دتطبیق وجه ولیکې؟

جواب: دادمجدد الف ثانی خپله خاصه رایه ده لکه چه داجمله چه این فقیر میداند په دی صریح ده دنوروتولو لپاره منع فرمایونکې هم نده بلکه خاص دهغه لپاره کوم څوک چه پدې اکتفاء کولوسره دزړه نه بالکل اراده نه کوی لکه چه دعبارت آخریه دی صریح دی نودفقه او مجد دصاحب په قولونو کې کوم تعارض پاتې نشو ۱۱ شعبان ۱۳۳۳ هـ، اتمه ناله صفحه ۲۱.

په سجدي کې حکم دوضع رکبتین قبل الیدین

سوال: (۱۹۰) درکوع نه وروسته سجدي ته دتللوپه وخت لاس لگولو سره دی څی؟

جواب: حدیثونه په دی کې مختلف دی چه سجده کې لمړی زنگڼونه پدی او که لاس؟ دوانل بن حجر څخه وضع الیدین مروی دی، اود ابوهریره څخه دوه روایتونه دی، یومذکوره روایت، دوم ددې عکس امام طحاوی فرمایې دابوهریره روایتونه دمرتفع دتعارض په وجه ساقط دی، دوايل بن حجر حدیث دتعارض څخه سالم پاتې شولهدا دیتنه ترجیح ورکول شوه اوداحنیفه و عمل دی امداد صفحه ۹۹ ج ۱.

په سجدي کې د الیتین درفع تحقیق

سوال: (۱۹۱) زیدچه مولوی اومشهور عالم دی کله چه نوافل وغیره د ناستی په حال کې اداء کوی نو سجدي کولو کې کناتی دځمکې څخه نه پورته کولو او خپلومقتدیانو او اتباعوته بهې حکم کاوه چه نفل په ناسته کوی نوسجدي کې کناتی دځمکې څخه مه پورته کوی گنی لمونځ فاسدیږی اودصحیح مسلم شریف دحدیث واقعه باب جواز النافله قاعدا وقائما څخه استدلال کوی، ان النبی اذاصلی قائما رکع وسجد وهو قائم واذاصلی قاعدا رکع وسجد وهو قاعد، اودفقه لاندې عبارت پیش کوی، من صلی قاعدا فمسجد لا یرفع الیه وان رفع الیه فسدت صلوته لان الالیتین فی صلوة القاعد بمنزلة القدمین واذارفع قدمیه فی صلوة القاعد فسدت الصلوة فکذا الیه کذا فی اغیظ جلیبی والاصل ان المریض اوغیره اذاصلی قاعدا لا یرفع کمالا یرفع رجلیه فی السجدة واذارفع رجلا واحدا والیه واحدة لاتفسد کذا فی جلیبی ابن الملک

والمختاران یقعدن حالة التشهد وهو الذى اختاره الفقيه ابواللیث وثمن الائمة السرخسی وقال ابویوسف اذا هات وقت الركوع والسجود یقعد كما یقعد فی التشهد کذا فی العینی شرح الهدایة ۸۲۱ ج ۱ انتهى اوس سوال دادی چه دصحیح مسلم حدیث معنی همداده چه زیدیری پوه شوی چه دقائم اوقاعد هیئت سجده کې رفع الیتین اوعدم رفع الیتین ترمیتخ فرق کول پکار دی اود فقه د عبارتونو تصحیح وکړی داسی واقع دی اوکته اومفتی بهادی اوکته ، هغه شان چه د علماؤ اواساتذه اوشیوخو د تعامل څخه رفع الیتین فی السجده لیدل شوی ، ینو اباسناد الکب المعتره عند الحنفیه توجروایوم الحساب ؟

جواب: دزیدیه قول کوم صحیح دلیل قائم ندی دمسلم په حدیث کې که دسجدهو هو قاعد دامعنی ده چه دسجده په وخت هم دقعود هیئت درلوده . نواول خودا خپله دزید دمقصود څخه خلاف دی ځکه چه په ځمکه باندې دسرایینودو څخه دقعود هیئت باقی نه پاتې کېږی اوکه څننی هیئت مراد وی نو هغه درفع الیتین په حالت کې هم حاصل دی . دوم لازم گرځی چه پدې طریق ددې حدیث دغه جزء سجدهو هوقائم هم دغه معنی وی چه دسجده په وخت قیام هم درلوده په داسی حال کې چه دابالافتاق باطل ده نومعلومه شوه چه دحدیث دغه معنی ندی . بلکه مراد دادی چه اکثر اېې داسې نه کول چه رکوع اوسجده نه مخکې به اودریدی اوبیاد قیام څخه به رکوع ته اودهغې نه وروسته سجده ته راتلولکه څنگه چه کله کله داسې هم کولولکه څنگه چه دمذکوره حدیث څخه وروسته په دوم حدیث دمسلم کې دی قلت لعائشه کیف کان یصنع فی الركعتین وهو جالس قالت یقرء فیها فاذا اراد ان یرکع قام فرکع ، هغه دیر عبارتونه د فقهیه کتابونو ددې څخه اول عبارت یعنی من صلی قاعداودوم عبارت یعنی والاصل الخ اول خود تصحیح دنقل محتاج ده مستدل لپاره ددې عبارتونو پوره پته ویل پکار ده چه دکوم ځایه بې نقل کې دی ترڅو چه دماخذ سره مطابق کولی شی دوم داچه په اول عبارت کې بې چه کوم دلیل بیان کړی ، لان الیتیه فی صلاة القاعد الخ هغه به مذکوره دعوی باندې نه تطبیقېږی ځکه هغه که دسجده دحالت بیان وی نودلیل کې د واذا رفع قدمیه فی الصلاة په ځای به رفع قدمیه فی السجده وگنی دفی صلاة القائم قید څخه لازمیږی چه په صلاة قاعد کې به رفع قدمین فی السجده دمفسد د صلاة نه واوصلا قائم کې به و په داسی حال کې چه ددلائلو اطلاق د تفاوت مبطل ده ددې ته غالب گمان داکیدای شی چه پدې عبارت کې فسجد د ناقل

دالفظ پوهی نه رانه غی په ظاهره کی جان دے

یا کتاب غلطی ده اوددې عبارت مطلب دادی چه دقیام حکمی په حالت کې رفع الیتین مه کوی گنی هغه به داسی وی لکه څنگه چه په قیام حقیقی کې کوم سړی رفع قدمین وکړی چه مفسد د صلاة دی پدې تقریر سره د دغه بحث څخه خارج دی اویه عبارت ثانیه کې خود لیرفع الیتیه سره قید دفی السجده هم مذکور ندی ، نوددې ته به هم همدا مراد وی چه لیرفع الیتیه فی القیام اوراتلونکې کې چه کوم د شبهه به سره فی السجده مذکور دی نو هغه محتمل ده چه یوازی دلایر رفع رجليه سره متعلق وی اوتشبییه یوازی په فساد کې وی ، که دا احتمال هم متعین نه وی اگرکه دمستدل لپاره مضرده لاته اذاجاء الاحتمال بطل الاستدلال دریم په متونو شروحو اومشهور فتواگانو کې چه مطلقا دنارینه و دسجده هیئت لیکلی دی هغه ددې خلاف ده اویه قاعدی درسم المفتی هغه مقدم دی نوکه دمذکوره عبارتونو دنقل صحت او دلالت دواړه مسلم وی نودی وخت کې هم دمشهوره روایتونو د تعارض په وجه غیرمقبول اوغیر معمول بها گرځی اواخرنی عبارت یعنی دردمحتار الخ هم نه دموجود والی په وجه دعینی منطبق نه شی کیدلی غالبا ددې په نقل کې هم څه غلطی به پاتې وی لکه څنگه چه دهات مهمل والی په دی دال دی خود دینه په قطع نظر کولوسره ویل کېږی چه ددې مبحث څخه هیڅ څه خطاندی په دی کې یوازی دقعود د کیفیت بیان دی اودتربع وغیره څخه احتراز ده په هرحال دزید نه دعوی درست اونه استدلال صحیح دی والله اعلم یکم جمادی الاولی ۱۳۲۲ هـ

په تکیه باندې دسجده کولو حکم تحقیق:

سول: (۱۹۲) په لاندنی مسئله اوراتلونکې روایت کې تعارض بشکاربیری ددې تحقیق مطلوب دی مسئله دسجده کولو لپاره د بالنبت اونور کوم اوچت څیز ایښودل اویه هغه باندې سجده کول پکار ندی ، کله چه دسجده توان نه وی نوبوازی اشاره دی کوی د بالنبت په سر دسجده کولو ضرورت نشته بهشتی زیور مطبوعه الامداد پریس باب صلاة المريض صفحه ۲۸ دومه حصه روایت ولایرفع الی وجهه شینا یسجد علیه فانه پکړه تحریر مختار قوله فانه پکړه تحریر مختار فی البحر واستدل للکراهة فی الخیط بنهیة علیه الصلوة والسلام عنه وهویدل علی کراهة التحريم او ونعه فی النهار قول هذا محمول علی ما اذا کان یحمل الی وجهه شینا یسجد علیه بخلاف ما اذا کان موضوعا علی الارض یدل علیه ما فی الذخیره حیث نقل عن الاصل الکراهة فی الاول ثم قال فان كانت الوسادة موضوعة علی الارض وکان یسجد علیها جازت صلوته فقد صح ان ام سلمة

كانت تسجد على مرفقة موضوعة بين يديها لعل كانت يحاول بمنعها رسول الله ﷺ من ذلك اه فان مفاد هذه المقابلة والاستدلال عدم الكراهة في الموضوع على الارض المرتفع ثم رایت القهستاني صرح بذلك رد المحتار جلد اول ص ۵۰۹ باب صلوة المريض ؟

جواب: في مرافق الفلاح وجعل ايماء براسه للسجود اخفض من ايماء براسه للركوع وكذا الوعز عن السجود وقدر على الركوع يؤمى بمالان النبي ﷺ عادمريضافراه يصلى على وسادة فاخذها ورمى بها فاخذعودا يصلى عليه فرمى به وقال صل على الارض ان استطعت والاقاوم ايماء واجعل سجودك اخفض من ركوعك برواه البزاز والبيهقي عن جابر كذا في نصب الرواية ج ۳۰۴ قال المجيب الى قوله فان فعل اى وضع شيئا فسجد عليه وخفض راسه للسجود عن ايماء للركوع صح اى صحت صلوته لوجود الايماء لكن مع الاساءة لما روينا ج ۲۵۰ وفي حاشية الطحطاوى عليه قوله وجعل ايماءه للسجود اخفض تمييزا بينهما ولا يزمه ان يبالغ في الانحناء اقصى ما يمكنه بل يكفيه ادنى الانحناء فيهما لمر عن المجتبى ، ديهشتى زيور مذكوره صفحه ددي صريح تاهبدي نوتطبيق پدي ترتيب كيدى شى چه كراهت دعدم عذريه حالت كى وى اوعدم كراهت دعدم عذريه حالت كى وى عذردا چه دباليست نه بغيريه تتييدلو كى تكليف وى وى عبارة الحاشية نفى لما كتب في المکتوب السابق من لزوم اقصى ما يمكن من الانحناء فالتص يقضى على الراى ترجيح خامس صفحه ۱۲۵.

دعوى حنفية تحقيق دواو و سجد وترمينخ په ماثوره د عاگانو وغيره كى :

سوال: (۱۹۳) عن ابن عباس ان النبي ﷺ كان يقول بين السجدين اللهم اغفرلى وارحمى واجبرنى واهدنى وارزقنى رواه الترمذى صفحه ۲۸ مطبوعه اصح المطابع حنفيانو دايه نوافلو باندي حمل كرى ددي دليل قوى خه شى دى ؟

جواب: دروى الشيخان عن ابى هريرة قال قال رسول الله ﷺ اذا صلى احدكم للناس فليخفف مشكوة باب ماعلى الامام وى رد اختار تحت قول الدر المختار وليس بينهما ذكر مستون مانصه بل فيه اشارة الى انه غير مكروه اذ لو كان مكروها لنهى عنه وعدم كونه مستونا لاينافى الجواز كالسمية بين الفاتحة والسورة بل ينبغى ان يتدب الدعاء بالمغفرة بين السجدين الخ وفيه عن

الحلية ان ثبت في المكتوبة فليكن في حالة الافراد او الجماعة والمأمون محصورون لا يتقلون بذلك جلد اول صفحه ۵۲۷ و ۵۲۸ ، ددي روايتونوداستيعاب خخه وروسته معلوميرى چه احناف په مکتوباتو او جماعت كى هم مطلقا نه منع كوى بلکه كله چه په قوم باندي ثقیل وى چه خپله په متفق عليه حديث كى مصرح دى اود سنيت دنفى خخه دموكده نفى مقصود ده ، نويه دى كى دكوم حديث سره تعارض نشته ، والله اعلم ۱۵ ربيع الاول ۱۳۲۵ هـ امداد صفحه ۸۲ جلد ۱.

په قومه او جلسه كى د ماثوره دعا د جواز د شى خواب :

سوال: (۱۹۴) د قومی او جلسی په باره كى هم په دى رسالى كى ماثوره دعا ليكلى ده اود مسلم د حديث حواله يې وركړى او امام صاحب په فرائضو كى منع فرمايې كه مناسب وى ددي سبب هم ارشاد وفرمايې ؟

جواب: لمرنى مقدمه په فرائضو كى اصل جماعت ده دوهمه مقدمه په نص د حديث امام ته په لمانځه كى د تخفيف صلوة امرده دريمه مقدمه په دې اذكارو كى او بدوالى ليدل كيږي ، نوتولى دريواره مقدمى دليل دى حمل على التطوع باندي او تفصيل د دواو و خوابونوپه مطولاتو كى شته چه د ضرورت په اندازه ئى په اعلاء السنن كى هم نقل كړى ۲۸ ذى الحجه ۱۳۴۲ هـ رشمه خامسه صفحه ۳۷۷.

دامامت نيت :

سوال: (۱۹۵) كه امام د اقتداء نيت يعنى دمقتديانود لمانځه ونه كړى نولمونځ كيږي او كنه ؟ اود چا نيت كول په هغه لازم دى ؟

جواب: كه دامامت نيت ونه كړى شى نو دامامت ثواب به تر لاسه نكړى شى ، نو دامامت د ثواب د حصول لپاره دامامت نيت ضرور دى دمقتدى د لمانځه د صحت لپاره نو كه مقتدى نارينه دى نو ضرور نده او كه ښځه وى نو هغه كه دكوم نارينه محاذى ده دغه وخت دهغې د لمانځه د صحت لپاره دامامت نيت ضرورى ده ، او كه محاذى نده نو پدي كى اختلاف دى ، او په جنازه كى بالاجماع او په جمعه او عيدينو كى بنا په صحيح قول دهغې د اقتداء نيت شرط ندى والامام بنوى صلوته فقط ولايشترط لصحة الاقتداء نية امامة المقتدى بل لنيل الثواب لوام رجالاوان ام نساء فان اقتدت به المرأة محاذية لرجل في غير صلوة جنازة فلا بد لصحة صلوتها من نية امامتها وان

لم یقتد بماذیة اختلف فيه فقیل یشرط وقیل لا کجنازة اجماعا وکجمعة وعید علی الاصح
در مختار والله اعلم امداد صفحه ۱۰۲ ج ۱

په اولین فرضو کې د قراة دوجوب تحقیق او ورسره په اخرینو کې دسورت یوځای

کول او ددې متعلق نور مسائل

سوال: (۱۹۵) ای د دین علماء او د شرع متین مفتیانو په فرضو د ماسپښین او مازیگر کې په شفع اولی کې قراة فرض دی او که په اخری کې یا مطلق دوه رکعتونو کې که په اولی کې فرض ده نو هغه سړی چه په اخری کې قصداً قراة ترک کړ دهغه لمونځ صحیح شواوکنه؟ او کوم سړی چه سهواً ترک کړی په هغه باندې سجده سهو واجب ده اوکنه؟ که کوم شخص په شفع ثانی کې قصداً یا سهواً سورت یا بعض سورت دفاتحی نه وروسته ولوست توبه دی باندې په کوم صورت کې سجده سهو واجب ده، او کوم صورت کې نده، که کوم شخص قصداً یا سهواً دسورت یوځای کول ترک کړ نو دهغه سړی په کوم صورت کې په شفع ثانی کې سورت قصاکړی، او د قضا په صورت کې په سړی او جهري دواړو لمونځونو کې به قضا کړی یا یوه کې؟ او په کوم صورت کې په دی باندې سجده سهو واجبېږي، په سهار لمانځه کې ضم دسوره په رکعتینو کې واجب دی او که یوه کې، د ماسپښین په لمانځه کې دسوری ضم په کومو رکعتونو کې واجب ده او کوم چه سنت دی دڅلور رکعتونو په څلور وارو رکعتونو کې قراة فرض دی یا شفع اول یا ثانی یا بعض کې اوضم دسورت په ټولو رکعتونو کې واجب دی یا بعضو کې او څو رکعتونو کې د ترک ضم سورت څخه سجده واجبېږي، کوم سړی چه د ماسپښین یا عصر د فرضو په څلورم رکعت کې شریک شو هغه پاتې درې رکعت په څه ترتیب اداء کړی، د څو رکعتونو څخه وروسته جلسه وکړی په څو رکعتونو کې ضم دسورت وکړی؟ او څومره رکعتونه دسورت نه بغير وکړی، او کوم سړی چه دریم رکعت کې شریک شی هغه خپل پاتې رکعتونه په کوم ترتیب اداء کړی، اوضم دسورت په څو رکعتونو کې وکړی، خواب فقط د کتاب په سند تحریر وفرمایې، بینوا عند الله توجروا؟

جواب: په فرض کې دوه اولو رکعتونو کې قراة واجب دی په اخرینو کې اختیار دی چه قراة وائی اوکنه؟ یا تنبیح وائی یا ساکت پاتې کیږي، والقراة فی الفرض واجبة فی الركعتین وهو مخیر فی الاخرین هدایة، نو که اخرینو کې قصداً قراة ترک کړی نو لمونځ صحیح دی او که سهواً به ترک کړی هلته هم په راجح قول لمونځ صحیح دی او سجده سهو واجب ده

ولهذا لا یجب السهو بترکها فی ظاهر الروایة هدایة او په شفع ثانیه کې قصداً یا سهواً دفاتحی نه وروسته دسورت یا ځینې سورت له یوځای کولو سره سجده سهو واجب نده دا خلاف اولی ده واکنفی فیما بعد الاولیین بالفاتحة فانها سنة فی ظاهر الروایة ولوزا دلایاس به در مختار فکان الضم خلاف الاولی ردالمحتار، او که په شفع اولی کې به قصداً ضم دسورت ترک کړه نو واجب پرینودل قصداً وشونو لمونځ مکروه تحریمی شو، اعاده واجبه شوه، او سجده سهو کافی نده، او که سهوائی داسې وکړ توبه اخرین کې دی دفاتحی نه وروسته ولولی او په جهري لمونځ کې فاتحه او سورت دواړه په جهرسره ولوله، وان قراة الفاتحة ولم یزد علیها قرء فی الاخرین الفاتحة والسورة وجهر ویجهربهما هدایة او سجده سهو واجبېږي اودسری او جهري دواړو حکم یودی دسهار د لمانځه دواړو رکعتونو کې قراة فرض دی، اود ظهر او عصر په شفعه اولی کې فرض دی لمامر من الهدایة ان القراءة فی الفرض واجبة فی الركعتین، په سنن رباعیة کې څلور وارو رکعتونو کې قراة فرض دی، که سهواً به ترک کړ نو سجده سهو واجبېږي، هغه څوک چه یو دوه رکعت به د امام سره فوت شوی وی هغه مسبوق بلل کیږي ددی پاتې لمونځ د قراة په حق کې اول دی اود تشهد په حق کې آخر دی ویقضى اول صلاته فی حق قراة و آخرها فی حق تشهد، در مختار نو کوم سړی چه د عصر او یا ماسپښین په څلورم رکعت کې شریک شو د امام د فراغت نه وروسته دی په ودریدلو سره ثناء او تعوذ ولولی فاتحه او سورت دی ولولی اود رکعت په پوره کولو سره دی قعده وکړی بیادی ودریږي دارکعت دی هم فاتحه او سورت ولولی ورپسې رکعت دی یوازی په فاتحی لوستلو سره پوره کړی، او په دریم رکعت کې شریکیدونکې دی دواړه رکعتونه په فاتحه او سورت سره اداء کړی او ددې دواړو په مینځ کې دی جلسه نه کوی، د دواړو نه وروسته دی قعده کولو سره فارغ شی هغه چه په مغرب کې په دریم رکعت کې شریک شو هغه دی دواړو کې فاتحه او سورت ولولی او په هر رکعت دی کینی، والله اعلم امداد صفحه ۱۰۷ ج ۱

په لمانځه کې ورون (کنائی) زنگون درې عضو دی او که دوه

سوال: (۱۹۶) دنارینه و دنامه نه تر کنائی پورې بدن پټول فرض او په لمانځه کې څلورمه برخه اندام لوخیدل مفسد د صلاة دی نو آیا کنائی علاحده، او ورون او زنگون علاحده اندامونه دی یا داتول یودی؟

جواب: کنائی یو عضو دی، او ورون او زنگون یوځای کولو سره یو عضو فقط، تنه اولی صفحه ۳۵

په جامو باندې ناپاکې ليدونکې باندې دڅو وختونو لمانځه اعاده کول لازمي دي :

سوال: (۱۹۷) یوسری دجمعی په ورځ جامی بدلې کړی او دشنې په ورځ کې په دی کېرو باندې دناپاکې لگیدل ولیدل نودی سړی باندې دڅو لمونځونو راگرځول شته ؟

جواب: فی الدر المختار فصل البیر وجدفی ثوبه منیالی قوله اعاده من اخرا احتلام ای من اخر نوم کما فی ردالمحتار، ددی نه معلومه شوه چه داخیری خوب څخه چه پاڅیده ددغه وخت څخه لمونځونه دی راوگرځوی فقط ۳۰ رجب ۱۳۲۹ هـ اتمه اولی صفحه ۳۲.

سوال: (۱۹۸) یوسری چه دشپې جامو اغستلوسره ویده شی سهارې په دغی جامی باندې دناپاکې اثر پیدا شوی ده ته دامعلومه نده چه دڅو ورځوداوینځلو حاجتمندوه، اوس داسری دڅو ورځو لمونځونه راوگرځوی، او داسری ډیر پریشان دی ؟

جواب: وجدفی ثوبه منیالی او دما اعاد من اخرا احتلام ویول و رعا ف کذا فی الدر المختار و فی ردالمحتار فی بعض النسخ من اخر نوم وهو المراد بالاحتلام لان النوم سببه کما نقله فی البحر، ج ۱ ص ۲۲۲، ددی روایت څخه معلومه شوه چه دوروستی خوب نه دی لمونځونه راوگرځوی یعنی که خوب نه پاڅیدل په فجر کې ېې ولیدل نویدی دی پوه شی چه دی دشپې احتلام شوی غسل کولوسره دی فجر ادا کړی او که دفجر ادا کولونه ېې وروسته ولیدل نو دسهار لمونځ دی راوگرځوی ۲۴ جمادی الاولی ۱۳۳۳ هـ

امام لپاره جهربالتکبیر سنت دی واجب ندی :

سوال: (۱۹۹) که امام په سهوی سره دانتقالو دتکبیرونو څخه کوم تکبیر په جهرونه ویلی، خفیه ېې وویلی ددینه سجده سهولزمیرې او کنه ؟

جواب: نه ځکه دتکبیراتو په جهرو ویل دتکبیراتو سنت دی، کذا فی الدر المختار فی سنن الصلوة حیث قال وجه الامام بالتکبیراه فقط ۱۲ شعبان ۱۳۲۹ هـ

دشهمه وخت کې دسبابی گوټی پورته کولو حکمت :

سوال: (۲۰۰) په التحیات کې چه کومه دشهادت گوټه پورته کیږی دهغې څه اساس دی ؟ داسلام شارع کوم سبب بیان فرمایلی او کنه ؟

جواب: دتوحید هغه اشاره دی چه شیطان لپاره ناخوښه ده دروایاتو په نظر

سوال: (۲۰۱) دسلام تروخته درفع سبابه پاتې کیدلو څه دلیل دی ؟ ماډیری هلی ځلی وکړی خو پیدانشو بلکه مولنا عبدالحی صاحب په التعليق الممجد کې دملاعلی په حواله دانقل کړی والصحيح المختار عند جمهور اصحابنا ان يضع كفیه علی فخذیه ثم عند وصوله الی کلمة التوحید یعقد الخنصر والنصر ویخلق الوسطی والاهام ویشیر بالمسبحة رافعا عند النفی واضعا عند الاثبات ثم یستمر علی ذلك لانه ثبت العقد عند ذلك بلا خلاف ولم یوجد امر بغيره فلاصل بقاء الشئ علی ما هو علیه ددینه معلومیږی چه رفع سبابه یواځی دنفی په وخت کیدل پکار دی بیادهغې اینودل پکار دی او همدا ترتیب خلق سره له وضع سبابه دلمانځه تراخه پورې پکار ده او کوم حدیث چه دترمذی په ابواب الدعوات کې ده دهغه نه رفع اسبابه الی آخر الصلاة نه ظاهر ېږی بلکه دهغه نه یوازی دامعلومیږی چه قبض اصابع اویسط سبابه دلمانځه تراخه پورې پکار ده په هر کیف درفع سبابه الی آخر الصلاة کوم روایت سره دهلو څلو په سترگو راغلو ؟

جواب: ربنسبیا دترمذی روایت په بقاء اشاره کې صریح نده اگر که متحمل ده اود ملاعلی قاری دعبارت مدلول هم په حقیقت کې دقبض اصابع اویسط سبابه ده اوبقاء اشاره نده نودزبور بهشتی دمضمون څخه رجوع کوم او هغه په دی ترتیب بدلولم په تشهد کې دلاله په وخت گوته پورته کړه او په الا لله باندې ېې کوزه کړه خود عقد او خلقی هیئت دلمانځه تراخه پورې باقی پریږده وجزاکم الله علی هذا التنبيه یکم صفر ۱۳۳۵ هـ ترجیح ج ۵ صفحه ۲

سوال: (۲۰۲) سائل دیوه طالب العلم څخه اوریدل شوی چه جناب والا دبقاء اشاره الی آخر القعدتین پورې څخه رجوع فرمایلی ده بنده پدې کې شکې دی کومه چه دحل په غرض عرض ده امیددی چه د خواب ورکولوسره سرفراز کولوسره ممنون وگرځوی دشبهی تقریر دادی چه رفع عند النفی و وضع عند الاثبات لکه څنگه چه صاحب دمحیط اوبرهان، درمختار او علی متقی اوملاعلی قاری، اودهغوی په اتباعو کې شیخ عبدالحق، محدث ده لوی اومولنا عبدالحی للکهنوی وغیر هم رحمهم الله اختیار فرمایلی دی دهې ثبوت کوم حدیث یا اثر یاروایت عن الائمة څخه لاسته رانغلی سواء ددینه چه دشمس الائمة حلوانی څخه مروی ده اونکته درفع النفی او وضع للاثبات لپاره متضمن ده

مهییب شمس الائمة (حلوانی) دشامی دتصریح مطابق ددریمی طبقی دفتهاو څخه دی چه څمونږ لپاره دهغه بلکه دهغه نه وروستو خلکو قول هم جحت دی لکه څنگه چه په درمختار کې دی واما نحن فعلمنا اتباع ما راجحوه وما صححوه الخ بیاد نور و مصنفینو کثیرینو نقل کول دال

دی چه داقول منصور او معتمد دی شاذ او مرجوح ندی دهمدی لامله دتزیین العیارت والادیته دجمهور قول ویلی دی عیارت هکذا و قالوا ای جمهور علما یا یرفع المسیحة عند قول لا اله و یضعها عن قول الا الله ۳۰ او به یوخای کپی بی ویلی دی الصبیح المختار عند جمهور اصحابنا الله یضع الی قوله و یشیر المسیحة رافعا لها عند النقی واضعها عند الاثبات ص ۷۰. نومونی ته دمقلدینویه حیث دهغه مخالفت او یاد هغه نه ددلیل مطالبه کولو گنجایش نشته ، فی ردا اختارعت قول الدر المختار کمالو افتونانی حیاقم مانصه ای کمانتبعهم لو کانوا احياء و افتونا بذلك فانه لا یستعمل الفهم ج ۱ ص ۸۰ البته که ددی په مقابل مذهب کپی بل قول هم منقول وی نودهغه ترجیح ممکن وه . یا کوم صحیح او صریح حدیث ددی خلاف وای بیاد ددی قول ترکول به واجب و او که په حدیثه روایتونو کپی غور و کولی شی نودتهلیل په وخت داشاری تخصیص پته هم لگیدله . فی تزیین العیارة عن معاذ بن جبل و فیه یشیر باصبعه اذا دعا رواه الطبرانی فی الکبیر ص ۸۰ ، او ددعا تفسیر په تشهد سره مسلم ده او ظاهر ده داذا کلمه دتوقیت لپاره ده چه معلومیری چه اشاره یوازی دتهلیل په وخت وه نودتهلیل په ختمیدوسره اشاره هم ختمیری او همدا حاصل دی درفع عند النقی و وضع عند الاثبات او دابوداود او نسائی په روایت کپی دی رافعا اصبعه السبایه و قد حناها شینای امالها تزیین ص ۸۰ او په اشاره کپی دگوتی سیده والی لیدل شوی نودغه انحنا هغه وخت وی چه اشاره خونه وی لکن د عقد هیئت دی باقی پریږدی نوددینه دوه کاره ثابت شول یو داخه پورې اشاره مستمر نه کیدل ، دوهم د عقد مستمر کیدل بیاد اشاری د عدم استمرار تفسیر دلته د حدیث داذا دعا خه کیری

سائل په خلاف دابقاء داشاری تراخر القعدتین چه ددی ثبوت کپی خووجهی په ذهن کپی راخی چه دهغونه دخو عرض دی اوله وجهه دترمذی روایت کپی مندرجه وجه ثانی ملاعلی قاری په تزیین العیارة کپی دنقل کولوسره فرمایلی دی وروی ابویعلی نحوه ای نحو ماروی الترمذی الاتی فی الوجه الثانی ، و قال فیه بدل بسط یشیر بالسبابة انتهى و هکذا نقل الشامی فی رفع التردد عن تزیین العیارة د حدیث دابویعلی د حضور ﷺ دسلام پورې داشاری باقی پاتی کولو باندی صراحة دال دی

محبیب په دی روایت کپی زمان تحقیق نشته که دادقواعد و موافق قابل احتجاج وی نوبینا په دی عمل اودهغه مشهور قول پریسودل ضروری ده اوچه کله احتجاج کیدل ثابت نه شول نوددی وجود کالعدم دی اودهغه قول دترک کومه وجه نشته نودابویعلی دروایت درجالو تحقیق پکار دی

سائل دوهمه وجه من عاصم بن کلب عن ابيه عن جده قال دخلت على رسول الله ﷺ وهو يصلي وقد وضع يده اليسرى على فخذه اليسرى ووضع يده اليمنى وقبض اصابعه وبسط السبابة وهو يقول يا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك رواه الترمذی داروایت هم دابویعلی دروایت مؤیددی ددی لامله چه سبایه د عقد او تحلیق په وخت لږ کړه وی تام هواری نه وی تر هغه پورې چه اوچته نه شی

محبیب : داخود مشاهدی خلاف دی

سائل نوددی روایت هم مطابق نه صحیح التزامی مدلول استمرار داشاری ده همد اوچه ده چه په راتلونکې روایت کپی چایه یشیر بالسبابة او چایه بسط السبابة باندی تعبیر کړی ده

محبیب : دهمدی په مبنی د مشاهدی خلاف کیدل مذکور شول

سائل دریمه وجه عن ابن عمر ان النبي ﷺ كان اذا جلس في الصلاة وضع يديه على ركبتيه ورفع اصبعه اليمنى تلى الالبهام ودعاها حديث رواه مسلم وابوداود و الترمذی ، وفی شرح معانی الآثار عن وائل بن حجر الحضرمی فلما قعد عقد اصابعه وجعل حلقة بالابهام والوسطى ثم جعل يدعوي بالآخرى دغه حدیثونه هم ددعاء په وخت په اشاره کولو دال دی او که مذکوره حدیثونو کپی ددعاء خخه دلما خه اخره دعاء مراد وانه خيستل شی اودعاء د تشهد یا تهلیل په معنی مراد کړی شی نو پدی وخت کبسی هم رفع عند النقی او وضع عند الاثبات درست نه کیری ددی لپاره چه طحاوی وغیره هم جعل يدعوي بالآخرى روایت کړی چه په استمرار دال ده اودا په همدی کبسی مقصود دی

محبیب : دلالت علی الاستمرار غیر مسلم دی

سائل (خلورمه وجه) امام طحاوی د حدیث هم جعل يدعوي بالآخرى خخه عدم تورک فی القعدة الاخيره باندی استدلال کوی ، اوداهغه وخت مستقیم کیری چه په حدیث دی هم جعل يدعوي کبسی دعاء داخر الصلاة مرادوی نوددی نه دطحاوی هم داستمرار اشاره الی آخر الصلاة قائل والی لزمیری (فی شرح معانی الآثار قال ابو جعفر فهذا يوافق ما ذهب اليه من ذلك وفی قول وائل ثم عقد اصابعه يدعوي ليل على انه كان في اخر الصلاة)

محبیب : ديدعو په تفسیر کپی دطحاوی قول حجة لزمه نده

مسائل (وجه خامس) عن بشراته سمع ابن عمر يقول ان رفعكم ايديكم في الصلوة لبدعة والله ما زاد رسول الله ﷺ على هذا يعني يا صبيعه (رواه ابن ابي شيبة) ددي اثر خنجه معلومه شوه چه اشاره في الصلاة در رفع يدين قائم مقام ده اوظاهره ده چه رفع يدين مع بسطهما سوال لپاره موضوع ده نه چه دتهليل لپاره چه عادتاً سائل دمسئول عنه په طرف لاس اوږدولوسره دعا غواړي او شريعت هم داسې ادبونه ددعا شمار كړي دي. نور رفع يدين به دسوال محل شي دكوم نه چه گومپري چه ددي نائب مناب (اشاره بالسيابه) محل دسوال هم يعني دعاء دآخرت دصلوة وي دايله خبره ده چه دتهليل ددعا مقدمه كيدوسره دكامل الجزء كيدو په سبب هغه هم محل درفع يدين كښي داخل شواو ددي په واسطه په محل كښي ددي نائب هم داخل شو. دهمدي لپاره دتهليل دابتداء څخه داشاري امرده، علاوه له دينه په اشاره كښي دنيايت لرفع اليدين دجهت سره يو بل جهت اشاره (فعليه) الى التوحيد والاخلاص وه چه بيهقي روايت كړي ان النبي ﷺ كان يشير بهما للتوحيد، اودابن تميمي څخه روايت دي (سنن ابن عباس عن تحريك الرجل اصبعه في الصلوة قال ذلك الاخلاص) دتهليل دابتداء څخه حكم وه چه ددعا د ادب كيدوسره يو بل هدف يعني اشاره الى التوحيد والاخلاص هم حاصل شي اودقول اوفعل ترمينخ مطابقت راشي يباباريكي داچه ددي فوائدوتر څنگ نوري قاندي لکه انقطاع دظمعي شيطان لاضلاله ابعده والقائه في الشرك، ورفع سهو ووقع شيطان وتخويف شيطان هم مرتب كيږي چه وار ددي هي اي الاشارة اشد على الشيطان من الحديد (رواه البيهقي) او وارد دي چه هي مذبة الشيطان لا يهاو احدكم مادام يشير باصبعه، اووارد دي چه تحريك الاصابع في الصلاة مذعة الشيطان، رواه البيهقي، الحاصل اشاره بالمسبحه درفع اليدين في ادعاء دقائم مقام كيدلو په سبب دسلام دآخره پورې به پاتې وي

محيب دابن عمر قول په دي كښي صريح ندي داهم يوه معني كيدې شي چه حركت درفع يدين دلمانځه دهيت سره منافي ده ځكه در رسول الله ﷺ څخه په لمانځه كي دومره حركت څخه زيات ثابت نده، دغه حركت په كومه موقع و ددينه روايت ساكت دي اونور روايتونه مبين دي، چه دتشهدوخت و، پاتې شوه په مذكوره حديثونو كي كه داوجه ثابت هغه وي په مانحن فيه كي هيڅ څه غلط ندي او وروستي حديث ته خوابن حجر ضعيف هم ويلي دي كمافي المرقاه جلد ۱ ص ۵۵۵. اوسائل چه تهليل دصلوة دآخرددعا دمقدمه كيدلو په سبب داشاري ځاي گرځولي كه داكار صحيح وي نو په قاعده اولي كښي به اشاره نه وه چه هلته تهليل ددعا

مقدمه نده وهو كماتري نوري دعاگانې داخر صلوة موكدې ندي نولزمپري چه دهغه په ترك باندي اشاره عيت ده وهو كماتري

مسائل وجه سادس هر كله چه دصحيحه كثيره حديثونو اواثر صحابه څخه سنيت داشاري ثابت شول او ددي په مقابل كي كوم حديث يا اثر صحيح ضعيف هم داسې نشته چه داشاري نيت رفع شي، نوقياس حلي داسې غواړي چه داشاري سنيت دقعدې اخره پورې پدي ترتيب دوامداره پاتې كيږي چه داصول مسئله ده چه شي په خپل سابقه حالت باندي باقي پاتې كيږي ترڅوچه كوم بدلونكي امريداشوي نه وي نو داشاري سنيت حكم به دقاعدي آخره پورې باقي پاتې وي

محيب دلته دبدلونكي نه پيدا كيدل يقيني ندي، ددريمي طيقي فتوي ظني دليل ده، دمغير دوجود دوهم داچه يوقياس ددي معارض هم دي هغه داچه اصل عدم اشاره للمعارض ده نو دعارض دليري كيدلو سره اشاره مرتفع كيږي لکه څنگه دلمانځه په اصل كښي رفع يدين عدم ده مگردانتقال دعارضيدوسره ددي تحقق كيږي، بيا ددي دارتفاع څخه هغه رفعه هم په وضع پايه ارسال باندي بدلېږي، گني دسائل دقياس مقتضي داده چه مثلاً دوترپه دريم ركعت كښي چه دقراءت نه وروسته رفع يدين كولي شي اوددينه وروسته وضع يا ارسال په روايتونو كي منقول ندي نو پكارده چه همغه هيئت درفع دركوع تروخته پورې دوامدار پاتې شي، اوقنوت همدغه هيئت رفع په حالت كښي ولوستل شي، فافهم، البته ددي قياس څخه په تزيين كي داستمرار هيئت عقد لپاره كار اخستي ده (ويشير بالمسبحه رافعالها عند النفي وواضعها عند الاثبات ثم يستمر على ذلك لانه ثبت العقد عند الاشارة بلا خلاف ولم يوجد امر غيره فالاصل بقاء الشيء على ما هو عليه واستصحابه الى اخر امره وماله اليه هذا ص ۱۷) اوهيڅ معارض ددي قياس هم نشته بلكه دترمذي حديث ددي مؤيد دي نو په استمرار عقد كښي به په دي قياس باندي عمل وي

مسائل وجه سابع داسې ده چه هر كله څمونږ دري امامان ابو حنيفه وصاحبين څخه حكم دسنيت اشاره په معتبره روايت ثابت شواو ددي په مقابل كښي كوم رافع پيدانشونواشمه ودمذهب په بناء هم داشاري دسنيت حكم تر آخره باقي پاتې كيږي؟

محيب فيه ما قدم في الجواب عن الوجه السابق

التماس: ۱، که تربین عبارت دلته وی نو تکلیف وفرمانی دلته نی امانت را ولیبری دهقی مطالعه ضروری بشکارتی (۲)، دلته کتابونه نشته ماته داوولی وجهی دروایت مذکوره خخه خه تردد پیدا شو، که دهغه خای حضرات دتولوا جزا و تحقیق و کبری اخیر خبره ترلاسه کبری شی زه به دهقی اتباع و کرم ۱۲ جمادی الاول ۱۳۳۵ (ترجیح ۵ ص ۲)

سوال: (۲۰۳) به بهشتی زیور دو همه حصه کبسی لیکلی دی چه دتشهد لوستلو به وخت کله چه کلمی ته ورسیبری نودمینختی اوغتی گوتی ته دی حلقه جوړه کبری دکلمی گوتی دی اوچته کبری اودسلام ترگرخولو پوری دی همداسی اوچته وساتی، لکن ددی خای خوملایان صاحبان به دی معترض دی اووانی چه دادشافعی المذهب طریقه ده اوپه حنفی مذهب کی ترآخه پوری دگوتی اوچت ساتل به کوم کتاب کبسی نشته لکه چه دغوخلکو دارودویریو کتابونه ماته راوینودل چه پکی (دشامی اوکیبری وغیره) حواله شته، به کوم کبسی چه لیکلی دی چه داشهدان لاله دوینا به وخت کبسی دکلمی گوتی اوچتول اوکله چه الا الله به ژبه وائی به دغه وخت کبسی گوتی راوغورخوی؟

جواب: لپونی راکړه کړه دامعنی ده دراغورخولو او حلقه جوړه ساته اویبخی نی مه غورخوه، صرح به ملاعلی قاری فی رساله تربین العبارة بتحسین الاشارة، ۱۴ جمادی الثاني ۱۳۳۳ هـ (دلته ثلثه صفحه ۴۱)

دبغولپاره په تشهدکې دسبابه اوچتول

سوال: (۲۰۴) ښځې په تشهد کبسی رفع دسبابه وکړی اوکنه؟ که دهغوی لپاره هم درفع حکم وی لکه څنگه چه ظاهره ده نوزیور بهشتی کبسی نی لیکل پکارؤ دا کار دزیات تست هر ورو خلاف ده خو هیڅ چایه دی خای کی فرق بین النساء والرجال ندی لیکلی؟

جواب: ددی لپاره چه فقهاوپه باب صفة الصلاة، کی التزام کړی ده چه په کومو حکمونو کی دنراوښځې تر مینځ تفاوت شته دهغی تصریح بی کړی دی اوریف سبابه پکی تصریح ده داددی دلیل ده چه دا مشترک حکم دی، پاتی شوه شبه دزیات تست رد خلاف کیدلونو ضعیف ده ځکه رفع الیدین به اتفاق سره عند التحريم مشروع او مستنون ده اویقیناپه دی کبسی داشاره یالسبابه خخه زیات کشف دی فقط (امداد صفحه ۳۶ ج ۱)

^۱ لکه چه هغه رساله پیدا شوه هغی ته په کتلوسره به دی خواب کی لپاری اضافه هم واقع شوه ۱۲ مته

دقدمونو دبرابرولو حکم په ولاړه کی

سوال: (۲۰۵) صفحه ۲۰۲ جلد ۲ الهادی دجمادی الثاني ۱۳۴۵ سطر کبسی نی دحضرت انس په روایت حواله ورکړیده چه در رسول الله ﷺ دتاکید سره ټولو خلکو صف سیده کاوه نودمونې خخه هر یو خپله اوږدی دهمڅنگ داوړوسره ملاوه وله، اوخپل قدم بهی دهغه دقدم سره ددینه علاوه هم ډیر تاکید لیکل شوی مگر مونږ به هر خای کبسی لیدلی چه ددی نه څوک کوم خیال کوی اونه څمونږ علماء کله ددی تاکید کوی که کوم ډیر محتاط عالم کله تاکید هم وکړی نوددینه زیات نده چه اوږه داوړی سره یو خای شی اودقدم ذکر می کله هم نه دی اوریدلی؟

جواب: آیاداهم لیکل شوی چه هغوی ترآخه پوری یو خای پریښودلی، آیاداممکنه نه ده چه دصف دسیده کیدلو لپاره قدم می دقدم سره یو خای کولوسره لیدلی دی، بیا نی په خپل حالت باندې پریږدم، ځما خلاصه داده چه محاذات یا الزاق چه حدیثونو کی راغلی ددی لغوی مدلول دمحاذات یا الزاق حدوث یا دهغه بقاء ده ۲۷ صفر ۱۳۵۱ هـ (التور صفحه ۱۰ اشوال المکرم ۱۳۵۱ هـ)

دهغه انحراف عن القبلة اندازه چه مفسدنه وی

سوال: (۲۰۶)

فی رد المختار وکان الخط الخارج من جبین المصلی یصل علی استقامة^۱ الی هذا الخط المار علی الکعبة فانه بهذا الانتقال لا تزول المقابلة بالکلیه لان وجه الانسان مقوس ثم قال المفهوم مما قد مناعن المعراج والدر من التقييد بمحصول زاويتين قائمتين عند انتقال المستقل لعین الکعبة یبناو یسار الله لایصح لو كانت احدهما حادة والاخری منفرجة بهذه الصورة وفيه ان الانحراف اليسر لا یضرو هو الذی یبقی معه الوجه اوشی من جوانبه مسامتة للکعبة اولهوانها بان یخرج الخط من الوجه او من بعد جوانبه ویمر علی الکعبة اولهوانها مستقيما ولا یلزم ان یكون الخارج علی استقامة خارجا من جبهة المصلی بل نهناو من جوانبها کما دل علیه قول الدر من جبین المصلی فان الجبین طرف الجبهة وهما جبینان ج ۱ ص ۳۰۰ و ۳۰۱ شب ۲۷ صفر ۱۳۳۱ هـ (ستمه ثانیه صفحه ۱۸)

^۱ نی علی زاویتی قائمتین ۱۲

دقبلی ختہ د انحراف حد چه مفسد لمانتہ نہ وی

سوال: (۲۰۷) پدی مسئلہ کی دین علماء خہ فرمائی چہ دافریقا هیواد د بریون پہ بنہار کی یوہ مسجد واقع دی دلائدینی نقشی مطابق لہذا پہ دی صورت کینی کوم طرف چہ دمحراب ختہ واقع دی کہ لمونخ وکرای شی نو جائز دی اوکنہ؟

دمسجد صورت دادی، دغلطی لاملہ پہ دی ارخ باندی بنا کیری دمعلو میدلو ختہ اوس دقبلی دطرف فرق دومرہ دی چہ برہ چہ ددنیا کومہ نقشہ دی پہ ہفی کینی دبریون بنارچہ پہ کوم طرف واقع دی ہفہ ہم ملاخطی لپارہ ورائندی دی؟

S پہ مستقیم طرف چہ کوم خط گش کری شی کہ د مصلی دتندی او اوچولی کومی برخی ختہ ہم داسی خط راووخی چہ دلمری خط ختہ پہ قائمہ زاویہ باندی تقاطع وکری نوپہ دومرہ انحراف سرہ لمونخ کیری اوکوم چہ دکوم جزء ختہ داسی خط راونہ وخی نولمونخ نہ کیری اوس داویہ خپلہ وکتل شی دلیل المسئلۃ^۱ (ما فی رد مختار وکان الخط اخ قلت ماخذہ قولہ تعالیٰ قول وجہک شطر المسجد الحرام حیث امر بتولية الوجه لا الجبهة خاصة) تہ ص ۱۸،

دریج دائری پوری دطرف اختلاف مضرندی

سوال: (۲۰۸) دجماعتونود جو رولوپہ وخت کی پہ پنجاب کینی قبلہ نی دستاری دقطب ختہ شمال جو رولو سرہ پدی زاویہ قائمہ لوسرہ مغرب جو رولو اوپہ ہر مسجد کینی دکعبی طرف برابر مغرب طرف جو ریدی، خما گمان دی چہ کلہ حملہ کونکو مسلمانانواو مبلغینود تولونہ ورائندی دہندوستان سندتہ راغلل نو صورت تہ نزدی بندر گاہ باندی کوزشول ہلتہ چہ پہ اولنی

^۱ قدمرت هذه العبارة قبل هذا السؤال متصلا ۱۲۳ متہ

بت خانہ کی دمسجد تعمیر وشو، پہ صورت یا ہفہ تہ قریب خود مسجد دغہ طرف بالکل مغرب کی درست دی، لکن پہ شمالی ہند کینی دمسجد ونو طرف دکعبی پہ طرف ندی گر خولی شوی ددی خہ انتظام وکری شی؟ دگجرات پہ بنار کی دمسجدونو دطرف امتحان دکمپاس پہ ذریعہ واخستل شونو پہ تولو کینی فرق راووتہ دخینولی درجی فرق واودخینو زیات، دری مسجدہ ہم، نو تقریباً دیر شو مسجدونو کی یو طرف نشتہ دہمدی لپارہ دحضور دراپی اوشرعی مسئلہ معلومول غواری آیاد اغلطی دعلماؤ دکومی کمیتی لہ خواؤاویا مسلمانانویودیل پہ تقلید کینی ہر خای کی داغلطی کریدہ؟ فقط

جواب: دریج دائری ختہ کم اختلاف مضرندی، دتولو لمونخ کیری

داول خط پس دہم خط

برنی مندرج خواب آیاد جناب فتویٰ پہ ذاتی گمان باندی مبنی دہ اوپاد دی تاہد دکوم کتاب پہ حوالی سرہ کیدی شی؟

جواب: فی رد مختار من الدرر وجہتہا ان یصل الخط الخارج من جبین المصلی الی الخط المار بالکعبۃ علی استقامۃ بحث یحصل قائمتان الی قولہ ویؤیدہ ما قال فی الظہیریۃ اذا تیان من اوتیاسر تجوز لان و جہ الانسان مقوس الخ وفيه يلزم ان يكون الخط الخارج علی استقامۃ خارجا - من جبهة المصلی بل منها ومن جوانبها کما دل علیہ قول الدرر من جبین المصلی فان الجبین طرف الجبهة واما جبینان وفيه ولا یخفی ان اقوی الادلة النجوم والظاهران الخلاف فی عدم اعتبارها انما هو عند وجود انحراب القدیمۃ اذ لا یجوز التحری معها کما قدمناہ لئلا یلزم تحطیۃ السلف الصالح وجاهلیر المسلمین بخلاف ما اذا کان فی المقایزۃ فینبی وجوب اعتبار النجوم ونحوها فی المقایزۃ لتصریح علمائنا وغیرہم بکونہا علامۃ معتبرۃ اہ (شرائط الصلوۃ) داتول عبارتونہ خما پہ دعوی باندی کافی او واضح دلیلونہ دی چہ دریج دائری ختہ کم اختلاف مضرندی فقط

بقیۃ السؤال: دلته خمونہ سرہ حکومت یوہ احاطہ دمسجد لپارہ وقف کریوہ چہ دقبلی پہ لورندہ لکن پدی کی دریج دائری نہ دیر کم یعنی پہ اندازہ د ۱/۲ حصہ ددائری فرق کیدای شی آیا ہلتہ مسجد جو ر کیری شی؟ خکہ چہ دقبلی مخ طرف کولو کی دخلور طرف ختہ دتوتود کات کولو ختہ خلور دیوالی بالکل لہ مینخہ خی، کہ پہ داسی ترتیب مسجد جو رولو کینی اعتراض نہ وی نو مسجد دیر زیات لوی پیری اود ضرورت تول خیزونہ جو پیری؟

جواب: برنی گنجایش دمسجدونودجورولولپاره مذکورده ترخود جمهورمسلمین خطاکول لازم نه شی لکن په قصدسره مسجدمنحرف جورول چه پکې مذکوره مفسدی یعنی دتخطیه څخه زیات مفسددي. لکه افتراق بین المسلمین واطالت لسان معترضین وجسارت عوام علی الخروج عن الحدودواستخفاف حدودوامثالهاد مصلحت خلاف دی نظیره مامرمن عدم اعتبارالنجوم فی المساجد القديمة وفی اعتبار هافی المفاوز ددغومفاسدوپه مقابله کښی دا حاطی کم والی ډیر اسانه دی دا ځماراې ده. بهتره وه چه دنورو اهل علم حضراتو څخه هم مشوره شوی وی کتبه اشرف علی ۲ رجب ۱۳۵۷ هـ النور صفحه ۹ شعبان ۵۷ هـ

دناوورغوی دښې عورت کیدلو تهقیق

سوال: (۲۰۹) ددې نه مخکې دالبکل کیدل چه کله ښځه دلاس دورغوی شا لوڅولوسره لمونځ ادا کړي نو ددې اعاده کول لازمی دی اوکته؟
ددې ځواب جناب عالی داتحریر فرمایلی چه ددې لمونځ صحیح دی اعاده دی نه کوی اوس داخبره دمعلومولوده چه هرکله په درمختار کښی دا لیکلی دی چه (فظهر الکف عورة علی المذهب) نوهرکله چه په لمانځه کښی ستر عورت ونه شونولمونځ ونشونوددې اعاده ضروري شوه. لهذا ددې تردد رفع وفرمانی؟

جواب: ددې لپاره چه ظهرکف عورت کیدل مختلف فیه دی ماسهولت اوعامی بوختیا لپاره دوم قول واخسته ۲۱ جمادی الاولی ۱۳۳۱ هـ (تتمه ثانیه صفحه ۲۹)

په سجدي کې داکثر تندې ایښودلو وجوب

سوال: (۲۱۰) ددین علماو پدې مسئله کښی څه فرمانی چه په لمانځه کښی دسجدي په حالت کښی څومره برخه دتندی لگول په زمکه باندي واجب دی؟ که لږ برخه دتندی په زمکه کیښودی شی او اکثره کیښودل شی نولمونځ بیا کراهته کیږي اوکته؟ بینواتوجروا

جواب: فی الدر المختار وسجدبانقه وجهته ووضع اکثرها واجب وقيل فرض کيعضاوان قل وفي ردا مختار اختلف هل الفرض وضع اکثر الجبهة ام بعضهاوان قل قولان ارجحهما الثاني نعم وضع اکثر الجبهة واجب للمواظبة كما حرره في البحروفي المعراج وضع جميع اطراف الجبهة ليس بشرط اجماعا فاذا اقتصر على بعض الجبهة جاز وان قل كذا ذكره ابو جعفر في الخزان ج ۲ ص ۵۲ ددې روایت

څخه معلومه شوه چه اکثره برخه دتندی ایښودل اگرکه علی الاصح فرض او شرط ندی لکن واجب دی دداسې نه کولوسره به لمونځ مکروه وی. ۹ ذی قعدی ۱۳۳۳ هـ (تتمه ثالثه صفحه ۹۸)

دهغه چادلمانځه ادا کولو طریقہ چه لمونځ کولو باندي نه پوهیږي او تعلیم ته محتاج وی

سوال: (۲۱۱) په رمضان کې دوه دری سړی داسې هم راځی چه په لمونځ کولونه پوهیږي او یوسړی یوولفظ کولوسره ورته وانی ددې لمونځ کیږي اوکته؟ که نه کیږي نوڅه کول پکار دی؟ ځکه پدې طریقې سره خو هغه لمونځ هم کوی مسجدته راځی، اوکه ورته ونه ویل شی نو هیڅکله مسجدته نه راځی په دی مسئله کې معتکف وی یا غیر معتکف برابر دی اوکته؟

جواب: داسې سړی دی دوهم ځل لمونځ وکړی، یوځل خوپه همدې ترتیب هغه دی دلمانځه تعلیم وشو اودوهم ځل بلاتعلیم په هغه ترتیب چه دلمانځه نه مخکې ورته وویل شی چه ددې لپاره چه تاته دلمانځه اذکار او قرائت یادندی ته په هر رکن کښی دری ځل سبحان الله وایه دابه دهغه اصلی لمونځ وی. ۱۵ شعبان ۱۳۳۷ هـ (تتمه خامسه صفحه ۹۲)

دسجدي څخه ډیورته کیدلو بڼه طریقہ

سوال: (۲۱۲) په لمانځه کې کله چه دسجدي نه پورته کیدل غواړی نوپه ورتونو باندي دی لاس ایښودوسره دی پورته شی؟

جواب: هو.

تتمه السؤال: یادی په زمکه باندي لاس خښولوسره ودریږي؟

جواب: نه الإعذر.

تتمه السؤال: یادی کوم ځای باندي لاس نه خښوی په هر صورت د اودریدلو بڼه طریقہ اودستور کوم یودی؟

جواب: بیره لیکل شوی. فی الدر المختار ویکبر للنهوض علی صدور قدیمه بلا اعتماد قعو داستراحة فی رد مختار بلا اعتمادی علی الارض - قال فی الکفاية اشاربه الى خلاف الشافعي فی موضعین احدهما يعتمد بیدیه علی رکبته عندنا وعنده علی الارض الثاني الجلسة الخفيفة الخ فصل ای فی بیان تالیف الصلوة، ۱۹ ربیع الاول ۱۳۵۵ هـ النور صفحه ۷ صفر المظفر ۱۳۵۲ هـ

دامین بالجهر هواز

سوال: (۲۱۳) امین بالجهر ویل جائز دی اوکنه؟

جواب: جائز دی لکه څنگه چه بالسره هم جائز دی او مرجع واحد الشقین یا تحقیق دی یا تقلید
۲ صفر ۱۳۴۱ هـ بنسبه خامسه صفحه ۲۳۳

هواز رفع البدین

سوال: (۲۱۴) په لمانځه کښی رفع البدن جائز دی اوکنه؟

جواب: جائز دی لکه څنگه چه غدم رفع هم جائز دی او مرجع واحد الشقین تحقیق دی یا تقلید
پرتی تاریخ احواله

دنارینه ولپاره دښنگرو ښلولو حکم

سوال: (۲۱۵) په دوهمه حصه دبهشتی زیور کي د فرض لمانځه د اداء کولو د طریقې بیانول درج دی چه په رکوع کښی د دواړو لاسونو گوټی سره یوځای کولوسره په ورننوباندې کیږدی اودواړه بازوگان ښه یوځای کړی اود دواړو ښښونښنگری دی بیخی یوځای کوی دوه اول الذکر کارونو کښی دنارینه ولپاره چه کوم اختلاف ده هغه خپږدې صفحه کي درج ده په آخر الذکر امر کښی کوم اختلاف درج نه دی فرمایل شوی نو دا کار دپوښتنی ده چه آیا دنارینه ولپاره هم د دواړو خپږو دښنگرو یوځای کول پکار دی په دی حقله په گوهر بهشتی کي هم څه تذکره نشته؟ دښځو لپاره د تکبیر تحریمه دوخت څخه د دواړو خپږو دښنگرو ملاوول پکار دی یا یوازی درکوع په وخت؟ دنارینه ولپاره که د دواړو خپږو دښنگرونه ملاوه ول پکار دی نو د دواړو خپږو تر مینځ څومره فاصله راوستل پکار ده؟

جواب: ۱) په رکوع کي دښنگرو د ملاوولو متعلق د فقها په کلام کښی عموم پیدا کیږی یعنی دنارینه ولپاره هم الصاق د کعبینو لیکلی دی مگر په حدیث کښی می کله هم ندی لیدلی لهذا د میل او لوبنا په روایات فقهیه و باندې دی اودنه میل او لوبنا علی عدم النقل فی الاحادیث دی د دواړو امکان شته (۲) د قیام په حالت کښی دښنگرو ملاوول د نظر څخه تیر شوی ندی (۳) په کوم حالت کښی چه ښنگری نه میل او پړی لکه قیام کي په دی کښی د څلور گوټو د خپږ په اندازه فاصله پریښودل پکار ده فی ردالمحتار بحث القیام وینبغی ان یکون

بینهما (ای بین القدمین) مقدار اربع اصابع البدلانه اقرب الی الخشوع هکذا روی عن ابی نصر الدبوسی انه کان یفعله کذا فی الکبری ج ۱ ص ۲۴۲ ربيع الثاني ۱۳۴۲ هـ بنسبه خامسه ص ۲۵۲

سوال: (۲۱۶) دسلام مسنون د شروع نه وروسته په سل نیاز سره عارض د خپلې مدعا یم چه د جمادی الاولی میاشت کال ۱۳۴۲ هـ صفحه ۱۳ دالنور کي دالصاق کعبین سوال په خواب کي تحریر فرمایلی چه د فقها په کلام کي عموم پیدا کیږی مگر په حدیث کي کله هم ندی لیدلی لهذا په ملاوولواونه ملاوولو کښی گنجایش شته انتهی ملتقطاً او مولنا عبد الحی مرحوم په سعایه کښی په دی مسئله په پوره بسط سره بحث فرمایلی دی په آخر کي ئی فرمایلی دی چه د فقها مراد دالصاق څخه محاذات احدی الکعبین ده بالاخرته الصاق حقیقی، همدارنگه فرمایلی دی چه امام دهغو کسانو چه الصاق ئی راوړی زاهدی دی او نسبت د زاهدی بي په نافع الکبیر او فوائد بهیه کي لیکلی دی او هغه داچه (کان اماما جلیلا فی الفقه لکنه متساهل فی نقل الروایات وایضا هو معتزلی الاعتقاد حنفی القروع قال صاحب ردالمحتار فی تنقیح فتاوی الحامدیه فی کتاب الاجارة الحاوی الزاهدی مشهور بنقل الروایات الضعیفه ولهذا قال ابن وهبان وغيره انه لاعتبره بما یقوله الزاهدی مخالفاً لغيره) انتهی ملخصاً. د برکت نه دک خدمت کي عرض دی چه کوم څه چه د سعایه او النور څخه ډیر صحیح وی د مهربانی له مخی تشفی وفرمایي؟

جواب: د دې لپاره چه منطوق قاضی ده په مفهوم او مفسر مبهم باندې لهذا تحقیق د سعایه په عمل کي ترجیح او ځما قول چه کله می په حدیث کي ندی لیدلی اشاره همدې خدشی ته وه چه د قواعدو څخه په زړه کي را لیدلی وه. هرجب المرجب ۱۳۴۲ هـ ترجیع خامس صفحه ۱۳۸

د تسبیح نه وروسته د ښځي د تعمید تحقیق

سوال: (۲۱۷) جناب عالی په صفت صلاة د زیور بهشتی بیان تحریر فرمایلی دی چه بیاد سمع الله لمن حمدی په ویلوسره دسر اوچت کړی کله چه ښه سیده شی نو بیال الله اکبر ویلوسره سجدی ته ځی نو آیا دښځي لپاره درینالک الحمد ویل ندی پکار یا د کاتب سهوه ده یا که د جهاپ غلطی ده مونږ مطلع کړی؟

جواب: په عبارت کي کموالی شوی دی داسې کیدل پکار دی چه کله چه ښه سیدی ودریږی نورینالک الحمد له ویلوسره الله اکبر ویلو باندې دی سجدی ته لارشی اوس دامعلومه ندی چه

دمولف غلطی دی اوکه دکاتب حیرانتیا نشته هغه بهی دسمع تابع گنلی دی دمستقل لیکلواهتمام بهی ونه کرو زیات نظریه دی باندی دی چه دسیده ودریدونه بغیر سجدی ته رانشی لکه څنگه چه دځینو عادت دی ترجیح خامس صفحه ۱۰۸

دقومی دوجوب یاسنیت تحقیق

سوال: (۲۱۸) داغرض دی چه دامستله چه تاسویه دوهمه حصه دزیور بهشتی کې تحریر فرمایلی دی چه مسئله که درکوع نه وروسته په پنی طریق سره ونه دریږی لې سراوچتولوسره سجدی ته روان شی نولمونځ دی له سره اداء کړی ددې په حاشیه کې لیکلی دی چه که قصداً بهی داسې وکولونویادی اداء کړی اوکوم چه په غلطی سره بهی وکړنو سجده سهودی وکړی ، غرض داچه یومولوی صاحب وائی چه پدې صورت کې سجده سهوه نه لږمیری ځکه درکوع نه وروسته سیده والی واجب نده سنت موکده پدې صورت کې سجده سهونشته اوس حضور تحریر وفرمایې چه داتیک ده اوکه هغه چه په زیور بهشتی کې لیکل شوی هغه تیک ده په خواب مومشرف کړی

S: ددې په سنیت اووجوب کې اختلاف دی دغه مولویصاحب دسنیت په بناء دافرمایلی اودزیور بهشتی مضمون ددې دوجوب په بناء ده اودیروعلماء وجوب ته ترجیح ورکړی ده دهمدی لامله په زیور بهشتی کې ئی هم همداقول اختیار کړی ده کما فی ردالمحتار عن البحرو وجوب نفس الرفع من الركوع والجلوس بين السجدين للمواظبة على ذلك كله وللإمرو حديث المسئ صلوته ولما ذكره قاضيخان ومن لزوم سجود السهو بترك الرفع من الركوع ساهيا الى قوله والقول بوجوب الكل هو مختار اخفق ابن الهمام وتلميذه ابن امير الحاج حتى قال انه الصواب والله الموافق للصواب اه وقال في شرح المنية ولا ينبغي ان يعدل عن الدراية اذا وقعت رواية على ما تقدم عن فتاوى قاضيخان وفيه عن القنية فيمكن في الركوع والسجود في القومة بينهما حتى يطمئن كل عضو منه هذا هو الواجب عندناي حنيفة ومحمد حتى لو تركها اوشينا منها ساهيا يلزم السهو ولو عمد ايكراه اشد الكراهة ويلزمه ان يعيد الصلوة ويكون معتبرة في حق سقوط الترتيب ونحوه ج ۱ ص ۴۸۳ و ص ۴۸۴ ذی الحجه ۱۳۳۸ هـ ترجیح خامسه صفحه ۱۱۰

دهشي شهي خواب چه دتحریمی نه مخکې په نیت دتوجیه په جواز باندی دی

سوال: (۲۱۹) په ځینو رسالو کې صحیح حدیثونه نوشته دی چه د نیت نه وروسته توجیه یعنی انی وجهت وجهی الخ دلاس دترلو اوتحریمه نه وړاندی ثابت ده ځمونې امام صاحب منع فرمایې ددې سبب که مناسب وی وی لیکې؟

جواب: دتحریمه نه مخکې دتوجیه کوم حدیث په ذهن کې حاضر ندی که داسې وی نودامام صاحب دقول سبب ښکاره دی چه ددلیل نه بغیر څنگه قابل اوسی اوکه کوم حدیث وای نونقل به بهی کړی والته دتحریمی نه وروسته منقول دی لکه څنگه چه په مسلم کې روایت دی امام صاحب داپه نواقلو باندی حملوی لکه څنگه چه دنسایې په روایت کې تصریح دی دادواړه حدیثونه په مشکوة باب مایقره بعد التکبیر کې شته (تمه خامسه صفحه ۳۷۷)

باب القراءة

په لمانځه کې دوه سورتونه داسې لوستل چه مینځ کې یو سورت پاتې شی

سوال: (۲۲۰) په لمانځه کې دوه سورت داسې لوستل چه په مینځ کې یو سورت خوشی شی مثلاً په اول کې دفتح سوره یعنی اذاجاء اودوهم کې داخلص سوره لوستل څنگه دی؟

جواب: که په مینځ کې لوی سورت پریښودل شی په کوم^۱ که چه دوه رکعت کولی شوجانزدی وړوکی ناجائز والذاعلم ۷ رمضان ۱۳۱۹ هـ

په ایتونو باندی دجداېې کولو حکم دیوه سورت په قرات سره په دوه رکعتونو

سوال: (۲۲۱) امام دسهاریه لمانځه کې سورة دهرولوستله په اول رکعت دپیل اتی نه ترمشکوراپورې یعنی یوه رکوع بهی ولوستله په دوهم رکعت کې دان هولاء څخه دسورت دخلاصیدوپورې بهی ولوستله په مینځ کې واره واره دری ایتونه پریږدی دمقتدیانو یوسری دیوسلام دگرځولونه وروسته دسجدي سهوی لپاره تکبیر وویلی امام سجدی سهوونه کړله او

^۱ دامی دیاده لیکلی وویاکوم رایت مساعدنشود تنبع څخه معلومه شوه چه ددې مطلب چه د لوی سورت مینځ پریښودل ناروا دی دانچه چه هغه سورت چه له اول څخه لوی وی چه ددې له لوستلو څخه دوم رکعت داول رکعت څخه اوږدېږي لکه چه داذاجاءنه وروسته ثبت یدا لوستلوسره همدامر لږمیری کذا فی ردالمحتار فصل القراءة ۱۲ منه

وی ویل چه لمونخ وشو، تکبیر و یونکی و ویل چه وخوشو مگر کراحت راغی خکه په مینخ کې دوه واره سورتونه اویا ددی په اندازه دسورتونو عبارت پریښودل پکار دی چه په هغودور کعه اداء کیږی، امام وائی چه ددوه سورتونو پریښودل کومه ضروری خبره ندی که دی نویه وړو سورتونو کې دی په لوی سورت کې چه څومره غواری پریښودوسره لمونخ کوه تردی چه که کوم وړو کې آیت هم ددوه رکعتونو په قراعت کې پاتې شی دغه وخت هم لمونخ بلا کراحت کیږی، تکبیر و یونکی و ویلی چه ځمال مونخ ونه شویویدی سبب چه پورته ذکر شودوهم ددی سبب څخه چه دامام صاحب گتکې په پرتوگ پتی وی او دلمانخه نه مخکې هم ویل کیدی چه پرتوگ پورته کری شی نوخیر پورته شونودغه یعنی گتکې مه پرانیزی، ددغو وجوهاتو په نظر کې نیولوسره دوهم ځل وکولی شی او دجماعت په تکرار امام صاحب هم شریک شوایا په مذکوره صورت کې لمونخ بلا کراحت شویاله کراحت سره که د کراحت وی نو داکراحت تحریمی دی او که تنزیهی او ددوه رکعتونو دقراعت په مینخ څومره عبارت پریښودل پکار دی چه پکې څه قسم کراحت پاتې نشی بینوا بالکتاب توجروا یوم الحساب؟

جواب: فی الدر المختار و لا یاس ان یقرا فی اولى من محل وفى الثانية من خرولومن سورة ان کان بینهما بیان فاکثرو فی رد المختار تحت قوله ولومن سورة لكن الاولى ان لا یفعل بلا ضرورة لانه یوهم الاعراض والترجیح بلامرجح شرح المنیة ج ۱ ص ۵۷۰ ددی روایت څخه ثابته شوه چه په مینخ کې ددری ایتونو په پریښودوسره کراحت نشته دی البته خلاف اولی شو، لکن داویناچه که ددو رکعتونو د قراعت په مینخ کې یووړو کې آیت هم پریږدی نودغه وخت هم بلا کراحت لمونخ کیږی داغلط دی لمامر فی الروایة من قوله ان کان بینهما آیتان فاکثر فقط والله اعلم ۱۵ ربیع الثانی ۱۳۲۷ هـ رتبه اولی صفحه ۱۵

دقراعت خلف الامام په مسئله کې دهنفیه و دلیل

سوال: (۲۲۲) دامام شاته دمقتدی سورة^۱ فاتحه لوستل جائز دی اوکنه؟ دامام اعظم په مذهب د کوم ډول آیت شریف په حواله منع فرمایې چه دامام پسی مقتدی الحمدونه لولی؟

جواب: دامام اعظم په نزد ممانعت ده او اگر چه دواذا قرء القرآن فاستمعوا له وانصتوا څخه پدی خبره استدلال ممکن ده او علماؤ کری دی خواصل استدلال دصحبیه حدیثونو څخه دی لکه

^۱ یتهلک بالحدیث څخه زیات وفاق دے ۱۲

چه په صحیح مسلم کې داذا قرء فانصتوا حدیث موجود دی، وجه داستدلال دقراعت اطلاق دی نوچهری سری اوفاتحه اوغیر فاتحه ټولونه شامل دی بنده په رساله اقتصاد کې دنورو مسئلو سره دامسئله هم لږ تفصیل سره لیکلی ده. ۱۲ رجب ۱۳۲۴ هـ امداد اول صفحه ۷۹

دجنازی په لمانخه کې دفاتحی دقراعت حکم او په اودس کې د غاری مسح

سوال: (۲۲۳) په لمانخه کې قراعت^۲ خلف الامام ماثور دی اوکنه؟ او حنفیه و په څه دامتناع کوښښ کړیدی او دجنازی په لمانخه کې د فاتحی سورت لوستل هم سنت دی او که مستحب یا مکروه او ممنوع بینوا توجروا؟ دغاری مسح کول په اودس کې مستحب دی او که بدعت؟

جواب: خلاصه دخبری پدی هکله داده چه پدی هکله حدیثونه په دری ډوله تقسیم دی ختی په وجوب دلالت لری ختی په جواز دلالت لری کما فی قوله لاتقولوا الا بام القرآن، اوخینی دلالت په امتناع دلالت لری کما ذکره الامام محمد فی موطاه دصحابه واقوالوا فاعالو ته مورجوع وکړه هغه مومختلف وموندل قیاس ته لږو دترجیح او تطبیق په بیلا بیلو طریقو راووتلو، فکل اخذ بما رای دحنفیه علماؤ دوجوب حدیثونه په مطلق قراعت عام له حقیقه او حکمیة باندی حمل کری دی یعنی تبعاً للامام بی گرځولی کما هو موبد ببعض الروایات، مثل قوله علیه السلام من کان له امام فقراة الامام قراة له الحديث، او کما قال او حرمت ته بی په جواز ترجیح ورکری (کما هو مقرر فی اصولهم لئلا یلزم تکرار النسخ) نودوجوب په دلائلویاندی عمل دقراعت دامام په ضمن کې لاسته راغی، باقی پاتې شول دلائل دجواز اومنع که جائز پریږدو کومه ملامتیا نشته په خلاف دارتکاب دممنوع چه د خطر ځای ده. همداد احنافو مسلک دی اما په سنیت د قراعت فاتحه په صلاة جنازه کې کلام نویوه شه چه سنت په دوه معنا اطلاق کیږی، یوداچه کله کله دجواز اوغیره بیان لپاره چه دمصالح شرعیه دشارع څخه بی یوفعل کری وی په دی معنی سره دسنیت دفاتحی څخه دجنازی په لمانخه کې انکار نه شی کولی لکه څنگه چه ابن عباس اقعاء ته سنت فرمایلی دی بله داچی نبی علیه السلام دهغه څیز داستحسان عمل کری وی لکه چه اکثر اطلاق ددی لفظ په همدې معنی ده په دی معنی کې دفاتحی په سنیت کې کلام شته امام صاحب نفی فرمایلی ده اونور وفقهاؤ دا ثبات کوښښ کری دی او که انصاف وکړو او دترمذی قول په یاد کړو الفقهاء هم اعلم بمعانی الحديث دمجتهدینو څخه مطالبه نه کیده چه

^۲ دغه تحقیق مایتهلک بالحدیث لیکل زیات مناسب و ۱۲ منه

دامعناهی د کوم ځایه تعین کړیده دهغوی په حق کې د زړه استفتاء د صدریه شرح کې کافی ده. نو تګ دامام صاحب د سنیت په طرف په اوله معنی سره اود نورو فقهاؤ په معنای ثانی سره امکان لری. ددوی څخه د دلیل غوښتل په منزله د دلیل غوښتلو دی له زرگرانو څخه په حکم د ښه والی او خرابوالی د سرو او سپینو فاقهم و انصف علاوه لدینه این عمر چه شدید التفحص والاتباع د سنت در رسول الله ﷺ و په جنازه کې یې فاتحه نه لوستله کما رواه مالک فی الموطا دغه روایت هم د ابو حنیفه مؤید دی ددینه زیات لفظ د حدیث د فاخلصوا له الدعاء رواه ابن ماجه دامام ابو حنیفه دراپې مؤید دی چه اصل د صلاة جنازه دعاء ده. او اخلصوا څرنگه لطیفه اشاره کوی چه غیر دعاء د دعاء سره نشی کیدولی د همدی ځایه که د ثناء او دعاء په نیت وویل شی اجازه فرمایې. او د شارح فعل که په همدې معنی محمول شی په ځای ده په هر حال شرح صدر د مجتهد او فعل د ابن عمر او لفظ د اخلاص دامام همام دراپې مؤید دی. څومره ښه ده چه که لولی یې چه د دعاء په نیت یې ولولی چه عمل بالحدیث هم ترسره شی اود دین د مشرانو اختلاف څخه هم بهر شی. والله اعلم امداد غاری مسح نو علماؤ په دری لارو نلل کړی سنیت، استحباب او کراهت، اقرب الی التحقيق دوم قول دی حسان روایتونه پدې باب کې وارد شوی دی چه داستحسان عمل مفید اود فضایلو مثبت کیدلی شی ذکر هده الروایات وحید عصره المولوی عبدالحی الکنوی فی رساله تحفة الطلبة فی مسح الرقبة، والله اعلم فقط امداد اول صفحه ۲۹.

ادلی درجه دقاریات سریه

سوال: (۲۲۴) په زیور بهشتی کې لیکل شوی چه په لمانځه کې دقاری قرائت وانه اوریدل شی نو لمونځ نه کیږی ددې څه مطلب دی اکثر لمونځ کونکې خپل لوستلی دشور او غالمغال له سببه نشی اوریدلی او یا کونې اوبی پروا دی ځکه دهر څیز دوه درجې دی یوه اعلی او یوه ادنی مثلا دجهرا اعلی درجه داده چه دقاری قراة لری خلیک هم واورې. او ادنی داچه نژدی چه ولاړ دی هغه یې اوریدلی شی اودسری قراة اعلی درجه داده چه دقاری قراة خپله قاری واورې اوبل څوک یې وانه وری اگرکه یوځای ولاړوی او ادنی درجه داچه دقاری دژبی اوستونی حرکت وشي او خپله قاری یې وانه وری مگر قلبی توجه وی چه زه لوستل کوم لکه حنفیه کرام چه دلته په

یعنی بلا التزام

کومو لمونځونو کې چه جهرنشته دیوروستل اولی دی داکومه درجه ده ادنی یا اعلی اویدی ترتیب سره چه دلمونځ کونکې حلق او ژبه حرکت وکړی او غوږ یې وانه وری نو لمونځ کیږی او کته؟
جواب: فی الدر المختار فصل القراءة و ادنی الجهر اصح غیره و ادنی المخافتة اصح نفسه او په ردالمحتار کې دغه قول هندوانی ته منسوب لوسره اصح اوراجع ویل شوی اوددې لپاره چه په دی کې احتیاط و نود زیور بهشتی مولف دا اختیار کړ او یو قول دامام کرخی دی یوازې دحروفو تصحیح کافی ده اگرکه خپله هم وانه وری او ځینو خلکو ددې هم تصحیح کړی ده. کذا فی ردالمحتار نو احوط خودامام هند وانی قول دی باقی داچه دامام کرخی په قول دعمل کونکې لمونځ هم کیږی. والله اعلم ۲۷ ربیع الاول ۱۳۲۵ هـ امداد اول صفحه ۸۸.

په لمانځه کې دقاری دعاه زلاتو، ښوېدنیو، حکم دیورتنی فتوی متعلق دتحقیق سره

سوال: (۲۲۵) ددین علماء څه فرمایې ددې مسئلې په هکله دحنفی فقهې موافق چه نن صباڅومره علماؤ او څومره غوام لکه څنگه چه هغه جناب ته هم ښکاره دی چه دتجوید علم څخه بالکل ناخبر دی. یعنی د کوم باخبر استاذ څخه یې ندی زده کړی بلکه په خپله خوښه سره په ځینو حرفونو کې فرق کولوسره یې له سوچه دمخرج اوصفاتو یې لولی مثلا دس اوص ترمینځ اویات اوط کې په داسې حال کې چه دتجوید دفن ماهرین لیکې چه دحروفو دتمیز باوجود چه حرفونه دخپل مخرج څخه اداء نشی خصوصا دض توری چه داڅو عمومابراېره خبره دی چه عرب وی او که عجم کوم یوهم دا حرف دهغه دمخرج څخه نه راویاسی ځینې دظا مشابه او ځین یې دالذال مشابه بیباځینې یې صفا دال او ځینې یې مفخم دال لولی او ځینې یې په لوستلو کې یوواوهم پوهی ته راځی نو په دغسی حالت کې څه حکم دی؟ آیا دغه خلک د معذوریتو په حکم کې دی اودحرفونو زده کول اودهغو مخرج سره دصفاتو اداء کول په هغوی باندې فرض اودترک کولوسره گناه کاردی؟ ددې لپاره چه دحرفونو مخرج مشترک وی خو فرق په صفاتو کې وی یادعموم بلوی په سبب مطلقا دلمانځه دصحت فتوی ورکول شوی ده که ورکول شوی وی نو دلیل تحریر وفرمایې. اوس په داسې حالت کې که کوم سړی حرفونه په عمدی طریقې سره دمخرج څخه راویاسی اودضاد حرف هم دمخرج څخه راویاسی اگرکه ددی صورت دظا سره مشابه وی نو دداسې سړی لمونځ دمنذور الصدر خلکو پسی چه کوم په خپله خوښه حرفونه متمیز کولوسره لولی اودضاد حرف بسط دال یا مفخم دال کولوسره یادظا سره مشابه کولوسره لولی صحیح کیږی او کته؟ خصوصا کله چه داسې چه په تجویدپوه دی

دلمانخه د ضروریہ مسایلو پوه هم وی اوبل سری د فقه او حدیث عالم وی مگر دهغه قراءت د تجوید د قواعدو موافق نه وی بلکه ددې زمانی مروجہ قراءت په شان وی، که ددې واقف تجوید لمونځ صحیح نه وی نو ددې قاری د مقتدی کیدلو په وخت دامام دنورو مقتدیانو لمونځ هم درست شو او کته، لکه څنگه چې کله قاری د امی پسی اقتداء وکړی په دغه وخت دهیچا هم لمونځ نه کیږی ند امام اونه د مقتدیانو احقر ته د دغو عبارتونو د فقه او خڅه معلومیږی چې مونږ خلک د اهل علم د مشهور تیابا وجود دامامت قابل نه یواو د تجوید زدی کول فرض دی او دهغه په ترک کولو هروخت گنهکاری آیا ددې عبارتونو خڅه د افهم د احقر صحیح دی او کته؟
 ۱) انه بعد بیل جهده دائما فی اناء اللیل و اطراف النهار فمادام فی التصحیح والتعلم ولم یقدر فصلوته جائزۃ وان ترک جهده فصلوته فاسدة قال فی الذخیرۃ وانه مشکل عندی لان ما کان خلقه فالعبد لا یقدر علی تعبیه کالامی فلا یؤم الامثله ولا تصح صلوته اذا امکنه الاقتداء بمن یحسنه او ترک جهده او وجد قدر الفرض مما لا یلغ فی هذاهو التصحیح المختار فی حکم الا لئ یغ و کذا فی رد المختار باب الامامة ددې خڅه معلومیږی چې کله گونگ چې فطره معذوری معنی بلکه مجبور دی نه معافیږی بلکه په دوامداره توگه په هغه باندې زده کول او کوښښ کول فرض دی تردی چې کله تردی زده کول کیږی نولمونځ درست کیږی او کته نولمونځ فاسدیږی او د کوښښ نه وروسته هم هغه امی دی کله چې داسې فطری معذور معذوریږی، نو کوم سری چې د فطرت په اعتبار مجبور ندی فقط دخپل تهاسل په خاطر د زده کولو اراده نه کوی څنگه معذور و شمیرل شی او څنگه دده لمونځ صحیح شی او څنگه به گنهکار نه وی البته دشامی د ذخیره د عبارت نقلول شبه پیدا کوی چې شاید ددې حکم په تصحیح کې کوم کلام شته، راتلونکې عبارت ددې نه زیات تصریح کوی، و کذا من لا یقدر علی التلظظ بحرف من الحروف و ذلک کالهمن الرهیم والشیتان الرجیم والامین، ایاک نابذو ایاک نستعین وانامت فکل ذلک حکمه مامر من بذل الجهد دائما فلا تصح الصلوة، اوس په دی حکم کې هغه خلک هم داخل دی او که ندی چې دضاد حرف د مخرج خڅه نه راویاسی که نه وی نو څه دلیل دی؟ نو د فقه او عبارت خڅه را معلومیږی چې دضاد زیات مناسبت دی له ظاسره نه د ذال سره، لکه څنگه چې د ذله القاری دشامی کې دی وان لم یکن الا بمشقه کالظاء مع الضاد والصاد مع السین فاکثرهم علی عدم الفساد لعموم البلوی په بل خای کې راغلی (وفیه اذا لم یکن بین المشانخ

۱) په قاضیخان کې دی لوقرا الظالین بالظا و بالذال لا تنفسد صلوته و لوقرا الدالین بالذال تنفسد ددې عبارتونو خڅه چې تر کومه خایه معلومیږی هغه داده چې د ذال په مشابه لوستلو خڅه فاسدی او د ظاء مشابه لوستلو سره د ځینو په نزد فاسد ندی، خود متقدینو د قاعدی مطابق صحیح ندی نو په داسې صورت کې کوم سری چې دضاد حرف له مخرج خڅه راویاسی ددې لمونځ دن صبا علم او پسی چې اکثر ا دوا د لولی صحیح کیږی او کته او د چا امام جوړول پکار دی؟ خود مسئلله امور وکې مختصر عرض کوم (۱) د واجب تجوید مقدار څومره دی آیاتیمیز بین الحروف مطلقا یا اداء الحروف من المخرج مع الصفات (۲) د شرع په نزد امی څوک دی او قاری څوک دی؟ (۳) دضاد حرف د مخرج خڅه نه راویستونکې برابره خبره ده چې ظاء و لولی یا مشابه بالذال و لولی امی دی او کته؟ (۴) کوم سری چې ضاد د مخرج خڅه راویاسی دده لمونځ د مذکور شخص پسی کیږی او کته که نه کیږی نو د مقتدی کیدلو په وخت ددې قاری دامام چې دوا د لولی او د مقتدیانو لمونځ هم کیږی او کته؟ (۵) دوا د لوستونکې عالم امام افضل دی یا قاری چې د ضروریہ مسایلو د لمانخه خڅه خبروی (۶) سایل د قراءت در سالی یو عبارت نقل کوی چې هغه د فتح القدير او وسیله السعادة حواله ورکوی، پوه شه چې لوستل او پوهیدل د قران په تجوید سره چې عبارت له ورکولو د حقوقو د حروفو خڅه دی فرض عین اولازم دی په هر چا باندې چې قران لولی ددې لپاره تجوید نازل شوی او همدارنگه درسول الله خڅه داسانه په واسطه منقول شو لکه څنگه چې په شرح د مقدمه جزوی کې ېې راوړی اگر که محترم فقهه ېدې سبب چې لمونځ فرض عین دی په زلت او په تجوید کې په خطاء کولو کې وسعت کړی لمونځ ېې جائز گرځولی دی امام مذکور شخص دامامت د پریښودو ېې فرمایلی دی معلومه ده چې معنی د زلت او خطا هغه ېې اختیار ناخوښه فعل دهوښیار سری خڅه صادریدل دی نه دا چې هغه څه چې نه پری پوهیږی هغه ته زله وانی لکه څنگه چې په وسیله السعایه کې چې یو د معتبر و کتابونو د فقه خڅه دی راغلی دی هغه څوک چې د حروفو اداء او قرانی قواعدو د رعایت خڅه عاجز وی هغه ته لازمه ده چې پاتې عمر شپه او ورځ د قران په تعلیم کې کوښښ وکړی والا لمونځ ېې جائز ندی کما فی فتح القدير لابن الهمام، نو ددې نه څرگندیږی چې دان صبا چې کوم جاهل او عالم د تجوید د علم خڅه غافل وی دهغه لمونځ نه کیږی او امامت خودی هیڅکله نه کوی نو د داسې سری امامت جائز دی او کته؟ (۷) قاری عبدالرحمن په خپله رساله تلفظ الضاد کې تحریر فرمایې چې د معجمه ضاد مخرج د ټولو حروفو خڅه جدا دی که دخپل مخرج خڅه راونه وخی او د کوم حرف د مخرج خڅه راو وخی د ظاء یا ذال وغیره خڅه نه هغه

و شونه داچه ضاد شواوکه دمعتبر حرف څخه راونه وخی دحروفو په شمار کې نه شوی لکه مهمل شو. (۸) بیا فرمایې: چه داسې نده چه هر سړی چه څرنگه وغواړي قران دی ولولی دحضرت علی څخه چاتپوس وکړو چه مونږ قران په خپله ژبه کې ترجمه کړو ترڅو مونږ ته لوستل اسانه شی وی فرمایې چه هیڅکله نه بلکه قران پاک دهغه په منزلو حرفونو باندې وی، هو په خپله ژبه باندې تفسیر وکړه، حضرت علی علیه السلام ترجمه جائزه نه کړه نو دحرف تبدیلول څرنگه روا شول چه دقران صریح تحریف دی هرکله چه دقران او حدیث په هدایت د عجم په لهجه لوستل ممانعت معلومیږي نو دغه وخت ددې په مقابل کې د بعضی مفسرینو لکه تفسیر کبیرو غیره اقوال چه دمکلف انسان سره تمیز دحرف ضاد نه بغیر څخه دخپل ځان څخه دی نه اوړیدل کیږي بلکه په دی ځای کې دحضرت علی او امام ابو عمر دوانی قول چه امام قرات او تجوید کړی وی مقبول کیږي چه دی بزرگانو څومره تاکید دتصحیح او تجوید فرمایلی دی غرض داچه دقرات فن یو جدا فن دی چه دمدارسو یوازی نقل او روایت دحضور علیه السلام څخه دی او قیاس پدې کې بالکل دخل نه لری، او کوم چه ځینو مفسرینو لیکلی دی چه دصحابه و په زمانه کې چه کوم عجم و هغوی درسول الله څخه صحیح کړی و او کومو صحابه و چه سره دتعلیم آنحضرت اودهغه دکوښښ سره سره دهغه دژبی مطاوعت ونکړ او قایو کې نه شو هغه معذورول الغرض داسې مضمونونه دېزی، ابو عمرو دانی او ملاعلی قاری په کتابونو کې وگوره چه داخلک دقراءة امامان ول او محدث فقیه او مفسرول اودالفاظ یواخی د عرب دی نه د عجم په خپله ژبه باندې چه عجم لپاره اسانه و هغه بې ادا کړه اود خاص عرب چه دواړه یو کورده هغه بې ترته پورې صحیح لولی ددې وخت دغریو اداء دحروفو داستدلال لائق نده (۹) بیا فرمایې چه دضاد مخرج پریښودل او دکوم بل حرف دمخرج څخه قصدا اداء کول خو حرام دی بلکه لری ندی چه کفروی او که قصدا بې اداء کول دضاد صحیح کړه بیا دژبی دسبقت لامله غلطی وشي په دی صورت کې دالله تعالی دمعافی امیدواریو او که دژبی دعدم مطاوعت په سبب بې کړی وی او ژبه په واک کې نه ده نو لوستل دصحیح ضاد پورې مشق کول ترصفا کولو پورې معاف دی، او چا چه داستاد څخه زده کړه هم نده کړی او ښه ښکاره دغسی غلط لوستل کوی، نولمړی گنهکاری خود غلط لوستلو دوهمه گناه د واجب دپریښودلو، او که دتعلیم کولو سره صحیح نه شولوستلی نو بیا دغه سړی معذور دی اودغه سړی نه امی وی اودمخکیني زده کولو څخه معذوره شو، اوفقیه روایتونه دمعذور دلمانځه دجواز په حق کې دی نه دکاهل په حق کې (۱۰) بیا فرمایې دغلط لمونځ کونکي د جواز په هکله په فقهاو کې اختلاف دی اواصح

عدم جواز دی ددغو اصولیه قواعدو موافق دی، اذا دار الامر بین الحظر والاباحه فالفتوی علی الحظر، دوهمه داچه دفقہ مسئله دقرات په مسئلې قیاس کول درست ندی، دریم داچه دجواز اوعدم جواز دقرات معنی بله ده چه صحت دقران دی اود جواز اوعدم جواز صلاة معنی بله ده، چه براءة الذمه ده، نو هرکله چه محمول مختلف شونو قیاس مع الفارق شو اوهغه باطل دی، څلورم داچه جواز اوعدم جواز ددرمیانہ فقیه روایتونو محمول دی دلمانځه په جواز باندې غرض داچه دمونږ ټولو څخه گذشت وکړی اونظر قطع کړی چه قاضیخان اوشامی اوتولو روایتونه فقهاء دزلة القاری او غلط خوان ذکر کې راوستی دی پسبب دعدم مطاوعت دژبی اوعوم بلوی دجواز حکم ورکول شوی، نویا چاچه فتوی ورکړی ده دلمانځه دجواز دهغه سړی حکم ده چه ژبه بې په واک کې نده، او بیا وروسته زده کول غلط شول دقاری صاحب عبارت تمام شولهدا گذارش دی چه ددغو عبارتونو مخالف چه دحدیث یا فقیه عبارتونو په خاطر دداسې سړی دلمانځه او امامت دجواز وی تحریر و فرمایې داوستی زمانی دفقهاو فتوی چه هر څه وی هغه ظاهره دی مگرددې لپاره چه قاری صاحب هم دهغه زمانی محدث اوفقیه اومفسر ونوقاری صاحب ولی مخالفت کړی ددې لپاره ددلیل ضرورت دی چه په څه کولو سره دداسې خلکو لمونځ کیږي اود کومی درجی گنهکار گرځي (۱۱) که کوم سړی دماهر استاد څخه تجوید زده کول شروع کړی نو دتعلیم په دوران کې دامامت لایق دی او کنه؟ (۱۲) که جواز دامامت اولمونځ دی او بیا هم کوم ماهر تجوید سړی پدې سبب چه دامستله اختلافی ده اول داچه دمتقدمینو اومتاخرینو اقوالو کې اختلاف دی بله داچه قاری عبدالرحمن صاحب اودنورو علماء حال دا اختلاف دی دهمدی لپاره په احتیاط باندې عمل وکړی، اوددې لمونځ دا عاده چه غیر موجود امام او قاری پسی بې کړی وه وکړی پسبب دلریوالی دا اختلاف څخه نودا روا ده او کنه؟ (۱۳) اود مذکوره نمبر په موجب دسهار اومازیگر دلمانځه عاده کولی شی او کنه؟

جواب: اول امر دفقیه روایتونو دتبع څخه معلومیږي چه دزلة القاری څو قسمه دی او په اکثر اقسامو کې دروایتونو توسع موجود ده لکه چه هغه اقسام دادی (۱) خطای الاعراب (۲) ابدال حرف په بل حرف (۳) تخفیف دمشدد (۴) تشدید دمحفف (۵) دحرف زیاتول (۶) دحرف کمول (۷) دښ لول دحرف له کلمی سره (۸) قطع بعض الکلمه عن بعض (۹) وقف اوابداء (۱۰) دمډېرېښ وډل (۱۱) دکلمی زیاتول (۱۲) دکلمی کمول (۱۳) تقدیم (۱۴)

تكرار كلمه (١٥) تبديل دكلمى اوروايتونه دادى ١) في رد اختار واما المتأخرون كابن مقاتل وابن سلام واسماعيل الزاهد وابي بكر البلخي والهندواني وابن الفضل والخلواني فاتفقوا على ان الخطا في الاعراب لا يفسد ولو اعتقاده كقرآن الناس لا يميزون بين وجوه الاعراب قال قاضيخان ومقاله المتأخرون اوسع ومقاله المتقدمون احوط (٢) وفيه قال في الخلاصة الاصل فيما اذا ذكر حرفا مكان حرف وغير المعنى الى قوله قال القاضي ابو عاصم ان تعمد ذلك يفسدون جرى على لسانه اولاً يعرف التمييز لا يفسد وهو المختار عليه وفي البزاية وهو اعدل الا قاويل وهو المختار (٣) وفيه قوله او تخفيف مشدود قال في الفتح عامة المشايخ على ان ترك المد والتشديد كالخطا في الاعراب اه قلت وقدم عدم الفساد في الخطا في الاعراب آتافي الرواية الاولى (٤) وفيه قوله وعكسه قال في شرح النية وحكم تشديد المخفف كحكم عكسه في الخلاف والتفصيل (٥) وفيه قوله او زيادة حرف قال في البزاية ولو زاد حرفاً لا يغير المعنى لا يفسد عندهما وان غير افسده بعد اسطر لكن في النية وينبغي ان لا تفسد ثم قال اقول والظاهر ان مثل زرايب ومثاليين يفسد عند المتأخرين ايضاً اذ لم يذكر وفيه خلافاً (٦) وفيه قوله او نقص حرفاً اما ان يغير المعنى اولاً فان غير تفسد الى قوله وان لم يغير لا يفسد اجماعاً (٧) وفيه قوله او يوصل حرف بكلمة - الخ قال في البزاية انه لا يفسد في النية لا يفسد على قول العامة (٨) وفيه بعد اسطر واما قطع بعض الكلمة فافنى الخلواني بانه مفسد وعامتهم قالوا لا يفسد لعموم البلوى في انقطاع النفس والسيان وعلى هذا الوجه قلنا قد يبغي ان يفسد وبعضهم قالوا ان كان ذكر الكلمة كلها مفسداً فذكر بعضها كذلك والافلا قال قاضيخان وهو الصحيح والاولى الاخذ بهذا في العمود يقول العامة في الضرورة (٩) وفيه قوله او يوقف ابتداء قال في البزاية الابتداء ان كان لا يغير المعنى تغييراً فاحشاً لا يفسد الى قوله وان غير المعنى لا يفسد عند عامة المشايخ لان العوام لا يميزون (١٠) وفيه قوله الاتشديد رب عزاه في الحانية الى ابي على النسفي ثم قال وعامة المشايخ على ان ترك التشديد والمد كالخطا في الاعراب لا تفسد في قول المتأخرين (١١) وفيه قوله ولو زاد كلمة اعلم ان الكلمة الزائدة امان تكون في القرآن اولاً وعلى كل امان تغير اولاً فان غيرت افسدت مطلقاً وان لم تغير فان كان في القرآن لم تفسد في قولهم والاتفاد عند ابي يوسف تفسد (١٢) وفيه قوله او نقص كلمة قال في شرح النية

١٢

وان ترك كلمة من اية فان لم تغير المعنى لا تفسدون غيرت فانه يفسد عند العامة وقيل لا والصحيح الاول (١٣) وفيه قوله او قدمه قال في الفتح فان غيرت فسدت والافلا (١٤) وفيه قوله وكذا لو كرر كلمة قلت ظاهره ان الفساد منوط بمعرفة ذلك فلو كان لا يعرفه الى قوله ينبغي عدم الفساد وكذا لو لم يقصد شيئاً (١٥) وفي الدر المختار كما لو بدل كلمة بكلمة وغير المعنى نحو ان الفجار لفي جنات اه اي يفسد) ددغوروايتو نوخه خرگنديري چه برته دزياتوالي او كموالي دحرف يا كلمى يا تقديم او تبديل دكلمى چه كله دائول دمعى مغيروى به نوروتولو قسمونكي توسع پيدا كيري

دوم امر: في المقدمة الجزرية والاخذ بالتجويد حتم لازم من لم يحود القرآن اثم

وهو اعطاء الحروف حقها من صفة لها ومستحقها

ورد كل واحد لاصله واللفظ في نظيره كملته

داول شعرخه دتجويد وجوب اودوهم خخه دصفا تورعايت اوددريم خخه دمخارجورعايت دتجويد داهميت كيدل ثابت دى نومجموعه پورتنيوروايتونواودى شعرونوخه معلومه شوه چه جوازيه معنى د صحت دصلاة اوجوازيه معنى درفع اثم ، دوايه متلازم ندى، نه صحت دصلاة مستلزم درفع اثم دى اونه وجود دائم مستلزم دفساد دصلاة دى دريم امر (ق) الدر المختار ولا غير الا لئى به اى بالائى على الاصح كما في البحر من انجتي وحرر الخلى وان الشحنة انه بعد بدل جهده دائما حتما كالا مى فلا يؤم الامثلة ولا تصح صلوته اذا امكنه الاقتداء بمن يحسنه وفي رد اختار ان يحسن ما يبلغ هويه او يحسن القرآن وهذا معنى على ان الامى اذا امكنه الاقتداء يلزمه وفيه كلام مستعرفه ثم قال بعد اوراق تحت قول الدر المختار بخلاف حضور الامى بعد افتتاح القارى اذ لم يقتضيه وصلى منفردا فافسدت الاصح اه مانسه وهو مخالف لما قبله الذى صححه في الهداية فان ما قبله شامل لما اذا شرعاً معاً وافتتح الامى اولاً ثم القارى او بالعكس الى قوله والتحقيق الاول الذى في الهداية الخ) ددغورخه د الشغ دامى به شان كيدل اودامى منفرد المونخ صحيح كيدل على الراجح معلوم شول اوس دتحقيق نه وروسته دامورثلاثه مويده بالدلائل والروايات پوهيدل غواړي چه دحرفونيه صحيح نه اداكولو كنبى ابدال دحرف به حرف ده دكوم حكم چه دامراول دتحقيق به ضمن كنبى دعبارت دخلاصى خخه معلوم شوچه دمعى دتقدير به صورت كي تعمداً دصلاة دفساد موجب ده. اودعدم تمييز يا جريان

اللسان په صورت کې مفسدنده، نو کوم خلک چه دمشق اور ریاضت نشتوالی په وجه په هغو کښی تمیز نشی کولی دهغوی لمونځ صحیح کیږی او په همدې معنی معذور دی، لکن د ضروری نده چه د عدم اثم په معنی هم معذور وی لکه څنگه چه په دوهم امر کښی بیان وکولی شو، بلکه په تصحیح کې کوښښ کول دده په ذمه واجب^۱ ده او ظاهر اهدامعلومیږی چه د صحیح اداء کونکو والا لمونځ د داسې سری پسی صحیح ندی، هر کله چه په معنی کښی تغیر راځی، جوړ خپله په المعنی المذکور سره معذور گڼل کیږی او د قواعدو مقتضا داده چه په داسې خاص حالت کښی داسې قاری په لمانځه کې شریکیږی او د مقتدیانو لمونځ هم ددې غلط ویونکې پسی صحیح نه شو همغه شان چه ددریم امر څخه مفهومیږی. لکن داویناچه که هغه د تصحیح کوښښ ونه کړ نو خپله دهمدی سری لمونځ صحیح ندی غلط ده لکه چه په دریم امر کې دی احقر تصریح کړی ده، او ښکاره هم ده ځکه په امی کښی چاندی ویلی چه که هغه سعی ونه کړی نو دهغه لمونځ صحیح ندی، نو هر کله چه دغه سری دامی په شان دی نو دهغه د عدم صحت صلا کومه وجهه و جیهه وجه ندی معلومه، نو د فساد د صلا حکم ځمابه نزد مهر مؤول دی په کوم مناسب تاویل سره، وی به دا کار چه په ظالین سره به لمونځ نه فاسدیږی په دالین سره کیږی، ددې مبنی دا گڼل دی چه د ظاء اوضا په مینځ کې مشابهت دی، او د قاضیخان د جزئی څخه ددې موید کول اوددې بناء څخه د احکم کول چه هر ځای کښی ظاء لوستل پکار دی داصحیح نده، ځکه په قاضیخان کې نور جزیهات دغه مبنی وړانه کړی لکه څنگه چه ماته یادیرې چه پدې کښی غیر المغضوب علیهم اوو العادیات ظبحا لوستلوته د صلا مفسد ویل شوی دغه وخت کتاب^۲ موجود ندی گنی په جزم به می لیکل کړی و، لکن داسې جزیهات په هغه کې بالیقین مذکور دی، نو که مذکوره مبنی صحیح وه نو دی باب کښی تول موارد ضا دبر ابریدی شی، اوددې فرق کومه وجه نه وه نو معلومه شوه چه ددې کومه بله وجه ده کومه چه احقر خپلو ځینې^۳ تحریراتو کې هم ذکر کړی ده، او په دی صورت د فقهاؤ د عدم فساد حکم بالظاء کښی دی کله چه عمداً نه وی، لکه چه وان لم یکن الابمشقة ویل خپله ددې دلیل دی او که عمداً وی نو په فساد کې شبهه نشته لکه چه نور جزیهات د قاضیخان په همدې

^۱ دا اولینی رایی ده چه د استنباط په طور قانمیدله ددې نه وروسته فتوی چه ص ۱۲۳ باندې واقع دے هغه ته دی رجوع وکړی شی ۱۲ تصحیح الاعتلاط ص ۲۰.

^۲ دا روایتونه دغه باب التجوید د اول سوال په ځواب کې مذکور دے اوس جزم وشو ۱۲ مته.

^۳ ددې نه مراد هغه ځواب د اول سوال د دغه باب التجوید دے.

مبنی دی او د اول امر د تحقیق دخلاصی څخه ددې تصریح کیږی او هغه عبارت مطلق دی په کوم حرف پدې مقید ندی د مذکوره تقریر څخه معلومه شوه چه قصداً داسې ونه کړی، او که بلا قصد په سبب د عدم مشق ولوستل شی، بیالری څه اداء وشي نو خپله دهغه لمونځ کیږی، لکن د صحیح خوان امامت دی نه کوی، بلکه صحیح خوان چه د ضروری مسائلو څخه واقف وی احق بالامامت دی لکه څنگه چه تول کارونه دالله په فضل مفصل او مدلل لیکل شوی ددې تقریر څخه اجمالاً اکثر سوالونو ځوابونه ووتل مگر د سهولت لپاره د ټولویاتو سوالونو ځواب فرادی، فرادی لیکل کیږی (۱) اداء الحروف من الخارج مع الصفات کما مرمن الجزیه (۲) دچاچه قدر ما یجوز به الصلاة یادنه وی هغه امی دی^۱ او په کوم ترتیب چه عام خلک قرآن لولی د احکم په صحت د صلا کښی صحیح دی. کما یفهم من الفتوی الآتیه (۳) کلامی^۲ دی (۴) ندی اوندی (۵) کوم قاری چه د ضروری مسائلو باندې خبر دی هغه په امامت کښی اقدام دی. (۶) خپله دهغه خو لمونځ صحیح دی، کما مر فی الامرال ثالث البته د صحیح لوستونکې امام دی نه جوړیږی، (۷) و (۸) و (۹) و (۱۰) دمسلم وجوب دی، اوددې د ترک سعی کښی گناه هم ثابته ده لکن عدم صحت د صلا غیر مسلم ده همغه شان چه په امثال کښی بیان و او اول امر کښی روایتونه مذکورول او په دی خاطر چه دغه مسئلې اختلافی دی نو د بعض روایتونو په اخستلو کې نه په قاری صاحب باندې ملامتی ده اونه په نورو باندې. (۱۱) چه تر څو صحیح نه شی نو کالامی ده (۱۲) احتیاط جائز ده (۱۳) کله چه هغه د عدم صحت په روایتونو باندې عمل وکړ نو د عصراو فجر اعاده هم جائزه ده والله اعلم وعلمه اتم ۲۱ صفر ۱۳۲۲ هـ امداد صفحه ۱۱۷ ج ۱.

سوال: (۲۲۶) محترم المقام د کوم وخت نه چه احقر دغه فتوی لیدلی ده کومه چه مولوی کفایت حسین صاحب د قرات په باره کې د حضور والا څخه غوښتل شوی دهغه وخت څخه پریشان یم، اگر که حکم صاف دی مگر د زړه د تسکین لپاره ددې متعلق څو کارونه معلومول غواړم کله چه دغه خبره قرار پیدا کړی چه تجوید فرض دی او خصوصاً د حرف ضا د مخرج نه راویستونکې دامی په شان دی، اود داسې سری اقتداء کې قاری کوم چه دغه حرف له مخرج څخه راویاسی وکړی نو دهیچا لمونځ نه کیږی نو اوس په داسې حالت کښی که دغه قاری په جماعت علماء کښی وای څه وکړی آیا هغه مطلع کړی مگر په دی کښی سخته بی ادبی ده

^۱ دغه جزیهات دغه باب التجوید د اول سوال په ځواب کې منقول دی ۱۲ مته.

^۲ ددې نه په آینده فتوی کې رجوع کړی ده ۱۲ تصحیح الاعتلاط صفحه ۲۰.

اوصورت تعالى ده اوخينو خايونوكي فساد اندېښنه ده يا اطلاع ورښکړي نو په دې کې دفتوى موافق د ټولو لمونځ فاسد دې يادې دغه سړي په جماعت کېښي شريک نه وي او ترک د جماعت دې وکړي ، الغرض څه و کړي محترمه ماته تشويش لاحق دې هغه ډير سخت دې چه په ژبه راويستل شي ډير مشکل دې ؟

جواب: في الدر المختار ولا غير الالغ به اي بالالغ على الاصح الى قوله وكذا من لا يقدر على التلظ بحرف من الحروف ولا يقدر على اخراج الفاء الا بتكرار ولى رد المختار قوله على الاصح اي خلافا لما في الخلاصة عن الفضلي من انها جائزة لان ما يقوله صار لغة له ومثله في التاتارخانية ولى الظهيرية وامامة الالغ لغيره تجوز وقيل لا ونحوه من الخاتبة عن الفضلي وظاهره اعتمادهم الصحة وكذا اعتمده صاحب الحلية قال لما اطلقه غير واحد من المشايخ من انه ينبغي له ان لا يؤم غيره وكما في خزنة الاكمل وتكره امامته اتفاقا ولكن الاحوط عدم الصحة كما مشى عليه المصنف وفيه بعد اسطر (تتمه وسئل الخير الرملي واما اذا كانت اللغة يسيرة فاجاب بانه لم يرها لا تمتنا و صرح بما شافعية بانه لو كانت يسيرة بان ياتي بالحرف غر صاف لم تؤثر قال وقواعد التاتارخانية او ومثله افق تلميذ الشارح المرحوم اسمعيل الخانك مفتي دمشق شامي ج ١ ص ٣٩٢ مجتبانى في العالمگريه وان جرى على لسانه او كان لا يعرف التميز لا تفسد وهو اعدل الاقاويل المختار هكذا في الوجيز لكردرى ددي روايتونو خه معلومه شوه چه په كوم ترتيب سره اكثره عوام او ډير خواص هم قرآن لولى دداسې ډول لوستونكو هم دامامت امكان شته ، اود عموم بلوى په سبب په دې روايتونو باندې عمل كول جائز دې دهمدى لپاره ځما په نزديه مسئوله صورت كېښي د فجر لمونځ كيږي . والله اعلم امداد صفحه ١٢٥ ج ١)

د عصر په صورت كېښي دامام د و عملو الصالحات ډير ښودو حكم

سوال: (٢٢٧) نن دمغرب په لمانځه كېښي پيش امام صاحب څخه په سورة عصر كېښي وعملو الصالحات سهوا پاتې شونډي حالت لمونځ وشواو كنه ؟ وسجده سهوة هم نده كړي كه كړي واي نو آيا لمونځ كيږي ؟

سوال: په صورت مسئول كې د قرات فرض خوادا شوه همدې لامله فرض لمونځ هم ادا شو لکن علاوه د واجب قرات څخه د قاتحي سورت يو او ډاډايت يادري لنډايتونه اداء نشول ځكه چه دا څرې ايت دبعض اجزاو ډاډايتي كيدوسره آيت پوره نه شو ، لهذا دواجو ډير ښودل وشول چه دهغه تدارك په سجدې سهوي سره كيږي نو اوس دغه لمونځ واجب الاعاده شوبه وخت كېښي اعاده كولوسره بالكل مكمل لمونځ به و . اوس هم دا احوط ده چه ټول لمونځ كونه كي يوازي ، يوازي دغه لمونځ اعاده كړي والسلام ٢٠ محرم ١٢٣٢ هـ ، نسمه اولي صفحه ١٠

ديوه سورت خو برخي كولوسره د لمونځ كولو حكم

سوال: (٢٢٨) ځينې امامان چه د قرآن سورت په دوه ركعتونو كې دوه ټوټي كولوسره اداء كوي ياد هرځاي څخه ركوع لولى داسنت دې او كه خلاف اولي دې يا مكروه ؟

جواب: في العالمگريه الافضل ان يقرأ كل ركعة الفاتحة وسورة كاملة في المكتوبة فان عجز لان يقرأ سورة في الركعتين كذا في الخلاصة ولوقرأ بعض السورة في ركعة والبعض في ركعة قيل يكره وقيل لا يكره وهو الصحيح كذا في الظهيرية ولكن لا ينبغي ان يفعل ولو فعل لا باس به كذا في الخلاصة ولوقرأ في ركعة من وسط سورة او من اخر سورة وقرأ في الركعة الاخرى من وسط سورة اخرى او من اخر سورة اخرى لا ينبغي له ان يفعل ذلك علي ما هو ظاهر الرواية ولكن لو فعل ذلك لا باس به كذا في الذخيرة في الحجة لوقرأ في الركعة الاولى اخر سورة ولى الركعة الثانية سورة قصيرة كما لوقرأ من الرسول في ركعة وقل هو الله احد في ركعة لا يكره كذا في التاتارخانية قراءة اخر سورة في الركعتين افضل من قراءة السورة بتمامها ان كان اخرها اكثرية من السورة وان كانت السورة اكثرية فقرأها افضل هكذا في الذخيرة ج ١ ص ٤٩ فصل رابع في القراءة) دليلك شوي روايت نه معلومه شوه چه په مسئوله صورت كې بقول اصح مكروه نده مگر ددي خلاف

ددي فتوى مدار به دي دې چه درې لنډايتونه پوره نشي لکن د در مختار او شامي وغيره د تصريحاتو څخه دا ثابت دې چه د درې ايتونو پوره كول شرط ندې بلكه د وړونه وړ ايتونو په اندازه كيدل كافي دي دكوم چه مثال په در مختار كې په تم نظرم عيس و بصرتم ادبرواستكبر وركړ شوي اوددي نه وروسته ئي ليكلي دي وكذلك لو كانت الآية او الايتان تعدل ثلاثا قصار اذكره الحلبي ، او شامي دغه مزيد توضيح فرمايلي چه دي درې ايتونو كې د برش حرفه دي كه څوك داسي بويادوه ايتونه ولولي چه د برش حرفه وي نو واجب ادا شوه همدې لامله په مندرجه صورت د سوال كې اعاده واجبه نه معلومېږي والله سبحانه وتعالى اعلم ١٢ بند د محمد شفيع

اعاده اولی ده اوکه احیاناً نو درجه مستون کې دی (لما رواه مسلم عن ابن عباس قال کان رسول الله ﷺ یقرأ فی رکعتی الفجر قولوا امنابالله وما انزل الینا. والقی فی ال عمران قل یا اهل الکتاب تعالوا الی کلمة سواء بیننا و بینکم. مشکوة فصل اول من باب القراءة فی الصلوة ۳/محرّم ۱۳۲۸هـ رتبه اولی صفحه ۲۴)

په والعصر کنی والتین الخ:

سوال: (۲۲۹) په والعصر سورت کنی دو عملو الصالحات په خای فلهم اجر غیر ممنون څخه انتقال کولو سره سهواً دوالتین والزیتون سورت ختم کړی نو لمونځ صحیح شوی یا معنی بدله شوه اوکنه؟
جواب: صحیح شو ۲ ربیع الاول ۱۳۳۰هـ.

دمقتدی دشرکت څخه وروسته دبقیه قراءت دجهردو جوب ترجیح اوعدم وجوب اعاده دقراءت وروسته داتمام دقراءت مقتدی دشرکت په سبب:

سوال: (۲۳۰) که کوم لمونځ کونکي اقتداء وکړه وروسته دلوستلودتولی اوجزه دفاتحی په وروسته نوافتح دی په جهرسره اعاده کړی، بحر الرائق داعاده کولووجه دالیکلی ده چه دبل داقتداء په سبب په دی باندې جهر واجب شو، اوس که یوازی پاتې قراءت په زوړسره لولی نو په یوه رکعت کې ورواوکه ورواو په زوړه لوستل سره یوځای شی په داسې حال کښی چه داکاریدده نو دجهردوا جبیلولو څخه وروسته ورو لوستل ترک واجب ده لهذا اعاده په جهرسره لازم ده (غایة الاوطار) شامی په دی مسئله کې ډیر قیل او قال کړی جنبه له شامی وگوری اوتحریر وفرمایې چه دشامی قول درست دی اوکه دغایة الاوطار او په کوم صورت کې چه دالحمد اعاده کولی شی نو سجده سهویه کولی شی اوکنه؟ اوکه سجده سهوه وکولی شی نو په هغه کې داخدا شه وی په دی صورت کښی دفاتحی سورت اعاده بالقصد ده اوسجده دسهوی دسهوی په وجه کولی شی. مولوی عبدالشکور صاحب لکهنوی په علم الفقہ کښی پدې صورت کښی سجده سهولیکلی ده اودشامی دقول څخه هم سجده سهو معلومیږی داخونی دسورة فاتحه په باره کې عرض کړی اوکه کوم سړی یوازی لمونځ لولی اودالحمد نه وروسته دسورت ختم هم وکولی شی په دغه وخت کښی چا اقتداء وکوله نوڅه وکړی؟ یا که دالحمد دلوستلو وروسته نی اقتداء وکړه نوڅه کړی؟

جواب: ماشامی ولیدله دعدم اعادی اوجهریالباقی متعلق شامی دا لیکلی دی: وهو اهل من لزوم الجمع بین الجهر والاسرار فی رکعة علی ان کون ذلك الجمع شیعا غیر مطرد لادکوره فی اخر شرح المنية ان الامام لوسها فاختت بالقائحة فی الجهرية ثم تذکر بجهر بالسورة ولا یعدولو خلافت بایة او اکثریتها جهر او لا یعدانی قوله قدعوی انه ضعیف رواية ودراية غیر مسلمة فافهم ج ۱ ص ۵۵۵) نو همد اخصایه طبیعت لگیږی اود شامی رابې هم ددې ترجیح معلوموی چه پاتې فاتحه په جهرسره ولولی اوس په همدې ترتیب که په سورت لوستلوکې یی اقتداء وکړه نوڅومره نور قراءت لوستل غواړی هغه دپه جهرو لولی اوکه دقراءت دختمولو څخه وروسته نی اقتداء وکړه نو په کومه برخه ددې قراءت کښی جهرو واجب ندی ۱۲/ ذی الحجة ۱۳۳۱هـ رتبه ثانیه صفحه ۹۹.

دلما نڅه صحت وروسته دتدارک دزلة القاری:

سوال: (۲۳۱) که چا امامن ثقلت موازینه قامه هاویه ولوست او فوراً نی صحیح کړه لمونځ نی ادا کړ لمونځ نی صحیح دی اوکنه؟

جواب: فی العالمگیریه ذکر فی القوائد لوقرائ الصلوة بخطاء فاحش ثم رجع وقرا صحیحا قال عندی صلوته جائزة وكذلك الاعراب "ع ۱" قللت وكذلك سمعت شیخی مولانا محمد یعقوب رحمته الله پس بناء علیه غازی کسی صحیح باشد یکم محرم يوم الثلاثاء ۱۳۳۴هـ رتبه رابعه ص ۴.

دهر لمانځه لپاره دسورت تعیینوالی کراهت:

سوال: (۲۳۲) لکه څنگه چه دسورت تعیین په فرائضوکې مکروه دی آیا په نقلونوکې هم مکروه دی اوکنه؟

جواب: فی العالمگیریه ویکره ان یوقت شیئامن القران بشی من الصلوة الخ ج ۱ ص ۴۹ ددې روایت نه معلومه شوه چه فرائض اونوافل په دی حکم کې یوشان دی یکم محرم ۱۳۳۴هـ پورتنی خواله.

"اوداتول هغه وخت دے چه داشخص دامامت کیدونیت هم وکړی اوکنه نوکه اوس هم خان منفرد وگنی نودامامت احکام چه په هغوکې جهرد قراءت ده دباندې به واجب نه وی اودمقتدی لمونځ به هم صحیح وي چه دمقتدی دلما نڅه صحت لپاره دامام نیت شرط نه ده ۱۲هـ

دخمينې قرآنیه غلطيو حکم په لمانځه کې :

سوال: (۲۳۳) دا عرض دی چه ددې مسائلو خواب ارشاد وفرمايې (۱) یوسری دمیثاقه الذی واثقکم په خای چه دماندی سورت دوهمی رکوع کښی دی میثاقه الذی واثقکم په تراویح کې ولوستله اوس دالمونځ جائز دی اوکنه واوعاطفه گڼل په همزه باندې زورولوستل شی؟ (۲) یوسری دانعمت علیهم په خای انعمت علیهم دزور په خای پیښ ولوست بیاجه کله الحمدپوره شوه ده ته یاده شوه دیادیلو په سبب یې دانعمت په تاء باندې زورولوسته اوس دالمونځ جائز دی اوکنه؟ مهربانی کولوسره تحریر وفرمايې؟

جواب: اولنی غلطی دمعنی مفسده نده بلکه دلفظ بی معنی کونکې دی دهمدی بخاطر لمونځ وشو اودوهم خای دمعنی مفسد دی، خو کله چه ددې تدارک وکولی شونو کالعدم شوه، دهمدی په خاطر پدې کې هم لمونځ وشو، دا خواب می دقواعدو څخه لیکلی، جزئیه می نده لیدلی، بهتره ده چه کوم محقق هم وپوښتل شی ۲ ربیع الاول ۱۳۲۹ هـ رستمه خامسه صفحه ۱۸۲،

لیږی کول دهغې ښځې چه مسافر مقتدی په دمه باندې قرائت نشتوالی باندې واره ده په نور لمانځه کې :

سوال: (۲۳۴) کله چه مقیم یا مسافر امام سلام گرځوی نوباقی پاتې لمونځ والا مقتدیانو دامام سره اود امام دهغو مقتدیانو سره هیڅ تعلق پاتې نه شو څکه چه دسلام دگرځولو څخه وروسته امام چه څه غواړی هغه کولی شی دامام دفعل دمقتدیانو باقیمانده لمانځه کې کوم دخل او اثر نشته، او کله چه دامام دسلام گرځولونه وروسته په مقتدیانو باندې په باقیمانده لمانځه په رکعتونو کې دالحمد اوسورت لوستل لازم دی، اویه حدیثونو کې واردې چه کوم رکعت کې چه الحمدونه لولی هغه رکعت نده اگرکه دغه حدیث دامام اومنفرد په حق کې دلمانځه دتکمیل لپاره دی لکن بیا دکوم سبب لامله دی چه دمسافر امام دسلام گرځولو نه وروسته، دوه یا یو رکعت پاتې والا مقتدی په خپلو باقی پاتې رکعتونو کې الحمد اوسورت نه لولی اودری یا خلور رکعت پاتې والا مقتدی یا هیڅ رکعت پاتې نه والا قعدی نیونکې مقتدی په

دا حکم دمقدمینو دظاہلی مطابق ده، اومتاخرین خودمعنی مفسدونکي زیر او زور غلطی هم دلمانځه مفسد نه ګرځولی ۱۲ محمد شفیع

خپلو باقی رکعتونو کې الحمد اوسورت هرومرو لولی دنه لوستونکې والا دلمانځه دصحيح کیدلو دلیل دصحيح حدیث څخه لیکل وفرمايې؟

جواب: ددې لپاره چه دمسافر امام دسلام نه وروسته مقیم لاحق دی اولحق دمؤتم په منزله دی نودهمدی لامله ددی حکمونه به دمؤتم په شان وی، فی الدر المختار فی احکام اللاحق وحکمه کمؤتم فلایاتنی بقراءة ولاسهو ولا تغییر فرضه بنیة اقامته ویدامبقضاء عافاته عکس المسبوق، اودمؤتم قرائت نه ویل حدیث څخه ثابت دی اودلاحق دمؤتم په شان کیدل دصحيح قیاس څخه ثابت دی اول دجمادی الاولی ۱۳۲۲ هـ امداد صفحه ۵۱ جلد ۱،

کراهت دجدایې په واره سورت سره او قرائت بلاترتیب یې دلزوم دسجدي سهو :

سوال: (۲۳۵) که دکافرون سورت دلوستلونه وروسته انااعطینا یالایلاف وغیره ولولی نوخلاف دترتیب قرآنی لوستلوکې لمونځ کیږی اوکنه؟ او که سجده سهو وکړی نوکراهت له مینځه ځی اوکنه؟ (۲) په اول رکعت کې یې انااعطینا اودوهم رکعت کې اذاجاء ولوستله نولمونځ مکروه کیږی اوکنه ددې لپاره چه هغه وړوکې سورت ... یو یې په مینځ کې پرېښودوسره اداء کړ دپه سجدي سهوی کولوسره دلمانځه کراهت له مینځه ځی اوکنه؟ (۳) په اول رکعت کې وړوکې سورت ولولی اودوهم کې لوی سورت ولولی نولمونځ مکروه کیږی اوکنه؟ اودسجدي سهوی سره لمونځ ټیک شویعنی کراهت له مینځه ځی اوکنه؟

جواب: (۱) فی الدر المختار فصل القراءة ویکره الفصل بسورة قصيرة وان یقرء منکوسا (ددې نه معلومه شوه چه لمونځ وشو اوسجده سهو لازمه نده خصوصاکله چه بلاقصده وی نوکراهت هم نشته، لما فی الرد قوله ثم ذکرتم افادان التنکيس والفصل بالقصيرة انما یکره اذاکان عن قصد فلو سهو فلاکما فی شرح المنية اه ص ۵۷۱ (۲) فی الدر المختار ویکره الفصل بسورة قصيرة فی رد المختار اما بسورة طويلة بحيث یلزم منه اطالة الركعة الثانية اطالة كثيرة فلا یکره شرح المنية (ددې نه څرگنده شوه چه وړوکې سورت چه په مینځ کې پرېښودل مکروه دی نوهغه کې شرط داده چه متروکه سورت داوول سورت څخه لوی نه وی کنی مکروه ندی اوچون مسئوله صورت کې متروکه سورت یعنی دکافرون سورت دالکثر نه لوی دی دهمدی لپاره داترک

دلته دتصحیح الاعتلاط ص ۱۰ څخه په عبارت کې اضافه وکولی شوه ۱۲
دلته هم تصحیح الاعتلاط صفحه ۱۰ څخه دعبارت ترمیم وکولی شو ۱۲ محمد شفیع عفی عنه،

مکروه ندی البته ددوم رکعت اوږدوالی ذکر اهرت موجب شو کما فی الدر المختار ایضا واطالة الثانية على الاولى یکره تنزیها لکن سجدة سهو لازم نده (۳) مکروه په معنی دخلاف سنت ده لمامر فی الجواب عن السؤال الثاني لکن سجدة سهو واجب نده والله تعالی اعلم وعلمه اتم ۲ ذی الحجة ۱۳۲۳ هـ امداد صفحه ۲۸ ج ۱

تحقیق مراگر شولودسورت په ورستیونکې په وخت دسهوپه اولینوکې

سوال: (۲۳۶) دماسپینین په لمانځه کې سهوآپه ابتدايې رکعتونوکې دضم دسورت څخه قاصر راغی لکن په اوله قعده کې ده ته پته ولگیده اوس په پاتې دوه رکعتونوکې هغه قصداً ضم دسورت ونه کړ اودايې وگنله چه اوس څه ضرورت دی ، سجدة سهویه وکړم لکه چه سجده سهو یې وکړله نولمونځ وشواوکنه ؟ اودسهوی نه وروسته په خالی رکعتونوکې داعادی په طور ضم کول دسورت واجب وؤکه څنگه ؟

جواب: فی الدر المختار ولوترک سورة اولی العشاء مثلاً ولوعمد اقراها وجوباً وقيل ندباً مع الفاتحة جهراً الاخيرین الخ فی رد المحتار تحت قوله مثلاً زاده الى قوله وليعم الرباعية السرية فانه يأتي بها الاخيرین ايضاً افاده (ط) واماخص المصنف العشاء بالذکر لکان قوله جهراً الخ وتحت قوله وجوباً وقيل ندباً بعد بحث طويل والحاصل ان اختيار صاحب الفتح والبحر والنهر النذب لانه صريح كلام محمد) ص ۵۷۸ و ص ۵۵۵ ددينه څرگنده شوه چه اخيرين کې ضم دسورت مستحب وو ، که وی نه کړنودلته هم درست ده اویه دواړو حالاتوکې سجدة سهو شته ، لترکه تعیین الاولین للسورة وکان واجبا ۱۰ رمضان ۱۳۳۳ هـ رتبه ثلثه صفحه ۷۴

په لمړی رکعت کې د (اعلی) اوپه دوهم سورت کې دغاشیه سورت د لوستلو حکم په

داسې حال کې چه ایتونه زیات دی

دغاشیه سورت ایتونه زیات دی

سوال: (۲۳۷) په سوره اعلی اوسورة الغاشیه دی دواړوکې دسورة غاشیه آیتونه داعلی دسورت نه زیات دی په لمانځه کې ددې دواړو دلوستلو څخه څوڅه قسم کراهرت نشته ؟

جواب: ۱- لکونه ماثور افیستثنی من الکراهة ۲۳ / رجب ۱۳۴۹ هـ

فصل فی التجويد

دضاد او ظاء تحقیق

سوال: (۲۳۸) خلکوپه قران شریف کې دضاده لوستلویاندي بیل بیل لازمی اختیارکړی دی ، دیر خلک دواو وائی ، دیر خلک صفادال وائی ، دیر خلک ظایازاء وائی ، دیر خلک عجیبه گډوډی کوی ، چه څه ځای دواو وائی اوڅه ځای صفادال لولی اوددې گډوډ کونکو والو تعدادپه دنیا کې دیر معلومیږي ، همداخلک دی چه خپل لوستل دحقیانو موافق کښی ، نور لوستونکې په خپل گمان غیر مقلد پیژنی ، په دی کې شک نشته چه ضاده ظاء ، یازاء ، یا ذال ویل تول غلط دی ، څو کوم سړی نی چه په کوم ترتیب لولی هغه دتجوید دقواعدو موافق کښی اویه نورو طریقوسره لوستونکوته په غلطی باندې وایي ، اودهغوی لمونځ فاسد کښی دعوامو څوڅه شکایت نشته ، ددې بیچاره گانو خوشین اوقاف پورې درست نه وی ، نن صبادغه بلا په نورو علماؤ کې گورم ، اعراب دیر ځای معروف وائی اودیر ځای مجهول ، وقف کوی اونفس نه بندوی ، اظهار او اخفاء بیخی نه کوی ، دترقیق اوتفخیم دنامه څخه په بنه ترتیب واقف ندی ، دقلقلی اواستعلاء حرفونو غیره کوم یو څخه خبر ندی ، په همدې داحال دی چه یوه ډله دبلې ډلې لمانځه ته باطل وائی او ټوله جگړه بالاخره یواځی دضاد په سر راځی ، په کوم ترتیب چه دضاد ، ضادلوستل دتجوید دقواعدو سره موافق دی په همدې ترتیب نوری خبری هم دی ، مگر دا خبره په پوهه کې نه راځی چه نورو خبروکې ولې جگړی نشی کولی ؟ ځینی علماء دافرمایې چه حرفونه د هغودمخارجونه ادا کول پکار دی اوبس دا خبره هم په طبیعت نه لگيږی ځکه چه په کوم ترتیب چه حرفونه دخپلو مخارجونه اداء کول ماموریه دی په همدې ترتیب دتجویدنوری خبری هم ماموریه دی ، بیایوازی یوی قاعدی باندې عمل کول اودنورو پرېښودو سره لمونځ څنگه صحیح یا کامل گرځی شاید ددواړو ماموریه کیدوکې څه فرق وی په کوم چه زه نه پوهیږم بعض حضرات فرمایې چه دضاده دوا دیلو باندې اجماع شویده دا خبره ځمابه طبیعت نه لگيږی ځکه چه دبعض ماهرین فن څخه می اوریډلی دی چه

داسوال او جواب النور محرم ۱۳۵۰ څخه لیکل شوي دي کي څو نوري شمېري هم وي چه دهغه تبويب کې ټپه بل ځای کې راټلل مناسب و ، هماغه درج کيږي ۱۲ بنده محمد شفيع عفی عنه

هقوی دوا دهنه لوستلو، بعض حضرات در تل القرآن ترتیلا تخه دفن تجوید زده کول وجب فرمایلی دی که داخبره صحیح دی نولوی مشکل دی دلکها ولمونخونه برباد دی اویریا دیری اویریا دی وی، خکه دافن سخت مشکل دی، حضرات علماؤ کی کله دوه خلور موجود راووخی، مگر هغه خلک چه واجب فرمایې دایې ندی ویلی چه خه مقدار دواجب دی، خینی په زور کی راغلی دایې ویلی دی چه دحرفونو دمخارجو تخه اداء کول دومره مقدار واجب دی، لکن ددی تخه که پدی خبره باندې کوم نقلی دلیل طلب کری نو فضول خبری جوړی کولی شی دخپلی ذاتی رایې نه بغیر هیخ خواب نه جوړیږی امید کوم چه دضاد متعلق چه خه عرض کولی شی په دقت سره ملاحظه فرمایلو سره کافی شافی خواب مرحمت شی ترخو قلب ته تسکین وشي اودهغه مطابق اعتقاد او عمل وکولی شی؟

جواب: فی فتاوی قاضیخان (وان ذکر حرفا مکان حرف و غیر المعنی فان امکن الفصل بین الحرف من غیر مشقة كالتاء مع الصاد فقرا الطالحات مکان الصالحات تفسد صلوته عندالکل وان کان لا یمكن الفصل بین الحرفین الا بمشقة كالتاء مع الصاد مع التاء اختلاف المشائخ فيه قال اکثرهم لا تفسد صلوته اه وفيها ايضا ولوقرا العاديات طبحا بالتاء تفسد صلوته اه وفيها وكذا لوقرا غیر المغضوب علیهم بالتاء وبالذال تفسد صلوته ولوقرا الدالین بالذال لا تفسد صلوته ولوقرا الدالین تفسد صلوته اه ولوقرا ونخل طلعهما هضم قرء بالتاء وبالذال تفسد صلوته اه وفيها ايضا وسوف يعطيك ربك فترضى قرا فترضى بالتاء تفسد صلوته اه وفيها كید هم فی تضلیل قرا بالتاء بعضهم لا تصح اه وفيها ومن یضلل الله قرا بالتاء لا تفسد صلوته اه وفيها الذی فرض علیک القرآن قرء بالتاء تفسد صلوته اه وفيها انذا ضللنا قرء بالتاء ظللنا لا تفسد صلوته وهو قراة فمن فرض فیهن الحج قرا بالتاء فرط وبالذال تفسد صلوته اه) دغور وایتونو کی دتدبر کولونه وروسته خوکارونه معلومیږی (۱) یودا چه دلمانخه فساد هغه وخت وی چه کله

په دي ځای کې داخبره هم په یاد ساتلوه چه ضاد دوا دوا وواړوپه ترتیب لوستل غلط لکن دظاء په لوستلو کې علاوه دمفسده غلطی څخه یوه لویه مفسده داده چه د دي کې تشبه بفرق ضاله مثل رواقض وغیر مقلدین اودهغه اتباع ده، په خلاف دوا دچه پدی کې یوازې مفسده غلطی ده، دهمدی لامله دعا جزلپاره په حکم داذابتلیت بیلیتین فاخترهونهمادوا دلوستلوا اجازه ورکول کیږی اودظاء، لوستونکی بندول پکار دی ددی څخه ددی لږ هم معلومیږی چه خلک ضاده ظا باندې لوستونکوباندې زیات ملامت کوی اوداسې کولو باندې شوروشغب کولی شی ۱۲ والله اعلم تصحیح الاختلاط ص ۱۸

بلامشقت په دوه حرفونو کې تمیز وکړی اوضالین په دال لوستلو مفسد دصلاة په همدې بناء ده اوښکاره ده چه په کوم ترتیب اکثر خلک ضالین وائی هغه دال ندی دکوم چه امتیاز ممکن دی البته که کوم شخص خالص دال وائی نودده لمونځ ته فاسد ویل کیږی، اوپه کوم ترتیب چه اکثر اددي لوستل تعارف دی اگر که دمشق دنه کولوپه وجه هغه صحیح نده مگر صحیح حرف اوریدونکې والا دغه امر اوچتولی شی چه داطریقه مشهوره دهغه مشابه ده په دی ترتیب چه دواړو ترمنځ تمیز شاق دی حتی چه کوم سری چه ضاد دصحیح مخرج څخه مشق کول غواړی اوهغه دلوستلو سره اوریدل غواړی، هغه داءا، کولوپه وخت کله کله ددی مشهوری طریقې اداء کولوسره ناست وی، اودواړو کی ددی تمیز مشکل وی دهمدی لامله دغه مشهوره طریقې په دال کې داخلولو سره مفسد دصلاة ویل بعیده ده.

(۲) دوم کار دالمعلوم شو چه دضاده خای دظاء ویلونه مفسد صلاة عند اکثره ویل علی الاطلاق ندی بلکه دا هغه وخت دی چه کله بلا عمد وی گنی داهم مفسد دصلاة ده گنی په والعادیات ضبحا او مغضوب علیهم اوهیم اوفترضی، اوفرض کی دظاء لوستلونه مفسد دصلاة نه دی ویل شوی لکه چه مدار دعدم فساد یې عدم امکان الا بمشقة رامخی ته کول ددی دلیل دی ځکه عمداً یې هغه لولی چه بلامشقة یې فصل کولی شی نوددی حاصل داشو چه دکوم سری لپاره بلامشقت جدائی ممکن نه وی اوهغه دضاد لوستلو قصد کوی مگر ظاء راوخی ددی لمونځ صحیح کیږی اودده دتعمد اجازه دفساد صلاة مذکوره جزئیات رد کوی (۳) دریم کار دالمعلوم شو چه په ولا الضالین کې دظاء لوستل چه مفسد ندی ددی دالاس نده چه دضاد په خای عمداً دظاء لوستل جائز دی گنی دمغضوب علیهم اوضالین تر منځ خه فرق وچه په مغضوب علیهم کې خطا، ته مفسد ویل کیږی اوپه ضالین کې غیر مفسد، بلکه ددی مینی داده چه په ضالین کې د معنی فساد نشته اونه وی لکه څنگه چه دقاموس څخه معلومیږی چه ظل په ظاء سره معنی لیل اوجنح الیل اوسواد السحاب هم ده نود ظالین معنی مثلاً داخل فی الظلمات کیږی چه دضلال بالفساد حاصل دی یا به داد افعال ناقصه ظل یظل څخه وی په معنی دالکانتین اوخبریه مقدروی فی ضلال یافی غضب بقرینه مغضوب علیهم لکه څنگه چه په انذا ظللنا یا بالتاء په قراة کې به هم همدا توجیه وی لکه څنگه چه په راتلونکې کې مذکور ده همدوا چه ده چه قاضیخان په والعادیات ضبحا وغیره کې ظاء ته مفسد ویلی دی، اوکوم کوم خای چه دضلال ماده راغلی ده لکه ومن یضلل الله اواذا ظللنا هغی ته یې غیر مفسد ویلی دی گنی ددی هیخ سبب نشته چه هر خای کې فساد

دغی مادی پورې خاص کولی شی لکه چه په اذالللناکې خپله هم ظللنا یو قرات په ظاء هم نقل کړی دی ددې نه واضح معلومه شوه چه ددې قرات دمرعات څخه هرځای کې په دی مادی کې دمعنی دصحيح کیدلو تاویل کولی شی په همدې ترتیب مفسدندی ویل شوی او اگرکه چه تضلیل کې چه ددې مادی څخه دی دبعضو دلاتصح قول نقل کولی شی مگر ددې قول دخپل طرف ته نه منسوبول بعض مجهول طرف ته منسوب کول خپله قرینه ده چه دا دده مختارنده نویه مذکوره بناء باندې دلته هم ارجح عدم فساد کیدلی شی فتدیروتشکر اود تجوید مقدار واجب یوازی تصحيح دحروفو اورعایت دوقفونودی پدې ترتیب چه دمراد تغییرونه شی اونو، مستحسن د فی فتاوی قاضیخان وان تغییر المعنی تغییر افاحشا نحو ان یقرء لاله ویقف ثم یبتدء بقوله الاهوالی قوله قال عامة العلماء لانفسد صلوته لما قلنا وقال بعضهم تفسد صلوته اه قلت الاختلاف فی الفساد یوجب الوجوب، په همدې اساس اکثره خلکو دا واجب حاصل کړی اود یرتارکین هم دی خود هغوی لمونځ هم داکثرو علماو په قول کیږی . البته دداسې خلکو دامامت څخه احتراز واجب دی فی فتاوی قاضیخان فان کان لا ینطق لسانه فی بعض الحروف الی قوله لایوم غیره کذا الرجل اذا کان لا یقف فی مواضع الوقف ۵۱، والله اعلم ۱۸ ربیع الاول ۱۳۲۱ هـ امداد صفحه ۱۰۸ ج ۱.

سوال: (۲۳۹) دضاد په څه ترتیب لوستل پکار دی اود اکثر فقهاو قول څه دی؟ او اکثره کتابونو دینیات کې ددې ذکر څنگه لیکل کیږی؟

جواب: فی الجزریة والضاد من حافته اذ ولی الاضراس من ایسا ویسنا هارکله چه مخرج معلوم شونود ضاد داداء کولو طریقه همدا ده چه ددی د مخرج څخه راوویستل شی ددې راویستلو څخه چه دعدم مهارت په سبب برابره ده لږ راووی غوه ده او که قصداً دال یا ظاء ولولی هغه جائز نده لکه څنگه چه ددال لوستل نی عادت گرځولی دی ، او د ځینو فقهاو په کلام کې دالیدل چه ضاد دظاء سره مشابه ده دظاء لوستل بهی شروع کړی پداسې ځای کې چه دمشابهت حقیقت یوازی مشارکت فی بعض الصفات دی، اود اشتراک فی بعض الصفات څخه دذات اتحاد نه لزمیږی کیدی شی چه دقاضیخان ددې جزئې څخه چه لوقراوالا لظالین لانفسد صلاته دظاء لوستل پوهیدل اخستل د قاضیخان نوزی بهی ددې رد کوی ، وهی هده لوقراوالا عادیات ظبها بالظاء تفسد صلوته اه وکذلولقرء غیر المفظوب علیهم بالظاء او بالذال تفسد صلوته وامثال ذلك من القروع المتعددة، والله اعلم ۱۰ ربیع الثاني ۱۳۲۲ هـ امداد صفحه ۱۳۲ ج ۱.

سوال: (۲۴۰) دمخدوم مکرم جناب مولنادام مجد هم په خدمت کې دمستون سلام نه وروسته التماس دی چه خوار دالله په فضل په خیریت دی اود تاسو دمزاج خیریت غواړی دلته دضاد او ظاء ډیره جگړه ده یوه ډله ضادلولی اوبله ډله ظاء اوبه دی کې دومره غلوده چه یو دبل پسې لمونځ نه کوی، ضادوالا ددیروفقهي روایتونو موافق دظاء لوستلو څخه لمونځ فاسد گنی ، او ظاء والا دضاد حرف محض یو غلط حرف او دعوامو راجوړ کړی حرف گنلوسره دلوستونکو پسې بهی لمونځ نه کوی ، تاسو خپله هم عرب لیدلی چه ټول ضاد لولی او څوک ظایرینی هم نه ، بیادغه هم نه دی چه عوام اوناخبره لولی بلکه واقفین دفن بهی هم ضاد لولی لکه څنگه چه اکثر قراء دعرب اومصرو غیره بهی همداسې لولی، استاذ عبدالله قاری صاحب چه ددې فن څخه په بنی طریقی سره واقف دی، دهغه په خدمت کې پاتې کیدل اتفاق راپیدا شو او لږه مشغولتیا دتجوید هم وه، هغه هم ضاد لولی، په عربو کې پدې معاملی باندې کومه جگړه نده پیدا شوی دلته راتلوسره می دا جگړه ولیدله، نودقراء اوصرف وغیره کتابونو د لیدلو اتفاق وشو، چه دهغه څخه په طبیعت کې یوه اندیینه ده ځکه چه داکثر کتابونو دفقهي اوقراء څخه معلومه شوی چه دضاد صورت دظا اوزو غیره سره مشابه ده اوبه کوم ترتیب چه مونږ اوعرب او غیره لولی ددې ثبوت په صحیح طور نه معلومیږی ددې لپاره چه اکثره کتابونو دفقهي قاضیخان وغیره کې لیکل شوی چه کوم دوه حرفونو په مینځ کې تمییز مشکل وی لکه ضاد او ظ ددوی څخه که یو دبل په ځای ولوستل شی نولمونځ صحیح کیږی، ددې څخه هم معلومیږی چه ض په صورت کې دظ مشابه دی اود ددې صحیح تلفظ ضاد دی، بیاهغه په کتابونو دفقهي کې داهم لیکل شوی چه ډیرو ځایونو کې دض په ځای ظ یادظ په ځای ض ولوستل شی نولمونځ نه کیږی، ددینه معلومیږی چه دواړه بالکل مغائر دی، اوبه ظاهر کې دتعارض صورت معلوم شو، مگر ددې ځواب خودا په ذهن کې راځی چه دعدم جواز صلا هغه ځای کې دی چه کوم ځای کې په معناگانو کې فاحش تغیروی، او کوم ځای کې چه تغیر نه وی هلته لمونځ صحیح دی، بیادقراء کتابونه ولیدل شول نوصفا معلومیږی چه ظ اوضاد کې ډیر صفتونه مشترک دی دضاد په حرف کې استطالت شته اوبه ظ کې نشته، نوریه مطبقة اومصمة، او مستعلیه رخوه اومجهوره کیدلو کې دواړه شریک دی، په خلاف ددال دکوم چه ض مشابه لوستل کیږی چه دض اودال تر مینځ اکثر صفتونه مخالف دی ددینه هم معلومیږی چه ض او ظ قریب المخرج اومتحد الصوت دی، اگرکه دمتحد المخرج کیدلو څخه دصوت اتحاد نه لزمیږی خودقراء دانمودتصريحاتو متحد الصوت کیدل معلومیږی مثلاً په

رعایا کی چه دابو محمد مکې تصنيف دی مذکور دی ، الضاد حرف يشبه لفظه فی السمع بلفظ الظاء الخ ، بیادضاد چه کوم مخرج لیکل شوی چه دحافه دژی له اضراسوسره له لگولونه راووخی چه دلام مخرج ده په صحیح ډول باندی د مخرج څخه راووخی نو ظاء راووخی نود ضاد په صفاتو کې یوړخوت هم ده ، دغه خای هم ضاد راووخی ض که راووخی نواطراف لسان د ثنایای علیانه جدا کیږی ، لکه څنگه چه نور حروف درخوه مثلاً ز ، ط ، س ، زعیرخ کې بلکه دض په اداء کولو کې اواز بند پری اود شدیدې په طور اداء کیږی ، پخلاف ددی چه څه وخت ظا داداء کولی شی یعنی همزه مفتوحه ددی سر کې لگولوسره چه د مخرج د معلومولو طریقه ده اواز راووخی ، نویه دی کې رخوت یعنی جریان داواز همغه شان وی ددینه هم معلومه شوه چه ضاد په اواز کې دظ مشابه ده بیارعیایه کې لیکل شوی دی (فلیحفظ بتریق الذال فی اللفظ فان دخلها تنخیم فیؤدی الی الاطباق فیصیر عندها ظاء اوضاداً لها تخت الظاء فی المخرج وقویة من الظاء) ددینه معلومیږی چه ض ، اود اوظایه صورت کې مشابه دی په تفسیر کبیر کې لیکل شوی دی (الا انه حصل فی الضاد انبساط لاجل رخاوتها و هذه السبب یقرب مخرجه من مخرج الظاء) شاه صاحب په تفسیر عزیزی کې فرمایې پوه شه چه فرق دظاء اوضاد د مخرج ترمینځ ډیر مشکل دی په شرحه د قصیدی نویه کې دی (لان الظاء تشارك الضاد فی الاوصاف المذكورة غیر الاستطالة فلذلك اشتد شبهة به وعسر التمييز واحتاج القاری فی ذلك الی الرياضة لاتصال بین مخرجیهما بیایې په تمهید کې لیکلی دی لولالا استطالت واختلاف المخرجین لكانت ظاء ، په بل خای کې وائی : فمثال الذي يجعل الضاد ظاء كالذي يبدل الصاد سینا) اوبه همدی شان دامام محمد مرعشی په رساله اوجهد المقل اورعیایه کې صفات صریح ده چه (الضاد والظاء والذال والزاء المعجمات الكل مشاركة فی الجوهر والرخاوة متشابهة فی السمع) په شعله شرح د شاطبی کې بهی لیکلی دی (ان هذه الثلاث ای الضاد والظاء والذال متشابهة فی السمع والضاد لا تفرق عن الظاء الا باختلاف المخرج وزيادة الاستطالة فی الضاد ولولاهما لكانت احدهما عین الاخری) ددی ټولو څخه واضحه معلومیږی چه دض اواز دظاء سره مشابه ده په کوم ترتیب سره بهی په مونږ لولو کوم ته چه دال مطبقة ویل پکار دی ددی ذکر په کم کتاب کې نشته دی دطوالت دخوف څخه می ډیر دلایل پریښودل گنی ډیری صفات برقی سره دټولو کتابونو څخه معلومیږی چه دض اواز دظاء سره مشابه دی ، شاه صاحب په تفسیر عزیزی

تحریر فرمایې : پوه شه چه دضاد اوظام مخرج کې فرق ډیر مشکل دی ، دا اشکال هغه وخت کیدای شی چه کله ض دظا مشابه ولوستل شی او کوم ترتیب چه ددی ولوستل مشهور دی که په دی ترتیب ولوستل شی نو فرق کول ذره مشکل هم ندی ، شیخ جمال مکې په خپله فتوی کې لیکې چه ضاد ظا ولوستل لغت داکثر اهل عربو ده امام رانې په تفسیر کبیر کې فرمایې (ثبت بما ذکرنا ان المشابهة بین الضاد والظاء شديدة وان التمييز عسير واثبت هذا فقول لو كان هذا الفرق معتبر الوقع السؤال عنه فی زمان رسول الله ﷺ اوفی ازمة الصحابة لاسيما عند دخول المعجم فی الاسلام فلما لم يتقل وقوع السؤال عن هذه المسئلة علمنا ان التمييز بین هذين الحرفین لیس فی محل التكليف انتهى مختصراً ، ددینه ښکاره معلومیږی چه دظ اوض دفرق کولو څه ضرورت هم نشته امام غزالی په احیاء العلوم کې فرمایې : (وفرقة اخرى تغلب علیهم الوسوسة فی اخراج حروف الفاتحة وسائر الاذکار من مخارجهم لایزال یحتاج فی التشديد والفرق بین الضاد والظاء وتصحيح مخارج الحروف فی جميع صلواته لایهمه غیره ولا یفتکر فیما سواه ذاهلاً عن معنی القرآن الخ) ددی نه معلومیږی چه دا خبره کومه نوی نده بلکه علماء تل ضاد دظاء مشابه لولی اودی کې فرق کول بی فاندی بولی دغه مروج ضاد کوم نوی ایجاد ده په مخکینو کتابونو کې ددی هیڅ پته نشته آخر دا د کوم خایه راغله اوییا ټول امت په دی غلطی کې څنگه مبتلا شول عامیانه خواب خود اکیدلی شی چه ټول عرب اومکې اومدینې والا په همدې ترتیب ولوستل کوی ، مگر یو محقق انسان د دومره زارواونو و کتابونو د تصریحاتو سره دغه خبره څه قسم منلی شی خصوصاً په دی وخت کې چه د عربانو ژبی ډیری خرابی دی اود قاف په خای کاف اوبه همدې ترتیب ډیر غلط الفاظ وائی ، اگر که عربان په قران شریف کې غلطی نده کری ، مگر د ترکانو څخه می خپله اوریدلی دی چه په قران شریف کې هم دک په خای چه وائی که مروج ضاد صحیح وی نوددی څه معنی؟ دنشر صاحب لیکلی دی : لیس فی الحروف ما یعسر علی اللسان مثله فان سة الناس فیه مختلفة وقل من یحسنه فمنهم من یخرجه ظاء ومنهم من یخرجه بالذال الخ) دا ندی ښه هغه وخت وی چه څه وخت دض مشابه ظاء ولوستل شی گنی دضاد په ولوستلو کې ذره هم اندي ښه نشته ، د جهد المقل والا وائی : (منهم من یجعلها ظاء والضاد الخ هذا لیس بعجیب لثبوت التشابه وعسر التمييز بینهما فانه یشارك الظاء فی صفاتها کلها ویزید علیها بالا استطالة فلولاً اختلاف المخرجین والاستطالة فی الضاد لكانت ظاء ، ملا

علی قاری رحمته اللہ علیہ دجزیرہ دشرحی دی شعرلاتدی : چه : والضا دباستطالة ومخرج ميزعن الظاء
 وکلها تبحی (تحریر فرمائی) لماکان تمیزه عن الظاء مشکلة بالنسبة الى غيره امرالناظم بتمیزه نطق
 ، دکیمای سعادت په شرح کی امام غزالی تحریر فرمائی : چه دضاد او ظاء ترمینخ دی فرق
 وکری او که ونه کولی شی نوروا ده ، ددی تصریحاتو خخه غرض په واضح دول معلومی پی ، چه
 ض او ظ کنسی یوازی داستطالت اومخرج فرق دی گنی دواړه متحدالصوت دی اوبله
 دامعلومه شوه چه دظ اوض ترمینخ داسی فرق دی چه څنگه دس اوض اوت اوط کنسی دی
 بیانوخه وجه ده چه دعامی بلوی په دول هیخ کوم هم پدی ترتیب نه لوستله بلکه هغه مطبقه نی
 لوستلودکوم چه اړو پته نه معلومی پی ، غیرمقلدین نی پدی دول لولی ، اودغه دلایل
 دهمدغوخلکودی اوبه ظاهره قوی معلومی پی ماداندی عرض کری چه په واقع کی دادلیل
 قوی دی یاضعیف ، زه دخپلومحدودواقفیت په اساس عرض کوم چه زه تاسوته یوازی
 دهمدی عرض سره لیکم چه تاسودی فن کنسی واقف هم یاستی اودفقهي کتابونوته هم نه
 واقف نی ، ددی لپاره چه ددی خلکو دلایل دی اوبه ظاهره دول قوی معلومی پی اوض چه په کومه
 طریقه چه مونږ اوتاسی لولو ددی کومه پته نه معلومی پی ، دا حواله په اکثر وکتابونودقراآت
 کنسی وه اوس دفقهي کتابونو طرف سوچ و فرمایي : درمختار لیکلی دی (ولوراد کلمه ونقص
 کلمه او حرفاوقدمه او بدله باخرائی ان قال امامایشتی تمیزه کالضادوالظاء فاکثرهم لم یفسد ها)
 په فتاوی قاضیخان اوفتاوی عالمگیری کنسی راغلی دی : (فان ذکر حرفامکان حرف
 وغیرالمعنی فان کان الفصل بین الحرفین بلامشقة کالظاء مع الصادفقر الطالحات مکان الصالحات
 تفسد صلوته عندالکل وان کان لايمكن الفصل الابعثقة کالضادمع الظاء والصادمع السین
 والظاء مع التاء اختلف المشائخ فيه قال اکثرهم لاتفسد) علی هذاذا اکثر وکتابونو خخه دا فکر
 په زړه کنسی راخی چه په کومدوه حرفونو کی فرق کول مشکل ندی دهغه په بدلید لوسره که
 معنی ته زیان رسیده نودتولویه نزدل مونخ فاسدی پی اودکوموچه فرق کول مشکل دی دهغو په
 خپل مینخ کی بدلیدلو خخه لمونخ نه ماتپی پی په همدی اساس که دضاد په خای دال ولوستل
 شی لکه چه اکثره خلک نی وائی لمونخ فاسدیدل پکاردی ، بیاد حرمینو شریفینو دعلماو په
 فتوی کنسی هم همدامضمون ولیدل شو . لکه دمکی دعلما وشیخ احمد وحرلان مرحوم شیخ
 العلماء تحریر فرمائی : (ولوا بدل الضاد بغير ظاء لم تصح قرائته قطعا) داسی فتوی شیخ جمال

حنفی تحریر فرمائی چه (محمد بن سلمة قال لاتفسد لانه قل من یفرق بینهما) مفتی عنایت
 احمد صاحب په البیان الجزیل فی الترتیل کی لیکلی دی چه دی زمانه کنسی یوه لویه
 بلا داشوه چه ضاد د دال په صورت لوستل کی پی دانی مشبه الصوت دال گرځول شوی چه دال
 ډک ندی او هغه ډک دی نودا خبره دتولوکتابونودقراآت اوتفسیر سره خلاف ده ، په
 تولوکتابونو کی ض دظامشبه الصوت کیندل ثابت دی نه ددال سره ، دمفتی مرحوم
 صدرالدین یوه فتوی دی چه په کی تحریر فرمایي : دمودو راهسی ددی ښار اومضافاتو
 دمسلمانانویه مینخ کی په ضادمعجم کی نزاع پیدا شوی ده خنی ضادمعجم دمفخم دال
 مشابه لولی اوبعضی دظاء معجمه مشابه ، بلکه دیندراکثر عوام معجمه ضاد په قران کی په
 داسی ترتیب لولی چه ددال حرف مشابه بلکه عین دال کی پی ددال سره نی دومره فرق کوی چه
 ضادمفخم دال او ډک اواز سره راویاسی ، داپخپله خطا و فاحشه غلطی ده په خودلیلونو ددینه
 وروسته ددی غلطی په لیکلو سره فرمائی : ددینه وروسته واضحه شوه چه معجمه ضادهغه
 ده چه دمعجمه ظاء سره مشابهت لری ، نه هغه چه مخرج نی ددال دمخرج سره نژدی دی لکه
 څنگه نی چه د هندوستان عوام خلک بلکه بعضی خواص نی هم وائی څکه چه دال له ضاد سره
 پوره مخالفت اوتباین لری په صفاتو کی اوفرک کول ورباندی آسانه دی اومشکل ندی ، په
 خلاف د معجمی ظاء الخ ددی مطلب هم هغه دی چه ض دظاء مشابه لوستل پکاردی ، یوه
 دوهمه بله فتوی ده چه په هغی باندی دنواب قطب الدین خان صاحب اومفتی صدرالدین
 صاحب امضا گانی دی په هغی کی نی هم همدالیکلی دی چه دمفتی صاحب الفاظ دادی :
 اوددی منطقی خلک په ضاداودال کنسی فرق نه کوی ، اوجاهل اوبی تمیزه دی بیایوه فتوی دد
 عذر (اوبلوی خخه ورباندی هغه ده چه په هغی باندی دمولوی نوازش علی صاحب
 اومیر محبوب علی صاحب ، اوخواجه ضیاء الدین صاحب اومولوی عبدالرب صاحب اومولوی
 محمد یعقوب صاحب مهر ونه دی ، په دی کی هم همدادی چه ضاد ډیر مشابه دظ سره ده نه
 ددال سره دی ، اود مولوی عبدالحی یوه فتوی می هم لیدلی په کومی کی چی لیکل شوی دی
 چه ض ددال سره مشابه لوستلوسره په لمانځه کی خلل کی پی ، اوداد ظاء مشابه لوستل صحیح
 دی ، مادتا ډیر وخت ضائع کر تاسومعافی وکری څکه دلته ددی ډیر زیات شایعه ده ، اویوازی
 دهمدی په سبب دښمنی او عداوت اوپارتی جوړی شوی ، اوهریوه ډبل پسی لمونخ کول
 پریښی ، دهمدی وجهی خخه یوازی د خپل اطمینان په خاطر تاسوته تحریر وکولی شو ، تاسوته
 خوبه یقینا تکلیف وی خو ډیر وختلکوته به گټه وی ، تاسو ډیر مفصل اومدلل خواب ددی

تحریر و فرمای، که ددی کومه رساله ترتیب شینو غالباً ډیرو خلکو ته به فاندی وی څه زیات جلدونه نه په آسانی چه هرکله تاسی تحریر و فرمائی خو ډیره مدله او محققه خبره پکار ده کومه چه مخالف هم تسلیم کړی، زه خویقینا هغه څه چه تاسوئی تحریر و فرمائی منم ماته تراوسه پورې خپل گټور مطلب یوازی دومره معلوم شوی چه شافعی جابر دی و غیره هغسی ضاده دظاء مشابه یابین بین ولوستل شی بد او غیر مصحح لیکلی دی، دا خبره یقیناً داسې وه چه زړه ته لویدله خود دومره تصریحاتو او قاطعه دلایلو په وړاندې دا خبره څنگه پیش کولی شی نو هغه خلک وائی چه دا هغه وخت بدده چه کله ددی مخرج اوصفات په پوره ډول مراعات نه کړی شی که داد مخرج اوصفاتو څخه اداء وکولی شی نو بدندی او علی سبیل التسلیم بدض هم ضاده دې پخلاف ددی چه ددال مشابه ولوستل شی، ددی لپاره چه هغه ضادندی په هر ترتیب بدض ددال او مشابه ددال څخه بهندی، که دتاسو په نزد هم ددال مشابه ولوستل غلط دی، نو ددی څخه جواز صلا دیلوی عام په بناء ده یا څنگه؟ که په دی کښی عامه بلواده نو د عوامو څخه سوا چه کوم خلک هغه صحیح وائی هغه دی داپه کوم ترتیب ولولی، دحریمینو او عربو اتباع کولوسره ضادلولی، یا قوی دلایلو کتلوسره ظادلولی، اگر که ددی بی معنی دفتر به لوستلو کې ستاسو ډیرو وخت مصرفیږی، خو الله تعالی تاسو ددی کار لپاره هست کړی یاست چه تاسو الله مخلوق ته هدایت وکړی ددی ض اوظ په گرداب کې ډیر مخلوق مبتلادی تاسو ضرورت حمل اوصبر وکړی او د مظلومانو مدد وکړی، دا وېدالی له ډاره می ډیری خبری پریښودی، کومی چه خپله دتاسو داندنی توجه څخه معلومیږی ما ددی اندیښنی دلری کولو لپاره دخپل زړه څخه ډیره مشوره اخستی ده مگر دتاسو نه سوا بل طرف ته رجوع نه کوی دهمدی لپاره تاسو حتی الوسع ځماداندیښنی درفع کولو کښی دریغ مه کوی فقط والسلام؟

جواب:

دضاده باب کښی عوام پریږدی خواص او اهل علم دحالت تتبع کولوسره په حصر استقرائی سره شپږ صورتونه پیدا کیږی (۱) اول ض اوظ په مخرج کې میانه تمیز نه وی یعنی ضاد واضح مخرج دظاء څخه راوویستل کیږی (۲) دوم په مخرج کښی تمیز وی لکن په صوت کښی بالکل تمیز نه وی یعنی دخپل صحیح مخرج څخه خوراویستلی شی، لکن ددواړو په صوتونو کې تشابه تام وی کوم ته چه اتحاد صوت ویل کیږی (۳) دریم په مخرج اوصوت دواړو کې تمیز وی مگر اقرب الی الظاء وی یعنی دصحیح مخرج څخه راوویستل هم شی اود دواړو صوت کې تشابه تام نه وی، بلکه من وجه دون وجه وی، لکن غالب مشابهت دصوت ظاء ده اودغه دریواړه صورتونه دتشبیه بالظاء دی (۴) څلورم دضاد اودال مخرج کې

تمیز نه وی اگر که دتفخیم فرق کولی شی، یعنی ضاد واضح ددال مخرج څخه راویستل کیږی (۵) پنځم: په مخرج کښی تمیز وی، لکن په صوت کې تمیز نه وی یعنی راویستل خو وکولی شی دخپل صحیح مخرج څخه لکن ددواړو په صوت کښی تشابه تام وی (۶) شپږم په مخرج اوصوت دواړو کښی تمیز وی مگر اقرب الی الدال یعنی راویستل کیږی هم دصحیح مخرج څخه اود دواړو په صوت کې تشابه تام هم نه وی، بلکه من وجه دون وجه وی، لکن غالب مشابهت ددال دصوت وی اودغه دریواړه صورتونه دتشبیه بالدال دی، اوس اکثر اختلاف کونکو خواول او څلورم رااخذتلسره اختلاف کولی اود دغودواړو صورتونو باطل والی داسې بدیږی ده چه بیان ته احتیاج نه لری ځکه چه ظاهره ده چه دیوه حرف دبل حرف دمخرج څخه اداء کول عادة محال دی او بعضو په اختلاف کښی دوم او پنځم صورت نی رااخیستی دی اودا خلک په اهل اختلاف کې محقق شمیرل کیږی، اود تامل کولو څخه دغه دوه صورتونه هم صحیح نه معلومیږی ځکه پدې باندې کوم دلیل قائم ندی او مطلق تشابه، په تشابه تام کې منحصر نه بلکه ددی په خلاف دلیل قائم دی لکه چه خپله په سوال کښی دجهد المقل څخه نقل شوی لثبوت التشابه وعسر التمییزینهما، او عسر تمیز خپله وائی چه تمیز خوشته مگر عسیر دی گنی عسر دتمیز نه پاتې کیږی بلکه عدم التمییز گرځی، او کله چه دضاء څخه متمیز دی سره لدی چه دواړه په ډیرو صفاتو اقرب مخرج کې شریک دی نو ددال څخه په اولی درجه به متمیز وی ځکه عسر دتمیز نی په جهد المقل کې په دی علت سره معلل کړی دی (فانه یشارک الظاء فی صفاتها کلها)، اود علت لری کیدل علت ده دمعلول دارتفاع نو په صفاتو کې ددال عدم مشارکت دلیل ده دعدم عسر دتمیز نو تامه تشابه نفی شوه و هذا هو المطلوب اوس دریم او شپږم صورت پاتې شوی کوم کې چه تردد کیدلی شی، لکن دریم حق معلومیږی چه صوت کې تمیز شته مگر په نسبت سره دال وغیره ته اشبه بالظاء دی دتمیز لپاره دجهد المقل دعسر تمیز حکم کولی اودا شبهیت لپاره هغه ته مشارک الصفات ویلودلیل کافی دی په هغه شان چه اوس د دواړو تقریر تیر شو، هرکله چه په ټولو صورتونو کې ددریم صورت حق والی تعین شو، نو اوس په سوال کې چه څومره شبهات لیکل شوی دهغو څخه یوه هم ددی صورت لپاره مضره نه ده، لکه چه قاضی خان کښی عسر تمیز لیکلی دی نو په دی کښی خپله دتمیز اثبات وشو، اود عسر سبب اشبهیت دی راتلونکې کتابونو دقرائت څخه نی داشتراک فی الصفات اثبات کړی دی ددینه هم اشبهیت ثابتیږی نه چه اتحاد راتلونکې کې درعایه عبارت نوشته ده (هی شبهه لفظه فی السمع الخ نو ددی تحقق دمطلق اشبهیت څخه هم کولی شی، تشابه تام

اوتحاد لازم ندی راتلونکې کې د مخرج څخه په راویستلو باندې د ظاد د راویستلو دعوی کولی شی، دامسلمه نده البته اشبه بالظاء راووخی، راتلونکې کې درخوت څخه استدلال دی داددال په صوت راویستلوته مضربه نه مطلق تمیز عن الخطا لپاره راتلونکې کې ئی درعايه عبارت نقل کړی دی چه (فلیحفظ) الخ ددینه هم مطلق تشابه ثابتیږي نه اتحاد فی الصوت اوکه شاید ددې تردید څخه شبهه وی فیصیر عندها ظاء جوړیږي اوکه مخرج هم محفوظ پاتې شو. په ځای د طرف د ژبې به حافه د ژبې وی نوضاد جوړ شولکه چه ددې تردید نه وروسته د هغه داوینا راتهاخت الظاء فی المخرج الخ ددې مؤید دی، راتلونکې کې د تفسیر کبیر عبارت دی الا انه حصل الخ پدې کې هم په اتحاد باندې کوم دلالت نشته دی اود مشابهاً انکار نشته. لاتدې د شاه صاحب قول دی نو عسر تمیز خپله مسلم دی، مگر اتحاد غیر مستلزم راتلونکې کې د شرح قصیده نونه عبارت دی پدې کبسی هم عسر تمیز و او شته او شبهه مذکوره ده چه مضربه نده راتلونکې کې د تمهید عبارت دی په دې کبسی یوازی استطالت او اختلاف مخرجین قارق کیدل بیان شوی، نو همدا تمیز بینهما مبنی ده ددینه تمیزی فی الصوت نفی کول دکوم ځای څخه راغلی، په همدې ترتیب په بل عبارت کې د مشابهاً اثبات دی د تمیزی نفی نده، ورپسې د مرعشی مضمون دی پدې کبسی هم د مطلق مشابهاً حکم دی. ورپسې چه د جهد المقل اورعايه څخه کوم نقل کولی شی هغه کې هم مطلق تشابه فی السمع مستلزم د نفی تمیز نده، ورپسې د شاطبی د شرح عبارت دی په هغه کې اثبات د مطلق تشابه فی السمع افتراق فی المخرج والاستطالة، ده ددینه هم اتحاد صوت نه لزمیږي، اوکه د نفی او استثناء دال علی الحصر څخه شبهه وی چه په دې کبسی نفی د افتراق فی الصوت هم وشوه گنی حصر نه پاتې کیږي، په هر صورت کله چه داد مسلماتو څخه ده چه (الشی اذا ثبت ثبت بلوازمه) نو کوم سړی چه افتراق فی المخرج ملزوم د افتراق فی الصوت ومنی هغه به وائی چه په دې حصر کې د مجموع لزم او ملزوم نه بغیر نفی ده، نه چه دلزم چه د شاه صاحب قول په سوال کې مکرر شوی دی، ددې ځواب پورته تیر شوی، ورپسې د شیخ جمال او امام غزالی په اقوالو څخه په همدې استدلال کړی دی، چه دضاد او ظاء فرق کولو ضرورت نشته دی اول خودغه تصریحات دفن د کتابو نو خلاف دی، لکه چه خپله سوال کې د جزیه شعرو الضاد الخ منقول دی په کوم کې چه د تمیز امر کولی شی او په صنهاج التجوید کې ئی درعايه څخه نقل کړی چه (ولابد للقاری من التحفظ بلفظ الضاد حیث وقعت الی ان قال ومتی فرط فی ذلک اتی بلفظ الظاء او الذال) اود نشر څخه ئی ویلی: فلیحذر من قلبه الی الظاء اود ربع اول داحیاء العلوم

څخه ئی راوړی، ویجته د فی الفرق بین الضاد والظاء اود جزری د شرح دمقدمې څخه: ان الضاد اعسر الحروف علی اللسان فلیحسن برعايتها لایكون مشابهة بالظاء والذال والزاءه اوملا علی قاری د جزری مقدمې په شرحه کې ویلی دی: لیس فی الحروف ما یعسر علی اللسان مثله والسنة الناس فیه مختلفة فمنهم من یخرجه ظاء ومنهم من یخرجه دال المهملة او معجمة ومنهم من یخرجه طاء ومنهم من یخرجه مهملة ومنهم من یشبهه دالاً ومنهم من یشبهه بالظاء المعجمة لکن لما کان تمیزه من الظاء مشکلاً بالنسبة الی غیره امر الناطم بتمیزه لفظاً ددې تصریحاتو مقابلې کې دهغو حضراتو وینا چه خپله د متابعینو د اهل فن څخه دی دفن دائمه وڅخه ندی حجت کیدلې نشی ددینه علاوه دامام غزالی مقصد دانه دی چه دضاد او ظاء تمیزونه کولی شی او هغه ضرورت نشته بلکه دهغه مقصد په هغو خلکو انکار ده چه هغوی تصحیح د حروفو د لمانځه مقصود گرځولی دی، اوتدبروت فکر فی المعانی وغیره ئی چه د لمانځه مغزده بالکل پریښودی ده اودلیل ددینه علاوه دهغه دنور و عبارتو نو خپله همدا عبارت ده، ځکه چه هغه چه په کوم ترتیب فرق بین الضاد والظاء د اعتراض قابل بللی ندی د تصحیح مخارج حروف محل د اعتراض واقع کړی دی نو که داوول اعتراض مقصد داوی چه ضاد او ظاء تر مینځ فرق ضروری ندی نو د ثانی اعتراض همدا مقصد کیدل پکار دی چه دجیم او خاء دال اوسین کې هم امتیاز ضروری نده، ولایقول به احد قشیت ما ذکرنا دوم راتلونکې سوال کې بهی خپله د غزالی قول کړی دی (فرق میان ضاد وظاء بجاء آرد) دا قول دمخکنی معارض دی، دریم محمول کیدی شی په معذور باندې لکه چه رازی اول لیکلی دی (ان المشابهة شديدة وان التمييز عسير) بیابې دا ثابت په ویلوسره هغه بهی متفرع کړی اویه کیمیای سعادت کبسی بهی د پورتنی عبارت څخه وروسته ویلی دی اگر تواند روایا شد ورپسې د نشر او جهد المقل وغیرهما عبارت دی د هغه نه همدا عسر د تمیز معلومیږي نه چه عدم تمیز بلکه په جزیه کې خوا مر یا ل تمیز تصریح دی ورپسې بهی د دال دلو ستلو وجه پوښتلی په هر صورت مونږ خپله دغه صورت ته صحیح ندی ویلی دهمدی لامله څمونږ لپاره مضرندي، ورپسې د غیر مقلدینو دلو ستلو په نسبت لیکلی که مقصد دهغو دلو ستلو تصحیح ده نودغه وخت ترکومی لیدل شوی اوریدل شوی دغه خلک اول صورت لولی یعنی دظاء خالص

دلته دما ذکرنا پورې د تصحیح الاطلاص ۲۰ ض څخه اضافه شوي ده ۱۲ د تسلیم بالنظر الی الذات دے گني که په خارجی عارض یعنی تشبه بالروافض وغیره باندې نظر و اچول شی نویا څلورم صورت راجع دے کمابینامن قبل ۱۲ تصحیح الاطلاص صفحه ۲۱

له مخرج خُخه بهی لولی دکوم چه غلط والی پورته تیرشوی ، اوهمدارنگه ددی غلط والی دقاضیخان خُخه معلومیچی چه به هغی کی غیر المغضوب کی دظاء په لوستلوسره صلاة مفسد لیکلی دی همدارنگه په ۴۴ درساله محو الفساد کی دامام ابوعمرو دانی خُخه نقل کړی دی ، و قد کان بعض الفقهاء من اصحابنا لا یقرء الصلوة خلف من لم یغیز الضاد من الظاء وذلك لانقلاب المعنی وفساد المراد ، بلکه دا کثراً نی دظاء دمخرج په خای دزاء له مخرج خُخه وائی ، بلکه خپله ظاء هم دزاء دمخرج خُخه لولی چه غلط والی بهی نورزیات ظاهر دی ، اوکه مقصد ترجیح ورکول وی نویه خلورم صورت باندې ترجیح مسلم ده اوپه پنځم اوشپږم باندې غیر مسلم خُکه چه دی دواړو کی مخرج خوبصیح دی ، اوخالصه ظاء کی خومخرج نه پاتې کیږی اوښکاره ده چه دحرف په حقیقت کی دمخرج ډیرزیات اړدی ، ورپسې دعالمگیری درمختار اوقاضیخان عبارتونه دی هغوکی دوه حکمونه دی اول عسر دتمیز هرچند مسلم ده خودنفی تمیز مستلزم ندی دوم حکم دفرق په مینځ دحروف عسیر التمییز او حروف یسیر التمییز په صحت اوعدم صحت صلاة کی نو اول خوبعض جزئیات ددی معارض دی لکه چه په غیر المغضوب علیهم کی دظاء مفسد صلاة کیدل دقاضیخان خُخه تیره شوی چه معلومیچی چه په حروف عسیر التمییز کی هم تبدیل مفسد دی همدارنگه په قاضی خان کی دی (ولوقرأ یعوذون برجال یعدون بالذال لاتفسد صلوته) اولی ډیر وروسته شته چه ولوقرأ وما هو علی الغیب بذنن لاتفسد صلاته هرکله چه ض اوډ په بضنین کی په عدم فساد کی مساوی وی اودال اوډال په یعوذون ک په عدم فساد کی مساوی وی اود مساوی مساوی دی نودال اوضاد مساوی شول نودلته په یسیر التمییز حرفونو کی تبدیل هم مفسد نه شو ، اوقطع نظرد مساوات دقیاس خُخه بلا واسطه هم په یعوذون کی ددال اوډال تبدیل ته مفسد نه ویل ددی حکم مستلزم ده چه دیسیر التمییز حرف تبدیل هم مفسد نه وی خُکه چه په دال اوډال کی تمیز ډیر اسان دی نودا جزئیات ددی قاعدی سره ټول خلاف دی بله داچه ځینو فقهاؤ په یسیر التمییز حرفونو کی دعموم بلوی په وجه فتوی دجواز ورکړی ده لکه چه شامی په زلة القاری کی تصریح کړی ده نویه تبدیل دض په ذال کی هم حکم فساد یقینی نه شی کیدلی ، ددینه وروسته دشیخ احمد و حلان قول دی لم تصح الخ دابناء په بعض الاحوال ده دکوم چه التزام لازم ندی ، وروسته دمحمد بن سلمه قول دی دهغه نه مضر کیدل ظاهر دی ، ورپسې دلکنهو اودهلی دعلماؤ اقوال دی نودریم صورت لپاره هیڅ مضرنده دکوم دصحت چه التزام کولی شی پاتې شوه د قبحی کیسه په هغی باندې داشبه بالکل ضعیفه ده چه

دتصریحاتو په وړاندې دپیش کولو قابل نده ، که دهغه دلالت په مقصود باندې ومنل شی نوددی شبهی خواب ډیر صفا ظاهری چه داحکومونه د عربیت دانمه و خُخه ماخوډ دی اوقاریان خپله په دی احکامو کی دانمه و تابع دی اوپه شافیه جاربړدی وغیرهما کی د عربیت دانمه و اقوال جمع شوی دی دهمدی لامله دی ته په ټولوباندې ترجیح وشوه ، اود نورو اقوال به دی طرف ته راجع کړو ، په دی ترتیب دا عذر چه کله دمخرج اوصفتو لحاظ نه وی نودغه وخت بددی داهم په نهایت کی دال دی خُکه دغه وخت خودادض دماهیت خُخه راووخی ته چه ض مستهجن گرخی خُکه چه جمله د مسلماتودی (ثبوت الشی للشی فرع ثبوت المثبت له) اوهرکله چه مثبت له یعنی ض باقی پاتې نه شونوددی لپاره استهجان خُنگه ثابت شویالاخره عذریه اول عذریاندې مبنی دی لکه چه تصریح اویل کیږی چه مستهجنه ض هم ض دی الخ نودمبنی ورائی اوس وشواوکه تقریر یډی ترتیب بدل کړی شی همغه شان چه بعضو ویلی دی چه ظاء ته ددی لپاره ترجیح ده چه هغه خوکوم حرف دی اومفخم دال خو کوم حرف هم ندی ، البته داخذدر معقول امر دی ، لکن ددی معارضه پدې طریق سره کولی شی چه مفخم دال اگر که کوم حرف ندی ، مگر د نورو حرفونه دظاء وغیره خُخه ممتاز خودی اوپه دی لازم کی ض شریک دی اوظاء وغیره کی خوامتیاز هم نشته اوامتیاز خپله فی نفسه مطلوب دی دهمدی لپاره هغه ته په ظاء باندې ترجیح ده ، نوددی معارضی جواب داول مرجع مسئولیت پاتې کیږی ، اوددی ته دی دانه پوهول کیږی چه مونږ ددی ترجیح قایل یو ، یوازی ددلیل حال لیدل مقصود دی گنی ځمونږ مسلک خودریم صورت ده همغه شان چه پورته بیان شو ، نوداستهجان په دلیل سره ددغو شبهاتو خُخه هیڅ شبه واقع نشوه ، البته خپله ځماداشبه ده چه شاید بین بین په اعتبار دمخرج وی ، یعنی که دحافة اللسان اواضر اس خُخه سره له استطالته اداء شی نوض فصیح دی ، اوکه دطرف اللسان اوثنایاؤ خُخه اداء شی نوظاد دی ، او که دحافة اواضر اس خُخه بلا استطالته اداء شو نومستهجن ضاد دی خُکه چه پدې صورت کی دغه مخرج بین مخرج الضاد الفصیحة و بین مخرج الظاء به وی نودا په بین بین کی به وی ته په صوت کی دهمدی لامله په مدعاء باندې دال ندی ، ددی شبهی خواب کی ما ډیر سوچ وکړ مگر نه کوم کتاب راسره شته او نه کوم ماهر فن قریب دی اوزه خپله ماهر نه یم ددی لپاره داشبه ماهرینو ته حواله کوم په هرحال تر نن پورې چه څومره نظراو فکر کارور کړی ددینه ددریم صورت ترجیح معلومیچی اوعوام ته ددال دمخرج خُخه لوستل اود غیر مقلدینو دظاء دمخرج خُخه لوستل محض غلط ثابتیږی پاتې شول فساد اوجواز دلما نڅه اگر که په دی کی فقهیه روایات سخت

مخالف او متعارض دی مگر ظاهراً ددی نولو لمونځ کیږي ځکه دتولو قصد دضی ادا کول دی یوازی غلطی په پوهیدلو دطریقې داداکولو دمتاخرینو فقهاؤ دقول څخه په دی ترتیب وسعت معلومیږي. خلاصه داچه دخپل قدرت موافق خومشق وکړي په دریم صورت کې باقی لمونځ دغیر مشاق په هر ترتیب کیږي، اوکه دغیر مشاق دربی څخه بلا قصد غلط راوونځی ددی لمونځ هم کیږي البته که دمشاق کیدوسره په دی قصدې ولولي چه زه ظاء لولم یادل لولم ددی لمونځ بلاشبیه فاسد دی دفی الشامیه عن الخزانة الاكمل قال القاضي خان ابو عاصم ان تعدد ذلك نفسوان جرى على لسانه الا يعرف التميز لا نفسدوهو المختار حلیه وفي البزازیة وهو اعدل الاقوال وهو المختار اه) والله اعلم وعلمه اتم واحکم ۱۴ جمادی الاخری ۱۳۲۲ هـ امداد صفحه ۱۲۲ جلد ۱.

الفتوی المتعلقة بالصادفیه کلام فی مواضع :

سوال: (۲۴۱) الاول قوله فی الجواب عن السؤال الاول معجمه ضادیه امتیاز دخپل مخرج دظاء معجمه آوازته مایل باید تلفظ کړی، قلت که مقصد دادی چه ددی دواړو حرفونو په مینځ کې امتیاز محض په اعتبار دمخرج دی او په اواز کې اصلاً تمايز نشته دی، فلادلیل علیه والحکم بالتشابه فی کتب القراءة لا يستلزم الحكم بالتشابه التام بل يمكن تحقیقه فی ضمن التشابه الغير التام، اوکه مقصد دادی چه په صوت کې هم امتیاز باید وکړي نوعبارت ددی مقصد لپاره کافی ندی^۱ بالخصوص د بعضی عوامو په اعتبار چه دخالصی ظاد ویلومینان دی هغوی به دا عبارت دخپلې هواموافق محمول کړي وی الثاني قوله فی الجواب عن السؤال الثاني باعث لعدم تعسر د امتیاز ددواړو ترمینځ یعنی ضاد او دال به بالاتفاق دلما څخه مفسد وی الخ قول فی رد المختار مانصه فی التاخر خانیة عن الحاوی حکي عن الصفار انه كان يقول الخطاء اذا دخل فی الحروف لا یفسدان فی بلوی عامة الناس لانهم لا یقیمون الحروف الابمشقة اه وفيها اذا لم یکن بین الحرفین اتحاد المخرج ولا قرینه الا ان فی بلوی العامة کالذال مکان الضاد والزاى الغض مکان الذال والطاء مکان الضاد لانفسد عند بعض المشائخ اه قلت فینبغی علی هذا عدم الفساد فی ابدال الناء سیناوالقاف همزة کما هو لغة عوام زماننا فافهم لا یمیزون بینهما ویصعب علیهم

فی نفسه عبارت کافی ده ځکه مفتی مایل په صوت ظاد ویلې دي نه په صوت دظاء نعم په مظنه دغلط فهمي دعوام ده چه پداسې یاریکیو نه پوهیږي یاد تعصب لامل دهغې نه سترگې پټي کړي، په همدې اساس ددی تنصیب په ضرور دي چه باید دظاء په اواز تلفظ ونه کولی شی ۱۲ تصحیح الاختلاط ۱۲

جدا کالذال مع الزاء ولا سيما على قول القاضي ابي عاصم وقول الصفار نوبه حکایت کې اتفاق دکلام دی اوشک نشته چه ځنی عوام لکه څنگه چه دضاد معجمه په بدلولو کې په ظاء خالصه سره مبتلا دی همدارنگه ځینې بلکه اکثر په بدلوسره به په دال باندې ککړ دي، نو عموم بلوی په دواړو کې مشترکه ده، اود رد المختار د روایت مطابق دواړه په عدم فساد کې مساوی دی اودهغه څه چه دقاضیخان وغیره څخه فساد په ابدال ددال په دال سره نقل شوی خپله قاضی خان په مغضوب علیهم والعیادیات ضیحا کې ابدال دضاد په ظاء ته مفسد ویلی دی فکان ابدال متساویین الثالث قوله فی الجواب عن السؤال الثالث بلا قصد واختیار عین ظاء په ژبه جاری شی یا فرق نه پیژنی الخ قول داصحیح دی لکن اکتفاء کول په یوه مشق باندې ددی لپاره دعوامو لپاره مضردی چه ظاء والا قصداً او اختیاراً ظاء وائی هغوی دعدم قصد او اختیار دقید څخه قطع نظر کولوسره په لوستلو دخالصی ظاء په تمسک کوی، هوکه دوم مشق هم تصریح امدکور وی چه دقصد په حالت کې لکه چه دزمانی عوام به کوی رواندی نوددی اضراروا احتمال به پاتې نه وی بیافرق نه پیژندل مشترک دی ددال او ظاء په مینځ کې دضاد څخه نوصحت دصلاة باید مشترک حکم وی او ممکن ده چه دتول کلام منشاد احقر عدم مهارت په تجوید کې وی لکن ددستخط نه کولو لپاره یو عذر کافی دی قال الله تعالی ولا تقف مالمیس لک به علم وقال ﷺ لا تشهد حتی تری مثل الشمس فقط والله تعالی اعلم وعلم اتم ۱۷ رجب ۱۳۲۲ هـ امداد صفحه ۱۲۹ ج ۱.

سوال: (۲۴۲) دمتین دین علماء څه فرمایې په دی مسئله کې چه داختر په ورځ دض مشابه له ظاء اوض مشابه له دال داتراع په سبب په دوه علیحده علیحده ځایونو کې لمونځ شوی اعنی دوه جماعته اول ض مشابه دال علیحده، دوم جماعت ض مشابه له ظاء سره علیحده دفریقینو په مینځ کې نقیض دی چه ستاسو لمونځ درست ندی یوله بل سره متنازع دی؟ اجیبوا وبینوا والله تعالی اعلم.

جواب: قاضی خان وان کان لا یمکن الفصل بین الحرفین الابمشقة كالطاء مع الضاد الخ وفيه لوقرء غیر المغطوب بالطاء او بالذال تفسد صلوته ولوقرء الطالین بالطاء او بالذال لا تفسد صلوته ولوقرء الدالین بالذال تفسد صلوته (داول روایت څخه معلومه شوه چه ضاداشبه دی دظاء سره ددال څخه اود دوهم روایت څخه مفهومه شوه چه قصداً ظاء لوستل او همدارنگه دال لوستل رواندی، نو واجب دی چه دهغه د صحیح قصد وکولی شی، دصحیح لوستلو قصد سره سره لوستلو کې

غلطی عفو ده لعموم البلوی نومفسده دتزع ددی مفسدی څخه اقبیح او اشنج ده ، داسې کارونه دتفریق بین المسلمین گرځول لویه گناه ده ،^۱ اما امام ته لازمه ده چه دظاء دلوستلو څخه ځان وساتی ، چه په هغی کې علاوه دغلطی څخه چه مشترک دی ددال لوستلود واورو شبهه داهل هوا سره مثل الروافض خذلهم الله او غیر مقلدین او پیروی دهغوی دهوا تابعداری اودهغوی دبدعت روا جول دی والله تعالی اعلم وعلمه اتمه واحکم ۹ شوال ۱۳۲۳ هـ ، امداد صفحه ۱۴۰ ج ۱

سوال: (۲۴۳) ددین علماء څه فرمایې چه کوم سړی چه دمعجمه ض حرف دهغه دمخرج څخه په ادا کولو باندې قادر نه وی هغه سړی دغه مذکور حرف دمنقوط ظاء په صورت کې چه دواړه حرفونه مفخم او مشبهه الصوت دی همغه شان چه په کتابونو دقراعت او تفسیر اوفقهې لکه جذری ، اوفتح العزیز او اتفاق اودقاضیخان اوفتح القدير وغيره کې تصریح ده اوصفاتو کې هم لکه رخوه ، استعلاء ، اوطباق او غیرد دوی دی متحد دی ولولی کما بحث عنه فی موضعه یاد مهمل دال په صورت چه مرقق او غیر مشبهه الصوت اوبعضی صفات متضاده دض معجم لکه شدت او انخفاض او انفتاح سره یوځای متصف کړی همغه شان چه زمونږ زمانې کې نی دیر خلک لولی ؟ بینوا تو جو روا ؟

جواب: دا دخوا ظاهره ده چه تغایر دمخارجو په تغایر دحروف خارجه باندې دلالت کوی اوتغایر دمخارجو دضاد ، دال او ذال او ظاء مجمع علیه اومصرح به دی کمالایخی نودغه دلیل په دی خبری چه دضاد ذات بیل دی اودظاء اودال ذات بیل دی ، هرکله چه ذاتی تغایر ثابت شونواوس ضاد ظاء یا دال لوستل داسې دی لکه چه باتاء یا تائیا جیم جاء اوځاء لوستل وهذا باطل بالاجماع فکذا ذلک اودصفاتو داتحاد څخه د موصوف اتحاد لازم ندی لکه څنگه چه جیم اودال په صفات جهر او شدت او انفتاح او انخفاض او اهمات او قلقله کې متحد دي دمذکوره صفاتو داتحاد باوجود بیاد واورو کې دخمکې او آسمان تفاوت دی وعلی هذا القیاس اوددینه علاوه دا خبره چه لکه څنگه چه په ضاد او ظاء کې تشابه تام شته ، اویوازی تغایر فی المخرج او استطالت فارق دی په همدی ترتیب په ضاد اودال کی تقارب بلیغ دی

چې یوازی تغایر فی المخرج اوطباق فاصل دی ، کماصرح به فی المفتاح الرحمان فی علم القراءة لولا الاطباق فیها لکان الصاد سینا و الطاء تاء و الظاء ذال و الضاد دال انتهى ، ددی نه ثابت

^۱ دلته په عبارت کې دتصحیح الاغلاط صفحه ۲۱ څخه ترمیم وکولی شو ۱۲ منه

شوه چه دظاء دذال سره اوضاد ددال سره تام قرب دی چه یوازی اطباق ممیزدی ، بلکه دمخرج په اعتبار ضاد ددال سره زیات اقرب دی ، په نسبت سره ظاء ته ، لکه چه په شافیه کې دی ، والضاد المعجزة اول حافة اللسان وما يليها من الاضراس واللام مادون طرف اللسان الى منتهاه وما فوقه والراء منه ما يليها والنون منه ما يليها والطاء والذال المهملتين والتاء المتناة طرف اللسان واصول الثايات العليا والصاد والزاء والسين طرف اللسان والثايات السفلى والطاء والذال والتاء طرف اللسان وطرف الثايات العليا الى ان قال كل مخرج قدم ذكره فهو اقرب الى الصلبر مما بعده وكذا كل حرف سبق ذكره فهو اقرب اليه مما بعده انتهى نوکله چه دضاد نه وروسته ددال ذکر شوی او ددواړو ترمینځ څلور حرفه یعنی لام ، راء ، نون ، طاء ، مذکور دی اوظاء بهی دتولو څخه وروسته ذکر کړی اوددی اودضاد ترمینځ څو حرف یعنی لام ، راء ، نون ، طاء ، دال ترصاد ، زاء ، سین ، مذکور دی معلومه شوه چه دضاد^۱ اودال په مینځ کې زیات قرب دی په نسبت سره ضاد ، ظاء ، ته ، نومتحققه شوله چه لکه څنگه چه دضاد له ظاء سره تشابه ده همداشان ده یازیاته ددال سره ده اولکه څنگه چه ددال سره ذاتی تغایر شته همغه شان دظاء سره ، نودضاد له ظاء اودال دواړو سره اقل درجه برابر نسبت وشو اودواړه په جواز یا عدم جواز کې متساوی^۲ لقدام دی که ضاد ظا لوستل جائز دی نودال لوستل هم جائز دی اوکه دال لوستل جواز نلری نوظاء لوستل هم جواز نلری ، او اول یعنی ضاد ددال اوظاء په اواز لوستل بالاجماع باطل دی ، نودوم متعین شوچه هیڅ صورت کې لوستل جائز ندی ، اوهمدارنگه په تصریح دائمه ودقراعت دغه ضاد محض^۳ دظاء په مشابعت دمستهجنه حروفو څخه راځی وی الشافیه والضاد الضعيفة فمستهجنة انتهى وفي النظامية شرح الشافيه والضاد الضعيفة اي التي تكون بين الضاد والظاء وقال في الكفاية شرح الشافيه والضاد الضعيفة بين الضاد والظاء انتهى نوهرکله چه داستهجنان په سبب دظاء مشابهه لوستل جائز ندی نودبعینه ظاء لوستل څنگه جائز شول ، بلکه که عمداً بهی ولولی نودده دلمانځه په صحت اوفساد کې اختلاف دی اومفتی په فساد صلاة ده قال في الحاتية والخلاصة الاصل فيما اذا ذكر حرفا مكان حرف وغير المعنى ان امكن الفصل

^۱ یعنی دتعمد ادا په اعتبار ۱۲ منه

^۲ یعنی په اعتبار دقریبت دمخرج نه دصفات اوصوت

^۳ یعنی مشابعت سره دتبدیل دمخرج اداسی مشابعت صوت لازم دي ۱۲ منه

بينهما بلا مشقة تفسدوا لا يمكن الا بمشقة كالطاء مع الضاد المعجمتين والضاد مع السين المهملتين والطاء مع التاء قال اكثرهم لا تفسدوا في خزنة الاكمل قال القاضي ابو عاصم ان تعد ذلك تفسدون جرى على لسانه الا يعرف التميز لا تفسدوا هو المختار حلية وفي النزاية وهو اعدل الاقوال وهو المختار انتهى نود مذکور تحقیق خُخه واضحه شوه چه ضاد، ددال یا ظالو ستل ناجائز او صریح تحریف ده و قدورد فيه ماورد قال الله تعالى يحرفون الكلم عن مواضعه الآية بلکه حتى الوسع ددهغه دمخرج خُخه در اویستلو قصد وکری، راووخی اوکه راونه ووخی، صحیح راووخی اوکه غلط ظاء راووخی اوکه دال معمله یا غیره په دواړو کې هغه شرعا معذور او مصیب دی لقوله تعالى لا يكلف الله نفسا الا وسعها الآية، دتکلیف او مشقت سره که اداء نه شودغه وخت هم دوه اجر په لاس ورخی اجر د مشقت او اجر د قراءت عن عائشة قالت قال رسول الله ﷺ الماهر بالقرآن مع السفرة الكرام البررة والذي يقرأ القرآن ويتتبع فيه وهو عليه شاق له اجران متفق عليه لكن همیشه ددی ددزه کولو کوښښ کول واجب دی لقوله تعالى ورتل القرآن ترتيلا په ځینې تفسیر کې ددی آیت لاندې راوړی چه مرتضی او دمرتضی علی ﷺ نه نقل کړی چه مراد د ترتیل خُخه حفظ د وقفونو ده او اداء د حرفونو او رتل د وجوب لپاره ده ددی په عملی کولو کې سعی کول واجب دی اوکه په جهدا وطلب کې کوتاهی وکولی شی گنہکار په شی لما من الامر المذکور ولما في الدر المختار في بحث عدم جواز اقتداء غير اللغ بالالف هكذا وحرر الخليل وابن الشحنة انه بعد بذل جهده دائما حتما كالامی وفي الشامي قوله دائما في اثناء الليل واطراف النهار فمادام في التصحيح والتعلم ولم يقدر عليه فصلوته جائزة وان ترك جهده فصلوته فاسدة كما في المحيط وغيره قوله حتما في بدلا حتما فهو مفروض عليه انتهى داحکم دالشیخ وچه دراء اوسین په تلفظ باندې قادر نه وی او همداحکم دی دهغه سړی چه دکوم خاص حرف یعنی ضادو غیره په تلفظ باندې قادر نه وی لما في الدر المختار: وكلما من لا يقدر على التلفظ بحرف من الحروف اه وفي الكلام سعة لا يتحمله المقام والله الهادي الى الصواب وهو المنعم فقط ۲۲ رجب و ۱۳۰۳ هـ امداد صفحه ۱۴۲ ج ۱

سوال: (۲۴۴) دتجویدله مخی دضادحرف مخرج دحافتی اللسان او دواړه ژاموڅخه دی، کچیری دضاد اصلی مخرج نه ویستل غواړی نو ضاد دظاء په صوت اداء کولی شی، اودمروجه مخرج خُخه یعنی دمخامخ غاښونوداوړیوڅخه یعنی ددال دمخرج خُخه

دمعمول مطابق راویستل کیږی نوضاد دمفخم دال په صوت اداء کیږی، دققهاو سلف کتابونو نوضاد په صوت دظاء ثابتیږی اورواج ددال په صوت دی ځکه چه په حقیقت کې ددی مخرج مشکل دی، اودتجویدله مخی ضاد او معجمه ظاء په صفاتو کې یوشان دی، یوازی دطول او قصر فرق دی، اوددال سره ډیر تفاوت شته لهذا اوس التجاء داده چه مونږ ته دناپوهوسره څه کول پکار دی، ضاد دظاء په صوت جائز دی اوکه په صوت دمفخم دال په جائز وی، ځکه چه اوس دالله تعالی به فضل او کرم سره ځمونږ علما موجود دي بیا ځمونږ لپاره داندیشنی کولو ضرورت نشته ترهغه ځایه پورې چه د کتابونو څخه می تحقیق کړی ضاد دظاء په صوت معلومیږی، اوس تاسو جناب ددی دتحقیق خُخه خبرولو سره مومعزز وفرمایې؟

جواب: پدې کې چه کوم دوه عادتو دی یوددال دمخرج خُخه راوتل او بل دظاء دمخرج خُخه راوتل دواړه غلط دی، دصحیح مخرج خُخه راویستل پکار دی، دهغه نه صوت مشابه له ظاء پیدا کیږی نه عین ظاء دمشاق په اداء کولو کې په ذاوض او ظ کې فرق متمیز کیږی، فقط والله اعلم، ۲۵ جمادی الاخری ۱۳۲۹ هـ رتبه اولی ص ۴۴

سوال: (۲۴۵) زید معجمه ضاد حرف ددال یا ظاء مشابه لولی، اوکه زده یې کړی نو صحیح یې زده کولی شی، خونه یې زده کوی، دغیر مقلد پشان یې ظاء لولی، او کلیوال پنجابی دال غتولوسره لولی، اوکه تمرین وکړی نو صحیح یې لوستی شی، کوم چه ضاد ادا کولی شی هغه داسې نه وائی چه دهغه لمونځ نه کیږی او نه دهغه پسی لمونځ کول درست دی؟

جواب: داحرف چه څوک غلط دصواب په گمان اود صواب په قصد یې ولولی لکه چه عامه ابتلاء ده ددی لپاره چه عموم بلوی دتخفیف اوتیسیر د موجباتو څخه ده نوځما په نزد دتولولومونځ صحیح کیږی دا بیله خبره ده چه دصحیح لوستلودنه کوښښ په سبب گناه ده، والله اعلم ۲ ذی الحجه ۱۳۲۹ هـ رتبه اولی صفحه ۴۴

سوال: (۲۴۶) یوسوال راغلی دی چه خلاصه یې داده چه دالین لوستل او ظالین لوستل هر یو ته یوه یوه ډله مفسد دلمانځه وائی دلته دا خواب ورکولی شی؟

جواب: دضاد په ځای دال لوستل هم غلط او ظاء لوستل هم غلط، قصد الو ستل گناه ده اگر که د عموم بلوی په سبب ددواړو لمونځ نه فاسدیږی دکوم ماهر تجوید څخه دمشق کولو سره دصحیح ویلو کوښښ وکړی که په دی هم غلط راووخی نو معذورت دی، ۱۰ صفر ۱۳۳۹ هـ رتبه خامه صفحه ۱۷۵

سوال: (۲۴۷) بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي خلق صوت كل حرف من الحروف متخالفاً ومتغايراً وان كان اشتراك بعضها مع البعض في الصفات ظاهراً والصلوة والسلام على من لا ينطق عن الهوى ان هو الا وحى يوحى وعلى صفة الدين من تابعهم فقد اهتدى ومن خالفهم فضل وغوى) اما بعد فاقول اولاً چه سره داخل اختلاف دمخارجود حروف و اشتراك ببعضی صفتونو اتحاد صوت یا تشابه دهغوی یو دبل سره لزمیری اوکنه لکه مخرج ددال اوجیم مختلف دی اوپه خصوصیاتو کی لکه جهر، شدت، انفتاح، انخفاض، اصمات، جرس او قلقله سره شریک دی همدارنگه کاف او فوقانی تاسره دیلوالی دمخارج په صفت دهمس، شدت انفتاح، انخفاض، اصمات، جرس او سکونت کی سره مشترک الصفات دی نو آیا صوت ددال اوجیم، همدارنگه صوت دکاف اوتاء فوقانیه متحد او یوشان دی اوکه مختلف او گډو؟ دوم داچه هغه اختلاف او افتراق چه اهل تجوید اوریاب قرائت په مینځ دمخارج دضاد وطاء کی فرمایلی دی صحیح اوتیک دی اوکنه؟ ثالثاً داچه مفرده حرفونه دتهجی چه عربی ژبه ددی څخه جوړه شوی، په اعتبار د انحصار د عربو دقراو څخه زاید دی څه نومیری اومخارج به څه دی؟ رابعاً داچه کوم حرف د انحصار د عربو دقراو څخه زاید دی څه نومیری اومخارج به څه دی؟ خامساً داچه دمخارجو دمخالفت اوتغایر د اصواتو د حرفونو که څوک قصداً یو حرف دبل حرف په اواز اداء کوی مثلاً والظالین په معجمه طاء سره لولی آیا لمونځ به صحیح اودرست دی اوکنه؟ که لمونځ به صحیح دی نو هغه څه چه مولانا محمد قاسم صاحب نانوتوی په رساله الدلیل المحکم صفحه ۱۲۱ کې لیکل کړیدی چه جناب لکه څنگه چه دپایه ځای تا او ددال په ځای ذال اودهاء په بدل کې خا او دشین په عوض کې سین اود عین په مقام غین او دلام په ځای میم نو څوک لولی اونه به څوک روا بولی (گنی) په همدې ډول دضاد پریښودل اود طاء لوستل هم د عقل او نقل خلاف دی، دا خبره د عقل او نقل له مخی یو ډول تحریف ده، دکوم چه بدوالی په خپله کلام الله کې موجود دی بیانده معلومه چه دن صبا عالم په کوم دلیل داسې نامعقوله خبره قبولوی، کیدای شی عوام دفتوا گانودمهرونو د لیدلو سره درمیانه جوړیږی اودا څوک پوهیږی چه د کتابونو پوهیدل هرچاته نه ورځی انتهی څه معنی لری؟ اودضاد په ځای طاء، قاری عمداً مرتکب دکبیره دی اوکنه؟ اوداسې تعلیم ددی چه شاگردانوته به ورکوی دغراو شریعت له مخی باعث دثواب دی او که عقاب؟ بینواتو جروا؟

سوال: الکلی الاجمالي امانع الاول اتحاد باطل دی اجماعاً او تشابه نه لازم ده اونه مستمع بلکه ددلیل تابع ده اود تشابه دلیل په ضاد یا دطاء کې دضاد دماهرینونه منقول ده نه په ضاد یا دال کې وعن الثانی دهغه په صحت کې څه شبهه شته وعن الثالث والرابع داخل احتمال په درجه هم باطل ده لکن ددی پوښتنی غرض ذهن ته ندی راغلی بیاهم دامحدوریه لوستلو دضادیه صورت دمقخم دال کې الزم دی، نه په لوستو کې به دطاء په صورت کې، اگرکه بل محذور مثلاً تحریف په لازم وی کما سیاتی وعن الخامس صحت اوفساد دلمانځه دمعنی دصحت اوفساد تابع دی، لکن په دواړو صورتونو کې معصیت مشترک دی اود احکم مخصوص ندی دضاد په تغیر سره نده، لکه چه که څوک په شبهی سره د (ذلک الکتب لایب فیه) په ځای (هذالکتاب لایب فیه) ووانی لمونځ نه قاسدیږی، اوداتغیر دضادیه سبب دشبهی ده باقی تشخیص کول دکبیره یا صغیره والی دمجتهد کاردی اوینکاره خبره ده چه دمعصیت زده کول هم معصیت ده، لکن همداشان چاپوری ټول دمعصیت بلا دلیل، اود تشابه فاعل ته داتحاد فعل ویل هم معصیت دی، په هر حال ضاد مستقل حرف دی نه عین طاء ده اونه عین دال اگرکه مشابه الصوت ده له طاء سره، لکن دمشابهت مفهوم خپله مستلزم د امتیاز دی، ځکه دیوشی مشابه والی په خپل ذات کې معنی نه لری مشابهت په متغایرینو کې وی، نو امتیاز داواز علمياً یا عملیاً کول ښکاره غلو دی، اما د امتیاز داواز د کتابونو څخه لاسته راخی دماهر څخه داوړیدلو پورې تړلی دی مادپانی پت دقاریانو څخه چه په دی فن کې خاص امتیاز لری دا حرف اوریډلی دی دهغوی په اداء صریح امتیاز محسوسیږی، هم دطاء اوهم ددال هدا اوینځم خواب تتمه هم لری او هغه داچه دمتاخرینو په فتوی حکم دفساد دصلاة عام نده بلکه مخصوص ده دقادریه صحیح ادا پوری، اماغیر قادرینو لمونځ بهی اوهمدارنگه امامت بهی دصحیح لوستونو کې لپاره او غلط ویونو کې لپاره په دواړو صورتونو کې صحیح دی، برابره خبره ده چه ددال په صوت بهی ووانی اوکه دطاء په صوت، چه دهغه لغت گرځیدلی بیاد غلط ادا کولوپه صورت کې آیامقخم دال ته ترجیح ده چه اگرچه غلط دی لکن ممتاز دی په خلاف طاء چه ممتاز هم ندی یاد معجمه طاء لپاره ده چه اگرکه ممتاز ندی، لکن دقرا ن حرف دی په خلاف ددال، داپله خبره ده اوبه هر طرف کې یوه ډله شته داهل علمو وکل وجهه هومولیها ۱۳ جلدی الثانی ۱۳۵۳ هـ النور صفحه ۹ جمادی الاولی ۱۳۵۳ هـ

دعوامو دفتنی داحتمال په وخت په سبعة قرات کې له غلوڅخه ممانعت

سوال: (۲۴۸) په بعضی مقاماتو کې دسبعة قرات اواز دحدڅخه تجاوز کولو سره روانه ده ځینې حافظان ماشومان اوناپوهانو ته مختلف روایتونه یادولوسره لولی اونورته یې ورزده کوی اوداصریحادریاپه غرض لولی اونورته یې وراوړی په تراویح کې هم داسې کیږي. د کوم څخه چه خان بنودلونه سواکومه نفع نشته آیاداسې ترتیب لوستلو اوزده کولو څخه په دی جنجالي زمانه کې داډار نشته چه جهال او مخالفین داسلام ددی اختلافاتوپه اوریدلوسره مشوش شی. اودفتنی خوف نشته لکه چه ځینې حفاظو داویلی دی چه په یورکعت کې د حفص روایت لولی اوپل رکعت کې دقالون روایت چاه یوسری ته وویل چه ته نه پوهیږی چه داسې صورتونه ښه نه معلومیږی آیاداکار دیندولوقابل ندی، مهربانی وکړی که دمانعت قابل دی نو که ددی خواب لږ په تفصیل سره په الامداد کې طبع کړای شی نوبهتره ده ځماخیال داهیڅکله نده چه ددی تعلیم بندشی، بلکه ټینگار کیږي چه دتجوید نوم قرات ده اوعوامونه ددی ضرورت دی، که کوم لیکونکي، لوستونکي انسان ددی حرف هم ښه وی نوهغه سبب لوستل کیږي، سفیهان اوتنگ نظره خلک دی یوازی تجوید لولی اوقرات غوښتونکوته پکار ده چه هرکس اوناکس ته سوادروایت دحفص اوتجوید څخه کوم څیزونه لولی؟

جواب: قال الله تعالى ولا تسبوا الذين يدعون من دون الله فيسبوا الله عدوا بغير علم في تفسير بيان القرآن ددی څخه شرعيه قاعده ثابته شوه چه مباح بلکه مستحب هم کله چه دحراموسبب وگرځي هغه حرامیږي الخ وروی البخاری عن علی قال حدثوا الناس بما يعرفون اتحبون ان یکذب الله ورسوله فی حقیقة الطريقة دځینې بی ادبه خلکو په وړاندې بی تکلیفه دقائق بیانولوسره ناست دی ځینې عوام دهغوی تکذیب کوی اوځینې دشرعیت مشهوره قواعدو څخه منکرېږي نویه هر حال دالله اورسول د تکذیب تحقق وشو، والثانی اشدمن الاول په دی حدیث کې ددی عادت ممانعت ده وروی مسلم عن ابن مسعودانه قال ما انت بمحدث قومالا یبلغه عقولهم الاکان لبعضهم فتنة فی حقیقة الطريقة ددی حدیث نه هم همغه مضمون ثابتیږي کوم چه ددی حدیث نه مخکې حدیث څخه ثابتیږي ص (۸۲)، وفي ردالمحتار تحت مسئله کراهة تعیین السورة فی الصلوة من الدرالمختار مانصه حاصل کلام هذین الشیخین بیان وجه الکراهة فی المداومة وهوانه ان رای ذلک حتما یکره من حیث تغییر المشروع والایکره من حیث ایهام الجاهلج ص ۵۲۸. دآیت حدیث اوفقهې ټولوڅخه دغه قاعده ثابته

شوه په دکوم عمل نه چه په عوامواو جاهلانو کې مفسده فتنه اعتقادیه یا عملیه یا حالیه پیدا شوه ددی پریښودل په خواصو واجب ده یا قی دفتنی حدوث یا عدم حدوث دمشاهدی څخه معلومیږي. په سوال کې په ځینو حالاتو کې چه کومه فتنه په سبعة باندې مرتبه کیدلو ذکر دی هغه دمشاهدی څخه وروسته شرعی فتوی شوه چه خاص په دغو احوالو کې دسبعة استعمال ممنوع کیږي. اوکه ددی سره دقاری نیت هم اظهار دعلم، دعوای کمال، اوریاء اوتصنع اوتفاخروی نودافتنه دهغه لپاره اضافه ده لهندپه دی باب کې چه کومه مشوره په سوال کې مذکوره ده واجب الاتباع ده ۱۴ ذی الحجة ۱۳۳۵ هـ. رتبه خامسه صفحه ۱۴.

دبیان القرآن په عبارت باندې دشبهي خواب چه دابن مسعود دقراءة نقلولوپه باره کې ده وعلی الوارث ذی الرحیم یلاسند الخ

سوال: (۲۴۹) دبیان القرآن په منهیه کې دابن مسعود قراة وعلی الوارث ذی الرحم یې یلاسند ذکر کړی؟

جواب: دتفسیر مظهری څخه اخیستلی چه په نقلولوسره یې مفسر لیکي چه امام ابوحنیفه په خپلې اصلی قاعدی عمل کړی چه دابن مسعود قرات څخه یې دکتاب تخصیص اویه هغه باندې څه زیاتوالی جائز دی اوهاده کې هم داقرانت نقل شوی، نوکه داقریه کتاب باندې شبهه وی چه ددی خواب دومره پس دی چه دهغه ماخذ فلانی کتاب دی اوکه شبهه دهغه په کتابونو باندې دی نودهغه تصریح پکار ده چه بل خواب ورکول شی. ۹ جمادی الاخری ۴۳ هـ. ترجیع خامس صفحه ۱۴۹.

تحقیق اثبات اواسقاط دثنبی دذاقا اوقالا الحمد وغیره

سوال: (۲۵۰) د^۱ ثنبی الف لکه الف ذاقا الشجرة وقال الحمد لله الذي اوادجمع لکله وقالوا الحمد لله، وافعلوا الخير دکلام په درج کې ساقطیږي اوکنه؟ اودهغولوستل پکار دی اوکنه؟

جواب: پدې باب کې کوم معتبر سند خماله سترگونه دی تیر شوی البته حضرت مولنا قاری عبدالرحمن صاحب په خپلویعضو رسالو کې دالتباس په موقع کې دثنبی الف خفدر په اظهار کې لیکلی دی مگر دجمع واوېې ندی لیکلی مگرددی لپاره چه په دی باندې کوم دلیل نشته لهذا داخما معمول ندی اوالتباس خویه ځینو خایونو کې دجمعی واوکې هم دی، لکه

^۱ سهود کتاب نه دوم نمبر سوال ۲۴۲ و ۲۴۳ دهغه د خواب سره دکتابت څخه پاشی شوی دتصحیح په وخت کتابت کولو سره تارک داخل کړای شومگر دمرآتو سلسله ۲۴۴ ۲۴۵ لیکل شوی ده کتاب تاشی کې په درست کړای شی ۱۲

خنگه چه په قل ادعوانه اودادعوالرحمن کي په داسي حال کي چه دلته هيڅوک قائل نشته اودالتباس دلري کولولپاره سيقه قرينه کافي ده والله اعلم ۲۵ رجب ۱۳۲۵ هـ امداد صفحه ۱۱۲ ج ۱

سوال: (۲۵۱) په نولسمه سپاره کي چه دولقد آئيناد اودوسيلمان علما وقالوا الحمد لله الذي داعرض دي چه په قالوا الحمد لفظ کي الف قطع کيږي اوکنه ؟ قالال دي اوکه قالل دي نوصيغه به تشبيه پاتي نشي که قالال وي نواجتماع دساکنو راځي دلته مي دحافظانو څخه معلومات وکړنواختلاف شته ، څوک به قالال وائي اوڅوک به قالل وائي نومحترمه ددي تصحيح وفرمايې ؟

جواب: زه الف نه لولم او نه ترته دالف لوستلوکوم دليل پيداشو ، او داشبهه عجيبه ده چه تشبيه نه پاتي کيږي آيا دتشبي الف دکوم عارض په سبب لفظ نه ساقطکيږي گني لازمکيږي چه دسورة بني اسرائيل په اخرکي په قل ادعوانه کي هم واظهار کولوسره ولولي گني جمع به پاتي نشي پداسي حال کي دلته هيڅوک هم دواولوستلو قائل ندي ، که چاته دالتباس شبهه وي نودمقام خصوصيت دهغه دافع دي گني په قل ادعوانه کي هم دمفرد سره دالتباس اعتبارکول پکاردي ، که دسماع عن القراء څخه استدلال کولي شي نوددي خلاف هم مسموع عن القراء ده ۲۴ جمادى الاخرى ۱۳۲۲ هـ امداد صفحه ۱۳۸ ج ۱

تحقيق اخفاء

سوال: (۲۵۲) آياداصحيح ده چه په اخفاء کي ساکن نون ياتنوين پدي ترتيب اداکړي چه څه نون ساکن ياتنوين راووخې اوڅه هغه حرف راووخې چه دساکن نون ياتنوين څخه وروسته دي مثلاً رنگون اورنگت وغيره ؟

جواب: صحيح دي ځکه چه حقيقت د اخفاء بين اظهار والادغام دي اوپه اظهارکي نون خالص وي ، اوپه ادغام کي بالکل نه پاتي کيږي ، گواکي غنه شوه نو دا بين بين شو فقط ۲۵ رجب ۱۳۲۱ هـ امداد صفحه ۱۱۲ ج ۱

تحقيق ادغام وظاياه اذظلمواکي

سوال: (۲۵۳) په ولوا انهم اذظلموا کي ايا دزال ادغام په ظا کي به وي په ځينو قرانونوکي به ظا باندې تشديدوي ؟

جواب: په اذظلمواکي بالاتفاق ادغام دي ، کما في غيث النفع المدغم اذظلموا للجميع اوددي لپاره چه اول حرف ساکن دي دغه ته په اصطلاح کي صغيره ادغام ويل کيږي داهم په مقدمه

دغيث النفع کي شته اودسابقه عبارت نه وروسته چه (ک) ليکل شوي چه دکبير ادغام رمزدی ، يعنى هغه وخت چه حرف اومتحرک وي دادمابعد مواقولپاره ده ، داتعريف اواصلاح هم په مقدمه کي ده التور صفحه ۸ محرم ۱۳۵۸ هـ

په بعض اوقات باندي دشبهي رفع کول

سوال: (۲۵۴) اذيعدون في السبت کي اذالقربه لپاره ظرف دي يعنى واستلهم عن القرية التي كانت حاضرة البحر کي چه کومه قريه ده ددي مضاف محذوف دي اذيعدون ظرف دي ددي مضاف بوداذجدا کول دقريه څخه رواشول ، يعنى بحر داوسره يوځای لوستل پکاردي بيا په بحر باندي وقف آيا علماؤ بي دتحقيقه ليکلي دي اوکه کومه وجه شته نويان به کړي ؟ داڅويه سورة اعراف کي وه ، همدارنگه په سورة المومنون کي په اعراف باندي وقف لازم گني پداسي حال کي چه داوقف هم قبيح دي ځکه چه اعراف مفعول دي دانسانالپاره يقيناو وشجرة تخرج معطوف دي په اعراف باندي دمعطوف اومعطوف عليه په مينځ کي فصل کول خصوصا کله چه مفردات وي جملي نه وي نا جائزدي نودانشنا څخه تر لاکلين پوري وقف کول رواندي ، نويه اعراف باندي هم وقف کول نارواشول ، ناروا ته لازم ويل معاذ الله سخته گناه ده بلکه که پوهه اودانسته سره وائي نوکافرکيږي مثلاً پردي لمس کول ناروا دي که څوک دپته واجب ووايي نو دمسلمانانوپه اتفاق سره کافرکيږي ؟

جواب: اول څومقدمو باندي پوهيدل پکاردي ، لمړي مقدمه : د آيتونودسرونوڅخه علاوه چه هغه دسبعه قرات په شان توقيفي دي ، اوکوم اختلاف چه په هغو کي شته هغه بناء علي اختلاف للروايات دي ، اوباتي څومره اوقاف چه دي هغه ټول اجتهادي اوذوقيه امور دي ، اودذوق لسانی څخه په هر لغت کي دافصل او وصل په مختلفو مواقعو کي استعمالولي شي ، اوپدي کي اختلاف په اساس اختلاف علي التفسير والتاويل والاعراب دي لکه اختلاف دمسائل قياسيه حنفيه وشافعيه ، په همدې اساس دوقفونو په باب کي دقراعات دامامانو اصطلاح بيله بيله ده ، لکه چه د بعضويه نزد اذخو قسمه دي ، تام ، اتم ، کافي ، اکفي ، حسن ، احسن ، صالح ، اصلح ، قبيح ، اقبح اودامام سجاوندي عليه السلام داصطلاحات دي مطلق ، جائز ، مجوز ، مريض ، اويو قسم ددي مطلق لازم دي اودځينو داصطلاحات دي تام ، شبهه بالتام ، ناقصا ، شبهه بالنقص حسن ، شبهه بالحسن ، قبيح ، شبهه به قبيح لکه چه

داتول اصطلاحات په منارالهدی کې موجود دی دکوموچه عنوانونه، معنونات، تعین دمواضعو تولو مختلف دی

دوهمه مقدمه: په وقف لازم کبسی لزوم په معنی دواجب یا فرضیت ندی بلکه په معناد موکد استحسان دی اوددی لزوم مداریه ایهام دی که وصل د غیر مراد ارادی موهم وی هلته وقف لازم گنل کیږی

دریمه مقدمه: په همدې ترتیب په وقف قبیح کې قبیح دکفر یا معصیت دلزوم په معنی نده بلکه په معنی دعدم استحسان ده اوددی لزوم مدارهم په ایهام ده څه وقت چه فصل دغیر مراد ارادی موهم وی هلته وقف لازم گنل کیږی لکه چه ددواړو مقدمو دلیل په منارالهدی کې شته. اذاعلمت هذا عرفت بطلان قول من قال لا یحل لمن یؤمن بالله والیوم الاخر ان یقف علی سبعة عشر موضعا فان وقف علیها وابتدأ ما بعد عنها فانه یکفرو لم یفصل والمعتد ما قاله العلامة التکراوی انه لا کراهة ان جمع بین القول والمقول لانه تمام قول اليهود والنصارى والواقف علی ذلک کله غیر معتدل لعناه انما هو حکایة قول قائلها حکاها الله عنهم ووعید الحق الله بالکفار والمذاری ذلک کله علی القصد وعدمه ومانسب لابن الجزری من تکفیر من وقف علی تلك الوقوف ولم یفصل ففی ذلک نظرنعم ان صح عنه ذلک حمل علی ما اذا وقف علیها معتد لعناه فانه یکفر سواء وقف ام لا الی اخر ما قال واطال وفيه ایضا القبیح وهو ما اشتد تعلقه بما قبله لفظا ومعنی ویكون بعضه اقبح من بعض نحو ان الله لا یستحی فویل للمصلین فانه یوهم غیر ما اراده الله تعالی فانه یوهم وصفا لا یلیق بالباری سبحانه وتعالی ویوهم ان الوعید بالویل للفریقین وهو لطائفة مذكورین بعده الی اخر ما قال واطال وفي الجزریة ولیس فی القرآن من وقف واجب ولا حرام غیر ما له سبب وقال الملا علی قاری فی شرح البیت وحاصل معنی البیت بکماله انه لیس فی القرآن وقف واجب یاثم القاری بترکه ولا وقف حرام یاثم بوقفه لانهما لا یدلان علی معنی فیختل بهما ایما الا ان یكون لذلك سبب یتدعی تحریمه وموجب یقتضی تحریمه وکان یقصد علی مامن اله والی کفرت ونحوها کما سبق من غیر ضرورة اذ لا یقصد ذلک مسلم واقف علی معناه واذالم یقصد لا یحرم علیه لا الوصل ولا الوقف فی میناه. او بناء علی المقدمة الاولى، ممکنه دی چه دی ایهام کې قاریان مختلف وی څلورمه مقدمه په اجتهاد په امورو کې دا اختلاف کولو څخه تضلیل یا تفسیق نه کیږی، گنی په تولو مجتهد ینویاندي به عافیت تنگ شی

پنځمه مقدمه: فی منارالهدی یظلمون کاف شرعاً جائز و فیه ایضا واعتاب جائز ومثله کثیره ومنهاتاکلون کاف علی ان قوله وشجرة منصوب بفعل مضمر تقدیره وانشاناشجرة وانبثناشجرة ولیس بوقف ان عطفت شجرة علی جنات وخینثلا یوقف علی واعتاب ولا علی کثیره ولا علی تاکلون

شپږمه: مقدمه: په اذیعدون فی السبب کبسی دا احتمال هم شته چه اذد عامل مقدر لپاره ظرف وی، اودا کلام مستأنف وی، یعنی کله چه دا وویل شی واستلهم عن القرية التي كانت حاضرة البحر، ماکان حالهم نویدی باندي قدرة داسوال پیدا کیږی چه متی ؟ ددی خواب ورکول شوچه اذ یعدون فی السبب ای کانت تلك الحال اذ یعدون فی السبب او همدا احتمال دسجاوندی په ذهن کې راجح دی

اومه مقدمه: په لکم فیها فواکه کبسی هم داستئناف قوی احتمال دی، ځکه هرکله چه دانعام په طور دا وویل شول فانشانالکم به جنت من نخیل واعتاب نودلته سوال پیدا شوای نعمة کان لنافی انشائها ددی خواب ورکول شولکم فیها فواکه کثیره ومنهاتاکلون، سجاوندی دغه احتمال غوره کړی.

اتمه مقدمه: ددی لپاره چه دوقوف علم ډیر دقیق علم دی چه پکې ډیرو علومو ضرورت دی دهمدا لامله ددی تولو آلتواو علومونه بغیر یوازی دلې مناسبت ددرسی علومو په سبب پدی کبسی کلام جائز ندی هماغه شان چه دتولو اجتهاد یا تو حال دی، وروسته دتمهید دې مقدماتو په خواب پوهیدل پکار دی، چه په سوال کې په دواړو ځایونو کې چه کوم وقف لازم دی هغه دسجاوندی په قول دی، دکوم چه سبب دادی چه په وصل کې ایهام داذاو واستل دمتعلقاتو څخه دکیدلو او هغه دسجاوندی په ذهن کې دقرانی مراد خلاف دی ځکه دهغه په نزد دا جمله مستأنفه ده، هماغه شان چه په شپږمه مقدمه کې ظاهر شوی، دهمدی لامله هغه په بحر باندي وقف کړی، او ایهام دا اعتاب دموصوف او جمله دلکم فیها فواکه کثیره دصفت کیدلو الخ دغه ایهام

په اصل کتاب مطبوعه مجتبیائی دهلی کې لس ځایه دغه مقدمات شته. لکن ددی سره ضمیمه په نوم دتصحیح الاختلاط کې ددی مقام څخه اتمه او نهمه مقدمه حذف کولو هدایت کړی شوي اوباقی مقدماتو کې اوبیا په اصل خواب کې تی ځای په ځای ترمیم اواصلاح فرمایلي شوي، اقره دتصحیح الاختلاط هدایت موافق دواړه مقدمو حذفولو سره اته په بالی رینسودی اونورو مقدماتو باندې هم دترمیم قابل عبارتونو کې حضرت تحریر کړي ترمیم درج کړي یوازی دري ځایه داسې اوچه په حقوقی خو حضرت دترمیم ضرورت فرمایلي خود ترمیم نه وروسته په چه کوم عبارت اېښودی دې هغه په تحریرند فرمایلي دهمدی لپاره دغه ځایونه په عینه پرېښودی دي اود حضرت تحریر په دغو ځایونو کې دحاشی په طور لیکلي دي ۱۲ محمد شفیع دیوبندی عفی الله عنه.

په وقف باندې نه لری کیږی . ځکه وقف په کوم ترتیب په دی باندې دلالت نه کوی چه داذاعتاب صفت ندی . بلکه نخیل واعتاب ټول یادجنات صفت دی . لهندا استدلال هلته پکار دی چه دسجاوندی په نزد داکلام مستانف دی همغه شان چه په اومه مقدمه کې ظاهره شویده . اوپه وصل کې دجنات . یانخیل واعتاب دصفت کیدلو شبهه وه کومه چه دده په نزد خلاف مرادقرانی ده دهمدی لپاره هغه وقف کړی پاتې شوه شبهه دقبیح وقف کیدلو نوهغه دپورتنی بیان څخه دفع شوه . ځکه بره معلومه شوه چه عدم وقف کې دسجاوندی په نزد خلاف مراد ایهام دی دهمدی لپاره وقف ضروری شو نه چه قبیح . اوکه یوازی دفصل په موجب قبیح ویل کیږی نو اول خوداتفسیرقبیح هیچاندی کړی اوکه دانوی اصطلاح تسلیم هم شی نووقف کولو باندې څه موقوف دی . خپله په دوهمه موضع کې دومره لوی کلام فاصل شولکم فیها فواکه کثیره ومنها تاكلون دقبیح دلزوم لپاره کافی کیدل پکار دی . داتمی مقدمی په حکم . بلکه داسې قبیح^۱ خو قران مجید کې سلها خایونه لازمیږی مثلاً په مذکوره آیت کې وقيله کې دنصب دقرانت په بناء چه متواتره قرانت دی داخفش داختمار مطابق چه دنحوی جلیل امام دی . دقبیله عطف په سرهم اونجواهم باندی تجویز شوی دی چه کوم کې عامل اومعمول ترمینځ اوه توقیفی اجماعی آیتونه فاصل دی اودزجاج دقول مطابق په ساعه باندې دعطف تجویز شوی دی په کوم کې چه دوه آیتونه فاصل دی (دنه می مقدمی په حکم) نوکه فصل مطلقا دقبیح موجب وی نودغویرزگانو امامانو په قران کې دومره قبائحولزوم څرنگه برداشت کړی^۲ . علاوه ددې چه بناء دشبها توده چه په اذیعدون کې اذددې مضاف ظرف دی الخ یا شجرة دانشان لپاره مفعول دی . خپله په همدې کې کلام کولی شی ددې لپاره چه داتوجیه هم ممکن ده چه داذاعامل محذوف وی مثلاً کانت حاضرة یا وقعت القصه یاددې په مثل . لکه چه په قران کې ددې نظایر په کثرت سره موجود دي . نویه هرحال دقبیح دلزوم هیڅ کوم اساس پاتې نه شو او وروسته دالتیاء واللتی که هر ورو څوک دقبیح قائل وی . اودچاپه دی کې شرح دصدر وی نود هغه دغه تحقیق په خپل نفس باندې حجت کیدلی شی . په قایلین بالزوم باندې دچاپه مستند دلیل صحیح شته حجت ندی (داولی مقدمی په حکم) بیالمس اجنبیه باندې

داعتراض هم سائل باندې نه وار دیری ځکه چه دجملی معترضی فصل نگیل کیږی په خلاف دلزم دهغه توضیح په ی سره کیدی شی قلت اليهود لعنهم الله تعالى واذا قهم عذاب الحریق الاتیاء بالاتفاق جائز ده اوپه قتل اليهود والاتیاء کې یهود باندې وقف لازم صحیح نه لهندا دغی اعتراض ساقطیدل پکار دی^۱ تصحیح الاعتلاط ص ۱۹ ج ۱ .
^۲ داصحیح ده خویدي کی دومره نوره انصاف په کار ده چه سجاوندی همدارکب اختیار کړی ده اوپه همدی بناء نی وقف لازم کړی ده لکه چه ورندي بیان کړی شوی ده^۲ ۱۲ تصحیح الاعتلاط ص ۲۰ ج ۱

چه قطعې حرام اجماعی ده قیاس کول داختمانی اجتهادی امر اول خو غفلت دی دمعنی دلزم اوقبیح څخه بیا به په سبب د فارق قطعیت اواجتهادیت څرنگه صحیح کیږی (دخلورمی مقدمی په حکم) لکه چه صاحب دمنار په کانت حاضرة البحر باندې وقف نه دی گرخولی اوپه اعتاب باندې بی وقف جائز منلی (دپنځمی مقدمی په حکم) لکن دا قسم اختلاف لکه چه صاحب دمنار دامام سجاوندی سره کړی ده زمونږ پشان خلکو لپاره چه نه دومره علم شته اونه هغه ذکا اوسلامت دنظر روانده (دلسمی مقدمی په حکم) فقط والله اعلم الاول د شعبان ۱۳۲۱ هـ امداد صفحه ۱۳ ج ۱

د تجوید او قرانت د علم دوجوب تحقیق

سوال: (۲۵۵) دقرانت دمدرسی دخدمت څه څه فضیلتونه ایښی دی اود اعلم ایا واجب دی اوکه مستحب؟

جواب: قال الله تعالى وتعاونوا على البر والتقوى ددې څخه په هرامر خیر کې اعانت باندې امر او فضل ثابت دی . البته کله کله خیر کې شریو خای کیږی دهغه اصلاح واجب ده . اوددې علم دری شعبی دی تصحیح دحروفودامکان په اندازه . اومراعات دوقفونوپه دی معنی چه کوم خای چه دوقف کولو څخه په معنی کې فساد او اختلال وی هلته وقف مه کوه اوپه اضطرار کې عفو ده لکه دیوی دوو کلیمو اعاده کول احوط دی دا دواړه کارونه خو علی العین واجب دی . اودچاپه په کوبشین کولوسره هم د حصول څخه ناامیدی وی هغه معذور دی اوپوه شعبه دا اختلاف قرات ده . داپه مجموع امت باندې علی الکفایه واجب ده . که ځینې پوهیدونکي موجود وی . یا بعض د یو قرات حافظ وی اوبعضی دبل قرات نودا واجب د ټولو دذمو څخه اداء کیږی یوه شعبه درعايت دادغام . تفخیم . اظهار او اخفاوغیره ده چه هغه مستحب ده یظهر هذا کله من المراجعة الى كتب الفقه والقراءة فقط والله اعلم ۱۲ ذی قعدة ۱۳۲۵ هـ امداد صفحه ۱۴۰ ج ۱

د کلام مجید او قافونوت

سوال: (۲۵۶) دا کوم رموزونه چه په قران شریف کې موجود دي اودقراؤ معمول بهادی ددې ثبوت دکوم خایه څخه دی لکه آیت . سنت اجماع اوقیاس دی اوکنه ؟ اوکوم شخص چه په دی باندې قصد عمل ونه کړی دهغه په هکله څه حکم دی ؟

جواب: ۱- آیتونه اووقفونه دقران مجید د کتاب، سنت، اجماع، او قیاس څخه ثابت دی اما الکتاب فقال الله تعالی ورتل القران ترتیلا حضرت علی فرمایلی دی چه د ترتیل معنی داده چه د حرفونو تجوید او سرته رسول دووقفونودقاری مرحوم قادری بخش دمصنف مختصر التجوید څخه فی الصراح ترتیل، او اړلوستل او ښکاره لوستل، وقال الله تعالی - ولقد اتیناکی سبعاایات^۱ وهی الفاتحة بیضاوی ۱۲ اما السنة فعن ام سلمة قالت کان رسول الله ﷺ یقطع قرائته یقرأ - الحمد لله رب العلمین ثم یقف الرحمن الرحیم - ثم یقف ترمذی ج ۲ ص ۱۳ وعن ابی هريرة عن النبی ﷺ ان سورة من القران ثلاثون ایه شفعت لرجل حتی غفر له وهی تبارک الذی بیده الملك ترمذی جلد ۲ ص ۱۲۶ وفي الحديث^۲ من ضمن ان یقف علی عشر مواضع فی القران ضمنت له بالجنة کذا فی الدرر دمرحوم قاری سید محمدی دهلوی دمصنف نهايات البیان څخه واجماع دادې چه ترته پورې په سلف اوخلف کې چا ددې خلاف ندی کړی بلکه همیشه په دی من کې تضیفات فرمایې کما یعلم من مطالعة رسائل القراءة اوقیاس داچه په کلام کې مواضع دفصل او وصل مینځ ته راځی نودهغوله جملی څخه دحسن کلام مراعات ددې هم رعایت دی مگردومره فرق دی چه دژبی خاوندانو لپاره په دی کې څه تکلف اومشقت نه وی اوغیردژبی والو لپاره مشکلات پیدا کيږي دهمدی لپاره صحابه یې کرامو رضی الله عنهم ته د دغه تعلیم اوتعلم حاجت نه وکله چه قران شریف ټولوملگونوته خپور شو اودهغوی ژبه عربی نه وه نوگړو دی مینځ ته راغله اوبی موقع او غلط لوستل پیدا شول دهمدوی لپاره دسلف علماو دقران اعراب اورموز دقران تجويز وفرمایلو اوضبط یې وکړلو ترڅوهغوی ته سهولت وی، نوددې ثبوت دڅلورو اړو شرعیه ادله وڅخه دی اوحتی الوسع دهغو مراعات ضروری دی چه بعضی ځایونوکې دمخالفت کولو څخه معنی ته زیان رسیږي، لکه په براءة سورت په والله لایهدی القوم الظالمین آیت کې دریدل لازم دی اوکه دلته ونه دريږي اودالذین امنوا وهاجروا سره یې یوځای کړی نومعنی بالکل فاسد یري کمالا یخفي وکفی قدوة بماقال النبی ﷺ

^۱ په دی مبحث احقرکې یو تخریر مبسوط ده چه داستباط وقف لازم رسالی په آخرکې چاپ شوی ۶۲ مته

^۲ آیت هم وقف بالمعنی الاعمال کې داخل دی ۱۲ مته

^۳ دا حدیث د حدیثیه کتابونوکې ځماله نژده نه نیر شوی

ما راه المسلمون حسنا فهو عند الله حسن، اوڅوک چه ددې قصد اومخالفت وکړی هغه دجماعت مخالف دی، والله اعلم محرم ۱۳۰۱ هـ امداد صفحه ۱۴۱ ج ۱

سوال: (۲۵۷) یوازی دادی چه قران مجیدکې هرځای کې چه داوه لا علامه وی هلته وقف کول یانه کول حضرت رسالت مآب ﷺ وقف فرمایلو داد حضرت ام سلمه دروایت څخه ثابت دی لکن دگجرات حفاظ او علماء دغلته دووقف څخه منع کوی لهذا دحضور څخه معلومات کول؟

جواب: ښه کول اولی دی مگر کوم ځای چه منقول وی هلته وقف کول اولی دی ۹ ذی القعدة ۱۳۳۲ هـ ۱۲ مته خامه صفحه ۷۶

دوقف په ځای وقف نه کول

سوال: (۲۵۸) دووقف په مواضع کې دقران مجید دقرات وقف یوازی په اسکان دحروف موقوف علیها بیا لانقطاع انفاس تیریدل لکه چه دا کثرو حفاظو عادت جائز ده اوکنه؟

جواب: نشرعا روا ده یعنی گناه نده، لکن دعربی اوفن قرات خلاف ده فقط ۹ محرم ۱۳۲۲ هـ ۱۲ مته اولی صفحه ۴۲

په مشدد حرف باندې دووقف کولو طریقه

سوال: (۲۵۹) په مشدده حروفو باندې وقف دسکون سره کولی شی یا په اشاره دتشديد، اویه دی حکم کې دررا، ارونون، اونورو حروفوکې څه فرق شته اوکنه؟

جواب: څه اندازه دائر ښکاره کول په کاردی هر حرف چه وی فقط ۹ محرم ۱۳۲۲ هـ ۱۲ مته اولی صفحه ۴۲

۱- انعام سورت په ایټونو باندې دشبهی ځواب

سوال: (۲۶۰) دسجاوندی په اوقافوکې اکثر اندیښنه وی مخکې می هم عرض کړی وواوس په دوه ځایونوکې اندیښنه ده که دمبارک په خیال کې کومه توجیه راغله یا مویه کوم کتاب نظر وغورزیده نواعلام یې وفرمایې ۱، واقسموا بالله جهادیمانهم لئن جانتهم ایه لیؤمنن بهاقل انماالایات عندالله وما یشرکم انها اذا جاءات لایؤمنون جمله دومایشعرکم ترلایؤمنون

^۱ په اصل کتاب کې دا عنوان لیکل شوی ده الاسئلة المسئلة من بعد الاجلا الاجلة مدفیوضهم ۱۲

^۲ المراد سیدنا الخلیل علیه السلام

پوری به قراة دان مفتوحه سره دماقبل څخه منقطع ده دقول به مقوله کې داخل نه معلومېږي. اودعدم وقف په صورت کې شبهه پیدا کېږي چه په مقوله کې داخل وی لهذا په ښکاره په عندالله باندې وقف لازم ده. مگر په کوم قران اویاکتاب کې وقف ندی نوشته. حضرت چه په خپل تفسیر شریف کې ددې ایت متعلق چه کوم څه تحریر فرمایلی دی هغه هم تحریر وفرمایې نوډیر ښه به وی (۲) الا انهم من افکهم ليقولون ولد الله وانهم لکاذبون. ددې لپاره چه په ظاهره کې جمله دانه لکاذبون دماقبل څخه بالکل منقطع ده اودقول داخل نده. لهذا وقف لازم دی. درحالیکه سجاوندی کې لائوشته دی تعجب ده. هوکچیری دقول لاندې بهی داخل کړی اودسیاق خلاف ضمیر وانهم مرسلین په طرف راجح کړی نو کومه مضائقه نشته مگر نه پاته بعبده معلومېږي اوبه منار الهدی کې دغه خای کې جائز لیکلی دی؟

جواب: داول مکرره دلیدلو څخه معلومېږي چه ابن عامر، اوحمره. په قراء سبعة وکې انهپه فتح دان اولاتومنون نی دخطاب په صیغه لوستلی ده نویه دی صورت کې جمله دومایشرکم دمقولی داخل کیدلی شی، ویکون المعنی مایشرکم ای لاتعلمون بل یعلم الله تعالی انهااذاجات لاتؤمنون نوممکنه ده چه دسجاوندی هم همدا قراءت وی. اوباقی قراءت باندې هم یوه توجیه ادا کیدلی شی چه دقل مقول له کفار نه وی. بلکه دکفار ودقسم په اوریدلوسره کومو مسلمانانوته چه دهغوی دایمان طمع اوددغی طمعی څخه دایتونو دظهور نمنی پیدا کیدله هغوی ته ددوار وجملو څخه انما الآيات څخه هم اودومایشرکم څخه هم معلومات وشواوکفار ددې په سبب چه معاند دې دخطاب قابل ونه گرځول شول. والله اعلم.

دوهم: دغه وخت نور څو ځایونه هم په یاد راغلل په هر ځای کې چه دکفار و قول نقل کړی دهغه ردنې کړی اوددوار په مینځ کې وقف لازم دی. نویه دی کې داویل کېږي چه که داصل څخه دکوم خاص نکستی په وجه عدول وی نومضائقه نشته اولته اصل وقف و مگردنکستی په سبب عدول کړی شوی دی. اوهغه نکته هغه ده چه شاید چه جناب یوخل فرمایلی وو چه تعجیل تنزیه بحق اوتعجیل ابطال دباطل مقصود ده والله اعلم ددینه علاوه اوقاف اجتهدی دی والاجتهاد یحتمل الخطاء والصواب. اوداهم^۱ ویل کېږي چه لازم وقف هلته وی چرته چه وقف نه کول دخلاف مقصود موهم وی اولته عقلیه قرینه ددې ایهام قطع کونکې ده. ځکه چه پدې دلالت کوی چه یوسری دیوه کار دعوی وکړی اوخپله بهی ددې سره سره. تصریحا اوالتراماً

اوهم دغور کولو نه معلومېږي چه په وقف لازم کې دکفرايهام نه دېچ کیدواعتبار کړای شوی دی نوکه کفار کومه خبره دایمان وکړی نو دکفر نده لهذا په داسی مقام باندې وقف لازم نده شوی ۱۲ مه.

ددې ابطال وکړی. دا عاده ممنوع ده. نودلته په وانهم لکاذبون کې ضمیر خو یقیناً دی غو دقائلینویه طرف دی. دمذکورې بناء په اساس دامتنع دی چه هغه خلک چه ولد الله هم وائی اوخپله هغه کاذب هم وائی علی هذا به وقالوا اتخذ الله ولدا سبحانه آیت کې په پورتنی اساس باندې دامتنع دی چه هغه خلک اتخذ الله ولدا هم ووائي اوتنزیه هم وکړی نوددې لپاره چه ایهام دمقصود خلاف نه و لهذا په دغومواقعو باندې وقف لازم نه شو والله اعلم ۴ شوال ۱۳۲۲ هـ
نیمه اولی صفحه ۱۳۳۲ هـ

دسبعة قراءات دضرورت په هکله دالامداد په رسالی باندې دشمسې خواب

سوال: (۲۶۱) د۱۳۳۲ هـ ربیع الثانی دمیاشتی دالامداد ۱۷ رسالی په مضمون کې چه حضور دیوسوال په خواب کې تحریر فرمایلی دی چه په وړاندې کولوسره یوصاحب ډیر معترض شوچه ته وائی چه دقراءت سبعة فن زده کول فرض کفایه دی. اوتولولوخلکوباندې لې اوزیات حتما زده کول پکار دی ترڅوچه ددې علم دفقدان اوانعدام گناه په تولوباندې نه وی ماهغوی نه خواب ورکړی مگرد هغو په نزد خواب ددې درجی ندی چه داطمینان قابل وگرځول شی احقر ته هم ددې مضمون په لیدلوسره په یوه درجه کې داشبه پیدا کېږي چه هرکله چه داددین علم دی خصوصاً دقران پاک علم دی. نوهرکله چه دعوامودتشویش په گمان هغه ترک وکولی شی نویاپه څه کولوسره قائم اورانج کولی شی. دلته داهل علمولویه مجموعه ده. خوسبب ناخبرتیاده. استعجاب خو پر پرده اکثر استهزاء اوانکار کولی شی نوییاڅنگه کولوسره ددې دیقاء اوداجراء طریقۀ اختیار کړی شی. مثلاً په ځینومقامونوکې په تشهد کې اشاره بالنسبیه هر زیات بد گنهی کېږي دهغه اصلاح کول پکار دی اوهغه مسنون ظاهر کولی شی پاتې شوددې خواب سوال کې چه کومې خرابیائی ظاهری کړای شوی دی یقیناهغه هر ورو واجب اصلاح دی. نه داچه دهغه دتعلیم اوتعلم سلسله ممنوع وگرځول شی. قریب اوتقریب ددې معترض دا اعتراضونو ماحصل دی احقر دخپل پوره قلبی اطمینان لپاره دا عریضه درنښی.

جواب: دسایل په کلام کې ښکاره مشوره ده اوبه خواب کې ددې تقریر هم شوی دی چه که دکوم لوستونکي اولیکونکي انسان حرف هم ښه وی نو هغه ته د سبعة وویلی شی سفهاؤ اوننگ خیالو خلکولپاره دتجوید ولوستلی شی الخ اودا داکثرو کفایه فروضو حال دی. مثلاً تبهر فی العلوم الشرعیه فرض کفایه دی. لکن ددې سره دحدیث هم شته دی چه واضع العلم فی غیر اهله کمقلد الخنازیر اللؤلؤ والجواهر اوکما قال اومشاهده هم ده چه ځینې بد طبیعت

خلک دی اود علومو د تحصیل سره مقتدا جوړ شو، د دین په څه څه مفاسد پیداشوی دی اود دې مفاسدو اشداد د دین په څه څه دی چې نااهلان دی درجی ته اوچتول نه دی پکار یاد قضا په منصب چه په حدیثونو کې څومره وعیدونه راغلی دی سره له دی چه فرض کفایې ده ولی حدیث ابی هریره مرقوعا العرافة حق ای واجب ولو علی الکفایة، ولكن العرافة فی النار اذا کانوا غیر اهل لها، او کوم خلک چه نن صبا د دې فن مخالف دی نو هغه خو نفس نن ته فضول وائی د هر یوه لپاره بلکه د هر اهل فهم لپاره هم او هر یو شعبي لپاره حتی چه د تجوید لپاره هم فشتان بینهما غرض دا چه منکرین د دوه کلیو مدعیان دی اودی خواب کې التزام کړی شوی دی د دوه جزیبو او بیکاره ده چه جزیبه مستلزم دکلیه نه شی کیدلی اود سبعة دعامة فرضیت دعوی څنگه کیدلی شی هر کله چه په خپله په یوه قرات سره هم د قران اتمام فرض عین ندی اود اظهاره ده شوال ۳۶ هـ تتمه خامسه صفحہ ۲۷

په قران کې د ابراهیم په لفظ کې دباء نه لیکلو سبب:

سوال: (۲۶۲) په قران مجید او فرقان حمید کې په سورة بقره کې چه څومره ځایونو کې د ابراهیم لفظ راغلی په هغو کې دی: نده لیکل شوی یوازی ولا زیر (ابراهم) ورکول شوی، اود سورة بقری نه علاوه نور څومره چه په ټول قران کریم کې د ابراهیم لفظ راغلی دی په هغو کې دی: لیکل شوی ده په عجیبه مخمصه کې یم ایا په معنی کې څه تفاوت شته یاد قرات باعث دی، امید دی چه دا خادم الناس د خواب څخه په سرفراز کولو سره دهغه دراز څخه موخبر کړی؟

جواب: د مخمصی کومه خبره نشته په بعضی ځایونو کې دهشام قرات ابراهام دی نو په بعضی ځایونو کې د دې په مراعات دی، نه لیکل کېږی چه د دواړو قرائتونو رعایت وشي، پاتې شوه دا چه په ټولو واقعو کې د دې مراعات ولی نشته نودنکنی اطراد ضروری ندی، فقط ۱۹ رمضان ۱۳۲۷ هـ، تتمه اول صفحہ ۴۴

سوال: (۲۶۳) بنده ته اکثر وخت دکلام مجید د تلاوت کولو کې دا خیال و او شته چه د ابراهیم علی نبینا و علیا مبارک نوم په ټول کلام مجید کې ۱۷۷ ځایونو کې راغلی دی د ۱۷۷ ځایونوله جملی څخه په ۷ ځایونو کې د زیر سره لیکل شوی او ۱۷۰ ځایونو کې دباء سره په ابتداء کې گمان داو وچه کاتب پدې ترتیب لیکلی دی، پنځه، لس نور کلام مجیدونه می هم وکتل ټول می همداسې وموندل اوس حیران یم چه حتما د دې کومه خاصه وجه به وی؟

سوال: رسم خط د سلفو څخه همداسې را روان دی چرته چه دی، نشته د بعض قاریانو د ابراهام قرات ده عجیب نده چه دهغه د مراعات څخه ابراهام ولیکل شی په دواړه طریقو سره لوستل زدی کړی ابراهیم او ابراهام والله اعلم ۱۱ جمادی الاولی ۱۳۳۱ هجری، تتمه ثانیه ص ۲۷

د نور سورت رجال لاتلهیهم کې په رجال باندې د وقف تحقیق

سوال: (۲۶۴) په پنځمه رکوع د سورت نور کې دبسیح له فیها بالغدوو الاصال نه تر ذکر الله پورې، یوسری لیکلی دی چه درجال نه وروسته سجاوندی دط وقف لیکلی دی، او اکثر و مطبوعه قران شریفونو کې (لا) جوړ کړی دا غلط دی ابوبکر وغیره کوم خلک چه بسیح په صیغه د مضمول سره لولی دهغوی په نزده الاصال باندې طاء کیدل پکاردی اویه رجال باندې (لا) او څوک چه ئی معروف لعل دهغه په نزده رجال باندې ط بودن پکاردی اویه الاصال باندې (لا) د حفص په قرات کې په رجال باندې لایکل غلط اوسه دکاتب ده، نه وایم چه په اکثر قرآن کبسی په رجال باندې لایکل شوی اویه بعضو کې هیڅ هم نشته کوم چه قریب المعنی ده لاته او تبادر د معنی هم مشعرده چه رجال باندې د یادولو لپاره هم وقف قبیح ده دکوم چه علامه لا ده د دې لپاره چه لاتلهیهم جملة صفت ده لهذا په رجال باندې فصل بین الصفة والموصوف راخی چه قبیح ده، او آیت هم ندی، نوط ایښودل په رجال باندې مناسب دی بالا په هر حال په ټول قرآن شریف کبسی اتفاق د قیاس موافق معتبر شو، اویه رساله د سجاوندی کبسی په رجال باندې وقف مطلق دکاتب سهو یاد، سخی اختلا وغیره باندې محمول کیږی یاد سجاوندی رساله معتبره شوه؟

جواب: څما په نزد دواړه توجیه صحیح کیدلی شی د مشهور مصاحفو په تقدیر خو ظاهره ده اود سجاوندی په تقدیر پدې ترتیب چه رجال ته موصوف ونه ویل شی بلکه د بعض په معنی اخستر سره کلام ته خاتمه ورکول پکاردی، ورپسې جمله استنافية د سوال په طور ویل شوی وی چه هغه رجال څرنگه دی؟ او رجال څنگه څنگه دی (داسې داسې دی)، فارفع الاشغال ۲۱ دی حجة ۱۳۲۹ دوشنبی ورځ، تتمه اولی ص ۴۵

د یاسین شریف په سورت کې په من مرقداصصیح دی اوکه سخته ؟

سوال: (۲۶۵) اکثر وقرآن شریفونو کې دسورت یاسین په من مرقدا باندې وقف لازم وغیره لیکل شوی، اودحفص څخه سخته منقول ده، نویسته لیکل صحیح دی اوکه وقف لازم دسجاوندی اومناری الهدی درسالود اختلاف په صورت کې کوم یوزیات دااعتبارقابل ده؟

جواب: ځمابه نژددوواوترمینځ تعارض نشته ځکه چه دووقف لازم داده چه هلته فصل کول پکاردی پدې خاطرچه دوصل څخه دمعنی دفسادایهام ده اودغه غرض دسکتی څخه هم حاصلیری نووقف په اعتبار د قطع نفس ضروری نه شویه همدې خاطر تعارض پاتې نشو ۱۳۲۹ هجری اولی ص ۴۵

(فکانت سراپا) کې دادغام تحقیق

سوال: (۲۶۶) دفکانت سراپاآیت لوستل په څه ترتیب دی یعنی دفکانت ته ساکنه پاتې کیږی اوکنه، یاسین مشدد کیږی اوت موقوفه کیږی؟

جواب: دابوعمر و، اوحمره اوکسانی په نژدت دکانت په سین دسراپا کې مدغم کولوسره لوستل کیږی اودنوروانمه وپه نژدچه امام عاصم پکې هم دی دکوم چه قراعت په هندوستان کینی لوستل کیږی دادغام ته بغیر لوستل کیږی، کذا فی المکرره ۲۴ ربیع الاول ۱۳۳۰ هـ نتمه اولی ۴۲

په عبارت دتنشيط الطبع ووجوه المثانی، ښی خواب چه دحرف لین چه مخکې

ورڅخه مفتوح وی دمده پاره کې

سوال: (۲۶۷) دتنشيط الطبع اووجوه المثانی متعلق دیوه طالب العلم دالیک راغلی ځمابه تنشيط الطبع اووجوه المثانی کینی څه شبهه ده اوهغه داچه دتنشيط الطبع ص ۷ یاامقدم اولین مؤخره بیان کې دالیکل شوی دی چه یا باندې فتحه وی نولین کینی به طول وی په داسې حال کې چه په صاه غیث النفع باندې دوغسی ان تکرهوا شینا لاتدی داسې لیکل شوی دی یاتی ای الفتح فی عسی التوسط والطویل فی شیئ وباتیان ایضاعلی التقلیل، اویه ص ۱۲ دوجوه المثانی باب الهمزین من کلمة کینی دالیکل شوی دی: اوله همزه مفتوحه وی اودوهمه مکسوره وی نوقالون اوبصری لپاره ادخال دالف، و په داسې حال کینی شاطبی دهشام لپاره هم دخلف سره لیکلی دی لکه چه ومدک قبل الفتح والکسر حجة بهالذوقبل الکسر خلف له ولا، فرمایلی دی شرح ابن القاصح ص ۲۱ فقط؟

سوال: داور کړل شو، کتاب مقدم دی یااوپا په سرسری مطالعی باندې د دواومقاموتواصلاح مسلمه ده که کوم صاحب دغه رسالی بیجاپوی هلته په جاشیه باندې دی متنبه کړی اودغیث النفع مطلب خواهردی اودشاطبیه مطلب دادی چه که دوهمه همزه مفتوحه یا مکسوره وی نو بصری اوقالون، اوهشام دکومونومونوبه طرف دحاووبااولام څخه اشاره کولی شی ددې اواولی همزی په مینځ کې دیوه الف په اندازه مدکوی مگرد هشام څخه یوازی دههمزه ثانیه مکسوره په صورت کې دمدترک هم مروی دی ۲ رجب دجمعی ورځ ۱۳۳۴ هـ ترجیح رابع ص ۷۷

تحقیق دښی دفتس شتات په بعضی قرات

سوال: (۲۶۸) فلان مولویصاحب په خپل کتاب کې هم لیکلی دی اویه وعظ کې نی هم فرمایلی دی چه دابوعبدالله محمد بن شجاع ثلجی څخه منقول دی چه فرمایې چه ځماعات دالحمد شریف په لوستلو کې دمالک یوم الدین والاقرا لوستونکې ول، یوه ورځ مادیوه لوی عربی یوه ادیب قاضل عالم څخه واوریدل چه هغه ملک یوم الدین بی الف والاقرا لوستلواودانی فرمایل چه دابی الذ قرات نهایت فصیح، بلیغ قرات دی دهمغی ورځی څخه ما هم په ملک یوم الدین لوستل شروع کړی ده، هغه قرات می چه په هغه کې یوالف زیات وه موقوف کړ، یوه شپه می په خوب کې ولیده چه غیبی آواز ماته چیغی وهی اوداوانی چه ای بنده تاوی دقرآن شریف یو حرف پریښوده، ستالس نیکیانی کمی شوی، آیاتادجناب سید المرسلین ﷺ عالی فرمان نه دی اوريدلی چه دقرآن مجید دلوستونکو لپاره دهر حرف بدله لس نیکیانی میلاویږی، ددې نه معلومه شوه چه هغه چه پکینی ملک یوم الدین دی ویل پکارندی ولی خپلې لس نیکیانی کمی کړم، دادکوم ځای پورې صحیح دی که رښتیا کمیږی نو ددې لوستل پکار دی اوکنه؟ دوهم عرض دادی چه که قل هو الله احدالله الصمد سره یوځای کولوسره یا نستعین داهدنا الصراط سره ولولی یعنی په وصل کولوسره ولولی نو دههمزی دغورځولوبه سبب په دواړو کینی نیکیانی کمیږی اوکنه؟

جواب: اووره قرائتونه متواتراومنقول عن النبی ﷺ دی، دمنقول په اتباع کې څه قسم نقصان نه وی په حدیث کې دقرانیه احر فویه باب کې راغلی دی کلهاشاف شاف، پاتې شوه شبهه نقص ثواب بنقص دبناء علی الحدیث، نو دنقص فی الکم څخه نقص فی الکیف نه لزمیری آیامعلوم ندی چه یودوچند ددوچند څخه باوجود ناقص والی فی العدد کینی په کیف اوکمیت کینی برابر دی پاتې شوخوب نواول خو هغه حجت ندی بله داچه هغه ته دانتبیه ددې

لیاره ورکولی شوی چه یوقرات نی مفضل گنلوسره هغه نی پریښودی دی نویه یواعتبار سره ددی فاضل کیدل ورته ویل شول، پاتې شووصل کښی دهمزه وصل کم والی نواول خوددی همغه خواب دی کوم چه اوس ولیکل شو، دوهمه داچه ممکنه دی چه هغه حکما ملفوظ کیدلویه سبب مکتوب الاجرشی . والله اعلم، اشرفعلی ۴ شوال ۱۳۵۰ هـ رتبه خامسه ص ۳۴ رساله منیاء الشمس فی اداء الهمس د قاری محمد یامین صاحب مدرس تجوید مدرسه امداد العلوم تهانه بهون

په ثاء اوقاف کښی دهمس اداء کیفیت:

سوال: (۲۶۹) ددین علماء اودقرآن مبین قراء څه فرمائی پدی مسئله کښی چه دکاف اوتاء حرفونه چه مهموسه حرفونه دی ددی دهمس صفت څه معنی ده اوبه څه ترتیب اداء کولی شی، یو صاحب فرمایې چه دکاف اوتاء دهمس صفت څوک اداکولی نشی، او هغه خپله نی پدی ترتیب اداء کوی چه په کاف اوتاء ساکن اومتحرک کښی دها، هوزاوریدل ورکوی آیادهغه آواز صحیح دی اوکنه؟ همدارنگه هغه صاحب دخپلي اداء دکیفیت په تاییدکښی دجهدالمقل کتاب لاندنی عبارت پیش کوی واماالشدید المهوس فهمی حرفان الکاف والتاء المثناة الفوقية فلشدتهما یحتبس صوتهما بالکلیة بل نفسهما یضآن حین احتباس صوتهما لان احتباس الصوت بالکلیة لایکون الا باحتباس النفس بالکلیة لان حقيقة الصوت هی النفس ثم یفتح مخرجاها ویجرى فیهما نفس کثیرمع صوت ضعیف لیحصل الهمس اه، آیاددی عبارت څخه دهغه صاحب اداء تابهیدکیرې اوکنه، که کیرې نوداقول قابل عمل دی اوکنه؟ بینواتوجروا؟

جواب: همس دجهرمقابل دی اوجهرپه لغت کې قوی اواوچت اوازته ویل کیرې، اوهمس ضعیف اوخفیف اوازته ویلی کیرې، اودقراء په اصطلاح کې دغه لس حرفونوته چه مجموع یې فحشه شخص سکت ده حروف همس اومهموسه ویل کیرې، ځکه ددغوحرفونو داداکولویه وخت کې دهغوی د مخرج څخه آواز داسې کمزورتیا سره راولاړیږی، چه نفس جاری پاتې کیرې، او آواز ضعیف اوخفیف کیرې، دهمدی څخه دجهرتعریف اوحروف هم مقابله معلوم شو، کماقال العلامة علی القاری الهمس فی اللغة الخفاء، وسمیت حروفه مهموسه بجریان النفس معالضعفهاولضعف الاعتماد علیها عند خروجها وضدها المجهورية اه منح الفکرية علی متن الجزرية، مطبوعه مصر ص ۲۰، اودحروف مهموسه وڅخه دوه حرفونه کاف اوتاء شديده دی اونور رخوه دی، اودشدت معنی لغة قوت اوسختی ده اواصطلاحاً دغه اته

حرفونه کوم چه په اجدک قطبت کې راټول دی دپته حروف شدت اوشديده ویل کیرې ځکه چه دهغو داداء په وخت کې اواز د هغویه مخرج باندې داسې قوت سره رابهرکیرې چه بندیرې، اوبه اواز کې قوت اوسختی پیدا کیرې اوددی لیاره چه شدت درخوت مقابل دی لهذا دشدت لغوی اوعرفی معنی څخه مقابله درخوت معنی هم معلومه شوه، او علاوه دحروف شديده مذکوره اونورینڅه حرفه دمتوسط لن عمر څخه باقی شپاړسو حرفوته رخوه ویل کیرې، نودمذکوره تمهیدڅخه معلومه شوه چه کاف اوتاء مهموسه هم دی اوشديده هم دی، لکن دیادشوی تعریف پراساس دهمس اوشدت په اجتماع کې په ظاهره اشکال واردیږی، اوهغه داچه دهمس په تعریف کې دااعتمادضعف، اوضعف دصوت اوجریان نفس مذکور دی، اودشدت په تعریف کښی قوت دااعتماد او صوت اواحتباس دصوت ماخوذه په داسې حال کښی چه داکارونه یو دیل مخالف اوشددی، لکن په حقیقت کښی هیڅ اشکال نشته ددی لیاره: دجهر، اوهمس اوشدت اورخوت په تعریفونو کې چه کوم قوت اوضعف دااعتماداوصوت اوجریان اواحتباس نفس او صوت بلل کیرې دااضافی اواعتباری اموردی، یعنی په هریوه صفت کې ددی دمقابل صفت په نسبت قوت، ضعف، جریان اواحتباس پیدا کیرې نویه کافاوتاء، کې من حیث الهمس چه کوم ضعف اعتماداوصوت اوجریان نفس شته هغه په نسبت سره حروف مهجوره ته دی، او من حیث الشدة چه کوم قوت اعتماداوصوت اواحتباس صوت شته هغه په نسبت سره رخوه حرفوته دی فازتفع الاشکال، همدارنگه په هر یوه صفت کې حرفونه په خپل مینځ کې هم سره په قوت اوضعف، جریان اواحتباس نفس و صوت کې تفاوت پیدا کیرې، بسبب دگډیدو دنورو قویه یا ضعیفه صفاتوسره نوکاف اوتاء په نسبت دصااضعیف دی، ځکه چه په صاد کې دری دری قوی صفتونه موجود دي اطباق، واستعلاء اوصغیر، اوبه نسبت سره ثاء صاء اوضاء اوسین اوشین اوفاء اوها قوی دی اوبه نسبت سره نوروشديده حرفوته ضعیف اوخفی الصوت دی، مگردشدت صفت په سبب پدی کې جریان د نفس لړدی په نسبت سره نورو مهموسه حرفوته: (لته فی الشدة یوجد احتباس الصوت واحتباس الصوت یستلزم احتباس النفس کما فی جهد المقل، نودمذکوره تقریرڅخه ثابته شوه چه کاف اوتاء کې همس حقیقی یعنی ضعف اوخفاء صوت په هر حیثیت پیدا کیرې، خو جریان د نفس په ښه ډول نه وی، اوددی لیاره چه په نسبت سره نورو مهموسه حرفوته په دوی کښی جریان د نفس ډیر کم وي دهمدی لامله ځینو علماؤ ددی په مهموسه والی کښی اختلاف کړیدی. اوهغوی ته نی مهجوره ویلی دی، ځکه داسې لږ جریان نفس څخه خومهجوره حرفونه

هم خالی ندی لکه چه ملاعلی قاری ددی خلاف به منح الفکریه شرح جزیریہ کی دشافیہ داین حاجب خُخه نقل کری، همدارنگه دنورو محققنو دفن تجوید والقراءة واقوالو خُخه هم دامرظا هریری چه په کاف اوتاء کنی جریان نفس په ینه ډول نه وی یا کم وی دنورو مهموسه تور و خُخه لکه چه حضرت مولنا قاری عبدالرحمن صاحب پانی پتی تحریر فرمایي لکن جریان نفس په کاف اوتاء کی ینه نه معلومیری اگر که ضعف دصوت شته، لهذا خینی علماء ددی په مهموسه والی کی اختلاف کری دی آه تحفه نذریه مطبوعه بلالی پریس سادهوره ص ۱۹ حضرت قاری محمدعلی خان صاحب جلال آبادی تحریر فرمائی ترجمه دقارسی اما جریان نفس په کاف اوتاء کنی لږ کم دی اویه نورو کنی اکمل دی آه حجة القاری مطبوعه محمود المطابع کانپور ص ۱۲ همدارنگه دا هم واضح شوه چه قوت اعتماد، یا ضعف اعتماد، او جهر الصوت یا خفی الصوت کیدل خویه حرفونو کی په هر حال پیدا کیږي، متحرک وی او که ساکن خُکه چه دا کارونه دحرفونو په صفاتو په تعریف کنی دذاتیاتوله جملی خُخه دی، لکن جریان یا احتیاس د نفس یا جریان او یا احتیاس دصوت داد عرضیاتو دجملی خُخه دی چه دسکون په حال کنی دهغو ظهور کیږي او چه کله حرفونه متحرک وی نو د نفس او صوت جریان او احتیاس نهایته خفاء کی وی، کما قال صاحب الرعاية ان جری النفس فی الهمس وحس النفس فی الجهر فی الساکن زاید من المتحرک وفي الوقف ازید من الساکن اه هکذا قال الجاریردی و ذکر الجاریردی ان جریان الصوت وعدم جریه عند ساکن الحرف ایین منهما عند تحریکه الخ نو که کاف اوتاء متحرک وی نو ددی لپاره چه دحرفونو اداء کیدل دمخرج دانفتاح سره وی لهذا دانفتاح په سبب فی الجملة جریان دصوت خامخاوی، نو کله چه دصوت جریان وی نو ددی سره جریان د نفس خواه نخواه و، په موجب دقاعدي مسلمه جریان الصوت ایستلزم جریان النفس کذا فی الجهد مگر دا جریان د نفس اول خویه سبب د تحریک دحرف دوهم په سبب دقوی صفت د شدت په آخره درجه خفاء کنی به وی، چه خپله قاری ته هم دهغه پته نه لگیږي بلکه معدوم ویل پکار دی لکه څنگه چه دخینوپه قول دقلقله حروفو خُخه دحرکت په حالت هم دقلقلی صفت نه جدا کیږي اونون اومیم متحرک هم دغنی له صفت خُخه خالی نه دی مگر دعدم ظهور او غیر محسوس والی په وجه قلقله او غنه کالعدم گرخی په همدې ترتیب په کاف اوتاء متحرک کی هم اگر که جریان د نفس وی مگر په سبب دعدم ظهور او غیر محسوس والی لایعیا به دی، دانفصیل خودتاء او کاف متحرک متعلق و، او که تاء او کاف ساکن وی، نو ددی لپاره چه دحرف ساکن اداء کول داستقراء صوت او التصاق مخرج سره وی خصوصاً په حروف

شدیده کی چه په هغوی کی تصادم کوم چه بالقوه وی لهذا شدت اتصال کوم چه دهغه په سبب چه کله صوت محتبس شی نو نفس هم حتماً محتبس کیږي، گما ذکره صاحب الجهد نو کله چه دواړه نفس او صوت بند شی نو دغه وخت پوري مخرج ته جنبش نه وی ترخوچی کوم حرف نه وی اوریدل شوی، دهمدی لپاره دحروف شدیده و خُخه په حروف قطب جد کی په سبب دصفت جهرقوی په حالت و سکون کی صفت قلقله یعنی په مخرج کی جنبش دقوت سره ایښودل شوی ترخویه آواز کی قوت جهربیداشی دومره چه نزدی اوریدونکی نی هم محسوس کولی شی لان ادنی الجهر اسماع الغیر مگر اکثر همزه دقلقلی خُخه ویستی ده ونوجیهه مذکور فی المطولات، او دواړه حرفونه کاف اوتاء ساکن کی په سبب دضعیف همس جنبش (خو زینت) دپیرضعیف اونرمی سره گرځولی شوی ترخویه آواز کنی ضعف او خفا قائمه پاتی شی دومره چه خپله قاری هغه محسوس کولی شی لان ادنی المخافة اسماع نفسه خوددې کمزوری جنبش خُخه، چه د همس صفت داداء په غرض کولی شی، چه کوم نفس جاری کیږي دهغه سره کوم قسم صوت نه جاری کول پکار دی، خُکه چه دهمس په تعریف کی جریان نفس ماخوډدی نه چه جریان الصوت او د نفس او صوت ترمینځ همدافرق دی چه که دانسان دداخل خُخه راوتونکی هوامسموعه وه نو صوت دی او که غیر مسموعه وه نو نفس دی کما قال صاحب الجهد لقل اعلم ان النفس الذی هو الهواء الخارج من داخل الانسان ان کان مسموعاً فهو صوت والا فلا تنهی ص ۲۷ وقال مؤلف حقيقة التجوید فی رسالته المذكورة فالنفس يوجد فی کل صوت ولا يوجد صوت فی کل تنفس بل بعضه مع الزادة واذا خرج الحرف من فم الانسان بغير ارادته ولا یطلق علیه الحرف ولا یراد منه المعنی فالصوت علی قسمین جهری و خفی والجهری ما یسمعه الغیر والخفی ما یسمعه النفس کما قال الفقهاء وادنی الجهر ما یسمعه الغیر وادنی المخافة ما یسمعه النفس فی القراءة والطلاق والعناق والبیع والاستثناء، والتسمية علی الذبح ووجوب السجدة بتلاوة ایه السجدة وغیرها والمراد من الادنی حد الجهر والخفی اه ص ۱۲ نو د مذکور تقریر خلاصه داشوه چه اول خویه کاف اوتاء کنی مطلقاً ساکن وی او که متحرکه جریان د نفس په ینه ډول نه وی، او دنورو مهموسه حرفونو خُخه ډیر کم وی او بالخصوص په متحرک کی د ساکن خُخه هم لږ لکه څنگه چه ددلاتواو د محققنو د شواهدو خُخه ثابته کری شوه، دوهم دهمس صفت داداء کولوپه غرض په کاف اوتاء متحرک کنی دمخرج دانفتاح سره اویه ساکن کنی کمزوری او خفی جنبش سره چه کوم خُخه جریان د نفس راخی هم ددی صوت جاری کیدل ضروری دی، خُکه نفس عام دی او اوازونه خاص اودعام دتحقیق سره

دخاص تحقق لازم ندی همدارنگه دصوت جاری کول درست هم ندی نه عقلانه نقلاً، عقلاً په دی سبب چه که اواز جاری کولی شی نو تاء او کاف په شدیدې پاتې نشی، بلکه رخوه به وی، ځکه چه جریان د اوازه رخوه کې وی نه په شدیدې کې اودا خبره دادنی شامل څخه ښکاره کیږی، چه کوم د شدت په باو جیم دیاری اوجاری کېنی دی هغه په باو جیم دیهاری او چهاری کېنی نه شی کیدلی، په همدې قیاس کوم شدت چه دکاناو تانا په کاف اوتاء کېنی دی هغه دکهاناوتنهانپه کاف اوتاء کېنی نشته اونه پیدا کیږی نویوصفت دهمس چه مختلف فیه ده ددې دادا کولویه سبب د شدت صفت چه متفق علیه ده ورکېږی اوداروانده اونقلاً پدې خاطر چه امام جزری شدت لپاره علیحده کتاب النشرفی القراءات العشرکې اوملاعلی قاری څخه منځ الفکریه علی متن الجزریه کېنی ددې عدم جواز غلط والی ثابتېږی لکه چه په کتاب النشرفی القراءات العشرکې دی والتاء یتحفظ بما فیها من الشدث والهمس لثلاثتصریخوتا کما یمنطق بعض الناس والكاف فلیعن والهمس لثلاثیذهب الی الکاف الصماء الثابتة فی بعض لغات العجم فان ذلک من الجائز فی لغات العرب ولحذر من اجراء الصوت معها کما یفعله بعض الاعاجم ددینه ثابته شوه چه اجراء دصوت د عجمو اداء ده کومه چه ممنوع او قابل احترازه ملاعلی قاری منځ الفکریه علی متن الجزریه کې فرمائی دی ثم ان النفس الخارج الذی هو صفت حرف ان تکلف کله بکیفیه الصوت حتی یحصل صوت قوی کان الحرف مجهور او ان بقی بعضه بلاصوت یجری مع الحرف کان الحرف مهموساویضاوان انحصار الصوت فی مخرجه انحصاراً تاماً فلا یجری جریاناً سهلاً یسمی شدیداً واما اذا جری جریاناً ما ولا یتحصر اصلاً یسمی رخوة ددې عبارت څخه هم ثابته شوه چه په مهموس من حیث مهموس کېنی نفس بلاصوت یعنی د غیر مسموع جریان به وی، او د فلا یجری جریاناً سهلاً څخه په شدیدې وکې دضعیف صوت د جریان تولونی وشوه، نو ددې لپاره چه د جهد المقل مذکوره عبارت په سوال کېنی مفهوم په ظاهره دکتاب النشرفی القراءات العشر او منځ الفکریه دمذکوره عبارتونو سره معارض ده لهذا امام جذری اوملاعلی قاری په مقابل کې دصاحب د جهد المقل دقول اعتبار نشی کولی، ددینه علاوه د جهدا لمقل په عبارت کې کافاوتاء متحرک مرادو، ساکن یاتاء متحرک خو مراد نشی کیدلی، ځکه چه اول خو خپله د جهد المقل په صفحه ۲۰ دا عبارت حاصله انهما ناقصان عند تحریک الحرف، دهغه معارض دی دوهمه داچه حرکت خپله د مخرج دانفتاح څخه پیدا کیږی، بیا دثم ینفتح کومه معنی نه جوړېږی اوددینه لکن هم نفی وشوه، ځکه چه متحرک ته شامله دی نولامحاله د جهد المقل مراد مذکوره

عبارت څخه ساکن کاف اوتاء ندی، نو ورپسې عبارت د جهد المقل موافق دی تلفظ وکړی نو د ساکن تاء او کاف نه وروسته صوت جاری ساتل پکار دی ځکه چه دثم حرف د تعقیب اوتراخی لپاره ده. اوس که دغه صوت دکوم حرف دی نوزیادت فی القرآن لازمیږی او که صوت مسموع غیر حرفی پیدا شونوددینه عدم جواز داداء دا عجمو د نشر او منځ څخه ثابت شو، نو حکم دادی چه که صوت حرفی پیدا شونولحن جلی شوه او که غیر حرفی ونولحن خفی شوه، او که دجری الصوت وهم اوشبهه وی نویاداء مطابق داداء دمحققینوده اوهمداکیدل پکار دی، او غالباً مراد د جهد المقل همدادی، لهذا په اکثر وخیونوکې دهغه دکلام تاویل کول راخی اویاداوایل کیږی چه په هغه باندې عجمیت غالب زاویدې مقام اوهمدارنگه په نورومقامونو باندې چه څه وخت ویل کیږی جریان نفس کثیر او صوت ضعیف ویل کیږی، داخوفیه کیدلی شی چه د جهد المقل مراد د جریان نفس کثیر څخه کثیر په نسبت سره حروف مجهوره ته دی، اگر که دنورومهموسه حرفونو په نسبت قلیل دی او مراد د صوت ضعیف څخه صوت خفی غیر مسموع دی لان ادنی المخافه اسماع نفسه نوددې توجیه په اساس د جهد المقل د عبارت څخه دامخصوص صوت یعنی کاف اوتاء مخلوط بهاء وی هم ثابت نشول، نو دکاف اوتاء جریان نفس کېنی دومره مبالغه کول چه دهغې نه دهاء هوزیاد کوم بل حرف آواز پیدا شی (هغه شان چه بعضی د سین مهمله او بعضی د ثاء مثله آواز راوباسی) او عربی حرفونه مخلوط باتلفظ عجمی وگرځی کانا کهنا او اترابتهر لوستل نقلت، په نقلته او ذکرک، ذکر کهلو ستل، پدې ترتیب دهمس صفت لوستل بالکل غلط اوبی اصل دی، نه می دکوم ما هراو محقق قاری څخه اوریدلی اونه په معتبره کتابونو دمحققینوکې ددې ذکر شته البته دبعض اعاجم لکه اهل خراسان اوترکستان او ایران اوبعضا عراب د عربولکه په اهل نجد ووغیره کې داقسم اداء اوریدل شوی ده، اود کتابونو دائمه فن لکه شیخ جزری، اوملاعلی قاری څخه تغلیظ د اقسام اداء ثابتېږی کما ذکر، ددې قسم اختراعی اوبی اصله اداء څخه خو د هغو بعضی علماو په قول باندې عمل کول بهترو. کوم چه کاف اوتاء ته مجهوره وائی همدارنگه دنورو محققو قراو داقوالو څخه هم دداسې قسم اداء غلط والی ثابتېږی، لکه چه حضرت مولنا قاری عبدالرحمن صاحب پانی پتی په تحفه نذریه کې تحریر فرمائی اوبنکاره دی وی چه د حروفو د صفاتو په مقام کېنی داسې فساد قائم کړی چه که دمخترعه قواعدو په ترتیب کلام الله ولوستل شی خواهی نخواهی کلام الله محرف کیږی څه وائی چه دهموسه په وقف کېنی وروسته دسکون دتاء او کاف بل اواز پیدا کیږی کله چه ددې قول معنی

دشاگردانوڅخه وپوښتل شوه وی ویلی چه په لفظ دخلقت کښی باید خلقتس وویل شی، یعنی دتا دسکون نه وروسته دساکن سین اواز باید راویاسو، چه اجتماع دساکینووشی پرته لدینه دهمس صفت نه حاصلیږی همدارنگه په ساکن کاف کې دکاف دسکون نه وروسته وقف کې باید یوساکن سین په خفیف اواز سره وواشی، همدارنگه دخلقی په حروفو کې اونورو کې په فسادونو سره اختراع کړی اودخلکو تعلیم ئی گرځولی، سیحان الله دقراءت دکتایونو په عبارتونو کې ئی څه غلط فهمی کړیده اوکوم شریف علم ئی دخپل مرکب جهل سره فاسد گرځولی انتهى بقدر الحاجة ص ۸ تحفه نذریه مطبوعه بلالی پریس سادهوره همدارنگه په مذکوره رساله کښی په بل مقام ص ۳۲ کښی فرمائی په کاف کښی داحتیاط وکړی ترڅو کاف فارسی چه هغه ته کاف صماء وائی ونه گرځی، خصوصاً کله چه مکرروی لکه بشرککم، اوهم د مهموسه وړاندې راشی لکه تستکثر اوسیاکې دی احتیاط وکړی چه په هغه کې صوت جاری نه شی لکه چه لغت دبعضی عجمیانو دی آه حضرت قاری محمد علی صاحب جلال ابادی په حجة القاری مطبوعه محمود المطابع نص ۵۳ کښی فرمائی کاف به دفارسی کاف سره نه گډوی اوهادوزیکې پیدانشی خصوصاً کله چه مخکې دحروف مهموسه څخه راشی محتسکثروا همدارنگه که مکرروی نحو بشرککم آه وقال العلامة الجزری فی مقدمته وراع شده بکاف ویناء کشرککم وتنوفی فتتافقط والله اعلم وعلمه اتم واحکم کوم چه نهایت صحیح اومدلل اودمقدمینو اومتاخرینو دکتایونو او اداء څخه وی، عبدالرحمن المکی ثم الابدی عفی عنه حضرت مولنا دمرشد ناتھانوی افاض الله تعالی علی برکاتهم احقرته دغه فتوی راوښودله احقر دی خواب سره حرف په حرف موافق دی اوداحقر څخه اکثر و خلکو داقسم سوالونه کړیدی دکوموچه په مختلف طور جوابونه ورکړی شوی دی کوم چه د الله په فضل سره په خواب کې سره دشی زایده مضمون موجود ده احقر دفرصت اواسبابو د دشتوالی لامله دی حدیثوې هم ونه کولی شول، ددې تکمیل څخه نهایت مسرت پیداشو، کمترین دمخلوقاتو عبدالوحداله آبادی عفی الله عنه خادم درجه قراءت مدرسه عالیه دیوبند ضلع سهارنپور زه ددیری مودی څخه دداسې تحقیق شائق وم ددې رسالی په لیدلو جوش دمسرت کې می دغه شعر په جوړښت دزړه راغله لله الحمد هرآن چیز که خاطر میخواست، آخر آمدن دپرس پرده تقدیر میدید، جزی الله تعالی المؤلف خیر الجزاء، اشرف علی ۷ ربیع الاول ۱۳۳۸ هـ، شمه خامسه صفحه ۱۰۷.

دجمال القرآن ضمیمه نوشته دقاری محمد یامین صاحب

په جمال القرآن باندې دسوالونو ضوابونه

سوال: (۲۷۰) ۱- په جمال القرآن کې یو مکان باندې پوه نشوم معلوم ندی چه دمطبعی غلطی ده اوکه پوهه کې نقص، خویدم کیص، ۴۳ او ۴۴ عدده ۷ لئن بسطت اواحضت اوفرطتم الم نخلقکم کې الخ ص ۴۷ داولی تصحیح څلور لفظونو کې ناتمام ادغام متعین اوپنځم الخ په دی کې می دغه خبره پوهی ته رانه غله چه صفحه ۴۳ او ۴۴ باندې ټول صرف ۴ لفظونه دی نو دخلور اوپنځم کوم چه په تصحیح کې ده به څه مطلب وی؟

دوم سوال- دض مخرج کې حافه لسان داضراسو دبیخوسره ملاوول پکاردی، یا په ضواحک اوطواحن اونواجذ کې دکوم یوه سره تماس دحافه دلسان کافی ده؟

جواب: داولی شبهی خواب د۴۳ او ۴۴ صفحی قاعده کې غالباً دمطبعی دغلطی لامله دمافرطتم نه وروسته اومافرقت پاتې شوی نومذکور لفظ دملاولوسره څلر لفظ شول چه پدې کې ناتمام ادغام متعین دی اوالم نخلقکم پنځه لفظ دی چه پدې کې تام ادغام بهتر ده.

ددوهمش شبهی خواب:

دضادمخرج دحافه لسان نه پورته پنځه واره غاښونه، ضاحکه او دریو اړه طواحن اونواجذینی طرف وی اوکه چپ طرف، دبیخونو ملاوول پکاردی یوازی یودووسره ملاوول کافی ندی اولاندې داضراسوسره ملاوول غلط دی ۲۷ شعبان ۱۳۳۹ هـ، شمه خامسه ۱۹۵.

دضعف بالضم قرات متعلق دسوال ۱ خواب

واقع دسورت روم دمولنا قاری عبدالسلام صاحب پانو بشی عباسی

سوال: (۲۷۱) اما بعد سورة الروم په آخره رکوع کې من ضعف په ضمه دضاد دحفص به روایت کې لیکل شوی دی امام عاصم دغه ضاد په فتح سره لولی په داسې حال کې چه دحفص څخه دواړه روایتونه اودالوستل درست دی ددې څخه غلط روایت نشی کیدلی، فان

قایدے متعلق ددې خواب سره، دروم په سورت کې چه کوم دری خایه لفظ دضعف واقع دے دهغودضاد ضمه حفص اختیار کړی ده داسې حال کې چه دعاصم په قرات کې فتح ده پدې باندې داسوال راځی چه هرکله دواړه قراخه متواتر دي نوپوه ته دترجیح کومه وجه کیدلای شی، ونی المصباح الضعف لفتح ضادفی لغت تمیم وبخنبهانی لغت قریش خلاف القوة والصحة کتب احقر عبدالکریم عفی عنه ۲۳ شعبان کال ۴۴.

قلت هل يقرء الحفص بهذا الاختيار لانه وان لم يروه عن عاصم فقد رواه عن غيره وثبت قرائته به لانه خالف شيخه وخرج عن طريقه وروايته قلت المشهور المعروف جواز القراءة به بذلك قال الذاني واختيارى فى رواية حفص منه طريق عمر وعبيد الاختذال وجهين بالفتح والضم فاتابع بذلك عاصم على قرائته ووافق به حفصا على الاختيار وقال المحقق وبالجهرين قراءة له وبهما اخذ غيث النفع سورة روم (محمد عبد السلام عباسى) تنه صفحه ۳۲۷

رسالة التدقيق الجلى فى تحقيق النون الخفى

بسم الله الرحمن الرحيم:

سوال: (۲۷۲) الحمد لله الذى هونعنا الوكيل والصلوة والسلام على رسوله النبى الجليل واله وصحبه الذين هم اولوا البوا الصبر الجليل

اما بعد دمخفى نون به اداء كى دكتابونوخه دهغه خايه پوري پته لگيرى تقريرادنيى صدى راهيسى ترنن پوري قاريان به دى ترتيب سره اداء كوى اوليكلسره راروان دى چه دنون مخرج بالكل نه ادا كيرى فقط غنه دمابعدسره يوخاى كولوسره راووخى لكه خنكه چه به اردوكى پنكهها جنگ اوسنگ اودا اداء دومره شائع اوخيرده ده چه عرب اوعجم ماهران اوغير ماهران تول يدي كى مبتلا شوى دى پداسى حال كى چه به اداء كولواودناقص ادغام به اداء كى دمن يقول به شان پاتى شو، لکن ذكریم الله تعالى سل زره شكرچه امام العصر وحيد الدهر ته معلومه نده چه به خه دول بهى توجه وكړله چه يويوي به يو مضمون كى ليكل وفرمايل چه به هغه كى ثابت شوى چه اداء داخفاء مروجه (كوم چه پدي ترتيب وى چه ژبى ته ذره پوره دخل نه وى . يوازي دخي شومى صوت دمابعد حرف سره ديوخاى كولوسره اداء كيرى صحيح نده بلكه پدي ترتيب سره كيدل پكار دى چه دژبى خو كه دنون به مخرج كى به اخره درجه ضعف سره ولگيرى يعنى اتصال كوم كى چه اخره درجه ضعف وى لكه چه ددي اثبات ددلايلو اوعللوسره فرمايلو سره دغه عالى مضمون خپل دغه ناخيزه خادم ته هم راوليږه هغه اوچت مضمون بنمامه به اخره اندازه معمولى توضيح او تشريح اومختصرلفظى تغيرسره او هغه هم مقطعا به لاندې دول ده لايقال لابدمن عمل اللسان فى النون والشفيتين فى الميم مطلقا حتى فى حالة الاخفاء والا دغام بغنة وكذا للخي شوم عمل حتى فى حالة التحريك والاظهار فمما هذا التخصيص لانهم نظر والا غلب وحكموا له بانه المخرج فلما كان الاغلب فى حالة

اخفانها اوداغا مهمابغنة عمل الخيشوم جعلوا مخرجهما حينئذ ايضا كما افاده البعض عن العلامة الشير املسى ، اودهغه ارشد تلاوة علامه احمددمياطى به خپل كتاب (اتحاف فى القرات الاربع عشر كى ليكل دى يجب على قارى ان يحترز من المد عند اخفاء النون فى نحو ان كنتم وعند الاتيان باللغة فى النون والميم فى نحو ان الذين واماءه وهو خطاء قبيح وتحريف ويتحرز ايضا من الصاق اللسان فوق الثنايا العليا عند اخفاء النون فهو خطأ وطريق الخلاص منه ان تتجافى اللسان قليلا من ذلك الخ مع الاختصار اويه نهايت قول المفيد كى دى قال فى المرعى يجب على ان يحترز فى حالة اخفاء النون من ان يشيع الضمة والفتحة والكسرة وليحترز ايضا من المد عند الاتيان باللغة فى النون والميم فى نحو ان واماء ان ذلك خطاء صريح وزيادة فى كلام الله تعالى وليحترز ايضا من الصاق اللسان فوق الثنايا العليا عند اخفاء النون فهو خطأ ايضا وطريق الخلاص منه ان يجافى اللسان قليلا من ذلك انتهى مع الاختصار ، اوامام جزرى به الشرفى القرات العشر كى ليكى ، الحرف السابع عشروه والغنة وهى تكون فى النون والميم الساكنين حالت الاخفاء اوامى اخفا حكمه من الادغام بالغنة فان مخرج هذين الحرفين يتحول فى هذه الحالة عن مخرجها الاصلى على القول الصحيح كما يتحول مخرج حروف المد من مخرجها الى الجوف على الصواب ، يبابى وريسى داحكام النون والتنوين به تنبيهاتوكى ليكل : الاول مخرج النون والتنوين مع حروف الاخفاء الخمسة عشر من الخيشوم فقط ولاحظا همامعنه فى الفم لانه لاعمل للسان فيهما كعمله فيهما مع ما يظهر ان اويد غمان لغنة اواملا على قارى به منح الفكر به كى ليكل وان النون المخففة مركبة من مخرج الذات ومن تحقق الصفة اودامام مكى به كتاب الرعايه كى يى ليكى دى الاخفاء ام هوان تخفى الحروف فى نفسه لاقى غيره والادغام انما هوان تدغم السين واخفيت النون عند السين ولا تقول خفيت فى السين ولا خفيتا فى السين وتقول ادغمت النون فى الواو ولا تقول ادغمتها عند الواو امام شيراملى احمددمياطى مرعى امام جزرى ملاعلى قارى امام محمد مكى ددي تولوانمه وادقاووخه ثابتة شوه چه به نون مخفى كى داصلى مخرج دخل دى ، لكن دضعيف اعتمادسره كوم چه هريو به مختلف عنوان خخه تعبير كرى ده مثلا شيراملى به مقلوب اودمياطى اومرعى به تجافى قليل او جزرى دكعمله به قيدسره او اول قول كى ديقول به لفظ اومحمد مكى به فى نفسه لاقى غيره

اوملاعلی قاری مرکبته من مخرج الذات سره تعبیر کړی ده اوس هرکله چه دکلام دانمه و دسباق اوسباق څخه داخبره ثابته شوه چه خیشومی صوت بدون داعتماد مطلق پدې اندازه نه پیدا کيږي، او مخکي خلکو داهم ثابته کړیده چه نون مخفی دخپل اصلی مخرج څخه دخیشوم په طرف اړول کيږي او ذات دنون باطلیږي، اود ژبي دالصاق څخه هم دا احتراز حکم دی نو هرومرو ددې څخه تولید دحرف مدلازمیږي، ځکه چه هرکله نه خودات دنون باقی، اونه الصاق دژبي دکوم مقام پورې نوخیشومی صوت یوازی دجنوف څخه اداء شو اوهمدا تولیدمده دی، کوم چه محذور اوممنوع دی او زیادت فی کلام الله دی، نو بیاددې څخه دخلاصون طریقه چه نون خفی هم اداء شی اوتولید دحرف مده هم نه وی اوالصاق دژبي هم نه وی دادی چه اعتماد په خپل اصلی مخرج باندې ضعیف وی کوم څه چه هرچا په مختلفو عنوانو سره تعبیر کړی لکه څنگه چه پورته تیر شو، اوس تعارض بین الاقوال هم پاتې نه شو، اود حقیقی اختلاف صورت هم رفع شو، یوازی دلغظی نزاع صورت دی اوس هرکله چه داکار ثابت شوچه په نون مخفی کې د اصلی مخرج دخل نشته اویدې باندې اعتماد ضعیف شی نودنون خفی اداء کولوپه وخت دمابعد حرف په مخرج باندې اعتماد کول لکه سنگ، چنگ وغیره بالکل باطل شول اوددوی څه اصل نشته، په داسې حال کې چه مونږ خلک عموماً او خصوصاً پدې کې مبتلا یو، ثانیاً داچه که اعتماد په مابعد څه اصل وای نود تحول الی الخیشوم لیکلو کوم ضرورت نه وی بلکه تحول الی مخرج ما بعد الحرف به ئی لیکلی وددینه علاوه دمخفی نون عند الجمهور پنځلس حرفه دی اودامام جعفریه نزد اولس دی، نو تعجب دی چه اهل فن د تجوید ذره ذره دقائق په خپلو کتابونو لیکلی دی مگر دومره مخارج لرونکي والا حرف به پرېښودی دی، او کوم ځای کې به اشاره هم اعتماد دمابعد الحرف نه دی ذکر کړی ثالثاً داچه ددې لپاره چه دنون مخفی په ادا کې مظنه دتولید دحرف موجود وی لهدا که لسان یعنی اصلی مخرج ته کوم دخل نه وی نودحرف مده پیدا کیدل پکار وو لکه څنگه چه دما سبق عبارتونو څخه څرگندیږي، په داسې حال کې چه دمابعد حرف د مخرج اعتماد څخه ددې مظنه هم نشی کیدلی نودتولید مده دمظنه نه معلومه شوه چه اعتماد په مابعد الحرف باندې صحیح نه دی.

سوال: (۲۷۳) که څوک داشبهه وکړی چه تولید دحرف مده خودمبالغه فی الغنة لپاره وی همغه شان چه لیکلی به دی ویبالغ فی الغنة؟

جواب: دی کې دادی چه دحرف مدخه دغنی تقویت نه کيږي بلکه نور مانع عن الغنة وی لکه څنگه چه داکثرو غیر مشاقولخواه په اتحا جونی وغیره کې غنه نه ادا کيږي که مده دغنی لپاره

مویده وی نودغه وخت به نه وی، نودمذکور عبارت مطلب داده چه ان یبالغ فی الغنة یعنی فی اخراج حرف الغنة من الخیشوم رابعاً داچه په جهد المقل کې راغلی چه فیحذر القاری عن اطلاق أقصى اللسان الی الحنک عند التلفظ بالغنة قبل القاف والكاف ددې تحذیر څخه صفا ظاهره شوه چه غنه یعنی دمخفی نون دقاف اوکاف نه مخکې داداکولوپه وخت کې حنک اعلی داقصى لسان څخه اطلاق کول ندی پکار لکه څنگه چه په اردو کې پنکها اوستگ وغیره کې به مونږ کوو، خامساً داچه د امام جعفرله طرفه په خاء اوغین کې هم اخفاء کیدلی شی، اودلته د اعتماد دمخرج دمابعد کوم صورت نشته، سواددینه چه دادنی خلق څخه صوت خیشومی مخم په ډیر دقت سره ادا شو، بلکه پدې کې دغین اوخاء څه بوی اوشایبه هم مسموع وی، ددې څه خصوصیت به وی، بلکه په اکثر وحروفو کې دنون مخفی داداکولوپه وخت دراتلونکې حرف شایبه وی، خصوصاً په حروف مستعلیه کې مخمغه غنه ادا کيږي، اوداممنوع اومنتهی غنه ده لکه څنگه چه په نهاية القول کې دحروف فرعیه په بیان کې دی قال الحلبي وزاد القاضي الميم والنون المخفاة وهو هم اذ ليس فيهما شائبة حرف آخر ولم يقعا بين مخرجين اوملاعلی قاری په شرح شاطبی کې لیکي وان التون المخفاة ليس فيهما شائبة حرف آخر ولم تقع بين مخرجين وكونها ذات مخرجين لا يلزم بنسبتهما حلبي اوملاعلی قاری تصریح کړیدی چه دخفی نون شایبه په بل حرف کې نشته اونه له دوو مخرجونو څخه ادا کيږي ځکه مخرج خو خیشوم وگرځول شو، اواصلی مخرج په سبب دضعف اعتماد او تجافی قلیل کالعدم وگڼل شو، نو اوس بل مخرج چرته چه نون خفی ته حرف فرعن وائی اوکه مابعد حرف باندې اعتماد صحیح وای نولم يقع بین المخرجين به به نه لیکل، بلکه وقع بین مخرجين به به لیکل اونون به په فرعیه حرف کې داخل کول، ځکه دنون خفی لپاره خویومخرج خیشوم ودهم دحرف مابعد مخرج کیدلی شو، نودفرعی تعریف ماتردد بین مخرجين صادقېږي.

سوال: (۲۷۴) ددې لپاره چه دا ثابته شوه چه دخفی نون مخرج خیشوم ده اودژبي هم دخل شته نودحرف فرعی تعریف ماتردد بین المخرجين خوصداق شونویا حلبي اوملاعلی قاری ولی لم يقع بین مخرجين لیکلی دی؟

جواب: داده چه دلته صفت مذوف ده یعنی لم يقع بین مخرجين متغایرين حرفاهما اودمابعد حرف اعتماد یعنی دسنگ په مثل اداء کولوباندې صادق راخی وقع بین مخرجين متغایرين حرفاهما او وقوع بین مخرجين متغایرين حرفاهما لپاره لازم ده، تردد بین المخرجين همغه شان

چه الف معاله صاد مشتمه همزه مسهله گرخی پداسی حال کی دا علم وشو چه په نون خفی کی دبل حرف شایه هم نه وی، نو د همدی لپاره حلبی ددی دجزئیت څخه انکار کړی لکن ددی لپاره چه ملاعلی قاری دفرعی حرف تعریف په بل ډول لیکلی یعنی ماعدل عن مخرج الاصلی او الصفة الذاتية لهذا ددی تعریف په موجب خفی نون او مخم لام هم فرعی گرخی سادسدا چه حضرت شیخ عبدالحق صاحب محدث دهلوی په درة الفرید کی داخفا تعریف وغیره نه وروسته لیکي چه ولا یخفی مافیہ من اللطف والدقة که همدا اعتماد مابعد الحرف معتبر وی یعنی دپنکها وغیره په شان اداء وکړی نودقت بهی کولودقت په دی کی دی چه داظهار والاهم اعتمادنه وی او ادغام والاهم نه وی علاوه په دی شیخ داخفاء لپاره ددی ویناڅه خصوصیت وه هرکله چه په ادغام ناقص او اخفاء کی کوم فرق نه و؟ سابعاد چه ټول اهل فن سلفا و خلفا دالیکي چه په مخفی کی تشدید نه وی او په مدغم کی تشدید وی دافرق ټولولیکلي اود تشدید داتعریف کوی هوشده اتصال الحرفین مع امتزاجهما فی السمع بحيث يرتفع اللسان ارتفاعاً واحداً اوس مونږ خلک کوم چه په مابعد حرف باندې زور کولوسره اخفاء اداء کوویدی کی تشدید پیدا کړی اومذکور تعریف صادق پری، مگر ناقص تشدید لکه چه دا حطت اوبسطت په ادغام کی ناقص تشدید وی، ثامناً داچه مرعشی وغیره لیکي چه داخفاء کوم حرفونه دنون څخه بعید المخرج دی په هغو کی به نون اقرب الی الاظهار وی، او اقرب الی الاظهار هله اداء کړی هرکله چه دنون خپل اصلی مخرج سره تعلق وی او اعتماد زیات وی، پداسی حال کی چه داخفاء په مروج اداء کی په حرف فا، قاف او کاف کی د اصلی مخرج سره څه ذره بیرون هم دخل نه وی لهذا ددغو ټولو ادله اونقلونو څخه دا ثابت شوله چه څه اعتماد مابعد الحرف اومروجه اداء باطل اوبی اصله دی، اود دی درواج سبب یوازی دتجوید دماهراتوبی توجهی او قلت ده، بله دا چه دامتل شوی قاعده ده چه په اصع ټی اسهل جذی پری، ځکه چه طبیعت پاملرنه داصعب په طرف وی دکوم نه چه داسهل خرابی مینځ ته راځی، نوددی لپاره چه ساکن نون دحروف اخفاء نه مخکي په ژبه باندې ثقیل وی، دهمدی لپاره ساکن نون په مابعد حرف کی کوم چه سهل الخروج دی جذی پری لهذا دغه اعتماد مابعد الحرف مروج شو.

سوال: (۲۷۵) که داشبه وکولی شی چه داخفاء تعریف حاله بین الاظهار ولادغام عارمن التشدید ده، او بینته هغه وخت وی کله چه دما بعد سره هم لگیدلی وی؟

جواب: داده چه عارمن التشدید په منزله دفصل ده اوددی اندیوالی یعنی اعتماد سره دناقص ادغام په شان کړی په کوم کی چه تشدید هم ناقص کړی، پداسی حالی کی چه په اخفاء کی هېڅ قسمه تشدید هم نه وی، بله داچه مخفی نون، اومدغم نون وغیره دنون مطلق قسم دی اودمقسم داقسامویه مینځ کی تباین وی، اوددی اعتماد څخه مخفی اومدغم دناقص ادغام سره په مثل دیقول څه ناڅه داسی فرق به وی، دکوم څخه چه دادغام تعریف صادق پری، دبین الادغام والاظهار حالت معنی دالیکي لاظهار فیه ولادغام، داظهار معنی ده دخپل اصلی مخرج اود اصلی صفاتوسره ادا کول، اود ادغام معنی ده دحرف گډول دحرف سره بحيث يرتفع اللسان ارتفاعاً واحداً مع شده الاتصال فیهما اود گډولو دری صورت ته دی یاخود خلط سره قلب ذوات دټولو صفتونو به وی لکه چه په قل رب کی دی، یاقلب ذوات سره له بقاء، دصفت غنه لکه چه په من یقول، اومن وال کی دی یا خلط سره دشدت اتصال او انعدام دبعضی صفات لکه چه په احطت کی وی، اوس دمذکوره تعریف مطلب باندې پوه شو، په اخفاء کی دنون ذات په کامل ډول سره خپل مخرج څخه نه ادا کړی نواظهار ونه شو اوددی لپاره چه څه مخرجونو کی هم کحل دی اودغنی صفت هم باقی ده مگر ادغام خلط او دشدت اتصال سره به وی، او په اخفاء کی داخبره نشته، لهذا اوس داتعریف داخفاء چه بین الاظهار والادغام ده هم صادق شو، اولاظهار ولادغام هم صادق شو، دهمدی لپاره نودغیره فی نفسه معنی ای فی مخرجه اود عندغیره معنی ای عندحروف الاخفاء لاغیر، اودلاقی غیره معنی ای لاقی مخرج غیره او په ادغام کی لیکي اخفاء الحرف فی غیره وهذا خلاف ماصرحوا به.

سوال: (۲۷۶) بله داچه څرگند پری چه امام سخاوی او امام دانی په یاه اوواو کی ادغام ناقص لیکلی چه حقیقت کی ادغام نده بلکه هغه اخفاء دی؟

جواب: داده چه دغو حضراتو دمطلق ادغام هیڅکله نفی نه ده کړی، بلکه دتمام نفی بهی کړیده، ځکه چه په تیسیر کی لیکي: والناقون یدغمون فیهما ای فی الواو والیا، لکن القلب الصحيح مقنع فیهما ددی وروستی جملی څخه معلومه شوه چه نفی دکامل قلب ده پاتې شو ادغام ناقص ته اخفاء لیکل دامتنالری چه داخفاء تعریف ده حاله بین الاظهار والادغام ددی تعریف څخه د اخفاء او ادغام ترمینځ قدر مشترک ثابت شو سره لدی چه خپل مینځ کی قسیم دی لهذا یوپه بل باندې اطلاق کولی شی، گنی ددواړو حقیقت بیل بیل اومستقل دی اومتباین ځکه دومره عبارت بین الاظهار والادغام خوپه منزله دجنس ده اوددی نه وروسته

عبارت عار من التشديد دقید په طور دکوم څه چه وائی اوسخاوی هم تصریح کړیده دایه منزله دفصل ده ددی قید سره اخفاء دادغام څخه ووخی . بلکه بره چه کوم تعریف دادغام اواخفاء بیان کړای شوه دغه سره خوادغام اخفاء ده شاید ناقص ده ولی به نه وی هیڅ مناسبت نشته . یوازی په لغوی معنی کې اشتراک شته . یعنی محض مطلقا استتار دهمدی په خاطر امام جزری اوملاعلی قاری وغیره لیکلی دی چه دا اطلاق داتی اوسخاوی چه ادغام ناقص ته اخفاء لیکل صحیح نه دی . یاد اوویل شی چه ددغو حضراتو اصطلاح بیله ده لکه چه لیکې الاخفاء مابقی مع الغنة . ددی عبارت مطلب داشوچه داول حرف هلته څه اثر باقی پاتې شو . مگر بیاتفصیل هم دهغوی دا قوالو څخه ثابتیږی چه په اقسامو کې کله بلاقلب و خلط و بلا تشدید همغه شان چه په اخفاء حرفونو کې وی . او کله مع القلب والخط والتشديد مع الغنة همغه شان چه په من یقول اومن وال کبسی وی . او کله خلط بلاقلب مع التشديد لکه چه په احطت کبسی وی . فی الحال دهغو تفصیل څخه واضحه شوه چه ادغام ناقص اواخفاء دواړه غیردی اوهغه اطلاق محض اصطلاحی دی . دتول تحریر حاصل دادی چه مخفف نون دنون مظهر د مخرج څخه په ملتیا دفرع ضعیف اداء کولی شی اود مابعد حرف په دی کبسی شایده هم نه وی اونه دهغه په مخرج باندې اعتماد وی . واخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمین فقط .

د استاد الاسلامی حضرت مولانا قاری عبدالرحمن صاحب اله ابادی لخوا تصدیق :

ان هذا هو الحق ان يتبع عبد الرحمن بن محمد بشير خان الاله آبادی

(تتمه خامس ص ۲۶۰)

د جمال القرآن د ځینو عبارتونو اصلاح اود زینة القرآن

د عبارتو نو سره د ظاهری تعارض دفعه کول

سوال : (۲۷۷) په ص ۲۰ قاعده ۴۵ د جمال القرآن کبسی لیکل شوی دی کچیری دنون ساکن اوتنوین څخه وروسته دباء توری راشی نودغه په میم باندې په بدللو سره الخ نوکه باء په میم باندې بدله کړی شی نودمن بعد څخه من معدجور پیری اویه کتابونو کبسی لیکل شوی چه که باء دنون ساکن اوتنوین څخه وروسته راشی نودغه نون ساکن یاتنوین په میم باندې بدلولی شی نو پدی صورت کبسی به داسې شی یعنی من بعد به میم بعد شی آیا د جمال القرآن عبارت صحیح دی یا ځما دکم فهمی په سبب ذهن ته رانغله ؟

سوال : په رښتیا د جمال القرآن په عبارت کبسی لغزش سته داسې لیکل بکار وچه دانون په میم باندې بدل کړه ربیع الاول ۱۳۳۵ هـ ترجیح خامس ۲ .

جواب : (۲۰۸) دا عرض دی چه احق د زینت القاری اوده رسالی مطالعه وکړه . بعض مضامین په جمال القرآن مخالف پیدا کړی . لهدا د جناب والا څخه استفسار کوم چه امیددی چه په شافی خواب سره مو مننون وفرمائی . اوس یوازی دری سواله تاسو خدمت ته در ولیږل شول ځکه چه ستاسو جناب مقرر قاعده وه چه دوه دری سوالونو څخه زیات په یو ځل نه پوښتل کیږی لهدا نور سوالونه به په آینده کبسی انشاء الله در ولیږم ؟

جواب : السلام علیکم ! ددی لپاره چه دفن قراءت متعلق سوالونه ول لهدا ماد خواب لپاره قاری محمد یامین صاحب مدرس مدرسه هدا څخه وکړل لکه چه لاندې منقول دی

سوال (۱) : په جمال القرآن کبسی دلحن جلی په صورتونو کې یو د لیکلی شوی چه دیوه حرف په خای بل حرف ولوستل شی . اوده لحن خفی په تعریف کبسی لیکل شوی دی چه دحرفونو حسن والی چه کومی قاعدی مقرر کړی دی دهغولوستل (صفحه ۱۳ او ۴ المعه ۲) اویه زینت القاری کبسی کې مذکوره صورت ته لحن جلی ندی لیکلی بلکه دا نی لیکلی دی چه جلی اعراب سیهو کیدلوته ویل کیږی . یا په لفظ کې دهغې اصل څخه څه کم کولوته . اولحن خفی ویل کیږی دحرف مخرج خلاصولوته په دی ترتیب سره چه حرف دخپل مخرج څخه اداء شوی نه وی . انتهى (ص ۱ مطبوعه مجیدی کان پور) بیانی دځینې مشتبه الصوت حرفونو مثالونه لیکلی دی . نویه مشتبه الصوت کبسی یو د بل په خای لوستلو څخه د جمال القرآن په وینا لحن جلی به وی . اود زینت القاری په وینا خفی او خلاف دقواعد حسن لوستلو سره نی لحن ندی لیکلی نودمحقق امر څخه مو مطلع وفرمائی ؟

جواب : ظاهر اومسلم امردی چه په متعارضو اقوالو کبسی داسې قول ته ترجیح وی چه دکوم مو بد نظریه وینا د اکابر و علمانو او معتبرو سلفو اقوال وی . په همدې بناء د جمال القرآن قول محقق اود درست معلوم پیری ځکه چه ملاعلی قاری شارح دمقدمة الجزیه اومرعی صاحب دجهد المقل دغه دواړه حضرات دفن تجرید اوقراء لوی محقق اوماهر اومستند اوعالم مسلم دی . ددغودواړو دکلام خلاصه دلحن جلی او خفی په متعلق نه پایة القول المقید فی علم التجوید مطبوعه مصر چه په فن تجوید کې بهر تصنیف دی اومقبول او متداول بین القراء والمجودین دی په صفحه ۲۲ کې په دی ترتیب منقول دی وهو ای اللحن نوعان جلی وخفی

ولكل اخدمتها حد يخصه وحقيقة يمتاز بها عن صاحبه فاما الجلى فهو خطاء بطرا على اللفاظ فيخل بالعرف اعنى عرف القراء وسواء اخل بالمعنى ام لم يخل وانما سمي جلياً لانه يخل اخلافاً ظاهراً يشترك فى معرفته علماء القراءة وغيرهم وهو يكون فى المبنى او الحركة او السكون والمراد من المبنى حروف الكلمة ومن الخطاء فيه تبديل حرف باخر كتبديل الطاء والايترى اطباقها واستعلائها اوتاء يتركهما وباعطائها همسا واما اللحن الخفى فهو خطا بطرا على اللفظ فيخل بالعرف ولا يخل بالمعنى وانما سمي خفياً لانه يختص بمعرفته علماء القراءة واهل الاداء وهو يكون فى صفات الحروف كذا اطلق لكن ينبغي ان يقيد الخطاء بما لا يودى الى تبديل حرف باخر كترك الادغام واما اذا ادى اليه كترك الاطباق فى الطاء وترك استعلائها فهو منار الحن الجلى نودى عبارات مدلول دجمال القرآن دمدلول سره مطابق دى، دوهه خبره داده چه دلحن په تعريف كې قيمابين جمال القرآن اوزينه القارى هېڅ تعارض نشته، خكه په زينه القرآن كېنى دلحن جلى د څلورو صورتونو څخه درى بيان شوى دى. اوديو پريخودى شوى، نوديوه دپرينود وڅخه تعارض نشى كېدلى اودلحن خفى تعريف خپله مصنف دزينة القارى مولنا كرامت على صاحب جونپوري په خپلې بلى رسالى شرح هنرى جزرى كېنى دجمال القرآن مطابق بيان كړى دى په ۲۴ صفحه كېنى ليكي دوهه طريقه داچه معنى بدليدل نه وي لكه چه باريك ډك اودك نرى ياداظهار په مقام كې ادغام وكړى يا اخفابې وكړه دى ته لحن خفى وائى ددې غلطى څخه خومعنى نه بدليږي مگر دقرآن په ټكلاكې ځلل غورځوى اودهغه خوبانې اوزېره راښكوتنه ضياع وركوى

دوم سوال په جمال القرآن كېنى ل، ن، ر، ته ذبقيه او ط، ذ، ث ته لثويه ليكلي دى، ص ۹ المعه ۴ او په زينه القرآن ليكلي شوى ذبقيه حروف يعنى هغه چه دژبې دباريكې يعنى څوكې څخه راووځي، ط، ذ، ث اولثويه يعنى هغه چه له اور يوڅخه راووځي ل، ز، ن، انتهى ص ۱۸، دابالكل عكس دى نو كومه خبره ټيك ده تحرير وفرمانى؟

جواب دجمال القرآن قول ټيك ده خكه چه فن تجويد او قراة متداوله مذكوره كتابونه او شرح دملاعلى قارى المقدمة الجزرية المسمى بمنح الفكرية اونور مستند كتابونه دزينة القارى موافقت نه كوي، غالب داد ناسخينو غلطى معلومېږي، اودجمال القرآن قول دتجويد كتابونو سره موافق دى، فظهور الامر للمقدمة المذكورة

دويم سوال په جمال القرآن دراء دتكرير صفت متعلق ليكلي دى چه ددې نه خان ساتل پكار دى اكر كه به دى باندې تشديد هم وي الخ ص ۱۷ المعه ۵ او په زينه القارى كې لى ليكلي دى چه

رايه داسې ډول ادا كړه چه دهغه دكرار صفت له مينځه لاړشى ډكه هم وي اودتكرار صفت هم باقى پاتې وي خصوصاً كله چه مشدده وي، (ص ۱۲)، دا ټيكناره تعارض ده، اميدده چه دشافى جواب سره زرمشرف وفرمايې ترڅو چه نور سوالونه زريه خدمت كې درولېږم؟

جواب دجمال القرآن قول محقق دى كما قال اخفق ملاعلى فى منح الفكرية على مقدمته الجزرية المطبوعة فى مصر ص ۲۳ مانصه فى شرح قول المتن وبتكرير جعل والمعنى ان الرءاء يوصف بالتكرار ايضاً كما وصف بالاخفاف والتكرار اعادة الشئ واقله مرة على الصحيح ومعنى قولهم ان الرءاء مكره وان الرءاء له قبول التكرار لاتعاد اللسان به عند تلفظه، كفولهم لغير الضاحك انسان ضاحك يعنى انه قابل للضحك وفى الجعل اشارة الى ذلك ولهذا قال ابن الحاجب لما تحسه من شعبه ترديد اللسان فى مخرجه واما قوله ولذا لك جرى مجرى حرفين فى احكام متعددة فليس كذلك بل تكريره لحن فيجب معرفة التحفظ عنه للتحفظ به وهذا كمعرفة السخر عن تضوره وليعرف وجه رفعه قال الجعبرى وطريقة السلامة ان ينطق الالفاظ ظهر لسانه باعلى حكه لصقا محكما مرة واحدة ومتى ارتعد حدث فى كل مرة راء قال مكى لا بدق القراءة من اخفاء التكرير وقال واجب على القارى ان يخفى تكريره ومتى اظهر فقد جعل من الحرف المشدد حرفاً من المخفف حرفين، انتهى والله تعالى اعلم بترجيح خامس ص ۱۰۵

دفاتحى سورت په دواړو ځايونو كې الصراط كلمى په قراة كې تحقيق

سوال (۲۷۹) احقر دتيسير مطالعه كوله، په يوه مقام كېنى شك واقع شو، ما په دغه مقام كې وجوه المشائى راويستلو سره وليدلو لكن اطمينان مى ونه شو، دهمدى پخاطر دحضور په خدمت كېنى عرض دى چه جناب عالى خواب تحرير وفرمايې چه په كوم عبارت باندې عمل وكولى شى؟ شك دادى چه مطلب دعبارت دتيسير په الصراط كې خلف الصاد صا په اشمام دالراء سره لولى اوخلاد هم يوازي په سورة فاتحه كې صاديه اشمام دالراء سره لولى، مطلب دعبارت وفى المشائى په الصادا كېنى صاد، خلف په اشمام دالراء سره لولى او قتل بالسين اوباقى قاريان نى خاص صاد لولى، ددې نه دا ثابتېږي چه خلاد هم داصاد لولى، په داسې حال كېنى چه خلاد خصوصاً په دى كېنى اشمام بالراء كوي، يعنى دفاتحى په سورت كېنى، اميددى چه جاب وباصواب سره خواب باندې مونږ معزز او ممتاز وفرمانى؟

سوال: بيماد مكرره څخه دارساله مرتبه كړېده په دغه وخت مادغه په طرف مرافعت كړي. معلومېږي چه دغه عبارت څخه په هغه وخت كې په غور سره كارنه واخستل شوي دغه اود تيسر ليكني يو مطلب دي لكه چه څمارساله تشييع كښي د تيسير موافقه ده اوس دغه عبارت داسي ترميم كوم، قوله تعالى: الصراط الاول المعروف فيه قراءات الاول بالاشتم وهوان ينطق القاري بحرف متويعدين الصادق الراي مختلفه والثانية بالسین لقبيل كجميع القرآن والثالثة بالصادخالصة للباقيين كجميع قوله تعالى صراط المثاني المتكره قراءتان الاولى بالاشتم خلف كجميع القرآن والثاني بالسین لقبيل كما ذكر والثالثة بالصاد اخلاصة للباقيين ومنهم خلاصه كه په دي عبارت كښي هم شبهه وي نوڅه به په زيات غور كولو سره بيا به نې درست كړم او كه شبهه نه وي نو د خواب حاجت نشته، مكرر داچه د سوال عبارت د توضيح قابل دي. پدې ترتيب قوله خلاصه په فاتحي سورت كښي الصراط بلام التعريف كښي الخ وكذا قوله حاله كه خصوصاً په دي كښي الي قوله يعني په سورة فاتح كې الخ داداسي كيدل پكار دي خصوصاً په دي كښي يعني سورة فاتحي په الصراط ل اورا كښي ۲۴ رجب ۱۳۳۵ هـ ترجمه خمس ص ۲۲

تشويق د مزلقه او مصمته

سوال: (۲۸۰) بفضلله تعالى په سندي ژبه باندې د جمال القرآن ترجمه كوم. او چه كله الله تعالى وغوښت نو دهغه په فضل سره ددې د چاپولو بندوبست به وكولى شي، د جمال القرآن ص ۱۵ كې صفت نوشته دي چه ددې صفت مطلب دادې چه هغه حرفونه د ژبي اوشونديو د بر سره څنگونو څخه نه ادا كېږي اوسوا د مزلقه څخه نور ټول مصمته دي، عرض دادې چه ددې نه معلومه شوه چه په مصمته حرفونو كښي د ژبي اوشونديو دارخونو دخل به نه وي. په داسي حال كښي چه په بر سر ۹ صفحه كښي ليكل شوي دي ۱۳ مخرج د طاء، ذال، او ثا، دي او هغه د ژبي څنگونه اود ثنائياتي عليا سرونه دي. ددې نه معلومه شوه چه په ديار لسم مخرج كې د ژبي د څنگونو دخل شته په داسي حال كښي چه دا حرفونه مصمته دي نه مزلقه حضرت دا ځمناشېه صحيح ده او كه غلطه ځمنا اصلاح وفرماني؟

جواب: ماته ددې فن مسائل مستحضري ندي. د ډيرو كتابونو څخه د كتلو سره به ليكل وي اوس د كوم مستقل ماهر څخه تحقيق كولو سره ددې په اصل باندې ځان پوه كړي ترجمه خمس ص ۸۳

د توبې سورت په پيل كښي د بسم الله تحقيق

سوال: (۲۸۱) سيدى ومولايي دام فلكم العالى السلام عليكم! دا عرض دي چه تاسو جناب ذيراءت په سورت كې د بسم الله پريښودل دعوامو په اغلاطو كې داخل كړي ده او په مكرره كې راغلي دي. واجمع القراء على ترك البسملة في اول براءة سواء ابتدائها او وصلها بالانفال همداسي ده په شاطبيه كې لهذا ستاسي د قول اومكرره ترمينځ كه كوم صورت د تطبيق وي هغه تحرير وفرماني؟

جواب: ترينتيا مادد وارو قولونو ترمينځ تطبيق ونه كولى شوم كره د مسئله د قرات دقن نده د همدې په خاطر ځمنا په نزد پدې كې د قاري قول حجت نده ځمنا په نزد د فقهيه قواعدو مقتضا هغه ده چه ماليكلى ده والله اعلم، ددې كړينو د ليكلو څخه وروسته يوه وجه د تطبيق چه ماته ډيره باريكه معلومېږي په سوچ كې راغله، هغه داچه په شروع د سورة براءة كې د بسم الله د لوستلو دوه حيثيته دي يو حيثيت د ابتداء په مطلق القراءه او بل حيثيت د ابتداء بالسورة توبه اغلاط العوام كې د اول اثبات دي او په مكرره او شاطبيه كې د ثاني نفى ده فلا تعارض والله اعلم ترجمه خمس ص ۱۰۳

د بسم الله د جزئيت په حقله د عاصم او امام صاحب

د قولونو ترمينځ د تعارض رفع كول

سوال: (۲۸۲) خاورين په اامداد كې يو عبارت په عنوان د سوال او خواب د بسم الله په حقله ليدلى و، چه د خواب خلاصه داده چه بسم الله د مبسمليتنوله طرفه جزء دهر سورت نده، او د شاطبي چه كوم شعردى

وبسمل بين السورتين بسنة **** رجال ثوها وريته وتحملا

ددېته دانه ثابتېږي چه بسم الله د مبسمليتنوله لوري جزء دهر سورت دي. بلكه دا ثابتېږي چه هغوى دهر سورت نه وړاندې بسم الله لوستلى ده، يقيناً داصحيح ده لكڼ په پيښوري شاطبي كې چه به حاشيه باندې يې دوه شرحي برني دي دهغوله جملې څخه شرح د كنز المعاني هم ده د كنز المعاني ۳۸ صفحه كې د دغه شعريه شرحه كې دي، ثم المسلمون بعضهم عدها يه من كل سورة سوى براءة وهم غير قالون وعدها حمزة من التاركين اية من الفاتحة فقط، ددې

عبارت خُخه واضحه معلومیری چه دابن کثیر، امام عاصم او امام کسای په بزد بسم الله دهرسورت جزء ده جنابه ددی تحریر خواب و فرمای؟

جواب: ماته هم ددی عبارت خُخه په خپل خواب کې تردد واقع شو، او کوم خواب چه ماسوال ورکړی وه هغه بیا خواب محتاج شو، خماسره نه کتابونه شته اونه وخت، نورو علماؤ قرات ته دی رجوع وکولی شی او کوم شافی خواب دی ترلاسه کړی، دمهلته په شرط دی ماته دی هم اطلاع را کړی زه به یې په خپل کومی رسالی کې نقل کړم. یوه توجیه ذهن ته راځی او هغه داچه په دغه سورت کې بسم الله لوستل خودروایت پورې تړلی دی، اوجزه کیدل اونه کیدل داجتهاد پورې تړلی دی. په روایت کې به دعاصم قول جحت وی او په اجتهاد کې دامام صاحب نوخما اصلی خواب روغ پاتې شو. ۱۲ شوال ۱۳۳۹ هـ

مقدمه مکرم دامت فیوضهم

دسلام نه وروسته په سلو تعظیمونو عرض دادی چه اعلى ليک صادر شو جناب قاری عبدالرحمن صاحب محدث انصاری پانی پتی د تسمیه په هکله دامامانو دا قوالو په نقل کولو سره داسې لیکې او ټول قولونه حق دی او د قبیلې دا اختلاف قرات دی، هغه نوریه داسې عبارت باندې خپله منیه کې لیکلی دی هغه داده یوه شه چه دبسم الله په هرسورت کې د جزییت د قراء اختلاف ده نویه قاری د قراءه دمبسملین باندې په تراویح کې دهر سورت په سر کې بسم الله ویل جهرا واجب شول، اوکنه نودیوسلواو خوارلس آیتونوترک په ختم کې لازمی پری اول روانده اودحنفی المذهب دمناطقو معمول ددی په خلاف دی نوسب دتارکینو اود غفلت معلوم نده او په بله رساله کې یې چه خاص په همدې مسئله کې ده داسې لیکلی دی دتسمیې مسئله اجتهادی هم نده ځکه چه په منصوصاتو کې اجتهاد روا ندی لهذا ددی په خاطر چه مونږ دحضرت امام ابوحنیفه مقلد یو په اجتهادیه مسایلو کې نه په مسائل منصوصه کې نویه مونږ باندې پدې خبره قایل کیدل لازم شول چه مونږ په فقهیه مسایلو کې خودامام ابوحنیفه مقلد یو ځکه چه هغه امام اومجتهد مطلق و او په قرات کې مقلد دامامانو دقرات او راویانو دقرات یو ځکه چه هغوی دهرتوری اوهرتکې سند متصل اومتواتر دحضور علیه السلام پورې لری او پدی یې، او په قرات کې امام ابوحنیفه هم دقران دراویانو مقلد دی او پدی مسئله کې داجتهاد احتمال دمنلوندی او په راتلونکې ځای کې لیکې اودلایل دمبسملینو اوتارکینو دواړو صحیحه حدیثونه دی، دلته داجتهاد څه دخل دی دواړه اجتهاد ته قران کې دخل نه

ورکوی، که دخل ورکوی نوښه ووايست داجتهاد دعاصم اوابوحنیفه که مراد داجتهاد څخه فرض اوتحسین وی نومقبول نشی کیدلی او که مراد فقهی قیاس دی، نو دلته مقیس اومقیس علیه اووصف مشترک اوبدل اوعلت دووصف مشترک څه دی؟ انتهی؟

په غیث النفع بعدنقل بعض الاختلافات فی البسملة تحت عنوان البسملة وسورة الفاتحة مانصه: وايضا فان الخققين من الشافعية وعزاه الماوردي الى الجمهور على انها آية حكما لا قطعاً قال النووي والصحيح انها قرآن على سبيل الحكم ولو كانت قرآنا على سبيل القطع لكانت فيها وخلاف الاجماع وقال الخليل عند قول المنهاج فقههم والبسملة منهاى من الفاتحة عدلا لانه عليه السلام عددا آية منها ما صححه ابن خزيمة والحاكم لا تصح صلوة من لم يأت بهاى اول الفاتحة وهو نظير كون الحجر من البيت اى فى الحكم باعتبار الطواف والصلوة فيه لاله لا باعتبار انه من البيت اذ لم يثبت ذلك بقاطع واذا قلنا انهاية قطعاً لا حكما كما هو ظاهر عبارة ابن كثير فيكون من باب اختلاف القراء فى اسقاط بعض الكلمات وابقاواكل فراما تواتر عنده والفقهاء تبع للقراء فى هذا وكل علم يسأل عنه اهله والمسئلة طويلة الدليل وما ذكرناه لب كلامهم وتحقيقه ص ۱۹، ددی عبارت خُخه واضحه څرگند پیری چه ځماقول هم امکان لری اودقاری صاحب هم، بله دغور قابله کاردادی چه که دقاری صاحب ټولی مقدمی ومنل شی نودترايحو څه تخصیص دی دامقدمات خو قرات فی الفرض کې هم جاری دی نو ولی احناف دوجوب جهر بالبسملة فی الفرائض التزام به کوی. ۲۰ شوال ۱۳۳۹ هـ، ترجیع خامس ۱۱۹.

ايضا

سوال: (۲۸۳) یوه دپوښتنی ور خبره ده او هغه داچه په باب البسملة کې دامام عاصم په تدریبن السورتین بسمله ضروری دی، اودامام ابوحنیفه په مذهب کې دننه په تراویح کې به هرسورت باندې بسم الله ویل نه کوی نویه دی صورت کې دحفص په روایت عن العاصم الکوفی په پوره ډول دکلام مجید ختم په څنگه کولو کیری، دهمدی لامله بسم الله دیوه غیرمعین سورت په اول کې لوستل کیری، اوباقی یوسل اودری سورتونو په اول کې نه لوستل کیری دقران مجید په ختم کې دامام عاصم په قول باندې عمل کول ضروری دی، او که دامام ابوحنیفه په رایې عمل وکولی شی نو دکلام مجید ختم به ناقص ختم وی دلمانځه نه بهر دامام عاصم په قول باندې عمل کولو کې کوم مشکلات نشته، په لمانځه کې دننه په زوره

ویل دهرسورت په سرکې دبسم الله داحتافویه نژد جائز دی اوکنه؟ که داحتافویه نژد جائز نه نو زموږ په زمانه کې په دې باندې عمل کولو کې خویه کوم حرج نه وی؟

جواب: دبسم الله په بابله یوه مسئله دقراءة متعلق ده او یوه دقیقه متعلق ده، دعاصم قول داوولی مسئلې تحقیق دی اودامام ابوحنیفه قول ددوهمې مسئلې تحقیق، داوولی مسئلې حاصل داده چه اگر که بسم الله دسورت جزء نه وی، خو سره دعدم جزیت روایه ددې لوستل په هرسورت موافق نه شوکړا کې کوم جزء متروک نه شوکله چه کم له کمه په یوه سورت باندې یې ولولی اوددوهمې مسئلې حاصل دادی چه گویا روایه په هرسورت باندې بسم الله منقوله وی، لکن دهرسورت جزء نده بلکه دمطلق قرآن جزء ده، که یوځای کې یې هم ولولی نوپوره ختم دقرآن کېرې اگر که دهغه د روایت موافق دهغه قرات ونه شو، نو دامام عاصم اوامام ابوحنیفه په قول کې هیڅ مخالف نشته ځکه چه ددواړودنفی اثبات حیثتونه جلالادی اودحیثیتونوپه بدللو لوسره تعارض له مینځه ځی، دا هغه وخت ده چه په هرسورت باندې بسم الله ونه وائی اوکه وی لولی نودی شېبې اودوگنجایش نشته، اودامام صاحب هم خلاف ندی، ځکه چه امام صاحب تسمیه په هرسورت باندې ضروری نده ویلی دانه ده چه جائز یې نه دی ویلی په درمختاریا ردالمحتارکې یې په هرسورت باندې تسمیه حسن ویلی، پاتې شوه په هر ځای کې په زوره ویل دابلاشبهه داحتافو خلاف ده اوامام عاصم هم جهر ضرورته وائی یوازی تسمیه ضرورگتی، والله اعلم وعلمه اتها ۲ ربیع الثانی ۱۳۲۴ هـ امدادصفحه ۷۲

باب الإمامة والجماعة

دزیارت کونکې عالم دامامت حکم سره دحکم دلمانځه په استرلوونکې فرش

سوال: (۲۸۴) په دې مسئلو کې دشرع متین علماء څه فرمایې ۱، که په مسجدکې دوه استره فرش دامام سره له مقتدیانولپاره وی نو درست دی اوکنه؟
۲، دیوه جامع مسجدامام دی چه دلمانځه فرضونه، واجبات، سنن، ماتونکې وغیره په ښه طریقه پیژنی اوصحیح ویونکې دقرآن شریف دی خوعالم ندی اویوعلمداروی نولمونځ هغه دکلی امام چه همیشه قدیمی موجودوی ورکړی اوکه نوی راغلی عالم یې ورکړی، اوکه دغه عالم دامام الحی داجازی نه پرته لمونځ ورکړی درست دی اوکنه؟ اولمونځ ورکول دعالم

بغیر داجازی دامام الحی چه موجودوی درست دی اوکنه؟ یا دامام الحی داجازی دعالم نه بغیر لمونځ ورکول درست دی اوکنه؟ اوپه دغو خاصو صورتونو کې لمونځ کېرې اوکنه؟

سوال: للسوال الاول استرلوونکې فرش باندې لمونځ درست دی وان یجد حجم الارض وفی درمختار تفسیره ان الساجد لویالغ لایتسفل راسه بلغ من ذلک فصح علی ظنفسه وحصیر وحنطة وشعیر وسریر طحطاوی جلد اول ص ۲۲

جواب: للسوال الثانی په مذکوره سورت کې دامامت استحقاق دامام الحی دی، اوهم هغه به لمونځ ورکوی هغه ته دعالم داجازت څه ضرورت نشته اودغه عالم ته بغیر داجازت دامام حی لمونځ ورکول نه دی پکار، اوکه ورپې کړی نولمونځ روا کېرې، باقی الاستحقاق دامام حی دی فی سنن ابی داود قال رسول الله ﷺ ولا یوم الرجل فی بینه ولا فی سلطانه ولا یجلس علی تکرمته الا باذنه ص ۸۷ وفيه ایضاً قال علیه السلام من زار قوما فلا یؤمهم ولیومهم رجل منهم ص ۸۹ دخل المسجد من هو اولى بالامامة من امام المحلة فامام المحلة اولى کذا فی القنبه (عالمگیری ص ۸۲) والله اعلم امدادصفحه ۱۷ ج ۱

د فرضونه دمتخلف لپاره په جمعی سره دوترکول:

سوال: (۲۸۵) پدې صورت کې څه حکم دی چه دوه دری کسان وروسته داداء دفرض لمونځ څخه امام په جماعت دتراویح مشغول دی په هغه کې حاضر شول دغه کسان فرض لمونځ په جماعت سره اداکړی یا علیحده علیحده کولوسره دتراویح په جماعت کې داخل شی اویا دوترلمونځ دامام سره وکړی اوکه یوازی ځکه چه امام یې دفرضیه جماعت موندلی ندی؟

جواب: دریواړه کسان دی وروسته داداء دجماعت فرض چه امام په تراویحو کې مشغول دی مسجدته راغلل فرادی دی لمونځ اداء کولو سره دامام سره دی شامل شی اودوترلمونځ دې دامام سره وکړی اگر که فرض یې دامام سره ندی گیرکړی، ولوترکوا بجماعة فی الفرض لم یصلوا تراویح جماعة لانها تبع فمصلیه وحده یصلیها معه درمختار، اما لوصلیت بجماعة الفرض وکان رجل قدصلی الفرض وحده قلله ان یصلیها مع ذلک الامام شافعی جلد اول ۴۷۶ ولولم

یعنی مع الکراهة که دغه امام حی قرآن غلط لولی او عالم نی صحیح لولی نو دامام حی امامت درست ندی اوهغه عالم دی لمونځ ورکړی

یصلی التراويح بالامام اوصلها مع غيره له ان یصلی الترمعه بقی لو ترکها کل هل یصلون
الوتر جماعة فلیراجع در مختار قوله فلیراجع قضية التعلیل فی المسئلة السابقة بقولهم لا یتابع ان
یصلی الترمعه فی هذه الصورة لانه لیس یتبع للتراويح ولا للعشاء عند الامام رحمة الله . انتهى
جلی طحطاوی مصری جلد اول ص ۲۹۷. ددی روایت خخه معلومه شوه چه هرکله لمونخ
دتر وایح چه دفرضونایح دی اداء کول بی دمتخلف لپاره جائز دی . نووترجه ناتابع دی به
جماعت سره اداء کول خنکه به روايه وی^۱ امداد صفحه ۲۰.

دامام دیوسلام نه وروسته د اقتداء حکم

سوال: (۲۸۶) زید دامام دیوسلام نه وروسته شریک شونو دپانی لمانخه لپاره کله ودریپی
اوشروع وکړی . او دلفظ سلام خخه وروسته شرکت په جماعت کې جائز دی اوکنه ؟

جواب: نه مسئوله صورت کې دامام سره شرکت صحیح ندی . نو تکبیر تحریمه دی له سره
و جلی خپل لمونخ دی یوازی پوره کړی . اوله تحریمه باطله شونه . خخه اقتداء دانفراد په
موضع کې د لمانخه لپاره مفسده وه او دادانفراد موضع وه . کما فی الدر المختار فی واجبات
الصلوة وتنقضی قدره بالاول قبل علیکم علی المشهور عندنا وعلیه الشافعية والله اعلم
امداد صفحه ۲۱ ج ۱.

دهغه لمانخه داعادی تحقیق چه د فاسق امام پی اداء شی

سوال: (۲۸۸) خمونې په کتابونو کې دی چه که د فاسق اوبدغنی پسی لمونخ وکړی نو د لمانخه
اعاده ضروری ده . لکن کله چه د حضرت عثمان په زمانه کښی بلوی وه اوصحابه
حضرا نو د بلواگرانو پسی د لمونخ کولو په هکله د حضرت عثمان خخه وپوښتل شونو دهغه
حضرت اجازه ورکړه اودا پې ونه فرمایل چه وکوی اویا اعاده وکړی . پداسې حال کې چه څوک
د برزیات فاسق اوبدغنی به وی خصوصاً داسې بلواگران چه په بر حق خلیفه المومنین
اود رسول الله روم اویه عشره و داخل باندي نی بلوی کړی وی ؟

او همدارنگه په صغری کې په صریح عبارت سره همدغه مذکور حکم دے وهوهذا واذالم یصل الفرض مع الامام قبل
لا یتبعه فی التراويح ولا فی الترمعه مع التراويح لا یتبعه فی الترمعه صحیح انه یجوز ان یتبعه فی ذک کل ۱۲ منه

سوال: داروایت ماته ندی میلوشوی ، که حواله ولیکل شی نو تحقیق به وکولی شی . البته په
در مختار کې پې قاعده په واجباتو د لمانخه کښی لیکلی کل صلوة ادیت مع کراهة التحريم
تجب اعادتها . اویه ردالمحتار کې نی ددی په عموم باندی یوقوی اعتراض کولو سره
د تصحیح لپاره دغه توجیه ورکړی ده . الان بدعی تخصیصها بان مراد هم بالواجب والسنة
التي تعاد بترکه ماکان من ماهیة الصلوة واجزائها : نواول خویه صلاة خلف الفاسق ونحوه
کښی کوم امر د اجزاء د صلوة مختل شوی ندی . لهذا قاعده دوجوب داعادی جاری نه شوه
دوهم په انفراد سره دهغه سره لوستل اولی دی . اواعادی کې چه غالباً علی الافراد به وی
داولی خخه دغیر اولی په طرف را تلل دی فی الدر المختار صلی خلف فاسق او مبندع نال فضل
الجماعة و فی ردالمحتار افادان الصلوة خلفها اولی من الافراد فقط ۲۷ محرم ۱۳۲۲ هـ
امداد ص ۴۷ ج ۱.

د اخلاق ذمیمه تعاون د پسی د اقتداء د کراهت تحقیق

سوال: (۲۸۹) گیره خریل ، یا سود خورل وغیره وغیره خوداسې فسق دی چه د صورت په لیدلو
یا اوریدلو یا معاملی خخه معلومیږی . خود ذمیمه اخلاق لکه ریا ، بخل ، عجب ، حسد ، بغض
وغیره وغیره پته د نورو له مشکلاتو سره روان وی اودغه ذمیمه اخلاق هم یقیناً فسق دی آیا که
کوم سړی کښی دغه ناوړه اخلاقو خخه کوم ذمیم خوی وی او کوم مقتدی ته ددی پته
معلومات ورکول شی نو د مقتدی د لمانخه اعاده واجب ده اوکنه ؟

جواب: په^۱ اعادی کښی خویره خبری وشوی . البته د کراهت سوال کول هم نه پیدا کړی نو دغه
صفتونه د ووجهین دی دهمدی په خاطر ددی صفاتو د موصوف یقیناً فسق نه معلومیږی اویه
مومن کې اصل عدم فسق دی لهذا دهغو امامت مکروه ندی (۲۷ محرم ۱۳۲۲ هـ
امداد ص ۴۸ ج ۱).

د فرضو متخلف لپاره په جماعت سره د و ترو کول

سوال: (۲۹۰) د دین علماء اومفتیان د شرح متین پدی مسئله کښی څه فرمائی چه یوسړی
د عشاء فرض په تنهایی سره وکړلوی دغه حالت کښی دغه سړی و ترپه جماعت اداء کړی

^۱ یعنی دېری سوال په جواب کې ۱۲ منه.

اوکنه؟ یا که یوسری داسی وخت کي مسجد ته ورسیده چه دعشاء دفرضو جماعت شوی و دغه سري وترپه جماعت سره ادا کړی یا علیحده علیحده یوازی؟ په بهشتی گوهر کښی دامسئله داسی ده دتراویحویان دی مسئله که کوم سري مسجدته په داسی وخت ورسیده چه دماسخن لمونځ شوی و نوده ته پکار ده چه اول دعشاء فرض وکړی بیا په تراویحوکښی شریک شی. او که په دی مینځ مینځ کي دتراویحوخه زکعتونه وکولی شی نو د هغونه وروسته دوترولوستل غوازی نوودی کړی. اودغه سري دی په جماعت سره اوکړی درمختار او صغیری لکن په غایه الاوطار حمة اردو درالمختار باب الوتر والنوافل کښی داسی لیکلی دی او که تراویح نی دامام سره ونکړی اویا په تراویح دبل امام سره وکړی نولمونځونه جائز دی. داچه وتردی دامام سره وکړی ددی مطلب دادی چه فرض نی دجماعت سره وکړل نو وتر دجماعت سره کولی شی. لکن که فرض بی یوازی وکړل نو وتر دی په جماعت سره نه کوی کذا فی الشافی داعبارت دی نواوس څه کول پکار دی یعنی فرض بی له جماعت سره نه دی کړی نو وتر په جماعت سره وکړی اوکنه؟

جواب: کوم سري ته چه دفرضو جماعت ملاونشی یوقول دادی چه هغه دی وترپه جماعت سره وکړی. فی الصغیری شرح المنية واذا لم یصل الفرض مع الامام قبل لایتبعه فی التراویح ولاهی الوتر کذا اذا لم یصل معه التراویح لایتبعه فی الوتر والصحيح انه یجوز ان یتبعه فی ذلک کله کذا کتب الی بعض ثقات اجابی. اویوقول دادی چه وتر دی په جماعت سره وکړی. کما مر من قوله قبل لایتبع فی التراویح ولاهی الوتر. و اظاهر عبارت دردمختار داول قول موافق دی لکه چه شامی ددرمختار دقول لاتدی فصلیه وحده یصلیهامعه ویلی دی ویه طهران التعلیل المذکور یقوله لانه تابع فیما ترک القوم الجماعة فی الفرض لم یصلوا التراویح جماعة لیشمل المصلی وحده فظهر صحة التفریع بقوله فمصلیه وحده الخ لکن ددرمختار دراتلونکي ولولم یصلها الخ لاتدی دقهستانی څخه یوه جزیه لکنه اذ لم یصل الفرض معه لایتبعه فی الوتر نقل کولوسره ددرمختار په قول ولولم یصلها کي بی تاویل کړی دی ای وقد صلی الفرض مرة، البته په دی کښی نی تعمیم کړی دی چه دی امام سره فرض وکړی یا دبل امام سره لکن که ټول قوم فرض بلاجماعت ادا کړه په دی کښی دټولویه ترده دي تراویح او وتر دجماعت نه بغیر وکړی. یوازی اختلاف دیوه دوه کسانو د فرض جماعت پانې کیدلو کښی دی لکن په صغیری کښی نی اول قول ته صحیح ویلی دی کما مرته لهند ایتیه به ترجیح وی ۲۲ رمضان ۱۳۴۲ هـ اتمه خامسه ص ۳۰۵

دهغه پتاپسی د اقتدا شتمن چه نشته بی بی پردی وی

سوال: (۲۹۱) د کوم سري چه ښځه، یا لور، یا مور او خور بی نقاب او حجاب بازار ته ځی آیا د داسی سري سره خوراک څکاک کول اودهغه پسی لمونځ کول شرعاً بلاکراهه جائز دی اوکنه؟ و حجاب دعامة مؤمناتو لپاره هم واجب دی او که سنت او یا مستحب دی فقط؟

جواب: په فقهیه کتابونو کي مصرح ده چه دحره ټول بدن بغیر د ورغو او خپوچه فی نفسه او زوجه وغیره په عارض دفتنی واجب الستردی او دواجب پربینودل معصیت ده، اویه معصیت باندي سره دوجود قدرت په منع کولوسکوت او تسامح کول فسق دی اود فاسق پسی لمونځ مکروه تحریمی دی تحریم علی الأرجح نو کوم سري چه خپل هغه اقارب چه هغوباندي قدرت لری اوهغوی ته منع کوی نو هغه په دی حکم کي داخلېری او که قدرت نه وی اویا دهغه ښځه او خور وغیره عمر خورلی دی چه دمخ د لوڅولو څخه خوف دفتنی نه وی. بیا په خپل مخ باندي کپراچولوسره و ځی نو پدي خاطر چه دعسی وتل دخائف لپاره جائز دی دهمدی په خاطر منع واجب اوترک د فسق ندی په همدې خاطر په امامت کي کوم جرح نشته. اویا دساتل پکار دی چه پورته کوم صورتونه د فسق لیکلی شوی دی هیڅ دبیرون تلونکولپاره خاص ندی بلکه دهغو بی پردی ناستویه حق کي هم دی چه دخپل نامحرم اقارب سره مخامخ بی حجابه مخامخ کپړی و هذا کله ظاهر فقط ۲۶ جمادی الاخری ۱۳۲۱ هـ امداد ص ۵۴ ج ۲

سوال: (۲۹۲) کوم شخص کي چه پرده نه شته دهغه پسی لمونځ درست دی او که چه قدر کراهت شته. او پرده واجب ده او که فرض او پرده نه کونکي څومره درجه کي گنهکار دی؟

جواب: څومره پرده چه فرض او واجب ده دهغې دترک څخه گناه اود هغې څخه په بی پروانی کولو څخه په امامت کښی کراهت دی اوکنه نو نشته اود دې تفصیل د فقهې په اردو رسایلو کي موجود دی (تتمه اولی ص ۱۷)

په نورو باندي دراتب امام دمنکې کولو حکم

سوال: (۲۹۳) په یوځای کښی دشاهی زمانی تعمیر جوړیدلو. اود تعمیر د خلاصیدلونه وروسته دجامع مسجد دامامت منصب یودصلحی سري ته وسپارل شولکه چه دهغه وخت څخه ترننه پوري دهغه امام اولاد پلار ترپلاره امامت په تقلیدوسره راروان دی. مگر تخمیناً پنځه. اوه کاله موده تیره شوه چه دوخت امام په کوم اخبار کي څه مضمونونه د

انتظامی قواعد و به نسبت طاعونی شکایتونه چابول چه دهغه نه خینی سرکاری افسران خبر شول دینار خینی رهسانونه نی هدایت وفرمایه چه امام دمسجدته بهتره دی چه علیحدو کرلی شی لکه چه دوخت دمسجلت به اساس دهغه به خای نی دهغه واره دامامت به منصب مقرر کر، خو کاله هغه هم کارو کر، چه موده وروسته هغه ته د خپلو ضروریو حوائجو به سبب اتفاقا سفر ورپیش شوچه دهغه به سبب نی په خپل خای نی یومولویصاحب قائم مقام مقرر کر لهداوس دخو کالو راهیسی نوموړی مولویصاحب دامامت کوی، اوس چه موده وروسته هغه امام صاحب دجامع مسجدچه مولویصاحب نی خپل قائم مقام مقرر کر وکومه جمعه نی قصد دامامت وکړ نو دهغه کار به مولویصاحب سخت ناخویش تمام شو، په کوم چه هغه دخپلو خو معتقدینو به ذریعه ددی امر کویش وکړ او تر اوسه نی کوی چه دا امامت ځمانه لارنشی او ځماسره دتل لپاره پاتی وی، مگر اکثر او سیدونکي دینار دخپل زاره امام په پریشودلو او دمولویصاحب دامامت به قبلولوناراضه دی او په هیڅ ډول هغه نه خویشی اگر که به مولویصاحب کینی دزاره امام به مقابلو کې حتما دیر علم شته لکن دهغه به نزد دخپلو خوگمانونو دسلف څخه تر شته دومره دست تابع عالمان تیر شوی او اوس هم موجود دی، او همدارنگه دهغه پیرو عام مسلمانان ټول دهابیان او بیدینه دی، خصوصاً آخری زمانی بی مثله عالم مولنا شاه محمد اسحاق صاحب، او مولنا اسماعیل صاحب شهید دهلوی، او مولنا رشید احمد صاحب گنگوهری او ددیو بنده علما، او په ندوه کې شرکت کونکي عالمان په ناجائز و الفاظو باندې یادول نی وظیفه ده، او ددی ټولو خبر ورسره سره، بعضی صاحبانود شردفع کولو به منظور د مولویصاحب په خدمت کینی نی عرض وکړ چه تاسو دیوې جمعی لمونځ دامام صاحب پسی وکړی او په راتلونکي کې به دمعمول سره سم دقدیمی امام له طرف به ادا، کولی شی، دا خبره نه خویشی او فرمایې چه مونږ ته دیزیدی بیعت نشته، په داسې حال کینی چه دامام صاحب عقاید اهل السنة والجماعة د عقیدې خلاف ندی، نو په داسې صورت کینی دامامت استحقاق دزاره لپاره دی او که دامامت غوښتونکي مولویصاحب حق دی ځکه چه په دی حقله ددواړو طرفونو نه کویش کولی شی، کومه فرقه به حقه ده او کومه به غلطه ده؟ فقط

جواب: اول څو کله چه داول امام واره حقیقی دینار اهل حل او عقدو د امامت به منصب باندې مقرر کړی وو تر څو چه هغه معزول نکړی شی او معزول کونکي هم دینار اهل حل او عقد دی، دده وخته پورې که دهغه دوم امام دهغه عالم صاحب په شهادت کې مینی امام ثالث احق للامامة همدو څکه چه دغوصفاتو ته اعتبار د نصب په وخت کینی دی، نه وروسته د نصب

نه هغه شان چه په ردالمختار کینی دی قوله اعتبار اکثرهم لا ینظر هذا الا فی النصب او دچا د نائب جوړولو څخه اصل نه معزوله کیری، دوهم سوال څخه معلومیږی چه امام ثالث دیر علما، دحق متبعین دست ته بدوائی چه تربته معلومیږی چه دریم امام په عقاید و کینی دست خلاف دی، عین مبتدع دی اویده وینا خپله دفسق عمل دی او د فاسق او مبتدع امامت مکروه دی فی الدر المختار و فاسق و اعمی ونحو الاغشی نهار الان یكون ای الفاسق اعلم القوم فهو الاولی و مبتدع ای صاحب بدعة وهی اعتقاد خلاف للمعروف عن الرسول لا بمعاندة بل بنوع شبهة، دریم سوال څخه داهم معلومیږی چه دینار اکثره خلک دمولویصاحب دامامت څخه ناراض دی، او په هیڅ صورت کې هغه نه خویشی، او دوهمی وجهی څخه معلومیږی چه په مولویصاحب کینی دناراضی وجوه هم شرعی دی، نو خپله داسې صورت کینی امامت کول مکروه دی فی الدر المختار و لولوا قوماً وهم له کار لهون ان الکراهة لفساد فیہ اولانهم احق بالامامة منه یکره لذلک تحریر ما لحدیث ابی داود لا یقبل الله صلوة من تقدم وهم له کارهون وان هو احق لاول الکراهة علیهم څلورم که په ثالث امام کینی کوم خرابوالی هم نه وی دغه وخت هم ددی لپاره چه اکثره خلک د سابق امام په طرف دی په دی صورت کینی اکثره اعتبار دی فی الدر المختار فان استنوا یقرع بین المستویین او الخیار الی القوم فان اختلفوا اعتبر اکثرهم پاتی شوه دریم امام عالموالی نیو یوازی عالموالی موجب د احقیق دامامت ندی، بلکه پدی کې داهم شرط دی چه هغه شخص مطعون فی الدین نه وی، گنی هغه احق للامامة ندی فی الدر المختار و الاحق بالامامة الاعلم باحكام الصلوة و فی ردالمختار الاعلم بالسنة اولی لان یطلعن علیه فی دینه لان الناس لا یرغبون فی الاقتداء به لهدا په مسئوله صورت کینی دامامت استحقاق دزاره امام لپاره حاصل دی او دهغه مولویصاحب طالب امامت هیڅ حق ندی، والله اعلم ۲ شعبان ۱۳۲۲ هـ (۵۳)

سوال: (۲۹۴) یوشخص حافظ سید، شریف النسب امام دکومی محلی دمسجد مقرر دی دهغه به موجودیت کینی او بلا اجازت دهغه بل کوم سری لمونځ ورکولی شی او کنه؟ که ورلی کړی نو لمونځ بلاکراهته جائز کیری او کنه او په لطایف الحیل سره چه دمذکور امام آمدنی چه د بنادیو وغیره په مواقعو کینی مقرر دی دغه شخص واخلی او مذکور امام محروم پاتی شی نو ددغی آمدنی اخستل ددهغه شخص جائز دی او کنه؟

جواب: فی الدر المختار واعلم ان صاحب البيت ومثله امام المسجد الراتب اولی بالامامة من غيره مطلقاً الخ وفي رد المحتار قوله مطلقاً ای وان كان غيره من الحاضرين من هو اعلم واقرب منه الى قوله فان قدم واحد امنهم لعلمه وكبره فهو الفضل واذا تقدم احدهم جاز ج ۱ ص ۵۸۴، ددینه معلومه شوه چه دمقرر امام داجازی نه بغیر دچا امام جویدل مکروه دی او دهغه لطائف الحیل تفصیل ولیکی نو حکم معلومیدلی شی ۲ رمضان ۱۳۳۳ هـ تتمه ثالثه ۷۰

دنبالغ اولهک پسی دلمائشه حکم

سوال: (۲۹۵) دنبالغه اوپی مخی هلک پسی فرض لمونخونه کیدلی شی اوکنه مراد داجه بالغ خوشوی مگرگیره اوپریت هیخ ندی راغلی حافظ وی اوکه ددین دعلم لوستونکی وی او مقتدیانوکی دور کوالی په سبب دهغه په امام والی کینی اختلاف دی؟

جواب: که هغه ینکلی دی او هغه ته دخلکویه شهوت سره دکتلو احتمال شته دغه صورت کینی که هغه حافظ یا طالب العلم هم وی مع هذاهم مکروه ده اوکه داکارنه وی او یوازی دعواموناخوپی ده نوکه هغه دتولو مقتدیانو خخه په علم او قرآن کې ینه وی نودهغه امامت مکروه نده اوکه ددومره عمروی چه دگیری درابهر کیدو امیدنه پاتی کیدو نو هغه امر دنه پاتی کیری. فی الدر المختار باب الامامة وکذا تکره خلف امر دوی رد المختار تحت بیهة ایضا والظاهر کما قال الرخنی ان المراد به صیح الوجه لانه محل الفتنة وهل يقال ههنا بيطاً اذا كان اعلم اقوم تنفی الکراهة فان كانت علة الکراهة خشية الشهوة وهو الاظهر فلا وان كانت غلبة الجهل ونفرة الناس من الصلوة خلفه فتعم فتأمل وفيه عن حاشية المدنی شخص بلغ من السن عشرين سنة وتجاوز حد الانبات ولم ينس عذاره فهل يخرج بذلك عن حد الامر بة الى قوله فاجاب بالجواز من غير کراهة اه، فقط والله تعالى اعلم ۲۵ شعبان ۱۳۳۳ هـ امداد ص ۵۲ ج ۱

سوال: (۲۹۶) دبهوپال په ریاست کې تقریباً ۷۵ کالو راهیسی داسلسله روانه ده چه ۹۰ کلونو هلک پسی یوازی تراویح کولی شی، او همدا وجه ده چه په دی دوران کینی په لحاظ دآبادی په بهوپال کینی دقرآن دحفظ خاص ذوق و سابقه علماء مولانا ابوب صاحب مرحوم مولانا عبدالقیوم صاحب مرحوم اونور قضاة او مفتیان دبهوپال تل دغه فعل مستحسن خیال کری ده. په موجوده زمانه کې هم دجناب قاضی رحمته الله علیه دجواز فتویٰ په دی الفاظوشانع شوه

دتمیز لرونکي نابالغ هلک اقتداء په تراویح کې اختلافی مسئله ده، په دی کینی مشایخ د متأخرینو فقهاؤ دجواز قائل دی اود عاجز جناب والد صاحب مرحوم اود جناب مولانا عبدالقیوم صاحب مرحوم مسلک هم فتواد جواز دتل لپاره پاتی ده، البته نور علما دهغوی سره متفق ندی، دماشومانو دحفظ قرآن وغیره ترغیب کې موانع نه کیدل هم داصول شرعیه په اعتبار یدی کې لحاظ دی دجناب قاضی صاحب دستخط، دهمدی لامله عرض دی چه جناب معظم هم عالی توجه مبذول کولو سره دمفصل خواب خخه شکر گزار وفرمائی، اوداهم واضح وفرمائی چه حد دبلوغ داحناف فقهاؤ علیهم الرضوان په نزد چه دی اوکه ۹ کلونو خخه واخله ۱۳ ۱۴ کال پوري هلک پسی یوازی تراویح وکولی شی نوآباد شرعیه قواعدویه اساس اومتأخرو فقهاؤ داحنافویه نزد جاتړ دی فقط رمضان المبارک ۱۴۹

روایت: الروایة الاولى: فی الدر المختار ولا یصح اقتداء رجل بامرأة او حتی اوصی مطلقاً لوی جازاة ونقل علی الاصح فی رد المحتار قال فی الهدایة فی التراویح والسنن المطلقة جوزة مشایخ بلخ ولم یجوزه مشایخنا فی قوله والمختار انه لا یجوز فی الصلوات کلها اه.

الروایة الثانية: ایضاً فی الدر المختار ویکره غیر جماعه النساء فی التراویح.

الروایة الثالثة: فی الدر المختار فی تعلیل عدم صحة بعض الاقتداء البناء القوی علی الضعیف په اول روایت کینی تصریح ده چه باوجود اختلاف ترجیح عدم جواز نه ده او په روایت ثلثه کینی ددغی ترجیح داصولونو خخه مؤید کیدل ثابتیری ددی لپاره چه دصبی تراویح محض نقل دی اود بالغ سنت مؤکد دی، بله داجه دصبی نقل دشروع خخه واجب نه وی اود بالغ واجب وی نودصبی لمونخ ضعیف دی په هغه باندی دبالغ قوی لمونخ بناء کول دخلاف اصول کیدلویه سبب جاتړ ندی او په روایت ثانیه کینی خواب دی دمصلحت مذکوره فی السؤال، خکه په دی کینی دمسئورانو لپاره دحفظ قرآن په ترغیب کې دموانع پیدا کیدلو احتمال شته، اصل دادی چه داحکامو بناء په دلائلو باندی ده په مصالحو باندی نده، علاوه ددینه داده چه په صبی کینی دمصالحو سره مفاسدهم شته چه اکثرأ هغه دظهارت، صلاة داحکامو خخه ناواقف اومتساهل هم وی، نوددی په تجویز دبالغانو دلمونخونو فساد یرغالب دی، بیاد تراویح په خای دهغو نوافل ادا کول ددغو محتمل رکاوټ تدارک هم شته، لکه چه ددی کافی کیدل مشاهد دی، اوکه کومه علامه دبلوغ هم ونه لیدل شی نو په مفتی قول سره د پتخلسو کالویه

عمر باندی دیلوغ حکم کولی شی به دغه وخت دهغه پسی به تراویح کنبی اقتداء جائزده. والله اعلم ۱۲ رمضان المبارک ۱۳۴۹ھ النور ص ۹ جمادی الأولى ۵۰ھ.

به مزدوری سره دامامت حکم

سوال: (۲۹۷) مسجد امام لپاره مقتدی خه مقرر کړی د مشاهدی په طوریا کلیزیا بلاتقرر اوتعین خه ورکړی نودداسی امام پسی لمونځ جائز کبړی یا مکروه؟

جواب: فی الدر المختار باب الاجارة الفاسدة ویفتی الیوم بصحتها لتعليم القرآن والاحامة والاذان. د دینه معلومه شوه چه دامام د شرط کولو سره هم ورکول درست دی اوبی له شرطه به اولی درجه درست دی نودده پسی لمونځ مکروه نه شو. فقط. والله اعلم ۲ اذی الحجة ۱۳۲۲ھ امداد ص ۲۴ ج ۱.

به قیام الی الخامسة کنبی دامام د عدم متابعت حکم

سوال: (۲۹۸) که کوم سری به جماعت کنبی دوهم، دریم څلورم رکعت کنبی اخر یوځای شوی و دامام اتفاقاً د څلورم رکعتونو د پوره کیدلوته وروسته سهوه شو، اود پنځم رکعت لپاره ودریده او مقتدیانو ته هم په یادنه شو او فتحه ورته کړه او ټول ودریدل، اوس د دغه امام دپه یادیدلو پورې هغه شخص چه وروسته په کوم رکعت کنبی راټلوسره یوځای شوی و د دغه امام متابعت وکړی او که خپل پوره رکعتونو کولوسره فارغ شی؟

جواب: فی الدر المختار باب سجود السهو وان قعدت الرابعة مثلاً فدر التمسک ثم قام عادوسلم ولوسلم قائم اصح ثم الاصح ان القوم ينظرونه فان عادته وانه ان سجد للخامسة سلموا لانه ثم فرضه اذ لم یبق علیه الا السلام اه. ددی روایت څخه معلومه شوه چه که امام په څلورم باندی له ناستی نه وروسته ودریدی نومسبوق دی منتظر اوسی که هغه راوگرځیده نو تر سلام پورې دی دهغه سره اوسی کته نو خپل لمونځ دی پوره کړی او که هغه په رابعه باندی نه وه ناست نو بیاد دی هم انتظار کوی که پنځم رکعت د سجد څخه وړاندی راوگرځی نو بیاد هم تر سلام پورې اوسی، او که راونه گرځیده نو د ټولو لمونځ باطل شو. والله تعالی اعلم ۹ صفر ۱۳۲۴ھ امداد صفحہ ۲۹ ج ۱.

د شارع عام په مسجد کنبی دوهم جماعت دکراهت اوعدم کراهت تحقیق

سوال: (۲۹۹) فی جامع الاثر لهذا العبد الخیر هکذا کراهة تکرار الجماعة فی المسجد عن ابی بکره ان رسول الله ﷺ قبل من نواحی المدينة يريد الصلوة وقد صلوا فمال الی منزله فجمع اهله فصلی بهم رواه الطبرانی فی الكبير والوسط وقال الهیثمی رجاله ثقات قلت ولولم یکره لما ترک المسجد عن ابراهیم النخعی قال قال عمر لا یصلی بعد صلوة مثلها رواه ابن ابی شیبة قلت واقرب تفاسیره حمله علی تکرار الجماعة فی المسجد عن حرثه الخزان عمر کان یکره ان یصلی بعد صلوة الجمعه مثلها رواه الطحاوی واستاده صحیح قلت دل علی کراهة تکرار الجماعة خاصة وفی حاشیته تابع الاثر وما ورد من قوله علی السلام من یتصدق لایدل علی جواز التکرار المتکلم فیهِ وهو اقتداء المفترض بالمفترض اذا التفتل بالمفترض ولا یحکم بکراهته بل ورد فی جوازه حدیث اخر من قوله علی السلام اذا صلیت ما فی رجاله کما تم اتیمنا صلوة قوم صلیا معهم واجعلا صلوتکم ما معهم سجة کما هو ظاهر وما هو رواه البخاری تعلیقاً عن انس محمول علی مسجد الطريق ونحوه لما نقل فیهِ انه اذن واقام وهو مکروه عند العامة اه اما الروایات الفقهیة فی هذا الباب ففی الدر المختار ویکره تکرار الجماعة باذان واقامة فی مسجد محله لاف مسجد طریق او مسجد امام له ولا یؤذن وفی رد المحتار قوله ویکره ای تحریماً لقول الکافی لا یجوز والجمع لایباح وشرح الجامع الصغیر انه بدعة کما فی رسالة السندی قوله باذان واقامة عبارته فی الخزان اجمع ثما هتات ونصها بکره تکرار الجماعة فی مسجد محله باذان واقامة الا اذا صلی بمناقبه او لا غیر اهله او اهله لکن بمخافته الاذان ولو کرر اهله بدوئها او کان مسجد طریق جازاً جماعاً کما فی مسجد لیس له امام ولا مؤذن ویصلی الناس فیهِ فوجافو جافان الا فضل ان یصلی کل فريق باذان واقامة علی حدة کما فی امالی قاضیخان اه ونحوه فی الدرر المراد بمسجد محله ماله امام وجماعة معلومون کما فی الدرر غیر همالی ان قال ولان فی الاطلاق هکذا تغلیل الجماعة معنی فانهم لا یجتمعون اذا علموا انهم لا یجتمعون ثم قال بعد سطر مقتضى هذا الاستدلال کراهة التکرار فی مسجد محله ولویدون اذان ویوبده مافی الظهیری لودخل جماعة المسجد بعد ما صلی فیهِ اهله یصلون وحداناً وهو ظاهر الروایة اه وهذا مخالف لحکایة الاجماع المارة ج ۱ ص ۵۷۷، وفیه مالمصه وفی اخر شرح النیة وعن ابی حنیفة

لو كانت الجماعة اكثر من ثلاثة يكره التكرار والافلاوعن ابي يوسف اذا لم تكن على الهيئة الاولى لا تكره ولا تكرر وهو الصحيح وبالعدل عن الخراب تختلف الهيئة كذا في الزاوية وق التاتار حاية عن الولوالجية وبه نأخذ ج ۱ ص ۴۱۰ وفيه قوله الا في المسجد على طريق هو فليس له امام وموذن رابت فلا يكره التكرار فيه باذان واقامة بل هو الافضل خاتمة ج ۱ ص ۴۱۰، دفعه مذكوره روايتونو خخه خو صورتونه اودهو حكيمونه معلوم شول اول صورت دمجلي په مسجد كې غير اهل لمونځ وكړي، دوهم صورت دمجلي په مسجد كې اهل بلا اعلان اذان يا بلا اذان په اولي درجي سره لمونځ وكړي، دريم صورت هغه مسجد دلاري په سرو، څلورم صورت په دغه مسجد كې امام اوموذن معين نه وي، پنځم صورت دمجلي مسجد وي يعنى د هغه لمونځ كوونكي اوامام معين وي، او هغوي پدي كې اذان دا اعلان د صورت سره لمونځ وكړي نو په اولو څلورو صورتونو كې خوبالاتفاق دوهم جماعت جائز بلكه افضل دى همغه شان چه دافضليت تصريح موجوده ده او په پنځم صورت كې كه دوهم جماعت داول جماعت په صورت وي نو په دى وخت كې مكروه تحريمى ده همغه شان چه په درمختار كې د تحريمى كيدلو تصريح ده او كه داول په هېښت نه وي نو د اذكار كلام خاى دى دامام يوسف په نزد مكروه نده، اودامام صاحب په نزد مكروه دى لكه چه په ظهيريه كې ددې دظاهر الروايت كيدلو مصرح دى، البته دامام صاحب خخه يوروايت دادى چه كه ددرې خخه ديرانسانان ول نومكروه دى او كنه نومكروه ندى، داخود روايتونو ظاهري مدلول، اوس په آينده كې دوه مسئله دى ياخويه دامام صاحب اوايو يوسف اقوالو ته د تعارض ويل پكار دى، يادواو، ته تطبيق وركول شى كه معارض وگڼل شى نو درسم المفتى په اعتبار، واختلف فيما اختلفوا فيه والاصح كما فى السراجية وغيرها انه يفتى بقول الامام على الاطلاق ثم بقول الثانى الى قوله وصح فى الحاوى القدسي قوة المدرك الخ هكذا فى الدر المختار دامام صاحب په قول به عمل وي، او كه دسراجيى قاعدي ته ترجيح وركول شى نو دغه وخت خوښكاره ده او كه دحاوى قدسي قاعدي ته ترجيح وركول شى نو دغه وخت هم د امام صاحب نقلى دليل حديث دى كوم چه اول نقل شو، اوقياسى دليل درالمختار خخه ولان فى الاطلاق الخ معلومېرى دكوم چه قوت ظاهر دى، او هغه حديثونه چه دامام ددلايلودى سره ظاهر امتعارض دى ددې ټولو خواب

كافي شافى تابع الآثار تير شوى او كه بعضوته^۱ شبهه داجماع^۲ على الجواز حكايه په حقله وي چه امام صاحب دحكيم بالكرهه خخه رجوع كړى ده نوشامى دظهيريه روايت دنقلولو خخه وروسته چه دعدم ثبوت داجماع تصريح يې كړى ده نو د استدلال قطع شو او كه دامام صاحب اوايو يوسف په اقوالو كې تطبيق وكول شى نو ددې تطبيق وجه دا كيدلى شى اوامام صاحب خود كراهت تنزيه مثبت دى اوامام اويوسف دكراهت تحريمه نافي دى، ددې قريه داده چه درمختار كې چه په كوم مسجد محله كې دا اذان سره جماعت ثانيه ته مكروه ويل شوى په دى باندې شامى تصريح كړى ده چه مراد كراهت تحريمه ده نو ددې په مقابل كې چه په نورو صورتونو كې دعدم كراهت حكم وي دهغونه دكراهت مذكوره نفي وشوه نو دكراهت تنزيه نفي مستقل دليل ته احتياج لري، لكه خنكه چه په اولو څلورو صورتونو كې دافضليت تصريح بالاستقلال دكراهت تنزيه په نفلي باندې دال دى نو په څلورو اولو صورتونو كې دنفى دكراهت خخه كراهت تحريمه متنفى شو او دافضليت دحكيم خخه تنزيه كراهت متنفى شو، اوسندوبيت ثابت شويه خلاف دمتكلم فيها صورت چه په هغه كې خود انتفاء كراهت تحريمه دليل قائم دى لکن دكراهت تنزيهيه دانتفاء هيڅ دليل نشته، او په ظاهر الروايات كې دكراهت

^۱ اولاد شبهه پخايه ده خكه چه نزاع په محل اجماع منقول شوي نده بلكه په هغو صورتونو باندې ده چه دهغوي په هكله په فتوى كې ويل شوي دي چه بالاتفاق لمونځ جائز بلكه افضل ده او ثانيه دهغه خواب چه شامى وروسته دنقل روايت طبري په دعدم ثبوت اجماع تصريح يې كړيد، نامناسب ده خكه كه هغه تصريح ومنل شى نو دغه فتوى دهغه دعوي مخالفه شوه چه دغوالفاظو خخه كولي شى نو په څلورو اولو صورتونو كې خوبالاتفاق دوم جماعت جائز بلكه افضل شوه، خكه چه څلور صورتونه چه دهغوي په هكله داجماع دعوي كولى يې په دوى كې يوصورت داهم دى چه دمجلي په مسجد كې اهل دمجلي بلا اعلان د اذان يا بلا اذان په اولي درجه دي لمونځ وكړي اودهظهيريه خخه ددو صورتونو كراهت ثابتېرى، نو داجماع دعوي صحيح نه شوه الحاصل خواب دشبهي دسابقه دعوي خخه مخالف دى دهمدي بخاطر د خواب مناسب نده نو په دي صورت كې دواړه شبهه او خواب ماقطول پكار دى، همدارنگه كوم څلور صورتونو كې چه په عدم كراهت باندې اتفاق نقل كولى شى دهغه خخه په نورو صورتونو كې اختلاف نقل كيدل پكار دى، او يا د شامى قول ومقتضى هذا الاستدلال الخ رد كړل پكار دى، ۱۲ تصحيح الاطلاص ص ۱۱

^۲ په دې خاى كې مولانا رشيد احمد صاحب دكراسي دارالعلوم مدرسو په بوي حاشيى ليكلي دي دهغه درج كول غواړي او هغه اولو كړا هله بدونهامته جائز بالاجماع ويل شوي دي په داسي حال كې چه كه اول هيت باندې تكرار دى يعنى عدول عن المحراب نه دى دى كړى نو بالاتفاق مكروه ده، اودهعدول عن المحراب حالت كې د نزاع خاى دى نو دغه قول چه په محل نزاع كې اجماع منقول نده صحيح نده همدارنگه دا قول چه دظهيريه خخه په څلورو اولو صورتونو كې په صورت ثانيه كې ددې كراهت ثابتېرى صحيح نده صورت ثانيه داده چه اول جماعت بلا اذان يا بغير اعلان اذان وي او په ظهيريه كې ددې كراهت مذكوره دى چه ثانيه جماعت بلا اذان وي، الغرض داصل خواب عبارت صحيح ده اودهتصحيح الاطلاص عبارت صحيح نه معلومېرى، والله اعلم انتهى، ۱۲ محمد شفيع

اثبات دی، نوکراحت تحریمه منتفی شو، اوکراحت تنزیهی ثابت پاتی شو. نو دامام صاحب د اثبات اود ابویوسف د نفی کوم تعارض پاتی نشو، اوکه داشبهه وی چه دجازاویباح وغیره عبارتوڅخه کراحت تنزیهی منتفی معلومیری نودهغی خواب دادی چه دجائز لفظ کله کله مکروه ته هم شاملیری کذا فی درالمختار ص ۱۲۵ ج ۱ اولکه څنگه چه په درمختار کې اذان د صبی ته جائز بلاکراحت ویلی دی، اوشامی ویلی دی چه مراد نفی د کراحت تحریمه ده اوتنزیهی ثابت دی صفحه ۴۰۲ ج ۱ اوهمدارنگه په کراحت تحریمه باندې اجماع په کوم کې چه د تعارض د تقدیر په صورت کې کلام شوی دی په دغه تقدیر د تطبیق باندې بحالها پاتی کیدلی شی، چه په نفی د کراحت تحریمه باندې اجماع ده اوکه د ثبوت د نفی کراحت تنزیه څخه قطع نظر هم وکولی شی اواباحه بالمعنی المتبادرومنل شی دغه وخت هم چونکه تدب واستحباب نه د دلیل څخه ثابته دی اونه د ابویوسف څخه منقول دی په همدې خاطر د نفی کراحت سره ثبوت د ثواب نه لزمیری، همغه شان چه په جماعه فی التطوع دردالمختار کې صرف د نه مسنون کیدو په سربې د ثواب نفی کړی ده اگر که په بعضی صورتونو کې مباح هم دی (۲۷۴۱ ج ۱)، نوغایه مافی الباب یوفعل مباح شو، په کوم کې چه نه ثواب اونه عقاب دی اوامام صاحب د کراحت قائل دی، په دغه وخت کې هم اسلم واحوط دهغه ترک دی ځکه چه په فعل کې خوا احتمال د کراحت شته اوبه ترک کې هیڅ ضرر محتمل نده حتی چه حرمان د ثواب هم نشته، نو ترک راجح شود اتول تحقیق په اعتبار د حکم فی نفسه دی اود دې مفاسد که امام ابویوسف ته مخامخ کړی شی نویقیناد کراحت شدید حکم به وفرمایې لکن د دې په خاطر چه مسئله مختلف فیها ده اود علماؤ فتوی گانی هم مختلفی دی نو په هیچا باندې د جالخوا نکیر شدید او طعن بنه ندی والله اعلم ۱۰ جمادی الاول ۱۳۲۴ هـ امداد صفحه ۷۳ ج ۱

جماعت ثانیه

سوال: (۳۰۰) دا حنا فویه نزد دوم جماعت مکروه دی اوبه حدیث کې دی عن ابی سعید قال جاء نبي رجل وقد صلى رسول الله ﷺ فقال ايكم يتجر على هذا فقام رجل وصلى معه رواه الترمذی ص ۵۹، اصح المطابع وفي البخاری عن انس تعلیقوا بی یعلی موصولاً انه جاء انس الى مسجد قد صلى فيه قاذن واقام وصلى جماعة نوددي حدیث څه خواب دی اود باز اود کلي مسجدونه په دی حکم کې برابر وی اوکه څه فرق شته اوکه فرق نشته نودلیل پې څه دی؟

جواب: د ابوسعید په حدیث کې د مثفل پسی دمفترض اقتداء او کلام په دغه جماعت ثانیه کې ده په کوم کې چه دواړه مفترض وی فلا حجة فیہ اود انس فعل ممکن ده چه دلاری په مسجد کې و، لکه دا اذان تکرار د دې قرینه ده ځکه د جماعت ثانیه مجوزین هم تکرار دا اذان منع کړی فقط امداد صفحه ۸۲ ج ۱

سوال: (۳۰۱) د بعضی صاحبانود اقول دی چه د نزدی مسجد د شته محراب شته د جماعت نوڅه خلک که پاتی شی اوهغوی د جماعت په صحن کې دوهم جماعت اداء کړی نو هیڅ ډول مکروه نده، ځکه چه د دې ځای هر مسجد دوه مسجدونه دی یوداوری یعنی حویلی اوبل ژمی یعنی د دغه مسجد چه اکثرا پت لرونکې وی یاد یو جیووی اوبه درمختار کې د جماعت په باره کې ولوفاتته تدب طلبها فی مسجد الخ ظاهره ده چه د مسجد حویلی بل مسجد دی لهدا په دی کې جماعت ثانیه هیڅ نوع مکروه ندی خواب ورکول شو چه د دې ځای په مسجدونو کې صحن دوم مسجد ندی، په حقیقت کې د دې ځای مسجدونه یو یو مسجد دی، ځکه چه په عرف کې په یوه مسجد سره تعبیر کولی شی وگوره نقائص اللغات دانگنایې لغت په معنی د کور حویلی په عربی کې ساحت، سرح، فناء که د ټولو اضافت د کور په طرف وشي نو صحن د کور او که د مسجد په طرف مضاف شی نو د مسجد صحن اوفناء ویل کیری اوفقهاء هم دغه صحن ته د مسجد صحن، د مسجد فناء سره تعبیر کوی، لکه چه پوهانوته معلومه ده د ظاهری اویاطنی علومو واقف مولنا صاحب رشید احمد گنگوھی د دې ځای په مسجدونو کې د جماعت ثانیه د کراحت په باره کې یوه رساله تحریر فرمایلی که د دې ځای مسجدونه دوه مسجدونه وی نو جماعت ثانیه ته هغوی مکروه ندی فرمایلی بلکه د جماعت ثانیه کیدل مکروه فرمایې اوتصریح هم کوی چه د مسجد صحن دوهم مسجد دی اوهمدارنگه د حاجیانوته هم معلومیری چه په مسجد نبوی او مسجد حرام کې هم صحن شته، په داسې حال کې چه حضور ﷺ دخپل مسجد د لمانځه او مسجد حرام کې فی مسجد هذا ومسجد الحرام فرمایې فی مسجدی هذین وفي مسجدی الحرام پې نه دی فرمایلی د دینه معلومیری چه د مسجد حویلی دوهم مسجد ندی اود اوړی اوژمی مسجدونه په بل طریق د یعنی دهغوی هر یو محراب بیل بیل وی، یو د بل سره په څو اړخونو کې واقع وی اوبه مینځ کې یولنډ دیوال په اندازه دیو دوه گزه، په دی کې یوه فرجه وی لکه چه قاضی خان ص ۴۲ څخه معلومیری محمل علی ماکان الحائط قصیر السد مقدار فرج بین الصفین ذراع او ذراعین کمایکون بین المسجد الصیفی والشتری، لهدا جناب عالی ته تکلیف ورکوم چه دراتلونکو مفصله مسایلو خوابو نه صفا

تحریر فرمایلو سره ماخوارین ممنون اوشکوز و فرمایې؟ (۱) د اچه د دې خای هر مسجد حقیقتاً او پین او زمین دی او کته؟ (۲) د اچه د اصل مسجد محراب په کوم خای کې دی ایا هغه طاخچه یعنی محراب چه د مسجد په غربی دیوال د قبلی په طرف وی یا بل خای کې؟ (۳) د معراج نه منقول د شامی د قول والسنة ان يقوم الامام فی المحراب تحت قوله یقف وسط ص ۳۹۹ مطبوعه مصر و قول شامی منقول من تاتارخانیة یکره للامام ان یقف فی غیر المحراب الاضرورة صفحه ۴۵۳ تحت قوله لان العبرة للقدم څه مطلب دی آیاد دې ظرفیت څخه کامل قرب د محراب مراد دی یا محاذ د محراب، قرب وی او که بعید مراد ده، که مذکور محاذ مراد وی نو د دې څه موقع ده او په دې کې څه نکته ده؟ یا په حقیقت کې په عین محراب کې ودریدل مراد دی همغه شان چه په ظاهر کې د دې مقتضی ده، د بعضی صاحبانو خیال دی چه په حقیقت کې د محراب او دریدل مراد دې څکه چه د اصحیح مذهب د طحاوی او سرخسی رحمهم الله دی چه علت د کراهت قیام فی المحراب خفاء امام دی نه مشابهت د اهل کتابو سره که خفاء ده نو کراهت به وی گنی نه به وی، اگر که د سرخی ته مختار په اول کې د اهل کتابو مشابهت و.

(۳) د دې خای په مسجدونو کې په گرمی کې په هغه صورت کې چه مسجد صیفی او شتوی نه وی د محراب د پریښود و ضرورت پېښیدلی شی، همغه شان چه په شتوی او صیفی کې وی چه د گرمی له وجهی صیفی ته راخی او د پختی لامله شتوی ته ورخی، او کته، او د دې خای په مسجدونو کې عمل در آمد د دې چه کله گرمی شی نو امام د مسجد په صحن کې بلان کیر څخه لمونځ وړ کولی شی صحیح دی او کته او دغه عمل در آمد په کومه بناء دی؟

جواب: د دغو بعضی صاحبانو قول غلط دی، د مجیب جواب بالکل درست دی، البته د مجیب په تفسیر د لفظ دفناء کې تسامح شته، ځکه چه فناء هغه خای ته ویل کیږی چه د مضاف الیه څخه بهروی، دهغه برخه نه وی، او د مسجد حویلی د مسجد برخه ده، باقی ټول تقریر دیر صحیح او کافی دی د اذمتهمید متعلق عرض وکولی شی، اوس د جزئی سوالونو د جوابونو متعلق لیکل کیږی (۱) نه دی (۲) هغه هم او د دې محاذات کوم چه د مسقف آخره درجه او د غیر مسقف په مقدم کې وی هغه هم (۳) دلته فی محراب عبارت دی له فی الوسط څخه، ځکه چه محرابونو په وسط کې وی، کله چه د محراب څخه مراد وسط شونوی په خپله حقیقی معنی باندې پاتې شوه، صرف مجاز لفظ د محراب پاتې شو، نو عند القرینه هیڅ مشکل نشته

لوقرینه لفظ دوسط واضح دی (۴) هر کله چه د محراب څخه مراد وسط دی نو عدول عن المحراب لازم نشو، والله اعلم ۲۳ رمضان المبارک ۱۳۲۸ هـ (تتمه اولی صفحه ۳۰)

سوال: (۳۰۲) دلته بازار کې یو مسجد دی چه جمعی لمونځ هم پکې کیږی، او د جماعت هم معقول انتظام شته، یعنی تنخواه لرونکي امام، موذن او نائب امام مقرر دی په داسې مسجد کې دوم جماعت جائز دی او کته؟

جواب: د بعضی خوابونو څخه جواز معلوم کیږی فی الدر المختار و یکره تکرار الجماعة باذان واقامة فی مسجد محله لای مسجد طریق او مسجد لا امام له ولا موذن و فی رد المحتار ولو کراره له بدو لهما او کان مسجد طریق جاز اجتماعاً کما فی مسجد لیس له امام ولا موذن الخ و فیه والتقیید بالمسجد المختص بالغلة احتراز من الشارع الخ و فیه و امام مسجد الشارع فالتاس فیه سواء لا اختصاص له بقریق دون قریق او ومثله فی البدائع و غیرها و مقتضی هذا الاستدلال کراهة التکرار فی مسجد الغلة ولوبدون اذان و یؤیده مافی الظهریة لودخل جماعة المسجد بعد ما صلی فیه اهله یصلون وحداناً و هو ظاهر الروایة او وهذا مخالف حکایة الاجماع المارة او قال الناقل ولم يتعرض الشامی لمسجد الطريق فبقی حکمه المذكور سالماً عن الخلاف و فیه: لکن یشکل علیه ان نحو المسجد المکی والمدنی لیس له جماعة معلومون فلا یصدق علیه انه مسجد محله بل هو کمسجد شارع و قد مر انه لا کراهیة فی تکرار الجماعة فیه اجتماعاً او ج ۱ ص ۵۷۷، قال الناقل بنی الشامی الجواب علی کراهة مسجد شارع مع ان لهما اماماً و موذناً معیناً، والله اعلم ۲۳ رجب ۱۳۳۳ هـ (تتمه ثالثه صفحه ۵۶)

سوال: (۳۰۳) د دین علماء په دې مسئله کې څه فرمایې چه د بازار مسجد او شارع عام او غیر آبادی و غیره نه بغیر د آبادی په مسجد کې لکه د کلی مسجد یا جامع مسجد کې د ثانی جماعت کول څنگه دی؟

جواب: اختلاف دی ۱۳۳۸ هـ روایات خامسه ۳۲.

د مقتدیانو په مصلی دون امام کیدل یا بالعکس حکم:

سوال: (۳۰۴) د مقتدیانو لاندې مصله او دامام لاندې نه وی نو لمونځ څنگه دی او چه د دې په عکس کې وی نو لمونځ څنگه دی؟

سوال: داجزیه می دنگر نه نده تیره شوی البته دامام لاتندی او مقتدی بره اودریدلوسره دمکروه تنزیهی ویلوجه شته، لکن که کوم عذر وی نوکوم مشکل نشته ۲۰ جمادی الاول ۱۳۲۴ هـ (امداد صفحه ۷۸ ج ۱)

دخلاف جماعت حکم

سوال: (۳۰۵) داهتمام نه پرته دتروایحونه علاوه دنواقلو جماعت جائز دی اوکنه اوپه دی کپی د انسانانو څه تعداد شرط دی اوکنه؟

جواب: فی الدرالمختار ولا یصلی الوتر ولا التطوع بجماعة خارج رمضان ای پکړه ذلک لو علی سبیل التداعی بان یقتدی اربعة لواحد و فی ردالمحتار اما اقتداء واحد بواحد او اثنين بواحد فلا پکړه وثلاثة بواحد فیه خلاف بحراه، ددغور وایتونو څخه معلومه شوه چه په مسنوله صورت کپی که مقتدی یو یا دوه وی نو کراهت نشته او که څلور وو نو مکروه دی او که دری ول نواختلاف دی ۱۲ رمضان ۱۳۲۴ هـ (امداد صفحه ۸۰ ج ۱)

سوال: (۳۰۶) دتاسود کتاب بهشتی گوهر مطبوعه بلالی واقع سادهوره دجمعی دلمانځه دصحيح کیدلو شرطونه دعتوان لاتندی دغه عبارت موجود دی چه که کوم سری دشرطونو د نه موجودیت سره دجمعی لمونځ وکړی نو ددی لمونځ نه کپړی، دماسپښین لمونځ کول ورباندې شته، اوپه دی خاطر چه دالمونځ نفل گرځی اود نفل کول په دومره اهتمام سره مکروه دی لهذا په داسې حالت کپی دجمعی لمونځ کول مکروه تحریمی دی (درمختار) ددی عبارت څخه تردد اواندېښنه زړه ته راغله ددی لپاره چه ددغه عبارت نه تعمیم معلومېږی چه خواه کومه میاشت کپی په دی اهتمام سره دجمعی لمونځ اداء کولی شی رمضان وی یا غیر رمضان دجمعی دشرایطو دعدم په صورت کپی دجمعی لمونځ کول مکروه تحریمی دی اوراتلونکې عبارت په ظاهر کپی ددی خلاف معلومېږی او هغه دادی: فی الهدایة ولا یصل الوتر بجماعة فی غیر شهر رمضان علیه اجماع المسلمین والله اعلم بحته فی فتح القدیر لانه نفل من وجه والجماعة فی النفل فی غیر رمضان مکروه فالاحتیاط ترکها فیه، ددی شبهی خواب هم مفصل ورکړی، ددی لپاره چه ځینې علماء په ډیرو وړو وړو ځایونو کپی چه حنفی المذهب دی دجمعی لمونځ کوی اوچه کله ورته وویل شی نو هغوی دی عبارتو نوسره خواب وانی چه مونږ خونفل کوو، او په رمضان شریف کپی په جماعت سره دنفل کولو سره قباحه او کراهت نشته؟

سوال: دفتح القدیر عبارت والجماعة فی النفل الخ مقصد دجواز فی رمضان څخه ایجاب کلی ندی بلکه دجواز فی غیر رمضان کلی سلب دی یعنی دامطلب ندی چه په رمضان کپی هر نفل جائز دی بلکه مطلب دادی چه په غیر رمضان کپی هیڅ نفل جائز ندی اوپه رمضان کپی بعض نوافل جائز دی اگر که هغه من وجه نوافل شول لکه وتراوتر اویح ۲۲ رمضان ۱۳۲۲ هـ ترجیح خامس صفحه ۱۴۴

دغیر مقلد او مبتدع او مخالف مذهب پسی د اقتداء حکم

سوال: (۳۰۷) دغیر مقلد پسی دجمعی لمونځ کپړی اوکنه اوڅنگه کپړی؟

جواب: دغیر مقلد ډیر دی بعضی داسې دی چه دهغو پسی لمونځ کول خلاف احتیاط یا مکروه یا باطل دی ددی په خاطر چه پوره حال معلومول فی الفور مشکل دی نو احتیاط داده چه دهغه پسی لمونځ ونه کولی شی، فقط والله اعلم ۱۴ جمادی الثاني ۱۳۲۵ هـ (امداد صفحه ۹۰ ج ۱)

سوال: (۳۰۸) بعضی مومن موحد دبدعتی پسی نیت نه کوی داڅنگه دی اود بدعتو ویناده چه ووی کړی خوبیدای خپل لمونځ بیا اعاده کړی؟

جواب: اگر که دمبتدع پسی لمونځ کول مکروه دی کما فی الدرالمختار ومبتدع لکن دیوازی کولو څخه دجماعت کول افضل دی، وفی النهر صلی خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة درمختارو فی ردالمحتار افادان الصلوة خلفهما اولی من الانفراد اه او اعادی اگر که دست دترک په وخت کپی مستحب دی لکن په دی شرط ۱ چه په اعادی کپی ترک دست لازم نه شی اودلته په اعاده کپی دجماعت دست ترک لازمیږی نو اعاده هیڅ ضرور نه ده (امداد صفحه ۱۰۲ ج ۱)

سوال: (۳۰۹) که دماښام اذان نه وروسته دامام د موجودیت سره سره شپږاوه دقیقې توقف وکولی شی په عذرو وی او که بغیر عذر آیا جائز ده اوکنه؟

هغه وخت هم په ذهن کپی راغله او اصل دلیل داده چه کوم سنت چه په لمانځه کپی داخل دي دهغه په ترک سره اعاده شته دلته داسې نده ۱۲ مه

عبارت واضح نده دغه وخت مطلب دابو هیدلی شوی وچه امام لمونځ شروع کړی بیا کله کوم سری علیحده ولاړ پاتی کپړی داڅنگه ده، خواب په دی منطق دے، او که دسوال دامطلب وي چه انام او جماعت دي ټول ټول په کوم سبب سره ولاړ پاتي دي نو دهغه خواب داده چه تر څو چه مستحب وخت باقي پاتي وي تاخیر جائز ده په مغرب کپی هم دا اذان سره دلمانځه اتصال واجب نده ۱۲ مه مگر په دی خواب باندې هم بعضی علماء خبری کړيدي کوم چه په ملخصات تنمیه اولی کپی درج دي اوموثر په اصطلاحات کپی ددی خواب ورکړي دے چه حاصل تی داده چه دلته دجواز حکم څخه مطلقا کراهت تحریمی نفی مقصد دے ۱۲ تصحيح الاختلاف صفحه ۱۷

جواب: دجماعت څخه تخلف په مغرب کې وی او که بل وخت کې وی بی له عذر ډیرید کاردی کما ورد لا یرخلف عنها الا المناق، البته که کوم شرعی عذری یاد امام موافق المذهب انتظاروی نوجانزیدی، مثلاً امام شافعی و الامحکي اداء کوی که د حنفی په انتظار کې ناست وی څه خرج^۱ نشته ولوکان لکل مذهب امام کما فی زماننا فالافضل الاقتداء بالموافق سواء تقدم او تاخر علی ما استحبته عامة المسلمين وعمل به جمهور المؤمنین من اهل الحرمين والمدین دمشق ومصر والشام ولا غیرة ممن شذبههم، شامی ج ۱ ص ۳۷۹، والله اعلم، ۱۳ جمادی الاولی ۱۳۰۳ هـ، امداد جلد اول صفحه ۱۰۶.

غیر مقلد پسی اقتداء

سوال: (۳۱۰) د دین او شرع متین علماء څه فرمایې په دی مسئله کې چه آمین بالجهر، اورفع الیدین او په لمانځه کې په سینه باندې لاس ایښودونکې والا او همدارنگه دامام پسی الحمد لوستونکې والا پسی زمونږ اهل السنة والجماعة والا لمونځ کول جانزیدی او کنه خواب دی د قران شریف او حدیث څخه وی؟

جواب: د دې خلکو اختلاف دا حنا فوسره صرف په همدې فرعيه مسایلو کې دی یا په عقایدو کې هم او دغه خلک دامام والی په حالت کې آیاد طهارت په مسایلو کې دخلاف مراعات کوی او کنه، ۲۸ شعبان ۱۳۳۷ هـ، تتمه خامسه صفحه ۹۰.

سوال: (۳۱۱) تمهید: داقتداء بالمخالف په باب کې دیوه قول نسبت په علم فقه کې دا عبارت دی، په حقیقت کې دا قول بالکل بی دلیل او ډیر د نفرت سره د کتلو قابل دی که په دی قول باندې عمل وکولی شی نو خپل مینځ کې به سخت افتراق ولویږی اولوی مشکل به مینځ ته راشی او په دی باندې غلا فی البدعات په غیر مهذب عنوان سره لیکل کوی او د مولف په حق کې دا الفاظ لیکي نه سنی دی، نه حنفی نه داسې امام گرځول حلال او نه د دې پسی لمونځ جائز او نه دده وعظ او ریدل روا دی، هغه خان خوینی دی، او کوږ فهم اوبی ادب دانچه سره گستاخ او د شرعيه مسایلو توهین کونکې او خپله دخپل اقرار سره فاسق معین وهاپی، غیر مقلد دی، د دې پسی لمونځ نه کول پکار دی او نه د دې وعظ او ریدل پکار دی

^۱ دا یو قول دی چه دغه وخت کې راجع معلومېږي او ډیر محققین دغه انتظار منع کوي البته انتظار هغه وخت دی چه شافعی دخلافیتو مراعات نه کوي، ۱۲ مه

هغه عوام الناس بی لازمی کونی او هیڅکله هغه ته نژدی کیدل ندی پکار داسې گندم نه اچو فروش څخه اجتناب پکار دی، دوی فاسق وگنی دهغه مدح مه کوی چه د فاسق د مدح څخه د ذوالجلال غضب را کوزیږی د غیر مقلد بعض عقاید بڼه گڼلویه سبب مستحق د کفر دی او د مولف جماعت لپاره دخانقاه تحریر پکار دی اولاً عذرو کړی شوثانیاً مکرره استدعاء باندې لاندې خواب ورکول شو، مکرره سلمه، السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته لفافه ددری مطبوعه قطعات او کارد سره موصول شومونږ ته په خواب لیکلو کې مکرره مشوره راکولی شوه، امثالاً للامر څه لیکم، او که ستارایې وی ځماله طرفه د دې داشاعت هم اجازت دی، چه د ملاحظی څخه معلومیږی چه ما دکوم عذر لامله خواب نه لیکلو د دې عذر حاصل دادی چه ځما خواب اصلی مسئلی ته من کل الوجوه مفید ندی او ځما څه خصوصیت دی شاید دکوم حنفی څخه د داسې خواب ملایویدو توقع نه وی چه من کل الوجوه مفید او موافق وی، اگر که من وجه چه په یوه اعتبار سره اصل مقصود دی خواه نخواه مفید دی.

اول امر: د دې لپاره چه پدې فرعيه مسئله کې دا قوال مختلفه په جمله کې ځما په نژد احوط هغه تفصیل دی چه در مختار کې ئی د بحر څخه نقل کړی دی (بقوله ان یقن المراعات لم یکره او عدم مالم یصح وان شک کره) او کوم چه ترجیح یې په ردالمحتار کې د حلبي څخه نقل ده (بقول هذا هو المعتمد لان المحققین جنحو الیه وقواعد المذهب شاهدة علیه الخ البته د دې تفصیل دریم جزء زه مول او مقید گڼم تاویل دا چه مراد د کراهت څخه خلاف اولی دی او تقید دا چه دخپل مذهب امام بغیرد ارتکاب هرکله چه څه محذور اعراض عن الجماعة وغیره میسر شی ومعنی التاویل مانقله فی رد اغتیار عن حاشیة الرملي علی الاشیاء الذی یمیل الیه خاطری القول بعدم الکراهة اذالم یتحقق منه مفسده ووجه التقیید ظاهر) همدارنگه د مراعات محل صرف فرائض دی کما فی رد اغتیار ای المراعات فی الفرائض من شروط وکان فی تلك الصلوة وان لم یراع فی الواجبات، والسنن کما هو ظاهر سیاق کلام البحر و ظاهر کلام شرح المنیة ایضاً حیث قال واما الاقتداء بالمخالف فی القروع کالشافعی فیجوز مالم یعلم منه ما یفسد الصلوة علی اعتقاد المقتدی علیه الاجماع انما اختلف فی الکراهة اه قلت وفي التمثیل بالشافی الذی الاصل فيه عدم التعصب خرج من الحکم القائلون مجرمة التقليد المدعون للاجتهاد لانفسهم الذین الغالب فیهم التعصب وقد صرح جواب کراهة الاقتداء بالتعصب، اود دې لپاره چه زه هغه احوط گڼم

او احتیاط شرعاً محمود او مطلوب دی لکه چه دزمعه قصه به صحاح کې مذکوره ده چه هغوی ولدته دفراش حق وفرمایه اوسره ددې حضرت سودته بې ددې مولود څخه داحتجاب حکم ورکړي د کوم نه چه داهم ثابت شوه چه که ددې قول غیر راجح والی هم ثابت شی وانی لاخذلک - دغه وخت هم داحتیاط لپاره ددې اخستل حفظول به حفظ للدين وی. دهمدی لپاره دغه احوط قول ته بې دلیل اوددیر نفرت سره دکتلو قابل اودشدیده افتراق موجب اوعظیم اشکال قرار ورکول زه نه خویشوم بلکه په کومی مجتهد فیها مسئلی باندې هم دموږنې والوپشان حکم کول غیر مرض دی خصوصاً کله چه دسلف څخه داسې جزئیه منقول هم وی. لکه چه دامام مالک په مدونه کېښی دی: قال وسئل مالک عن صلی خلف رجل یقرء بقراءة ابن مسعود قال یخرج ویدعه ولا یأثم به قال وقال مالک من صلی خلف رجل یقرء بقراءة ابن مسعود فلیخرج ولیرکه قلت فهل علیه ان یعيد اذا صلی خلفه فی قول مالک قال ابن القاسم ان قال لنا یخرج فاری انه یعید فی الوقت وبعده ص ۸۴ قلت وظاهر ان من کان یقرء بقراءة ابن مسعود فهو یعتقد انها قرأنا و مع ذلك لم یجوز مالک الصلوة خلفه والمسئلة مجتهد فیها کما یظهر من مراجعة نیل الاوطار باب الحجة فی الصلوة بقراءة ابن مسعود الخ اوددې قول دعلم الفقه دقول مختار سره مغایرو الی ظاهر دی. ددې څخه اول امر ثابت شوچه ځما خواب د اصل مسئلی لپاره من کل الوجوه مفیدندی.

دثانی امر بیان دی چه باوجود علم الفقه دقول دقائل دنه کیدلو اود مقابل په نسبت دمذکور رايې نه خویشولویا هم دمذکور قول خاوند اود مذکور رايې په شان دداسې فتواگانو اوداسې الفاظ چه په اشتها رواجب الاظهار کېښی نقل کړی شوی دی. معصیت، اوحرام او غلواو تعصب گڼم دکوم چه نه اعتقاد جائز دی اونه نقل جائزاللرد خصوصاً دهغوی په محاسنواو فضایلو اودینیه خدماتو باندې نظر ثانی کولو سره دهغوی کلام په صحیح محلل وراجب دی اوبعض محاملو کېښی داشتهار وراجب الاظهار په خواب کېښی د نظایر وسره هم وړاندې کولی شی ۱۲ او که د خواب ضرورت کیدل ونودومره کافی ول چه مسئله مختلف فیها ده او زموږ په ترددوم قول راجح دی او د مجتهد فیها په نسبت داسې الفاظ ښکلی ندی دهمدی لپاره مشوره ورکول کېږی چه گواکې دفتوی څخه رجوع مکوی. اگرک اولی ووافق بالمصالح العالیه داهم ده لکن هرومرو دداسې الفاظو څخه رجوعیه ف ماسې چه اقرب الی ادب الحکام اوبعد عن تشویش العوام ده اونحو ذلک، ددینه ثانی امر ثابت شو، چه ځما خواب

د اصل مقصده اعتبار سره چه وجوب دکف لسان دی د علم الفقه دمؤلف دسب او شتم څخه مفید ده وفي هذا کفاية ان شاء الله تعالى لمن اتصف ولم يتعسف والله اعلم والسلام مع الاکرام خیر ختام ۱۲ ذیقعد ۱۳۴۴ هـ اتتمه خامسه ص ۴۳۵

مسئله: (۳۱۲) مقلد د غیر مقلد امام شاته دحنفی مسئلی له مخی په کوم حالت کې لمونځ کولی شی او کنه، که کولی نی شی نویه کوم حالت کې او که کولی نه شی اویه ناخبر تباکې وکولونو دمقلد مقتدی لمونځ وشواو کنه؟ که لمونځ ونه شونود اعادی ضرورت شته او کنه؟ فقط

جواب: لمونځ د فقهیه قواعدو مطابق وشو مگر احتیاط په اعادی کې دی. ۲۴ ذی الحجة ۱۳۲۷ هـ اتتمه اول ص ۲۴

مسئله: (۳۱۳) ماقولکم رحمهم الله تعالى فی هذه المسئلة: اقتداء الحنفی خلف غیر المقلد جائز ام لا یبوا بالدلیل

جواب: مبسلاً و حامداً ومصلیاً اقول التفصیل عندی ان غیر المقلدین هم اصناف شتی فمنهم من یختلف مع المقلدین فی الفروع الاجتهادية فقط فحکمهم فی جواز الاقتداء بهم للحنفیه کالشافعية حیث یجوز بشرط المراعات فی الخلافات الصلویة وفاقاً وعند عدم المراعاة خلافاً وبالأول افقی الجمهور فان امر الصلوة یماینبغی ان یحاط فیه، ومنهم من یختلف معهم فی الاجماعیات عند اهل السنة کتجوز النکاح ما فوق الاربع وتجويز المتعة وتجويز سب السلف وامثال ذلک وحکمهم کاهل البدعة حیث یشبه الحال فالاولی ان یقتدی بهم دفعاً للفتنة ثم یعیدا عذراً بالاحوط ولوکانت للفتنة فی الاقتداء فلا یقتدی صوناً للمسلمین عن التخلیط فی الدین والتجرء علی الشرع المتین، والله تعالى اعلم وعنده علم یقین والحق المبین ثانی يوم النفر من ذی الحجة سن ۱۳۲۹ من الهجرة المقدسة، اتتمه اولی صفحه ۳۹

دلمانځه دپایښد غیر پایښدیسې د اقتداء کولو حکم

مسئله: (۳۱۴) یود قرآن حافظ چه صحیح قرآن لولی خود لمانځه پایښدنه و کله کله به نی کولو او اکثریه نی پرینودلو اوس هغه په رمضان کېښی دتراویح ورکول شواړی دداسې حافظ پسې دهغو خلکو لمونځ چه همیشه دلمانځه پایښدې بلاکرا هته کېږی او کنه که مکروه کېږی او هغه دغه وخت توبه وکړی چه توبه لمونځ ته پریرد او څومره لمونځونه چه قضا شوی دی دهغو به قضائی راوړم نو کرا هت زایلې دی شی او کنه؟

جواب: بیه تویی سره کراهت زایل کیږي، ځکه علت د کراهت فسق دی او په تویی باندې فسق زایلېږي او مطالب بالحقوق پاتې کېدل د فسق موجب ندی. وهذا ظاهر فقط ۲۴ شعبان ۱۳۲۵ هـ (امداد ص ۹۰ ج ۱)

دهغه سړی دامامت حکم چه علیائیانانه لری

سوال: (۳۱۵) کوم عالم یا حافظ چه علیائیانونه لری چه دطاء دال مخرج دی نو دداسې سړی پسی لمونځ درست دی او کته په اول تقدیر مع الکراهت او که بلاکراهت ددې مسئلو خواب سره له سنده دمعتبر کتاب تحریر و فرمائی اود اختلاف اوشک رفع وفرمائی، که درست نه وی نو کوم شخص چه دهغه پسی اقتداء وکړی دهغه اعاده لازم ده او کته بینواتوجروا؟

جواب: اختلاف ده احوط عدم صحت ده او اوسع صحت د، ځمپه نزد په دی زمانه کې د صحت ترجیح کول پکار ده ۵ شعبان ۱۳۳۲ هـ (تتمه ثانیه ص ۱۵۲)

دالغ دامامت حکم

سوال: (۳۱۶) یو حافظ الشغ دی اود لمانځه د پابندی په هکله دده حال د حافظ مذکور فی الصدر^۱ پشان دی دواړه سین په خای لوی شین اود جیم په خای زیادیا بالعکس دهغه دژی خڅه اداء کیږي دمزید کونین سره سره هغه د مذکوره حروف په اداء باندې قادر ندی، دصحیح قران لوستونکو څلکو لمونځ اوتر اویح به دداسې حافظ پسی درست وی او کته؟

جواب: دالغ امامت د غیر الشغ لپاره مختلف فیه دی کما فی الحاشیه الشامیه، نو دا حقیر په نزد په فرایضو او وترو کښی عدم جواز احوط ده او په تراویح کښی د جواز حکم اوسع دی والله اعلم ۲۴ شعبان ۱۳۲۵ هـ (امداد ص ۹۱ ج ۱)

دهغه سړی دامامت حکم چه دراء په تلفظ قادر نه وی

سوال: (۳۱۷) دکوم شخص څخه چه دراء نه راوونځی دهغه پسی لمونځ کیږي او کته؟

جواب: فی الدر المختار و لا غیر لا لغ به ای بالالغ علی الاصح، وی رد المختار خلا فالما فی الخلاصه عن الفضلی من المجازة الى قوله وظاهره اعتمادهم الصحة ثم قال ولكن الاحوط عدم

^۱ یعنی هغه چه په سابق سوال کې مذکور شو یعنی هغه حافظ چه صحیح یی لولی خود لمانځه پای بند ندی ۱۲۰

الصحة وفيه هو الذي يتحول لسانه من السين الى التاء وقيل من الراء الى الغين او اللام او الياء زاد في القاموس او من حرف الى حرف وفيه انه (اي اللغته) ان كانت يسيرة بان اتى بالحرف غير صاف لم تؤثر الخ (ج ۱ ص ۲۰۸، ۲۰۹) ددې روايتونو څخه دغه کارونه مستفاد شول (۱) که راء راوونځی خوصفانده نو معتبره نده (۲) او که په لام وغيره بدلېږي نو اختلاف دی لکن کوم خای کښی چه بلوی وی د صحت حکم مناسب دی ۱۰ رمضان ۱۳۳۲ هـ (تتمه ثانیه ص ۱۶۱)

دمسبوق دصف دمينځ نه دمقتدى دکشولو حکم وروسته دپوره والی دصف

سوال: (۳۱۸) په دی مسئله کښی ددين علماء څه فرمائی چه مثلاً يو سړی مسجد ته داخل شو او جمعه ولاړه ده او اول صف پوره شوی ده اوس دغه سړی دصف دکوم خای څخه دلمونځ کونکي درانيولو سره د خپل خای سره يو خای کړی او که دصف دوسط نه راوینسی نو په ظاهره کې دولا تذرؤا فرجات الشيطان خلاف لازمېږي او که دصف دکنارو څخه راوینسی او هلته نې ودرؤی نو دتوسطوا الامام خلاف راځي اود کنار څخه نې مينځ د صف ته راوولی نو دپير حرکت کیږي، اود نيت ترلو سره رانيول بهتر دی او که خارج دلمانځه نې راوینسی؟ فقط

جواب: بتصريح خونده ميلاوشوی، لکن په ظاهر داسې معلومېږي چه دصف دوسط څخه راوینول شي پاتې شوه داچه دا خود لا تذرؤا الخ خلاف لازمېږي نو د فرجاتو د بندولو حکم دصف جوړولو په وخت کښی دی اود لمانځه په مينځ کې که دکوم ضروري عارض څخه په مينځ کې فرجه راشي نو د داسې فرجاتو د کراهت هيڅ دليل نشته، لکه چه که امام لاړ شي اود هغه د استخلاف حاجت وی یا دکوم مقتدی اودس مات شي او هغه لاړ شي ښکاره ده چه په پدې صورت کښی فرجه موجب د کراهت نده په همدې ترتيب په مسئوله صورت کښی هم هغه ضروري عارض دست اقامت او تحرز عن القيام خلف الصف وحده څخه، لهذا کراهت ونشو، البته کوم سړی چه ددې نه وروسته راځي هغه ته پکار دی چه هغه فرجه بنده کړي اگر که مرور د مصلی مخی ته لازمېږي ځکه د شرعي ضرورت په وخت دا هم مکروه نده دا خو تحقيق دی ددغه جذب المصلی د حکم لکن په درمختار او ردالمحتار کښی تصريح ده لکن قالوا في زماننا ان اول لغية الجهل على العوام فاذا جره تفسد صلواته اه ج ۱ ص ۲۷۲ اورانيول د نيت ترلو او نه ترلو دواړو صورتونو کې درست دی، في العالمگیریة الفصل الخامس من الباب الخامس من كتاب الصلوة فجاء ثالث وحذب المؤمن الى نفسه قبل ان يكبر الافتتاح حكى عن الشيخ

الامام ابی بکرین طرخان انه لا یفسد صلوة المؤتم جذبه الثالث قبل التکبیر او بعده الخ . والله اعلم، ۲۲ رمضان ۱۳۲۵ هـ امداد صفحه ۹۳ ج ۱

دهغه سری جماعت الصلاة کی دتريکيدلو حکم چه لمونځ بی کری وی

سوال: (۳۱۰) ددین علماڅه فرمائی چه مقتدی لپاره دفرایضوداء کولونه وروسته دڅه وخته پوري شرکت مستحب دی؟

جواب: دفرایضوداداکولونه وروسته که په ماسپښین اوماستځن کښی جماعت پیداشی شرکت بهتر دی اویه فجر عصر، مغرب کې ندی پکارفی الدرالمختارومن صلی الفجر والعصر والمغرب مرة فيخرج مطلقاً وان اقيمت لکراهة النفل بعدالاولين وفي المغرب احد الغظورين البتراء او مخالفة الامام آه (امدادص ۹۹ ج ۱)

دبشير دعامی د امامت حکم مع ذکر عبارات کتاب نفع المفتی اوفتاوی اشرفیه وغيره

سوال: (۳۱۱) که دامام په سرعمامة نه وی اودمقتدی په سروی نوبه لمانځه کې کراهت شته اوکنه؟

جواب: کراهت نشته (تمه اولی ص ۱۷)

سوال: (۳۱۲) مشهوره ده چه فقهاؤ لیکلی دی چه عمامة موجوده وی نویدون عمامة لمونځ مکروه ده صحیح ده اوکنه؟

جواب: صحیح ندی، البته که کوم سری بی له عمامی دکورنه نه وی وتلی ددغه سری لپاره خپله لمونځ بلاعمامة مکروه دی امام وی اوکه نه فی الدرالمختاروصلوته فی ثياب بذلة یلبسها فی بیته ۱۲ شعبان ۱۳۳۱ هـ تتمه ثانیه ص ۲۴

سوال: (۳۱۳) که دچاداخلال وی چه په لمانځه کې دی د عمامی ضرورت وگنلی شی اوداسې ضروری نده او هغه دهمدی لامله عمامة موجوده وه نه ئی ترله نوددی دغه فعل بددی اوکنه؟

جواب: که کله کله وی نوید ندی ونظيره مافی ردالمختارفی تعیین السورفان ایهام اللزوم ینتفی بالترک احياناً ج ۱ ص ۵۲۸ ۱۲ شعبان ۱۳۳۱ هـ تتمه ثانیه ص ۲۵

په لاندې سوال اوخواب باندې مشتمل یوخط راځی

سوال: (۳۱۴) پدې مسئله کې ددین علما څه فرمایې چه په خولی بدون دعمامة لمونځ کول مکروه دی اوکنه؟

جواب: مکروه دی په غرائب الفتاوی کښی ئی راوړی رجل صلی مع قلنسوة وليس فوقها عمامة اوشی آخریکره ۱۲، اوپکړی په سرتړل مسنون دی خصوصاً په لمانځه کې ملاعلی قاری په مقالة عذب کې روایت کوی انه عليه السلام کان یلبس القلانس تحت العمامم وبغير العمامم اویه فردوس دیلمی کې دجابر نه روایت دی رکهتان بعمامة خیرمن سبعین رکعة بلاعمامة وابن عمر آورده صلوة تطوع اوفیضة بعمامة خمس مائة وعشرين صلوة بلاعمامة وجمعة بعمامة تعدل سبعین جمعة بلاعمامة اوهمدارنگه په مذکوره مقاله کښی وائی: اماماحدثه فقهاء زمانتامن انهم یأتون المسجد بعمامة کبيرة ثم یضعونها ویلفونها بلقافة صغيرة ویصلون بغير عمامة فمکروهة غاية الکراهة انتهى والله الموافق فتاوی سعديہ ص ۵۱

دسوال تتمه: جناب عالی عرض دادی چه دمذکورسوال لپاره مذکور خواب په فتاوی سعديہ کښی دپورتنی مسطور موافق دی لکن په فتاوی رشیدیہ کې دمذکوره مسئلې په حقله مولناگنهیگوهی جائز فرمائی په دی کې څه خبره ده؟ بل عرض دادی چه په کومه جامه کې دانسان بیرون تلل عیب جن بلل کیرې که په دی سری لمونځ وکړی دهغه لپاره څه حکم دی؟

ددې ځای څخه لته کې نه دهغه دغه خواب ولیکل شو

دواړو فتواگانوترمینځ تطبیق داکیدلی شی چه دهغه لپاره کراهت شته چه څوک بلاعمامة مجامعوته نه راځی، اوعدم کراهت دهغه چالپاره چه جامعی ته بلاعمامة تللی شی دهمدی څخه دا سوال دآخر خواب معلوم شوچه مکروه دی ۲۷ جمادی الاولی ۱۳۳۷ هـ تتمه خامسه ص ۸۴

سوال: (۳۱۵) بسم الله الرحمن الرحيم درسالة الامامة بالعمامة دتحریر څخه دتوبی ایښودلو سره لمونځ کول مکروه تحریمی معلومیږی اود کتاب نفع المفتی ص ۸۸ څخه مکروه نه معلومیږی همداسې دی په فتاوی اشرفیه تتمه جلد ۱ ص ۱۷ کې چه دجناب تصنیف دی ماهم مکروه ندی ویلی، مذکوره دواړه رسایل ستاسو خدمت ته پیش کولی شی تر څوچه دملاحظه فرمایلو سره دباصواب خواب څخه موه شرف وفرمائی تر څوتسلې وشی اوجناب اجرپیدا کړی؟

جواب: مائتوله رساله ولوستله دکوم دلیل خخه کراحت ثابت ندی لکه چه دبعض استدلال تو خواب دمولنا عبدالحی په کلام کې تصریح دی، او د بعض خواب ښکاره دی دهر استدلال خواب دکوم خایه پورې ولیکم نویوه رساله جوړیږي، تاسو ته چه کوم دلیل دمد عاموچ معلومیږي دهغه پوښتنه وکړي دکوم چه خواب دمولنا عبدالحی په تحریر کې نه وی، ددې کریښودلیکلونه وروسته دغه روایتونود مکروهات صلاهی می په نظرو لگیدل وصولته حاسراوی کاشفازامه للتکاسل ولاباس به للتذلل وامالا هانتها فکفروولو سقطت قلنسوته فاعادتها افضل الخ ولی رد اغتار عن الدر وعن التاتارخانية والظاهر ان افضلية اعادتها حيث لم يقصد بتركها التذلل علی مامرج اص ۲۷۰، ددې خخه څوکاره مستفاد شول بوداچه بالکل لوڅ سر لمونځ کول هم مکروه ندی کله چه دتکاسل په خاطر نه وی، نو په توبی باندې اکتفاء کول کله چه دتکاسل په خاطر نه وی یوازی په طریق دعات وی څنگه به مکروه شی؟ البته که کوم سړی یوازی په توبی کې بازارونو او اجتماعاتو داچاپوته نه ځی نو دهغه لپاره یوازی په توبی باندې اکتفاء کول لمونځ مکروه کیږي په کوم کې چه افراد، امامت او اقتداء ټول برابر دی دامام تخصیص نشته دداسې شخص لپاره یوازی توبی سپک او خراب لباس دی چه پکښی لمونځ کول مکروه دی لکن که د عمامې وسعت نه وی نو بیا دداسې سړی لپاره مکروه نده دوم کار ددې نه دا استفاد شوچه دتوبی په غورځیدلو باندې اعاده افضل ده او که قصد د تذلل وی نو اعاده نه کول افضل دی، دا جزیه دهغه سړی په حق کې کیدی شی چه یوازی په قلنسوه یعنی توبی کښی لمونځ اداء کوی بیا داچه جزیه ذکر کولوسره او ورسره داالان یکره بقاعده والسکوت عن البیان فی موضع الضرورة، نه ویل واضح دلیل دی دعدم کراحت ۱۱ رجب ۱۳۴۰ هـ تسمه خامه ص ۲۲۱.

عدم جواز جماعت دترکولو په نوم دقلبت درعب دزړونو رعیت خخه:

سوال: (۳۱۶) حضرت ته تراوسه پورې ماددې امر تعمیل نه دی کړي چه مسجد ته په راتلوسره لمونځ وکړم، دلته په جماعت سره لمونځ کوم دتهانی مسجد خخه چه تقریباسل قدمه اویا ددینه څه زیاته فاصله کښی چه کوم خلک دی هغوی ته ځما دتگ راتگ سره تکلیف وی، بار بار ودریږی منع کوم ئی نه ئی قبلوی، د ورځی که کله څه پنځه ځله راشم نو غالباً هغی بالکل بی حجاب کیږي ددې خخه دعهدی چه کوم اثر او رعب دی په رعایاو باندې هغه کمیږي او په

کار کښی خرابی پیدا کیږي اگر که خپله بی تعظیم یا لونی قطعاً مقصود نه دی یوازی داخیال چه دعهدی وقار له مینځه ځی، او هرکله چه ددې عهدی په رعایاو باندې اثر نه وی انتظام نه ټیټ کیږي په همدی وجه مسجد ته نه ځم آینده چه څه حکم وی اوس خو صرف دجمعی په ورځ اونن صبا دتراویحو لپاره څم؟

جواب: دتاسی شاتنه سلیم الفهم هو ښیار خخه داسې گمان عجیب دی اول خودا منحض یوتوهم دی چه دتجربې او مشاهدې نه خلاف دی بلکه ددې خخه وقار او چټیږی اول خودا دینداری داخاصیت دی خصوصاً کله چه په ممتاز شخص کې دینداری وی، په ژبو باندې دهغه مدح اوزړونو کې دهغه عظمت وی

اول خودا هیبت مع الوحشه والنفرة وو بیا هیبت مع الاتس والمحة گرځی، بیا ددې یو دلیل هم شته چه په حدیث کې وارد دی: من هاب الله هابه کل شی: ددې ټولونه علاوه که کوم مقام کښی عوام په دی خیال کې وی چه دگیری خریلوسره زیات مرعوب کیږي په نسبت سره گیری پرېښود ویا دکفار و دلباس خخه مرعوبیږي په نسبت سره اسلامی لباس ته یاددې نه هم اوچت کیدلو سره دعیسائی نه زیات مرعوبیږي په نسبت سره دمسلمان کیدلو خخه آیاددی مصلحت رعایت دی حد پورې توسیع کولی شی ۱۳ رمضان ۱۳۴۲ هـ تسمه خامه ص ۵۹۰.

دامام او خطیب دبعضی نواقصوا احکام

سوال: (۳۱۷) ددین علماء او دشرع متین مفتیان څه فرمائی په دی باره کې چه دلته په جامع مسجد کې ددې منطقی دنورومسجدونو په شان داقانون راروان دی چه دجمعی په ورځ داول اذان نه وروسته دومره وقفه کولی شی چه څلورسنتونه په اطمینان سره ولوستل شی یعنی تقریباً نه لس منته وروسته په عربی ژبه خطبه شروع کیږي دمذکور جامع مسجد امام صاحب په هکله دمقتدیانوشکایت دخطبی داوږدوالی په هکله دمخکې نه و، اودهمدی نه په هغوی باندې سختی وه ددې نه علاوه هغه دخو جمعو راهیسی نوی لاره اختیار کړی ده چه دخلورو سنتونه وروسته په مقروخت دخطبی شروع کولوپه ځای اول په اردو ژبه باندې دخطبی دمضمون نه علاوه نور تقریرونو شاملولوسره بیان کول شروع کړی دی، په کوم کې چه مقتدیانو محسوس کړی ده چه په دی تقریرونو کې په مسلمانانو باندې دروغ او طعنیه جملی او غیره ذاتی نفسانیته جذبات هم شامل دی ددغو تقریرونو نه وروسته ثانی اذان کولوسره ممدوح عربی خطبه ولوستله، د مسجد متولیان وغیره اول یودوه ځله څه خیال نه ولاکښ

وروسته هغه وکتل چه په مقتديانو کښې دهغي سره شوراوغو غايداشوه او هغوته قوي اندېښنه پيداشوه چه داسې نه شي چه کرار کرار په خای د عربي خطبې اردو خطبه جاري شي، ددينه علاوه ددې لپاره چه ډيرزيات تعداد لمونځ کونکي دمخکې څخه راغلي وي اودلمانځه نه وروسته خوراک کوي په همدې بناء په تاخير او طوالت هغوي ته نوره هم زياته سختي راځي، د خطبې داوړدوالي په هکله دمسجد متوليانو د موصوف امام صاحب توجه راوړ ولي وه چه کومه خطبه چه اوږده لوستل کيږي هغه د مسنون طريقې مطابق مختصر و فرمايي او په خطبه او تقريرونکي دخپلو جذباتو څخه کار اخستلو سره په کوم مسلمان باندي حمله او طعن مه کوي، اوس دغه صورتحال په ليدلو سره اومذکوره وجوه ته په کتلو سره هدايت کړي چه آينده کې به اذان اول نه وروسته په زوره دستور باندي عمل کوم يوازي په عربي خطبه باندي قناعت وکړي چه دغه نوي طريقه دموصوف مسجد په لمونځ کونکو کښې د تفرقي اوجنگ باعث گرځي ددې لپاره چه دمذکوره سختي نه علاوه چه غير عربي ژبه باندي دخپلې لوستلو قايليتو تعداد دلته ډير کم دی او تش په نوم دی، د متوليانو له طرفه امام صاحب ته ددې هم اطلاع ورکول شوي چه که د لمونځ کونکو مخي ته چه بيان فرمايل غواړي نو د جمعي دشپې د ماسختن دلمانځه نه وروسته په کوم کې چه هم سلگونه لمونځ کونکي وي، د صحيح صحيح خطبې مطلب داده په ساده گي سره بيان فرمايل دي اود متوليانو دا هم په خپل مينځ کې فيصله کړي ده چه که دامام صاحب خواهش وي هغه ته به د جمعي دفراغ نه وروسته د تقرير موقع ورکول شي، په دې صورت کې به ډير مخکې راغلي اووړي خلک کورته تلونکي چه څوک غواړي تللي شي په هغوي باندي به کوم جبر نه غورځي نوارشاد دي چه په منښتوله صورت کې د متوليانو دمسجد امام موصوف منع کول شرعادرست دی اوکنه ؟ فقط بينواتوجروا؟

جواب: نومنه الصدق والصواب په سوال کې دامام د څو نواقصو يادونه شوي ده چه ټول په ټول د شريعت دا احکامو څخه خلاف دي دغه احکام په دې روايتونو کې دي (۱)، الاولى عن عمار قال سمعت رسول الله ﷺ يقول ان طول صلاة الرجل وقصر خطبة منة من فقهه فاطيلوا الصلاة واقصروا الخطبة الحديث رواه مسلم (باب الخطبة والصلاة) قلت معنى قوله عليه السلام طول صلاة الرجل يعنى بالاضافة الى الخطبة فان الطول الثقيل قدغى عنه كما سيأتى عن قريب، (۲)

الثانية في الدر المختار باب الجمعة ويسن خطبتان خفيفتان وتكره زيادتهما على قدر سورة من طوال

المفصل وفي رد المختار عن القهستاني وزيادة التطويل مكروهة اه قلت والتقدير بسورة من طوال يراد به التطويل الغير الثقيل كما في الدر المختار باب التراويح عن اجتبي عن الامام لوقره ثلاثا قصار واية طويلة في الفرض فقد احسن ولم يسن فمأظنك بالتراويح اه وبالجمعة رعاية الخفيف واجبة على كل حال، (۳) الثالثة عن ابي هريرة قال قال رسول الله ﷺ اذا صلى احدكم للناس فليخفف فان فيهم السقيم والضعيف والكبير واذا صلى احدكم لنفسه فيطول ما شاء متفق عليه عن قيس بن ابي حازم في حديث طويل قال رسول الله ﷺ ان منكم منقرين الحديث متفق عليه (باب ما على الامام) (۴) اربعة في الدر المختار باب الامامة ويكره تحريما تطويل الصلاة على القوم زائدا على قدر السنة في قراءة واذكارا قلت انظر ما قد سبق تحت الرواية الثانية وفي الدر المختار فصل الامامة في مقدار القراءة المسنونة واختار في البدائع عدم التقدير وانه يختلف بالوقت والقوم والامام وفي رد المختار عن البدائع والجملة فيه انه ينبغي للامام ان يقرأ مقدار ما يخف على القوم ولا يتقل عليهم بعد ان يكون على التمام وهكذا في الخلاصة اه، (۵) الخامسة عن النعمان بن بشير في حديث طويل قال رسول الله ﷺ فمن اتقى الشبهات استبرأ لدينه وعرضه ومن وقع في الشبهات وقع في الحرام كالراعي يرعى حول الحمى يوشك ان يرتع فيه (الحديث متفق عليه) (۶) السادسة في الدر المختار فصل في القراءة ويكره التعيين كالسجدة وهل اتى بفجر كل جمعة بل يندب قراءتها احيانا وفي رد المختار تحت قوله بل يندب بعد كلام طويل حاصل معنى كلام هذين الشيخين بيان وجه الكراهة في المداومة وهوانه ان رأى ذلك حتما يكره من حيث تغيير الشرع والا يكره من حيث ايهام الجاهل الخ. (۷) السابعة في الدر المختار باب سجود التلاوة وسجدة الشكر مستحبة به يفتي لكنها تكرر بعد الصلاة لان الجهلة يعتقدونها سنة او واجبة فكل مباح يودى اليه فمكروه اه وفي رد المختار تحت قوله فمكروه الظاهر انها تحريمية لانه يدخل في الدين ما ليس منه والا حديث كليهما من المشكوة (دعوا وفقهيه روايتونو څخه دغه امورا مستفاد شول (۱) دلمانځه نه دخپلې اوږدول دست خلاف دي اود سنت خلاف کولو باندي دوام کول کراهت شديده وي (۲) دامام داسې کار کول چه جماعت ته تنگسيا اوسختي پيدا کيږي مذموم دي (۳) کوم داسې کار کول چه في نفسه مباح وي مگر به غالب گمان هغه مفضي کوم منکر ته وي دشرع له طرفه سخت قبيح دي هرکله چه دامام افعال ددي احکام خلاف کيدل ثابت شول

نوصاحب قدرت ته بالعمل بندول واجب دی هغه شان چه په نصوصوکې تصریح ده اود مسجد متولیان د قدرت خاوندان دی لهذا په هغوی باندې واجب ده چه ددې منکراتو مخنیوی وکړی . والله اعلم (کتبه اشرف علی ذی الحجۃ ۱۳۵۷ هـ / النور شعبان ۵۸ هـ ص ۸)

دگډ امامت

سوال: (۳۱۸) دگود امامت روادی اوکنه؟

جواب: که خپی سیده نه اود یرې نوتنزیهی مکروه دی کذا فی رد المحتار اول صفر ۱۳۲۹ هـ / تسمه اولی ص ۳۳

په عذر سره په خپو ناسته کونکې امامت

سوال: (۳۱۹) یوسری دقران حافظ هم دی اودومره علم هم ورسره دی چه په مقتدیانو کې دهغه برابر نشته . اودپوخ عمراو یریزگار هم دی مگر په زنگونو کې د درد په سبب دتشهد لپاره دناستی په وخت دخپو په ادرولوسره کینی ، په داسې ترتیب چه دواړه ورنونه دپنډیوڅخه بیلولی خودواړه لاسونه په عادی ډول په ورنوتوباندې ږدی اونور ارکان ، واجبات ، سنن اومستحبات په عادی طریقه اداء کوی . ددې سری امامت سره دوجود تندرست مقتدیانو اوهمدارنگه حافظ دقران موجودوی درست دی اوکنه ، که مکروه وی نوکوم قسم مکروه تحریمی اوکه تنزیهی اوکه مکروه هم نه وی نوترک اولی دی اوکنه اویه مقتدیانو کې چه کوم حافظان خلک دی په هغوی کې هیڅ څوک هم دمذکور شخص سره په علم او فضل کې برابرندی ، اویه عمر کې هم کم دی بعضی وریرونه دی اوبعضی واړه ورونه دی؟

جواب: ددې سری امامت بلاکراهت صحیح دی وفی الدر المختار وقائم الی قوله وکذا با عرج وغیره اولی باب الامامة ، ربیع الثاني ۱۳۳۰ هـ / تسمه اولی ص ۴۱

په قیام باندې چه قادر نه وی دهغه امامت

جواز سره د استحباب ترک امامت دهغه

سوال: (۳۲۰) ددین علماء اوشرع متین مفتیان څه فرمایې په دی مسئله کې چه زه یوه ورځ په مسجد کې وم اود مغرب وخت شواذان ویل کیده چه حافظ صاحب هم راغی مگر په استنجا او اودس کولو باندې یې ډیر ځنډ وشو ، دمسجد ملائمه دلمانځه دکولو وویل اول څو ما عذر

وراندې کړوبیاد وخت دتنگی په سبب دلمانځه کولولپاره کنیاستم^۱ . تکبیر ویل کیده چه یوسری وویلی چه دی پسی لمونځ جائزندی ځکه بل روح حافظ موجود دی خلاصه داده چه ځینې وخت مایېچاره ناپوهه خلک تنگوی دلمانځه دکولولپاره مجبوره کیدلوسره لمونځ کول لازم شی اوس امیدواریم چه کله جائز دی اوکله ناجائز دی دهغه جناب دستخط په کار دی ځکه چه ټولو کې تشویش موجود دی .

جواب: فی الدر المختار وقائم بقاعدیو کع ویسجد وقائم باحدب وان بلغ حدیه الرکوع علی المعتمدو کذا با عرج وغیره اولی اه باب الامامة ، ددې روایت نه معلومه شوه چه دتاسو امامت جائز دی لکن بهتره داده چه ترڅو چه بل ښه امام میسر وی ترهغه وخته لمونځ مه ورکوی ، ۱۸ ذی الحجۃ ۱۳۳۱ هـ / تسمه ثانیه ص ۹۵

د جماعت پابندی لپاره دبالح هک د و هلو حکم

سوال: (۳۲۱) داسې بالغ هک چه دلمانځه دجماعت پابندندی یعنی کله کله خوشریکېږی اوکله ناغه هم کوی ددې تاکید دپابندی کې وهل شرعاڅنگه دی شبهه داسې کیږی چه دجناب رسول الله شریف عبارت واختار ایسر الامرین مالم یکن اثماً؟

جواب: که ددې حدیث دامعنی وی نوافضربوهم علی الصلوة وهم ابناء عشر سنین ، به یې نه فرمایل اوجماعه هم واجب دی چه عملاً دفرض مساوی دی اود احکام عملیه په ډولونو کې دی فقط ۴ ذی الحجۃ ۱۳۳۰ هـ / تسمه اولی ص ۴۲

تجاوز د کراهت دلمانځه دامام مقتدی ته

سوال: (۳۲۲) که دامام په لمانځه کې مکروه شی نومقتدی دهغه نه بیج پاتې کیږی اوکنه؟

جواب: ټپه دی باب کې هیڅ روایت نه دی میلاوشوی ، لکن دقواعد وڅخه داپوهه راځی چه که کراهت دکوم فعل داخل فی الصلاة سره دی مثلاً ترک دواجب ، یا زاید فعل نوهغه کراهت دمقتدی لمانځه پورې متعدی کیږی ځکه چه په دغه صورت کې دهغه لمونځ هم مکروه شوو صلوته متضمنه لصلاة المقتدی اوکه کوم کار خارج عن الصلاة څخه دی لکه دکوم هیئت

^۱ داسانل معذوری نه شی ودریدی ۱۲ مه

فيهم وبان في تقديمهم تنفير الجماعة ومقتضى الثانية ثبوت الكراهة مع انشاء الجهل وفيه بعد اسطر لكن مايجزى في البحر صرح به الاختيار حيث قال ولوعدمت اى علة الكراهة بان كان الاعراض الفضل من الحضرى والعبد من الحر ولد الزنا من ولد الرشدة والاعمى من البصير فالحكم بالضداه ونحوه في شرح الملتقى وشرح درر البحار ولعل وجهه ان تنفير الجماعة بتقديم يزول اذا كان الفضل من غيره بل التنفير يكون في تقديم غيره الخ ج ۱ ص ۵۸۵، ددي عبارت خخه معلومه شوه چه په كوم خلى كې چه د ولد الزنا دامامت خخه جماعت ته نفرت نه وي ددي دافضل والى په صورت كې هغه احق بالامامت دى او هغه خاى كې چه سره دافضليت ددي چه نفرت وي نود كراحت دعلت دبقاء په سبب يعنى نفرت . دهغه امامت مكروه دى حيث علل كون الحكم بالضد يزوال التنفير فحيث لم يزل التنفير لا يكون الحكم بالضد يلاصل اى الكراهة نوبه مسئوله صورت كې د شريف النسب تقديم افضل دى ۲ رمضان المباركى ۱۳۳۳ هـ (تمه ثالثه ص ۲۸)

دامام دلمانځه اور دولو كراحت

سوال: (۳۲۸) يوامام په ركوع دومره خنډ كوى چه مقتدى د ۱۳-تر ۱۷ پوري تسبيح دركوع اوسجدي ويلي شى اوپه تشهد كې دومره تاخير كوى چه مقتدى التحيات ، درود وغيره خخه فارغيدلو سره ددينه دير زيات وخت پوري چپ ناست وي او مقتديان كاريگراومزدوران خلک دى دهمدى لامله دغه تاخير په مقتديانو باندې سخت اوشاق تيريږي اوچه كله امام صاحب ته وويل شى نود هغه خواب دادى چه لمونځ په خشوع اوخضوع سره پكار ده آيادالمونځ بلا كراحت جائز دى اوكنه ؟

جواب: في الدر المختار ويكره تحريما تطويل الصلوة على القوم زاندا على قدر السنة في قراة واذكار رضى القوم اولالا طلاق الامر بالتخفيف (فر) وفي رد المختار و قد تبع الشارح في ذلك صاحب البحر واعترضه الشيخ اسمعيل بان تعليل الامر بما ذكره في عدم الكراهة اذ رضى القوم اى اذا كانوا محصورين ويمكن حمل كلام البحر على غير المحصورين تامل ج ۱ ص ۵۸۲، ددينه ثابت شوه چه په مذكوره صورت كې دامام او بدول مكروه تحريمى دى او تطويل خشوع اوخضوع ته نه ويل كيږي بلكه ددي تطويل خخه دمقتديانو خشوع اوخضوع ورك كيږي ۲ رمضان ۱۳۳۳ هـ (تمه ثالثه ص ۲۷)

احيانا جماعت په ترك كولو كې د شوق ضياع مال غدر كيدلو تحقيق

سوال: (۳۲۹) بنده د پوستكو تجارت شروع كړى دى مگر بنده ته ددي علم نشته دهمدى بخاطر يو بل سړى چه په دى كار به خبر دى بغيره اصل مال دمحت شريك كړى دى اوس ددي كار پوښتل دى چه بعض وختونه دجماعت لمونځ نه شى اداء كولى ، خكه كه بنده دلمانځه لپاره مسجد ته لاړ شى اود دى نه وروسته خه مال خرڅ شى اود قيمت ارزښت دخان سره كړى او بنده ته ونه واني په دى غدر جماعت ترك كول او داسې قسم تجارت كول جائز دى اوكنه ، خكه چه په گوهر بهشتي كې ليكل شوى دى چه كه د غدر لامله په جماعت كې شامل نه شونو جائز دى اوداپه ظاهره خماپه خيال كې يو قسم غدر دى لهذا دحضور خخه پوښتنه كيږي چه دكوم كار خخه د كوم وخت جماعت اكثر ا فو ت شى نو هغه كار كول څنگه دى بينوا تو جروا ؟

جواب: في الدر المختار في اعدا ترك الجماعة او خوف على ماله وفي رد المختار اى من لص ونحوه اذا لم يمكنه غلق الدكان او البيت مثلا ج ۱ ص ۵۸۱ وفي العالم كيري اويخاف ضياع ماله ج ۱ ص ۵۲، ددي روايتونو خخه ددي گنجائش معلوم كيږي مگر د ادعا دت نه گرځوي ، هر كله چه كوم انتظام نشى كيدلى نودغه وخت معذور گرځي گنى كه ممكن وي ددكان په بندولو سره دى جماعت ته حاضر شى اول محرم ۱۳۳۴ هـ (تمه رابعه ص ۵)

دهغه مقتدى لپاره چه صحيح لولى اخوط دادى چه تركت كولو نه وروسته اعاده وكړى دغلط خوان امام پسي چه په غدر او مجبورييت سره لمونځ وكړى

سوال: (۳۳۰) يوسړى قران صحيح لولى مگر دنا سور عذريه سبب ، چه هروخت بهيږي او عدم قدرت په قيام او جلوس ، دست موافق امامت نشى كولى اوتول اوسيدونكي دده دكلى دجواز صلاة په قدر قران نشى لوستلى اوس هغه خه وكړى كه دهغوى سره په جماعت كې شريك كيږي نود هغه لمونځ نه كيږي او هغه لمونځ نشى وركولى دهغه تقاعد عن الجماعة جائز دى اوكنه ؟

جواب: ددي لپاره چه د عموم ابتلاء په سبب بعضى علماؤ داسې اقتداء ته صحيح ويلي دى نو بيا په احتمال صحت تخلف عن الجماعة دوعيد خاى دى اوځيني نور صحيح واني په همدې بناء عدم صحت د صلاة محل د وعيد دى نو جمعابين الادلة احتياط داده چه دجماعت نه تقاعدونه كړي او وروسته دخپل لمانځه اعاده وكړي ۲ ربيع الثاني ۱۳۳۴ هـ (تمه رابعه ص ۲۱)

سوال: (۳۳۱) بکر دیو مسجد امام دی اودقران حافظ هم دی مگرقران ډیر غلط لولی ځینې الفاظ داسې سوزیدلی لولی چه که چاته دمخکې نه هغه الفاظ یادنه وی نویه پوهه کې نه راځی. ددینه علاوه په بعضی ځایونوکې زیردومره اوچتوی چه الف پیدا کیږی مثلاً فقروا فافروا اوفقد اقلح قدا فلاحا وغیره لولی په ځینو ځایونوکې ساکن متحرک لولی مثلاً اهدنا الصراط المستقم اهدنا په کسردها. سره اوځینې ځایونوکې متحرک ساکن لولی لکه الم ترکیف فعل الم ترکیف په سکون دعین سره لولی ددینه علاوه ځای په ځای په مینځ کې وقف کوی اودوقف په وخت دلفظ آخر ساکن نه لولی بلکه همیشه بهی متحرک لولی اویا مخکې روان وی. په کوم لفظ باندې بهی چه وقف کړی وی هغه دوباره نه وائی دداسې حافظ قران پسی لمونځ کول څنگه دی؟ که دهغه پسی لمونځ مکروه یا ناروا وی مگر خلک دی امام وگرځوی نودغه شخص لپاره آیا ترک دجماعت کول پکار دی چه دتولوداسې غلطوڅخه بچ شی؟

جواب: فی فتاوی قاضیخان اما الخطا فی الاعراب اذالم یغیر المعنی لا تفسد الصلوة عندالکمل وان غیر المعنی تغیرافاحشا فسدت صلوته فی قول المتقدمین واختلف المتأخرون فی ذلک ومقاله المتقدمون احوط ومقاله المتأخرون اوسع انتهى مختصراً وفيها ایضاً واماترک المدان لم یغیر المعنی کما فی قوله انا انزلناه انا اعطیناک لا تفسد صلوته اه قلت وکذا المدفیمالیس فیہ کما هو ظاهر) نوکومی غلطیانی چه په سوال کې مذکور دی ددې لپاره چه مغیرد معنی ندی نولمونځ کیږی. کوم سړی چه داسې غلطیانوڅخه محفوظ وی هغه ته ترک دجماعت ندی پکار والله اعلم ۱۸ ربیع الاول ۱۳۲۱ هـ امداد ص ۱۱۱ ج ۱

دجماعت په لمانځه کې تراص او الزاق معنی

سوال: (۳۳۲) نن صبا دلته دغیر مقلدی ډیر زیات زور اوشور کیږی حتی چه په لمانځه کې ویل کیږی چه بجلک دبجلک اوگوتی دگوتو سره یو ځای کولوسره اودریږی اودیر خلک دریږی هم؟

جواب: فی مشکوٰۃ باب تسویه الصف عن انس قال قال رسول الله ﷺ سووا صفوفکم وقاربوا بینها وحازوا بالاعتناق الحديث رواه ابو داؤد عن ابی امامة فی حدیث طویل قال قال رسول الله ﷺ سووا صفوفکم وحازوا بین مناکبکم الحديث رواه احمد، په اول حدیث کې درصوا نه وروسته قاربوا راغلی دی ظاهره ده چه که تراص په معنی دمسامت اقدام وغیره واخستل شی نودقاربوا سره به منافى وی چه مقاربت غواړی عدم مسامت، لکه چه ظاهره

ده. ددینه معلومه شوه چه مقصد مقاربت دی ددې مبالغه تراص یا په بعضی حدیثونوکې الزاق فرمایلی دی اوورپسی بهی چه حادوا راغلی گوید هغه تفسیر دی. او ددې تعبیر په بل حدیث کې په حادوا بین مناکبکم سره کړی دی وهذا ظاهر جداً والله اعلم وعلمه اتم واحکم ۲۹ رمضان ۱۳۲۳ هـ امداد ص ۷ ج ۱

سوال: (۳۳۳) دلته یومولوی صاحب چه خپل شمیر په اهل حدیث کې کوی لکن یو بزرگ اوهو ښار سړی دی. نن صبا بهی تشریف راوړ بهی دی په مسجد کې دجماعت لمونځ همغه ورکوی. هغه په صف ترلوکې الزاق الکعب ته ډیر رواج ورکړی دی هر سړی په جماعت کې خپی دخپل څنگ والاو دخپل سره نښلوی په دی کې څو نقصانه وی اول ددواړو خپو په مینځ کې دیوه انسان نه زیاته فاصله وی دوهم دچاچه قدمونه واړه دی اود صف څخه شاته معلوم کیږی یعنی ددی اوږه دهغوی له اوږه سره نه یو ځای کیږی دریم کله چه سجدی ته ځی نودتولولو خپی دخپل ځای څخه پورته کیږی بیا کله چه دوهم رکعت ته ودریږی نود خپو په طرف ملتفت کیږی ددوهم دواړه طرفونه پورته کولوسره یو بل سره یو ځای کیږی دغه غیر مومار بهی حرکت او التفات په مکروه فکر کولوسره په خپلې طریقې باندې قائم پاتې شوم اویم په بعضی حضراتو ماته وویل نوماخواب ورکړو چه ځماد فعل سره دتاسو څه بحث دی؟ لکن یوه ورځ ممدوح مولوی صاحب په دی باندې زه ملامت کړم اووی ویل ته دموکدوستنوتارک بهی ماوویل چه ددې سنت والی غیر ثابت دی نوتاسی په ما باندې افتراء کوی دتاسو ته مناسبه نده هغه په ثبوت کې دنعمان بن بشیر روایت چه دهغه جزئیه داده «رایت الرجل من یلزم منکبه بمنکب صاحبه وکعبه بکعبه» اود حضرت انس روایت فکان احدنا یلزم منکبه بمنکب صاحبه وقدمه بقدمه فی الصف رواه البخاری پیش کړل ماوویل داول حدیث څخه مواظبت نه راووخی اودثانی حدیث څخه دالزاق الکعب استدلال صحیح ندی. ډیر خفه شویا بهی وویل چه خپل شبهات تحریر ایش کړه زه به ستا اطمینان وکړم مایوه برخه تقریر لیکلونه وروسته ولیکه ترننه پورې بهی ځواب ندی را کړی په دی شبهه ټول خلک بیادالزاق الکعب تارک شول اوس تاسو ته عرض دی چه دایبان مفصلاً تحریر وفرمایې چه ځما اودخلکو اطمینان وشى؟

جواب: ټپه دې باب کې مختلف الفاظ راغلی دی دبخاری الفاظ خو په سوال کې مذکور دی. او په سنن ابوداؤد کې دنعمان بن بشیر څخه دغه الفاظ راغلی دی «قال فرایت الرجل یلزم منکبه بمنکب صاحبه ورکبته برکبة صاحبه وکعبه بکعبه» اود حضرت انس څخه مرفوعادغه الفاظ دی قاربوا بینهما وحازوا بالاعتناق اود عبدالله بن عمر څخه مرفوعادغه الفاظ دی

خاذا وبالمناکب اود امریقینی دی چه ددی تولو عبارتو نومعبر عنه یودی دهغه خُخه کله په الزاق سره تعبیر کړی او کله په مقاربت سره کله په محاذات سره د دینه معلومیږي چه محاذات او مقاربت ته الزاق ویلي شوی دی مبالغه فی المقاربة دوهم که دالزاق حقیقی معنی واخستل شی نو الزاق المناکب او الزاق الکعب په دی صورت متعارف اومعتاد کي جمع کیدلی نشی ، چه مصلی په قدمونو کي ښه انفراج پریښودی ځکه چه په دی کي الزاق الکعب خویه وی لکن الزاق المناکب به نه مراعات کیږی ، کوم شخص ویلی شی چه الزاق المناکب اصل دی لوالزاق الکعب غیر مقصود دی ، دریم دالزاق الکعب چه کوم صورت هم واخستل شی دالزاق الرکب سره ددی تحقیق هیڅ صورت نشته ځکه درکبه په معنا د زنگون الزاق دبلې رکبی سره هغه وخت کیدلی شی چه دواړه سره متقابل اومتواجه وی لکه چه ظاهره دی البته محاذات درکب په هرحال ممکن دی ددی وجوهو خُخه ثابته شوه چه دکوم الزاق دعوا کولی شی حدیث په هغه باندې دلالت نه کوی بلکه دفرجاتو دپریښودو دمانعت سره دهغه نفی کیږی ، والله اعلم وعلمه اتم ۹ شوال ۱۳۲۳ هـ ، امداد ص ۸ ج ۴

تحقیق دصحت اقتداء اولوی مسجد لوی فصل سره سره

سوال: (۳۳۴) ستاسویه خدمت کي داعرض دی چه دگوهر بهشتی مطبع مجتبايي صفحه ۵۵ مسئله نمبر ۷ کي راغلی دی که مسجد دیر لوی وی ، په همدی ترتیب که کور لوی یا ځنگل وی اود امام مقتدی ترمینځ دومره خالی میدان وی چه دوه صفه پکي راتلی شی نودغه دوه ځایونه یعنی هغه ځای چه مقتدی ولاړدی او هغه ځای چه امام ولاړدی مختلف گڼل کیږی او اقتداء به درسته نه وی د دینه معلومیږي چه دگرمی په موسم کي چه خانه کعبه ته متصل ختیځ طرف ته امام ولاړوی بودوه صفه هم دهغه سره ولاړوی دهغوی اقتداء خوصحیح کیږی اودیرصفونه دشل پنځه ویشته صفه په فاصله باندې ولاړوی ، په مینځ کي ځای خالی پروت وی دهغوی اقتداء نه صحیح کیږی اوس دسوال مقصود دادی چه دبنده څوکاله هلته قیام و اولمونځ به په فاصله والاجماعت کي شریکیدوسره کړی دی اوس هغه اقتداء صحیح نه وی نولمونځ وشواوکنه ، که درست نه دی نوڅه کول پکار دی ، دډاکي دبعضو علماؤنه می پوښتنه وکړه خوشا ورکونکي خواب ندی ملا شوی ، حضرت چه څه فرمایي هغه به انشاء الله په عمل کي راولم ؟

جواب: د دیر لوی مسجد مثال به په درمختارو غیره کي قدس مسجد لیکلی نومسجد حرام هومره لوی ندی ، دهمدی لپاره هلته کوم اشکال نشته او په ردالمحتار کي دنوازل خُخه دجامع

قدیم خوارزم هم په مثال کي راوړی دی اودهغه صفت داسي لیکل شوی فان ريعه علی اربعة الی اسطوانة اود جامع قدس په تفسیر کي لیکل شوی دی اعنی مایشمل علی المساجد الثلاث الاقصی والصخرة والبیضاء کذا فی البزازیة په دی باندې هم هماغه تفریح ده والله اعلم ، اود عالمگیریه په باب خامس فی الامامة فصل رابعه کي په مسجد کي علی الاطلاق فصل غیر مانع عن الاقتداء ویلی دی اگر که خومره لوی مسجد چه وی عبارت ها والمسجد وان کبر لا ینح الفصل فیه کذا فی الوجیز للکردری نود بهشتی گوهر مسئله په یوه روایت دتفصیل محتاج او په بل روایت غیر معمول بهابه وی ، اشرف علی ۲۳ رمضان ۵۲ هـ ، النور ص ۱۰ ، جمادی الثاني ۱۳۵۷ هـ

دناسق امام پی دلمانځه دجواز حکم اوعدم کراهت د اضطرار په وخت کي

سوال: (۳۳۵) دهغه جامع مسجد پیش امام چه په زرگونه مخلوق هلته لمونځ کوی یوجاهل ، سودخور ، بخیل ، بی تقوی ، متعلق ، کاذب ، او حریص وغیره وغیره سړی دی په جماعت کي عالم ، فاضل ، زاهد ، عابد ، قاری اومتقی داخل دی نولمونځ دهغوی څنگه دی ، اکثر قوم ناخوښه دی یوازی دحکومت له طرفه دوراثت په طریقه هغه پیش امام مقرر شوی دی ټول خلک دحکومت لخوا مجبوره دی شرعا باید څه وکولی شی ؟

جواب: باید صبر وکولی شی دحکومت سره مخالفت ښه ندی ، ددی لپاره چه مقتدیان دامام په لری کولو قادر ندی نودا ټول کراهت به په امام باندې وی ، دمقتدیانو لمونځ به بی کراهته صحیح وی ، اتمه اولی ۳۱۵

په شان باندې دمقتدی متکي کول کله چه امام په لمانځه کي پی اودسه شی

سوال: (۳۳۶) زید امام لمونځ ورکولو په کوم رکعت کي هغه پی اودسه شوددی لپاره چه دده شاته کوم مقتدی دلمونځ ورکولولایق نه و لهذا هغه غوښتل چه لمونځ پریږدی او علیحده شی ، دجماعت ښی اوچپ طرف دامام څخه لس یا پنځلس لمونځ کونکي مخامخ تیر شودامام ځای ته راتلوسره ودریده اولمونځ به ورکړو آیا په دی صورت کي دټول لمونځ صحیح شواوکنه فقط ؟

جواب: صحیح شوی الدر المختار باب الاستخلاف ولم یقدم احدولونفسه ولی ردالمحتار اشارالی انه یصیر خلیفة اذا قدمه الامام او احد القوم او تقدم بنفسه كما قدمناه عن النهر - فقط یکم جمادی الاولی ۱۳۲۲ هـ ، امداد ص ۵۰ ج ۱

دینیوی او شروی غرض لپاره په غیر عربی ژبه

باندې په سجدي کولو کې دعاء د حکم تفصیل

سوال: (۳۳۷) دلمانځه په مینځ دعاء په باره کې یو خط د یو صاحب په لاس د دې ځای یو عالم ته راغلی دی چې د دې عریضی سره یوځای یې ستاسو خدمت ته درلیرم ځکه ځمادې په مضمون کې شک دی لېذا تاسو عالی خدمت مکلف دی چې دلاندې سوالونو د باصواب ځوابونو څخه معزز و فرمایې (۱) په فرض یا سنت لمانځه کې په سجدي پایه بل کوم رکن کې په عربی پایه کومه بله ژبه کومه غیر منقوله دعاء دنیا او آخرت لپاره کول جائز دی او کنه؟ (۲) دلمانځه په دوران کې مطلقاً کومه دعاء مفسده دلمانځه ده او کنه؟ خصوصاً په سجده کې وروسته د تسبیح څخه د هغه خط نقل دادی، په سجدي کې دعاء کولو متعلق صفاحدېثونه دی هوداربتیا دی چې د تسبیح نه علاوه دادې او تسبیح مقدمه ده په مشکوٰۃ کتاب الصلاة باب السجود کې راغلی دي کان النبی ﷺ يقول فی سجوده اللهم اغفر لی ذنبی کله دقه و جله واوله و اخره وعلانیته و سره رواه مسلم او په مسلم کې دی وگوره مشکوٰۃ کتاب الصلوة باب السجود قال قال رسول الله ﷺ اقرب ما ینکون العبد من ربه و هو ساجد فاکثروا لدعاء دلته نې په سجدي کې په خصوصیت سره دعاء د کثرت حکم ورکړی دی د دینه علاوه نور هم حدیثونه شته خودا دوه کافی دی در رسول الله ﷺ عمل هم دی چې د ماثوره تسبیحاتونه علاوه به یې په سجدي کې دعاء هم کوله او د احکم هم دی چې په سجدي کې دعاء ډیره کوی نو هر کله چې دعاء حکم دی نوچه په کومه ژبه یې انسان غواړی و دی غواړی، یو سړی په عربی نه پوهیږی هغه په خپله ژبه باندې دعاء کولو سره دغه حکم پوره کولی شی د مسلمانانو لومونځونه د همدې لامله بې اثره دی چې په لمانځه او خصوصاً په سجود کې د کثرت دعاء څخه کار نه اخلی آه؟

جواب: دومه الصدق والصواب اولاً لاندې مقدمات وړاندې کولی شی سره د دلایلو یې (۱) دعاء اطلاق په حدیث باندې هم راغلی: عن جابر قال قال رسول الله ﷺ افضل الذکر لاله الا الله و افضل الدعاء الحمد لله رواه الترمذی و ابن ماجه مشکوٰۃ ج ۱ ص ۱۹۲، په فرض لمونځ کې اصل جماعت دی او په جماعت کې اصل تخفیف دی، عن ابی هريرة قال قال رسول الله ﷺ اذا صلی احدکم للناس فلیخفف فان فیهم السقیم والضعیف والکبیر و اذا صلی احدکم لنفسه فلیطول ماشاء متفق علیه مشکوٰۃ ج ۱ ص ۹۳، تطویل صلاة او ادعیه طویل د مقدمې په قرینه

په نوافلو پورې مخصوص دی: ویویده ماروی عن محمد مسلمة قال ان رسول الله ﷺ اذا قام یصلی تطوعاً قال الله اکبر الی قوله اللهم انت الملك لا اله الا انت سبحانک و بحمدک ثم یقرأ واه النسائی مشکوٰۃ ج ۱ ص ۷۰، (۴) په رکوع او سجده کې اصل او مستمر سنت تسبیح ده عن حذیفه انه صلی مع النبی ﷺ وکان یقول فی رکوعه سبحان ربی العظیم و فی سجوده سبحان ربی الاعلی الحدیث رواه الترمذی و ابوداود و الدارمی و النسائی و ابن ماجه ص ۷۵ ج ۱ مشکوٰۃ (۵) دعاء اصل ځای په لمانځه کې د قعدې حالت دی د درود شریف نه وروسته عن فضالة بن عیبة قال بینما رسول الله ﷺ قاعد اذ دخل رجل فصلی فقال اللهم اغفر لی وارحنی فقال رسول الله ﷺ عجلت ایها المصلی اذا صلیت ففعدت فاحمد الله بما هو اهل و وصل علی ثم ادعه قال ثم صلی رجل اخر بعد ذلك فحمد الله و صلی علی النبی ﷺ فقال له النبی ﷺ ایها المصلی ادع تحب رواه الترمذی و روى ابوداود و النسائی نحوه مشکوٰۃ ج ۱ ص ۷۸، په دی مقدماتو کې د تامل کولو سره معلومیږی چې د فرضو په سجدي کې دعاء عادت گرځول د سنت د قواعدو خلاف دی د څو وجهو لامله اول هغه د صلاة د تطویل موجب دی چې په فرضو کې د جماعت په حالت کې ناخوښ دی او د جماعت پرې بنسودل خپله ناخوښ دی خصوصاً کله چې د دې باب دعاهم ملحوظ و گرځول شی د کوموچه اهتمام وړاندې چې د دینه وړاندې به درود هم وی د اتول یوځای کیدلو سره ډیر تطویل جوړیږی، دوهم تغیر د محل دعاء دی د قعود د حالت دریم د اصل وظیفې د سجدي څخه عدول دی چې اکتفاء ده په تسبیح باندې همغه شان چې د نصوصو د ظاهر مقتضی ده اوسو کد سنن ډیر احکم د فرض مشابه دی، نو هغه هم احتیاطاً د هغو سره ملحق ویل کیږی نو په کومو حدیثونو کې چې دعافې السجود واره دی یا څومو محمول ده په فعل احیاناً باندې، پایه نوافلو باندې او بعضی نې محمول کوی په مطلق حمد، ثنا او تسبیح باندې ترڅو د نصوصو او روایتونو او دهغوی د مقتضیاتو او قواعدو کې تعارض نه وی نو دا خبری اتري په مطلق دعاء کې دی اوس په خصوصیت کې باقی پاتې شوی بحث دعاء بالعربیة و حرم بغيرها په نهر او رد المحتار کې راغلی دی، قال فی غرر الافکار شرح درر البحار فی هذا الغل و بکرة الدعاء بالعجمية لان عمر لم ی عن رطانة الاعاجم اه الی قوله ولا یعدان ینکون الدعاء بالفارسية مکروها ثم عافی الصلوة و تزیها خارج جهاج ص ۵۴۳، د دې روایت څخه معلومه شوه چې په لمانځه کې دننه په غیر عربی ژبه باندې دعاء کول حرام یا مکروه تحریمی دی

اود حضرت عمر اثر په همدې باندې محمول دی او همدارنگه داوچه هم ظاهره ده چه کله هم کوم عجمي ته ددې اجازت ندی ورکړی، او پاتې شوه داچه یې پوهی دعا کي حضور ته وی نود داسې مختصر و د عاگانو کوم چه په لمانځه کې په خپل ځای کې لوستل کېږي چاته پوښتلوسره ترجمه ياد هغه حاصل معلوم کول اود هغه استحضار ول د شواردي گني داسې عذر کېدلو کېدلوسره د قران مجید په ځای کې دهغه ترجمه لوستل په لمانځه کې راني به ورکول راشي ۲۹ ربيع الآخر ۱۳۳۴ هـ (نهمه رابعه ص ۲۷)

په فجر، ظهر او عشاء لمانځه کې د قبله سنوله اداء نه بغير دامامت عدم کراهت

سوال: (۳۳۸) د دين علماء په دې مسئله کې څه فرمايې چه د فجر، ظهر، عصر يا عشاء په وخت کې د فرض نه وړاندې مقتدي ستونه کوي او امام صاحب يې له کوم عذري يا بلا عذره ونه کړي په جماعت کې خوبه کومه شبهه د کراهت نه وي؟

جواب: نشته ۱۹ ذی الحجه ۱۳۳۸ هـ (حوادث خامسه ص ۳۷)

د جامع مسجد فضليت

سوال: (۳۳۹) (۱) پنځه وخت لمونځونه په جامع مسجد کې کول افضل دي او که دمحلې په مسجد کې د جماعت سره کول افضل دي؟ (۲) اود افضليت د جمعې د لمانځه پورې دي او (۳) که عام دي؟

جواب: (۱) دمحلې په مسجد کې (۲) هو د غير اهل محلې لپاره (۳) هو د اهل محلې لپاره فقط ۲ رمضان ۱۳۳۰ هـ

د لمونځ کونکو د ابللو حکم د لمانځه ادا کولو لپاره په مسجد کې

سوال: (۳۴۰) (۱) څمونږ په محله کې انتظام و شو چه پنځه وخته هر لمونځ کونکي د لمانځه لپاره راوغوښتل شي د همدې لپاره څوارلس انسانان ټاکل شوي دي، کله چه اذان وشي په همدې وخت هغه ټول سريان په محله کې اوازونه کوي راشي لمونځ کونکو لمونځ تيار دي په مسجد کې اذان شوي او هغوی د خپلو کورونو څخه راوتلوسره ادميان راغواړي مسجد ته راځي داسې کول درست دي او که نه؟ يوه مولوي صاحب وفرمايل چه دا بدعت او مکروه دي؟

جواب: ماته هم همدا معلومېږي ۱۳۳۹ هـ

سوال: ۳ او که اذان نه وروسته د مسجد د مينځ نه مؤذن يابل آدمي د لمونځ کونکو دعوت وکړي نو بيا هم جائز دي او که او که جائز دي نو مکروه وغيره خوندي؟

جواب: همغه حکم دی (پورتني تاريخ)

باب ما يفسد الصلوة وما يكره فيها

په لمانځه د تنغي بالقران حکم

سوال: (۳۴۱) که کوم سړي قران شريف د تنغي په طرز اداء کړي دهغه پسي لمونځ درست دي او که نه؟

جواب: که دغه لوستونکي محض تحسين داواز کوي نوعين بڼه والي دي اود داسې پسي لمونځ جائز بلکې افضل دي (عن البراء بن عازب قال سمعت رسول الله ﷺ يقول حسنوا القرآن باصواتکم فان الصوت الحسن يزيد القرآن حسنا رواه الدارمي، او که حرف دومره ټيټ او پاس کوي چه الفاظ او معنا گاني ورڅخه متغير او غلطېږي نودهغه خپل لمونځ هم نه کېږي ۱، دهغه پسي د مقتديا توبه څنگه وشي (عن حذيفة قال قال رسول الله ﷺ اقرؤا القرآن بلحون العرب واصواتها واياکم ولحون اهل العشق ولحون اهل الكتابين وسيجي بعدي قوم يرجعون بالقران ترجيح الغناء والنوح لا يجاوز حناجرهم مفتونة قلوبهم وقلوب الذين يعجبهم شائهم رواه البيهقي في شعب الايمان وروين في كتابه ۱۲ من المشکوٰه في کتاب فضائل القرآن والله اعلم (امداد ج ۱ ص ۱۲)

دامام په محراب کې داو دريدلو د کراهت معنی

سوال: (۳۴۲) مسجد د محراب نه علاوه د مسجد په صحن کې د محراب په برید و دریدلو سره د مقرر امام جماعت کول جائز یا کراهت دي او که نه؟ او علماء کرامو چه غیر محراب کې ودریدل مکروه لیکلي دهغي څه معنا دي؟ او تودوخه د جماعت د تبدل لپاره شرعي عذر کېدلی شي او که نه؟ د ځينو علماؤ رواج دي چه د مسجد په محراب کې ودریدلو سره جماعت کول ضروري گڼي، برابره خبره ده چه کوم قسم تکلیف وي او طبیعت د قاعدې سره سم د لمانځه په طرف متوجه وي او که ددې کوم سند شته او که نه؟

یعنی کله چه په معنی کې هم تغیر او فساد راشي او که یوازي حرفونه لاندې شي او په معنی کې فساد نه وي نو وايه چه لمونځ کېږي خوشديد کراهت به وي ۱۲ منه

جواب: فی رد اختیار (تبیہ) یفهم من قوله اولى سارية كراهة قيام الامام في غير اعراب ويؤيده قوله قبله السنة ان يقوم في اعراب وكذا قوله في موضع اخر السنة ان يقوم في اعراب وكذا قوله وسط الصف الا ترى ان اعراب مناصبت الاوسط المساجد وهي قد عينت لمقام الامام الا والظاهر ان هذا في الامام الراتب لجماعة كثيرة اه لا يلزم عدم قيامه في الوسط فلو لم يلزم ذلك لا يكره تأمل ددي عبارت ۱ خخه واضحه معلوم يري چه دمحراب محاذي صحن كي دريدل بلا كراهته جائز دي بلكه وروستي عبارت خخه خود امفهوم يري چه دمحراب محاذ هم نه وي مكره دصف مينخ وي دغه وخت هم جازي دي نو معلومه شوه چه د فقهاويه قول كي دمحراب خخه مينخ دمسجد يا صف مراد دي اوس گرمي دمكان دتبدل لپاره دعذر كيديل داستفسار محتاج پائي نه شو او پدي باب كي كوم مرفوع فعلى حديث له سترگونه نه دي تيرشوي البته قولي حديث غالباً به ابو داود كي شته توسطوا الامام وسدوا الخلل، ددينه هم دمذكوره حكم تاييد كي يري او كه د حضور نيست دغير مسجد دحالت سفر لمونخ كولونه استدلال وكولي شي، چه هله محراب هم نه نو نمكان لري، او دي تقرير سره درسم مذكور في السؤال بي اصل والي هم ظاهر شو (امداد ص ۳۵ ج ۱)

سوال: (۳۴۳) دجماعت په وخت كي دمسجديه دروازه كي دخلكو ودريدل څنگه دي اوچه كله محراب دومره غوچ وي چه امام بالكل په كي پتيډونو دامام داسي محراب كي ودريدل څنگه دي؟

جواب: في رد اختار في مكروهات الصلاة وقيام الامام في اعراب لا وجوده فيه وقدماه خارجه لان العبرة للقدم مطلقاً وان لم يشبه حال الامام ان علل بالثبته وان بالاشتباه ولا اشتباه فلا اشتباه في نفى الكراهة وفي رد اختار سواء كان اعراب من المسجد كما هو العادة المستمرة اولا كما في الحروفه عن الولوالجية اذ لم يضق المسجدين خلف الامام لا ينبغي له ذلك لانه يشبه بتان المكانين وفيه بعد صفحة وحكي الخلواتي عن ابي الليث لا يكره قيام الامام في الطاق

په شامي ص ۲۷۵ باب الامامة كي مذكور دي تنبيه في معراج الدراية من باب الامامة الاصح ما روي عن ابي خنيفة انه قال اكره للامام ان يقوم بين السارين اوزاوية اوناحية المسجد والي سارية لانه بخلاف عمل الامة اه وفيه ايضا السنة ان يقوم الامام از اوسط الصف الا ترى ان اعراب مناصبت الاوسط المساجد وهي قد عينت مقام الامام اه وفي التنازخانية يكره ان يقوم في غير اعراب الا بضرورة او مقتضاه ان الامام لو ترك المحراب وقام في غيره يكره لو كان قيامه وسط الصف لانه خلاف عمل الامة وهو ظاهر في الامام الراتب دون غيره فاعتنم هذا الفائدة فانه وقع السؤال عنها ولم يوجد نص فيها اه، دا عبارت د عبارت منقوله في الجواب سره معارض ده دهندي لپاره په خواب كي ددي لحاظ ساتل هم يكاره ۱۲ تصحيح الاختلاط ص ۷

عند الضرورة بان ضاق المسجد على القوم وفي رد اختار باب الامامة في الكلام على الصف الاول هكذا يعلم منه باولي ان مقصورة دمشق التي هي في وسط المسجد خارج الخائط القبلي يكون الصف الاول فيها مبلي الامام في داخلها وما اتصل به من طرفيها خارج عنها من اول الجدار الى اخره فلا ينقطع الصف بينها كما لا ينقطع بالنير الذي هو داخلها فيما يظهره ددي روايتونه خواصه معلوم شول اول دامام دمحراب دننه او دريدل چه قدم هم دننه وي مكروه دي، دوهم داچه كه ضرورت وي نو مكروه ندي دريم داچه دصف دانقطاع ذكرهات موجب دي نو دمسجديه دروازو كي دننه ودريدل دصف انقطاع موجب دي، لهذا مكروه به وي، ويتايد بحديث رواه الترمذي عن عبد الحميد بن محمود قال صليت خلف امير من الامراء فاضطر ثلث الناس فصلينا بين السارين فلما صليت قال انس بن مالك كنا نقي هذا على عهد رسول الله ﷺ لاني به ضرورت كي دا هم جائز كيدي شي، والله اعلم وعلمه اتم واحكم ۱۷ القعدة ۱۳۲۳ هـ امداد الفتاوى ص ۲۷ ج ۱

دامام ودريدل په محراب كي

سوال: (۳۴۴) دمسجديه دهليز كي دامام ودريدل څنگه دي په دليل سره وفرمايي؟

جواب: في الدر المختار مكروهات الصلاة وقيام الامام في اعراب لا سجوده فيه وقدماه خارجه لان العبرة للقدم مطلقاً وان لم يشبه حال الامام الخ وفي رد اختار اقتصر عليه في الهداية واختاره الامام السرخسي وقال انه الاوجه الخ ج ۱ ص ۲۷۵، دامام دمسجديه دهليز كي داسي ودريدل چه خبي ني هم دننه وي مكروه دي فقط والله تعالى اعلم ۷ ربيع الثاني ۱۳۲۵ هـ امداد ص ۸۹ ج ۱

په محراب كي دلما نضه حكم

سوال: (۳۴۵) محراب په مسجد كي دننه دي اوكنه كه يوازي محراب كي ودريدلو سره لمونخ وكولي شي صحيح به وي اوكنه په هر صورت دصحت صورت كوم دي فقط؟

جواب: في الدر المختار باب ما يفسد الصلوة وما يكره فيها وقيام الامام في المحراب لا سجوده فيه وقدماه خارجه الخ، ددينه ثابته شوه چه په محراب كي ودريدلو سره لمونخ كول مكروه دي، اكر كه محراب په مسجد كي داخل ده، تنه اولي ص ۱۸

امام نه دفتح ورکولو دغير مفسد کيدلو حکم اگرکه ددری ايتونونه وروسته دی:

سوال: (۳۴۶) په فرض لمانځه کې وروسته دلوستلو ددری ايتونوکه امام ته دمری ضرورت شوکه مقتدی مری ورکړه نولمونځ خواسديا مکروه نه کيږی نوکه فاسديږی نودچا فاسد شو اوس مکرر لوستل پکار دی؟

جواب: فوراً ويل ياد امام منتظر کيدل چه ماته څه وايه نوبهترنده بلکه بهتره داده چه دبل ځای نه به شروع کړي واي، يابه په کافي اندازه لوستل کړی وی نورکوع به کړی وی لکن بياهم که مقتدی وويلی اوامام واخستله نودهيجابه لمانځه کې خلل نشته (في الدر المختار باب مايفسد الصلاة بخلاف فتحه علی امامه فانه لايفسد مطلقا لفتح واخذ بكل حال وفي رد المحتار قوله بكل حال ای سواء قرأ الامام قدر ما تجوز الصلوة ام لا انتقل الى اية اخرى ام لا تكرر الفتح ام لا هو الاصح فحرث قال بعد اسطرتمه يكره ان يفتح من ساعته كما يكره للامام ان يلجته اليه بل ينتقل الى اية اخرى لا يلزم من وصلها ما يفسد الصلوة اولى سورة اخرى او يركع اذا قرء قدر الفرض كما يجزم به الزيلعي وغيره وفي رواية قدر المستحب كما جرحه الكمال بانه الظاهر من الدليل واقره في البحر وانهر فقط والله تعالى اعلم، ۵ شعبان ۱۳۲۲ هـ، امداد ص ۵۵ ج ۱.

سوال: (۳۴۷) که امام زیات ددری ايتونو دلوستلونه وروسته سهوه شی، مقتدی هغه ته مری (فتح) ورکړی نو امام بهې واخلي اوکنه مشهور داده چه که امام فتح واخستله نولمونځ نه کيږی بيا دوه خل لمونځ کول ضروری دی، اوکه امام فتح وانه خسته نو ويونکي لپاره دوه خل لمونځ کول پکار دی ماويل لمونځ کيږی یو صاحب وويلی چه دامام شافعی په مذهب کې کيږی دحنفی په مذهب نه کيږی آیا په حنفی مذهب کې دننه په دی مسئله کې اختلاف شته؟

جواب: هو اختلاف شته خو صحيح داده چه نه دامام لمونځ فاسد شو او نه دمقتدی فی العالمگیریه باب مفسدات الصلوة ومکروهاتها وان فتح علی امامه لم تفسد اى قوله قالوا هذا اذا ارتج عليه قبل ان يقرأ قدر ما يجوز به الصلوة او بعد ما قرأ ولم يتحول الى اية اخرى وامام اذا قرأ وحول ففتح عليه تفسد صلوة الفاتح والصحيح انه لا تفسد صلوة الفاتح بكل حال ولا صلوة الامام لو اخذ منه على الصحيح هكذا في الكافي، ۵ ربيع الثاني ۱۳۴۲ هـ، رتبه خامسه ص ۲۵۷.

په لمانځه کې دتنحنج (څاری تازه کولو) حکم:

سوال: (۳۴۸) په لمانځه کې مطلقا تنحنج جائز بلامکراهت دی اوکنه؟ او چه تحسين صوت لپاره امام اومقتدی تنحنج وکړی نوڅه حکم دی؟

جواب: في الدر المختار والتنحنج بحرفين بلا عذر امام به بان نشامن طبعه فلا او بلا غرض صحيح فلو لتحسين صوته اوليهتدی امامه اولاً علامه انه في الصلوة فلا فساد على الصحيح (جلد اول ص ۲۴۷ باب المفسدات) ددي روايت څخه معلومه شوه چه که تنحنج بلا اختيار وي هم جائزه اوکه دتحسين صوت لپاره وي نوهم درست دی اوامام او غير امام پدي کې يوشان دی، والله اعلم، ۲۰ رمضان ۱۳۲۲ هـ، امداد ص ۵۲ ج ۱.

په لمانځه کې دتاوه حکم:

سوال: (۳۴۹) عرض دادی جناب عالی چه دزيور بهشتی يوځای کې يوی مسئلی باندې دکم فهمی لامله پوه نشوم، مهرباني فرمايلوسره دهغه تحرير وفرمايې په دريمه صفحه ددوم حصی دزيور بهشتی کې دلمانځه په مسئله کې اه ياوه، ياف، ياهای اوواني، يابه زور سره وژاړی نولمونځ له مينځه لاړ، البته که دجنت، دوزخ په يادولوسره زړه دک شى اوپه زور سره اواز راوځی نولمونځ نه ماتيږی ۱۲ ددي عبارت معنی داسې اخلم چه که په لمانځه کې بهې آه ياف ياهای وويلی يابه په زوره وژړل نولمونځ تلل دی، اوچه دجنت اودوزخ په يادولوسره زړه راک شى اوپه زور سره دژړا اواز وځی نولمونځ نه ماتيږی اوکه آه ياف ياهای وواني نوهم لمونځ تللی دی زما داپوهه صحيحه ده اوکه غلطه تحرير وفرمايې؟

جواب: في الدر المختار والائين والتاوه والتايف والبكاء بصوت يحصل به حروف موجه اومصيبة قيد للاربع الاربعة لا يملك نفسه عن انين وتاوة لانه حينئذ كعطاس وسعال وجشاء وتقاؤب وان حصل حروف للضرورة لا لذكر جنة اوناووف رد المحتار لا لذكر جنة اوناوولان الاين ونحوه اذا كان بذكرهما صار كانه قال اللهم اني اسئلك الجنة وان كان من وجع اومصيبة صار كانه يقول انما صاب فعزوني كذا في الكافي اه ملخصاً ج ۱ ص ۲۴۷، ددي عبارت څخه معلومه شوه چه که ددوزخ او جنت دپادڅخه آه اواف وغيره هم دخولي نه رابهرشی دغه وخت هم لمونځ نه فاسديږی نودزيور بهشتی عبارت صاف ندی هرکله چه په هغه کې دادی چه په زور سره اواز راوځی هملته داوچتيدل هم پکارول چه اف يا آه وغيره راووت (ترجيع خامس ص ۱۳۱).

په لمناښه کې د شان سولول

سوال: (۳۵۰) په لمناښه کې سولول موږل درست دی اوکنه؟

جواب: فی الدر المختار وکړه کفه ای رفعه ولولتراب کمشمرکم او ذیل وعنه به ای بنویه وچسوده للنبی لا حاجة فی رد اختار قوله حاجة کحک بدنه لشی اکله واضره وسلت عن یومه ویشغل قلبه وهذا لو بدون عمل کثیر قال فی القیض الحک بیدواحدة فی رکن ثلاث مرات یفسد الصلوة ان رفع یده فی کل مرة اوفی الجوهره عن الفتاوی اختلوا فی الحک هل الذهاب والرجوع مرة اوالذهاب مرة والرجوع اخرى جلد ۱ ص ۲۹۹ مکروهات ددی روایت څخه معلومه شوه چه د ضرورت په وخت موږل جائز دی ترڅو چه د عمل کثیر حده نوبت ونه رسیږی او د عمل کثیر په تفسیر کې مشهور اختلاف شته والله تعالی اعلم ۲۰ رمضان ۱۳۲۸ هـ امداد ص ۵۷ ج ۱

دلن ټولول په لمناښه کې

سوال: (۳۵۱) دلنې یا پاڼو ټولول په ساتلو د خړی والی د تنګسیا یا عموما جائز دی اوکنه؟

جواب: غالباً د سوال مطلب دادی چه په کوم ترتیب چه د بعضی اذمیانو عادت وی چه اکثراً سجدی ته د تللو یا د هغې ته داو دریدلو په وخت پایځی لمن وغیره راټولوی د درست دی اوکنه نوکه همدا مطلب وی نو خواب دادی چه که د عمل کثیر پورې نوبت ونه رسیدنه نومکروه دی البته که سخت حاجت و نو کراحت نشته دلیلله مامرفی الجواب عن السؤال السابق اوکه څه نور مطلب وی بنویه بیانولو سره خواب ممکن دی والله اعلم ۲۰ رمضان المبارک ۱۳۲۲ هـ امداد ص ۵۷ ج ۱

کراحت د لمناښه په ښواریاس کې د موندونکې لپاره

سوال: (۳۵۲) کوم چه په اکثره کتابونو کې لیکلی شوی چه که دکوم سړی سره کمیس پر توگ او پگړی موجود وی نود هغه یوازی په کمیس کې لمونځ کول مکروه دی دامسئله په حنفی فقه کې موجود ده اوکنه؟

جواب: فی الدر المختار وصلاته فی ثياب بذلة یلبسها فی بینه ومهنته ای خدمته ان له غیرها والا لا وفسرها فی رد اختار عن شرح الوقایة بما یلبسه فی بینه ولا یذهب به الی الاکابر و الظاهر ان الکراهة تزیهة ددی روایت څخه معلومه شوه چه کوم قسم لباس سره شریفو خلکو مخی ته

څوک ورځی په هغی کې لمونځ کول مکروه ندی اود دینه په کم حیثیت کې کراحت دی لکن تزیهی دی والله اعلم ۲۱ ذی القعدة ۱۳۲۲ هـ امداد ص ۲۲ ج ۱

په غیر د نفلو کې د استعانت بالربک د کراحت دلیل

سوال: (۳۵۳) عن ابی هريرة قال اشکى اصحاب النبی ﷺ الی النبی ﷺ مشقة السجود علیهم اذا تفرجوا قال استعنوا بالربک حنفیه دایه نوافلو حملوی دهغوی څه دلیل دی ؟ رواه الترمذی ص ۲۸ مطبوعه اصبع المطابع ؟

جواب: زوی مسلم عن البراء بن عازب قال قال رسول الله ﷺ اذا سجدت فضع کفیک وارفع مرفقیک وعن عائشة قالت کان النبی ﷺ اذا سجد لول شاءت بهمة ان تمرین یدیه لمزت مشکوة باب السجود دغه دواړه حدیثونه د استعانت بالربک نفی کوی نود تطبیق لپاره واجب وه چه په نوافلو حمل شی یا په ضرورت او مشقت باندې لکه چه خپله په حدیث کې ددی قرینه واضحه ده فقط ۱۵ ربیع الاول ۱۳۲۵ هـ امداد ص ۸۷ ج ۱

د جلسه استراحت بین السجدين نه مفسدوالی حکم

سوال: (۳۵۴) جلسه استراحت د لمونځ باطلونکې دی نود حنفی لمونځ د جلسه استراحت کونکې پیسې کیږی اوکنه؟

جواب: ددی مفسد کیدل ځماله نظر ندی تیر شوی لهذا د اقتداء د صحت مانع نده البته کوم خلک چه دی وخت کې دانمه و د تقلید تارکین دي بسبب دنه مراعات د خلافتاویو او داسه کې او همدارنگه تجاوز دا فساد په عوامو کې دهغوی اقتداء خلاف مصلحت او د احتیاط خلاف دی والله اعلم وعلمه اتم ۲۱ شوال ۱۳۲۳ هـ امداد ص ۲۲

او همدارنگه ددی لپاره چه د حضرات اکثر امتیازی کولوسره لویه نه اخلی اویه بسبب د ضعف قوت ماسکه قطره راتلل طالب دي چه کله کله د نه خبر هم نه وي نو څلور پنځه ځل غالب گمان دادی چه د قدر درهم څخه زیات نجاست په پای جامه باندې ولگیږی نود صلوة د مانع کیدلو په سبب مانع د صحت د امانت هم دی ۱۲۰ منه

داعبارت چه افضل للامام ان يقف في مقام ابراهيم (كوم چه شامی) بسبب وقوع دمقام ابراهيم بين السارين، كي شته اوكنه په دوهم صورت كي دظاهري تعارض ددفع كولوڅه تقر - تنقيح دي؟

جواب: (۱) كراهت ثابتيري كما هو ظاهر (۲) قياس مع الفارق دي للوجه المذكور في السؤال (۳) دامقام ابراهيم ويل داسي دي لكه څنگه چه په باب الامامة ددينه لپ وړاندي عبارت كي السنة ان يقوم في المحراب الخ كي دالمحراب وينامگرديل دليل څخه في المحراب يقيناً مقيددي دقدمينودخروج سره في مكروهات الصلاة من الدرالمختار وقيام الامام في المحراب لاشجوده فيه وقدماه خارجه نويه همدې ترتيب في مقام ابراهيم هم مفيددي دهمداسي قيدسره دهمدي لامله هيڅ تعارض پاتي نه شو ۲۱ ذى الحجة ۱۳۲۷ هـ - تنم اولي ص ۲۳

دمسجدپه صحن اودمحراب په مقابل كي دامام داودريدلو حكم

سوال: (۳۵۸) داخلاف علماء څه فرمايې په دي مسئله كي چه دمسجد په صحن ياپه وړاندي چت ياپه سايبان كي دمحراب په سيدايې كي دامام اودريدل مكروه دي اوكنه اودمحراب څخه عليحده كيدل څه وخت متصور كيدلي شي اوپه مكروه كيدلو كي فرض، تراويح اووتر و غيره حكم يودي اوكه بيل بيل اوڅنگه (۲) مقتدي ته يامنفرد ته يامام ته دمسجد په تنه ياسائبان دستنويه مينځ كي ودريدل برابره خبره ده چه هغه ستنه دلرگي وي ياوسپني اويادبري ديوخ عبارت وي اوپه هغه باندې گرد محراب وي اوكنه وي لكه څنگه چه محراب كي اودريدل مكروه دي په دي كي هم مكروه دي اوكنه اودتولو حكم يودي اوكه بيل بيل؟

جواب: (۱) په ردالمحتار ص ۱۵۹۳ او ۵۹۴ كي داول معراج څخه السنة ان يقوم في المحراب اوددي بي داقلت فرمايلي چه ليعتدل الطرفان ددينه وروسته بي دامام صاحب قرن نقل كړي اكره ان يقوم بين السارين اوفي زاوية اوفي ناحية المسجد اوالى سارية لاته خلاف عمل الامة اوپه دي باندې بي ددي حديث توسطوا الامام څخه استدلال كړي دي، ددينه وروسته بي ددي تاهيد نې په دي ترتيب كړي دي الا ترى ان المحارب ما نصبت الاوسط المساجد وهي قد عينت لمقام الامام په دي سبب سره ظاهره ده چه مقصود محراب ندي بلكه توسط دامام دي اودمحراب دترك څخه كله چه په يوه ناحيه دزاويه كي وي دتوسط ترك لازميږي همدا وجه ده چه په كراهت كي بي دقيام بين السارين وقيام في زاوية وقيام في ناحية ذكر وكړو دقيام في الصحن ذكر بي ندي كړي ځكه چه قيام في الصحن مستلزم دترك توسط نده، لكه چه ددي نه

وروسته بي تصريح كړي ده، والظاهر ان هذا في الامام الراتب لجماعة كثيرة لئلا يلزم عدم قيامه في الوسط فلولم يلتزم ذلك لا يكره تأمل اوپه دغه حكمونو كي مطلقاً دامام لپاره ويل شوي دفرض اوغير فرض كي فرق ندي ليكلي اوكه دچا لپاره دردالمحتار ددي عبارت څخه شبهه واقع شوه وفي التاتارخانية ويكره ان يقوم في غير المحراب للضرورة اه ومقتضاء ان الامام لو ترك المحراب وقام في غيره يكره ولو كان قيامه وسط الصف لاته خلاف عمل الامة ددي خواب دادې چه مراد دغيرمحراب څخه غيروسط دمسجددي لكه څنگه ددي څخه پورته عبارت دهغه قرينه ده السنة ان يقوم الامام باز اوسط الصف الا ترى ان المحارب ما نصبت الاوسط المساجد وهي قد عينت لمقام الامام ص ۲۷۵ ض ۱، اوله وجه داچه وسط د مسجد پريښودو څخه كله چه په مسجد كي تول صف وي نويوطرف مقتدي كم وي اوويل طرف زيات (۲) امام ته مكروه ده لاشتراك العلة او مقتدي ته دانقطاع صف په حالت كي اومنفرد ته مكروه نده لانتفاء علة الكراهة ۲۰ رمضان ۴۳ هـ - تنم خامسه ص ۳۲۹

تخلل دستنويه صف كي

سوال: (۳۵۹) دپنجاب اوخراسان منطقو كي دصيفي اوشتوي مسجدو نو دجوړښت په وخت كي دصف لاندې ددواړو ديوالونويه مينځ كي ستنه وركوي، اودلمونځ كونكو د صف تړلوپه وخت هغه ستنې دصف په مينځ كي راځي اودپومصلي ځاي نيسي، بعضي علماء فرمايې چه دا حائل كعدم حائل دي نوفمبرجات الشيطان متحقق شول، ويدخل فيه الشيطان كانها خذف برد مطلق، اوبعض فرمايې چه دصفونويه مينځ كي دستون حائل كيدل پشان داودريدل دمصلي دي اودشيطان په فرجاتو كي داخل شو، ځكه چه دخول په هغه صورت كي دي چه قصدآه صف كي فرجه ده دوكسانو په مينځ كي شيطان داخل نه شو، ځكه چه دخول دشيطان په هغه صورت كي دي چه قصدآه دوكسانو په مينځ كي فرجه پريښودل شي او داراتلل دستني اضطراري حالت دي، نه اختياري ځكه دومره اوږدلرگي چه سريه سريه ديوالونو كيښودل شي نادرالوجود دي والضرورات تبيح المحظورات، پدي كار كي چه هرڅه ارشادوشي واجب العمل به وي، كه د اول بعض قول درست شي ترڅوستني دمسجدونو څخه ويستل كيدلو سره په بل ډول وكولي شي اوكه دبعض ثاني قول درست شي نوموتې به دوعيدد و سواس څخه ايمن يواميددي چه په دي صورت كي يوه جزئيه نوشته شي په حواله دكتاب، صفحه، باب ترڅوپه مخالف باندې قوي دليل شي؟

جواب: ہذا جزئیہ تصریحاً دظنہ نذہ تیرہ شوی اونہ دکتابونو ذخیرہ لرم چہ پکی تنسج وکرم
لکن ہفہ خہ چہ دکلیاتو او نظائرو خخہ پوہ شوی یم دادی چہ کہ پہ کوم ذول دستنی دراتلو
مختیوی ممکن وی باید خان ساتنہ تری وشی خکہ چہ مراصہ پہ صفونوکی ماموربہ دہ او
دسواری خیلولت مفوت دمراست دی اوکہ تحرز ممکن نہ وی نوامر واسع دی کمافی
ردالمحتار الجلد الاول ص ۵۹۵، قال ^۲ فی البحر تکلنوا فی الصف الاول قبل هو خلف الامام
فی المقصورة وقيل مايلي المقصورة وبه اخذ الفقيه ابوالليث لانه يمنع العامة عن الدخول فی
المقصورة لا تتوصل العامة الى نيل فضيلة الصف الاول ثم قال ويعلم منه بالاولی ان مثل مقصورة

^۱ مولوی خلیل احمد صاحب مدظلہم العالی پہ تنشیط الآذان کی دسرخسی دمیسط خخہ نقل فرمائی والاعتقاف بین
الانطوائتین غیر مکروہ لاثہ صف فی حق کل فریق وان لم یکن طویلاً وتخلل الانطوائتین بین الصف کتخلل متاع موضوع
او کفرقة و بین رجلین وذلك لا يمنع صحته الاقتداء به ددی عبارت دظاہر خخہ پہ ضرورت اوعدم کی عدم کراہت حکم
معلومی لاشترک العلة لکن دانش حدیث ددی معارضفالح هو التفصیل المذكور فی الجواب ۱۲ تصحیح الاختلاط
ص ۱۳

^۲ پہ دی نقل کی اختصار محل دے دھمدی لاملہ اول قول عبارت نقل کولی شی ددینہ وروستہ ضروری تحقیق لیکل
کیہی پہ ص ۵۹۵ پہ شامی کی دی قال فی البحر فی آخر باب الجمعة تکلنوا فی الصف الاول قبل هو خلف الامام فی
المقصورة وقيل مايلي المقصورة وبه اخذ الفقيه ابوالليث لانه يمنع العامة عن الدخول فی المقصورة فلا تتوصل العامة
الى نيل فضيلة الصف الاول آه اقول والظاهر ان المقصورة فی زمانہم اسم لبثت فی داخل الجدار القبلی من المسجد کان
یصلی فیہا الامراء الجمعة ویمنعون الناس من دخولها خوفاً من العدو فعلى هذا اختلف فی الصف الاول هل هو مايلي الامام
من داخلها مايلي المقصورة من خارجها فاخذ الفقيه بالثانی توسعة علی العامة کی لاثفوتہم الفضيلة ويعلم منه بالاولی
ان مثل مقصورة دمشق التي هی فی وسط المسجد خارج الحائط القبلی یكون الصف الاول فیہا مايلي الامام فی
داخلها وما اتصل به من طرفیہا خارجا عنہا من اول الجدار الی آخرہ فلا یقطع الصف بینہا کما لا یقطع ^۱ الذي
هو داخلها فیما یظهر وصرح به الشافعية وعلیه الفتوی فلو وقف فی الصف الثانی داخلها قبل استكمال الصف الاول من
خارجها یكون مکروہا ویؤخذ من تعریف الصف الاول بما هو خلف الامام ای لا خلف مقتداً آخر ان من قام فی الصف الثانی
بعداً بایہ المنبر یكون من الصف الاول لاثہ لیس خلف مقتداً آخر والله تعالی اعلم آہ پہ دی عبارت کی امام شامی اول داول
صف تعین کی بی دعلماؤ اختلاف ملاحظہ کری چہ بعضی دہفہ صف تہ اول وانی چہ دامام پس پہ مقصورہ کی دثنہ وی
اوخینی ہفہ صف تہ چہ مقصوری تہ نزدی اوورخہ بیرون وی ددینہ وروستہ مذکور دعلامہ ابواللیث رایہ نی ظاہرہ کری
اوپہ دی غرض چہ عوام داول صف دثواب خخہ محروم نہ شی نو قول ثانی اختیاروی ددینہ وروستہ ہفہ استنباط کری دہ
اویلی دی چہ دامام ابواللیث دفتوی خخہ دالمر بالاولی ظاہریہی چہ پہ جامع دمشق کی پہ کوم کی چہ مقصورہ دیوال
دقبلی خخہ بھر او دمسجد پہ مینخ کی واقع پہ دی کی اول صف ہفہ دے چہ دثنہ پہ مقصورہ کی واقع دے اوکوم خلک چہ
دمقصورہ خخہ بھر مذکور صف پہ دوار واپر خونو باندی ولڑ دی ہفہ صف اول کی داخل دے او دمقصورہ ددیوالوپہ مینخ
کی دجایل کیدلو خخہ صف نہ منقطع کیہی اگر کہ موصوف علامہ ددی استنباط وجہ ندہ بیان کری مگر خیابہ نزد دی
وجہ

شدمشقی التي هی فی وسط المسجد خارج الحائط القبلی یكون الصف الاول فیہا مايلي الامام فی
داخلها وما اتصل به من طرفیہا خارجا عنہا من اول الجدار الی آخرہ فلا یقطع الصف بینہا کما لا یقطع ^۱ الذي
هو داخلها فیما یظهر وصرح به الشافعية آہ قلت ^۲ وقد ثبت بهذه الرواية ان
القاطع فی محل الضرورة لیس بقاطع ویویدہ ماروی الترمذی فی باب کراہة الصف بین السواری
عن عبد الحمید بن محمود قال صلیت خلف امیر من الامراء فاضطرب الناس فصلى بنین الساريتين

یانی : دادہ چہ ہر کلہ ابواللیث دعوام داول صف دفضیلت دحاصل کولوپارہ ہفہ صف تہ اول صف وانی چہ صف واقع فی
المقصورة شانه دے نوہفہ صفونہ چہ ددی دوار خونو کی دی ہفہ نو بالاولی پہ اول صف کی داخلہی اوچہ کلہ ہفہ پہ اول
صف کی داخل شونو وینی صف تہ داول صف ویلوکوم ضرورت نشہ لہذا اول صف ہفہ صف دے چہ دثنہ پہ المقصورہ
او دہفہ پہ دوار واپر خونو کی واقع دے اوچہ کلہ مذکور صف اول صف چور شونو اوس دمقصورہ دیوالونہ دصف قاطع نشی
کیدلی داتفریزسبب د استنباط و لکن خیابہ دی کی کلام دے اول ددی لپارہ چہ داول صف دفضیلت دحصول لپارہ
دا ضروری ندہ چہ دوہم صف تہ اول صف وویل شی بلکہ ددی لپارہ دقرب امام امکاکی کوشش کافی دے کمالاخی
علی العارف بقواعد الشرع او ثانیاً ددی لپارہ چہ کہ دمقصورہ خخہ خارج صف اول صف ومنہل ہم شی او دامام منہل کیدلی
شی چہ کوم خلک صف واقع فی المقصورة او اربخونہ نی ہفہ پہ اول صف کی داخل دے ددینہ دانہ لایمیری چہ دمقصورہ
دیوالونہ قطع صف یہ تہ وی داممکن دے چہ دلمونخ گذارنولپارہ د صف دقطع کولونگناہ نہ وی خکہ چہ ددی تہ بیج
کیدل دہغوے پہ اختیار کی ندے مگر دمقصوری دپاضیانو د گناہ تہ محفوظ کیدل مشکل دی خکہ چہ ہفہ ددی قطع
سبب پہ خیل اختیار سرہ جو کری ثالثاً ددی لپارہ چہ دامام ابواللیث دمقصوری تہ خارج صف تہ اول صف ویلوخخہ دامام
نہ لایمیری چہ ہفہ صف چہ واقع فی المقصورة ددمشق کی اول صف وی اوہفہ خلک چہ ددی پہ اربخونو کی ولڑ دی
ہغوی دی پہ اول صف کی داخل وی خکہ چہ ددوم ضرورت لاملہ چہ امام ابواللیث خارج صف تہ اول صف وویل و ہفہ
اوس ہم موجود دے ددی لپارہ چہ ہفہ ددی وجہ دایبان کری چہ کہ دمقصورہ تو صف تہ اول صف وویل شی نوعوام داول
صف دفضیلت خخہ محرومیہی خکہ چہ عوام حجری تہ داخل دلی نشی اوس زہ وایم چہ کہ پہ جامع دمشق کی صف اول
صف واقع فی المقصورة تہ وویل شی نو خلک داول صف دفضیلت خخہ محرومیہی خکہ دمقصوری دداخلیدلو خخہ
حکومت مسانعت کوی اوددی پہ اربخونو کی داودریدلو خخہ شریعت مسانعت کوی للزوم القطع نو ضرورہ چہ بیرونی صف
تہ اول صف وویل شی خلاصہ دادہ چہ تہ دامام ابواللیث مسلک قوی دی اونہ دعلامہ شامی ددینہ دالاستنباط کول چہ
جامع دمشق کی اول صف فی المقصورہ کی دے اوکوم خلک چہ ددی پہ اربخونو کی ولڑ دی ہفہ پہ اول صف کی داخلہی
اود مقصورہ دیوالونہ دصف قاطع ندی کلہ چہ داتمہیدی مضمون معلوم شونو اوس پوہ شہ چہ ددی روایت خخہ
غالبیاد استدلال وجہ دادہ چہ ددی خخہ داثابتہی چہ دضرورت پہ وخت کی حائل کالعدم دے نردا مضمون صحیح دے
اود مدعی پہ دی باندی استدلال درست دے اگر کہ دامرچہ پہ جامع دمشق کی دمقصوری دیوالونہ دصف قاطع ندی
محل دکلام دے کما تبیین ویویدہ ما قبلنا تصریح ابن الحاج المالکی یلزم قطع الصقوف ببناء المقاصر لکن ددی پہ اصل
مقصد ہیخ اثر نشہ نودا عبارت پہ خیل خاے دے اود دی بی متعلق خخہ دمقام شبہ دفع کیہی کومہ چہ پہ اول نظر کی
اخرتہ وہ ۱۲ تصحیح الاختلاط ص ۱۲

دلثہ دتصحیح الاختلاط ص ۱۵ عبارت تعبیر شوی دی

فلما صلینا قال انس بن مالک کنا نقی هذا علی عهد رسول الله ﷺ الخديث فليظروا قوله اضطربوا وقوله نقی يحصل التفصيل الذي ذكره (امداد ص ۸۰ ج ۱)

دېر توک د زورندوالی په حالت کې د لمانځه حکم تحقیق:

سوال: (۳۶۰) په لاندې مسئلو کې د دین علماء څه فرمایي (۱) دکمیس وغیره د پنبیندولو او خلاصولو سره لمونځ کول یا لمونځ ورکول مکروه دی او کله؟ (۲) در رسول الله یا صحابه کرامو څخه د پنبو خلاصولو سره لمونځ کول ثابت دی او کله؟ (۳) د بهشتی گوهر په ۵۸ صفحه باب مکروهات الصلاة کې د مسئله ده چه «د لمانځه په حالت کې د قانون خلاف د جامو اغوستلو یعنی کومه طریقه چه د دې داغستلو ده او په کومه طریقه چه هغه اهل تهذیب اغوندی دهغې خلاف استعمال کول مکروه تحریمی دی» په دې کې د صورت داخلیری او کله څکه چه ټول مذهب خلک د تنیو «پنبو» او تکمون بیلول او خلاصول عملا په تهذیب کې داخل گنی؟

جواب: عن الثالث وهو يغني عن الجواب عن الاولين به اصل کې د کراهت حکم په سدل کې منقول دی او دهغه تفسیر په ارسال ثواب بلا لبس معتاد سره دی کذا فی الدر المختار و حواشی برابر خبره ده چه ټول ثوب وی یا جزو کې لکه لستونی وغیره بعضویه دی کې توسیع کولو سره مطلق لبس غیر معتاد بهی هم پدیکې داخل کری دی لکه چه په رد المحتار کې دی قال فی الخزان بل ذکر ابو جعفرانه لو داخل یدیه فی کمیه ولم یشد وسطه اولم یزر ازاره فهو مستی لانه یشبه السدل اه عجب نده په علم فقه کې کوم چه د گوهر بهشتی اصل دی (د کوم چه د انتخاب کیفیت دهغه په خطبه کې مذکور دی د کوم په اساس چه ځمپه طرف نسبت تام هم نشته) دا قول را اخیستی دی لکن خپله شامی د دې قول رد هم کری دی د دې نه وروسته بهی نقل کری چه ونصه قلت لکن قال فی الحلیة فیہ نظر ظاهر بعد ان یکون تحتہ قمیص او نحوه مما یستر البدن الخ جلد ۱ ص ۲۲۸ و ص ۲۲۹ او د دې سبب ظاهر دی چه عدم لبس معتاد د سدل حقیقت ندی بلکه دهغه د حقیقت یو قید دی یعنی دار سال او د قید وجود د قید مستلزم ندی او همدارنگه د دې لبس غیر معتاد والی هم مسلم ندی د سل گونو صال حیو او متواضعینو دا معتاد دی د همدی لامله څومره نا تمام نسبت د دې مسئلې چه ځمپه طرف دی زه دهغې نه رجوع کوم. دی الحجه ۴۲ هـ ترجیح ج ۵ ص ۱۴۸

په لمانځه کې د پنبو تر څنگ لوی او یا گټکیو پورې لوڅولو حکم

سوال: (۳۶۱) د پنبو د لاسونو لوڅول تر څنگ لوی پورې او همدارنگه دهغوی د بجل کولو څول د لمانځ فاسدون کې دی او کله؟

جواب: ذراع تر مرفق پورې کامل عضوه دی دهغه لوڅول مفسد دی که د درې تسبیحوپه اندازه وی او که پین عضو کامل ندی لوڅول بهی مفسد نده (رد المحتار ج ۱ ص ۴۲۳ و ۴۲۴ اخیری حصه ۱۱ ص ۱۳۲۸ هـ تتمه اولی ص ۳۰)

په لمانځه کې د زړو حکم:

سوال: (۳۶۲) یوسری په جماعت کې لمونځ کوی او هغه یوپه یو دخپله ژاری په اوچت اواز د الله لفظ یا حق، یا هو هو یا آه کولو سره لرزه او چتوی مونږ ته دا علم نشته چه دا د الهی ذوق سره کوی او که بغیر د الهی ذوق په مرقومه صورتونو کې د مذکور شخص لمونځ درست کیږی او کله او د قرب او جوار خلکو لمونځ وشو یا فاسدیږی؟

جواب: فی الدر المختار مفسدات الصلاة والاین والتاوة والتاوی ضیف والبکاء بصوت لوجع او مصیبة قید لا ریعة المریض لا یملک نفسه عن این اوتاهه الی قوله لا لذكر جنة اوتار الخ وفيه باب الامامة اماماتعارفوه (عن رفع المؤذنین اصواتهم) فی زماننا فلا یبعد انه مفسد اذا الصیاح ملحق بالكلام فتح وبسط القول فی رد المحتار ج ۱ ص ۲۱۲، د دې روایت څخه معلومه شوه چه که هغه د الهی شوق او محبت په خاطر داسې کوی دهغه لمونځ درست شو او کله ندی درست دا تفصیل خو خپله ددی په لمانځه کې دی لکن د ورسره خلکو لمونځ کې په هیڅ حال کې فساد نه راخی ۲۸ ذی الحجه ۲۸ هـ تتمه اولی ص ۳۲

د لمونځ باطلوالی د ربیع عضوپه لوڅیدلو:

سوال: (۳۶۳) د دین علماء څه فرمایي چه د مصلی څومره ستر په لمانځه کې مکشوف شی نو لمونځ باطلیږی؟

جواب: که ربیع د عضولو څ شی او دیورکن دادا په اندازه لوڅ پاتې شی لمونځ باطلیږی دا هغه وخت دی چه یو ځای دومره لوڅ شی او که د دوه ځایونو څخه لږ لږ لوڅ شی نو که په یوه عضوه کې دوه ځایونه لوڅ دی که د دواړو په یو ځای کولو سره د دې عضو د ربیع په اندازه گرځی دغه

وخت هم لمونځ باطلېږي او که په یواندام کې یوځای اوبل کې بل ځای لږ لږ لوڅ وی نوددواړه اندامونو وړوکی اندام دی که دهغه درېع برابر ددواړو ځایونو څخه جوړېده دغه وخت هم لمونځ باطل شو وجمع کشف ربع عضو قدر اداء رکن بلاصته وجمع بالا جزاء لوی عضو واحد و الا بقدر فان بلغ ربع اذناها کاذن منع (در مختار، مختصراً، والله اعلم، امداد ص ۱۰۹ ج ۱)

په لمانځه کې د عینکوا ښودلو حکم:

سوال: (۳۵۷) د لمانځه په حالت کې د عینکوا ښودل جائز دی او کنه په دوهم تقدیر کړاوت تنزیهی دی او که تحریمی متقدمینو فقهاؤ کې چا هم ددې مسئلې تصریح کړی او کنه؟ بینواتو جروا؟

جواب: د چشمکوا ښودلو عادت نوی دی دهمدی لامله امید نشته چه دچاپه کلام کې دی ددې تصریح پیداشی مگر په قواعدو کې دا خواب دی چه فی نفسه جائز دی لکن عبث فعل دی او عبث په لمانځه کې مکروه دی، دهمدی عارض په سبب دافعل مکروه شو. (تمه اولی ص ۴۱)

تحریمی مکروه کیدل د لمانځه په هغه جای نماز

چه مسجدی په ځای یې د څاروی تصویر وی

سوال: (۳۶۴) که په کوم مصلی د مسجدی په ځای دانسان یا حیوان عکس وی دامام شافعی اوحنفی مذهب علماء په هغه باندې د لمونځ کولو حکم ورکوی او کنه؟ د مسئلې دحل لپاره ددواړو مذهبونو چه په صحیح حدیث یا قرانی آیتونو باندې بیا په نص باندې په پوره طور وضع او خلاصه تحریر و فرمایې چه پدې مصلی باندې لمونځ درست، یا مکروه، یا واجب چه څه د حل او حرمت څخه وی درحمت عنایت په نظر سره آگاهی راوېښی؟

جواب: فی الدر المختار مکروهات الصلوة وان يكون فوق راسه وبين يديه او يحداته بمنه او يسره او محل سجوده مثال الخ وفيه اولها ذكره هذه تعم الترتيبية التي مرجعها خلاف الاولى فالفارق الدليل فان فباطني الثبوت ولا صارف فحريمية والافتراضية، ددې روايت څخه ثابته شوه چه په مسئلله صورت کې لمونځ مکروه شو او کړاوت هم تحریمی شو چه د حرامو په حکم کې دی او خاسره د شافعی مذهب کتاب نشته ۲۷ شوال ۱۳۳۱ هـ (تمه ثانيه ص ۸۱)

د لمونځ کونکې استقبال حکم دروضی مظهری نقشی ته:

سوال: (۳۶۵) د مدینې منورې نقشه چه در رسول الله ﷺ د مزار گمبزه هم پکښی دی که چیرې خپلې مخی ته زړنده کړه نو په لمانځه کې څو کومه خرابی نه کیږي؟

جواب: فی رد المختار عن الحلیة وتکره الصلوة علیه (ای علی القبر) والیه لورود النهی عن ذلک ج ۱ ص ۸۴۵ فی الدر المختار او لغیردی روح لایکړه لانها لاتعبد فی رد المختار فعلى هذا ينبغي ان يكره استقبال عين هذه الاشياء (ای الشمس والقمر والكواكب والشجرة الخضراء) معراج لانها عين ما عدي بخلاف ما لصورها واستقبل صورها - (ج ۱ ص ۶۷۸) ددینه معلومه شوه چه اگر که دقبر مخامخ والی مکروه دی لکن دقبر نقشه مخامخ والی کې څه حرج نشته ځکه چه هېڅوک دقبر د نقشی پرستش نه کوی البته که د کوم قوم دارسم ثابت شی نویا پدې کې هم کړاوت راځی ۷ شوال ۱۳۳۲ هـ (تمه ثانيه ص ۱۷۳)

د باران د غزپړ په سبب لمانځه د تللو حکم:

سوال: (۳۶۶) امام خپلو مقتدیانو ته وویل چه وگوري که اوبه اوریدل شروع شول نوزده د مسجد دننه ته ورو وروځم او تاسی ته څما پسې راتگ پکار دی خومځ د قبلی نه مه اړه وی، لکه چه امام او مقتدیانو داسې وهم کول نو په داسې صورت کې په لمانځه کې فساد راځی او کنه خصوصاً کله چه دامام د اول ځای او دوم ځای په مینځ کې فاصله دهغه مقدار څخه څو برابره زیاته ده چه ددو وصفونو په مینځ کې قانموی په شامی کې می کوښښ وکړ چه د باران د غز ترخصیص په داسې صورت کې پیدا کړم خو نوملاونه شو، که د شامی په حواله خواب عنایت وفرمایې نو ډیر سهولت به وی، د حدث او خوف غزونونه علاوه بشرط د عدم تحویل د قبلی نو عدم فساد د صلاة طرف رجحان معلومېږي خوشبېه داده چه باران هم غزردی او کنه ځکه چه معمول د علماء داسې ندی لیدل شوی چه داوبو داوړیدلو په وخت په لمانځه کې دننه د مسجد تعقل به وی خیر دلیل شرعی کیدل ضروری دی؟

جواب: په حدیث کې نص دی اقولوا لا سودین فی الصلوة الحیة و العقر ب اوددې باوجود دغه قتل ته عمل کثیر علی الاصح مفسد د صلاة ویل شوی کما فی الشامی قوله لکن صحیح الحلی الفساد حیث قال تبعاً لابن اھمام فالخلق فیما یظهر هو الفساد والامر بالقتل لا یستلزم صحة الصلوة

مع وجوده كما في صلوة الخوف بل الامر في مثله لا يباح مباشرة وان كان مقسداً الصلوة اه ونقل كلام ابن الهمام في الحلية والبحر والنهر واقرره عليه وقالوا ان ماذكره السرخسي (من انه عمل رخص فيه للمصلي فهو كالمشي بعد الحدث بحر) رده في النهاية بانه مخالف لما عليه عامة رواية شروح الجامع الصغير ومبسوط شيخ الاسلام من ان الكثير لا يباح اه ج ۱ ص ۲۸۱، اوبار ان خويه بترتيب دهغه نه اخف دي چه په هغه كي نه كوم داسي نص شته اونه په هغه كي داسي ويره دضررشته دهمدي لامله دهغه په سبب تلل به په درجه اولي مفسد دلمانحه وي البته كه په مينځ كي وقفات وي نو هغه ته عمل كثير نه ويل كيږي كما في العالمگيريه المشي في الصلاة اذا كان مستقبل القبلة لا يفسد اذ لم يكن متلاحقاً الى قوله لومشي في صلاته مقدار نصف واحد لم يفسد صلوته ولو كان مقدار صفين ان مشي دفعة واحدة فسد صلوته وان مشي الى صف ووقف ثم الى صف لا يفسد كذا في فتاوى قاضي خان ج ۱ ص ۲۵، ۲۷ رمضان ۱۳۳۳ هـ، تنبيه ثالثه ص ۸۲.

په لوڅ سره لمونځ كولو همك

سوال: (۳۶۷) دخولي په سريگري وټري اود پگري دمينځ څخه خولي په نظر راشي يعنې دسريه اعلى سطح باندې چه كومه خولي ده هغه په سترگو كيږي په دي صورت كي لمونځ وشواوكنه په لوڅ سرباندې پگري وټري اود سړا اعلى سطح وكتل شي لمونځ په دي صورت مكروه شو، په دي باره كي هم ډير اختلاف كولى شي يا صوابه خواب ارقام وفرمايي؟

جواب: في الدر المختار مكروهات الصلاة وصلوته حاسرا الى كاشف راسه للتكامل ولا باس به للتدليل وامالاهانة بما كفروا لو سقطت قلنسوته فاعادها افضل الا اذا احتاجت لتكريراو عمل كثير مع رد المختار ج ۱ ص ۲۷۰، ددي روايت څخه معلومه شوه چه كه ټوپي بنكاريدنه نو كراهت نشته لانه ليس بحاسر كيف واذا جازا لاكتفاء بالقلنسوة كما يدل عليه قوله ولو سقطت قلنسوته اى فكيف اذا كانت على بعضها العمامة ايضا او كه سربنكاريدنه نو كراهت شته ، لانه حاسر فقط ۱۲ شوال ۱۳۳۳ هـ، تنبيه ثالثه ص ۸۹.

دلمانحه دفساد په باره كي دفتمولو دسلام دمقتدي مخكي

دامام شته او په دي كي تذكرة الرشيد په عبارت باندې شبهه

سوال: (۳۶۸) دقطب الاقطاب حضرت مولانا گنوهي نورالله مرقده يوه فتوى مولوى عاشق الهى صاحب ميرتهي په تذكرة الرشيد جلد اول كي ارقام فرمايي هغه دادى چه كه مقتدي په خپل اول سلام دامام نه وړاندې ختم كړي نو دمقتدي لمونځ فاسد گرځي ، اكثره خلك دهغه نه غاقل دي اوريدونكي دي نوروته واوړوي ددي عبارت اود درمختار د عبارت په مينځ كي تعارض دي ولواتمه قبل امامه فتكلم جازوكره فلوعرض مناف تفسد صلوة الامام فقط درمختار ج ۱ ص ۷۸، مطبوه مطبع مجتبايي دهلي ددرمختاروالا دقول څخه ثابتيږي چه لمانځ نه فاسيديږي قول فيصل په دي باره كي كوم دي؟ فقط

جواب: داشبهه ماته هم وه ځما گمان دادى چه دحضرت كراهت فرمايل ناقلينو فساد نقل كړي كه خپله دجامع تذكره څخه تحقيق وكولى شي شايد هغه څه زيات تفصيل وليكي فقط ۲۴ صفر ۱۳۳۷ هـ، تنبيه خامسه ص ۸۲.

اياه خادر او پرستن زوړنده ول په اسبال كي داخل دي ؟

سوال: (۳۶۹) دكرتې، جامى او پرتوگ د بجلكونه لاندې زوړنده ول د تاريخه ولباره رواندى آياه دوى كي خادر، پرستن داخل دي كله چه دهغوى څنډى په اوږو باندې وانه چول شي اود بجلكونه لاندې زوړندى شي اود وړوكون په حالت كي؟

جواب: د خادر او پرستني زوړندول په دي كي ندى داخل ځكه هغه ددي لپاره نده وضع شوى چه د بجلكو څخه لاندې پاتې شي يوازي اتفاقي كار دي . جمادى الاولى ۱۳۲۹ هـ، تنبيه اولي ص ۱۴۸.

دعطاء دلفظ لوستل د عذاب په ځاى

سوال: (۳۶۳) ددين علماء په دي مسئله كي څه فرمايي چه په قران كي چه كوم ځاى كي دعطاء لفظ راغلى دي هغه دانعام اود اعمال صالحه دجزاء په ځاى كي راغلى دي كه څوك په غلطى سره دغه لفظ د عذاب په ځاى ولولى نو لمونځ فاسد شواوكنه؟ اود لمانحه اعاده مستحب ده اوكنه؟

جواب: فی فتاوی قاضی خان وان تفر المفق بان قرآن الابرار لقی ححیم وان الفجار لقی نعیم او قرآن الذين امنوا وعملوا الصلح اولئك هم شر البرية او قرا وجوه يومئذ علیها غیرة اولئك هم المؤمنون حقا تفسد صلواته لانه اخر بخلاف ما اخبر الله به ددی لپاره چه په مسئوله صورت کي هم ظاهرا فاحش تغییر راغی دقاعدی اقتضاء فساددی، لکن داختر په نزد ددی داناویل کیدلی شی چه داپه تهکم باندې محمول وکړی شی لکه څنگه چه په فبشرهم بعذاب الیم اوددی مقتضاعدم فساد دی داوول مقتضا وجوب داعادی ده ته دثانی والاوول احوط والثانی اوسع ۲۱/رمضان ۱۳۲۵هـ (امدادص ۹۲ ج ۱)

د مسجد په سرباندې لمونځ مکروه دی

سوال: (۳۷۰) مونږ د میر محمود صاحب مرحوم مسجد لمونځ کوونکي د لاتدي درج امورو په سبب معلومول غواړو چه د مسجد په سرباندې د جماعت لمونځ اداء کولی شی او کته ۱؟ مسجد تیت جوړ شوی دی ۲؟ اود روازه دوروتنگو،،، څخه دی اوبه مسجد کي دهوارفت و آمد کم دی چه دهغي لامله په لمانځه کي دگرمی د شدت لامله طبیعت پریشان کیږي ۳؟ په مسجد کي د وضع قطع ماتحت داندی معلومه چه د مسجد د جوړولو په وخت په جهت باندې د لمانځه کول هم مقصود ووزینه دڅه مودی وروسته جوړه شوی ده ۴؟ د کوم مکان بی پرده گی به نه وی.

جواب: فی العالمگیریه الباب الخامس من الکراهية الصعود على سطح كل مسجد مکروه وهذا اذا اشتد الحریکه ان يصلوا بالجماعة فوق الا اذا ضاق المسجد حينئذ لا یکره الصعود على سطحه للضرورة کذا فی الغرائب او پدي کي تصریح ده چه په مسئوله صورت کي د جت په سرجماعت کول مکروه دی ۱۴ صفر ۱۳۵۴هـ التورمحر ۱۳۵۵ ص ۹

د غضب او عذاب په ځایونو کي د لمانځه ممانعت اودهغه حکم

سوال: (۳۷۱) دڅو ورځو راهیسی می په زړه کي شبهه واقع کیږی تر اوسه همداسی شته، دهمدی دحل کولو لپاره عرض کوم او هغه داچه بنده ضعیف اوبی وسی دی دیو ضد تاثیریه وخت دبل ضد تحمل نشم کولی مگر ددی په خاطر چه الله تعالی قادر مطلق دی او هغه متاثر او منفعل کیدلی نشی نو د غضب او عذاب د ځایونو د تگ اویا په دغو ځایونو کي د لمانځه کولونه نی ولی نهی فرمایلی ده؟ لکه چه د اصحاب حجر متعلق ارشاد دی لاتدخلوا علی هؤلاء

القوم الا ان تكونوا باکین فان لم تكونوا باکین فلا تدخلوا علیهم ان یصیبکم مثل ما صابهم الحدیث د دي حکمت ارشاد وفرمایي؟

جواب: څمپه گمان یوه توجیه داراتله مگر په دی احتمال چه شاید چا دینه ښه توجیه لیکلی وی د کتابونو مطالعه می وکړه بحمد الله تعالی فتح الباری څخه د الفاظو په تغیر سره هغه توجیه راووتله کومه چه څماخیال کي راتله په هغی کي په دی سوال کي دمذکوره شبهی ځواب هم شته دهمدی لامله دهغی نقلول کافی گنم فقال وجه هذه الحشية ان البكاء یعنه علی التفكير والاعتبار فکانه امرهم بالتفکر فی احوال توجب البكاء من تقدير الله تعالی علی اولئك بالکفر مع ثبوتهم فی الارض وامها لهم مدة طويلة ثم ابقاع نعمته هم وشدة عذابه وهو سبحانه مقلب القلوب فلایامن المؤمن ان تكون عاقبته الی مثل ذلك والتفکر ایضاً فی مقابلة اولئك نعمة الله بالکفر واهمالهم اعمال عقوبهم فیما یوجب الايمان به والطاعة له فمن مر علیهم ولم یفکر فیما یوجب البكاء اعتباراً باحوالهم فقد شابههم فی الاهیال وذل علی قسوة قلبه وعدم خشوعه فلایامن ان یجره ذلك الی العمل بمثل اعمالهم فیصیه ما صابهم وهدایتدفع اعتراض من قال کیف یصیب عذاب الظالمین من لیس بظالم لانه بهذا التقرير لایامن ان یصیر ظالماً فیعذب بظلمه اه (جلد اول باب الصلوة فی مواضع الخسف والعذاب) څماد توجیه د الفاظ دی چه په کوم ترتیب چه د طاعت په مواضعو کي نور موجود وی اوبه معاصیو په ځایونو باندې ظلمت حامل وی نود داسي ځایونو تلبس سبب گرځیدلی شی د قساوت، غفلت، او معصیت اوبه دی باندې د عذاب نزول مرتب کیږی اوبکاء او خشیت ددی په اثر منع کیږی، نودغه اصابت متلبسینوته دخپلو عملونو مسبب گرځی ولعل هذا العنون السهل فکان فی قوله علیکم السلام ان یصیبکم مثل ما صابهم دون ان یقول یصیبکم ما صابهم اشارة واضحة الی ذلك سوانه اعلم اشرف علی ۲، محرر ۱۳۵۲هـ التورص ۸ ربیع الثاني ۵۷هـ

په لمانځه کښی په دواړو څپو باندې په زور کولو سره او دریدل

مکروه دی او که په هره څپه باندې زور کولو سره ودریدل

سوال: (۳۷۲) نحمده ونصلی علی رسولہ الکریم حضرت حکیم الامت السلام علیکم نن مایه پنجم جلد داعلاء السنن کښی یوحديث ولیده هغه په دی بیان کښی دی چه په لمانځه

کبسی په دواړو څپو باندې یو انداز زور کول مکروه دی کله په یوه څپه او کله په بله څپه زور ورکول مستحب دی آیا د حدیث صحیح دی او په مونږ باندې داسې کول پکار دی؟
 (د اعتبار د ترجمې دی) عن ابن مسعود انه رای رجلا صافا اوصافا قد مبه فقال اخطاه السنة
 اخرجه سعید بن منصور کذا فی تخريج الاحیاء للعراقی وسکت عنه واخرجه عبد الرزاق بلفظ
 مرابن مسعود برجل صاف بین قدمیه فقال اما هذا فقد اخطا السنة لوزاوح بینهما کان احب الی ما
 کذا فی کذا العمال وقال الطحاوی فی معانی الآثار کمن قام فی الصلوة امران یزاح بین قدمیه
 وقدر وی ذلک عن ابن مسعود انه ذکره محتجابه علی ان تفريق الاعضاء اولی من الصاق
 بعضها ببعض واحتجاج المحدث الحافظ الناقد بحديث دلیل علی صلاحیت له ، (احیاء السنن
 جلد خامس صفحه ۸۲) ماد موله ی صاحب رونق علی نه تپوس وکړ نو هغه وفرمایل چه ماد اوس
 نه وړاندې د حدیث ندی لیدلی ته د حضرت حکیم الامت څخه پوښتنه وکړه هغه وخت به په دی
 باندې عمل کول وی فقط؟

جواب: السلام علیکم د حدیث درجه دستند په اعتبار څپه اعلاء السنن کې ویل شوی ده چه
 طحاوی په دی احتجاج کړی اود مذهب په اعتبار په حاشیه کې ویل شوی دی چه تراوح بین
 القدمین دا حنوفیه نزد افضل دی، طحاوی د ظهیریه څخه نقل کړی چه نص الامام علی
 ذلک، امام صاحب د دې تصریح کړیده اود فتاوی په ځینو کتابونو کې چه کوم کراحت د تراوح
 مذکور دی دهغه محمل تمایل علی سبیل التعاقب بغیر تخلل سکون دی ظفر احمد په امر د سیدی
 حکیم الامت مولانا شرف علی صاحب دام مجدهم از تانه بهون ۱۵ جمادی الاول ۱۳۵۷ هـ

تنبیه په اعلاء السنن کبسی صف القدمین ته مکروه ویل شوی دهغه نه مقصد وصل القدمین
 دی چه د تفريق مقابل دی لکه چه په وړاندې تللو سره ئی دامام مالک وقرن القدمین کراحت
 نقل کړی شوی دی ، اونصب القدمین چه د تراوح بین القدمین مقابل دی مکروه ندی ځکه چه
 د تراوح یوازی افضل والی منقول دی دهغه د ضد مکروه والی منقول ندی نو د اعلاء السنن
 د مصنف د صف القدمین تفسیریه نصب القدمین سره مسامحت دی، همدارنگه د تراوح
 افضلیت چه په کوم علت معلل کړی شوی وهوانه اسیر واکمن لطول القيام ، دا علت په قیام
 قصیر کې ظاهر ندی نو په قیام قصیر کبسی تراوح اونصب القدمین دواړه برابر دی، قال
 الطحاوی ثم ان هذه العلة لا تظهر فيما اذا كان القيام قصيرا (ص ۱۵۳ مراقی الفلاح) د تراوح

اوصفن په مینځ کې فرق شته صفن دادی چه یوه قدم باندې زور ورکولوسره دوهم قدم په داسې
 ترتیب سسته پریښودل شی چه هغه څومره تاویدلی شی والله اعلم ظفر احمد عفا الله عنه
 وی مجمع البحار کان یراوح بین قدمیه من طول القيام ای يعتمد علی احداهما مرة وعلی الاخری
 مرة لیوصل الراحة الی کل منهما ص ۴۳ ج ۲، ولیه ایضا حدیث فی عن الصلوة الصافن ای
 من یجمع بین قدمیه وقیل من ینفی قدمه الی ورائه کفعل الفرس اذ انفی حافره (ص ۵۴ ج ۲ ربيع الاول
 ص ۵۷ النور ص ۱)

د غیر مذبح حیوان دور یو شته جوړی موزی استعمال

سره د لمانځه د صحت او عدم صحت تحقیق:

سوال: (۳۷۳) که د غیر ذبیحه دور یو موزی جوړی کړی شی نو دهغه داغستلوسره لمونځ
 جائز کیږی او کته برابره خبره ده چه څاروی حرام وی که حلال؟

جواب: د لمونځ روادی اوهغه طاهر دی بغیر د خنزیر څخه فی الدر المختار وشرع المیتة
 غیر الخنزیر علی المذهب وعظمها وعصبها وجافرها وقرنها الی قوله طاهره ۱۳، د بقعه
 ص ۱۳۲۲ هـ، امداد ص ۵۹

په تراویحو او استونو کبسی د قعدۀ اخیر د ترک کولو حکم:

سوال: (۳۷۴) که مؤکد و سنتو آخره قعدۀ هیره ولوسره پنځم رکعت ته ئی سجده وکوله نو دغه
 سنتو به په نفلو تبدیلیږی او کته همغه شان چه په فرایضو کې چه که آخره قعدۀ او یو بل رکعت
 وکړی نو فرایض په نفلو بدلېږی اود لمانځه اعاده ضروری کیږی یا مثلاً چا په دوه تراویحو کبسی
 آخره قعدۀ ونکړله بلکه په سهوی سره ئی دریم رکعت یو ځای کولو نه وروسته ئی په
 یادشواو څلورم رکعت کولوسره سجده سهو وکړله نو اوس دغه دوه رکعت تراویح په
 نفلو بدلېږی اود هغو اعاده به وی کته د فقهی د کتابونو د حوالی سره ارقام وی؟

جواب: فی فتاوی قاضی خان الجلد الاول صفحه ۱۱۵، اذ اصلی الامام اربع رکعات بتسلیمة
 واحدة ولم یقعد فی الثانية فی القیاس نفسد صلواته وهو قول محمد و زفر رحمهما الله ويلزمه قضاء هذه

آود انسان دوینشو استعمال د تکریم په سبب حرام دی ۱۲ مته

التسليمه وهرواية عن ابي حنيفة وفي الاستحسان وهو اظهر روايتين عن ابي حنيفة وابي يوسف لا تفسدوا ذلما تفسدوا فتلووا قول ابي حنيفة وابي يوسف اثنان عن تسليمين كمن اوجب على نفسه ان يصلي اربع ركعات بتسليمين فصلى اربع ركعات واحدة ذكر في الامالي عن ابي يوسف انه يجوز فكذا ههنا وكذا الوصل في الاربع قبل الظهر ولم يقعد على راس الركعتين جاز استحصانا او قلت ويلزمه سجدة السهو، ددي رواية خذ معلومة شوه چه مؤكده سنت اوتراويج دواره صحيح شول والله اعلم ۲۱ رمضان ۱۳۲۵ هـ امداد ج ۱ ص ۹۲

په لمانځه كې د لحن في الاعراب حكم

سوال: (۳۷۵) د دين علماء څه فرمائي په دې مسئله كې چې يوسرى په لمانځه كې په مېع اسم ربك كې دميم زيرو لوست آيا لمونځ درست شو كه فاسد؟

جواب: د كومى غلطى سره چه د قرآن په معنى كې تغير فاحش راځي دهغه سره لمونځ فاسد كېږي او كنه نوته فاسدېږي نو دميم د زير لوستلو سره په معنى كې كوم فساد نشته، دهمدې لامله لمونځ درست شو اذا لحن في الاعراب لحن لا يغير المعنى بان قرالا ترفعوا اصواتكم برفع الناء لا تفسد صلواته بالايجاع عالمگیری ج ۱ ص ۸۰ فقط والله اعلم امداد ج ۱ ص ۱۰۵

د قنوت په تكبير كې د امام د فتح حكم

سوال: (۳۷۶) د تراويح د كولوته وروسته په وتړنو كې دا واقع پېښه شوه چه امام په دريم ركعت كې بغير د تكبير ويلو ارفع يدين كولو څخه په دعای قنوت ويلو باندې شروع وكړه كوم مقتدي د الله اكبر په ويلو سره هغه آگاه كړل كه چه بيا هغه د الله اكبر په ويلو ارفع يدين په كولو سره دعاء قنوت ولوستله اولمونځ پوره كولو سره ئې سجده سهوه وكړله، نو په لمانځه كې څوكومه خرابي رانغله؟

جواب: في الدر المختار وفي واجبات الصلاة وقراءة قنوت الوترو هو مطلق الدعاء وكذا التكبير قنوت في رد المختار اي الوترو قال في البحر في باب سجود السهو ما الحق به اي بالقنوت تكبيره وجزم الزيلعي بوجوب السجود بتركه الى قوله وينبغي ترجيح عدم الرجوب الخ ج ۱ ص ۴۸۸، نو دوجوب په روايت باندې څوكومه شبهه نشته دې چه ويل ټيكن وي اود بېل روايت څخه يعنى په عدم وجوب باندې دا ويل زايدي دي مگر د صلاة مفسدندى او په هر حال لمونځ صحيح شو، لكه چه په

قرات كېنى دبلا حاجت وينا سره لمونځ صحيح كېږي، اگر چه امام فتحه واخستله اود دې لامله چه داسې كوم كار چه موجب د سجدې دې پيدا نشو دهمدې په خاطر سجده سهوه واجب نه شوه، ۸ رمضان المبارک ۱۳۳۳ هـ نېټه ۳ ص ۷۳

د سجدې په وخت د څاڅو كور اتلو حكم

سوال: (۳۷۷) زه بيمار يم چه اكثرأ څاڅكې راغورځېږي كله چه په سجده كې اوسم په دغه وخت كېنى اكثرأ د غسې حالت وي د دې لپاره څه څه وكولى شي؟

جواب: كه لنگ د تړلو څخه پاتې وي تړل يې پكاردى او كه هغه پاتې نه و نو كتل پكاردى چه كه سجدې ته په تللو سره كله كله قطري راځي نو دغه وخت چه كله راشي اودس دوكرې او كه هميشه راځي نو د سجدې په ځاى دې اشاره كوي وفي رد المحتار عن الذخيرة رجل يحلقه خراج ان سجده سال وهو قادر على الركوع والقيام والقاء الخ ج ۱ ص ۷۹۳، ۲ شعبان ۱۳۳۱ هـ نېټه ۲ ص ۲۲

په هر حال كې د فتح وركولو نه مفسد والى

سوال: (۳۷۸) امام او مقتدي د لمانځه په حال كېنى ول يود مقتديانود دريم ركعت قيام كېنى چه امام پورته شوسبحان الله ئې وويلي پدې گمان چه دا څلورم ركعت دى، په دې خاطر چه دامام يقين وچه دادرېم ركعت دى غوړ ئې ونه نيوه قيام ئې وفرمايه څلورم ركعت ختم كولو سره خپل اود مقتديانولمونځ ئې پاى ته ورساوه، په دې صورت كېنى دهغه مقتدي لمونځ چه سبحان الله ئې وويله بلا شبه تمام شو يا بسبب د كلام لغو لمونځ ئې فاسد شو مستوله صورت څه دى، دامام اعظم په مذهب كېنى څه دى د امام شافعى په مذهب څه حكم لري اود امام شافعى په مذهب كېنى داسې كتاب چه د دې مسئلې په څېر جزئيات پكې ديروى كه څما د حضرت سره معلومات وي ايماء د وفرمائي؟

جواب: في الدر المختار مفسدات الصلوة بخلاف فتحه على امامه فان لا يفسد مطلقا لفتح واحد بكل حال ددي لپاره چه په مسئوله صورت كې دا وينا د سبحان الله په نيت د فتح على الامام ده او خپله د كلام الناس څخه نده لهذا دامام او مقتدي دواړو لمونځ صحيح دى اود امام شافعى مذهب ماته معلوم نده اونه دهغه په مذهب كېنى كوم كتاب راته معلوم دى، نېټه اولي ص ۳۱۲

باب صلوة الوتر

دوتر په لمانځه كې د مخصوصه صورت د تعين حكم

سوال: (۳۷۹) ۱) په وتر لمانځه كې د قدر، كافرون او اخلاص سورتونو لوستلو سره د بواسيرو د مرض علاج مجرب ښودلې شوی دی كه په التزام سره ولوستل شي نو كوم قباحت خويه نه وي؟ ۲) د غاښونو د پايښت لپاره په وترو كې د نصير، لهب او اخلاص سورت لوستل مجرب ښوول شوی؟

جواب: (عن كلا السوالين) په دې كې د سوال منشاد دې چه د دنيوي غرض لپاره مقصودي طاعت ذريعه گرځول. نو په دې كې دا تفصيل دی چه د اذريعه جوړول دوه قسمه دی يوه بلا واسطه لكه چه د عامليو طريقه ده چه د ادعيه او كلماتو څخه خاص د دنيوي مقاصد واغراض وي او دوهم قسم د دينيه برکت په واسطه چه د طاعتونو څخه وي اولاً برکت دينيه مقصودوي نو دغه دينيه برکت په اغراض دنيويه كې مؤثر گڼل كېږي، په حديثونو كې چه كوم قربات او د طاعت خاصه بعضي خواص لكه دنيوي اغراض وارد دي د دغه دوهم قسم څخه دی لكه چه د واقعي دسورت خاصيت راغلي دي چه لم تصبيه فاقد او دغه دنيوي خواص په هغه ترتيب چه دومي څخه معلومېږي كله كله د الهام سره هم معلومېږي نو عمل مذكوره في السؤال په اولي طريقې سره د لمانځه د وضعي خلاف دی او په دوهمه طريقه څه حرج نشته ۱۲ رمضان المبارک ص ۴۵ (تممه خامسه ص ۵۱۸)

په رمضان كې د تهجد سره دوتر كول افضل دی او كه د جهنت سره وروسته د تراويحو څخه

سوال: (۳۸۰) كوم سړی چه په تهجد لمانځه كې و تر كولو هغه په رمضان شريف كې وتر په جماعت سره ادا كړي يانې د تهجد په وخت اداء كړي؟

جواب: د جماعت سره بهتر دی د جماعت د اوليت رعايت د وخت درعايت څخه مقدم دی او همدارنگه د اعراض عن الجماعت د صورت څخه تحرز ضروري دی ۲۲ رمضان ۱۳۲۹ هـ (تممه اولي ص ۳۸)

سوال: (۳۸۱) يو كار معلومات كول غواړي چه د عشاء د لمانځه نه وروسته د شلور كعتونو تراويح كولونه وروسته و تروكولي شي او د سحر په وخت تهجد و كولي سي او تنه؟

جواب: هو همد افضل دی ۲۸ شعبان ۱۳۳۷ هـ (تممه خامسه ص ۹۰)

سوال: (۳۸۲) يوسړی د تهجد په وخت كې و تر اداء كړی او په رمضان شريف كې دوتر جماعت وي، نو هغه جماعت ترك كولو سره په آخرو وخت كې دده لپاره دوتر اداء كول افضل دی او كه هغه د جماعت سره اداء كول پكار دی او د جماعت ثواب ترك كول ندي پكار؟

جواب: هو همداسې كول پكار دی يعنې جماعت دی نه ترك كړی او كه يوازې هم جائز دی في الدر المختار وفيه اي في رمضان يصلي الوترو قيامه بما وهل الافضل في الوتر الجماعة او المول وفي رد المختار (حج الكمال الجماعة الى قوله وفي شرح المنية والصحيح ان الجماعة فيها الفضل الا ان سيتهالست كسنية جماعة التراويح رج ۱ ص ۷۴۲، ۲ شوال ۱۳۳۷ هـ (تممه خامسه ص ۹۵)

در رمضان په ميانت كې په وترو كې جواز د جهرو عدم جواز

سوال: (۳۸۳) كله چه دوتر لمونځ په رمضان شريف كې يوازې اداء كړی نو قرات په زور لوستل جائز دی او كنه؟

جواب: دواړه جائز دي يعنې جهرو هم او خفي هم دليل المقدمة الاولى مافي رد المختار ان الجهري يجب على الامام فيما يجهر فيه وهو صلوة الصبح والاويلان من المغرب والعشاء وصلوة العيدين والجمعة والتراويح والوتر في رمضان الخ ج ۱ ص ۴۸۸ و دليل المقدمة الثانية مافي العالم كيري وان كان منفرد ان كانت صلوة يخافت فيها فخافت حتما هو الصحيح وان كانت صلوة يجهر فيها فهو بالخيار والجهري افضل ج ۱ ص ۴۴۰ قلت هذا هو المشهور وان اختلف بعضهم في التقييد بقوله في رمضان كما في رد المختار لكن يرد عليه انه يقتضي انه لو صلى الوتر جماعة في غير رمضان انه لا يجهر به وان لم يكن على سبيل التداعي ويحتاج الى نقل صريح و اطلاق الزيلعي يخالفه وكذا ما ياتي من المتنفذ بالليل لوام جهري ف شامل ج ۱ ص ۵۵۶ لكنه لا يضر الحكم بجهر المنفرد في رمضان وانما يفيد عدم تخصيص هذا الحكم بربطه رمضان، والله اعلم، ۶/ رمضان ۱۳۳۷ هـ (تممه خامسه ص ۹۴)

وتر د تهجد نه وروسته او كه د تراويح نه وروسته

سوال: (۳۸۴) كه تهجد اداء كړی شي نو دوتر وروسته وروسته د تراويحو كول ښه دی او كه د تهجد نه وروسته؟

جواب: د تراویحونه وروسته، څکه چه د جماعت افضلیت زیات مهتم بالشان دی دوخت د فضلیت څخه

درمضان نه بشیر په جماعت سره دوتر کولو حکم او

مخصوص والی د جماعت دوتر درمضان شریف میاشت پورې

سوال: (۳۸۵) دوتر و لمونځ په جماعت او جهرسره په هر رکعت کې یوازی په رمضان کښی دی اوکښه؟

جواب: دوتر و جماعت په تداعی سره درمضان پورې خاص دی اود هغه نه بهر مکره دی که تداعی نه وی احیاناً درمضان نه خارج هم مکره ندی اود درې مقتدیانونه زیات په تداعی کښی داخل دی که جماعت وکړی نو په امام باندې جهرو واجب دی او منفرد مخیر دی رمضان وی اوکښه ۱۲/ رمضان ۱۳۳۱ هـ (تمه ثانیه ص ۷۰)

د تراویح د جماعت تارکینو لپاره په و ترو کښی د انفراد حکم

سوال: (۳۸۶) که په رمضان شریف کښی دعشاء لمونځ د جماعت سره وکړی او ټول خلک تراویح بالکل پرېږدی نو په دی صورت کې و ترو جماعت سره جائز دی اوکښه؟

جواب: فی الدر المختار بقی لوتر کها (ای الجماعة التراویح) الكل هل یصلون الوتر بجماعة فلیراجمو فی رد المختار تحت قوله بقی الذي یظهر ان جماعة الوتر تبع لجماعة التراویح وان كان الوتر بنفسه اصلاقی ذاته لان سنة الجماعة فی الوتر اعمولت بالاثرتابعة للتراویح علی اهم اختلافوا فی افضلیة صلواتها بالجماعة بعد التراویح کما یاتی اه ج ۱ ص ۴۷۱ ددی نه معلومه شوه چه د قواعدو څخه دیته ترجیح ده چه په دی صورت کښی دې دغه خلک وتر هم فرادی فرادی وکړی ۱ مر ۳۴ - (تمه رابعه ص ۲)

دوترو په نیت کې دواجب لفظ ویلویانه ویلو حکم:

سوال: (۳۸۷) په عالمگیری کښی لیکل شوی و فی الوترینوی صلوة الوتر کذا فی الزاهدی و فی الغایة انه لا ینوی فیه واجبالا اختلاف فیه کذا فی التبیین، مولوی کرامت علی جونپوری اومولوی امانت الله غازی پورې په خپله رساله کښی دعربی نیت په مینځ کې دواجب الله تعالی لفظ لیکلې یې لوس زه څه وکړم دبنده سره زیات کتابونه سم سینه نو په بنگاله کښی

دمولوی کرامت علی غلبه په زور او شور سره ده، ټول واجب الله تعالی وائی، فی الحال دغدوی عرض دادی چه د واجب ویلوسره لمونځ وشواوکښه او واجب ویل افضل دی اوکښه اود واجب ویلوسره به په لمانځه کې خلل وی اوکښه؟ محتما دمهربانی له مخی ئی تحریر وفرمائی؟

جواب: فقهاؤ تصریح کړی ده چه دیومذهب مقلد لپاره دبل مذهب رعایت په خلاقیاتو کښی اولی دی واجب ندی نو په غایت کې ئی چه کوم علت لیکلی دی دهغه حاصل دادی چه دمذهب رعایت دفتاتو د وجوب دی نو ددې رعایت واجب ندی دهمدی لامله دواجب ویلوسره هم لمونځ کیږی او په لمانځه کې هیڅ خلل نه راځی ۱۲ اجماعی الاولی - ۱۳۲۲ هـ (امداد ص ۵۱ ج ۱)

سوال: (۳۸۸) دوتر لمانځه په نیت کښی دواجب لفظ ویل کیږی اوکښه؟

جواب: فی الدر المختار بحث النية ولا بد من التعین عند النية لقرض او واجب انه وتراخ و فی رد المختار ای لا یلزم تعین الوجوب ثم اعلم ان ما فی شرح العینی من قوله واما الوتر فالاصح انه یکفیه مطلق النية مشکل لان ظاهره انه یکفیه نية مطلق الصلوة کالتقل الا ان یحمل علی ما ذکرناه من اطلاق نية الوتر، ددینه معلومه شوه چه که دوترو په نیت کې دواجب په عنوان تعین نه وی خویبها هم داتعین ضروری دی چه داوتر دی اود مطلق صلاة نیت کافی ندی، فقط، ۲۰ صفر ۱۳۲۵ هـ (امداد ص ۸۲)

د نخلع و وترک من یفجرک د معنی تحقیق په قنوت دوترو کې

سوال: (۳۸۹) مونږ هره شپه په قنوت کې لولو ونخلع و وترک من یفجرک اوس وفرمائی که خوی فاجردی نو پلار څه وکړی او که پلار فاجردی نو خوی څه وکړی؟

جواب: دا خبریه جمله نده بلکه انشاییه دی نو په دی کښی کذب نشته ددوهم فجور څخه کفر مراد دې اود ترک څخه اعتقادی مخالفت دی، وهو حاصل ۱۲ ذی الحجة ۱۳۳۱ هـ (تمه ثانیه ص ۹۹)

په قنوت نازله کښی درفع یدین وغیره احکام:

سوال: (۳۹۰) دلته دکانپور څخه د یوسوال په خواب کښی په قنوت نازله کښی په ارسال یدین باندې دعمل کولو لیکل کړی شوی و، دهغه خای څخه دیوه عالم یواوږد خط دوضع یدین دترجیح اثبات کښی راغلی دکوم خلاصه چه خپله دخواب څخه معلومیدلی شی کوم چه له دی خای څخه لیکل شوی اولاندې درج دی؟

جواب: مولانا السلام علیکم مسئلہ مجتہد فیہا دی دد لیلو خخہ دواړه طرفه گنجایش شته ، اوممكن دی چه دقواعدو خخه دوضع ترجیح دی کما هو مقتضی مذهب الشیخین ، لکن دالتباس اودعوامو د تشویش دعارض په وجه ارسال ته ترجیح ورکول کیږی کما هو مقتضی مذهب محمد ، او ثناء اوصلو جنازه او قنوت په وتر کښی دغه عارض نشته ، دهمدی لامله هلته په راجح باندې عمل کولی شی اوددې عارض قوت اندازه ددې نه لگیدلی شی چه په مجمع عظیم کښی سجود سهو باوجود دوجوب دهغی پریښودلی شی ، اووضع خو په درجه کښی دسجده سهو خخه ډیره ادنی ده فهو احق بالترک او دالتباس ارتفاع دقنوت داخفاء سره ددې په خاطر نشی کیدلی چه په سهویاندي محمول کړی شی چه په جهردقرا کښی امام ته سهو و شی ، اوپه دی ترتیب ددینه وروسته په سجدي کښی تللو سره هم دهغه ارتفاع نشی کیدلی چه ددینه وړاندې به التباس کیږی ، بیا سجدي ته دراتلوسره تشویش اوچتیرې چه ولی یې رکوع ونه کړه کڼه داسې ارتفاع خودسجدي سهوی نه وروسته په تشهد کښی ناستی سره بیا وروسته دمکررسلام اړولونه هم مرتفع کیدلی شی مگر فقهاؤ ددې اعتبار ونه کړددې لپاره چه عوام دجهل دغلبی سره دهغو قراینو خخه استدلال کولی شی اوخپل لمونځ تپاه کړی والله اعلم باقی په دوم جانب کښی هم ماته تنگی نشته ۲۴ رمضان ۱۳۵۲ هـ ، النورص ۷ شعبان ۱۳۵۷

باب النوافل

دوترواوه ماسپښین ، مغرب او عشاء نه وروسته نوافلوکې دقیام دافضلیت حکم

سوال: (۳۹۱) عوام الناس دظهر ، اومغرب او عشاء لمونځونونه وروسته کیناستلوسره دوه رکعتہ نقل کوی ، او په ناسته اداء کول دولاړی داداء کولو خخه افضل اوبهترگنی داصحیح دی اوکه غلط ؟

جواب: فی الدرالمختار عن البحر اجر غیر النبی ﷺ علی النصف الا بعذر او ، ص ۹۴ احکام النوافل ددې روایت داطلاق سره د ټولو نوافلو په ادريدلو سره اداء کول افضل ثابتیږی دهمدی لامله دعوامو الناس سوچ غلط دی ۴ جمادی الاخری ۱۳۲۲ هـ ، امداد ص ۵۲ ج ۱

سوال: (۳۹۲) امداد الفتاوی می ولیدله دنن صبادوترونه وروسته دوه رکعتہ په ناسته اداء کول نی خطاگرخولی دی ، اودابن ماجه هغه حدیث چه سنن ابی داود کښی هم نقل کړی چه هغوی نفس قرات نی جالساً کولو سره بیا اودريدلو په داسې حال کښی چه په سنن ابی

داود کښی بل روایت (که دهغه ضرورت وی نو نقل کولوسره نی دراستوم) چه دحضرت عائشی خخه دی دادی چه قرات اورکوع وغیره نی ټول جالساً کولو ، تردی چه په همدې هغوی وفات شو ، ددینه داخړه پورې عمل تصریحاً معلومیږی او همدامی دخپلو استاذانو خخه ترنته پورې اوریدلی دی او اگرکه دقاعدې په اعتبارسره دهغه اجر د غیر نیی لپاره نیمائی کیدل پکار دی لکن دحضرت مولنا محمد قاسم قدس سره خخه منقول دی چه که په دی نیت سره نی په ناستی وکړی چه دهغو ﷺ خخه همداسې نقل دی نو انشاءالله عجیبه ندی چه په ثواب کښی هم کمبودنه وی ، والله اعلم . په هر حال مسئله چه هرڅه وی مگرنبوی معمول خوهمدامعلومیږی دقراة او رکوع تفریق فقط همدایوروايت دی دکوم چه دوم معارض روایت موجود دی اودسنن ددغومتعارضه روایتونونه علیحده کیدلوسره لیدل وکولی شی دصحیحینوپه روایت کښی مطلق لفظ دصلی جالساً موجود دی ، د کوم خخه چه باطله متبادر دادی چه رکوع وغیره او قراة کښی څه فرق نه ؤ شاید درواتو خخه په دی روایتودابن ماجه کښی څه اختلاط وغیره شوی وی ، او هغوی دنهجده په خینورکعتونوکوم چه هغوی په دی ترتیب کولوچه قراة خویه ناستی اورکوع په ولاړی کولوسره دهغو د وورکعتونوسره لگولی وی ، په هر ترتیب په ظاهره دنبوی معمول متعلق همغه راجح معلومیږی ، والله اعلم بالصواب

جواب: ماته خوتعارض نه معلومیږی چه دترجیح یاداختلاط احتمال قایل کیدل راشی دابن ماجه روایت ته دمطلق صلی جالساً تفسیرولی نه ویل کیږی ، اوپه کوم روایت کښی چه درکوع جالساً تصریح ده ، دهغه محمول دوختونو په اختلاف باندې کولی شی ، بیا قول مطلق ده دفعل په هغه باندې منطبق کول ښه دی دتخصیص قائل کیدلوخخه اوظنیه مسئله ده دجانبینو گنجانش شته ۲۳ رمضان المبارک ۱۳۳۵ هـ (تنمه خامسه ص ۱۳)

دوترونه وروسته دوه نفل

سوال: (۳۹۳) په ناسته باندې دوترونه وروسته دوه رکعتہ نفل افضل او بهتر دی اوکه په ادريدلوسره په دی دواړوکښی سنت کوم دی ؟

جواب: فی سنن ابن ماجه باب ماجاء فی الركعتین بعد الوتر جالساً عن ابی سلمة قال حدثنی عائشة قالت کان رسول الله ﷺ یوتریواحدة ثم یرکع رکعتین یقرء فیهماوهو جالس فاذا اراد ان یرکع قام فركع ، ددې حدیث نه بالتخصیص دغو نوافلو بعد الوتر کښی در رسول الله دقیام ثبوت وشوایاتې شوه داچه درکوع نه وړاندې نی جلوس فرمایلو دهغې وجه داده چه هغوی

اوپر تلاوت کولو، اوپه آخر عمر کښی ضعف زیات شوی و دغه جلوس دهمدی عارض په خاطر او کله چه قرب در کوع ته وونو کله چه دغه عارض مرتفع کیدلونو بیا ادریدلو، ددینه معلومه شوه چه اصلی مقصود قیام و، گنی کوم خلک چه په ناسته باندې اداء کول افضل وائی هغوی د دغه قیام هم قائل ندی، اود مذکوره روایت اطلاق هم دهغو مویدې الغرض په عوامو بلکه خواصو کښی چه ددې خلاف مشهور دی دهغې هیڅ دلیل نشته، اوچه په کومواردو، فارسی رسائلو کښی چه څه لیکلی دی هغه دکوم معتبر ځای څخه نقل ندی شوی والله اعلم ۴ جمادی الاخری ۱۳۲۲ هـ

سوال: (۳۹۴) دما سختن دلمانځه دوترونه وروسته دنفلونو حضور په بهشتی زیور کښی تحریر فرمایلی دی چه ادریدلو سره اداء کول پکار دی اوپه یوه وعظ کښی ارشاد دې وعظ عود العسدص ۱۴، چه د بعض اکابرو قول دی ځکه دوترونه وروسته په ناستی سره دوه رکعت کول منقول دی او دقواعد شرعیه څخه په ناستی سره کولو کښی دنییم ثواب استحقاق به وی، لکن ددې لپاره چه رسول الله په ناستی کړی دی دهمدی لامله مونږ ته په ناسته کول خوښ دی، دخادم لپاره چه په کوم ترتیب ارشادوی تعمیل به وکولی شی؟

جواب: دغه وینا ددې لپاره چه داتباع مشعروو نوما نقل کړه لکه څنگه چی دپورتنی مضمون دلایسته کولو څخه دا امر واضح دی لکن دا عمل موقوف دی په دی پورې چه داثبات هم وی په داسې حال کښی چه د رسول الله ﷺ په ناستی سره کول هم منقول دی؟ دهمدی په خاطر افضل همدادی تاسوئی په ولاړی کوی دلته خو یوازی ځینو اکابرو د دی قول مبني بیان کړی و ۱۵ محرم ۱۳۴۳ هـ، شتمه خامسه ص ۳۱۷.

په سهار کښی دفجر داقامت نه وروسته دفجر دستن د اداء کولو حکم:

سوال: (۳۹۵) یوسری داودس کولوسره راغی گوری چه دصبا جماعت ولاړ دی، اوجمات دومره لوی ندی چه که په یوه څنډه کې سنت وکولی شی نودامام دقرايت اواز اوریدل کيږی ترڅو تعمل دآیت واذ اقرء القرآن الایة وشي، اوس دغه سړی ته څه کول پکار دی، یوسری وائی چه حضرت امام محمد دا طریقه بیان کړی که دفجر د سنتو چا ته دفضایل کثیره په وجه شوق وی نو هغه ته پکار ده چه په مذکوره حالت کې دستنویت کولو سره دی مات کړی بیادی جماعت کې داخل شی، دفرضو د اداء نه وروسته دې فوراً سنتونه دفرض کیدلو په سبب وکړی آیا دا وینا دده غلطه ده اوکه صحیح اوپه مذکوره حالت کې دمذکور شخص لپاره څه کول پکار دی؟

جواب: په داسې حالت کې که دمسجد دوه درجی وی نوامام چه په کومه درجه کې وی نوداشخص دی په دومه درجه کې ادا کړی اوکه داسې موقع هم نه و نوکوم علیحده ځای کې څومره لری والی چه ممکن وی همالته دی وکړی؟ اوکومه طریقه چه په سوال کې موجوده ده یالکل ناجائزه ده اوپه امام محمد باندې تهمت دی فی رد مختار باب ادراک الفریضة والحاصل ان السنة فی سنة الفجران یاتی بمافی بینه والافان کان عند باب المسجد مکان صلاها فيه والاصلاها فی الشوی او الصبی ان کان للمسجد موضعات والافخلف الصغوف عند ساریه او فی الدر المختار الباب المذكور ثم ما قبل یشرع فیها ثم یکر للفریضة او ثم یقطعها اویقضیها مردود وبان درالمفسدة مقدم علی جلب المصلحة و فی رد مختار تحت هذا القول ان ماوجب بالشروع لیس باقوی مماوجب بالنزول ونص محمدان المنذور لایؤدی بعد الفجر قبل الطلوع اه - ۱۱ - رجب ۱۳۲۲ هـ امداد ص ۵۳.

د جماعت په وخت دفجر دستنو حکم:

سوال: (۳۹۶) خالد دصبا لمونځ کولو لپاره مسجد ته راغلی دی په نزدی جماعت کې جماعت کيږی خالد دستنوله کولو سره په جماعت کې شامل شی که امام په کوم رکن کې پیدا کړی شامل شی؟ مفتی به مسئله په حواله دثقه فقه مزین په خپل مهر سره ابلاغ وفرمایي؟

جواب: څمونږ دحنفیه و مذهب همدادی چه که دفرضو دنیولو امید وی نوسنت دی نه پریږدی کذا فی الکتب المذهبية، ۲ ذی الحجه ۱۳۳۱ هـ، شتمه ثانیه ۱۰۵.

سوال: (۳۹۷) اول سوال عرض دادی چه دلاندنیو کتابونو دعبارتونو سره ماته شک پیدا شوی دی چه دحضرت په بهشتی گوهر مطبوعه بلالی واقع ساوهوړ کې چه کومه مسئله موجوده ده صحیح ده یا په هغو راتلونکو کتابونو څخه چه ظاهراً کومه مسئله پوهی ته راځی هغه صحیح ده اودغه مسئله ستاسی دکتاب بهشتی گوهر مذکوره مطبوعه درپه جماعت کې د شاملیدونه شاملیدو مسایل صفحه ۷۱، تر عنوان لاتدی درج ده.

مسئله: دفرض کیدلو په حالت کې چه کوم سنت ادا کولی شی برابره خبره دی چه دفجروی اوکه دکوم بل وخت هغه دی په داسې ځای کې وکولی شی چه دمسجد څخه علیحده وی، ددې لپاره چه کوم ځای کې فرض لمونځ وی هلته بیابیل لمونځ کول مکروه تحریمی دی، اوکه څوک داسې ځای پیدا نکړی نودصف نه علیحده دمسجد په کومه گوشه کې دی وکړی

(در مختار وغيره) برابره خبره دى چه دفجروى او كه دبل وخت (دلفظ خخه تعميم معلومى پى اوديل كى مندرجو كتابونود عبارتونو خخه دفجر تخصيص معلومى پى دهمدى په خاطر ستاسو خخه په نهايت مؤذبانه دول التجاء دى چه تاسو كافى شافى خواب سره ما ددي ظلمت خخه وباسى په كوم كى چه اوس وخت زه يم او هغه موعود عبارت دادى فى مراقبى الفلاح ص ۳۴ مطبوعة مصرفصل فى الاوقات المكروهة ويكره (التفيل) عند الاقامة لكل فريضة السنة الفجر اذا امن فوت الجماعة وفى الكتاب المذكور ص ۸۶ باب ادراك الفريضة ومن حضرو كان الامام فى صلوة الفرض اقتدى به ولا يشتغل عنه بالسنة فى المسجد ولولم يفته شىء وان كان خارج المسجد وخاف فوت ركعة اقتدى والا صلى السنة ثم اقتدى لامكان جمعه بين الفضيلتين الا فى الفجر فانه يصلى سنته ولولى المسجد بعيداً عن الصف ان امن فوته ولوبادراكه فى التشهد وقوله صلى الله عليه وسلم اذا اقيمت الصلوة فلا صلوة الا المكتوبة محمول على غير صلوة الفجر وهولم يصل ركعتى الفجر ان حشى ان يفوته ركعة ويدرك الاخرى يصلى عند باب المسجد ثم يدخل لانه امكنه الجمع بين الفضيلتين وان خشى فوقه داخل مع الامام لان ثواب الجماعة اعظم والو عيد بالترك الزم بخلاف سنة الظهر حيث يتركها فى الحالين لانه يمكنه اذا وها فى الوقت بعد الفرض هو الصحيح، اوبه همدى ترتيب په در مختار كى هم موجود دى د عبارت دطوالت دوجهى نه دهغو دوو كتابونو د عبارت نقل پى وكړونكى د ديرو نورو كتابونو نه هم همدا معلومى پى؟

جواب: د نورو كتابونو نه چه خخه معلومى پى هغه صحيح دى، معلومه نده چه په علم الفقه كى چه كوم د بهشتى گوهاصل دى خنكه تعليم ليكللى دى، گوهريهشتى دهغونه پدي ترتيب منتخب كړى شوى دى چه په سرسرى نظر سره دمضامينو په اول او اخرياندي نشانه جوړه كړيده او كاتب نقل كړى دى يو يولفظ ندى كتل شوى دا اعتماد په سبب (ترجيح خامس ص ۱۴۲)

دستويه مينځ كى د تكبير كيدلو حكم

سوال: (۳۹۸) يوسرى دخلور ركعتونو كولونيت وكړلود يوركعت دپوره كولو سره دوم ركعت لپاره اوچت شويه همدى وخت كى چا د فرض لمونځ تكبير وويلى دنفل اوسنت كونكى خلوړ واړه ركعتونه پوره كړى يابه دوه ركعتونو اكتفاء وكړى اودوه نور ركعتونه دى قضايې وكړى اوكنه؟

جواب: كه دست او نفلويه مينځ كى تكبير وشويه دوه ركعتونو سلام گرځولو سره دى په جماعت كى داخل شى راجح^۱ او اشهر همدا دى، والشارع فى نقل لا يقطع ويتم ركعتين وكذا سنة الظهر وسنة الجمعة اذا قيمت او خطب الامام يتمها اربعاً على القول الراجح لانه صلوة واحدة وليس القبط للاكمال بلا للابطال خلافاً لما رجحه الكمال در مختار قوله خلافاً لما رجحه الكمال حيث قال وقيل يقطع على راس الركعتين هو الراجح لانه يتمكن من قضائها بعد الفرض والابطال فى التسليم على الركعتين فلا يفوت فرض الاستماع والاداء على الوجه الاكمل بلا سبب الخ قول وظاهره اذ اية اختياره وعليه مشى فى المتن ونور الايضاح والمواهب وجمعة الدرر والفيض وعزاه فى الشربلية الى البرهان وذكر فى الفتح حكى عن السعدى انه رجع اليه لما راه فى النوادر عن ابى حنيفة وانه مال اليه السرخسى والبقالى وفى الترازية انه رجع اليه القاضى النسفى وظاهر كلام المقدسى الميل اليه ونقل فى الحلية كلام شيخه ابن كمال ثم قال وهو كمال قال هذا وما رجحه المصنف صرح بتصحيحه الولوالجى وصاحب الميثقى واخطب ثم الشمنى وفى جمعة الشربلية وعليه الفتوى شامى مجتبى جلد اول ص ۴۷۹) نوكه د فرض لمونځ نه وروسته سنت وى نوخلور واړه دى قضايې وكړى او كه نفل ول هيڅ خخه نه لازمى پى وقضى ركعتين لونوى اربعاً غير مؤكدة على اختيار الحلى وغيره ونقض فى خلال الشفع الاول او الثانى اى وتشهد الاول والافسد الكل اتفاقاً در مختار با خطاوى مصرى ج ۱ ص ۲۹۰، والله اعلم امداد ج ۱ ص ۱۸

اهميت د مشغولتيا په قضاء، دنوافلو شته

سوال: (۳۹۹) نوافل كول افضل دى يا قضايې لمونځونه؟

جواب: فى رد المحتار عن المضمرة الاشتغال بقضاء الفوائت اولى واهم من النوافل الاسن المفروضة وصلوة الضحى وصلوة التسبيح والصلوة التى رويت فيها الاخبار اه اى كتحية المسجد والاربع قبل العصر والست بعد المغرب ج ۱ ص ۷۲۸، ددينه معلومه شوه چه دقضايې لمونځونو كول دنفلونه بهتر دى بغير دستن موكد نه او هغو نوافلو نه چه ذكر نى په پورته عبارت كى دى فقط ۱۳۲۵ هـ (امداد ص ۸۳ ج ۱)

^۱ لكن كه څوك په بل قول چه اتمام دخلور وده په ستونكى عمل وكړى امكان لري ۱۲ منه

په کورکې د فجر د سنت کولو څخه وروسته په مسجد کې د تحية الوضوء حکم

سوال: (۴۰۰) د فجر د سنت لمونځ په ځای کې د کولو سره په مسجد کې د فرض لمونځ د اداء کولو لپاره څه په دغه وخت د تحية المسجد لمونځ کولی شم او کله؟

جواب: په دغه وخت کې نه تحية الوضوء شته او نه تحية المسجد شته همدارنگه د دغو سنتونه مسجد کې کول افضل دي، بلکه د ټولو مؤکدو سنتونو څخه د اتهام یا تشبه باهل البدعة څخه محفوظ پاتې شی کوم چې د دغو سنتونو تارکین دي. ۱۰ رجب ۱۳۳۵ هـ (تممه خامسه ص ۱۷)

د عشاء د لمانځه نه وروسته علاوه د متواتر دوه رکعتونو دوه رکعت نفلونېوت

سوال: (۴۰۱) څومو په پنجاب علاقه کې چې د عشاء د دوو مؤکدو سنتونو نه وروسته اکثره خلک په ناستی سره دوه رکعت نفل لمونځ اداء کوي د دغو دوه نفل رکعتونو څه ثبوت د صحيح حسن يا ضعیف حدیث څخه شته او که بدعت دی؟

جواب: عن عائشة قالت ما صلى النبي ﷺ قط فدخل على الاصلی اربع رکعات اوست رکعات رواه احمد وابو داؤد واسناداه صحيح كذا في آثار السنن ص ۲۳ ج ۲، ۲۲ صفر ۱۳۳۳ هـ (تممه ثالث ۲۰)

په تهجدو کې د دولسو رکعتونو دلیل:

سوال: (۴۰۲) په شامي مصري ج ۱ ص ۴۰۲ کې شته: قوله واقلها على ما في الجوهره ثمان الى قوله والله اعلم، ددې مجموعی عبارت څخه د تهجد لمانځه دولس رکعت کیدل کله هم نه ثابتېږي بلکه یوازې آته رکعتونه نو د زیور بهشتی مدلل او مکمل دوهمه حصه ص ۴۳ عبارت نور زیات نه زیات دولس رکعتونه دي ددې څه مطلب او د کوم ځای څخه به لیکلی دی هیڅ پته ونه لگیدله؟

جواب: في ما لا بد منه للقاضي ثناء الله الباني بقى المسلم في الحديث الملقب عند الشاه عبد العزيز الدهلوي بيهقي الوقت مانصه، او د دولسو رکعتونو څخه زیات هم ثبوت نه دی رسیدلی الی قوله پیغمبر ﷺ کله کله تهجد د و ترو سره او د رکعتو کړی او کله کله یولس او کله کله د یارلس او کله کله پنځلس الخ ویتاید بما فی صحیح البخاری عن ابن عباس الحدیث بطوله و فیه ثم صلی رکعتین ثم رکعتین ثم رکعتین ثم رکعتین ثم رکعتین ثم اوتر الخ و فی هاشمه فیه دلیل علی ان صلوۃ اللیل اثنا عشر رکعة اه، او ثمان چه هغه اکثر او یلی دی هغه په اعتبار

د اکثر عادت نبویه سره دی، کله نو ددې قول د صحاحو خلاف کیدل لازمیږي، او که د سوال سره مقصد ددې تحقیق دی چې د شامي حواله ولې ورکولی شوی، د دې ځواب په اصل کې د حوالی ورکونکې په غاړه دی د چاچه نوم په شروع د کتاب کې شته مگر تیر عازه ځواب ورکوم چه حواله د اهموا جزاؤ په اعتبار ده ۱۹ ذی القعدة ۱۳۴۴ هـ (تممه خامسه ص ۳۷)

د معکوس لمونځ حقیقت:

سوال: (۴۰۳) په بعضی کتابونو کې می د معکوس لمونځ اصطلاح د نظره تیره شوه لکن دهغې تفصیل باندې پوه نشوم، یعنی په داسې حالت کې درکوع سجدي، قیام وغیره ارکان د لمانځه څرنگه کولو سره به ممکن وی بله داچه ددې ثبوت هم د حضور اقدس اوصحابه کرامو د ژوند د حدیث او سیرت په دعام او متداولو کتابونو کې هم له نظره نده تیر شوی، البته د حضرت محبوب الهی د ملفوظات فوائد الفوائد په شروع کې دا تذکره موجوده ده چه سلطان ابوسعید ابو الخیر په اتباع سنت کې دغه لمونځ هم کولو او حضرت شاه ولی الله په القول الجمیل کې د المونځ په داشغال جشتیه په لړۍ کې درج فرمایلی ده لکن دا بهی هم فرمایلی دی چه ددې ثبوت د سنت څخه نه ملاویږي په دی باب کې د جناب د تحقیق څخه مستفید کیدل غواړم؟

جواب: دی ته مجازاً صلاة ویل کیږي په اصل کې دایوه مجاهده ده یوه معالجه ده او د معالجه لپاره منقول او ماثور کیدل ضروری نده هومنه غنه نه کیدل ضروری دی نو دا منهي غنه نده لکن مزاجونه پدې وخت کې دهغه متحمل کیدلی نشي لهذا مشایخو دا ترک فرمایلی دی (تممه خامسه ۲۵ تاریخ ۳۰ ربیع الثاني ۱۳۴۷ هـ)

د قبل العشاء د څلور رکعتونو تحقیق:

سوال: (۴۰۴) د قبل العشاء څلور رکعتو سنت د کوم حدیث څخه ثابت دی شیخ دهلوی په لمحات کې لیکلی دی چه ماددې مضمون هیڅ حدیث ندی لیدلی فقهاؤ داد کوم ځای څخه ثابت کړی؟

جواب: شاید په ظهرياه عصر باندې يې قياس کړی وی فقط والله اعلم ۱۵ ربيع الاول ۱۳۲۵ هـ

فصل فی التراویح :

په یوه مسجد کې تراویح د تعدد حکم :

سوال: (۴۰۵) (۲) یو جامع مسجد چه طول يې ۲۸ گز او عرض يې ۲۱ گزه دی، که غواړی چه قران شریف په مذکوره مسجد کې دوه خایه د دوو حافظانو په مینځ کې تراویح ورکړی او په مینځ کې کوم یو آواز داسې کړی چه یو د بل آواز ته حرج واقع نه شی آیا جائز دی او کنه؟

جواب: په یوه مسجد کې دوه خایه تراویح کول په دی شرط چه د نفسانیت په لارنه وی او یو ته دلیل نه حرج نه وی جائز دی مگر افضل دادی چه دیو امام سره ټول اداء کړی فی البخاری عن عبدالرحمن ابن عبدالقاری انه قال خرجت مع عمر بن الخطاب ليلة فی رمضان الى المسجد فاذا الناس اوزاع متفرقون یصلی الرجل لنفسه ویصلی الرجل ویصلی یصلوته الرهط فقال انی اری لوجعت هؤلاء علی قای واحد لکان امثل ثم عزم فجمعهم علی انی بن کعب الحدیث، ددې روایت^۱ څخه ثابت شوه چه حضرت عمریه متفرق کونکو د تراویحو باندې تشیع نده فرمایلی نو څرگنده شوه چه د جائزده اودیو امام سره کول ته يې افضل ویلی دی د دین په معلومه شوه چه افضل همدادی والله اعلم ۱۴ ذی الحجه ۲۳۰۰ هـ امداد ص ۱۹ ج ۱،

د عذریه حال کې په دایه باندې تراویح جواز :

سوال: (۴۰۶) په رمضان شریف کې دکوی په ورځ د شپې کله وی تراویح په څه ډول وکړی آیا دنواقلو په شان يې د سوري په سر کولی شی، سوري چه د فیل وی؟

ددي تحریرته وروسته د صغیری دلیل لوسره ددي مسئلې خواب چه د لاندې عبارت چه د عالمگیری څخه منقول ده ظاهر يې معلوم شوهغه عبارت دادے وقال الحلبي فی الغنية اما الاربعة قبل العشاء فلم یذکر فی خصوصها حدیث لکن یستدل بعموم ما رواه الجماعة انه ﷺ قال بین کل

۲۰ اذانین صلوه بین کل اذانین صلوة ثم قال بعد الثالثة لمن شاء فهذا مع عدم المتافی من التنفل قبلها یفید الاستحباب لکن کونها الرباعیتمشی علی قول ابی حنیفه لاتها الافضل عنده منه ۱۶

په دی استنباط کښی تامل دے ځکه د احوال د هغه وخت چه کله د جماعت اهتمام نه و او چه د عدم تشیع هم همداد عدم اهتمام و ددي نه د مذکور حکم استنباط مشکل دے بالخصوص په داسې حالت کښی چه کله ددي څخه هغه مقصود قوت شی د کوم لپاره چه حضرت عمر رضی الله عنه د اهتمام وفرمایلو، تصحیح الاطلاق ص ۵

جواب: اداء کولی ئې شی، فی ردالمحتار بخلاف سنة التراویح لانها دولهای التاکید فیصح قاعداً وان مخالف المتوارث وعمل السلف كما فی البحرقلت وافادت المخالفة الکراهة وتجبر بالعدولی الدر المختار فی صلوٰة وعلى الدابة فجوز حال العذر الى قوله وذهب الرفقاء، شعبان ۱۳۲۱ هـ (امداد ج ۱ ص ۳۷)

د تراویحو د کتونو د تعدد حکم تنقیص :

سوال: (۴۰۷) که کله اته نه بجی د شپې شروع کيږی نو د تراویحو په تعداد کې کم ادا کولی شی او کنه او ترڅو پورې به کمی کولی شی؟

جواب: کله چه په سوري باندې جائز د بیا دکمولو ضرورت نشته څومره چه دکوی نه مخکې کولی شی دهغه بقیه دی په سوري وکړی، فقط پورتنی تاریخ امداد ص ۳۸ ج ۱،

په تراویحو کې د اجیر حافظ څخه د قران د

اوریدلو حکم سره د بیا نه د مختلفو صورتونو :

سوال: (۴۰۸) څمونږ په هیواد کې دخوکلونو راهیسی رواج شوی چه اکثر حافظ په تراویحو کې دختم کولو لپاره په مسجدونو کې په رمضان شریف کې دمبلغ په مقررولو سره ختم کوی، که کوم خای کې امیدد لاسته راتللو زیاتو پیسووی نونه فرمایي: دغه امر په اجرت علی الطاعة کې دکوم چه حرمت او منع په شرع کې وارده په دی کې داخل ده او کنه؟ او بعضی فقهاء فقط کراهت وائی او ځینې فقهاء جائز وائی، او متاخر فقهاء په امور اربعه کې یعنی امامت، اذان، تعلیم او وعظ کې ضرورتاً جائز وائی نودغه ختم د داسې امامت باب کې په داخلولو سره د تراویحو امامت ته هم په کوم کې چه ختم وی د امامت څخه خارج نه ویل کيږی، د فقهاء دعبارت څخه یادونو روکتا یونو څخه حرمت د اجرت د قران په ختم باندې تصریح کله هم پیدا شوی ندی سواء د قاعدی او قیاس څخه که د فیض منظر د نظر تیر شوی نه وی نولیکل وفرمایي ځکه چه د ایصال ثواب د قراة په منع کې چه په اجرت سره واقع شوی، فقهاء د دې په منع کې تشدد کړی دی، په تراویحو کې چه ایصال نشته د تامل محل وائی، او د فقهاء د تعلیل نفی الامتناع تضییع د حفظ القرآن چه د قران د تعلیم دی په حفظ قران کې يې هم جاری وائی، ځکه چه د تراویح ختم ترک کړی نو په حفظ کې به فتور او قصور واقع شی کله کله د شاه

عبدالعزیز صاحب دهلوی خُخہ چہ پہ تعلیم قرآن کپی وائی، دچا کورته تلل اودسہارنہ ترمایشامہ کیناستل الخ داجاری محل وقف کولوسرہ ددی اجرت پہ اجستلوکپی ہیخ پوئل خلاف ندی ویل شوی، اوویل شوی اگرکہ دمبلغ ورکہہ راکرہ واقع شوی خودتبادل اوتعارض پہ طریقہ نہ وی، بلکہ دصدقی اودہی پہ طریقہ وی چہ شوک شواری نوسودگرخی اوداللہ لوستلی شی اودہغہ پہ دی ترتیب پہ ژبہ تصریح کولوکپی نوراحتمالات ورک کیہی انتہی، دغوصورتونوکپی حق اود واقع مطابق اومدلہ صحیح وجہ مطلوب دی اوپہ دغوامورو سواداکشروستونکوعادت دادی چہ ذرتیل اوتجوید دقواعدوخخہ عاری دزرخلاصولو غوبستونکی اوپہ گنوخابونوکپی غلطی ویونکی خای پہ خای توتہ کوی یاگود کیہی یاوقفہ کوی بیایہ خیل خیال کی راخی بیادمعین مقام پوری لوستلوسرہ بغیردسہوی لمونخ کول اوپہ اعراب اوالفاظوکپی دکفرلحاظ نہ ساتل داسی ختم کی داجر امیدشتہ اوکہ دگناہ موجب بینواتوجروا؟

سوال: (۴۰۹) الفصل الثالث امور مبتدعة باطله لا اصل لها في الشريعة اكتب الناس عليها على ظن انها قرب مقصودة وهذه كثيرة فلندكر اعظمها منها وقف الاوقاف اى التقود لتلاوة القرآن العظيم في اجراء قرآنية عين الوقف قرائتي مكان مخصوص اولم يعين له مكانا وان يصلى نوافل اولان يسبح اى يقول له سبحان الله كذا وكذا اولان يهلل اولان يصلى او اطلق في ذلك كله ولم يذكر عدد او يعطى ثوابا لروح الوقف اولروح من اراده اصل المسئلة صحيح فيمن قرا القرآن اوسبح اوهلل اوصلی كذا ركعة واهدى ثواب ذلك لفلان الحي او الميت قال الوالد في شرحه على شرح الدرر في بيان الحج عن الغير اعلم ان الانسان له ان يجعل ثواب عمله لغيره صلوة او صوما او صدقة او قراءة قرآن او ذكرا او طوافا او حجاً او عمرة او غير ذلك عند اصحابنا كذا في البحر اما قوله عليه الصلاة والسلام لا يصلى احدن احد ولا يصوم احدن احد فهو في حق الخروج عن العهدة لاقى حق الثواب فان من صام او صلى او تصدق وجعل ثوابه لغيره للاموات والاحياء جاز ويصل اليهم ثوابه عند اهل السنة والجماعة كذا في البدائع ثم في البحر وهذا اعلم انه لا فرق بين ان يكون الجمول له ميتا او حيا والظاهر انه لا فرق بين ان ينوي به عند الفعل للغير او يفعل لنفسه ثم بعد ذلك يجعل ثوابه لغيره لا اطلاق كلامهم ولم ارحكم من اخذ شيئا من الدنيا فيجعل شيئا من عبادته للمعطي وينبغي ان لا يصح ذلك قال الوالد رحمه الله ففيه نظر بل اطلاق ماسبق يقتضى

الصحة انتهى ووجهه ان اخذ الدرهم صدقة من المعطي واخذ الصدقة لا يمنع الثواب للمعطي ووجه الاول في المتن ان ثواب العباد لا يدخل تحت عقدا لبيع لان ذلك مخصوص بالاغراض الدنيوية هذا السبب يبطل الوقف المشروط فيه ذلك لان بدله اخذ المعلوم من الوقف في مقابلة فعل الشرط الذي شرطها الواقف فهو كالبیع للثواب وان اعتبرنا وجه كونه صدقة على من يقرأ الوقف القران او يصلى له الى اخره لان ذلك المعلوم عوض عن تلك القرية ونحن لنوالها ولكنه بمؤلة ما اذا كان الواقف على امام الجامع او الخطيب ونحو ذلك فانها مشروط على من اتصف بذلك فهي صدقة من الواقف على صاحب هذه الوصف المذكور لان الوقف ليفعل الموقوف عليه ذلك في مقابلة اخذه للمعلوم المعين له ومنها الوصية باخذ الطعام والضرافة يوم موته او بعدها وباعطاء دراهم معدودة لمن يطلب القران لروحه او يسبح له او يهلل او بان يبيت عند قبره اربعين ليلة او اكثر او اقل او بان يبنى على قبره بناء وكل هذه بدع منكورة اى انكرها الشرع لمخالفتها لمقتضاه حيث اشتملت على بيع ثواب الطاعة واخذ الشئ من الدنيا في مقابلة الوقف والوصية باطلاق والمأخوذ منها حرام للاخذ وهو عاص بالتلاوة والذكر لاجل الدنيا والمفهوم منه ان الذي ياخذ ذلك لوتلى القران او ذكر الله تعالى او صلى كذا ركعة او هلل او كبر ونحو ذلك من انواع القربات لالاجل ما ياخذ من المعلوم المعين له في الوقف لمن فعل ذلك بل لوجه الله تعالى واخذ المعلوم صدقة عليه من الواقف جاز وصح الوقف حينئذ وهو ما ذهبا اليه فيما تقدم في حق جميع الوظائف في الاوقاف كلها وليس الامر مخصوصا بهذا النوع منهما انتهى، حديقة النديه شرح طريقه محمدية ۱۲، دعالمگیری عبارت دادی واختلافی الاستیجار علی قراءة القرآن علی القبر مدة معلومة قال بعضهم يجوز كذا في سراج الوهاج جلد ثالث في كتاب التجارة ص ۱۳۵، په درالمختار کپی ددی عبارت توجیه دعلی قراءة القرآن په خای علی تعلیم القرآن ضروریلی دی کنه نودتولوفقهاؤ دتصریح خلاف بی ویلی دی دمدار سوفاضل مولوی صاحب دجواز صورت پدی ترتیب تحریر فرمای دمتقدمین وفقهاء حنفیه په نزداجوره دعبارتونویاطله دی، لکن متاخر بنویہ اذان، امامت اوتعلیم دقران وغیره کپی جائز گرخولی، او امامت دپنخه وخته لمونخونو، اخترونو اوتراویحوته اودتراویحو دامامت په ویستلویاندي سندته پیداکیہی اودغه خه چہ فقهاء بی په علت دجواز تعلیم دقران کپی وائی چہ لظهورالتوانی فی الامور،

الدينية ففي الامتناع تضيق حفظ القرآن دتر اويحو به امامت كي هم جاري كيبي چه دتر اويحو امامت لپاره دقران شريف به حفظ كوي اود جيد حفظ نه بغير دتر اويحو امامت نشي كولي ، اوليدل كيبي چه هغه حفاظ چه دتر اويحو امامت نه كوي يابي ترك كري دهغوي به حفظ كي قصور وي ، نو دجواز دمانع كيدلونه وروسته به هيڅكله دتر اويحو امامت ونكړي اودقران به حفظ كي به قصور راشي ، بلكه حفظ به پريږدي دا هغه وخت دي چه امامت په اجاره واقع شي لکن كه په نوروكارونو باندي د امامت نه بغير اجاره واقع شي او امامت ضمناً واقع شي دهغه عدم جواز كوم دليل نه لري ، اوشاه عبدالعزيزيه فتوي كي واقع شوي دي چه اجاري قاعده هغه ده چه په واجب اومندوب شي باندي نه منع كيري ، اودقران تعليم كفابي فرض دي اومندوب على المعين نو داجاري خاي ندي ، هو دچاكورته تلل دسهارنه ترمايانه پوري كيناستل اودهغه دماشومانو پالل دتعليم نه بغيريو كاردی چه اجاره پري منع كيدلي شي انتهى ، ددي عبارت څخه معلوميږي چه د مفتي صاحب داجاري دوه قسمه كولوسره په دوهم جهت كي بي د تعميم خيال دي والله اعلم نور هم داسي فتوي شته ، او كه دهغوي په مينځ كي داجاري تړون واقع نه شي نو اگر كه دالمعروف كالمشروط په قاعدي به په اجاره محمول وي ، لکن په دغه وخت بي نيت دمعاضی درلوده ، نيت بي دصله رحمي اوصدقي درلودنوبه اجاري به محمول نشي ، خصوصاً كه تصريح وكړي دغه رويي دصله رحمي اوتبرع په طور دحديقه الندية عبارت په همدې محمول دي اوپه عزيزيه فتاوي كي واقع شوي چه يوسړي ددينی علم ، يادقران حفظ ياپه بل اطاعت باندي مشغولتيا غواړي خو د تنگلاسي اودمعاش دسبب دفقدان په وجه دغوكارونوته وزگارتيانه لري او بل دسرمایي لرونكي ذمه دار سړي دهغه دقوت سبب شي ترڅوپه فارغه زړه په اطاعت باندي مشغوله شي په دي صورت كي دواړوته په هر طاعت دهغه كامل اجر حاصليري قال تعالى للفقراء الذين احد الخ ، اوپه حديث كي چه كمك په اطاعت خاي په خاي ستايل شوي دي همدا دي ، لکن دپته اجرت ويل مجاز دي انتهى والله اعلم ؟

جواب : كليه فقهيه قاعده ده كل طاعة يختص بالمسلم لا يجوز الاستيجار عليها عندنا اودهغي نقلي دليل دادی لقوله عليه السلام اقرأ القرآن ولا تأكلوا به او عقلی دادی : لان القرية من حصلت وقعت عن الحاصل ولها تعين اهليته فلا يجوز له اخذ الاجرة من غيره كما في الصوم والصلوة هكذا الشامية المجلد الخامس ص ۵ او متاخرينو څو فروعي ددي كلي څخه

استحساناً بقاء او حفظ شعائر دين دضرورت په علت مستثنى اومخصوص كړي دي ، في المختار باب الاجارة الفاسدة ويفي اليوم بصحتها لتعليم القرآن والفقه والامامة والاذان اه في رد المختار وقد ذكرنا مسألة تعليم القرآن على استحسان اه ، يعني للضرورة آه جلد ۵ ص ۵۳ ، ددينه معلومه شوه چه اصلي مذهب حرمت استيجار على الطاعة دي اود بعضي فروعو استثناء داصل مذهب خلاف ده دمذكور ضرورت په علت دي نو د مذكوره فروعو سوا دبقية اطاعتونو حكم په خپل اصل پاتي شو ، قال في الشامية بعيد العبارة الاولى المذكورة وقد انفقت كلمتهم جميعا على التصريح باصل المذهب من عدم الجواز ثم استنوا بعده ما علمته فهذا دليل قاطع وبرهان ساطع على ان المقتي به ليس هو جواز الاستيجار على كل طاعة بل على ما ذكره فقط مما فيه ضرورة ظاهرة ببيع الخروج عن اصل المذهب من طرد المنع فان مفاهيم الكتب حجة ولومفهوم لقب على ما صرح به الاصوليون بل هو منطوق فان الاستثناء من ادوات العموم كناصر حوايه ايضاً اه ، ددي عبارت سره معلومه شوه چه د ختم في التراويح تصريح په خصوصيت اساس نه گرځول (كه مسلم وي) داستيجار دحرمت لپاره مضر ندي ځكه اولايه فقهيه روايتونو كينسي مفهوم مخالف حجة دي ثانياً دكلام دصدرد عموم په وجه دالمستثنى نه ماسوا ددي ختم على الاجرت حرمت منطوق او منصوص دي ، لكه چه آنغامذكوره عبارت په دي باندي دال دي ، او كه دكليو قواعد وروسته هم دهر جزبي دتصريح خصوصيت سره ضروري وكولي شي نو دكوم مسكر جديدي التركيب په حرمت باندي په كل مسكر حرام څخه به استدلال جائز نه وي وهوباطل دوهم تلاوة لا يصال الثواب په كوم كينسي چه حرمة استيجار په خصوصي دول مصرح ده ددي تحليل په تقرير دحرمت كينسي علامه عيني دهذا بي په شرحه كينسي فرمايلي دي : ويمنع القاري للدنيا والآخر والمعطى آثمان فا لحاصل ان ماشاء في زماننا عن قراءة الاجزاء بالاجرة لا يجوز لان فيه الامر بالقراءة واعطى الثواب للامرو والقراءة لاجل المال فاذا لم يكن للقاري ثواب لعدم النية الصحيحة فابن يصل الثواب الى المستاجر لولا الاجرة ما قرء احد لاحد في هذا الزمان بل جفوا القرآن العظيم مكسباً وسيلة الى جمع الدنيا انا لله واناليه راجعون اه كذا في الشامية ص ۵۳ من المجلد الخامس ، او ظاهره ده چه دا علت به ختم في التراويح كينسي جاري دي تلاوت به اشتراكي سره دا ختم هم بالخصوص مصرح شو ، ځكه چه په حكم دتر اويحو كينسي هم مقصود ثواب بي

کنه نوفي نفسه ددين په شعائرو کښی ندي او خلکو دا مکسبه جوړه کړي ده نو اشتراک د علت ثابت شو په هر حال خصوصاً واخستل شی او که عموماً، بیا په عموم کښی مفهوم اخستل کېږي یا منطقاً په هر ترتیب سره حرمت استیجار علی الختم ثابت شو، او د دین په اضافه تصریح نه کیدلو وجه دا کیدلای شی چه دابه په هروخت کښی فاسد رسم نه وي هر مصنف دخپلي زمانې په مفاسدو باندې تنبیه کوي، لکن هر کله چه د حرمت دلیل قائم دي نو د حکم ثبوت متیقن دی اوس پاتې شوه دا چه د جواز د توجیهاتو خواب نود جواز هذا الختم لپاره ددي تقریر ضرورت کوم چه سوال کښی مذکور دي محض فاسد دي چه منشأې سوء تدبر دي او د مزعومه ضرورت په اساس دهغه په تعلیم د قرآن باندې قیاس کول بناء الفاسد علی الفاسد دي ځکه چه تعلیم د قرآن په اعتبار د اصل وضع د تعلیم لپاره موقوف علیه دي کوم چه د حفظ لپاره موقوف علیه دي نویه اعتبار دهغې قاعدې چه موقوف علیه د موقوف علیه، موقوف علیه وی، تعلیم د حفظ لپاره موقوف علیه دي، او په اعتبار د عارض دعادت دغه تعلیم موقوف دي اخذ اجوری د حفظ لپاره موقوف علیه شوه، بخلاف د ختم مقیس چه هغه په اعتبار د اصل سره موقوف علیه ندي د حفظ لپاره بلکه معاملت بالعکس ده چه خپله حفظ د ختم لپاره موقوف علیه دي لکه څنگه چه ښکاره ده نو د حفظ توقف په ختم پورې ثابت نه شو، غایه مافی الباب ختم او ختم بی واسطی د حفظ په همدې اجرت پورې موقوف دي کوم چه د ختم په مقابل کښی اخستل کیږي، لکن ددي لپاره په تعلیم باندې قیاس جائز ندي چه ختم د حفظ په شان د دین د مهماتو نه ندي، لکه چه فقهاؤ ددي دست والی تصریح کړیده بلکه دانی هم ویلی دي چه که په قوم باندې ختم دروندوی نو ترک نی افضل دي فی الدر المختار ورد المختار الختم مرة سنة ولا یترک لکسل القوم لکن فی الاختیار الا فضل فی زماننا قدر ما لا یقل علیهم واقره المصنف وغیره الی قوله ومن لم یکن عالماً باهل زمانه فهو جاهل قوله الا فضل فی زماننا لان سر الجمع افضل من تطویل القراءة الی قوله ولهذا قال فی البحر فالخصل ان المصحح فی المذهب ان الختم سنة لکن لا یلزم منه عدم ترکه اذ الیوم منه تغیر القوم وتعطیل کثیر من المساجد خصوصاً فی زماننا فالظاهر اختیار الاخف علی القوم مجلد اول ص ۷۳۹، ددي روایتونونه د ختم د ضروریاتو نه نه کیدل ظاهر دی نو چه کله ختم د ضروریاتو نه نشوه نو ددي توقف په هغه اجرت باندې چه عارض دعادت سره مثبت او مسلم وی دهغه جواز د ضرورت د علت سره څنگه ثابتیدلای شی بلکه په داسې حالت کښی ددي ختم اهتمام پریښودل کیږي لکه چه فقهیه مقرر قاعده ده

اذا تردد الحكم بين سنة وبدعة كان ترك السنة واجها على فعل البدعة كذا في الشامية مجلد الاول صفحه ۲۷۱) نو هر کله چه ددي سنت په اداء سره دیو بدعت دار کتاب کول راځي نو د سنت به پریږدو، او که کوم سړی د توقف حفظ علی الختم الموقوف علی الاجرة داتوجیه وکړي چه مراد توقف الحفظ علی تصور الختم بالاجرة وتوقعه دي نو اولاً خود دي عادت خورول او شایعول غلط دی ثانیاً: د قرآن او حفظ د تحصیل په وخت کې د اکثر و محصلینو دی طرفته التفات هم نه وي په دی ترتیب که داتوجیه وکولی شی چه بدون اجرت به ختم نه کوم اوبی له ختم نه به محفوظ پاتې نشی نو ددي هم اولاً: عادة خوروالی غلط دي په زرگونه بندگان د الله د اوریدونکو په لیدلو سره دخپل حفظ دبقاء لپاره تلاوت کوی ثانیاً: دغه توقف په دواړو توجیهگانو کښی د اصل وضع په اعتبار سره ندي لکه څنگه چه په تعلیم کې وه، بلکه دخپلې بدی طمعی څخه دی که هغی راشی او د دین په بغیر دي هیڅوک نه کوي نو بکار ده چه داسې تقریر سره هملته هم د اخذ اجرت د جواز حکم ورکول شی وهو باطل بالاجماع والتنصيص من الشارع والفقهاء. او په تعلیم کې دی عادة ته پدې خاطر اعتبار ورکول شو چه په تعلیم کې دومره مشغولتیاوی چه په بلی طریقې سره د معاش اکتساب نشی کیدلای او هر سړی فارغ البال او مرفه الحال ندي په خلاف د متنازع فیه حکم چه دهغه سره د معیشت نوری لازمی نه مختل کیږي دهمدی لامله د تعلیم متعلق عادة شرعاً معتبر او مخفف د حکم شو او هغه عادت چه متعلق د ختم وهغه معتبر او مخفف د حکم نه شوقافهم، په همدې ترتیب دغه ختم په باب امامت کې د داخلولود عوه او په همدې بناء باندې هغه مستثنی گیل شول چه باطل دی ځکه چه ختم نه عین امامت دی او نه موقوف علیه جزئیه یا لزوماده، ځکه چه امامت بی د ختم نه هم متحقق کېږي، کما هو مدرک بالحسن نویه دی اساس باندې داستثناء د دعوی گنجایش نشته، او د شاه صاحب داوولی فتوی له دی سره هیڅ تعلق نشته ځکه هغه توجیه د حبس مخصوصه دی د ضرورت د صورت سره او کوم خای کښی چه مذکوره ضرورت وی هلته دغه تاویل مقبول ندي بلکه دیو طاعت فردیه هم پاتې وی، په کوم باندې چه حکم د حرمت د استیجار کولی شی ځکه دغه تاویل په هر خای کښی چلیدلای شی، علی هذا دوهمی فتوی ددي سره څه تعلق نشته ځکه اعانة علی الطاعة بیل څیز دي، اگر که دیته مجازاً اجرت ویل کیږي، او اجرت علی الطاعة جدا څیز دی او د مشاهدی نه ثابت ده چه اوس کوم رواج دي هغه حقیقه اجرت دي کما هو ظاهر و سیاق قرینه عن الامام الاستاذ او همدارنگه د اجرت تاویل کول په اعانت سره معلل دي په ضرورت سره او دلته ضرورت نشته کما مراداً تاویل چه دانی

حسبه لله لولى اوهغه شى حسبه لله وركوى الخ بالكل دحسباتونه انكاراوتاول العمل بسلام
يرضى به العامل دي كوم شخص چه ددي فاعليو معامله وينى گورى هغه ته به هيڅكله شبه
پاتې نه شى چه اصلى مقصد اجرت دي، او داسې تصريح چه دفعل خلاف وى اود متعاقدينو به
نزد غير مقصود وى محض هزل دي چه به شرع كېنى بغير د معذوره مستثنياتو دا اعتبار قابل
ندى قال الامام الاستاذ لا يطيب والمعروف كالمشروط اه قلت وهذا مما يتعين اخذ به فى
زماننا لعلمهم انهم لا يذهبون الاجابة كذا فى الشامية المجلد الخامس صفحه ۵۲ فى
تقرير مسئله اخرى اوردها واحتجاجاً بالعلة (۱) اوبعضى بزرگانونه چه داتوجيه نقل كولى شى
ممکن دى چه دهغوى په زمانه كېنى په نيتونوكي به دومره فسادنه و، گنى ددي توجيه
غير مقبول كيدل ظاهر دي، او په حديقته كې چه دبحركوم عبارت منقول دي دهغه په حقله په
شامى كې رد امنتقول دي. وقد اغتر بما فى الجوهره صاحب البحر فى كتاب الوقف وتبعه الشارح فى
كتاب الوصايا حيث يشعر كلامهما بجواز الاستيجار على كل الطاعات ومنهار قراءة وقدره
الشيخ خير الدين الرملی فى حاشية البحر فى كتاب الوقف حيث قال اقول الملقى به جواز الاخذ
استحساناً على تعليم القرآن لاعلى القراءة المجردة كما صرح به فى التاتارخانية الخ جلد خامس
صفحه ۵۳ اود رسم المفتى د قواعد و مطابق هر كله چه داقول مرجوح دي، لهذا په دى باندې به
عمل جائز نه وى او كوم عبارت چه په عالمگيرى كېنى دى دهغه متعلق علامه شامى ليكلى
دى والصواب ان يقال على تعليم القرآن فان الخلاف فيه كما علمت لافى القراءة المجردة فانه
لا ضرورة فيها فان كان ما فى الجوهره سبق قلم فلا كلام وان كان عن عمد فهو مخالف لكلامهم
قاطبة فلا يقبل وقد اطلب فى رده صاحب تبين اثار مستنداً الى النقول الصريحة الى
اخر ما قال، جلد خامس صفحه ۵۲ په همدې ترتيب دجواز القراءة على القبر نه په جواز
الاستيجار باندې استدلال كړى دي محققينوددي هم تغليط كړى دي قال الشامى وفيه
رد ايضاً على صاحب البحر حيث علل البطلان بانه مبنى على القول بكراهة القرآن على القبر وليس
كذلك بل لما فيه من شبهة الاستيجار على القراءة كما علمت وصرح به فى الاختيار وغيره
ولذا قال فى الولوجية مانصه ولوزار قبر صديق او قريب له وقرء عنده شيئاً من القرآن فهو حسن
اما الوصية بذلك فلا معنى لها ولا معنى ايضاً لصلة القارى لان ذلك يشبه استيجاره على قراءة
القرآن وذلك باطل ولم يفعل ذلك احد من الخلفاء اه جلد خامس صفحه ۵۳، په يوځاى كې

شامى ويلي دي: ولا ضرورة فى استيجار شخص يقرأ على القبر او غيره اه جلد خامس صفحه
۲۷۷، وغيره په دى لفظ كې غير قراءة على القبر هم داخل دي كوم چه تراويح ته هم شامل دى
د خواب خا، ل. داشوچه په سوال كې مذكور رواج بالكل باطل اود شرعى مخالف دى اوداسې
ختم هيڅكله د ثواب موجب ندى بلكه د معصيت موجب دي. والله اعلم رابع ذى الحجة
۱۳۲۱ هـ، امداد ص ۴۳ ج ۱

په تراويحو كې په بيلو طريقو سره دا جبر حافظ نه د قرآن د اوريدلو حكم

سوال:

(۴۱۰)

مسنون سلام لاندې سوالونه داستفسار په توگه خدمت ته در روان دى، او
صواب والا خواب نه مومطلع وفرمايې؟

(۱) په دى منطلقه كېنى په عمومى طور په اكثر و مسجدونوكې په ټول رمضان كې د تراويح
لمونځ د جماعت سره وى لکن خوان حافظ په تراويحوكې امام جوړيدوسره د كلام شريف ختم
كوى بى له عوضه، او نقدى نه ملاويگى (۲) دلته حافظ ته د معاوضى وركولو دوه صورته
رواج لرى اكثره خومخكې دشروع د تراويحونه معامله صفا صفا كوى، لکن د داسې
حافظانو شميرزيات دى چه دعوض تعين نه كوى بلكه په كومه ورځ چه كلام شريف ختميگى
د تراويح لمونځ مقتديان په خوشحالى سره او په شوق سره حافظ صاحب ته نقد وړاندې كوى
كوم چه حافظ صاحب دى درده خلو په شان هضموى (۳) يودا صورت هم مستعمل دى چه
دمحلى رببس ياكوم د قدرت خاوند سړى يو حافظ محض د ختم كلام شريف لپاره په خپل
مسجد كې مقرروى، اود هغه په خدمت كې نقدى معاوضه دخپل خاص جيب نه پوره كوى په
مقتديانو د هېڅ څه وركول نه راځي (۴) دهغه مخدوم د اصلاح الرسوم درسالى دمطالعي نه
صفا ظاهره دى چه دالله په اطاعت باندې اجرت نشته دى لهذا په پورتنيسو سوالونوكې كوم
يو صورت په غرض دجواز د اقتداء دامام ماجور اختيار كولى شى؟

(۵) هر كله چه د ماجور حافظو بيا عالمگيره ده نومحض په شل ركعتو د تراويح دلمانځه
باجماعت په كوم كې چه د كلام پاك څو سورتونه لوستل كيږي افضل او انسب ده په نسبت سره
اقتداء د غوماجورو حافظو (۶) كه د حافظ صاحب سره نه د تراويحومخكې معامله وكولى شى
اونه د كلام پاك په اختتام باندې هغه ته اجوره وركولى شى بلكه د ټول كال په دننه كې
بغير د تعين د تاريخ دهغه كماحقه خدمت په نقد وسره وكولى شى، نو آيا دغه نقدى معاوضه
اخستل حافظ ته جائز دى اود داسې حافظ اقتداء كولى شى؟ (۷) په يوى محلى كې

د تراویح لمونځ په جماعت سره اداء کولی شی لکن په هغه کې دکلام پاک ختم درواج مطابق نشته دی لکن صرف دالم ترکیف نه تر آخره پورې څه سور تونه وائی نو په دې دوه سربو کې د جامع افضل دی ؟ یاد هغه سړی چې په خپله محله کې په داسې تراویح لمونځ کې شاملیږي یاد بل سړی چې په محله کې د کرایه دار حافظ پسې اقتداء کولو سره په ختم کولو باندې فخر کوي (۸) که په کوم ښار کې د حسن اتفاق په اساس په کوم خاص مسجد کې کوم حافظ محض په نیت د ثواب بلاد کومی نقدی معاوضی کلام پاک په تراویح لمونځ کې ختموی نو پداسې حالت کې په نورو مسجدونو کې یوازې په الم ترکیف سره جماعت قانمول جائز دی او کله ؟ (۱) کله هغه مسجد په دې محله کې نه وی (۲) کله هغه مسجد په بله محله کې وی ؟

جواب : د دې په خاطر چې په تراویحو کې د قران اوریدل د دینیه مقاصدو څخه دی او د سلفونه د دې اهتمام متواتر دی او هغه اوس د زمانې د فساد په وجه مخلص او روونکې خلک کم پیدا کیږي که د داسې حفاظو سره د قران اوریدل ونه شی ، نویقیناً په بعضی ځایونو کې به ځینې خلک ټول عمر کې د قران د استماع نه محرومه پاتې شی ، د همدې لامله اوریدونکي به مضطرب وگڼل شی او شرعی قاعده ده چې اضطراب د تیسیر غوښتونکي دی د همدې په خاطر که ممکن وی د دغو اوریدونکو په حق کې د دې فعل څه تاویل کول مناسب دی او دلته دغه تاویل ممکن دی ^۱ چې دغه اجوره (برابره خبره ده چې مشروط وی او که معروفه چې هغه هم د مشروط په حکم کې دی دامامت په مقابل کې وویل شی ، کوم چې متاخرینو جائز گرځولی اود دې لپاره چې ختم او روونکي مضطربندی دهغوی په حق کې د دې تاویل اعتبار به نه شی کولی نو دهغوی په حق کې دغه اجرت بحال پادرسرست ندی ، کیدي شی چې په دې تقریر سره د ټولو سوالونو خواب به شوی وی ، که د کوم خاص انسان د دې سره انطباق ظاهر نه وی نو مکرر دی پوښتنه وشي (خود اپارچه هم بیا راوړي) ۸، رمضان المبارک ۱۳۳۱ هـ (حوادث ۱-۲ ص ۱۱۲)

^۱ د دینیه بعد په ۱۰ رمضان ۱۳۳۲ هـ کې یوه د دې دعلی الاطلاق ممنوع والي تر شته شوه په هغې کې د ویل شوی تاویل خوا ب هم شته او هغه ویل شوی د دې ختم دینیه مقاصد کیدل دی او هغه خواب چې د دې فتوی خلاصه ده داده چې کوم ځای کې چې فقهاؤ یوه ختم ته سنت ویلی د کوم نه چې ظاهر است موکد مراد دې هلته به داهم لیکلی دی چې کله په خلکو باندې تغیل وی هلته دی په الم ترکیف سره وکړي نو کله به چې د جماعت د تغیل نه د ځان ساتل لاره د دې سنت د تر کولو اجازه ورکړي نو په اطاعت باندې د استیجار محذور د دینیه لوی د دینیه د ساتلو لپاره ولی ونه ویل سر چې په الم ترکیف ولولی او د دې په خاطر چې دفتوی وروستی ده دموجب لپاره هم د عمل کولو لپاره متعین ده باقی د ساینې فتوی نقل کول د دې لپاره د چې نور اهل علم هم د دواړو ځوابونو په اساسونو کې غور و فرمایي او چې کوم راجع وی په هغه فتوی ورکړي ممکن ده چې دموجب احقر نظر قاصروی ۱۲ منته غفي عنه

در جمع الراجح نه د مذکورہ مسئلې توضیح ص ۲۳۴

په حوادث الفتاوی ۱۳۳۱ ص ۱۱۸ کې د استماع قران من الحافظ الاجیر مسئله شته دهغه په نهمه کرښه باندې یوه حاشیه ^۱ ده هغه ملاحظه وفرمایي : او په تتمه ثانیه امداد الفتاوی ص ۱۲۲ کې هم د دې مسئلې تحقیق ^۲ شته هغه هم وگوري (ترجیع ثالث ص ۲۳۴)

سوال : (۴۱۱) کوم حافظ چې تراویح او رووی هغه ته ورکول هم جائز دی یا ورکول او اخستل دواړه ناجائز (۱) او که بلاجوری حافظ پیدانشی نو په اجوره مقرر کړي یا په الم ترکیف سره تراویح وکړي ؟ (۲) او کله چې په امامت باندې اجوره جائزه وی نو په تراویحو کې یو قران هم موکد سنت دی په هغه باندې ولی اجوره ناجائزه ؟

جواب : (۱) زه خو بهی ناجائز گڼم (۲) زه خو بهی په الم ترکیف سره ورکوم (۳) کوم ځای کې چې فقهاؤ یو ختم سنت ویلی دی دهغه په ظاهراً موکد سنت مرادی دی هلته بهی داهم لیکلی دی چې کوم ځای کې چې په خلکو باندې دروندوی هلته دی دالم ترکیف وغیره لوستلو سره وکړي ، نوچه کله د جماعت د تغیل نه د بچکیدو په خاطر د دې سنت د ترک اجازه ورکول شوه ، نو د استیجار علی الطاعت محذور خود دینیه ویرلوی دی د دې نه د بچ کیدلو لپاره ولی ونه ویل کیږي چې په الم ترکیف سره بهی وکړي او د دینیه د ۱-۲ شمېر وچه هم معلومه شوه ۱۰ رمضان ۱۳۳۲ هـ (تتمه ثانیه ص ۱۲۲)

په تراویحو کې د ختم لپاره د استیجار د خپلې باطلول :

سوال : (۴۱۲) که زید ته څوک دبی اجرت ختم دپوره کولو په سربه خوشحالی سره لس روپۍ ورکړي یا بهی دیوی میاشتی لپاره امام مقرر و لوسره څه اجرت ورکړي پدې ترتیب سره عندالشرع اجرت حلال شو او کله ؟ او دامامت په صورت کې دغه حلال والی کې کومه شبهه خونه معلومیږي ځکه متاخرینو علماؤ دامامت په اجرت باندې فتوی ورکړي دی ستاسو څه رایه ده په تفصیل سره تحریر وکړي ؟

^۱ دا حواله د پورتني سوال (۱) د حاشیې مربوط د ده
^۲ دا سوال ۴۰۷ د چې د دینیه وروسته درج شوی ا مصحح

جواب: دغه دجواز فتویٰ هغه وخت ده چه کله امامت خپله مقصودوی په داسې حال کې چه دلته مقصد د تراویحو ختم دی اودا محض یوه حیلہ ده، په دیاتونو کې چه معامله فی مابین العبدوبین الله وی خپلی دجواز لپاره رښتینی مفیدی ندی لهذا دغه ناجائز شو. ۲ شوال ۱۳۳۳ هـ

په یوازی تراویح اوتهجده کې جهریه قرات:

سوال: (۴۱۳) په دی طور کله چه یوازی تراویح اوتهجدهم کوم توقرات په جهر سره لوستلی شم کنه؟

جواب: لوستلی شی ودلیلہ مامر ۲ شوال ۱۳۳۷ هـ

د مشهوره شیینی متعلق ددوو مختلفو فتواگانو

تر مینځ فیصله او محاکمه د شیینی حکم

سوال: (۴۱۴) حامدا ومصلياً د دواړو فتواگانو په لیدلو سره معلومه شوه چه په حقیقت کې د دواړو تر مینځ لفظی اختلاف دی، ځکه د جواز د حکم تعلق د نفس عمل سره په شرط د خلو من المفسد دی، او د منع حکم د لزوم او اقتران مفسد په صورت کې دی او دواړه حکمونه صحیح دی، اورښتینی حکم ډیر ښکاره دی چه که مفسد نه وی نوجائز ده او که مفسد وی نوروا نده، اوس یوازی دغه امریاتي دی چه آیایه دغه وخت کې مفسد غالب دی او کنه؟ نو دا امر مربوط دی د مشاهدې پورې او په صفات نظر مشاهدې نه څرگندېږي چه بلاشبہ مفسد غالب دی، مثلاً که د تراویحونه وروسته دا عمل وی نو په مجمع کثیر سره د نفل جماعت کیدل چه مکروه دی او که په تراویحو کې وی نو امام ته چه کوم حکم د تخفیف صلاة دی دهغه مخالفت راځي، او د قراؤ د چلاکي په سبب د ترتیل اوتجوید ترک کول او اکثراً په د فخر او خان ښودنی قصدوی، او ډیر دعالی عوض امید درلودل، او اکثر اوریدونکي دقران داستماع ادبونو پر ښودل ومثل ذلک مما يطول ذکره اوفقهیه قاعده ده چه په کوم جائز بلکه مندوب کار کې چه شرعاً داهتمام سره مطلوب نه وی اود مفسدو غلبه وی دهغه ترک کول پکار دی برابره خبره ده چه هغه مفسد د فاعلیت په اعتبار سره وی او یا دنورو کتونکو عوامو په اعتبار سره وی دهمدی په خاطر په دی زمانه کې ددې عمل ترک کول مناسب بلکه ډله کله واجب دی لاندنی روایتونه ددې تقریر مؤید دي فی الدر المختار مکروهات الصلاة وترکها ای القلب الحصى

اولی وی ردالمختار لایه اذا ترددوا حکم بین سنة وبدعة کان ترک السنة راجحاً علی فعل البدعة او فی الدر المختار الافضل فی زماننا قدر مالایقل علیهم ولیه ای یکره ذلک (ای النقل بالجماعة) لوعلى سبيل التداعی بان يقتدی اربعة بواحدالی قوله فی الاشباه عن الیزایة یکره الاقتداء فی صلاة رغائب وبراءة وقدر وبعدهذا و لا یبغی ان یتکلف کل هذا التکلف لامر مکروه وی ردالمختار تحت هذا القول فلوترک امثال هذه الصلوة تارک لیعلم الناس انه لیس من الشعائر فحسن اه وظاهره انه بالنظر لم یخرج عن کونه اداء النقل بجماعة وی الدر المختار تحت سجدة الشکر لان الجهلة یعتقدون لها سنة او واجبة وکل مباح یودی الیه لمکروه اه وی هکذا کفایة انشاء الله تعالی لمن کان له قلب او القی السمع وهو شهید- والله تعالی اعلم بحقائق الامور غلط ۱۹ رمضان ۱۳۲۵ هـ امداد ص ۹۱ ج ۱

سوال: (۴۱۵) ددین علماء په دی مسئله کې څه فرمایي چه دکلام مجیدیه توله شپه کې خلاصول کوم ته چه په عرف کې شیینه ویل کیږي برابره خبره ده چه یوحافظ ختم وکړي یا خوحافظان په جمع کیدلو سره ټپ پوره کړي جائز ده او کنه دشرع موافق دمذهب حنیفه بیان وفرمایي سره دسند دققهاؤ د عبارت وغیرهم بینواتوجروا؟

جواب: دحدیث دظاهرنه ممانعت معلومیږي چه ددری ورځونه کم دقران ختم وکولی شی فی المشکوة عن عبدالله بن عمروان رسول الله ﷺ قال لم یفقه من قرا القرآن فی اقل من ثلث رواه الترمذی وابو داود والدارمی ۱۲ په همدې بناء بعضی علماء دغی شیینی ته مکروه فرمایلی دی لکن دسلف عادت په ختم دقران کې مختلف منقول شوی دی، تردی چه بعضی بزرگانو په یوه شپه او ورځ کې درې ختمه کړي او بعضواته ختم کړی د همدی په خاطر مطلقاً ددری ورځونه کم ختم کولو ته مکروه ویل مناسب ندی، بلکه اقرب الی التحقيق دامعلومیږي چه که شیینه کې قران صفا ولوستل شی اود حفاظو مقصود ریانه وی، چه فلان دومره ولوست، اوفلان دومره اوجماعه کې سوستیانه راځي اود حاجت نه زیاته رتایي کې تکلف ونه کړي اوتراویح کې ولولی اوقصد د حصول دثواب وی جائز^۱ د اود مذکور حدیث معارض ندی ځکه علت دمنع عدم تفقه دی، او هرکله چه داسې صفا ولوستل شی چه تدبر اوتفقه ممکن وی نوممنوع ندی لکه څنگه چه دبعضی سلفو عادت تحریرشودغه جرئت نشي کیدلی چه دغه

^۱ داحکم دغی نفسه دے لکن څومره په زمانه کې مفسد عادت دلازم په شان وی لهذا منع کول به وی ۱۲۲ منته

فعل ته مکروه وويل شى لکه چه دمذکور حديث په حاشيه باندې ليکل شوى، ظاهره المنع من ختم القرآن فى اقل من هذه المدة ولكنهم قالوا قد اختلف عادات السلف فى مدة الختم فمنهم من كان يختم فى كل شهرين ختمه واخرون فى كل شهر وفى كل عشرو فى اسبوع الى اربع وكثيرون فى ثلث وكثيرون فى يوم وليلة فى جماعة ثلث ختمات فى يوم وليلة وختم بعض ثمانى ختمات فى يوم وليلة والمختار انه يكره التأخير فى الختمه اكثر من اربعين يوماً وكذا التعجيل من ثلثة ايام والاولى ان يختم فى الاسبوع والحق ان تختلف باختلاف الأشخاص ۱۲ ط ولمعات مختصر ۱، او كه دومره ۲. په جلدې سره ېې ووائى چه يوه حرف هم په يوه كې رانه شى نه زير اونه زورنه دغلطى خيال اونه دمتشابه اوبوازي ریا كاري مقصود وى او جماعت هم اخوايدخوا پراته وى يا د حاجت نه زياته رنابې وى يا د تراويحويه كولو سره جماعت په نوافلوكې وكړى دايقينا مكروه دى لقوله تعالى ورتل القرآن تريلا ولقوله واذا قاموا الى الصلوة قاموا كسالى يراون الناس الخ وبقوله ان الله لا يحب المسرفين ولقول الفقهاء ان جماعة النوافل مكروهة - والله اعلم ۲۲ رجب ورځ جمعه ۱۳۰۲ هـ امداد ص ۱۰۳ ج ۱.

سوال: (۴۱۶) د دين علماء په دى مسئله كې څه فرمايې چه په مسجد يا علاوه د جامع مسجد په بل كوم مسجد يا د مسجد نه علاوه په بل كوم ځاى كې شيبه كول څنگه دى؟

جواب: په خوش طونوسره درست دى خو عاده دغه شرطونه كم پيدا كيږي (۱) ترتيبل پرى نږدې (۲) په تراويحوكې ېې ولولى (۳) د جماعت په وخت كې تخلف ونه كړى ۵ شوال ۱۳۳۲ هـ ۲۵ ختمه خامسه ص ۲۵.

د كوم خاص سړى په مراعات سره دهغه نه قوت شوى قران په تراويحوكې اعاده كول

سوال: (۴۱۷) د دين علماء دهغه امام په حقله څه فرمايې چه د كوم خاص شخص په رعايت سره د قران شريف د ترتيب د پوره كيدو يعنى كه د دې سړى په رمضان شريف كې د قران شريف اوريدل ترك شوى وى، نو دهغه په دوهمه ورځ دهغه په شلور كعتونوكې لوستل په دى حالت كې په مقتديانو باندې بار او تكليف او دوخت تنگى وى او امام اكثر اددي سړى رعايت كوى دهغه پسى لمونځ كول جائز دى او كنه بينواتو جوړوا؟

* روى الطحاوى بسند ع عبد الله بن زبير انه قرأ القرآن فى ركعة وعن سعيد بن جبير انه قرأ القرآن فى ركعة ف البيت انتهى ۱۲

جواب: لمونځ خودهغه پسى جائز دى خو خپله دافعل چه د يوه سړى رعايت وكړى او په نورو باندې سختى وى مكروه تحريمى ده البته كه دغه سړى مفسدوى چه د ضرر اندېشته ورځنى وى نو مكروه هم ندى، فى الدر المختار وكره تحريماً اطالة الركوع او قراءة لا ادراك الجائى اى اذا عرفه وفى رد المختار الا اذا كان داعراً شريراً وفى رد المختار وان لم يعرفه فلا بأس الى قوله لكن يطول مقدار ما لم يقل على القوم ج ۱ ص ۱۲ سلخ. جمادى الاولى ۱۳۲۸ هـ تسمه اولى ص ۳۰.

په تراويحوكې په دوهم ركعت باندې دناستى وجوب

سوال: (۴۱۸) كه په تراويحوكې په دوم ركعت باندې ناسته ونه كړى او ودرېږي نو د سیده ودرېدلونه وروسته كېښي او كنه؟ او په څلورم ركعت كې سجده سهوه وكړى او كنه اولمونځ تراويح شواو كه نقل اوداعادى ضرورت شته او كنه؟

جواب: جزئيه مى نده ليدلى دكليه مقتضى داده چه د كيناستو ضرورت نشته په اخر كې دى سجده وكړى او تراويح وشوى اوداعادى حاجت نشته فى الدر المختار والا صل ان كل شفع صلاة الاعراض اقتداء ونذر او ترك قعوده مع رد المختار ج ۱ ص ۷۱۴ ووجوب سجدة السهو ظاهر فقط ۱۱ شعبان ۱۳۲۱ هـ تسمه اولى ص ۳۷.

په تراويحوكې د ترويحى جلسه اندازه

سوال: (۴۱۹) مقدار ترويحى چه په جلسه كې توقف كولو مقدار دى د دې ترويحى نه مراد څه دى؟ يا هغه څلور ركعته چه قران په كې لوستل شوى دى يا څومره خنډ كې څلور ركعته نقل كوى په ادنى مايجوزيه الصلاة سره

جواب: د بعد كل اربعة بقدر هانه ظاهر معلومېږي چه هغه خاص ركعتونه په څومره خنډ كې كولى شى خو قول د قهستانى فيقال ثلاث مرات سبحان ذى الملك والملكوت الخ او په قول دنهرط واهل المدينة يصلون اربعاً نه معلومېږي چه مطلق اربعه مراد دى، وهذا يسر كذا فى رد المحتار بحث التراويح ۲۵ رمضان ۱۳۲۹ هـ تسمه اولى ص ۳۹.

په نارینه اوښو باندې د تراویحوسنت والی

سوال: (۴۲۰) د دین علماء په دې مسئله کې څه فرمایي چه تراویح سنت کفایه دی اوکنه په درمختار کې دی چه تراویح کفایه سنت دی؟

جواب: د تراویحوسنت کفایه کیدل کوم ځای کې هم مذکورندی په دې کې صفالیکل شوی سنه موکده للرجال والنساء اجماعاً دا صریح ده په سنت علی العین کیدو کې ۲۰ شوال ۱۳۳۱ هـ، ۱۰۰ تابه ص ۹۰

د جماعت سنت عین کیدلو ثبوت په تراویحو کې

اودهغه ددیني مصالحهصوره موافقت:

سوال: (۴۲۱) د دین علماء د تراویحوپه باره کې څه فرمایي چه جماعت د تراویحوسنت کفایه دی؟ د عالمگیری نه؟

جواب: په ریشیایو قول د اجماع دی مگر بل قول دهغه خلاف دی کما فی رد المختار و قبل ان الجماعة لیها (ای التراویح) سنة عین فمن صلاها وحده اساء وان صلیت فی المساجد وبه کان یفقی ظهیر الدین ج ۱ ص ۷۳۸ او په دغه وخت کې د دین مصالحوته کتلوسره په دې باندې فتوی ورکول پکار دی ۳۰ شوال ۱۳۳۱ هـ، ۱۰۰ تابه ص ۹۰

د تراویحوپه یوه رکعت دقل هو الله د تکرار کولو تحقیق:

سوال: (۴۲۲) جنابه کوم کتاب چه د حضور د فیض نه دولت مند دی او مسمی په بهشتی گوهر دی یوولسمه حصه چه بهشتی زیور دی په هغه کې لیکل شوی چه د تراویحود ختم لمانځه کې درې ځله لوستل دقل هو الله مکروه دی کنه، که مکروه وی په څه وجه آیا په سبب د تکرار دسوره یا بسبب درواج گرځولو او که مکروه وی نو کوم مکروه؟ جنابه دا قسم لوستل د بنگال په هیواد کې ډیر رواج شویدی که څوک به منع کړی عالم او جاهل ټول دهغه نه نفرت کوی او وائی چه دا قسم لوستل د جناب مولنا حافظ احمد د زمانی نه جاری شوی دی، که منع وای نو هغه به هم منع کړی وای دغه نه منع کول دلیل دی په جواز باندې او ډیرو مولویانو انکار کړی دی او څو مولویانو اقرار کړی دی اوس فساد را ولاړ شو اودهغه په تحقیق کې مشغول شوی د څو ورځو وروسته یوسری د مفید القاری د کتاب نه چه د مولنا عبدالمنان د تالفاتو څخه دی

راوړی دی چه د فقیه ابواللیث په نزد درې ځل لوستل دقل هو الله جائز دی او ځینو مستحسن پوه شوی او ځینو غیر مستحسن، اودهغه نه وروسته به لیکلی دی چه دمنیه په شرحه کې به لیکلی دی ویکره تکرار السورة فی المكتوبة دون النوافل، نوباقی پاتې شو چه د تراویح لمونځ نقل دی او که سنت که نقل دی نو جائز دی په اتفاق سره او که سنت وی نو جائز به وی او کنه هغوی کتاب د جناب ولید او ویلی دی چه د کوم کتاب نه به نقل کړی آیا هغه معتبر دی او که غیر معتبر هل یجوز تکرار السورة فی السنة والواجب، که معتبر وی متین علماء دی دستخط وکړی ترڅو چه په هغه باندې په عمل کولو کې شک پاتې نه شی فلهاذا امید دی چه د جناب په نزد دا چه د شفقتاً د الله درضاء له مخی به دوه قلمه تحریر فرمایلی دی مکروه دی او کنه ثابت کړی ده او هم دی هغوی د کتاب څخه عبارت به نوشته دخو تکره علماونه مسجل کړی ترڅو دغه فساد لری او د دارینو ثواب حاصل کړی ان الله لا یضیع اجر المحسنین؟

جواب: بهشتی گوهر خلاصه د علم الفقه ده چه د مولوی عبد الشکور صاحب لکنهوی د تالیفاتو څخه دی نه پوهیږم چه د کوم ځای نه به نقل کړی دی دخلاصه کولو په وخت کې بسبب د وثوق په هغوی باندې د ماخذ تفتیش ونکولی شی، که زړه وغواړی دهغوی نه به تحقیق وکولی شی دهغوی نښه لکنهوی مدنیه چوک مولنا عین القضاة صاحب کافی دی لکن تیرعاً د دلیل د تحقیق لپاره بنده هم کتابونوته رجوع کړی ده لاندې روایت په عالمگیری کې دنظره تیر شو، ویکره تکرار السورة فی رکعة واحدة فی الفرائض ولا یاس فی التطوع کذا فی فتاوی قاضیخان واذا کرر ایه واحدة مراراً فان کان فی التطوع الذی یصلی وحده فذلک غیر مکروه وان کان فی الصلوة المفروضة فهو مکروه الخ ج ۱ ص ۲۸، نو ظاهره ده چه تکرار السورة او تکرار الایه متساوی الحکم دی، او عدم کراهت د تکرار آیت فی التطوع قید الذی یصلی وحده اضافه کړی ده نو واضح شو چه مراد د تطوع نه په تکرار دسورت کې هم هغه تطوع ده چه یوازی وکولی شی او تراویح چه د فرضو په شان په جماعت سره اداء شی په دې حکم کې د فرضو په شان ده په نو د فرائضو په شان په هغو کې دسورت تکرار مکروه دی، د دینه علاوه داسې التزام او اصرار چه خلکو اختیار کړی هم مستقل دلیل دی په کراهت باندې او دا ول دلیل مقتضی کراهت تنزیهی دی او د دوه دلیل مقتضی تحریمیه دی والله اعلم ۱۰۰ تابه ص ۹۰

سوال: (۴۲۳) د څو میاشتو موده وشوه چه دلته څه جگړی وشوی د خلاص سورت شریف په تراویحو کې په درې ځل لوستلو په مسئله کې مجوزین فرمایي چه هیڅ سبب د منع نشته بلکه

داد ثواب موجب دی خکه دری خل لوستل د مذکور سورت د قران د ثواب برابر دی اومانعین فرمایې چه تکرار په لمانځه کې نشته اولکه څنگه چه د حضور عالی د بهشتی زیوریه یوولسمه حصه د بهشتی گوهر کې مرقوم دی اصح داده چه مکروه دی همغه شان چه نن صبارواج دی نو هغه سوال کوی چه دهغه څه معنی؟ دنن صبارواج په کوم طور دی؟ نو جناب عالی تکلیف فرمایو سره د کتاب د حوالی سره خواب باصواب تحریر و فرمایې فقط؟

جواب: په دی وخت خاص د دې جزئې په چالاګې کې میلاونه شوه لکن د درمختار د اقول باندې چه لا باس ان بقره سورة وبعدها فی التالیة د علامه شامی د اقول میلاو شوا فادانه پکړه توبیا وعلیه یحمل جزم القیة بالکراهة و یحمل فعله علیه الصلوة والسلام للک علی بیان الجواز ص ۵۷۰ د دینه معلومیږی چه هرکله په دوه رکعتونو کې دیوه سورت اعاده کول مکروه دی نویه یوه رکعت کې دهغه اعاده د تکرار خویه په اولی درجه مکروه وی؟ او که شبهه وی چه د دینه وروسته په درمختار کې دی ولایکړه فی النفل شی من ذلک دهغه خواب دادی چه په ردالمحتار کې دفتح نه په دی باندې نقل کړی و غندی فی هذه الکلیة نظرا لیه بیایه ردالمحتار کې یې د حلې نه نقل کړی دی انهم تصوابان القراءة الخ ج ۱ ص ۵۷۱ د دینه معلومه شوه چه په دی کې اختلاف شته او د دلیل د قوت په سبب د کراهت ترجیح معلومیږی همدا حاصل دی د بهشتی گوهر د مسئلې همغه شان چه د اقول چه صحیح دادی الخ دال دی په اختلاف باندې هم او په بهشتی کې چه کوم څه لیکلی دی چه لکه څنگه چه نن صبادستور دی دهغه معنی ظاهره ده ځکه چه نن صبادغه قسم کوی، بیاد تحریر نه وروسته د دې خواب جزئې هم ملاو شوه د کومې نه چه د مذکور خواب تاپید کیږی او هغه جزئې داده دمنیه په شرح کې نی راوړی: قراءة قل هو الله احد ثلث مرات عند ختم القرآن لم یستحسنها بعض المشائخ وقال الفقه ابو الیث هذا شی استحسنه اهل القرآن وائمة الامصار فلا باس به الا ان یكون الختم فی المكتوبة فلا یزیده علی مرة انتهى، او د همدې کتاب په بل ځای کې راغلی دی ویکړه تکرار قراءة السورة فی الفرض ولایکړه تکرار السورة فی النطوع لان باب النفل اوسع ملخصاً فتاوی مولانا عبد الحی جلد دوم ص ۱۳۵۹ ذی الحجة ۱۳۳۳ هـ رتبه ثلثه ص ۱۱۸.

د تراویحوپه رکعتونو کې د اختصار معانت

سوال: (۴۲۴) که کوم سړی د جسماني ضعف یا بل مرض په شکایت سره شل رکعت تراویح ونه کولی شی اواته یا د ولس وکړی نو گنهار خویه نه وی؟

جواب: شلوته یې ست موکد ویلی دی د دینه کم کونکې تارک د سنت موکد دی نو هغه عذر چه د سنت موکده د ترک لپاره معتبر دی هغه به په دی کې هم معتبر وی گنی که ودریدل مشکل وی نو د مشکلاتوپه اندازه دی په ناستی وکړی. رمضان ۱۳۳۳ هـ رتبه ثلثه ص ۷۳.

په تراویحوکې د سورت په مینځ کې د بسم الله د جهر تحقیق

سوال: (۴۲۵) که د حفص په مروج روایت په رمضان المبارک په تراویحو کې قران مجید و اورول شی نویین السورتین بسم الله په اوچت راز سره لوستل پکاردی او که خفی؟ په شاطبی کې یې لیکلی دی چه په قراء سبعه وکې ددری نیمو قراوېه نزد بین السورتین بسم الله شته او ددری نیمو په نزد بین السورتین بسم الله نشته فقط اول کله چه د حفص په نزد بین السورتین بسم الله شته نویه اواز سره دنه لوستلو وجه څه دی دامام خو قران مجید پوره شی لکن دا وریدو نکود قران مجید په ختمیدو کې په ۱۱۴ ایتونو کې کمبود راخی؟

جواب: د بسم الله د بین السورتین کیدلو نه دهغه جزئېت خونه لزمیږی د مذهب په کتابونو کې تصحیح ده چه بسم الله د مطلق قران جزء ده د کوم خاص سورت یاد هر سورت جزء نده، نو د دې تقاضا داده چه یو ځای هر ورو جهر وی گنی د سامعینو قران پوره نه شو اگر که د قاری خو بسم الله په اخفاء کې هم کیږی ځکه د بعضی اجزاء جهر او د بعضی اجزاء اخفاء جائز دی د دې مسئلې د فن قرات سره فقط همدومره تعلق ده ورپسې د فقه سره تعلق نه او په هغی کې د بسم الله اخفاء ده. ۲۰ القعد ۱۳۳۵ هـ رتبه خامه ص ۳۷.

د قران په اورولو سره د اجزای حکم

سوال: (۴۲۶) د قران دا وریلو او د قراء قران د اجرت تر مینځ څه فرق دی چه دوهم حرام او اول حلال دی؟

جواب: د قران د سماعت نه غرض دادی چه کله وویل شی و بشودل شی نو داتعلیم دی او د تعلیم په اجرت اخستلو باندې د جواز فتوی شته په خلاف د قرات په هغه کې تعلیم مقصود ندی

دهمدي بخاطر کليه دحرمت اجر علی الطاعت کي داخله پاتي شوه فقط والله اعلم ۱۳۲۲هـ
 امداد ص ۲۱ ج ۳

دجماعت په عذر دوترونه بعدد تراویحو دتتمیم حکم:

سوال: (۴۲۷) د تراویحو جماعت ولاړ شود څلور یا شپږ رکعتونو د کولونه وروسته یوسری راغی اود فرضو د کولو سره دامام سره د تراویح په جماعت کي داخل شو کله چه دامام لمونځ پوره شی نو هغه سری دامام سره دوترو په جماعت کي شامل شی یا خپل مافات اداء کړی؟

جواب: فی العالمگیریه واذافاتنه ترویجه اوترویختان فلواشغل بجا یفوته الترتیبا لجماعة یشغل بالوتر ثم یصل مافاتنه من التراويح کان یفتی الشیخ الامام الاستاذ ظهیر الدین کذا فی الخلاصة ص ۱۷۵ ج ۱ ددی روایت نه معلومه شوه چه دغه سری دی په وترو کي شریک شی بیادی نوری تراویح وکړی ۱۰ محرم ۱۳۴۳هـ (تتمه رابعه ص ۲)

داوریدونکو لپاره په تراویحو کي دا جیر قاری نه دثواب د حاصلولو تحقیق:

سوال: (۴۲۸) په کوم خای کي چه دقران حافظ په اجرت باندي راو غواړی اودهغه نه په تراویحو کي کلام الله اوری معینوی خوبی نه خو عام رواج به په دی خبره وی چه دخلکونه په وصول کولوسره د ختم په شپه ېې حافظ ته ورکوی نویه دغه صورت کي د تراویحو د اوریدلو ثواب به وی او کنه؟ که ثواب نه وی نو څه وکړی؟ آیا په کور کي ېې یوازی وکړی؟ خوپه دی صورت کي دجماعت نه محروم ېې بلکه غالباً د فرضونو دجماعت ترک هم راخی؟

جواب: اوریدل جدا عمل دی په هغه کي کوم امر مانع دثواب نشته دهغه ثواب^۱ به وی ۱۲ شعبان ۱۳۳۳هـ (تتمه ثالثه)

د څلور رکعتونو کولو حکم چه ددودو تراویحو

په ځای سهوا یا ترک دتعدی سره وکولی شی

سوال: (۴۲۹) که په تراویحو کي امام ددوو رکعتونو په خای څلور رکعت وکړی او په مینځ کي قاعده ونه کړی او په اخره کي سجده سهو وکړی نو د تراویح لمونځ وشواو کنه؟ که کبیری نودوه

^۱ په دی کي دا شرط د چه اوريدونکی امام ته په معاوضه ورکونکي داخل نه وي والله اعلم ۱۲ محمد شفيع

کبیری او که څلور که دوه کبیری ناول دوه کبیری که آخروه اود کومو رکعتونو دقران شریف دا عادی ضرورت به وی؟

جواب: فی الفتاوی ولوصلي اربعاً تسليمة ولم يقعد في الثانية ففي الاستحسان لا تفسدو هواظير الروايتين عن ابي حنيفة وابي يوسف واذا لم تفسد قال محمد بن الفضل تنوب الاربع عن تسليمه واحدة وهو الصحيح كذا في السراج الوهاج وهكذا في فتاوى قاضيه خان وعن ابي بكر الا سكاف انه سئل عن رجل قام الى الثالثة في التراويح ولم يقعد في الثانية قال ان تذكر في القيام ينبغي ان يعود ويقعد ويسلم وان تذكر بعدما سجد للثالثة فان اضاف اليها ركعة اخرى كانت هذه الاربعه عن تسليمه واحدة وان قعد في الثالثة قدر الشهدا اختلفوا فيه فعلى قول العامة يجوز عن تسليمين وهو الصحيح هكذا في فتاوى قاضى خان اه عالمگیری ج ۱ ص ۷۵ ددينه معلومه شوه چه په قعده نه کولوسره اوله شفعه هم نه فاسد ېږي، البته مجموعه به هم معتبره نه وی، نویه بله شفعه دی وکړی، پاتي شوه داچه دکومى شفعى لوستل شوى قران به معتبره وی، اوکوم یوه به دا عادی قابل وی، نو دا په دی پورې مربوط دی چه دامتعین شی چه کومه شفعه تراویح دی چه په هغی کي لوستل شوى قران معتبره شی، اوکوم نفل چه په هغه کي لوستل شوى دا عادی قابل شی، نویه دی کي ماته تردد دی دنورو علماؤ نه دی تحقیق وکولی شی او ځمپه خیال کي که یوازی دقران اعادی په حق کي داسانی لپاره په بل قول باندي عمل وکړی کوم چه دواړه شفعى معتبری گڼی نو امکان لری نوشفعه دی بله وکړی اودقران اعاده دی نه کوی. ۵ رمضان المبارک ۲۲هـ (تتمه خامسه ص ۳۰۹)

په تراویحو کي دقران دتتمیم په نسبت موکدی

باندي بحث او په هغی باندي ددلیل غوښتنه

سوال: (۴۳۰) پرون یو صاحب په مراد آباد کي یو روایت بیان کړو چه حضور والا په یوه مجلس کي چه په هغه کي مولنا،،، صاحب اومولوی،،، صاحب هم ول دا وفرمایل چه مانه د صحابه ؤاو تابعینواو تبع تابعینو ؑ اجمعین دا ثارونه دقران شریف د ختم سنتوالی ثابت شوی ندی او په دغه رمضان کي په تراویحو کي ېې دقران شریف ختم ټول ونه لوسته، ددينه بعدد همدغه راوی صاحب بیان دی چه،،، صاحب په خدمت کي دغه روایت بیان کړی شو، په دی کي هغه

صاحب و فرمایند چه په دی صورت کې د لوی فتنی امکان شته ، خلک به وائی چه دغو خلکو ته تراوسه د مسائلو تحقیق معلوم ندی ، څه معلوم دی چه ووائی چه د لمانځه متعلق جدید تحقیق نه کیدل دی وغیره وغیره غرض دادی چه د مراد آبادنه دغه روایت سیوهار ته ورسیده او مخالفینو اعتراضونه شروع کړل ددې په خاطر چه صحیح واقعی علم نشته دهمدی په خاطر دخپل علم مطابق خدامو معترضینو ته خواب ورکړ ، مادغه وخت ددغی مسئلې تحقیق په کتابونو کې کتلو ، د خوشی قسمتی نه همدا مضمون د حجت الاسلام سید المحدثین مولنا شاه محمد عبدالعزیز صاحب قدس سره په فتاوی کې د نظره تیرشو فالحمد لله تعالی علی ذلک دالله تعالی په زرگونه زرگونه شکرونه دی چه د حضور والا هم خیال په سلف صالحین کې هم موجود دی اوس که د حضور په طرف نسبت د فتنی کولی شی نواول ېې نسبت د حضرت شاه صاحب قدس سره په طرف دی نعوذ بالله تعالی عن ذلک - حضرت شاه صاحب قدس سره لیکل فرمایې اوهم د قران شریف ختم ته په دغه لمانځه کې سنت وائی دادکوم ځایه نعم : په حدیث کې راغلی دی چه حضور ﷺ به په هر رمضان کې د جبریل علیه السلام سره مدارست د قران کولو او په اخر رمضان ېې دوه ځل وکړو دهمدی ځایه په رمضان کې د قران د ختم سنت ثابتېږي دلیلاً ونه اړا خارج الصلوة الخ ص ۱۰۹ مجموعه فتاوی عزیزی مطبوعه مطبع مجتبیای دهلې امید دی چه جناب عالی د صحیح واقعی موخه نه مطلع و فرمایې ؟

جواب : ځمپه دی معامله کې دوه ترده وه یو دا چه آیاد ختم سنت والی اصل مذهب دی او که دمشایخو قول دی فقیهیه کتابونو ته په مراجعت سره دا ثابت شوه چه داپه احنافو علماؤ کې مختلف فیه ده داکثرو قول خو د تاکد دی او بعضی قول د عدم تاکد هم دی او د اختلاف منشا دا په علم کې راغی چه امام حسن دامام صاحب نه ددې سنیت نقل کړی دی من غیر تصریح بتاکدها وعدمه اکثر مشایخو ددې تفسیر په مؤکد سنت سره کړیدی او ځینو د تاکد د دلیل د نه میلاویدوسره په مطلق سنت باندې حمل کړی دی ولومستحباً دهمدی لپاره په بعضی متونو کې ددې سنیت اخستی دی او بعضو لکه قدوری کې ندی اخستی بیایه قائلین بالتاکد کې هم متاخرینو د عذریه حالت کې تاکد ساقط کړی دی منته کسل القوم او نحوه په خاتمه کې کله کله ختم نه کیدل دهمدی عدم تاکد په قول مبنی دی برابره خبره ده چه دغه عدم تاکد د اصل نه وی او که دکوم عذر نه وی او د هر یوه عذر جدادی بل ترده داؤو چه د قائلین دلیل کرم دی نو په دی کې څه د متعددو علماؤ نه استفسار کومه چه ده ؟ - بود دنفی تاکد ندی بلکه په هغه باندې د دلیل طلب دی ، که په هغه باندې هم اعتراض دی نو ددغه

اعتراض ، حاصل خوداشو چه کوم امر معلوم نه وی دهغه طلب نه کول پکار دی نواهل انصاف دی په خپله غورو کړی چه آیایه دین کې د علم طلب مقصود دی او که بقاء علی الجهل اشرف علی ۲۴ شوال ۱۳۳۳ هـ ترجیح ص ۱۲۰

په کومو هیوادونو کې چه شپه او ورځ بیره

لویه وی هلته د لمانځه ، روژی ، زکات احکام

سوال : (۴۳۱) دیو کالج طالب العلم دیو بی دینه اعتراض ماته نقل کړی چه مسلمان وائی چه څومره شریعت دوما ارسنناک الاکافه للناس په مقتضی د ټولو انسانانو لپاره دی او که داسې وی نو پکارو چه د ټولو ځایونو د انسانانو لپاره په هغه کې احکام وی په داسې حال کې چه مونږ گورو چه په قطبین کې اوسیدونکو لپاره چه هلته شپه شپه میاشتی شپه او ورځ وی په هغه کې احکام نشته ، مثلاً د دغه ځای خلک په څه ترتیب روژه ونیسی که د شپو میاشتو حکم ورکول شی نو نا ممکن العمل دی او که د دینه کم نو په قران او حدیث کې د صاحب مذهب نه څه منقول پکارو ماد هغه خواب ورکړو داسې چه قانون د اکثری حالت تابع وی او ددې لپاره په قطبینو کې خوابوادی کیدل ثابته ندی او که وه هم نو ددې لپاره چه په اکثره حصود زمکې دغه حالت نه دی دهمدی لامله د اکثری حالاتو مطابق احکام مقرر شول ، پاتې شول نادر او مستثنی صورتونه دهغو لپاره د قیاس په ذریعه خاص احکام مستنبط کولوسره حکم ورکول کیږي ، د هر جز حکم صراحة په قران او حدیث کې وجود ضروری ندی بلکه د کثیر الوقوع کارونو حکم د صاحب شریعت نه منقول دی چه د اصولو په منزله کیدلی شی ، همغه شان چه دهغو ځایونو لپاره چه ټوله شپه شفق نه غائبیږي دهشت د کتاب د لیدلو نه معلومه شوه چه د ۲۲ می نه واخله تر ۲۱ د جولای پورې د لندن د اقی نه لمر ۱۸ درجی لاندې نه ځی لهذا دغه مودی پورې ټوله شپه شفق باقی پاتې وی ، د لندن عرض البلد ۵۱-۲ ، ۱۵ درجی دی ، بعضی فقهاؤ لیکلی چه هلته د عشاء وخت نه راځی ، او دهغوی نه د عشاء المونځ ساقط دی ځینې فقهاؤ اختلاف هم کړی دی دبلغار یاد ځمکې متعلق علامه شامی هم حکم لیکلی دی ، ماخودغه خواب ورکړی وه لاکن دروژی متعلق می په عالمگیری کې د تلاش کولوسره هم کوم جزء میلاونه شو ، یعنی مثلاً د لندن خلک دڅه وخته پورې په سحری کې خوراک کولی شی او تراویح چه د عشاء تابع معلومیږي ادا کړی او کته ؟ آیا د جناب والا د نظره ددې مقاماتو د روژو او تراویحو متعلق څه

جزئیہ تیرہ شوی یا د قیاس موافق خہ حکم کولی شی ہمدارنگہ خما خواب خو غلط یا نامکمل ندی کہ وی نو تصحیح او تکمیل وفرمایہ کہ کوم بل خواب کیدلی شی نو ہغہ ہم تحریر وفرمایہ دہشت د کتاب نہ د اہم معلومہ شوہ چہ پہ لندن کپی دتولونہ لویہ ورخ ۱۶ ساعتونو او دتولونہ ورہ شپہ ۱-۲، ۴ ساعتونوی سینت پتر سرک دروس دار السلطنت پہ ۲۰ درجی شمال عرض البلد باندی دی ہلتہ لویہ ورخ تقریباً ۱۹ گھنٹونوی داسی او برہہ روزہ لپہ سخته وی ددینہ علاوہ بعضی داسی مقامات ہم شتہ چہ ہلتہ دتولونہ لویہ ورخ ۲۴ گھنٹہ یاد دینہ زیاتہ وی یعنی لمربغیرد غروب نہ درجوعی حرکت کولویہ حالت کپی پہ نظر راخی ہغہ شان چہ پہ ۲۵ درجی او ۵۴ دقیقی عرض البلد شمال باندی دتولونہ لویہ ورخ ۲۴ گھنٹونویہ ۲۶ درجی ۵۳ دقیقو باندی پہ گرمی کہ ۱۳ ورخو پورے دلمر غروب نہ وی یعنی یوہ ورخ ۳۱ ورخو برابرہ وی ہلتہ دروژی حکم خہ دی؟

جواب : تاسوچہ کوم خواب ورکری ہغہ بالکل کافی او مکمل دی د تولوہیوادونو کلیہ قوانینو باندی مقامی احکامونہ د جزئیہ احکامو تفریع کول لازمیہی، دہغو خخہ پہ خینوکی داستنباط حاجت ہم وی اوہغہ تول ددغو کلیاتولاندی داخل او قوانین دہغو لپارہ شامل گیل کیری ددغو مقامیہ جزئیاتو پہ کتب القانون کپی مصرحاً نہ ذکر کیدلونہ دائر السلطنت نہ ددغو مقاماتو پہ خارج کیدلو باندی ہیخ استدلال ندی کول پکار کلہ چہ ددی سلطنت احاطہ دصحيح دليل نہ ثابتہ شوہ او کہ کوم استدلال کول وی نو محقق دغہ استدلال دصحيح دليل تابع گر خوی پہ ہمدی ترتیب ہر کلہ چہ دلائل قطعیہ وسرہ دبعت عموم ثابت دی نو دمعارض پہ دفع کوو، لکہ چہ خرنگہ اشتغال پہ مذکور مثال کپی شتہ ہمداسی اشتغال پہ کلیات شرعیہ کپی متحقق دی، پہ کوم بناء چہ داسلام فقہاؤ ددی مقاماتو احکاموتہ تعرض ہم کری دی اگر کہ دہمدی وجہی نہ چہ خوک پہ کومہ کلیہ کپی داخل وگیل شی اودکوم دکوم سرہ باہمی اختلاف ہم شتہ لکن دغہ اختلاف خمونہ لپارہ پہ اصل مقصود کپی قادی ندی، خکہ چہ ددغو کلیاتو پہ اساس حکم کولو سرہ خود اثباتہ شوہ چہ محمدیہ شریعت داسی کلیات مقرر کری دی چہ ددغو مقاماتو د ضرورتونو حاوی دی، اگر کہ پہ وجہ دتطبيق کپی داراؤو اختلاف وی، لکہ خنگہ چہ یوہ محکمہ کپی یوحکم دیو قانون پہ بناء وی، اود عدالت پہ اپیل دبل قانون پہ اساس ددی خلاف حکم کیری، لکہ چہ دلماخہ نہ د فقہاء تعرض خو خیلہ پہ سوال کپی منقول دی پاتی شوہ روزہ کہ بالخصوص دی تہ تعرض ہم نہ وی دغہ وخت ہم ہغہ دلائل دلماخہ دلته ہم پہ اشتراک د اصولو دروژی لپارہ ہم کافی کیری، لکن فقہاؤ پہ ہغو باندی

اکتفا ندہ کری بلکہ دروژی بلکہ ددینہ علاوہ نور و اعمالو او معاملاتوتہ ہم تصریحات تعرض فرمایلی دی، فی رد اختراع عن الرملی فی شرح للہاج و یجری ذلک فیما لو مکتبت الشمس عند قوم مدۃ او فیه عن امداد التفاح قلت وكذلك یقدر لجميع الآجال كالصوم والزکوة والحج والعدة وآجال البیع والسلم والاجارۃ وینظر ابتداء الیوم فیکدر کل فصل من الفصول الاربعۃ بحسب ما یكون کل یوم من الزیادۃ والنقص کذا فی کتب الائمة الشافعیۃ ونحن نقول بمثلہ اذا صل التقدیر مقول بہ اجماعاً فی الصلوات اہ ج ۱ ص ۳۷۸ وفیہ بعد نصف صفحہ لم ار من تعرض عندنا لحکم صومہم فیما اذا کان یطلع الفجر عندہم کما تغیب الشمس او بعدہ بزمان لا یقدر فیہ الصائم علی اکل ما یمیکم بنیتہ ولا یمکن ان یقال بوجوب موالاة الصوم علیہم لانہ یؤدی الی الهلاک فان قلنا بوجوب الصوم یلزم القول بالتقدیر وهل یقدر لیلہم باقرب البلاد الیہم کما قالہ الشافعیۃ ہنا یضاً ام یقدر ہم بما یسح الاکل والشرب ام یجب علیہم القضاء فقط دون الاداء کل محتمل فلیتأمل ولا یمکن القول ہنا بعدم الوجوب اصلاً کالعیاء عند القائل بہ فیہا لان علۃ عدم الوجوب فیہا عند القائل بہ عدم السبب فی الصوم قد وجد السبب و ہوشہو دجزء من الشہر وطلوع فجر کل یوم ہذا ما ظہری واللہ اعلم اہ ص ۳۷۹ ج ۱، پہ دی تحریر سرہ دہغہ اعتراض خواب خود شواوس داخبرہ چہ خمونہ د فقہاؤ پہ اقوالو کپی چاتہ پہ چاباندی ترجیح دہ پہ تحقیق پوری اصل خواب موقوف ندی، ہو خیلہ یو مستقل تحقیق دی دکوم ضرورت چہ دمسل لپارہ وی نو پہ لمانخہ کپی دا احوط معلومیہی چہ اندازہ کولوسرہ دی تول لمونخونہ اداء کوی، اوروزہ کپی چہ کوم مقامات داسی دی چہ ہلتہ پہ بعضی زمانہ کپی شرعی شپہ نہ وی پہ رمضان کپی دی روزہ نیسی چہ دمیاشتی گواہان پیدا شول اوددی پہ خاطر چہ افطار، سحر اونہار شرعی کپی واقع شوی دہمدی پہ خاطر دشبہہ پہ بلہ زمانہ کپی دی قضاہم وکری اوکوم خای کپی چہ شرعی لیل وی، ہلتہ دی پہ کوم خای کپی چہ دنہار طول دتحمیل پہ اندازہ روزہ وی اوفطرہ دہغی تحمل زمونہ نہ زیات شو، لانہم معتادون بطول النہار و طول اکثر الاعمال فیہ ہلتہ دی روزہ ونیسی، دسرہ ہم اداء گرخی، اوکوم خای کپی چہ دتحمیل پہ اندازہ نہ وی ہلتہ داندازہ کولوسرہ دی عدد پورہ کری، کہ د اداء تہ وروستہ داسی ورخی میلاوشوی چہ دہغہ تحمل کولی شونو احتیاطاً دی قضاہم وکری او کہ داسی ورخی میلاونہ شوی نو ہغہ اندازہ دروژی کافی کیری فی رد اختراع فی جواز فطر من لا یقدر تم قضاء مانصہ وقال الرملی فی جامع

الفتاوی هو لضعف عن الصوم لاشتغاله بالمعيشة فله ان يفطر ويطلع لكل يوم نصف صاع اه ای اذالم يدرن عدة من ايام آخر عكته الصوم فيها والاوجب عليه القضاء وعلى هذا الحصاد اذالم يقدر عليه مع الصوم ويهلك الزرع بالتأخير لاشك في جواز الفطر والقضاء الى اخر ما قيد به اذالم يكن عنده ما يكفيه وعياله واذا خاف هلاك زرعه اوسرقته ولم يجد من يعمل له باجرة المثل وهو يقدر عليها ج ۲ ص ۱۸۴ جمادی الاولی ۱۳۳۴ هـ اتمه رابعه ص ۳۳

باب ادراك الفريضة وقضاء الفوائت

در ترتیب دخواست و تعریف تحقیق

سوال: (۴۳۲) یوسری دصاحب ترتیب تعریف دویرو علماونه تیوس وکری بیلا بیلا خوابونه میلاوشول دحضور والا خوابونه تیرشول داطمینان ور کونکې خواب غوښتونکې دی؟
خوابونه: ۱) زید دې علی الاتصال دخلوښتو ورخوږوړې لمونځ وکړی دهغه څه لمونځونه فوت شول دفایتي داداکولونه وروسته زید صاحب ترتیب دی (نمبر ۲) زید د فرضیت دزمانی نه یوشان لمونځ کوی دهغه څه لمونځونه قضاء شول دقضاء پوره کولونه بعد زید د ترتیب صاحب شوا ۳نمبر، دغه نه ثابت شوه چه دزیدنه پنځه یادپنځونه کم لمونځونه فوت شول دفایتي داداکولولپاره په زید باندي ترتیب فرض دی دهمدی لپاره زید صاحب ترتیب دی تردی چه زید په ټول عمر کې لمونځ ندی کړی دعشاء دوخت نه یې په خپل خان باندي لمونځ کول لازم کړل دداسې عشاء دصبح نه یې بیاپنځه، پنځه نه کم لمونځونه یې خلاص شی شپږم لمونځ په ترتیب سره کول په زید باندي فرض دی، اوزید په دی صورت کې هم صاحب د ترتیب دی دری واره خوابونه دشبها تویه حیث دی ملاحظه فرمایلو سره دصاحب ترتیب جامع، مانع په عام فهم لفظو کې تعریف لیکلو سره مونږ مطمئن وفرمایې بینوا توجروا؟

جواب: وفی الدر المختار لوفاقت مست اعتقادیة الى قوله ولومفرقة اوقدیمة علی المعتمد لانه منی اختلاف الترجیح یرجح اطلاق المتون بحرو وافقه الشامی ج ۱ ص ۷۲۲ ددینه معلومه شوه چه دچاپه غاړه شپږ لمونځونه وی برابره خبره ده چه زاړه وی اوکه نوی، مسلسل یا متفرق دهغه صاحب ترتیب ندی اودچاپه ذمه چه دانه وی په هغه باندي ترتیب واجب دی ۲۴ جمادی الثاني ۱۳۳۱ هـ اتمه ثانيه ص ۴۵

دقضاء په وخت په نیت کې دتعیین دلزوم تحقیق

سوال: (۴۳۳) په دوهمه حصه دزیور بهشتی کې لیکل شوی دی چه که دخومیاشتو یا څو کلونو لمونځونه قضاء شوی وی نودمیاشتی او کال نوم دی هم واخلی اوودی وانی چه دفلانی کال دفلانی میاشتی د فلانی تاریخ دفجر لمونځ کووم، ددې ترتیب نیت نه بغير قضاء نه صحیح کیږی چاته دداسې نیت کولو علم نه واوهغه ددوه کلونو قضاء لمونځونه صرف دومره ویلوسره نیت کووم زه دقضاء عمر، اداکوی نودهغه لمونځ درست شواوکه اوبه هغه باندي په صحیح نیت کووم چه په دوهمه حصه دزیور بهشتی کې تحریر دی (دنوی سره ټول لمونځونه کول واجب دی اوکته؟

جواب: فی در المختار قیل لایلزمه التعین الی آخر ماقال واطال ص ۷۷۰ ج ۱، ددې روایت نه معلومه شوه چه په دی کې اختلاف دی، لهذا په قضاء اداء کیدونکولمونځونو کې ددې په خاطر چه هغه ډیردی ددفع حرج لپاره په هغه قول باندي دعمل کولوا مکان شته ۱۲ رمضان المبارک ۱۳۳۳ هـ اتمه ثانيه ص ۱۲۴

په ارتداد سره دعقد قضاء تحقیق

سوال: (۴۳۴) زید مسلمان وپیامرتد شو، اوبیامسلمان شواو دمرتد کیدو نه وړاندي حالت اسلام اول کې دهغه څولمونځونه اوروزی قضاء شوی وی نواوس یې چه دارتدادنه بعد اسلام راوړی دهغو لمونځونو قضاء دی وکړی اوکته؟

جواب: فی رد المحتار عن البحر عن الحانیه اذا کان علی المرتد قضاء صلوات وصیامات ترکهای الاسلام ثم اسلم قال شمس الانمة الحلواني علیه قضاء ما ترک فی الاسلام لان ترک الصیام والصلوة معصية والمعصية تبقى بعد الردة اه فافهم ج ۱ ص ۳۷۲۹ محرم ۱۳۳۳ هـ اتمه ثالثه ص ۸

د وټرو او فرضو پوړي د قضاء داختصاص حکم

سوال: (۴۳۵) که دکوم وخت لمونځ قضاء شی، دوهم وخت قضاء کولو سره سنت ترک کولوسره فقط فرض اووترکول بس دی اوکه مع سنت کول به وی، حضور په زیور بهشتی په دوهمه حصه کې تحریر فرمایلی دی په قضاء کې فقط فرض لمونځونه اووترکولی شی دستنوقضاء نشته، اوبه ص ۱۹۹ دعالگیری کې یې لیکلی دی والقضاء فرض فی الفرض

وواجب فی الواجب وستة فی السنة ددی عبارت نه معلومیچی چه دستوقضاء کول سنت دی او حضور فرمایي چه دستوقضاء نشته په دی کي څه رازیت دی دبنده په ناقصه پوهه کي نه راځي حضور دی ددی فیصله وفرمایي ؟

جواب: دزبور بهشتی مطلب دادی چه دوخت دخروج نه بعد دستوقضاء نشته اود عالمگیری عبارت مطلب دادی چه وخت کي دته دستوقضاء شته او هغه هم دتولوستو لپاره نده بلکه دکوم لپاره چه وی لکه چه دقبل الظهور الاست پاتي شی اوبعضی فرض دي اداء کړی دته هم مجازاً قضاء ویل کیږي ، دغی قضاء ته په سنت کي قضاء ویل کیږي لکه څنگه چه دصاحب درمختاریه دی قول القضاء فعل الواجب بعد وقته واطلاقه علی غیر الواجب کالقی قبل الظهور مجازاً اه باندې علامه شامی ویلی دی قوله واطلاقه الخ ای کما فی قول المصنف الا فی وقضاء القرض الواجب والسنة الخ وقول الکذوقضی الخ فی قوله قبل الظهور فی وقته قبل شفعه الی قوله اما اذا اتی بها بعده فهي قضاء اذلاشک انه لیس وقها وان کانت وقت الظهور فافهم ، ددینه بعد درمختاریه دی قول باندې وقضاء القرض الواجب والسنة فرض و واجب وسنته لف ونشر مرتب الخ ، علامه موصوف لیکلی دی قوله والسنة یوهم العموم کالقرض والواجب و لیس کذا لک فلوقال وما یقضى من السنة لرفع هذا الوهم رملی ص ۷۵ ج ۱ فی الهدایة لهما ان الاصل فی السنة ان لا تقضى لاختصاص القضاء بالواجب الی قوله واما سائر السنن سواها لا تقضى بعد الوقت وحده او تختلف المشایخ فی قضائها تبعاً للفرض و فی الحاشیة عن العنابة فقال بعضهم یقضیها وقال بعضهم لا یقضیها لاختصاص القضاء بالواجب وهو الصحيح ص ۱۳۳ ج ۱ ددی روایتونونه ټول شبهات رفع شول ۲۲ ذی الحجه ۱۳۳۳ هـ شتمه ثالثه ص ۱۱۲

دتوبی نه وړاندې دقضاې لمونځ نه معافیدلو په هکله دتبعی دفع

سوال: (۴۳۶) په ظاهره په یوی مستلی کي اشکال معلومیچی نولدینه ټول صغیره او کبیره گناهونه معافیچی الاحقوق العباد مگر څوموږ فقهاء داهم فرمایي چه که دکوم سړی لمونځ یاروژه قضاء شی نوتوبه دی هم وکړي اوقضاې دی هم ادا کړي نوهره گناه معافیچی لمونځ نه معافیچی اشکال دا هغه وخت راځي کله چه لمونځ دحقوق الله نه وی نومحض دتوبی په سبب نه معافیچی اوچه کله په توبی سره گناه معافیچی نوبیا په قضانه کولوباندې گرفت څنگه

او گناه څنگه ؟ دا خو په پوهه کي راځي چه دقضاء په نه کولوسره محروم پاتي کیږي دلماڅخه فضیلت اوتقرب الی الله نه مگرولی گنهگاریچی ، که داوویل شی چه په لمانځه کي دته دوه حیثیت دی یو دلماڅخه داداء کولو او بل هغه په خپل وخت اداء کول ، اوبه توبه باندې دلماڅخه دوروسته کولو گناه معافیچی لمونځ نه معافیچی ، دغه وخت بی اشکاله هغه پاتي کیږي چه دحقوق الله څخه ده لمونځ بیاوولی په توبی سره نه معافیچی او که داومتل شی چه لمونځ من وجه دحقوق العباد نه ده څنگه چه دهغه گته ده ته رسیږي ، دهمدی په خاطر نه معافیچی نوحضور والا په همدې ترتیب په هر معصیت کي دوه حیثیته دی مثلاً کذب په یو حیثیت دحقوق الله څخه دی اوددی لپاره چه دهغه گناه نه دهغه ځان ته نقصان رسیږي نوحقوق العباد شو د همدی لامله هغه هم په توبی سره معافیدل پکار نه دی خو کذب معافیچی ؟

جواب: دحقوق الله دمعافیدلو مطلب دادی چه گناهونه معافیچی نه چه طاعتونه ، نولمونځ دطاعتونو نه دی اودهغه بدل ممکن اوشروع دی لهذا قضاء واجبه شوه نودقضاء بدله بیا فدیته ده که په قضاء باندې قدرت نه وی فدیته به واجب وی یا دهغې وصیت که په دی باندې هم قدرت نه وی یا وسعت نه وی اونه ددی کوم بدله شته اوس دغه تقصیر محض ذنب پاتي شوه دایه توبی سره دمعافیدو امیدځای دی ، اوس ټول اشکالات رفع شول لنده خلاصه داشوه چه په شرع کي دکوم عبادت بدله وی دبدل دقیمت کیدلو پورې هغه په توبی سره نه معافیچی دعجز نه هم بعد هغه هم معافیچی ۹ شعبان ۱۳۴۲ هـ شتمه خامسه ص ۲۸۷

دترتیب دسقوط حکم دهغه چاپه باره کي چه دفسادعلم نه لری

سوال: (۴۳۷) دترتیب کوم خاوند دسهار لمونځ ېې په جماعت سره وکړو بیا دمغرب په وخت معلومه شوه چه دامام لمونځ صحیح نه و نو داغه دظهور او عصر لمونځونه صحیح شول اوکته ؟

جواب: فی البحر عن الحیط لوصلي العصر تبين له انه صلى الظهر بلا وضوء بعد الظهر فقط لانه بمؤلة الناس رد اختار باب الفوائت ج ۱ ص ۷۲۱ ددی روایت نه څرگنده شوه چه بعدی لمونځونه ټول صحیح شول یوازی دسهار دلمانځه کول لازم دی ۹ شعبان ۱۳۳۲ هـ شتمه خامسه ص ۲۸۸

دثانيه ركعت دسجدونه وروسته دمغرب دشرعونه اركاب حكم

سوال: (۴۳۸) په بهشتي گوهر كې جماعت دشاملیدلو مسائل شته اوبه هغوی كې دمغرب په وخت كې ددوهم ركعت سجده كړی ده نوپه دوه ركعتونو باندې سلام گرځولی شی خو به عالمگیری اودرمختار كې بې لیکلی دی چه لمونځ دی پوره كړی ؟

جواب: : المولوی عبدالکریم الگمتهلوی په قلم صحیح همدا دی چه که دمغرب ددوهم ركعت سجده كړي وه نوسلام دی نه گرځوی بلکه لمونځ دی په یوازی والی كې پوره كړی اوبه جماعت كې شامل نه شو (فی الشامي ص ۷۴۵ ج ۱ او ان فی غیررباعی قطع واقتدی مالم یسجد للثانیة فان سجدا تم ولم یقتداه وهکذا فی العالمگیریه او که په بهشتي گوهر كې ددې خلاف وی هغه غلط دی لکن په سوال كې چه گوهر بهشتي ته کوم عبارت منسوب شوی هغه عبارت په هغه كې نشته ، په نقل کولو كې احتیاط لازم دی . ۹ شوال ۱۳۴۳ هـ ترجیح خامس

فصل فی احکام الملاحق والمسبق

دمسبق لپاره دتشهداتمام حكم چه په اوله یا اخره قعده كې شریک شی

سوال: (۴۳۹) په دی مسئلی كې ددین علماء څه فرمایې چه مسبق دامام سره اوله قاعده پیامونده اومخكې لدی چه مسبق تشهد ختم كړی امام پورته شو، نومسبق دامام متابعت وكړی او که دتشهد ختمولوسره پورته شی ؟

جواب: : په دغه صورت كې دی مسبق دتشهد ختمولوسره پورته شی دتشهد دخلاصولونه بغیردی نه جگپړی هکذا فی رد مختار عبارت هدا قوله لا يتابعه الخ ای ولوخاف ان تفوته الركعة الثالثة مع الامام كما صرح به فی الظهيرية وشمل باطلاقه به فی اثناء التشهد الاول والاخير فحين قعدا قام امامه وسلم ومقتضاه انه يتم التشهد ثم يقوم فقط والله اعلم بالصواب (امداد ص ۲۱ ج ۱)

سوال: (۴۴۰) هغه مسبق چه امام سلام گرځولوته قریب راتللوسره په جماعت كې داخل شوی دالتحيات دوه دری كلمی لوستل پاتې وی چه امام سلام وگرځوی ، نو دغه مسبق دامام دسلام گرځولونه وروسته دی باقی لمونځ کولوسره ودرپړی یادتولی التحیات لوستلوسره ودرپړی ؟

جواب: : دتولی التحیات لوستلوسره دی ودرپړی کذا فی الدر المختار فصل شروع الصلوة بعد بیان كيفية الركوع يكتم صفر ۱۳۲۹ هـ (تتمه اولی ص ۳۳)

په سهوی سره دامام سره دمسبق دسلام گرځولو حكم

سوال: (۴۴۱) مسبق په سهوی سره په دواړو طرفونو دامام سره سلام وگرځولو ، او خپله یادیل په وینا سره په همدغه وخت یادڅه خنډ کولو سره اودریدو په دغوځلور وار وصور توکې سجده سهولازمه ده او کته ؟

جواب: : که دامام نه مخكې دهغه سره سهواً سلام گرځولی وی نو سجده سهولازمه نده په سوال كې مندرجو تلو صورتونو كې څكه چه هغه تراوسه موتم دی اودموتم په سهوی سره سجده نه لازمیږی ، او که دامام دسلام نه وروسته بې وگرځوی نوسجده سهولازم ده علی عموم الصور المذكورة ولا سجود علیه ان سلم سهوا قبل الامام او معه وان سلم بعده لازمه لكونه منفردا حیث یجر ۱۲ شامي فی بحث سجود المسبق سهوا ج ۱ ص ۱۴۹۹ اودغه مسبق ته دکلام اوتحويل قبله نه وړاندې بناء جائز دی ویسجد السهولومع سلام للقطع مالم یتحول عن القبلة او یتکلم ددر مختار او شامي ج ۱ ص ۵۰۵ اودبل په وینا سره ودریدلو كې احتیاط داده چه دهغه دویانه لږ وروسته ولاړشی چه قیام په خپل زړه وی دهغه امتثال نه وی څكه چه دلمونځ كونكې غیر لمونځ كونكې دامتثال مفسد كیدل یا غیر مفسد كیدل مختلف فیه دی اگر که اصح عدم فساد دی حتی لو امتثل امر غیره فقیل له تقدم اودخل فرجة الصف احدلوسع له فسدت بل یمكث ساعة ثم یتقدم برایه قهستانی معزبالزاهدی ومروياتی قیة وفی در مختار ۱۲ قوله ومرفی باب الامامة عند قوله ویصف الرجل وقد منعان الشر بلالی عدم الفساد وتقدم تمام الکلام هنا ج ۱ ص ۴۱۸ فقط والله تعالی اعلم بالصواب والیه الرجوع والماب

دامام دشرافت نه بعد دمسبق لپاره دركعت دپوره كولو طريقه

سوال: (۴۴۲) کوم سړی چه دظهرباعصر په څلورم ركعت كې شریک شوهغه به پاتې دری ركعت په کوم ترتیب ادا کوی دکوم ركعت نه وروسته به جلسه کوی اوڅوركعتونو كې به ختم دسورة کوی چه ركعت دسورت نه بغیر وکړی او کوم سړی چه په دریم ركعت كې شریک شوهغه به دوه پاتې ركعتونه څنگه اداء کوی او کوم چه دما بنام په دریم ركعت كې دامام سره شریک شوهغه به خپل پاتې دوه ركعتونه څنگه کوی جلسه او ختم سورة به کوم ركعت باندې کوی فقط ؟

جواب: د کوم چه کوم رکعت دامام سره فوت شو هغه ته مسبوق ویل کیږي دهغه باقی لمونځ د قراة په حق کې اول گرځي اود تشهد په حق کې اخرو یقضي اول صلوٰة فی حق قراة و اخر هافي حق تشهد در مختار نو کوم سړی چه د ظهر یا عصر څلورم رکعت کې شریک شود دامام د فراغت نه وروسته دی ودریږي ثنا او تعوذ ویلو سره دی فاتحه اوسورت ولولی اود دې رکعت پوره کولوسره دی قعده وکړي بیادي په ودریدلو سره په دغه رکعت کې دی هم فاتحه اوسورت ولولی وروستی رکعت دی یوازی د فاتحې په لوستلوسره دی لمونځ پوره کړي ، او هغه چه دریم رکعت کې شریک شو هغه دی دواړه رکعتونه په فاتحې او سورت سره وکړي اود دې دواړو مینځ کې دی جلسه نه کوي د دواړو نه وروسته دی اخري قعدي کولوسره فارغ شی ، او هغه چه دمغرب په دریم کې شریک شوی هغه دی په دواړو رکعتونو کې فاتحه اوسورت وواڼي او په هر رکعت دی جلسه کوي فقط ، والله اعلم (امداد ص ۲۲ ج ۱)

د مسبوق په حق کې ثناء او تعوذ حکم

سوال: (۴۴۳) یوسړی په فتاوی اشرفیه کې د مسبوق متعلق سوال کړي چه د جماعت نه پاتې باقی رکعتونه په کوم ترتیب پوره کړي حضور په خواب کې فرمایلي دی چه دامام د سلام نه وروسته دی هغه مسبوق پورته شی اود ثناء تعوذ ، بسم الله په لوستلوسره دی الحمد او سورة وواڼي همدارنگه د گوهر بهشتی په تتمه کې حضور ارشاد فرمایلي دی چه دامام د سلام نه وروسته دی هغه مسبوق څه وخت یعنی د جماعت نه وروسته دی ثناء اعوذ ، بسم الله نه لولی ثناء ساقطه شوه په دی کې څه مصلحت دی ؟

جواب: معلومیږي چه تاسو د بهشتی زیور په ضمیمه بالکل پوه شوی نه یاست اوافسوس دی چه بعینه دهغه عبارت دی هم ندی نقل کړي دخپل خان نه دی غلطی پوهی سره خلاصه راویستلوسره رانقل کړي ده په نقل کې داسې تصرف گناه هم ده ماچه کومه د ثناء نه لوستل لیکلی دی نو دامام سره د شریکیدو په حالت کې می لیکلی دی یعنی نه په نیت تر لوسره دی وائی اونه دی دامام په وقفاتو کې وائی داچرته لیکل شوی چه کله دخپل باقی لمونځ دکولولپاره ودریږي نو دغه وخت کې دی هم نه وائی ؟ سائل ددې پوښتنه بیخي نده کړي ۲۹ ذ القعدة ۱۳۴۰ هـ تتمه خاصه ص ۲۲۷

سوال: (۴۴۴) مسبوق په جهریه او خفیه رکعتونو کې ثناء ، تعوذ ، او تسمیه درې واړه وواڼي اوکنه ؟ او چه کله دامام د فراغت نه وروسته دخپلو پاتې رکعتونو د اداء کولولپاره ودریدلی وی

نویه دغه وخت کې ثناء تعوذ او تسمیه دریواړه وواڼي یا یوازی تعوذ او تسمیه باندې قناعت وکړي ، کوم څه فرق په دی مسئله متعلق په جهریه اوسریه رکعاتو کې وی مطلع وفرمایي ؟

جواب: فی الدر المختار قبل باب الاستخلاف والمسبق منفرد حتی یثنی ویتعوذ ویقرء وان قرء مع الامام لعدم الاعتقاد بهالکراهتهما مفتاح السعادة فیما یقضیه مختصراً ، ددې روایت نه دوه امره مستفاد شول یو دا چه مسبوق به دامام سره ثناء تعوذ او تسمیه نه وائی دوهم دا چه دامام د فراغ نه وروسته کله چه دخپل پاتې لمانځه دکولولپاره ولاړ وی ټول څیزونه او قرات به وائی اوجهری اوسری دواړه په دی حکم کې برابر دی لاطلاق الدلیل والله تعالی اعلم ۱۷ ذی القعدة ۱۳۳۳ هـ (امداد ص ۲۲)

مسبوق نه په فائته رکعتونو کې د جهر حکم

سوال: (۴۴۵) مسبوق لپاره دخپل فوت شوی رکعت د جهریه لمونځ په جهر سره کول جائز دی اوکنه او که د جهر پشان لوستل جائز دی ، همغه شان چه دموطاد امام مالک دیوه حدیث به ثابتیږي ، نویوه مسبوق وی یالس شل وی ټولولپاره په جهر سره ادا کول جائز دی اوکنه ؟

جواب: د مسبوق لپاره جهر جائز دی یووی او که متعدد ، فی الدر المختار کمن سبق برکعة من الجمعة فقام یقضیها بجهر قلت وهو باطلاق یعم الواحد والكثیر ، فقط والله اعلم ۷ ذی القعدة ۱۳۲۲ هـ (تتمه اولی ص ۱۴)

د لاهن او مسبوق متعلق احکامو څلورو سوالونو ځواب

سوال: (۴۴۶) السلام علیکم اددعوات عبدیت دمقالات اومجالات برخی دمطالعی نه مستفیض شوم الله تعالی دی جزای خیر ورکړي جناب صدیق احمد صاحب اونورو مشعینو او خاطبینو ته چه دهغوی په مرسته غائبین هم د صحت فیض حاصلولی شی ددغه مقالات رسالی په صفحه ۹ نمبر ۲۱ کې چه کومه مسئله درج ده دهغې په دوه جزء وکړي دا حق شبهه ده دکوم د تحقیق لپاره حضرت والا ته تکلیف ورکول می مناسب وگنل چه د حق امر واضح شی اود همدی متعلق دوه نور کارونه هم تحقیق طلب ول د همدې لپاره خدمت مکلف یم چه دهغو په ملاحظه فرمایلو سره د حق امر نه مو مطلع وفرمایي اول : په ص ۹ د مذکور رسالی کې ېې دمقیم مقتدی بالمسافر دوه رکعت بل اقرات ادا کولوسره هغه رکعتونه چه فوت شوی دی ادا کول ئې افضل لیکلی دی او خما په ناقص فهم کې ترتیب واجب دی دهغه په ترک سره

خولمونیخ صحیح کیری مگر تارک آثم شو، ددی لپاره چه مذکور مقتدی دمسبق کیدلوسره
 علی الاصح لاحق هم دی اود لاحق مسبوق په قضاء مالحق فيه و ماسبق به کی واجب ترتیب
 دادی چه اول مالحق فيه قضا کیری بیاماسبق به ددی لپاره چه محل قضاء ماسبق بعد الفراغ
 عن الإحتداء ده او هغه وروسته قضاء مالحق فيه ده ددی لپاره چه لاحق تقدیراً خلف الإمام
 او حکماً مقتدی دی نو په کومو رکعتونو کی واجب لاحق دی هغه رتبه دهغو رکعتونو نه چه پکی
 مسبوق دی مقدم به وی او ترتیب بین الركعات واجب دی نو تقدم قضاء مالحق واجبه شوه
 اودهغه تارک آثم شوه مدارنگه قضاء مالحق تاخیر دآثم کیدلوموجب والی ددر مختار دی
 عبارت ولوعکس صح واثم لترك الترتیب نه ثابته ده په همدی ترتیب دی په ردالمحتار
 ص ۴۴۰ مصری مطبوعه کی ددی عبارت نه چه لاندی قول دصح واثم دی وجوب دقبلیت
 قضاء مالحق فيه ثابته دی حیث قال لان الترتیب بین الركعات لیس بفرض لاتها فعل مکرر
 فی جمیع الصلوة وانما هو واجب، دوهم په مذکوره رسالی کی دمقیم مقتدی بالمسافر
 دبعده فراغ امام په دری باقی رکعتونو کی دوه اولینی رکعتونه بی بالقعه مابینی کول بی
 لیکلی دی په داسی حال کی چه دردمختار نه مفهومیری چه لاحق په قضاء مالحق فيه کی په
 ترتیب دامام دلمانحه به قعه کوی او خپل لمونیخ هم په ترتیب سره، په همدی بناء باندی په
 دی صورت کی مقتدی دامام دسلام نه وروسته په اول رکعت کی دی هم قعه وکری ددی
 لپاره چه هغه ددی لمانحه دترتیب نه بیل دی ملاحظه وکری دشامی عبارت ص ۴۳۹ کی تحت
 قوله ثم ماسبق به بها الخ فیصلی رکعة ممانام فيه مع الإمام ويقعد متابعه للاثنا ثانیة امامه ثم
 یصلی الاخری ممانام فيه ويقعد لاثنا ثانیته ای المقتدی الخ، دریم بیا خمابه ناقص فهم کی
 راخی چه په اول رکعت کی کوم چه دده دوهم دی تقعد په اندازه دتشهد سره وی او یوازی
 التحیات ولولی اودوهم چه دامام خلورم دی په همدی ترتیب دی دریم چه دهغه خلورم دی په
 دی کی طویل قعه وی اودرود اودعادی هم وائی ددی لپاره چه لاحق کله چه په مقدار قیام
 اورکوع اوسجدی بلکه تولوامورو کی دامام تابع دی حتی چه په ترک تقعد ساهی کی خوپه
 مقدار او کیفیت دتقعد کی به په اولی درجه تابع وی نو په کوم رکعت کی امام اوږده قعه کری
 ده اودتشهد سره بی درود اودعاء هم ویلی ده په دی کی هم همداسی کول پکاردی ددغه
 فیاسی امر کوم صراحت می ندی لیدلی دهمدی په خاطر استدعاء ده په دی کی چه داحقر کومه
 غلطی وی هغه اصلاح وفرمایې خلورم په صلوة خوف کی داوولی طائفی لپاره مطلقاً حکم
 دعدم قرات دی اگرکه په بعضو کی هغه مسبوق هم شول لکه څنگه چه دظهر په

نورور رکعتونو کی میندونکی په دری وارو کی په قرات نه کوی لکه چه دردمختار ص ۲۱۵
 کوم چه لاندی قول دلائهم لاحقون کی دی والمسبق ان ادرك رکعة من الشفع الاول فهو من اهلا
 ولی والاخمن الثانية نه مستفاد دی همداسی طائفی ثانیه لپاره مطلقاً حکم دقرات دی اگر که
 په بعضو کی لاحق هم شوداسی مقیم مقتدی بالمسافر دصلوة هغه لاحق دی لکه څنگه چه
 دعالگیری ص ۱۲۴ ج ۱ باب العشرون فی صلوة الخوف کی دی وان کان الامام مسافراً والقوم
 مقيمين صلى بالطائفة التي معه رکعة ثم انصرفوا بازاء العدو و صلى بالطائفة الثانية رکعة وسلم ثم
 يحى الطائفة الاولى فيصلون ثلث ركعات بغير قراءة الخ وتحیی الطائفة الثانية الى مكان صلاتهم
 فيصلون ثلث ركعات الاولى بفاضة الكتاب وسورة لاهم مسبوقون فيها والاخرين بفاضة الكتاب
 په داسی حال کی چه قیاس ددی خبری مقتضی دی چه طائفه اول په څومره رکعتونو کی
 مسبوقه ده په هغو کی دی قرات کوی او دوهمه طائفه چه په څومره رکعتونو کی لاحق ده په
 هغو کی دی قرات نه کوی نوددغه خلاف القیاس اطلاق څه وجه ده تحریر وفرمایې؟

جواب: عن السؤال المذكوریه رشتیا وجوب خومنفول دی اودغه ترتیب ته افضل ویل
 خماقیاس دی دکوم چه مقیس علیه خود مسبوق دامسئله ده چه په دردمختار اوردالمختار کی
 مذکوره ده وهومنفرد فیما یقضیه ای بعد متابعت له امامه الخ متعلق بقوله یقضیه ای ان محل
 قضائه لماسبق به انما هو بعد متابعت له امامه فیما ادرکه عکس اللاحق کما مر لکن
 هنالوعکس بان قضی ماسبق به ثم تابع امامه ففیه قولان مصححان الی قوله وفی شرح الشيخ
 اسمعيل عن جامع الفتاوی یجوز عند المتأخرین وعليه الفتوی اه وبه جزم فی فیض
 ج ۱ ص ۲۲۳، په کوم ترتیب چه په دی جزیه کی سره دوجود دلزوم دخاص ترتیب دهغه تغیر ته
 متاخرینو جائز ویلی دی په دی باندی فتوی هم شوی ده سره له دی چه بعضی په دی صورت
 کی دفساد صلاة قائل هم دی، نومقیس په اولی درجه ددغه جواز حکم مستحق دی، ددی
 لپاره چه اول خوبعضی په مقیس علیه کی دفساد قائل هم دی دلته هیڅوک دفساد قائل ندی
 ، نو په مقیس کی وجوب اخف دی په نسبت سره مقیس علیه ته نو هرکله چه په دی اشد کی
 وسعت راغی نو په اخف کی په درجه اولی وسعت کولی شی، دوم مقیس علیه اول وقوعاً دی
 او عام خلک په دی کی غلطی نه کوی او مقیس کثیر الوقوع دی او عام خلک په دی کی ډیره
 غلطی کوی نودلته دوسعت کول احق کیدل پکاردی، وجه دقیاس خو داده اووجه داختر
 داده چه دی مسئلی باندی ډیر لږ خلک پوهیری، اوداسی غلطی کی ابتلاء عامه دی دهمدی

لپاره په فتوى کې اسانې مناسب ده نوځماد قول همدامشادى ، لکه چه عواموته ددې بې ترتيبې نه داعادى حکم نه ورکوم ، لکن دمنقول په وړاندې ځما رایه هيڅ هم نده ، نوروعلماءو ته دى رجوع وکولى شى که دپته غلط ووانى زه به هم غلط ووايم ؟

جواب: ددوم سوال رښتياپه ردالمحتارکې په همدې ترتيب دى په کوم ترتيب چه په سوال کې نقل کولى شى لکن موده وشوه چه په دى مقام کې مايوه حاشيه ليکلى ده په دى وخت کې يوازي دهغه نقل درکوم دهغه هم دنوروعلماءو نه تحقيق وفرمايې ، وهى هده قلت هدا لا يصح دراية ولا رواية اما لا ال ولاقن الا لاحق لما كان حكمه كمؤتم فيكف يعقد فى الثانية مع اثالثة امامه ومقتضاه عدم القعود واما الثانى فلعدم صحة النقل عن شرح التنية فان عبارته كما رواه بعض الثقات من اصحابى وقال انه راه فى اصله هكذا يصلى الاخرى ثمانا فيه ولا يعقد الا ثمانا لثنته اه وهكذا الفتى والله اعلم .

الجواب سوال هريم :

داقياس ځمابه خيال کې نه راته ددې لپاره چه لاحق حکما موتم دى او حکمى موتم دحقيقى موتم نه زيات نشى کيدلى ، او حقيقى موتم کله چه امام په قعده اخيرکې وى او ددې موتم اخره قعده نه وى يوازي په تشهيدباندي اکتفاء کوى نودغه لاحق به څنگه دروداودعاء وواى باقى کله ماندى ليدلى اونه دادعوى کولى شم چه ځمابه دى تقرير باندي کومه خدشه نشته دهمدى په خاطر دى هم نوروعلماءو ته رجوع وکړى ؟

الجواب ظهور سوال :

دصريح نقل پيدا کولونه مايوسى وه مختلفه وجوه په خيال کې راغلى مگردهغه درجه دنکاتو اولطائفونه زياته معلومه نه شوه ، دتولونه وروسته چه کومه وجه په ذهن کې راغله او هغه دنورو وجوهوسره اقرب معلومېږي هغه عرضوم ، او هغه داده چه دغه لمونځ په خپله اساس نه خلاف منقول اومشروع شوى دى ، دهمدى لپاره دقياسى احکامو چلول په دى کې ضرورى ندى اودقرانى نص نه چه په دى باب کې دحديثونوداضطراب په سبب همغه نص ماخوځ دى صفامعلومېږي چه اوله طائفه لاحقه اودوهه طائفه مسبوقه ده کمايدل على الاول قوله تعالى فلتقم طائفة منهم معك الى قوله فاذا سجدوا فليكونوا من ورائكم ضميرداولى طائفى په طرف راجع کيدل ظاهر دى په دى کې هغه سړى چه په يکونوا من ورائکم سره متصف شوهغه په طائفه اولى کې داخل دى لکه چه که لمونځ ثنايې وى او کوم سړى دقومى نه وروسته شريک شونوهغه هم وروسته د سجدى دیکونوا من ورائکم مامور کيدلو سره په اوله طائفه کې داخل

شو گنى دغه سړى کومى طائفى کې داخل نه شواولى خويه دى خاطر چه اول رکعت ميلاونه شواويه ثانيه کې په دى خاطر چه ددې ثاني دراتلونه مخکې دغه سړى د سجدى نه پورته کيدوسره ورائکم ته روان شو ، لظاهر قوله تعالى فاذا سجدوا فليكونوا من ورائکم فامربكونهم من ورائهم بعد السجدة اوظاهره ده چه دلته دوى طائفى دى نولامحاله په يوه کې داخليدل پکار دى ، اويه اول کې داخليدل ددې لپاره احق دى چه هغه په يکون من ورائکم سره متصف دى لمامونوپه کوم ترتيب چه ثنايې کې دغه شخص ته په دى بناء اوله طائفه کې داخل کړى چه هغه دیکون من ورائکم مامور دى په همدې ترتيب په رباعى کې دغه شخص ته دمثلا يورکعت ميلاوشويابلکه يو رکعت هم ميلاونه شو ، خو تشهيدميلاوه شوه ، په همدې مذکوريتا په اساس په اوله طائفه کې داخل ويل کيږي ، اودلاحق حکم به ورکوى ، نودغه سړى اگرکه حقيقه لاحق نه دى مگر حکمالا حق دى په همدې ترتيب دلم يصلوا ضميرد طائفه اخرى په طرف راجع کيدل په دى سبب چه هغه صفت اوموصوف دى ظاهر دى په دى کې چه کوم سړى دلم يصلوا مع الطائفة الاولى سره متصف کيږي هغه په طائفه اخرى کې داخل دى نويه همدې بناء کوم سړى نه چه درباعيه اخرملاوشى هغه حکما په بقيه کې مسبوق شو ، اويه درى واروکې په قرات کوى اودعالمگيريه ديوى جزئى نه ددې تقرير من وجه تاييدکيږي ومن دخل فى قسم غيره صار حكمه حكم ذلك الغير الا اذا دخل بعد ما فرغ من نفسه فان صلى الظهر بالطائفة الاولى ركعتين وانصرفوا لا راجل بقى حتى صلى الثانية ثم انصرف فصلوته تامة لانه وان دخل فى قسم الثانية لكن لم يصرمها لا ما فرغ من قسم نفسه كذا فى محيط السرخسى اه ، لکن ددې تقريرصحت دى پورې موقوف دى چه دمذکوره جزئياتودتقريرحکم دهغه خلاف کله هم راونه ووځى ياکوم مستقل جزئي چه مستلزم دى ددغى مذکوره کليى مذکوره تقريرلپاره بمنقول راونه ووځى دهمدى په خاطر په دى کې هم نوروعلماءو ته رجوع ضرورى ده اشرف على امجرم ۱۳۳۲هـ

بياناتى سوالونه راغلل :

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته اوچته صحيفه راغله دهغه نه ډيرى مفيدى خبرى معلوميدلوسره ډيره خوشحالى وشوه لکن اوس هم دکم استعدادى په سبب خوشبهي پاتې دى دکوم خواب لپاره ددوهم ځل لپاره جناب ته تکليف ورکول مناسب وگنل شول اگرکه دجناب تکليف داحقرلپاره دتکليف باعث دى اوستاسود قيمتى وخته خيال هم شته خوداستفادى شوق غالب دى اوداوپتې صيحفى دمطالعې نه لطف دملاقات هم دخواب په طرف آماده کوى

دهمدي په خاطر دمدعاعارض به چه غنية المستعلى شرح منية المصلى وگوري يقيناً به هغى كې همغه شان چه جناب په لمبر ۲ خواب كې تحرير فرمايلى دى لايقعدلاتها ثالثته اوبه يوه نسخه كې لائهاثانيتها دى چه منفى دليل كيدلى شى ماپه دى جزېې كې دفعودحكم ددرایت اوهمدارنگه ددي اصل دخلاف كيدلوسره چه ددي په تحليل كې خپله علامه شامى دشرح منية نه نقل كړېدى متحيروم چه بحمدالله دحضرت تحريرنه دحق امرواضح شواوس دبقية خوابونومتعلق چه څه كارونه خواب غوښتونكې دى عرض دى ؟

په اول خواب باندې شبهه

په قياس كې خودمقيس عليه حكم مقيس ته وركول كېږي خويه دى قياس كې داسې نده ددي لپاره چه په مقيس عليه كې چه متاخرينو د جواز حكم وركوي دهغه نه مرادمع الكراهة التحريمه دى همغه شان چه په كېږي ص ۴۴۱ شرح منية المصلى كې دى لوابتدابقضاء ماسبق به قيل تفسدصلوته والاصح انهاالتفسدو لكن تكره اوبه مقيس كې چه دجناب فتوى ده هغه ترك اولى ده نو د دواړو حكم كې به تغايروى دوهم په مقيس عليه كې په كوم قول يعنى كراهت تحريمه باندې چه كومه فتوى ده دهغه په اصحيت باندې بعضى قائل دى او په مقيس كې دعدم كراهت هيڅوك قائل ندی كوم چه دتوسيع مستحق دى اوداخلاف دى كوم چه دفسادقائل دى دريم په مقيس عليه كې دعدم فسادمع الكراهة علت ترك دترتيب دواجب دى اوهمدا علت په مقيس عليه كې هم موجوددي دابه هم د كراهت دحكم مستحق وى ؟

په دريم نمبر خواب باندې شبهه

كه حقيقى موتم ته چه مسبوق وى ددروداودعاء په ځاى چه ځينې بې قائل دى دقول صحيح به بناء ترسل كول غواړي لكن په نفس تقعدزاندعلى التشهدكې سوادخومواضعودعدرنه دامام تابع دى همغه شان چه عالمگيرى درمختارپه رسائل الزكان كې دى چه دمسبوق دسلام نه وړاندې ودرېدل مكروه تحريمى دى نودلاخ لپاره هم دحكسى اقتداء په وجه په نفس تقعدزاندعلى قدرتشهدالامام كې اتباع كول پكاردى اوبه دى كې تقعدطويل كې لكه څنگه چه په مسبوق كې بعض ددروداودعاء لوستلواوبعضى دسكوت اوبعضى دتكرار قائل دى لكن صحيح داده چه ترسل دى وكړي همدغه شان په دى كې به هم وى

په څلورم نمبر خواب باندې شبهه

داول خواب راتلونو وروسته دعالمگيرى په دى عبارت وان عادت الطائفة الثانية (اى الذين صلوا الركعة الثانية من الشفع الاول، صلوا الركعة الثالثة والرابعة بغير قراءة ثم يقضون الركعة الاولى بقراءة ج ۱ ص ۱۲۵، باندې مى نظرولگيدو دكوم نه چه بالكل دقياس مطابق ثابتېږي چه دظهوردخوف په لمانځه كې په دوهم ركعت كې ميندونكې لاحق مسبوق دى لهذا هغه دى په وروستوركعتونوكې قرات نه كوي اويواول ركعت كې دى قرات كوي همدادعالمگيرى ددغودوه جزئونه ثابتېږي (۱) ويقضون ركعتين احديهما بغير قراءة والثانية بقراءة (۲) ويقضى الثانية ركعتين الركعة الثانية بغير قراءة، لكن دردمحتارديباب صلوة الخوف مدرجه سوال نمبر ۴ عبارت والمسبوق ان ادرك ركعة من الشفع الاول فهو من اهل الاولى والاهمن الثانية دلالة دهغه معارض دى نوددي دواړودتطبيق څه صورت دى ؟ دوهم دوالاهمن الثانية نه معلومه شوه چه قومه ياتشهدپه قسم اول كې شريك كيدونكې دطائفة ثانيه څخه دى، نودثانيه طائفى احكام په هغى باندې جارى كېږي اوهمدا قسم ثاني كې دامام سره شريكيدل اودطائفة اولى داتمام نه وروسته دقسم اول لپاره دقراء اتو سره قضا كول لازم دى اوكه داسې ندی نو بيا د ولاءمن الثانية به څه معناوى، او كه همدامراد وى كوم چه عرض وكولى شو نو آيا ددي تطبيق دقرانى ايت سره داسې صحيح كيدلى شى چه مراددسجدوا نه اتمواركعة دى اوامريكونهم من ورائهم مشروط بالسجدة اى الركعة دى نوديوه ركعت كم مندونكې (يعنى ركوع دركعت اولى ثانيه ياركعت ثانيه دغيرثنايې نه بعدپيداكونكې) دشرط دققران په وجه په يكون كې دورانكم مامورنه شو، اودلم يصلوا الركعة مع الطائفة الاولى سره متصف كيدونه دفليصلوامعك مامورشونوهاغه دقسم اول دصلاة د ختم نه بعدددينمن مقابلى ته به تلل وى بلكه قسم ثاني ته دثانيه طائفى سره كول به وى دريم دخواب دتقريرنه داپوهه كې رانغلى چه مثلاً دظهورد خوف لمونځ كې امام مسافر وى اومقيم دوهم ركعت ونيوه نويه عالمگيرى اوشامى كې مصرح دى چه درى واړو ركعتونو كې دى قرات وكړي په داسې حال كې چه په صلوة امن كې داسې ندی، ددي لمانځه دخلاف قياس مشروع كيدلودغه نتيجه كيدلى شى چه بعضى اموروكې په كوم كې چه نص وارد دى همغه شان چه دلمانځه په دوران كې دلمانځه نه علاحد ه گي وغيره په هغو كې دقياس مجال نشته لکن په كومواورو كې چه نص ساكت دى اوهمغه داسې لمانځه كې كوم صورت كې مثبت بالقياص دى هغه ته دداسې لمونځ په بل صورت كې سره اشتراك فى العلة بغيرداستحسان

دترک څه وجه دی مثلاً کوم مقيم چه خلف المسافر په ظهر کې دوم رکعت کې شریک شو هغه ته په دری واره رکعتونو کې یې دقرات حکم ورکړی دی نویه اول صورت کې چه فقهاؤ کوم حکم دترک قرات ورکړی دی هغه خونصی ندی قیاسی دی دکوم چه علت تقدیری اشتراک فی الاداء دی اودغه علت دصورت ثانیه دوه وروستی رکعتونو کې هم موجود دی ددې لپاره چه هغه ددې التزام کړی وو چه پاتې لمونځ دامام سره اداء کړی لکن په سبب دغدر (قصرا امام) دا حاصل نه شو، او همداسه اشتراک تقدیری فی المعنی دی نو هرکله چه دصلوة خوف په یو صورت کې دغه قیاس وچلول شونی په بل صورت کې دفقهاؤ ددې قیاس دترک کولو څه وجه ده که کوم استحسان وه هغه معلوم شو او که کومه بله وجه وی نو هغه بیان وقرمابې ؟ نیاز سعید احمد مهتمم مدرسه رافاه المسلمین اټکې مجله لکهنو

الجواب عن السوال المتصلة :

السلام علیکم ورحمة الله دتا بهید او موافقت فی جواب السوال الاول نه مسرور شوم دنور و سوالونو په حقله عرض کووم

الجواب من الشبهة على الجواب الاول

دجواز مع الكراهة شبهه ماته هم وه خود کتابونو دمر اجعت دفرصت نه میلایدونه می تحقیق ونه کولی شو اوس ددې شبهی قوت دتاسود نقل نه ثابت شوی دی باقی جزېې می دزیات تقویت لپاره لیکلی دی ، که دغه مبنی دسهولت کیدلی شی هغه شان چه فقهاؤ لیکلی دی ماضاق امر الاتسع نو ځما حکم صحیح ورنه غلط دی ددینه زیات ځماسره دلیل نشته اونه می په خپلې فتوی باندې اصرار دی مگر یقینا غواړم چه آسانی ^۱ وکولی شی

^۱ ددینه وروسته دا واقع شوه چه داسی صورت متعلق چه دمقیم مقتدی دیورکعت دکیدلونه وروسته برابره خبره ده چه دوهم رکعت کې او که ددینه هم وروسته دمسافر امام اقتداء وکړه په سهار نېور مدرسه کې یوه فتوه لیکل شوې ده چه داسی لاحق ته د یوازی مسبوق دغه سړی دی خپل لمونځ کې

الجواب عن الشبهة عن الجواب الثالث

ددې پخاطر چه قعده زانده علی التشهد خپله دامام لپاره واجب نده دهمدی لامله هغه لارم گرځولوسره په حکمی درجه کې دهغه رعایت نه شی کولی ، هغه شان چه خپله په قیام کې ضروری نده چه دفاتحی په اندازه ولاړوی بلکه ددری تسبیحوپه اندازه هم کافی دی اگر که دامام لپاره هم سنت شوه چه په اخرین کې فاتحه ولولی

پاتې : قراتونو والاړکعتونه مخکې کړي اودیوندمدرسه کې دغه فتوی لیکل شوي ده چه دغه لاحق او مسبوق دواړه دغه دهمدی لپاره دي غیر قرات والاړکعتونه مخکې کړی نویه کوم ترتیب کې چه بنده جائز غیراولی ویلی وهغه په فتوی سهار نېور کې واجب دغه اومزید تحقیق په په خپل ځای کې په اطمینان سره کولی شی او که دتحقیق نه بعد دکوم ځیز ترجیح ثابت نه شوه نو داختلافیه مسایلو په شان نویه کوم جانب باندې قصد ایا په سبب دعدم تحقیق اتفاقاً ، عادة عمل کونکی باندې ملامتی کول نه دي پکار او دهغه په عمل باندې دصحت حکم لگول پکار دي ، اود اخصام اول قول سره موافق شوی ددواړو جواز دکوم متعلق چه ددې فصل مباحث دی ، اود تحقیق نه وروسته همداشق عمل اوتعلیم لپاره تعین کړی اود جانیو د بعضی ادله وېواستنباطونو کې چه ذیلی توجیه په وجه داحتمالاتو حجت ندی ، اوبعضی صریح دی لکه د مظاهر العلوم فتوی ، دلیل دصلوة الخوف دعالمگیری هغه روایت دغه چه ددې فصل په ټولونه اول سوال کې منقول دغه چه دا عبارت وتجى الطائفة الثانية الى مكان صلواتهم فيصلون ثلث ركعتان الاولى بفاتحة الكتاب وسورة لانهم مسبوقون فيها والاخرين بفاتحة الكتاب پکتنی دغه دکوم نه چه معلومه شوي دغه غیراولی میندونکی مقيم خلف المسافر یوازی مسبوق دغه اودصلوة الخوف دخصوصیت څه وجه نشته ، اود دارالعلوم صریح دلیل داروایت دغه وقديكون ای المقيم الموت بالمسافر ، مسبقاً ايضاً وکما اذا فاتته اول صلوة امامه المسافر طرأ ج ۱ ص ۸۸۲ صلوة الخوف احکام المسبوق والممدرک واللاحق مکرر د مظاهر العلوم په دلیل کې دنهر دیوی جزئی نه چه ددې فصل دټولونه آخر سوال کې منقول دغه په کوم کې چه دا عبارت والمسبوق ان ادرك ركعة من الشفع الاول فهو من اهل الاولى والامن الثانية ج ۱ ص ۸۸۲ ، صلوة الخوف ، دغه چه دشقعة اولی رکعت ثانیه والايمندونکی دطائفة اولی له ولی نه گرځول شوي دغه اوهمدی په خاطر هغه دقرات نه منع شوی هغه شان چه طائفة اولی په باقی لمونځ کې قرات نه وائی لاته لاحقیق کمدرک الركعة الاولى او حکما کمدرک الركعة الثانية من الشفعة الاولى ، ددې سړی عدم مسبوقیت حقیقه اودنور و مسبوقیتوله طرفه ددغه منع دقرات تعدی دغه بچاپه نړه مستلزم نشو ، په همدې ترتیب دعالمگیریه دا حکم چه رکعت ثانیه نیونکی والايم په بقیه کې قرات کوی دهغه دعدم لاحقیقیت او دنور ولاحقینود طرف نه دقرات دتعدی هم مستلزم نه کیدل پکار دی بلکه دنهر په جزیه کې دغه سړی ته حکماً لاحق وایو اود عالمگیری په جزیه کې دغه سړی ته حکماً مسبوق وایو ، او هرکله چه دنهر حکم په صلوة الخوف سره خاص شولعدم التعدیه په همدې ترتیب ددغه حکم ته هم په صلوة الخوف سره خاص وایو اودواړه حکمونه په دکوم استحسان په مبنی وي کوم چه مونږ ته ظاهر ندی اودغه دواړه جزئی دمقیم خلف المسافر صلوة الخوف کیدو کې هم مشترک دي دټولو دواړو دشقونو حالت په یووی ، نو هغه مقدمه چه دصلوة خوف دخصوصیت وجه ندی د مخدوشه شوه ۱۲

* قوله دقرات والاړکعتونه الخ اقول یعنی په کومو کې چه قرات فاتح مع السورة ضروری وی په اخرینو کې یوازی فاتح مندوبه دتوبنده رشید احمد دکراچی دارالعلوم مدرسه لخوا

الجواب عن الشبهة عن الجواب الرابع

ددي لپاره چه ددي متعلق تقرير كي دلي وړاندې نه شرح دصدر نه وه ددي لپاره چه په هغه وخت كي چه ماستاسو د شېهانو د ليدلو نه مخكې هغه لمړنی خواب تجويز كړی وو چه په اصل سوال كي دي نورو علماؤ ته رجوع وكولى شي ومانامن المتكلفين ۲ صفر ۱۳۳۲ هـ (ترجیع ثانی ص ۱۹)

دلمردختلو دویري په وخت كي دسبون دله انتظار كولو د امام سلام حكم:

سوال: (۴۷) كه كوم سړی دسهار دلمانځه په دوم ركعت كي شريك شي نو د امام سره په التحیات وغیره كي شريكېږي، لكه چه اكثر داسې كيږي نو دغه وخت دلمردختلو نه مخكې خپل لمونځ نه شي كولى او كه د امام قعدې پريخودو سره خپل ركعت پوره كړي نو دطلوع آفتاب نه مخكې فارغېږي نو دوه صورت دمقتدي جائز دي او كنه؟

جواب: دقواعدونه خو جائز معلومېږي ۱۹ ربيع الاول ۱۳۳۴ هـ (نتمه رابعه ص ۱۲)

باب السهو في الصلاة والاحكام

په درود وپلوسره په اوله قعده كي دسجدي سهوي حكم:

سوال: (۴۸) كه دڅلور ركعتونو مينځني قاعدې كي دالتحيات نه سوا څو لفظ درود هم ولولي نو سجده سهويه واجب وي او كنه؟

جواب: سجده سهويه واجب وي كه دومره ولوستله اللهم صل على محمد، فقط (امداد ص ۳۵ ج ۱)

تسبيح په اندازه په دريم ركعت باندې په ناسته وډوب د سجدې

* قوله والمسبوق ان ادرك ركعة الخ اقول حضرت قدس سره دغه جزیه دمقیم خلف المسافر سره متعلق گرځولي ده كېدايل عليه قوله او دغه دوه جملي دمقیم خلف المسافر الخ په دي كي د حضرت قدس سره نه تسامح شوي ده ددي لپاره چه په شقعه ثانيه كي خود خلف المسافر سره شركت هم متصور نشي كېدلي نور اغلي شبهه ساقطه شوه او په فهو من الأولى كي دايخ تصريح نشته چه داسې په ركعات ثلاثه كي لاحق ده بلكه مقصد داده چه ذهاب واياب وغيره اجمال كي اوده اخري نود ترك قرات په حق كي دطائفه اولي په ډول ده نه چه په ركعت مسبوقة كي هم (وهو ظاهر جداً) ددينه علاوه دسهار نيور په فتوى كي مولنا خليل احمد صاحب قدس سره دصلاة خوف دجزئي نه علاوه نوري هم ډېري تحرير فرمايلي دي. دكوموچه خواب ندي وركول شوي اود دارالعلوم ددليل خواب تحرير شوي دي همدارنگه دمولنا مخدوم محمد هاشم تهتوي قدس سره تحقيق هم دسهار نيور دفتوى مطابق ده ددي مسئلي تفصيل دي دبنده په فتاوى سمي په احسن الفتاوى كي ملاحظه شي ۱۲ دبنده رشيد احمد ددارالعلوم كراچي مدرس

سوال: (۴۹) په منية المصلی كي ليكل شوي دي چه اول ركعت اودريم ركعت باندې په ناستي سره سجده سهولترم دي اودا عبارت دي ويجب سجده سهو بمجرد الجلوس، اودمفتاح الصلاة والاقيددويو تسبيح لگولي دي اوشامي بمجرد جلوس دسهوي موجب نه دي ليكلي يعنى په اندازه دجلسه استراحت كه سهوا كوم سړي جلسه وكړي نو سجده سهوه واجب ندي ځكه چه دغه دجلسه استراحت اختلاف بين الشافعيه والحنيفه اختلاف في السنة وعدم النسبة دي نو چاچه مقدار دجلسه استراحت جلسه وكړه هغه دسنت خلاف سهوا وكړه او سجده سهوه واجب په ترك سره وي نه په ترك دسنت سره، نوهر كله دفتحاوپه عبارتو كي اختلاف وي نودلته هم احتمال شته، دهمدې لپاره مي دتحقيق درخواست وكړ، خپله ماته داسې اتفاق يوځل وشو، مادشامي رايې راجح گڼلوسره په دي باندې عمل كړي وو، مگرياهم په خپل زړه په دي مسئلي كي پوره اطمینان نشته په دي دوهمه مسئله كي دحضور څه تحقيق دي؟

جواب: ماته هم دمودورا هيسي ترددشته خو عمل داده چه په مجرد جلوس سره سجدې كوم لائحه ترك السنة بل لان فيه التأخير في القيام، او ديوي تسبيح په اندازه خوعادت په جلوس كي راځي په دي غور كړي (۲۰ ذيقعدة ۱۳۳۳ هـ (نتمه ثالثة ص ۱۰۷)

* ددي مقام په تحقيق باندې برخودار مولوي محمد تقى سلمه يوه حاشيه ليكلي ده چه خپله نزد صحيح ده محمد شقيق على غنه اقول وبالله استعين لاندې عبارتونه دبحث لاندې مسئلي كي دغور قابل دي (۱)، قال في ملتقى الاجهر ويجب ان قرائي ركوع او قعود او قدم ركعاً او اخره او كرهه او غيرهما اجاباً او تركه كر كوع قبل القراءة وتأخير القيام الى الثالثة بزيادة على التشهد وقال شارحه العلامة شيخ زاده واختلفوا في مقدار الزيادة فقال بعضهم بزيادة حرف وكلام المصنف يشير الى هذا وقال بعضهم بقدر ركن وهو الصحيح كما في اكثر الكتب (مجمع الاثر ص ۱۴۸ ج ۱) وقال تحته شارحه العلامة ابن عابدين بقدر ركن (بالحوالة المسطورة) (۲)، قال الامام ظهير الدين المرغيناني لا يجب بقوله اللهم صل على محمد وانا المعتمد مقدار ما يؤدى فيه ركعاً كذا في الظهيرية بيرجدي شرح وقاية ص ۱۴۹ ج ۱، (۳)، قال ابن البزاز الكردي سهاقي صلواته انها الظاهر والعصر او غيره لك ان تفكر فرمايوي فيه ركن كالكوع لزم وان قليلاً كان شك في صلوة صلاح الخ، بقيه آتنده صفحي باندې (الجامع الوجيز على هامش الهندية ص ۷۰ ج ۴)، ددغوتولو عبارتونه په مشتركه توگه داتبيجه راوځي چه دواجب مقدار تأخير اكثر وفقهه ادا كړخول چه څومره ډير تأخير وي په كوم كي چه دلمانځه كوم ركن لكه ركوع يا سجده وغيره اداء كولى شي او هغه ددرې مرتبي وينا دسبحان الله په وقفې كي كېدلي شي، په صرح الطحطاوي في حاشيته على المراقي حيث قال ولم يبينوا قدر الركن وعلى قياس ما تقدم ان يعتبر الركن مع سنته وهو مقدار ثلاث تسبيحات (طحطاوي ص ۲۵۸ ج ۱)، ددي قول نه علاوه هم ډير اقوال ذكر شوي دي دهغوي نه يا څومر جوح دي يا هغه چه دكوم مال همدار اووځي، دتنوير الابصار وادامستله دوه خايه ذكر كړي ده او په ظاهره په دواړو كي تعارض معلومېږي، په باب حقة الصلاة كي دهغه عبارت داده (فان زاد عامدا كرهه فتجب الامادة او ساهيا واجب عليه سجود السهو اذا قال اللهم صل على محمد فقط على المذهب المفتى به لالخصوص الصلاة بل لتأخير القيام شامي ص ۴۷۷)، ددي لاندې علامه شامي څومره اقوال نقل كولو سره ډېر، زيلعي، شرح منية كيري وغيره نه داصحيح گرځولي ده اود شرح منية صغيره نه دوعلى آل محمد زياتوالى مرجح كيدل ذكر كړي ده، او په باب سجود السهو كي صاحب تنوير الابصار فرمائي وتأخير قيام الى الثالثة بزيادة على التشهد بقدر ركن، درمختار و الا ليكلي دي وقيل بحرف وفي الزيلعي الاصح

وروسته دترك كولو دضم دسورت په اولينوكې په اخريينو كې د ضم حكم

سوال: (۴۵۰) (۱) دظهيره فرضودوواوولوړ كعتونوكې نى ضم دسورت ونكړلوپه دوه اخروكې نى وكړى او كه نه اوسجدي سهووكړى اوكنه فقط،

جواب: كول جائز دى او واجب كيدلو كې نى اختلاف دى لکن سجدى سهويه هرحال كې شته ځكه چه واجب ترك شوى فى الدر المختار بحث القراءة ولوترك سورة اولى العشاء مثلاً قراها وجوباً و قيل نذباوى رد المختار ويسجد للسهو لوساها وليعلم الرباعية السرية اه ۱۷ / محرم سه ۱۳۲۴ هـ امداد ص ۲۹ ج ۱ همداسي يوه مسئله ص ۵۸ ج ۱ باندي تيره شوي ده . تتمه ثالثه ص ۷۴

وجوبه باللهم صل على محمد ، علامه ابن عابدين ددغو تعارض ذكر كولو سره فرمايلي دي قوله واليلى الخ جزم به المصنف فى متنه فى فصل اذار الشروع وقال انه المذهب اختاره فى البحر تيعاً للخلاصة والخاصة والظاهر انه لا ينافى قول المصنف هنا بقدر كن تام شامى ص ۲۹۴ ج ۱ ، دكوم نه چه خرگنده شوه چه اللهم صل على محمد لويه اندازه در كن داقوال المال لواصل يور اووخي بقيه په لاندېنى

ياتي : گواكي كوم كوم چه اللهم صلى على محمد دتاخير مقدار گر خولى هغه در كن په اندازه قول متافى هيخ خبره نده كړي وبالعكس ياتي شوهغه عبارت چه په متبه المصلى كې دے چه كه كوم سړى په اول يادريم ركعت په آخر كې كينى نو د مطلق ناستى سره سجده سهو واجبي يې برابر خبره ده چه در كن په اندازه ناست وي اوكنه؟ او همدارنگه پدې كې داهم دے چه دجلسى استراحت سره سجدى سهو لا زميږي (كبيره ص ۴۳۲) نو په دې باره كې تحقيق هغه دے چه په در مختار او رد المختار ليكل شوي دي وههذا (۱) قال العلامة الحصكفى فى واجبات الصلوة وترك قعود قبل ثابته اورابعة وكل زيادة تتخلل بين الفرضين ، وقال الشامى تحته وكذا القعدة فى آخر الركعة الاولى والثالثة فيجب تركها ويلزم من فعلها ايضاً تاخير القيام الى الثانية او الرابعة عن محله وهذا اذا كانت القعدة طويلة اما الجلسة الخفيفة التى استحبها الشافعى فتركها غير واجب عندنا بل هو الافضل شامى ص ۴۳۸ ج ۱ ، ۲ قال فى الدر المختار ويكبر ملتحوض على صدور قدميه بلا اعتماد وقعود استراحة وفعل لا يا وقال الشامى تحته قال شمس الامعة الحلوانى اخلاف فى الافضل حتى لو فعل كما هو مذاهبنا لابس به عند الشافعى ولو فعل كما هو مذاهبنا لابس به عندنا كذا فى المحيط اه قال فى الحلية والاشبه انه سنة او مستحب عند عدم العذر ويكره فعله تنزيهاً لمن ليس به عذراء وتبعه فى البحر ، اقول ولا ينافى هذا ما قدمه الشارح فى الواجبات حيث ذكر منها ترك قعود قبل ثابته ورابعة لان ذاك محمول على القعود الطويل رد المختار ص ۴۷۳ ج ۱ ، ددې عبارتونه معلومه شوه چه ددوور كعتونويه مينځ كې خفيه جلسه عمد اجانزه اود شامى دتصريح مطابق ترك دفعو دچه واجب دے طويل قعود دے قصير دے . ددر ايت مقتضاهم همداده ځكه چه دافعل عمداً اجانزه دے نوسهواخويه درجه اولى كولى شي ، همدارنگه په دې خاطر چه داقول در كن ، دتقدير له اندازى سره موافق دے دهمدى لپاره همدې ته ترجيح وركول پكار دى ، او هر كله چه ددې درايت سره د شامى داروايت ميللا شونويه دي دعوا كې مزيد قوت پيدا شو او خپله دعلامه ابراهيم حليى تصريح علامه شامى نقل فرمايلى دے چه عن شرح المنية انه لا ينفى ان يعدل عن الدراية اى الدليل اذا اقتضاه رواية خلاصه دچه كوم مقدار جلسه دستراحت چه دشوا فعيه رد مسنون دے ددومره ناستى نه سجده سهونه لازميږي احقر محمد تقى عثمانى غفر الله له يكم محرم الحرام ۱۳۸۰ هـ الجواب صحيح الجواب صحيح بنده محمد شفيع عفى عنه ۱۸۰ هـ بنده رشيد احمد عفى عنه ۱۴۱۸ هـ

سهواً دتعديل پريخول

سوال: (۴۵۱) كه سهواً دلمانځه تعديل پريخول شي نو د نقصان دجبيري لپاره اعاده واجب ده او كه اختيار د سجدى سهوى او اعادې دي بينوا تو جو روا؟

جواب: فى الدر المختار : وهما واجبات لانفسد بتركها وتعاد وجوباً بالعمد والسهو لم يسجد له وان لم يعدها يكون قاسقاً وفيه تعديل الاركان وفى رد المختار ج ۱ ص ۴۸۴ فيمكت فى الركوع والسجود وفى القومة بينهما حتى يطمئن كل عضو منه هذا هو الواجب عندناى حنيفة ومحمد رحمهم الله تعالى لو تركها او شيئا منها ساهى يلزمه السهو . نو ددې روايتونونه حاصله شوه چه په مسنول عنها صورت كې سجده سهوى واجب دي د سجدى او اعادې ترمينځ مخيره نه وي ، هوا كه سجده سهوه نى ونكړه اعاده واجب دى على التعيين والله اعلم ۲۲ شوال ۱۳۲۴ هـ امداد ص ۸۱ ج ۱

په خارج الصلاة قول باندي دامام دعمل كولو حكم اود دى البيدين حديث تحقيق

سوال: (۴۵۲) دما بنام لمانځه كې امام سهواً په دوه ركعتونو باندي سلام وگرخواه ، اود همدې سلام په گرځولو كې دهغه شبهه شوه چه شايد دوه ركعت نى كړى وي مگر د عدم يقين اود دې شبهې د مرجوحيت په باعث توجه ونكړه ، دسلام گرځولونه وروسته دمقتدى وويل دوه ركعت و شول دمقتدى ددې قول سره دهغه شبهه راجح شوه او امام فوراً ودريدلو او نور مقتديان هم ودريدل او په دريم ركعت باندي سلام گرځولو سره سجده وكړه لمونځ وشو اوكنه كه وشونو ددې متكلم مقتدى هم وشواوكنه ددينه داخبره هم معلوميږي چه تكلم عند الاحناف مطلق مفسد صلاة دى اوكنه د ذوالبيدين حديث په كوم حديث منسوخ دى ؟

جواب: ددې قسم په جزبهاتوكې مختلفى فروعى ليكل شوى كما يظهر من مطالعة الدر المختار ورد المختار صفحه ۵۹۲ ، و ۲۵۰ و ۲۷۳ ، لكن طحطاوى په دې كې بيه فيصله كړى ده دكوم چه ټول فروع هم متفق كولى شي ، په شامى ص ۵۹۲ كې داسې نقل كړى دى و قال لوقيل بالتفصيل بين كونه امثلاً امرالشارع فلا تنفسد وبين كونه امثلاً امرالداخل مراعاة لخاطره من غير نظر لامرالشارع فتفسد لكان حسنااه ، نو هر كله چه دامام شبهه راجحه شوه نو دشارع په امر سره هغه ودريده دهمدى لامله دهغه او دټولو مقتديانو له لمونځ

خما په دي مسئله كې شرح صدر بندي شوي غور دې كولي شي . تصحيح الاخلاص ص ۱۵

و شويغيرد کلام کونکي مقتدی چه دهغه لمونځ دکلام په سبب فاسدشو، لکه څنگه چه دحقیقه
 ؤ مشهور مذهب اومتونوکي مذکور دي او دحدیث متعلق بحث په دی مسئلې کې شته چه په
 مسلم کې دغه دری حدیث دنهی عن الکلام وارد دي یو د معاویه بن حکم اسلمی چه په هغه کې
 دا ارشاد شوی دی ان هذه الصلاة لاتصلح فيها شيء من كلام الناس قلت عموم شيء لكونه نكرة
 وقوعه تحت النفي يشمل كل كلام باي وجه كان عامدا وناسيا اولاصلاح الصلوة، دوهم حدیث
 د عبدالله بن مسعود د نجاشی نه دراتلو دوخت قفلنا یارسول الله کنانسلم علیک فی الصلوة
 قال ان فی الصلوة شغلا، دریم دزید بن ارقم ؓ کنانتکلم فی الصلوة الی قوله
 فامرتنا بالسکوت ونهینا عن الکلام قلت اطلاق الکلام فی الحدیث الاخير وکذا کونه
 منافیا لشغل الصلوة کما فی الحدیث الذی قبله یعم کل کلام، اودغه دری واره حدیثونه په
 سبب داشتغال علی النهی ظاهر اذ ذی الیدین دحدیث سره معارض دی اوس مشهور مسلک
 دحقیقه علماؤ دادی چه قصه دذی الیدین دنهی عن الکلام نه مقدم وائی دهغدی لپاره دذی
 الیدین قصه منسوخه اونهی عن الکلام ناسخ گنی، په دی باندې مشهوره شبه ده چه رجوع عن
 الحبشة په اول کې وه اوقصه د ذی الیدین کې حضرت ابوهریره موجود ؤ، اود هغه اسلام
 دخیرنه وروسته وه، نودنهی حدیث مقدم دی اود کلام حدیث مؤخر دی نو نسخ صحیح نده
 اوحقیقه و خواب ورکړی چه په قصه کې د ابوهریره موجودیت مسلم ندی، اود منع سند دادی چه
 ذوالیدین په بدر کې شهید شوی دی اوبدر د خیرنه ډیر مخکې دی نو ابوهریره په څه ترتیب
 موجودیدلی شی، د دینه معلومه شوه چه ابوهریره دکوم بل چانه روایت کوی، نوممکنه ده چه
 دا قصه دحدیث نهی عن الکلام نه مقدمه وی اومنسوخه وی، باقی د ابوهریره دا قول چه
 بینما اصلی یا اصلی بنی اصلی لنا محمول دی معنی صلی بالمسلمین اوروابالمعنی
 باندې، بیایه دی دا شبهه وه چه مقتول بالبدر ذوالشمالین دی نه ذوالیدین، بیاد دې خواب نی
 ورکړی چه دواړه نومونه یودی، بیایه دی داشبهه وی چه دامکان التقدّم نه وقوع دتقدّم نه
 لازمیگی، خواب دادی چه هرکله په مبیح اومحرم کې تعارض وی نومبیح مقدم گرځولوسره
 منسوخولی شی، بدلیل مذکور فی الاصول، دامختصر کلام دی چه دجانبینو لخواپیش کولی
 شی اودا حق مسلک ددې تولود عؤ و قطع نظر کولوسره دادی چه دهغو کلام فرمایل
 دخصوصیاتونه کیدلی شی، اودصحابه کلام درسول الله سره وواوکلام مع الرسول
 مفسد دصلاته نده لکه چه بعضی علماؤ په دې حدیث کې لیکلی دی چه حضورابی بن کعب ته
 حیغه کړی وه بیاد لمانځه نه وروسته حضور ﷺ داآیت رایادکړ: استجیبوا لله وللرسول

اذا دعاکم الیه یا کلام بالایماء ده لکه چه په ابو داود کې چه ده: اومتوا ای نعم عدم
 فساد بالکلام مع الرسول، اویاماء نووی په شرح مسلم ص ۲۱۴ کې نقل کړی ده. والله اعلم
 امداد ص ۱۸ ج ۱

په سهو کې امام ته د مقتدی د اعلام حکم:

سوال: (۴۵۳) دامام د قعدی په سهوی مقتدی د سبحان الله په خای التحیات لله ووائی چه
 تعلیم دی یاداسې ووائی، کښینه لمونځ وشواو کنه؟

جواب: سبحان الله او التحیات الله دواړه روادی، اودا تعلیم او تلقین د التحیات نده بلکه یادونه
 ده البته داوینا ښه نده چه کښینه او که دا کلمه نی وویل نود هغه لمونځ فاسدیگی، اودامام
 دلمانځه راتلونکی سوال او خواب کې تفصیل راروان دی چه دشارع امریه پوهیدلوسره نی
 عمل وکړنود صلوۀ مفسدندی او که یوازی هغه په خاطر یې دهغه په وینا عمل وکړنود صلاۀ
 مفسد دی امداد ص ۸۳ ج ۱

دامام په اعلام د مقتدی د عمل حکم:

سوال: (۴۵۴) مقتدی مقیم د مسافر امام سره سلام وگرځاوه او امام داسې وویلی چه ودریگی
 ، بالمونځ پوره کړی او هغه بلا اعتماد علی ظنه ودریده چه دهغه مطلب دادی چه محض دامام
 په وینا یاد برابروالی وینا او تعلیم کولوسره د صلاۀ مفسد دی او کنه؟

جواب: همغه تفصیل دی چه کوم دپورتنی سوال په خواب کې تیر شوی دی فقط امداد ص ۸۳ ج ۱

د لگ خفیه ویلوه فاتحی نه وروسته د فاتحی

د اعادی او عدم اعادی حکم یا عدم وجوب:

سوال: (۴۵۵) که منفرد جهری لمونځ شروع کړی وی اوڅه خفیه قرات یې کړی وی چه چاهغه
 پسې اقتداء وکړه نوڅه نی چه لوستی وی دهغه په جهرا عادی کولو کې اختلاف دی، اگر که
 شامی عدم اعاده ته ترجیح ورکړی ده لکن ددرمختار بحر وغیره نه اعاده مرجحه معلومیگی
 یادا چه امام په غلطی سره لگ خفی قرات کړی وه چه دهغه نه وروسته خیال راغی نوهم
 اختلاف دعدم اعادی په صورت کې خوظاهر دی چه په صورت اولی کې سجده سهو واجب نه

شوه، اوپه ثانيه صورت کې که مقدار مایجوز به الصلوة لوستل شوی نو واجب شو، لکن په تقدیرد اعادی څه حکم دی؟ فقهاؤ لیکلی دی لکه چه په عالمگیری کې تصریح ده چه که اکثره فاتحه د قصد نه واجبیگی، لکن په صورت ثانيه کې به همداحکم وی چه ویل کیدلی شی، چه اگر که داعادی په سبب سجده سهونه واجبیگی، لکن کله چه په مقدار مایجوز به الصلوة سهواً خفيه ویلوسره تمام کړی وه نو سجده سهو واجبیگی، د دې تلافی نه هغه نه رفع کیگی یارفع کیگی شامی په صورت اولی کې عدم اعادی ته ترجیح ورکولوسره لیکلی دی چه دفاتحی داعادی سره سجده سهو واجبیگی، دهمدی لپاره اعاده نه کول پکار دی؟

الجواب ۱- دا خو معلومه شوه چه دواړو صورتونو کې اعاده او عدم اعاده مختلف فیه ده نوکه اعاده ونه کولی شی نودغه وخت دواړه صورتونو کې داتفصیل دی چه دقائلین بالاعادی په تزد لمونځ مکروه شو لترك الواجب اوپه دی خاطر چه دترك عملاً واقع شوی نودغه سجده سهو جائز نشی کیدلی اودلمانځه اعاده لازمه شوه، کماهو مقتضی القواعد، اوکه اعاده نی وکړه نودغه وخت داتفصیل دی چه دقائلین بالاعاده په تزد لمونځ کامل شواودقائلین بعدم الاعادی په تزد لمونځ مکروه شواودسجدي سهوی سره جبرد نقصان نشی کیدلی بما مرمگرا قرب الی الفقه داعادی عدم وجوب دی لان فیه التحرز عن تکرار الفاتحة فی رکعة وناخیر الواجب عن محله وهو موجب لسجود السهو فکان مکروها وهوا سهل من لزوم الجمع بین الجهر والاسرار فی رکعة علی ان کون ذلك الجمع شیعاً غیر مطرد لاذکره اخر شرح منیه ان الامام لوسهافخافت بالفاتحة فی الجهرية ثم تذكیر الجهر بالسورة ولا یعدو خافت بایة او اکثر یتما جهر اولایعدو فی القهستانی ولا خلاف انه اذا جهر باکثر من الفاتحة یتما مخافة کما فی الزاهدی اه ای فی الصلوة السریة وکون القول نقله فی الخلاصة عن الاصل کما فی البحر والاصل من کتب ظاهر الروایة لایلزم منه کون الثاني لم یذکر فی کتاب اخر من کتب ظاهر الروایة فدعوی انه ضعیف روایة ودراية غیر مسلمة فافهم اه، شامی اوس دا خبره پاتې شوه چه که اعاده نی وکړه نوڅه حکم دی نوددې خواب داده چه احتیاطاً اعاده مناسب ده، للتحرز عن الاختلاف او که اعاده ونکړی نولمونځ کیگی لمافیهم من السعة لاختلاف المذکور فیها د عالمگیری جزیه خو مطلقه نده بلکه مقید په سهوه ده اوپه صورت ثانيه کې دفاتحی داعادی سره سجده سهو ساقطه نشوه

دلته دتصحیح الاخلاص ص ۱۵ نه تغیر کړی شوي د ۱۲ مصحح

څکه چه داعادی حکم د نقصان د جبر لپاره ندی بلکه دهغې وجه دادی چه جمع بین الجهر والمخافة لازم نه شی، هذا ما عندنا، والله اعلم فقط ۱۲ محرم ۱۳۲۵ هـ امداد ص ۸۴

سوال: (۴۵۶) منفرد جهریه لمونځ په خفيه کوی څه قراة یې کړی ومثلاً فاتحه اوورپسی یوبل سړی و نسته اوس هغه داوړ نه یعنی دفاتحی نه اعاده دقرآت وکړی لکه چه ددرمختار نه معلومیگی یاد کوم خای نه چه لوستی دی جهر کول شروع کړی؟

جواب: په درمختار کې نی بل قول طرف ته هم اشاره کړی ده بلکه دا عنوان داستدراک راوړلونه څه اندازه دقول ثاني ترجیح مترشح شوه اود علامه شامی دتحقیق نه هم دقول ثاني ترجیح معلومیږی خصوصاً دمنیی دشرحی آخری جزیه دغه قول بالکل قوی کړی دی اوشامی دتولونقلولوسره دبعض دتضعیف خواب نی هم ورکړی دی ج ۱ ص ۵۵۵ فصل فی القراة البتة طحطاوی داوړ قول نقلولوسره په هغه باندې څه کلام ندی کړی دکوم نه چه داوړ قول درجحان طرف دپوهیدنی گنجایش شته، لکن دراقم په تزد قول ثاني ته ترجیح ده لقوة دلیله وضعف دعوی الشناعة فی الجميع ۱۴ محرم ۱۳۳۳ هـ (تسمه ثالثه ص ۸)

په سجدي سهوه کې دتشهد دلیل

سوال: (۴۵۷) یوصاحب اکثر ادتشهد نه بغیر سجده سهو کوی اودتشهد ثبوت دصحیح حدیث اوصریح نص نه قبلوی؟

جواب: فی الحدیث المتفق علیه عن ابن مسعود قال طی السلام اذا شک احدکم فی صلوته فلیتحر الصواب فلیتم علیه ثم یسلم ثم یسجد سجدة متفق علیه وایضاً المتفق علیه مرفوعاً اذا قضی الصلوة وانتظر الناس تسلیمه کبر وهو جالس فسجد سجدة متفق علیه فی حدیث الترمذی عن عمران بن حصین ان النبی ﷺ صلی بیهم فسهی فسجد سجدة متفق علیه کذا فی مشکوٰۃ په اول حدیث کې دفلیم علیه نه تشهد قبل السجده ثابته دی څکه چه دتشهد نه بغیر صلاة ناقص دی په همدې ترتیب دثانی حدیث څکه چه بدون دتشهد نه دسلام انتظار نشی کولی، اوددریم حدیث نه تشهد بعد السجده ثابت دی نو د مجموع نه مجموع ثابت ۱- شوه فقط والله اعلم ۱۰ ربیع الثاني ۱۳۲۵ هـ امداد ص ۸۹ ج ۱

۱- بیا په رحمت مه داده کې دا بوداوداونسانی په روایت یوحديث په سترگو تیر شو چه په هغه کې تول تشهدونه مصرح دی عن عبد الله بن مسعود رسول الله ﷺ قال اذا كنت فی صلوة فتشککت فی ثلث اواربع واكثر فنک علی اربع تشهدت ثم سجدت سجدة وانت جالس قبل ان تسلم ثم تشهدت ایضاً ثم تسلم ص ۵۳ عنه

دشهنده وروسته دسہوی پہ صورت کی دشمنہ تکرار حکم :

سوال: (۴۵۸) پہ آخرہ قعدی کی دشمنہ وروسته امام سلام وگرخواہ درود ہی ندی لوستی مقتدی اللہ اکبر ویلی اوس امام بیاتشہد ویلوسرہ سجدہ سہو اد اکری یاد اچہ سجدہ سہوونکری؟

جواب: دمصلی پہ ^۱ فعل سرہ خروج چہ فرض دی پہ ہغہ کی تاخیر و شونوسجدہ سہو واجب شہ اوپہ ہغہ ترتیب واجب دی پہ کوم ترتیب چہ دہغہ طریقہ مشروعه دہ یعنی دشمنہ وروستہ خکہ چہ کوم تشہد چہ لوستلی شوی وی ہغہ دسہوی تہ وړاندې وہ لہذا ہغہ کافی نشوہ فقط اذی القعدہ ۱۳۲۵ھ امداد ص ۹۴ ج ۱

سوال: (۴۵۹) بہشتی زیور ص ۱۰۷ کہ پہ خلورم رکعت باندې کینینی اود التحیات لوستلوسرہ ودریبری، نو د سجدی کولونہ وړاندې کہ وریہ یادشو نو چہ ناستہ دی وکری اوالتحیات دی تہ وائی بلکہ پہ ناستی سرہ دی سلام گرخلوسرہ دی سجدہ وکری د درمختار عبارت ہم ددی مویددې وان قعدی الرابعہ مثلاً قدر التشہد ثم قام عادوسلم ولوسلم قائما ص ۹۴، پہ ص ۹۴ ددوہمی حصی د امداد الفتاوی کی مذکور دی سجدہ سہو واجبہ دہ اوپہ ہغہ ترتیب واجبہ دہ پہ کوم ترتیب چہ دہغہ طریقہ مشروعه دہ یعنی دشمنہ وروستہ خکہ چہ کوم تشہد چہ لوستل شوی وہ ہغہ دسہوی تہ وړاندې وولہذا ہغہ کافی تہ شہ عرض دادی چہ پہ مذکورہ عبارت کی خنکہ تطبیق شی؟

^۱ پہ دی خواب کی تسامح شوی دی اوغالباً تسامح منشاء دہ چہ پہ بادی النظر د سوال تہ معلومیچی چہ مسائل پہ تردد امر متعین دے چہ امام سلام گرخلوی ہغہ کافی ندے اوہمداسی بل سلام د خارج صلوٰۃ لپارہ گرخلول پکار دے اودہغہ تردد صرف پہ دی امر کی دے چہ آیا پہ دی صورت کی سجدے سہو کول پکار دے اوکنہ؟ کہ کول پکار دی نو دشمنہ ویلوسرہ او کہ بلاتشہد پہ دی تعیین سرہ حضرت مولنا د وکہ شوی دی، اوہغہ خواب وړکری دے چہ پہ خروج پہ فعل کی چہ فرض دے تاخیر و شوالخ لکن دا خواب صحیح ندے بلکہ صحیح خواب دادے چہ دامام لمونخ پورہ شوی دسجدی سہوی ضرورت نشته واللہ اعلم، تنبیہ پہ دی خواب باندې چاہہ بل عنوان باندې شبہہ کری دہ د کوم خواب چہ حضرت مولنا بلامر اجعت کتاب وړکری دے ہغہ سوال او خواب پہ ملحقات تتمہ اولی فتاوی امدادیہ ص ۳۴۱ کی درج دی نو دہغہ خواب پہ خاے چہ هلثہ درج دے دی خواب باندې پوہیدل پکار دی چہ مسئلہ د بہشتی زیور صحیح دہ او د فتوی خواب غلط دے او منشاء غلطی عنوان د سوال د مسائل اوصحیح خواب د سوال د فتاوی دادہ چہ لمونخ تمام شوی دسجدی سہوی ضرورت نشته حضرت مولنا مدظلہم العالی پہ دریمہ برخہ د ترجیح الراجح مطبوعہ مطبع کانپور کی ددی مسئلی متعلق خپل تردد ظاہر فرمایلی دے اود تحقیق مشورہ وړکری دہ کومہ چہ احقر عرض کری دے ۱۲ واللہ اعلم تصحیح الاغلاط ص ۱۷

* اوس دغہ سوال و خواب دہمدی صفحی پہ سوال نمبر ۴۵۵ درج کری شوی دی

جواب: ددغو قواعدونہ لیکل شوی اول خواب صحیح دی ۲۱ رجب ۱۳۳۲ھ تتمہ اولی ص ۳۴۱

پہ سجدی سہوی سرہ پہ اولہ قعدہ اونانیہ کی تکرار

د تشہد او تکرار صورت پہ پورکعت کی حکم

سوال: (۴۶۰) خوک سورت یا التحیات دہہ خلی ووائی نو سجدی سہو جائز دی او کہ خنکہ ^۱ اول لاندی خواب لیکل شوی دی دسورہ پہ دہہ خلہ ویلویاندی سجدہ سہو نشته خکہ چہ دغہ پہ تطویل قرات وگنواوپہ تکرار دشہد کی بہ سجدہ سہووی چہ پہ فرض یعنی خروج عن الصلاۃ کی تاخیر و شوا خواب د قواعدونہ وړکول شوی دی کہ کومہ خاصہ جزیبہ ددی خلاف پیداشی نوہغہ بہ مقدمہ وی ۱۸ صفر ۱۳۳۳ھ مگریبا مولوی ابوالحسن صاحب ددی خلاف داجزیبہ ولیکلہ، فی الطحطاوی شرح مراقی الفلاح ص ۲۵۷ ولوقراییہ بعد التشہد فان کان فی الاخر فلا سہو علیہ لعدم ترک واجب لانہ موسع لہ فی الدعاء والثناء بعدہ فیہ والقراءۃ تشتمل علیہما ولوقر التشہد مرتین فی القعدۃ الاخرۃ او تشہد قائما اورا کما اوساجدا لاسہو علیہ منیہ المصلی، نو اوس دمسنولہ صورت پہ خواب کی تفصیل راغی چہ کہ التحیات پہ قعدہ اولی کی دہہ خل لوستل شوی نو سجدہ سہو شتہ او کہ پہ قعدہ اخیر کی ولوستل شی نو سجدہ سہو تہ وی (۲۰ ذی الحجہ ۱۳۳۳ھ) پہ ہمدی ترتیب یوہ ^۱ مسئلہ پہ جلد اول ص ۹۴ دفتاوی امدادیہ کی چاپ شوی دہ دہمدی لپارہ پہ ہغی کی ہم شبہہ شتہ دہغی دی دوبارہ تحقیق وکولی شی اوہغہ سوال ددی عبارت تہ شروع شوی دی پہ آخرہ قعدہ کی دشمنہ وروستہ الخ او خواب ددی عبارت تہ شروع شوی دی خروج پہ فعل دمصلی الخ اود ہغہ دتحریر تاریخ ذی القعدہ ۱۳۲۵ھ دی فقط ترجیح ثالث ص ۱۹۹

پہ لمانخہ کی دسجدی تلاوت د حکم بیان

سوال: (۴۶۱) کہ امام پہ لمانخہ کی دسجدی تلاوت سہوہ وکری اوچہ کلہ ہی پہ یادشہ بہ

ہمغہ

^۱ اوس دغہ مسئلہ پہ طباعت ثانی کی وت جلد ۱ کی تیر شوی ص ۳۵۹ نمبر ۴۵۴ کی راغلی دے ۱۲

رکعت پایه بل رکعت کبی بی اداء کره نو سجده سهویه هغه باندی واجب ده اوکنه اودلمانخه نووروسته ورته سجده تلاوت وریه یادشونوددی نقصان جبریه کومه طریقه کوی آیاه بله شفیع دتراو سوکې سجده تلاوت اداء کری اوکه لمونځ دقرات او سجده تلاوت سره اعاده کری؟

جواب: دتلاوت سجده علی الفور واجب ده اودعلی الفور معنی داده چه دوه یادری آیتونونه فاصله زیاته نه وی نوهرکله چه دخپله لاسه سهواً تاخیر وشونوچه هرکله وریه یادشوهمغه وخت دی اداء کری اویه سبب دترک واجب بنایه مذهب مختار سجده سهویه هغه باندی واجب ده وهی علی التراخی ان لم تکن صلاة فعلی الفور لصیرور قاجز فیها ویاثم بتاخیرها وبقضیها مادام فی حرمة الصلوة ولوبعد السلام فتح اه درمختار قوله فعلی الفور تفسیر الفور عدم طول المدة التلاوة والسجدة بقراءة اکثر من آيتين او ثلاث علی ماسیاتی حلیه قوله ویاثم بتاخیرها ولذا کان المختار وجوب سجود السهو لو تذكركها بعد عملها كما قد مناه فی بابہ عند قوله بترك واجب آه رد المختار، اوکه دفراغ نه وروسته وریه یادشونوکه قصدایی پریخودی وی نودهغی تدارک بجز استغفار هیخ څیز نشته ، اوکه سهواً پریخودی شوی وه نوکه دغه سړی د آیه سجده دتلاوت نه بعد بی علی الفور رکوع کولوسره دلمانخه سجده وکوله دغه وخت د تلاوت سجده هم اداء شوه اگرکه نیت بی نه وی کری ، اویه دی ترتیب اداء نه وی نوکه کوم دلمانخه منافی عمل بی تراوسه نه وی کری نوهمغه وخت ادا کولوسره دی سجده سهو وکړی اوکنه نوداستغفار نه بغیر هیخ چاره نشته اودشفعی داعادی هیخ نه کیږی ځکه که په هغوکې سجده هم وکړه نوهمغه خودشفعه اولی نه خارج ده ، ولو تلاها فی الصلاة سجدها فیها لا خارجها لما مروی البدائع واذالم یسجد اثم فلتزمه التوبة درمختار قوله واذالم یسجد اثم الخ افادانه لا یقضیها قال فی شرح المنیة وکل سجدة وجبت فی الصلوة ولم ترد فیها سقطت ای لم یبق السجود لها لقوات محمد اه القول وهذا اذا لم یرکع بعدها علی الفور والادخلت فی السجود وان لم ینوها کما سياتی وهو مقید ایضاً بما اذا ترکها عمد احق سلم وخرج من حرمة الصلوة مالم سهواً وتذكرها ولو بعد السلام قبل ان یفعل متافیایات بما ویسجد للسهو کما قدمناه - رد المحتار والله اعلم ، ۱۷ ربيع الثاني ۱۳۰۵ هـ امداد ص ۱۰۰ ج ۱

دسورت سهو کیدونکې والارکوع نه دعود کولوسره د راتلو حکم:

سوال: (۶۲) په لمانخه کې دفاتحی سورت ولولی اوسورت ملاوول بی هیرشول ، کله چه رکوع ته شواو تسبیح ویل بی شروع کړو تسبیح وویل شو دغه وخت وریه یاد شو چه سورت ملاوول بی هیرشوی نواوس دقیام په طرف عود وکړی اوسورت وواښی اویبارکوع وکړی دغه وخت دی سجده ته لارشی یا بلا ملاوولو د سورت دی رکوع نه سجده ته لارشی اولی کوم دی؟ بینواتو جروا؟

جواب: په غه صورت کې دی دقیام په طرف وگرځی اوسورت دی ملاووکړی بیادی سجده ته لارشی فی الدر المختار باب سجود السهو کرکوع قبل قراءة الواجب الی قوله فلو تذكرك ولو بعد الرفع من الركوع عاظم اعداد رکوع اه ۵ ربيع الاول ۱۳۲۷ هـ شمسه اولی ص ۱۴

درکعتونو دتعدد سهو کیدوپه صورت کې دامام او مقتدی د اختلاف حکم:

سوال: (۶۳) دخلوروز کعتونو په لمانخه کې امام پنځه رکعتو وکړل اویه څلورم رکعت بی قعده ونکړله اوپنځم رکعت بی پوره وکولو او د لمونځ کونکودوینا بغیر هغه ته بذاته هم کومه شبهه نده چه دخلورونه زیات بی کری دی په داسې صورت کې دامام او مقتدیانو دلمانخه څه حکم دی؟

جواب: فی العالمگیریه ولووقع الاختلاف بین الامام والقوم فقال القوم صلیت ثلاثاً وقال الامام صلیت اربعاً ان کان الامام علی الیقین لا یعيد الصلوة بقومهم وفيها ایضاً ولو کان الامام استیقن انه صلی ثلاثاً وواحد استیقن بالتمام کان علیه ان یعيد بالقوم ولا إعادة علی الذی یقن بالتمام هذا فی الاخط ص ۵۹ وفيها من الظهیریة قال محمد بن الحسن اما انما فاعید بقول واحد عدل بكل حال ص ۸۴ ، داول روایت نه معلومه شوه چه دامام لمونځ وشواو ددوهم روایت نه څرگنده شوه چه دمقتدیانو لمونځ وشواو ددریم نه معلومه شوه چه دامام لپاره هم بهتره داده چه دمقتدیانو په وینا اعاده وکړی الله اولی ص ۱۶

په ثنائیه یا ثلاثیه لمانخه کې دیوه یا دو رکعتونو زیاتیدلو حکم:

سوال: (۶۴) په دوه رکعتی لمونځ کې که یو یا دوه رکعتو زیات وکولی شی دهغه لپاره څه حکم دی؟

سوال: همغه حکم دی کوم چه دماقبل سوال په خواب کې لیکل شوی دی، کله چه بغیر د قعدة اخیر پور کعت زیات شوی وی (پورتنی حواله)

داخیری قعدی د ترک په صورت کې دیوه رکعت یازیات د اختلاف حکم

سوال: (۴۶۵) ځینې لمونځ کونکي د قعدی په پریښودلو سره د یوه رکعت د کیدلو بیان کوی، او بعضو ته هیڅ یادندی، کومو ته چه یادې دهغوی د لمانځه متعلق څه حکم دی او کومو ته چه هیڅ یادندی دهغوی د لمانځه لپاره څه حکم دی

جواب: فی العالمگیری ولو اختلف القوم قال بعضهم صلی ثلاثاً وقال بعضهم صلی اربعاً والامام مع احد الفريقین یوخذ بقول الامام وان کان معه واحد کذا فی الخلاصة وفيها ولو استيقن واحد من القوم انه صلی اربعاً والامام والقوم فی شک لیس علی الامام والقوم شی کذا فی الخلاصة ص ۵۹، دپورتنیو روایتونو په اساس حکم دادی چه که امام ته دیوه شق یقین وی نو همغه شق به معتبر وی علی الروایة الأولى او که هغه ته هم شبهه ده، کوم ته چه زیاتوالی یقیناً یادې هغه دی اعاده وکوی او کوم ته چه پوره کول یقیناً یادې یا شبهه ده هغه دی اعاده نه کوی علی الروایة الثانية (پورتنی حواله)

په عیدینو او جمعه کې د سجده سهوه حکم

سوال: (۴۶۶) که د عیدینو تکبیرونه وروسته د تحریمه نه هیرشی یاپه دوهم رکعت کې به تکبیرونه هیرشول اود سهوی سجده به هم ونکړه هغه لمونځ کیږی او کته ځنډه داچه که په عیدینو کې کوم واجب ترک شی اوسجده سهوه به ونه کړه داسې لمونځ جائز دی یا دسره کول پکار دی؟

جواب: فی الدر المختار والسبوقی ضلوة العید والجمعة والمکتوبة والتطوع سواء والمختار عند المتأخرین عدمه فی الاول لدفع الفتنة کما فی الجمعة البحر وقره المصنف وبه حزم فی الدرره فی رد المختار لکنه قیده محشیها الوافی بما اذا حضر جمع کثیر والا فلا داعی الی الترك ط ج ص ۷۸، ۷. روایت نه معلومه شوه چه که په جمعه او عیدینو کې مجمع کثیر وی نو په هغو کې دی سجده سهوه نه کوی ۳ شوال ۱۳۲۷ هـ (تمه اولی ص ۲۱)

د تارک سجده سهوه اعادی په وقت کې د افتداء حکم

سوال: (۴۶۷) کوم سړی امام ووسهوا بهی دواجبوترک وکړو بیا بهی سهواً سجده هم پریخوده، بعد الاستیناف وکړنو نوی راتلونکې مقتدی څه مخکې شریک نه و په شریکیدلو سره دهغه فرض اداء شواو کته؟

جواب: فی الدر المختار باب الجنائز فاداعاه (الولی) وقعت فرضاً مکملًا للفرض الاول نظیر اعاده الصلوة المؤداة بکراهة فان کلامنهما فرض کما حققناه فی محله ج ۱ ص ۹۲۳، ددینه ثابت شوه چه دنوی راتلونکې فرض په شریکیدلو سره اداء شو ۲۶ شوال ۱۳۲۷ هـ (تمه اولی ص ۲۱)

داخیر تشهده وروسته د تلاوت د سجده دیادیدلو حکم

سوال: (۴۶۸) کوم سړی په اول رکعت کې د سجده ایت ولوست او سجده کول بهی هیرشول کله چه په اخره قعدة کې کیناست نووریاد شو نو څه کول پکار دی؟

جواب: اوس دی د سجده تلاوت کولو سره سجده وکړی دکومی نه چه مخکې او وروسته تشهدې بیادی د فراغ سلام وگرځوی، فی الدر المختار ولونسی السهو وسجدة صلیبة او تلاویة یلزمه ذلك وفي رد المختار فاذا تذاکر یلزمه ذلك الذي تذاکره الی قوله ثم یتشهدو یسلم ثم یسجد للسهو ج ۱ ص ۷۸۶ فی الدر المختار لان سجود السهو یرفع التشهد دون القعدة لقولها بخلاف الصلیبة فانها ترفعهما وكذا التلاویة علی المختار وفي رد المختار لانها اثر القراءة وهي رکن فاخذت حکمها بخوابی تاخذ حکمها بعد سجودها اما قبله فانها واجبة حتی لو سلم ولم یسجد هافصلوته صحیحة بخلاف الصلیبة فانها رکن اصلی من کل وجه کما سیأتی ج ۱ ص ۷۷۳، ۱۲، شعبان ۱۳۳۱ هـ (تمه ثانیه ص ۲۴) چاپه اخرینور کعتونو کې سهواً ضم دسورت وکړلو او هغه بهی د سجده سهوی موجب گنیلو سره سجده وکړله

نودهغه لمونځ صحیح شواو کته؟

سوال: (۴۶۹) که چاپه اخرین کې دسورة ضم په سهوی سره وکړ او هغه بهی سجده سهو موجب گنیلو سره سجده سهوه بهی وکړه نو لمونځ کیږی او کته آیایی ضرورته سجده زیادت فی الرکن گرځولوسره اعاده د صلاة لازمه وگرځوو او کته؟

جواب: فی الدر المختار واجبات الصلاة ولفظ السلام مرتین فا لائق واجب وفيه قبيل باب الاستخلاف ولوطن الامام السهو فسجدته فتابعه (ای المسوق) فبان ان لاسهو فلا شبه الفساد لاقتدائه فی موضع الانفراد وفي رد المختار وفي الفيض وقيل لا تنفسد بیه يقف وفي البحر عن الظهيرية قال الفقيه فی زماننا لا تنفسد لان الجهل فی القراءة غالب اه ددي روايتونونه لاندی امور مستفاد شول (۱) لمونخ کيری (۲) که دواره طرف بې سلام گر خولی وی نواعاده واجبه نده اوکه یو طرف بې سلام گر خولی دی نوددی لپاره چه یو واجب یعنی دوهم سلام بې پریشودی دی اعاده به واجبه وی (۳) که داسری امام دی ددی سره که کوم مسبوق وی او هغه هم په سجده سهوا ودهغه نه وروسته په قعده کې دهغه اقتداء وکړه ددغه مسبوق لمونخ ددر مختاریه قول او همدا دقواعدو مقتضی ده فاسد شو لکن که هغه ته ددغی فضولی سجده پته هم ونه لگیده نودی معذوری او خمایه نزد که دصاحب فیض او ابواللیث دعدم فساد حکم محمل داسې غیر وگرخول شی نویشته ده چه کله مسبوق ته پته نه لگی نو په دواړو قولونو کې تطبیق کیري فقط محرم ۱۳۳۳ هـ رتبه ثلثه ص ۵.

په مؤکده سنو کې دقعه اولی د ترک کولو حکم

سوال: (۴۷۰) یوسری دظهدوخت دخلور ورکعتونو ستونیت وتړلو او اوله قعده په فراموشی سره دریم رکعت لپاره اوچت ودریده او قرات بې شروع کړه نو یادی ته یادیدلو سره دقعدی په طرف بیاعد کول پکاردی اود لمانځه پوره کولو سره سجده سهوه کول پکاردی اوکه دنه یادیدو اونه یادیدو باندې قعدی په طرف عودونه کړی اولمونخ پوره کړی نوخه حکم دی؟

جواب: فی الدر المختار والاصل ان کل شفع صلوۃ الابعراض الخ وفي رد المختار ینبغی ان یستفی ایضاً من الاصل المذكور المؤکدة بناء علی اختیار الخلی وغیره (ج ۱۴۷۴) وی الدر المختار سهاعن القعود الاول من الفرض الخ وفي رد المختار اما النفل فیهود الخ حرم به فی المعراج والسراج وغلله ابن وهبان ان کل شفع منه صلوۃ الی قوله قیل یعود وقیل الاوی الخلاصة والاربع قبل الظهر کالتطوع الخ ج ۱ ص ۷۷۸، دثانیه روایت نه دهغه مختلف فیه کیدل اوداول روایت نه دحلی وغیره په قول باندې دعدم راجح کیدل اود لمانځه دسجده سهوه صحیح کیدل معلومیږي: وبهذا افتی ان ۸ رمضان المبارک ۱۳۳۳ هـ رتبه ثلثه ص ۷۳.

د مانع بناء د وجود په صورت کې دسجده سهوی د سقوط حکم

سوال: (۴۷۱) په ج ۱ ص ۵۹ دقاضی خان نولکشوری باندې دی کل مانع منع البناء اذا وجد بعد السلام لیسقط السهو اه، آیا سجده سهویه هر صورت کې ساقطیږي برابره خبره ده چه مانع بناء سهوه پیدا شی اوکه عمداً او برابره خبره ده چه هغه فعل چه موجب دسجده سهوی دسجده موجب گنی اوکنه یاد کوم خاص صورت پورې مخصوص دی؟ همدارنگه دسجده دسقوط مطلب څه دی؟ آیا سقوط من هذه الصلاة مع وجوب اعاده تلك الصلوة یا مطلقاً بواجب اعاده الصلوة، که دامقصدوی چه سجده په هر صورت کې ساقطه ده برابره خبره دی چه منافی فعل دسجده سهود تذکر سره کړی وی یاد سهوی په حالت یاپه داسې صورت کې چه هغه ته دسجده سهود وجوب علم نه و اوکه دسقوط دامطلب دی چه ددې لمانځه اعاده هم ضرور ونده نودسجده سهوی دوجوب ثمره یوازی اخروی عقاب کیدلی شی هغه هم دقصداً پرېښودلویه حالت کې؟

جواب: فی الدر المختار فلو طلعت الشمس فی الفجر واحرمت فی القضاء او وجد منه ما یقطع البناء بعد السلام سقط عنه فتح وفي رد المختار یقی اذا سقط السجود فهل یلزمه الاعادة لكون ما اذاه اولاً وقع ناقصاً بلا جابر والذي ینبغی انه ان سقط بصنعه کحدث عمداً مثلاً یلزم والا فلا تأمل ج ۱ ص ۷۷۳. مصریه ددې نه معلومه شوه چه سجده سهویه هر صورت کې ساقطیږي، اود اهم معلومه شوه چه هغه مانع بناء عمداً پیدا شوی وی دغه وخت نو اعاده لازمه ده اوکنه نو نشته ۱۷ رمضان المبارک ۱۳۳۳ هـ رتبه ثلثه ص ۷۷.

دسجده سهوی په پریشودو سره د لمانځه داعادی حکم

سوال: (۴۷۲) یوسری باندې په لمانځه کې سجده سهو لزمه شوه لکن دمسائلونه د ناخبرتیا په سبب ده ته معلومه نه وه چه په هغه باندې سجده سهوه لزمه ده نو هغه سجده وکړه اود سلام نه وروسته بې قصد کوم منافی فعل وکړیو دهغه صورت کې د لمانځه اعاده لزمه ده اوکنه؟ والذي ینبغی انه ان سقط بصنعه کحدث عمداً مثلاً یلزم والا فلا تأمل څخه خپه ظاهره لزوم داعادی ده؟

جواب: هویشکه په دواړو صورتونو کې دداسې روایت نه داعادی لزوم پوهیدل صحیح دی ۲۹ رمضان ۱۳۳۳ هـ رتبه ثلثه ص ۵۸.

داوولى ركعت سجده دقتضا، كولوكم په مابعد ركعت كې

سوال: (۴۷۳) مصلی سهواً په يوه ركعت كې يوه سجده وكړه په ياديدو سره په دوم، درېم ركعت كې درې سجده قصد او كولى اوپه آخره كې دسجده سهوى په كولوسره لمونځ پوره كړونودغه لمونځ صحيح شو او كنه؟

جواب: في الدر المختار واجبات الصلوة ورعاية الترتيب فيما يتكرر في كل ركعة كالسجدة الخ وفي رد المختار الكاف اسقصابية اذ لم يتكرر في الركعة سواها ثم قال والمراد بها السجدة الثانية من كل ركعة ثم قال حتى لو ترك سجدة من ركعة ثم تذكرها فيما بعدها من قيام او ركوع او سجود فانه يقضيها ولا يقضى ما فعله قبل قضاء هاتما هو بعد ركعتها من قيام او ركوع او سجود بل يلزمه سجود السهو فقط، ج ۱ ص ۴۸۱. ددې روايت نه ثابت شوه چه ددې سړى لمونځ درست شو. ۱۰ اشوال ۱۳۳۳ هـ رتبه نالسه ص ۸۸.

بغيره اولى قعدى نه درېم ركعت ته دامام دقيام دمتابعت كولو دوجوب حكم

سوال: (۴۷۴) ددين علماء اود شرع متين مفتيان په دې مسئلې كې څه فرمايې چه څلور ركعتونو والا لمونځ كې امام په هيرى سره اوله قعده ونكړه اوودريده نومقتديان په اوله قعده كې تشهد لوستلوسره دقيام لپاره ودريرى يا بغير دتشهد لوستلودامام دتابعدارى لپاره قيام وكړى؟

جواب: في الدر المختار خمس يتبع فيها الامام قنوط وقعود اول وفي رد المختار قوله وقعود اول الظاهر انه ينتظر امامه الى ان يصير الى القيام اقرب لاحتمال عوده قبله ثم يتابعه لان الامام اذا عاد حينئذ نفسد صلوته على احد القولين وياثم على القول الاخر وليس للمقتدى ان يقعد ثم يتابعه لانه يكون فاعلاما يحرم على الامام فعله ومخالفه في عمل فعلى بخلاف ما اذا قام الامام قبل فراغ المقتدى من التشهد فانه يتمه ثم يتابعه لان في تمامه متابعة لامامه فيما فعله الامام فافهم ج ۱ ص ۷۰۲ و ۷۰۳. ددې روايت نه معلومه شوه چه په دغه حالت كې دى مقتدى دتشهد په پريښودلوسره دامام متابعت وكړى ۲۳ رمضان ۳۹ هـ رتبه ج ۵ ص ۱۹۶۱.

په دوه ځله وپلور دفتاوى دلمانځه داعدای ووجوب

سوال: (۴۷۵) زید انفراداً دمغرب دلمانځه په اول ركعت كې الحمد شريف ولوستله دتولى الحمد دلوستلوته وروسته گمان ئى راغى چه په جهر لوستل پكارونودوهم ځل ئى الحمد په جهر سره ولوستله او بغير د سجده سهوى كولونه ئى سلام وگرخواه آياپه دى صورت كې لمونځ اداء شواو كنه؟

جواب: واجب الاعاده دى ځكه چه واجب ئى پريخودى دى او هغه واجب جهردى ځكه چه په منفرد باندې جهر واجب ندى بلكه هغه واجب دوه كاره دى يو عدم تاخير سورة عن الفائحه بمقدار اداء ركن اودوهم عدم تكرار فائحه لان في التكرار زيادة واجب وهو موجب لسجود السهو في مراعى الفلاح وترك واجب بتقديم او تاخير او زيادة او نقص في الطحطاوى وان لا يؤخر السورة عنها بمقدار اداء ركن وفيه ولوكرر الفائحه او بعضهاى احدى الاولين قبل السورة سجد للسهو ص ۲۲۷ رتبه خامه ص ۳۲۲.

دهغې سهوى حكم چه په كثره سره په لمانځه كې واقع شى

سوال: (۴۷۶) ځماكور كې په لمانځه كې دسهوى راتلوشكايت كوى يعنى څوسجده ئى وكړى وغيره په ياد كې ئى نه پاتې كيگى نوڅه څه وكړى؟

جواب: كومه خبره چه زياته راځي په هغى دى عمل وكولى شى او سجده سهوى نه كوى، البته كه په سوچ كولو كې څه ځنډ راغى اوپه همدې ځنډ كې په قرات ياركن كې مشغول پاتې نه شو نو سجده سهوه د وكړى: في الدر المختار بعد ما نقل عن الفتح وجوب سجود السهو في جميع صور الشك سواء عمل بالتحري او بنى على الاقل مانصه لكن في السراج انه يسجد للسهو في اخذ الاقل مطلقا وفي غلبة الظن ان تفكر قدر ركن وفي رد المختار قبيل القول المذكور ثم الاصل في التفكر انه ان منعه عن اداء ركن كقراءة اية او ثلث او ركوع او سجود او عن اداء واجب كالقعود يلزمه السهو الى قوله وان لم يمنعه عن شى من ذلك بان كان يؤدى الاركان ويتفكر لا يلزمه السهو عن الشرح الصغير للمثية ۵، ۸ رجب ۱۳۴۲ هـ رتبه خامه ص ۲۷۰.

په اصل كتاب كې داسي دے په ظاهره دلته څه لفظ پاتې دے مثلاً په خيال كې ۱۲ محمد شفيع

باب صلوة المريض

کله چته بالایما، اماره، لمونخ مضروی او مصالح شی ممانعت وکری دلمانخه دترک جواز

سوال: (۴۷۷) په یوه سترگه کې اوبه ولويدلی محترم جوړونکې اجازه راکړه لکن اوریدلی می دی چه درې ورځې په هسپتال کې سرچپه تیروول غواړی اود بل کوم ترتیب حرکت حکم به نه وی

فقط په (شیدی) میلاویگی نود لمانخه په باره کې دحضور څه حکم دی؟

جواب: فی الدرالمختاروان تعددالایماء براسه وکثرت القواث بان زادت علی یوم وليلة سقط القضاء عنه وان کان یفهم من ظاهر الروایة فی الدرالمختاروقیل لایسقط القضاء بل تؤخر عنه اذا کان یعقل وصححه فی الهدایة الخ فی الدرالمختارولم یوم بعینه وقلبه وحاجبه فلا فالزفوفیه امره الطیب الاستلقاء لیزغ الماء من عینه صلی بالایماء لان حرمة الاعضاء كحرمة النفس ولی نفع المقتی والسائل ولو كانت امرأة لو اشتغلت بالصلوة یمکې ولدها بالجووع ویضر علیه ضررا غالبا وان ارضعت یفوت الوقت جازها ان ترضعه وتؤخر الصلوة شی ای سیف سائلی شم ای شرف الائمة المکې کذا فی القنیة باب من یتلی بامرین یختراهو لهما. ددی روایتونونه مستفادشوه چه که دسریه اشاری سره لمونخ مضرنه ونوپه اشاری سره کول واجب دی اوکه اشاره هم مضره وه نود لمانخه قضا کول هم روادی ۱۰ محرم ۱۳۳۳ هـ تنه ثلثه ص ۷.

باب فی سجدة التلاوة

دمصلی دغیر مصلی نه دسجدي دایت داوړیدلو حکم

سوال: (۴۷۸) دلمانخه نه بهرکوم سړی قرآن شریف لولی اولمونخ کونکې دسجدي آیت واوړیده نو هغه باندې سجده واجب شوه کنه؟

جواب: واجب شوه دصلاة نه خارج وروسته دفراغ صلوة نه فی العالمگیریه ولوسمع المصلی من اجنبي یسجد بعد الفراغ ولوسجد فی الصلوة لایجزیه ولا تنفس دصلوته کذا فی التهذیب هو الصحيح کذا فی الخلاصة ج ۱ ص ۲۵، ۸۵، رمضان ۱۳۲۲ هـ تنه خامسه ص ۳۱۰.

نیوت دادا، د سجدة تلاوت په رکوع یا په سجدي کې د صلاة په موقوف حدیث سره

سوال: (۴۷۹) دتلاوت سجده په رکوع سره ادا کیگی اوکنه که ادا کیگی نودکوم حدیث نه نی نیوت شته اوکنه ددواړو مسئلومتعلق حدیث شریف یا کم از کم دهغه کتاب نوم چه په هغه کې دهغه حدیث مذکور دی دباب دحوالی سره تحریر فرمایلو سره مشکو و فرمائی؟

جواب: فی فتح الباری المصری ص ۴۵۷ ج ۲ واستدل بعض الحنفیه من مشروغ السجود عن قوله وخر راکعاً واتاب بان الركوع عندها ینوب عن السجود فان شاء المصلی رکع بها وان شاء سجدتم طرده فی جمیع سجعات التلاوة وبه قال ابن مسعوداه ولم ار حدیثاً یمر فوعافیه مع التبع وقول الصحابی حجة عند الامام الاعظم ویقدم علی القیاس ۲۲ صفر ۱۳۳۳ هـ تنه ثلثه ص ۲۱.

سوال: (۴۸۰) که کوم سړی دسجدي آیت لولی نوفي الفور درکوع وکړی اود هغی نه وروسته دپه ترتیب سره ټول ارکان دلمانخه ادا کړی نوبه دهغه رکوع کې دتلاوت سجده هم ادا کیگی اوکنه؟ او که فی الفور سجده ونه کړی بلکه دسجدي آیت سره نورهم خوايتونه میلاو وکړی اود هغونه وروسته په رکوع کولو سره په ترتیب ټول ارکان اداء کړی نو پدې صورت کې څه حکم دی بینواتو جروا؟

جواب: فی الدرالمختاروتودی برکوع صلاة اذا کان الركوع علی الفور من قراءة آية او آيتين وكذا الثلاث علی الظاهر کما فی البحران نواه ای کون الركوع لسجود التلاوة علی الراجح وتودی بسجودها كذلك ای علی الفور وان لم یبوالاجماع ولونواها فی رکوعه ولم یبونها المؤتم لم تجزه الخ ورداختار قوله علی الفور الخ فلو انقطع الفور لابد لها من سجود خاص مادام فی حرمة الصلوة قوله علی الظاهر الخ قال بعد اسطرلکن فی البحر عن المجتبی ان الركوع ینوب عنها بشرط النية وان لا یفصل بثلاث الا اذا كانت الثلاث من اخر السورة اه ومثل له قبله کسورة الانشقاق وسورة بنی اسرائیل. ددی روایتونونه څو کارونه مستفاد شول: (۱) فی الفور درکوع صلوة کولو سره هغه وخت سجده تلاوت اداء کیگی چه کله په دی رکوع کې ددی سجدي دداء کولو نیت هم وکړی، که نیت نی نه وی کړی نونه اداء کیگی دهغې لپاره به خاصه سجده کول وی. (۲) که امام نیت وکړی او مقتدی نی ونه کړی دمقتدی اداء نه شواو دامام اداء شو. (۳) که فی الفور نی رکوع ونه کړه اوبیانی رکوع دسجدي نیت سره وکړه نو که دهغه

و (۲) یعنی بیالمونخ کې ادا کول دي ځکه چه کومه سجده په لمانخه کې واجبیږي هغه دلمانخه نه خارج نه اداء کیږي اود واجب په پریښودلو سره گناه لازمیږي دکوم چه کفار ه صرف استغفاره ۱۲ منه

سجده دسورت د ختم سره قریب دی لکه چه په سوره اشفاق یا سوره بنی اسرائیل کې چه دی نوهم حکم د فوردي او که دسورت په مینځ کې ده نو فور پاتې نه شو او دهغې په رکوع کې نه ادا کیږي (۴) که په رکوع کې نېټ نه وکړی نو په سجده صلوۃ کې په خپله ادا کیږي برابره خبره ده چه دهغې نیت وکړی او که نیت ونه کړی مگر فور شرط دی (۵) د فور معنی داده چه د سجدي آیت نه وروسته یو دوه آیتونو نه زیات ونه وائی په دی سره د ټولو سوالونو ځواب وشو. ۲۱ جمادی الثانيه ۱۳۳۲ هـ رتبه ثلثه ص ۱۴۷

سوال: (۴۸۱) د دین علما و د شرع متین مفتیان په دی مسئلې کې څه فرمائی چه امام صاحب د فرضیه جماعت کې د سجدي آیت ووايه بیا زر رکوع ته لاړ بیا رکوع ته تللو کې نې د تلاوت د سجدي نیت هم وکړ په دی ترتیب سره د تلاوت سجده اداء کیدلې شی او کنه؟ بیا په لمانځه کې څومره خلل وشو؟ په دوهمه حصه د بهشتی ص ۷۷ کې داسې درج دی: که د سجدي آیت په لوستلو سره زر رکوع ته روان شی او په رکوع کې د نیت وکړی چه زه د تلاوت سجدي په ځای هم همدارکوع کوم دغه وخت هم هغه سجده اداء کیږي آیا دغه حکم د بېخولپاره دی یا دامام هم په فرضونو کې همداسې ادا کیدلې شی؟

جواب: همداسې طریقه د تلاوت سجده اداء کیږي لکن ددې په خاطر چه په رکوع کې داده کیدولپاره نیت هم شرط دی او دامام د نیت ذکر سائل کړی نو دامام سجده خوا داء کیږي لکن په مقتدیانو کې چه کوم نیت وکړی دهغوی سجده څو کیږي او کوم چه نیت ونکړی دهغوی سجده اداء نه شوه، او که په رکوع کې نیت ونه کړی نو په سجده نماز کې د ټولو سجده تلاوت بیا نیت هم ادا کیږي پدې شرط چه د سجدي آیت لوستلو سره فوراً رکوع ته لاړشی دهمدی په خاطر بهتره همداده چه په رکوع کې نیت ونه کړی ۱۲ ربیع الاول ۱۳۳۹ هـ رتبه خامسه ص ۱۸۳

عند الحنفیه د حج دسورت ددوهمی سجدي تحقیق:

سوال: (۴۸۲) د حج په سورت کې دوه سجدي دی احناف اوله سجده کوی او دوهمه نه کوی لکه چه ناخیزه هم اوله سجده کوی یو صاحب فرمائی چه دواړه سجدي کول پکار دی لهندا ددې په باره کې څنگه چه ارشادوی دواړه سجدي وکړم او که یوازی اوله سجده وکړم؟

جواب: د احنافو په نزد اوله سجده واجب دی او دوهمه سجده ثابت نه ده، لکن احنافو یوه کلیه لیکلې چه په اختلافی مسئلو کې د اختلاف مراعات افضل دی په دی شرط چه په خپل مذهب کې د مکروه ارتکاب لزم نشی، نو ددې قاعدې په اساس د لمانځه نه بهر خود دوهمی سجدي

کول به بهتر وی البته دننه په لمانځه کې ددې په خاطر چه زایده سجده بغير د سبب نه د صلاۃ د موضوع خلاف دی دهمدی لپاره په لمانځه کې دننه دی نه کولی شی البته په یوه خاصه طریقه دی وکولی شی نو د دغه مکروه د ارتکاب نه به هم بچ پاتې شی او هغه طریقه داده چه د دوهمی سجدي د آیت په لوستلو سره دی فوراً رکوع ته لاړشی نو په سجدي د صلوۃ کې دغه سجده هم اداء کیږي ۱۰ رجب ۱۳۳۵ هـ رتبه خامسه ص ۱۸

مستحب طریقه د تلاوت د سجدي کولو

سوال: (۴۸۳) زید د تلاوت سجده داسې ادا کوی اول قیام کولو سره الله اکبر وائی او سجدي ته ځی او درې ځلې سبحان ربی الاعلی ویلو سره الله اکبر ویلو سره پورته ودریږي او بیا الله اکبر وائی او بلی سجدي ته ځی پدې ترتیب زید په خپلې ذمی باندې لس واړه سجدي یو ځای اداء کوی، اوس زید بکر ته وائی چه داسې سجده کول کثرت دی یعنی لاندې باندې کول دی نو بکر د شرعی له مخی ملزم دی او کنه؟

جواب: د قیام نه سجدي ته تلل او بیا قیام کول واجب ندی، فقهائو مستحب لیکلی دی دهمدی په خاطر نه دهغو د وجوب اعتقاد کوه اونه دهغه استهزاء کوه فقط. جمادی الاخره ۱۳۲۹ هـ رتبه اولی ص ۳۵

په خطیب او درس مشنوی کې د سجدي دایت په

بعضی الفاظو لوستلو سره د سجدي دوجوب حکم

سوال: (۴۸۴) د دین علماء په دی مسئلې کې څه فرمائی: که یو یادوه لفظه د سجدي والآیت کوم شعریاد مشنوی شریف په بیت کې د تقریر په وخت ولوستل شی آیا سجده ضروری ده او واجب کیږي؟ لکه څنگه چه په دی بیت کې راغلی

گفت واسجدواقترب یزدان ما
قرب جان شد سجده ابدان ما

جواب: فی رد المحتار اول باب سجده التلاوة عن السراج الوهاج والصحيح انه اذا قرأ حرف السجدة وقبله كلمة أو بعده كلمة وجب السجود والأفلاو قيل لا يجب الا ان يقرأ أكثرية السجدة مع حرف السجدة الخ، دغه روایت نه څرگنده شوه چه په مسئوله صورت کې د اصح قول پربناء د تلاوت سجده په لوستونو کې او اوريدونو کې باندې واجب ده. ۱۹ شعبان ۱۳۵۰ هـ النور مینا شت ربیع الثاني ۱۳۵۱ هـ

دتلوات سجدي نه وړاندې او وروسته دقيام كولو دليل

سوال: (۴۸۵) د بهشتي زيور دومه حصه كې دتلوات دسجدي په بيان كې دامسئله ده او دريدلو سره الله اكبر ويلوسره دي ودرېري نو عمرو د دي مسئلي حديث غواړي نو دا مسئله د كوم حديث نه شاته ده؟

جواب: هيڅ حديث هم نه سترگوندی تېر شوی، خو شريعه حكمونه همغه شان چه حديث نه ثابتېږي دقياس نه هم ثابتېږي په كوم كې چه نص نه وي اوپه دي كې اگر كه نص نشته مگر قياساً على المنصوص دا ثابتولی شي يعنی دغه هيئت سره هغه دسجود صلاة مشابه گرځولو سره اقرب الى التعظم گڼل كيږي، بيا خپله دهمدي^۱ هيئت په بعضي اجزاو كې اختلاف هم شته لكه چه عدم تكبير مطلقاً، او تكبير او محض وضع او محض رفع اونفې دقيام ثاني داتول قولونه^۲ هم منقول دي خو په تكبير كې ظاهر الرواية ده او قيام ماخوذاً او معمول دي فقط ۲۵ جمادى الاخرى ۱۳۲۹ هـ دتمه اولي ص ۳۲.

دسجدي تلاوت دتأخير حكم

سوال: (۴۸۶) كه كوم سړي دتلوات په وخت كې دسجدي ايت ولولي او سجده ونه كړي او هغه هم سره داودسه چه وروسته دتلوات دختمولونه وكړي نوپه دغه مودې كې په نه كولو باندې گنهگاريږي اوكنه؟

جواب: نه لان وجوباً على التراخي لكن بشرط عدم الفوت دتمه اولي ص ۳۳.

دكلام مجيده دختمولونه وروسته دسجود ادا، كولو حكم

سوال: (۴۸۷) ديوه سړي معمول ده چه كله ټول قران شريف ختموي نو هغه وخت ټولي سجدي يوځل كوي داڅنگه دي؟

جواب: جائز دي دتمه اولي ص ۳۳.

^۱ يعنی دغه مذكوره هيئت چه په هغې كې دا اجزاي دي: قيام، تكبير سجده بندېږي دسجدي تكبير نه او درېري داهم قيام نه ثاني ۱۲
^۲ يعنی د بعضي فقهاؤ اقوال ۱۲ منه.

دتلوات دسجود شمير

سوال: (۴۸۸) داڅانغوپه نزديقه قران مجيد كې څومره سجدي دي؟
جواب: څوارلس دي (پورتني حواله).

د متعددو تلاوت دسجود ادا، كولو طريقه

سوال: (۴۸۹) كه د ډيرو تلاوت دسجود كول وي نو يوځل ناستي سره هغه ټولو ادا كول پكار دي او كه بار بار ودريدلو سره عليحده، عليحدي، ادا كولو او غوږونو پورې هم لاس ويسی اوكنه؟

جواب: كه يوځل ناستي سره دغه ټولي ادا كړي نو داسې هم جائز دي مگر هو^۱ بهتر داده چه بار بار ودريدو سره عليحده عليحده بې ادا كړي او غوږونو پورې لاس رسول څه ضروري ندي (امداد ج ۱ ص ۳۴).

دتلوات سجده

سوال: (۴۹۰) كه امام دتلوات سجده ايت وواځي او نور لمونځ كونكي لمونځ كوي نوپه هغوي باندې سجده واجبېږي اوكنه؟

جواب: في العالمگیری ولو سمعها من الامام اجنبی ليس معهم في الصلوة ولم يدخل معهم في الصلوة لزمه السجود كذا في الجوهرة النيرة وهو الصحيح كذا في الهداية سمع من امام فدخل معه وان دخل في صلوة الامام بعدما سجدها الامام لا يسجدها وهذا اذا ادركه في اخر تلك الركعة اما لو ادركه في الركعة الاخرى يسجدها بعد الفراغ كذا في الكافي وهكذا في النهاية ج ۱ ص ۸۵، ددي نه معلومه شوه چه په دغه ځل كيو باندې خو سجده لازمه شوه لكن يوازي په يوه صورت كې تبعاً ادا شوه هغه صورت داچه دسجدي داوردیدونه وروسته او ددي سجدي دكولونه وروسته دا اوريدونكي په همدغه ركعت كې مقتدي شوی دی او باقي ټولو صورتونو كې هغه باندې مستقل سجده كول به وي.

^۱ ځما په نزد بهتر كيدو څه وجهه نشته ځكه چه مطلوب سجده ده او قيام په كومه درجه كې مطلوب ندي نو د هغه په هيڅ ځل نه وي ۱۲ منه تصحيح الاغلاط ص ۷.

ددې لپاره په دې کې قاذح نه شوچه مفازة محل د اقامت ندې او مراد د سفر مبطل لوطن الإقامة نه انشاء السفر دی نه وجود السفر کما صرح به فی الدر المختار فقط والله اعلم (امداد ص ۳۹۱ ج ۱)

سوال: (۴۹۴) زه لمړی خپل حالت عرض کوم چه په ظاهره کې د فتحپور قیام امیدندی اونه ځما کوم مکان و هغه ځما د کوم اسباب لرونکي هستوگنځی یو ثمن دنیادی چه د وصیت په طور ماته میل او پری هغه بالکل ناکافي اوددې لپاره چه هلته کوم قریب او عزیز نشته ټول غیر دی غیر دی د همدې په خاطر مکان اخستل، جوړول داسې دی لکه چه چرته په پردیسی کې جوړول دهغه لپاره څنگه عجب دی چه داسې رایې قرار پیدا کړی چه په قنوج کې مکان تعمیر کول وغواړی اگر که تراوسه په هغه ځای کې د قیام هم کوم مستقل سوچ ندی قائم شوی، اوس د پوښتنې وړ داده چه فتحپور ځما وطن شوکونه اوزه هلته په تللو سره به قصر کووم که اتمام یوازی دومره تعلق ځما پاتې دی چه نیا صاحبه می هلته اوسیدو اوبس همدارنگه دنیا صاحبه دهلته اوسیدو په صورت کې که په کوم سبب هلته ورتگ وی نوڅه حکم دی پداسې حالت کې د قنوج څه حکم دی قصر وکړم او که اتمام په نکاح کولو سره فقهاء د اتمام حکم ورکوی پدې شرط چه هلته د قیام اراده وی حتی چه که دوه دری ځایه نکاح وکړی اودهغه ځایونونه د ښځود راوستلو اراده نه وی په دری وارو ځایونو کې د اتمام حکم دی او ځما حالت هغه دی چه مذکور شولهدا ترد پاتې کېږی چه په ماباندې قصر دی او که اتمام ؟

جواب: فتحپور یوی مودی پورې یقینا ستا وطن اصلی پاتې شوی اوس تر څو چی دوهم ځای خپل اصلی وطن جوړولو عزیمت نه وی کړی هغه به همغسی اصلی وطن پاتې وی ، اوددې په خاطر چه تراوسه پورې په دې باندې ستاسی رای قرار نه دی موندلی نویه فتحپور کې اتمام واجب دی فی الدر المختار الوطن الاصلی یبطل بمثله وفي الاصل ان الشئ یبطل بمثله وبما فوقه لابمادونه اه ، او تراوسه پورې ماته په دې مسئلې کې شرح صدر ندی شوی چه یوازی په تزوج سره هغه ځای ددی لپاره وطن اصلی جوړیدل او خپله دهمیشه اوسیدلو لپاره کیدلی شی په همدې اساس به هغه د اصلی وطن جوړولو سبب گرځولی دی گنی مدار خپله دده د وطن نیولونیست دی، که ځما دغه پوهه صحیح ده نو قنوج تراوسه ستا اصلی وطن ندی گرځیدلی او که مطلق تاهل سره اصلی وطن جوړیدلی شی نویه وطن اصلی کې تعدد ممکن دی لکه چه

داسې مسئلې متعلق نی په ترجیح الراجح حصه دریمه اوم فصل کې علماونه د تحقیق کولو مسوره ورکړی ده تصحیح لاط ص ۷

فقهاء تصریح کړی ده دهغه د وطن اصلی کیدلونه د فتحپور نه وطن اصلی کیدل نه لزمیږی د قاضی خان یوه جزئیه ځما مؤیده ده المسافر اذا جاوز عمران مصره الی قوله ان کان ذلک وطنا اصلیایان کان مولده وسکن فیه اولم یکن مولده ولکنه تاهل به وجعله دارالخ به دې کې د تاهل نه وروسته جعله دارایې رازیاته کړی لکه چه دکان مولده نه وروسته به وسکن فیه رازیاته کړی ده ، نو څرنگه چه یوازی کان مولده دسکن فیه نه بغیر وطن اصلی نه گرځی همدارنگه په تاهل سره به د جعله دارا نه به وطن اصلی نه وی فافهم ۱۸ ربيع الاول ۱۳۲۱ هـ (امداد ص ۳۲ ج ۱)

د پورتني مسئلې متعلق ترجیح الراجح:

په ص ۳۲ ج ۱ امداد الفتاوى کې د توطن په تزوج مسئله شته هغه دی د نور وعلماونه تحقیق وکولی شی

سوال: (۴۹۵) زید دخپل مکان او مولد نه سل کوسه تللو سره پنځلس ورځی مقیم پاتې شویا دهغه ځای نه به بل ملک ته د تللو قصد وکړه، نو دهغه ځای نه لار، ددری منزلونو قصدیه د قصر لپاره معتبروی یا مطلق دهغه ځای نه وتل به معتبروی یا مطلق دوه څلور کوسه چه لار شی نو قصر دی وکړی ؟

جواب: مطلق وتل معتبر ندی بلکه د قصر د مسافت په نیت سره وتل به د قصر مبطل وی ، فی الدر المختار ویبطل وطن الإقامة الی قوله وبانشاء السفره والسفر المعتره هو السفر الشرعی . فقط والله اعلم ۱۲ ذی قعدة ۱۳۲۵ هـ ، امداد ص ۹۵ ج ۱

داور گادی په شپیلې وهلو د اتمام صلوة حکم د سفر په حال کې

سوال: (۴۹۶) دخه مقداریه نقصان فریضه یا توافل یا دستتود نیت ماتول پکار دی ، او که دنیت کولونه وروسته شپیلې درواونول وکول شی نوڅه وکړی ؟

جواب: ډیر و نقصان نویه سردلمانځه نیت ماتول درست دی ، او داوړ گادی په اعلانولو باندې هم لمونځ ماتول درست دی که سفر نه کولو کې څه حرج نه وی حوادث ۱ او ۲ ص ۲۲

په سورلی کې د لمانځه حکم:

سوال: (۴۹۷) په سورلی باندې لمونځ کول جائز دی او کنه ؟

سوال: في الدر المختار في صلوٰة على الدابة فتجوز في حالة العذر المذكور في التيمم لافي غيرها ومن العذر المطروطين يغيب فيه الوجه وذهاب الرفقاء ودابة لا تتركب الا بعناء الى قوله حتى لو كان مع امه مثلاً في شقى يحمل واذا نزل لم تقدر تركب وحدها جازله ايضاً كما افاده في البحر المحفوظ اهـ . ددي روايت نه ثابتہ شوہ چہ پہ کجاوہ کي پہ عذر سرہ فرض کول جائز دی اوکے حکیتہ کیدل اود قافلی ملگریا تول آسانہ وی نویہ کجاوہ اداء کول جائز ندی واللہ اعلم . شعبان ۱۳۲۱ھ امداد ص ۳۹ ج ۱

پہ ریل کی دلمانخہ حکم

سوال: (۴۹۸) دریل پہ سورلی کي ودریدلوسره اوکے ناستی سرہ لمونخ کول پکاری دی، کہ پہ ولازی لمونخ کول غوازی نو دریل چت پہ سر لگیری دوہم داچہ کومہ تختہ دشرقی پہ طرف دہ اود مغرب طرف تختہ دہ پہ مینخ کي فاصلہ دومرہ دہ اویہ مینخ کي ہم خای تش دی چہ دلویڈلو اندیشہ دہ دریمہ داچہ دقیام پہ حالت کي دریل نہ د کوزیدوسره دلمونخ پہ اداکول کي داخیال دی چہ ریل روان شی اود مال نقصان ہم دی اوخپلہ ہم پاتی کیری نویہ دغومذکورہ حالاتو کي خرنگہ لمونخ اداء کری؟

جواب: دلمونخ کولولپارہ دریل نہ دکوزیدو حاجت نشتہ کہ ریل د سریر موضوع علی الارض پہ مثل وی نوظاہرہ دہ اود اصحیح ہم معلومی پی وان لم یکن طرف العجلة علی الدابة جازلوواقفہ لتعلیلہم انہا کالسریر . در مختار قوله لوکا قفہ کذا قیدہ فی شرح المنیہ ولوارہ لغیرہ یعنی اذا كانت العجلة علی الارض ولم یکن شی منها علی الدابة وانما جازل مثلاً تجرہا الدابة تصح الصلوٰة علیہا کما حینئذ کالسریر الموضوع علی الارض ومقتضى هذا التعلیل انما لو كانت سائرة فی هذه الحالة لاتصح الصلوٰة بلا عذرو فیہ تامل لان جرہا بالخیل وی علی الارض لا تخرج بہ کونہا علی الارض ویقیدہ عبارة النازار خانیة عن الحیظ وی لوصلی علی العجلة ان کان طرفہا علی الدابة وی تسیر تجوز فی حالة العذر لافي غیرہا وان لم یکن طرفہا علی الدابة جازت وهو بمنزلة الصلوٰة علی السریر آہ فقوله وان لم یکن شاید ما ظنلانه راجع الی اصل المسئلة وقد قیدہ بقوله وی تسیر لوکان الجواز مقید بعدم السیر لقیدہ فتامل شامی ج ۱ ص ۴۷۱، اوکے پہ مثل دعجلہ محمولہ علی الدابة ہم ومنل شی دغہ وخت ہم دغذریہ سنب د کوزیدلو کوم

ضرورت نشتہ اوعذر ہمدادی چہ پہ روان اور گاڈی کي کوزیدل نشی کیدلی پہ ولازی اور گاڈی کي دریل دتلویاد مال دتلف کیدلو اندیشہ وی، واما الصلوٰة علی العجلة ان كانت طرف العجلة علی الدابة وی تسیر ولا تسیر فی صلوٰة علی الدابة فتجوز^۱ فی حالة العذر المذكور فی التیمم لافي غیرہا ومن العذر المطروطين يغيب فيه الوجه وذهاب الرفقاء ودابة لا تتركب الا بعناء ومعین - در مختار - فقوله المذكور فی التیمم بان یخاف علی ماله او نفسه او یخاف من فاسق - شامی ج ۱ ص ۷۰۴، اگر کہہ داامید ہم وی چہ دلمانخہ دوخت پاتی کیدو پوری ماتہ کوزیدوسره لمونخ کول ممکن دی دغہ وخت ہم پہ ریل کي پہ ہر حال کول بہ جائز وی حکم چہ دلمانخہ دوخت پہ شروع کیدو عذر معتبر دی اگر کہہ دوخت اخر کي دغہ زوال متوقع دی،

تفسیر: بقی شی ولم ار من ذكره وهوان المسافر اذا عجز عن التزول لعذر من الاعذار وكان علی رجاء زوال العذر قبل خروج الوقت كالمسافر مع ركب الحاج الشريف هل له ان يصلي العشاء مثلاً علی الدابة ويحمل فی اول الوقت اذا خاف من التزول ام يؤخر الى وقت نزول الحاج فی نصف الليل لاجل الصلوٰة والذي يظهر لی الاول لان المصلي انما يكلف بالاركان والشروط عند ارادة الصلوٰة والشروع فیہا وليس لذلك وقت خاص ولذا جازله الصلوٰة بالتیمم اول الوقت وان كان یرجو وجود الماء قبل خروجه وعللوه بانه قد اداها بحسب قدرته الموجودة عند اعتقاد سببها وهو ما اتصل به الاداء ومستلک کذا لک شامی ج ۱ ص ۴۷۱، البتہ پہ داسی صورت کي داخروختہ پوری انتظار کول مستحب دی وندب^۲ لراجیہ رجاء قویا اخر الوقت المستحب ولولم يؤخر و صلی جازان کان بینہ وبين الماء میل والا لا، در مختار مع الشامی ص ۱۲۲، نوہر کلہ چہ معلومہ شوہ چہ دکوزیدوختہ حاجت نشتہ نوکے پہ قیام باندی وس نہ وی نویہ ناستی سرہ کول درست دی پہ ہر شکل سرہ چہ کیبسنی او وجد قیامہ الماشدیدا صلی قاعداً کیف شاء علی المذهب در مختار ص ۵۰۹ صلی الفرض فی فلک جار قاعدا بلا عذر صرح لغلیہ العذر واساء وقال لا یصح الالعذر وهو الا ظہر بہا نا . در مختار ص ۵۱۲، اوکے رکوع اوسجود پہ سبب دزیاتوالی دفصل پہ مینخ شرعی او غربی تختومتعذرو نویہ اشارہ سرہ دی رکوع اوسجودی وکری لکن معمولی وخت دی تعذر نہ

^۱ ددی عبارت نہ پہ ریل کی دتیمم جواز ہم ثابتی پی ۱۲ مہ

^۲ ددینہ معلومہ شوہ چہ پہ اور گاڈی کي ہم انتظار پاتی کیدل داخر مستحب وخت پوری بہترہ م ضروری نہ م ۱۲ مہ

گهی اوسجدهی دی در کوع نه لگ تینه کوی، وان تعذر او ماء قاعدا و جعل سجودی اخص من رکوعه
- در مختار ص ۵۰۹، والله اعلم، ۲۲ سوال ۱۳۰۴، امداد ص ۳۵ ج ۱.

سوال: (۴۹۹) په اورگاډی کې لمونځ څنگه کېږي زه نئ کله په ولاړی کوم په دی ترتیب چه یوی تختی په طرف ودریوم اویه بله تخته سجده کوم، یوه صاحب دا اعتراض وکولو چه سجده کې د خپوړنگونو په زمکه نه لگېږي لهذا لمونځ نه کېږي په حدیث شریف کې دی چه د سجده په وخت داو وخیژونو په زمکه لگول پکار دی لکه چه اول داوونه یو څنگونه هم دی اودهمدی وجهی نه د مری په زنگونو باندې کافور لگول کېږي، دهغه په نظر داسې کول پکار دی چه په یوی تختی باندې کیښنی لکه د لمونځ کونکې په شان اویه بلې تختی باندې سجده وکړي خویه دی صورت کې قیام چه فرض دی پرېښودل کېږي لهذا د جناب څه رایه ده آیا د زنگونو لگول په ځمکه باندې د سجده په وخت کې لازم دی؟

جواب: فی ردالمحتار تطافرت الروایات عن المتأبایان وضع الیدین والركبتین سنة ولم ترد رواية بانه فرض
- ج ۱ ص ۵۲۱، ددی نه ثابت شوه چه د زنگونو لگول فرض ندی بلکه واجب، هم ندی او ودریدل فرض دی نو ستا طریقه درسته ده اود صاحب قول غلط دی د پورتنی وجهی^۱ نه علاوه یوه وجه داهم ده چه کومه خرابی هغه د قیام په حالت کې ویلی ده یعنی د سجده په حالت کې زنگونونه لگیدل دی همدغه خرابی د قعود په حالت کې هم شته فافهم والله اعلم امداد ص ۳۹ ج ۱.

سوال: (۵۰۰) دریل په سفر کې چه کومی مواقع مخی ته راځی هغه لاندې عرض کولی شی .
۱) په هغه حالت کې چه اورگاډی روان وی اود ناستی ځای مخ په قبله ندی یعنی شمال اوجنوب دی اود راتلونکې استیشن ته درسیدلونه مخکې وخت تیرېږي یا استیشن باندې په کوزیدوسره ادا کول د قیام د قلت په وجه ممکن نه وی نو په یوه ځای باندې په ناستی سره دواړه

په متونو کې په عام طور همداسی لکن په فتح القدیر بحر الرائق شامی وغیره کې بې دیته ترجیح ورکړیده چه د زنگونو لگول په سجده کې واجب دی قال الشامی واختار فی الفتح الوجوب لانه مقتضى الحدث مع المواظبة قال فی البحر هو إنشاء الله تعالى اعدل الاقوال لموافقته الاصول لسهی وقال فی موضع اخر قد منا الخلاف فی انه سنة او فرض او واجب وان الاخر اعدل الاقوال انتهى په مذکوره سوال د ضرورت کی هر کله چه د قیام فرض فوت کیدل لزمېږي که په دغه خاص حالت کې دستت قول ته ترجیح ورکول شی نومضائفه نشته لکه چه حضرت مصنف قدس سره کړی دی والله اعلم
بند ۱ محمد شفیع عفی الله عنه

د انشاء الله تصحیح الاغلاط نه شوی د ۱۲ مصحح

خپې زوپنه رلوسره په بلې پوړی باندې سجده کول به په دی ترتیب درست وی او که څنگه برابره خبره ده چه جماعت وی او که یوازی؟

جواب: بی عذره ناستی درست نده په یوی باندې ودریدوسره په بله سجده وکړي ۱۸ محرم ۱۳۴۰، ۲۲۲، الله اعلم، ۲۲ سوال ۱۳۰۴، امداد ص ۳۵ ج ۱.

سوال: (۵۰۱) په اورگاډی کې د تگ په حال کې بی د عذرنه د فرض لمونځ کول جائز دی او کنه بېنوا وجر و؟

جواب: جائز دی قال فی ردالمحتار شرح الدر المختار (من باب الوتر والنوافل) تحت قوله وان لم یکن طرف العجلة على الدابة جائز لو واقفة الخ كذا قيده فی شرح المیة ولم اره لغیره یعنی اذا كانت العجلة على الارض ولم یکن شیئ منها على الدابة وانما قاحل متلاً تجرها الدابة تصح الصلوة علیها لانها حیثه كالسیر الموضوع على الارض ومقتضى هذا التعلیل انما لو كانت سائرة فی هذه الحالة لاتصح الصلوة علیها بلا عذرو فيه تأمل لان جرها باحیل وهی على الارض لا تخرج به عن كونه على الارض ویقیده عبارة التاتارخانیة عن الخیط وهی لوصلی على العجلة ان كان طرفها على الدابة وهی تسیر تجوز فی حالة العذرة لا فی غیرها وان لم یکن طرفها على الدابة جازت وهو كالسیر انتهى فقله وان لم یکن طرفها الخ یقید ما قلنا لانه راجع الى اصل المسئلة وقد قیدها بقوله وهی تسیر ولو كان الجواز مقید بعدم السیر یقیده به فتأمل انتهى اقول وكذا یقیدها ما افادنا السيد قدس سره عن عبارة الخیط فتاوی قاضی خان وهی اما الصلوة على العجلة ان كان طرف العجلة على الدابة وهی تسیرا ولا تسیر فهی صلوة على الدابة تجوز حالة العذر ولا تجوز فی غیرها وان لم تكن طرف العجلة على الدابة جاز وهی بمثلة الصلوة على السیر انتهى قبل باب الصلوة المریض فلما جازت الصلوة على العجلة اذا لم یکن شیئ منها على الدابة وهی تسیر او لا تسیر بدون العذر وكانت بمثلة السیر فی الحالتین فی الطریق الاولى تجوز على المركب الدخانی الذی یجری على الارض حال كونه سائراً بدون العذر فظهر ان ما فی غایة الاوتار - ج ۱ ص ۳۴۳ تحت قوله وان لم یکن طرف العجلة على الدابة جائز لو واقفة (فی باب الوتر والنوافل) دهنده علماء مختلف دی چه د اورگاډی چلولو کې فرض او واجب لمونځونه درست ندی او ځینې بې درست وائی الخ منشاء عدم اطلاع الفریقین والمؤلف ایضاً على ما حققه السيد العلامة تحت

القول المذكور كما نقلنا هذا اعترض (في باب الوتر والتوافل) مفتي مصر على قول السيد قدس سره وفيه تأمل لان جرحاً حيث قال وهى وان لم تخرج بالحر بالحبل عن كونه على الارض الا ان هذا القيد لا يمد منه اذ بدوته يقوته اتحاد مكان الصلوة الذى هو شرط لصحتها لا بعدد الارض ويقول العبد الضعيف ان هذا من عجب جدا فان مكان الصلوة فيما نحن فيه العجلة ولوح من الواجها دون الارض التى تحتها - الا ترى ان الصلوة على السفينة السائرة جائزة واعتبار العذر هنا لا لما كانت على المادون الارض فكانت كالدابة لا لعدم اتحاد مكان الصلوة فان الحكم فى السفينة المربوطة بالشط اذا كانت على القرار من الماء ولم يكن شئ منها مستقراً على الارض ايضاً كذلك هذا يظهر ان كون السفينة على الماء والماء على الارض مما لا ينتج نتيجة تفيد حكماً من الاحكام ان قيل قد تقرران بعض الائمة اذا صرح بقيد وجب اتباعه قلت هذا اذا كان من اهل الترجيح وابن امير الحاج شارح المنية ليس من اهل الترجيح (كذافي الحموى شرح الاشباه ثم الفن الثالث فى احكام الخشى) بل هو من نقلة المذهب فكان عليه عزو القيد المذكور الى كتاب من الكتب المعبرة ولعل اليه اشار السيد الخقق بقوله ولم اره لغيره بقى هل يجب التوجه الى القبلة وكلمات المركب الدخاى عنها عند استفتاح الصلوة وفى خلال الصلوة الظاهر نعم فان لم يمكنه يمتكث عن الصلوة الا اذا خاف فوت الوقت هذا يظهر لى - والله تعالى اعلم واعلمه احكم -

الجواب عن المولى حبيب احمد

فى الدر المختار المربوطة بالشط كالشط فى الاصح اه وقال فى رد المحتار قوله المربوطة بالشط كالشط فلا تجوز الصلوة فيها قاعداً اتفاقاً وظاهراً فى الهداية وغيرها الجواز قائماً مطلقاً اى استقرت على الارض اولاً وصرح فى الايضاح بمنعه فى الثانى حيث امكنه الخروج الحاقاً لها بالدابة ثم واختاره فى الخيط والبدائع بحر - وعزاه فى الامداد ايضاً الى مجمع الروايات عن المصنفى وجزم به فى نور الايضاح وعلى هذا يبنى ان لا تجوز الصلوة فيها سائرة مع امكان الخروج الى البر وهذه المسئلة والناس عنها غافلون شرح المنية اه ص ۷۹۷، ددي عبارت نه خرگنديگى چه دسفينى ددابی په شان كيدلو كې اختلاف دى دصاحب دهداى او غير دديان نه خرگنديگى چه هغوى داد ددابی په شان نه گنى او په هغى كې لمونځ بلاعذر جائز دى او نور وعلماو تصريح كړى دى چه هغه

ددابی په شان دي اولمونځ په كې بلاعذر جائز ندي، اوراجح داده چه هغه ددابی په شان دى هر كله چه دامعلومه شوه نو په دى پوهيدل پكار دى چه په الامداد كې څه ليكلي شوى دى رفع (اشتباه) دغه جهاز دى ددريانى جهاز په مثل نه گنل كيكي ځكه چه هغه په واسطه داوبو مستقر على الارض دى او دهغې استقرار په اوبواو داوبو استقرار په ځمكه باندې بالكل ظاهر دى، آه، ددي مطلب دادى چه ددغه استقرار دظهور په سبب كه هغه د ددابی په مثل ونه گنل شى بلكه دسريه خير وگنل شى نو اگر كه دامرجوح دى خوددي گنجایش شته لكه چه دظاهر دهداى وغيره نه معلوميگى په خلاف دهوائى جهاز چه هلته داامكان نشته فاتضح فائدة هذا الكلام واندفع ماورد عليه بقوله بهذا يظهر ان كون السفينة على الماء والماء على الارض مما لا ينتج نتيجة تفيد حكماً من الاحكام اه .

التماس: اوس دى كتونكي په علماو ددي تنقيد وكړى ۴ ذى الحجة ۱۳۳۲ هـ (ترجيع خامس ص ۹۲)

دسياح لپاره دقصر صلاة تحقيق:

سوال: (۵۰۲) څوك ټول دولس كاله ساحت كوئى نن دى كورونوكې صباح هغو كورونوكې پاتې كيكي نو هميشه دى قصر كوى او كنه؟

جواب: په دى كې درى صورتونه دي (۱) دكوم ځاى نه درواڼدوپه وخت ددرى منزلو يا زيات سفر كولو قصد شته، او كوم ځاى ته په رسيدلو د پنځلسو يا زياتو ورځو قيام قصد نشته په دى صورت كې دى قصر كوى. (۲) دكوم ځاى نه دتللو په وخت ددرى منزلو يا زياتو د سفر قصد شته او كوم ځاى ته په رسيدلو هلته دپنځلسو يا زياتو ورځو قيام قصد شته په دى صورت كې دى په لاره كې قصر كوى او دغه ځاى كې په اوسيدو دى پوره لمونځ كوى. (۳) دكوم ځاى نه دتللو په وخت ددرى يا زياتو منزلو د سفر قصد نشته يعنى دكوم ځاى نه چه اوس روان شوى نه ددغه ځاى نه درواڼدوپه وخت اونه ددي مخكې چه كوم ځاى نه روانيدلو د هغه درواڼدوپه وخت كې هم ددرى منزلو اراده نه وه نو پوره لمونځ دى كوى. فى الدر المختار من خرج من عمارة موضع اقامته قاصداً ولو كافراً و من طاف الدنيا بلا قصد لم يقصد مسيرة ثلاثة ايام ولياليها صلى الفرض الرباعى ركعتين حتى يدخل موضع مقامه او ينوي اقامة نصف شهره، والله تعالى اعلم واعلمه اتم، ذيقعدة ۱۳۲۲ هـ (امداد ص ۲۳ ج ۱)

په اس باندې لمونځ

سوال: (۵۰۳) که په آس باندې سوردی او کوم آدمی ورسره نشته اونه د ترلو کوم څیز شته اود تیختی دار هم، یا د شپې کیدلو دار شته نو فرض لمونځ په آس باندې کولی شی او کته؟

جواب: فی الدر المختار باب التوابع فی صلوٰۃ علی الدابة فتجوز حالة العذر المذكور فی التیمم الی قوله وذهب الرفقاء ودابة لا ترکب الا بعناء او تمعین فی رد المحتار بان یخاف علی نفسه او ماله آخ نویه مسئوله صورت کې چه کله د آس نه د کوزیدوسره د آس د تختیدلو دار شته اود شپې په راتلو سره دخان خطر دی نو فرض لمونځ په آس باندې درست دی دا حکم خو په هغه صورت کې دی چه د آس د تللو د بیزیات غالب گمان وی او که داسې یوه شبهه وی نویه آس دی لمونځ نه کولی بلکه زمکې ته په را کوزیدو دی شروع وکړی بیا که آس په تینېته ونود لمونځ په قطع کولو سره دی را ونیسی وی الدر المختار اخر مکروهات الصلوٰۃ و یباح قطعها لتحوقل حیه و تدابة وغر قدر وضیاع ماقیمته درهم له اولغیره اه، والله تعالی اعلم، ذیقعدہ ۱۳۲۲ هـ امداد ص ۲۳ ج ۱

په مختلفو ځایونو کې د اقامت نیت حکم

سوال: (۵۰۴) زید د سیاحی په اراده د پنجاب نه بنگال ته راغی او په یوه ضلع کې هم د اقامت په نیت شپې میاشتی او سیده په دی صورت چه دوه ورځې یو ځای کې وعظ کړی اودوه ورځې بل ځای کې په دی صورت سره پنځه شپې میاشتی په یوه منطقه کې چه لس ځلې دهغې نه په وسعت کې دی تیری کړی آیا په دی صورت کې قصرو کړی او کته؟

جواب: قصربه کوی فی الدر المختار فی قصر الی قوله اونوی فی لکن بموضعین مستقلین کمکه ومعنی الخ، والله اعلم ۱۲ ذیقعدہ ۱۳۲۵ هـ امداد ص ۹۴ ج ۱

بیری د اقامت لپاره صالح ځای نه کیدل

سوال: (۵۰۵) زید په یوه داوېو ملک په پوی چت لرونکې بیری کې دخپل اهل و عیال اومزدور اونو کړاوسپږی او په کومو کورونو کې چه وعظ کوی دهغو په نزدی سیند کې کشتی ځای نیولی دی دورځی وعظ کولوسره د شپې بیرته کشتی ته راځی او کله کله دکشتی نه بهریو ځای کې هم پنځه شپې ورځې تیره وی خو په کشتی کې مقیم پاتې کیږی نو آیا په دی صورت کې په اهل اخیبه کې په داخلیدلو سره پوره لمونځ وکړی او که قصر؟ د مالابد عبارت

نه معلومیږی چه پوره لمونځ به کوی (او کوم چه همیشه په تللو کې پاتې کیږی او په کوم ځای کې اقامت نه کوی مگر پنځه لس ورځې نود غوځلو کونه حکم دی چه همیشه د اقامت لمونځ وکړی قصر دی نه کوی، هو! کله چه یو وخت په یو ځل د ۴۸ کوسی تللو اراده وکړی نودغه وخت دی قصر کوی، خو په اهل اخیبه اومقیم فی السفینه کې دومره فرق دی چه داخیبه اوسیدونکې لکه دکوچیان، شپانه وغیره همیشه په پیایان کې د آبادی نه لرې پاتې کیږی، اومقیم فی السفینه کله کله د نزدی موضع سره متصل او کله کله په فاصله دیوه میل او کله کله دوه دری میله وعلی هدا نویه دی کې هغه واعظ اونو کړ د هغه آیا قصر وکوی یا پوره؟ عالمگیری کښی د متاخرینو په دی مسئلې کې اختلاف بیان کړی دی؟

جواب: قصر به کوی، فی الدر المختار فی قصر الی قوله اونوی فی لکن فی غیر صالح کجراخ وی رد مختار قال فی المجتبى او الملاح مسافر الاعتدال حسن وسفینته ایضاً لیست وطن اه بحر ظاهره ولو کان ماله واهله معه فیها ثم رایته صریحاً فی المعراج، اوددی لپاره چه د اهل بحر حکم د اهل اخیبه په شان ندی لهذا په عالمگیری کې چه د اهل اخیبه په باب کې کوم اختلاف منقول دی دلته ددی سره هیڅ تعلق نشته ۱۳۰ ذی القعدہ ۱۳۲۵ هـ

سوال: (۵۰۶) حضرت والا ستاسود ۱۳۳۵ کال د جمادی الاول د میاشتی نشر شوی فتوی په رساله الامداد کې دا حق له نظره تیره شوه تاسو چه کوم ځواب لیکلی دی دهغه متعلق دا حق په ذهن کې خوشبهي پیدا شوی دی امیددی چه تاسو تشفی فرمایلو سره ممنون وفرمایې تاسو تحریر فرمایلی دی چه دخواب خلاصه داشوه چه په کشتی او جهاز کې د اقامت نیت معتبر ندی ترخوچه دهغې داودریدلو ځای دخواب خلاصه د آبادی د ځای سره متصل نه وی، داخوتاسی هم تسلیموی چه په کشتی او جهاز کې د اقامت نیت معتبر ندی لکن کله چه کشتی د آبادی سره متصله ولاړه وی نو د اقامت نیت درست فرمایې اوس عرض دادی چه تاسو دغه حکم دکوم ځای نه اخیستی دی؟ (۱) که تاسو بې په فناء مصر باندې کړی توقیاس مع الفارق معلومیږی ځکه چه فناء دمصدر د اقامت ځای دی لهذا هغه دمصر سره ملحق کولی شی لکن هله چه په کشتی او جهاز کې د اقامت صلاحیت پیدا شوه (۲) که تاسو دکومو فقهاو تصریح په دی باره کې لیدلی وی نود هغې نه مو مطلع فرمایې ترخود تشویش دفع وشي (۳) تاسو چه پدې خقله کوم فقهیه عبارتونه تحریر فرمایلی دی دهغونه خودانه مستنبط کیږی چه کله کشتی د آبادی سره متصل وی نود اقامت نیت درست دی، دهغونه یوازی دا ثابتیږی چه کله کناره د آبادی

سلسله دهغه پورې متصل چلیگی دمصر په فناء کې داخل دی، لکن ددینه دانه ثابتیگی چه سیند هم په فناء مصر کې داخل دی (۴) کله چه دمصر او فناء مصر په مینځ کې کوم باغ یا لوی میدان یا څنګل حایل وی دغه وخت دهغه دمصر دحکم نه خارجیگی نوجهاز او کشتی چه په سیند کې لنگر اچولی وی په هغی کې دغه تبعیت دمصر څنګه کولوسره اقامت درست کیدلی شی، په داسې حال کې فناء د مصر او باغ، میدان، څنګل په مینځ کې په قطع دمسافت کې کوم څیز مانع نده او د جهاز اووچی په مینځ کې داوبو برخه دتګ راتګ مانع دی او بغير دجمله او علاج نه عبور عاده ممکن ندی (۵) کله چه دا کلیه قاعده ده چه بحر او کشتی داقامت محل ندی نو تر څو چه ددې خلاف د فقهاؤ کوم تصریح میلانوشی نودهغه خلاف حکم ورکول څنګه درست کیدلی شی؟ (۶) تاسو چه دعتابیه په حواله د عالمگیری نه کوم عبارت نقل کړی دهغه دهغه سړی په حق کې دی چه دخپل اصلی وطن نه سفر کوی ظاهره ده چه دکشتی دراگر خیدونه وروسته هغه خپل اصلی وطن ته رسیدلی دی نودهغه اقامت د اصلی وطن په سبب دی فقط فی الحقیقه دلته دهغو خلکو متعلق بحث دی چه دلری مسافری نه دلته راتلوسره کار کوی چه تر تنه د سیند سره متصل کوم کلی یا آبادی کې مقیم نه وی دهغو خلکو متعلق بحث ندی چه کوم مصر یا کلی کې دمقیم کیدلونه وروسته په جهاز کې ملازم وی ځکه چه دهغه د اقامت صحت د وطن اصلی یا د وطن اقامت په وجهی سره دی دکوم چه تفصیل په فتوی کې چه دهغه سره مسلک دی موجوده دی (۷) سیند دمصر په فناء کې داخل دی که ندی (۸) دبحر الرائق دغه عبارت نه (لانیه الاقامة لاتصح فی غیرهما فلا تصح فی مفازة ولاجزیره ولابحرو ولاسفینه اه) معلومیگی چه سمندراو کشتی د اقامت محل ندی د شامی وغیره په عبارت کې هم بحر په سفینه باندې عطف کولی شی دکوم نه چه دامستنبطیږی چه اگر که کشتی په کناری باندې متصل ولاړه وی خو هم په هغی کې اقامت درست ندی، په بحر باندې دسفینی عطف په دی دلالت کوی چه دواړونه دوه څیزونه مراد دي، ځکه چه په بحر کې بغير دکشتی د اقامت کوم صورت نشته نو په هغی باندې د سفینی عطف کول په دی امر دلالت کوی دسفینی نه به دامرادوی چه هر کله هغه په کناری باندې دآبادی سه متصل ولاړه وی نو هم په هغی کې اقامت درست ندی، دحقیقت نه مجاز طرف ته رجوع کول بدون دصارفه قرینی صحیح نده، خلاصه دفقهاؤ دتصریحاتونه مترشح کیږی چه بحر او سفینه د اقامت محل ندی، نو ددې خلاف حکم ورکولو لپاره دصریح دلیل ضرورت دی اوس لاس ته لوی عرض دی چه ددغو شبهو ددفع کولو په طرف توجه مبذول وفرمایې دجناب هغه فتوی چه په

س ۱۳۳۴ هـ جمادی الاول په میاشت کې په الامداد رساله کې درج ده دلسته راوړلونه وړاندې مادافتنوی لیکلی وه که ددینه وړاندې ستا فتوی میلانوشوی وی نویغیرد تحریر د خواب نه محض شبهات به می ستا سوخدمت ته درلیگی و اوس عرض دی چه د نوازش له لازمی خواب تحریر فرمایلو سره تسکین وفرمائی؟

جواب: دجامع الفضائل دامت افاداتهم په خدمت کې السلام علیکم ورحمة الله خط د د مسئلې دتحقیق سره راوړسیدو ددې خیر خواهی نه ممنون شوم ځکه چه احقر په هغه وخت کې په یوسف کې وڅه وخت په هغه کې اوڅه وخت دبیرته راتلونو وروسته دانتظار په فرصت کې تیر شو کله چه توقع دفرصت پاتې نه و خپل یوه عزیز ته می یوازی دتاسو فتوی ورکړه په کومی کې چه خمافتوی ذکر وه تر څو خالی الذهن کیدلوسره هغه وینی هغه وینی هغه خپله راپې بې ولیکله چه دملاحظی لپاره رالیگل شوی دی ددینه وروسته کله چه ماستاخط ورکړه په کوم کې چه خماریه مذکوره وه دکوم نه چه وروسته نوموړی عزیز څه اندازه تفصیل وکړ دغه خواب خماد خواب مویددې بلکه په دی کې دومره زیادت دی چه ماکوم داتصال آبادی شرط لگولی وپه هغه کې هغه هم نشته، ددې په خاطر چه خمایه نزد دغه خواب صحیح دی نوماد دغه اشراف نه رجوع کړی ده والله اعلم ۲۷ رجب س ۱۳۴۲ هـ

تنبیه: پورتنی مذکور لیک سره دمولوی صاحب خط او خواب دموصوف عزیز داتول په امداد الاحکام مسئله مرقومه ۱۱ رجب س ۱۳۴۲ هـ او مسئله مرقومه ۱۴ رجب س ۱۳۴۲ هـ کې مذکور دی ترجیع خامس ص ۱۳۹

په قصر او اتمام کې داجیر دتبعیت تحقیق

سوال: (۵۰۷) په کوم ځای کې چه زید وعظ کوی هغی ته نزدی مثلاً لس دولس کوسه شاوخوا خلک په ملاخانو کې نوکرگرځوی اوددغو علاقو قریب په پنځلس شل کوسه کې دکال دورځی پورې سیاحی کوی په پورتنی مذکور صورت سره دهغه دلمانځه حکم تابع دقریب د صاحب السفینه به وی یا به هغه د همیش لپاره کامل لمونځ کوی او په دی کې داهم دی چه کوم وخت هغه خلک نوکری پریخودوسره مکان ته روان شی نو هیڅوک دهغه مانع ندی؟

جواب: داجیر دتبعیت دوه شرطونو باندې مشروط دی یوداچه دهغه خروج دخپل وطن نه دقصر مسافت په نیت سره وی، دوهمه داچه هغه په میاشتی یا کلیزه تنخواه باندې نوکر وی صرح به فی ردالمحتار عن التاتارخانیة نودهغو ملاخانو حکم دداسې قاعدی نه راویستل

کبری . ددی لپاره چه په سوال کې دواړه کارونه مبهم دی لهذا ځواب مجمل کیدلی شي ۱۲ ډیفنده - ۱۳۲۵ هـ امداد ص ۹۵ ج ۱

دامام سره د صلاة فاسده د اعادې په وخت د قصر لزوم

سوال: (۵۰۸) مقتدی مسافردی امام مقیم دی مقتدی گمان وکړ چه مونږ به د دور کعتونه وروسته سلام وگرځوو نو داسې ئی وکړل وروسته دامام ددې خبرې نه په انکار کولو سره هغه څلور رکعت کړی دی د معلومولو لپاره دا خبره ده چه دغه مقتدی لپاره فقط دوه رکعت دواړه کول ویا دامام پسی اقتداء کولو سره د تمام نه کولو سره څلور رکعت کول درست دی فقط؟

جواب: فی الدر المختار و اما اقتداء المسافر بالمقیم فیصح فی الوقت و یتیم لابعده فیما یتغیرو فی رد المختار تحت قوله فیصح فی الوقت و تم ای سواء بقی الوقت او خرج قبل اتمامها لغير فرضه بالنسبة لاتصال المغير بالسبب وهو الوقت ولو افسده صلی رکعتین لزوال المیزاة جلد اول ص ۸۲۸، ددې روایت نه دوه امره معلوم شول یو دا چه مسافرت د مقیم امام سره لمونځ پوره کول پکارؤ دوهم دا چه کله هغه لمونځ فاسد شونود یوازې کولوپه وخت قصر کول پکار دی فقط والله اعلم ۱۵ جمادی الاول ۱۳۲۷ هـ، تنه اولی ص ۱۶

ایا غورت ته دندای نه وروسته په وطن اصلی (میکه کې) قصر کول به وی؟

سوال: (۵۰۹) هنده دخپل مولوده وطن نه په سلوکوسونوبل ځای ته تللی ده په واده کله چه د خسرگنی نه خپل اصلی وطن مولوده ته د څلورو پنځو ورځو کې اتفاقار اشی نولمونځ به قصر کوی که پوره؟

جواب: فی الدر المختار الوطن الاصلی یطل بمنله و فی رد المختار فلو کان له ابوان بیلدغیر مولوده وهو بالغ ولم یتاهل به فلیس ذلک وطناله الا اذا عزم علی القراریه وترک الوطن الذی کان له قبله شرح المنیة ج ۱ ص ۸۲، ددې روایت نه څرگنده شوه چه دغه ښځه به په مسئوله صورت کې قصر کوی فقط ۷ رجب ۱۲۷ هـ، تنه اولی ص ۱۷

په څنگل کې اوسیدونکو لپار د قصر یا تمام حکم

سوال: (۵۱۰) کوم خلک چه همیشه د څنگل اوسیدونکي دی د داسې قوم چه لپاره دخپلې قافلی سره کلی په کلی چالاکې کوی په کوم ځای کې چه مزدوری میلاوشی هلته میشته کیگی گنی شپه تیروی اوځی داسې خلک مسافردی اوکنه؟

جواب: دا خلک مقیم دی، البته که داسې کوم ځای ته ورسیدگی چه وروسته یو دم ددغه ځای نیت وکړی چه ددې ځای نه د قصر په مسافې باندې وی نو مسافریه وی هکذا فی الدر المختار و رد المحتار، ۱۸ رمضان ۱۳۲۷ هـ، تنه اولی ص ۱۹

د جهازه ملازمینو لپاره د قصر یا تمام حکم

سوال: (۵۱۱) کوم خلک چه په واره جهاز کې نوکری کوی او دهغه همیشنی کار همدادی په هغو کې بعضی داسې دی چه په هفتو کې راځی او بعضی داسې دی چه په میاشتو کې بیرته راځی او ځینې داسې چه په کلونو کې بیرته راځی په دی کې بعضی کشتی خوداسې دی چه په مستقیم ډول دیوه ملک نه بل ملک ته روانیگی او بعضی داسې دی چه ملک په ملک ښاریه ښاراد میانونه کوزول، پورته کول اوما مال اخستل ورکوی، او کله پوره هغه اوکله د دینه کم زیات ودریگی اودا خبره ښکاره دی چه دغه خلک اختیار نه لری، ترڅو چه دکشتی د مال کپتان یاد هغه قائم مقام ولاړوی دغه وخت پورې به دی هم ولاړوی کله چه هغه روان شی دی هم روانیگی آیادغه خلک مسافردی که مقیم که مسافردی نو خپل لمونځ قصر کړی او روژه افطار کړی کنه؟ فقط.

جواب: جهازه د کوریعی د وطن په حکم کې خوندي نودهغه حکم څه جدا ندی کوم چه د نورو مسافرو دی همغه دده دی یعنی دغه خلک کله چه دخپل اصلی وطن یا اقامت وطن نه (یعنی هغه ځای نه چه د پنځلس ورځو د اقامت قصدوی، روانیگی دروانیدلوپه وخت کتل پکار دی چه دخومره مسافې د قطع کولو کلکه اراده ئی کړی ده که په اندازه ددری ورځو مسافې (یعنی په سیند کې اعتدال په حالت کې کشتی دری ورځو کې چه خومره ځی) اراده وی نو قصر په کوی او که ددې نه کم وی نوته به کوی، هکذا فی کتب الفقه، والله اعلم ۹ محرم ۱۳۲۸ هـ، تنه اولی ص ۲۹

سوال: (۵۱۲) څمونږ سره په مولمین ښار کې ډیرولرو ملکونونه خلک راځی او کمائی کولو سره ځی اوس دهغوی په کسب کې فرق دی څوک دوچی کار کوی لکه بزازی، آهنگری، خیاطی وغیره اوڅه داوبو کار کونکې دی، لکه چه ددهلی ښار په مشرق طرف د جمناسیند بهیږی همغه

شان خمونې د ښار مولمين چپ طرف ته وسيند بېړۍ چه کرار کرار سمندر سره ځان يو ځای کوي ، دکوم په سبب چه دنورو ملکونو نه اونورو ښارونو نه خمونې ځای ته جهاز ، کشتی وغيره د سودا گری راتگ کوي ، يعنی څه په داسې جهاز کې نوکری کوي چه د لری لری ښارونو نه تجارتی شيان اخستلو سره راتگ کوي اوڅه په وړو وړو کشتیو کې کار کوي چه ديوه څنگ نه بل څنگ ته خلک راوړي ياديوې يادوورځو لازمی باندې د مال اخستلو راتگ کوي ، د شپې په وخت هميشه بېړۍ لنگراچوی اوپه بېړۍ کې ويده کيځي ، او بعضی خوداسې دی چه کومی وړی وړی کشتی د لویو لویو جهازونو نه روانيځي کومی چه د سيند په مينځ کې لنگراچونکي وی د مال راويستلو سره په کشتیو کې په اخستل کولو سره په کنارو باندې ئی راوړي او بعضی کشتی والاددي کناری خلک هغه څنډی ته وړي ، او بعضی کشتی والاددوه دری ورځو لازمی کې هم په کرایه اخستلو سره ځی بيا دهغه ځای نه په ښار کې روان راځي اود ټولو بېړيو والو او کشتیو والو لپاره خپلې خپلې کشتی د لنگر اچولو لپاره يو يو ځای مقرر دی هملته راتلو سره د شپې په لنگر کولو دغی کشتی يا جهاز کې اوسيځي دهغوی لپاره اصلی وطن اود اقامت وطن همدای دغه خلک داسې څه ورځی سفر کولو سره څه کمائی کوي بيا خپلو خپلو ملکونو ته روانيځي ، د ښار نه ياد څنډونه راتگ کوي د ښار يا څنگ سره د هغوی څه سراوکار نه وی هودکوم څيز د اخستلو ياد کومی کرایي د ليدلو لپاره په کنار ويا ښار کې راتگ کوي گنی هميشه دهغه اوسيدلو او رنځ گاللو ځای کشتی يا جهاز دی دغو خلکو مسافرويل کيځي او که مقيم ؟ ددې ځای علماء په دی مسئلې کې دوه فريقه شوی دی اول فريق داوانی چه دی خلکو ته تر هغه وخته چه خپل ملک ئی پريخودی وی (او اوسيځي) په کشتی يا جهاز کې مسافرويل کيځي اود سفر حکمونه ورباندې جاری کيځي ، ځکه چه دهغوی نيت ته هيڅ اعتبار نشته کشتی يا جهاز د اقامت صلاحيت نشی درلودلی ، اوپه کوم ځای چه لنگراچونکي وی هغه هم د اقامت دنيت کولو لپاره کوم لائق ځای ندی ، او که دمولمين ښار کې د اقامت نيت وکړی هغه هم نشی کيدلی ، ځکه هغه ښار کې يعنی په څنډه باندې خشکې کې هم نه پاتی کيځي هميش په سيند کې اوسيځي دهغه دغه نيت به څنگه صحيح شی ، نو دغه خلک دهميش لپاره مسافردی مقيم کيدلی نه شی . اودوهم فريق داوانی چه داخلک هرکله نيت د اقامت وکړی نو صحيح دی هرکله چه هغوی په مولمين ښار کې دکال دوه کالو د اوسيدلو نيت وکړی اود همدې ښار پته په خط او کتابت کې کيدلی شی او هغه سيند چه په هغه کې هغه خلک کشتی چلوی د ښار لاندې دی ، هرکله چه دغه خلک د ښار تږدی سيند ته قريب لنگراچونکي

پاتې کيځي گواکې په ښار کې پاتې کيځي ، گواکې دهغو د اقامت وطن دمولمين ښاردی دکومی پتی نه دهغو خط او کتابت کيدلی شی نو دهغوی د اقامت نيت صحيح دی اگر که دغه خلک په جهاز يا کشتی کې اکثره وخت اوسيځي دغه خلک مقيم دی ، تر هغه وخته پورې چه ملک ته دراتلو اراده ونه کړی فقط اوس اميد دي چه حضور دغه مسئله دغه دليلونو سره فيصله فرمايلو سره سرفراز و فرمائی ؟

مسئله ۲: فی الدر المختار او بنوی اقامة نصف شهر بموضع واحد صالح لمان مصر او قرية اوصحراء دارناوهومن اهل الاخيه فيقصران نوی الاقامة فی اقل منه ای من نصف شهر او نوی فيه لکن فی غیر صالح کبحر وجزيرة آخ وفي رد اختار قوله کبحر قال فی المجمع والملاح مسافر الا عند الحسن وسنة ايضا لیست بوطن اه بحر و ظاهره ولو کان ماله واهله معه فيهم رايته صریحاً فی المعراج ج ۱ ص ۸۳۳ وفي الدر المختار بخلاف اهل الاخيه کعرب . وترکمان نو وهما لما تصح فی الاصح وبه یقی اذا کان عندهم من الماء والکلاء ما یکفیههم مدقالات الاقامة اصل وفي رد اختار قوله کعرب المناسب قول غیره کاعراب لما فی المغرب هم الذین استوطنوا المدن والقری العربیة والاعراب اهل البدو وفيه قوله لان الاقامة اصل علة لقوله فانما تصح ای نيتهم الاقامة قال فی البحر و ظاهر البدائع ان اهل الاخيه لا يحتاجون الی نية الاقامة فانه جعل المفاوزهم کالامصار والقرای کاهلها آخ ، فی العالمگیریة الصحيح ما ذکرانه يعتبر بمجاورة عمران المصر لا غیر الا اذا کان ثم قرية او قری متصلة بريض المصر فحينئذ تعتبر بمجاورة القری بخلاف القرية التي تكون متصلة بفناء المصر فانه یقصر الصلوة وان لم یجاوز تلك القرية کذا فی المحيط ج ۱ ص ۸۹ وفيها ولا یبصر مقيماً بنية الاقامة فيها (ای فی السفينة) وكذلك صاحب السفينة والملاح الا ان یكون السفينة بقرب من بلدته او قریته فح یكون مقيماً باقامته الاصلية کذا فی المحيط وفيها عن العناية ولو کان مسافراً و شرع فی الصلوة فی السفينة خارج المصر فحجرت السفينة حتی دخل المصر فیم اربعاً کذا فی التارخانية ج ۱ ص ۹۲ ، ددغور وایتونونه لاتدي امور مستفاد شول : (۱) چيله کشتی يا جهاز موضع صالح للاقامة نده اگر که څه مال او اهل ورسره وی نو هغه کې د اقامت په نيت کولو سره مقيم نه کيځي که ددينه وړاندې په هغه باندې شرعاً مسافرو صف صادقيری نو هغه مسافر پاتې کيږی ، او که اوس هم شرعاً مسافرنه شو ، نو په اقامت اصلیه سره به هغه مقيم گرځی نه په اقامت فی السفينه سره (۲) البته کومه کشتی يا جهاز کې لنگراچونکي وی هغه

خنده که کوم بنار یا کلی سره متصل وی یعنی د بنار سره دهغه خای پورې دآبادی سلسله متصلار وانه وی په مینځ کې پالیز یا باغ یا کوم لوی میدان او څنگل حائل نه وی نو هغه خنده به هم دمصریه حکم کې وی په دی صورت کې هلته به د اقامت نیت معتبر وگرځول شی، کما فی المصر والقرية او که په دی شان متصل نه وی نو هغه به دمصریه حکم کې نه وی او هلته به د اقامت نیت معتبر نه وی، کما فی رد المحتار: اراد بالعمارة ما يشتمل بیوت الاخیه لان العمارة موضعها قال فی الامداد فی شرط مفارقتها ولو متفرقة وفيه بشرط مفارقة ما كان من لوازم موضع الإقامة کریض المصر وهو محول المدينة من بیوت ومساکن فانه فی حکم المصر وکذا القرى المتصلة بالریض فی الصحیح بخلاف البساتین ولومتصلة بالبناء لانها ليست من البلدة ولوسکناها اهل البلدة فی جمیع السنة وبعضها ولا يعتبر سکنی الحفظه والا کره اتفاقا، امداد ج ۱ ص ۸۱، ۳، دهمدی روایتونونه دقائلین بکونهما محلاصالا للاقامة دلائلو خواب هم راووت چه محض د بنار لاندې یا تعلق کې کیدل دهغه لپاره کافی ندی تر هغه وخته پورې چه دآبادی اتصال نه وی او شاید کوم اهل اخیه د حالت سره په دی استدلال وکولی شی نو د اهل اخیه حقیقت مذکوره فی الروایات السابقه د معلوم والی نه بعد دهغه استدلال هم صحیح پاتې نشو ځکه چه د اهل اخیه خو هېڅ کور نه وی پخلاف دهغوی، د خواب خلاصه دا شوه چه په کشتی او جهاز کې به د اقامت نیت معتبر نه وی تر هغه وخته چه دهغې دودریدلو موقع دآبادی سره متصل نه وی ؟

۸ ربیع الاول ۱۳۳۴ هـ (نیمه رابعه ص ۱۲)

ترخوچه کوم بل خای وطن اصلی ونه څرځوی اولنی وطن به اصلی وطن پاتې وی

سوال: (۵۱۳) یوه نوی مسلمان به څخه ده خپل هندو میړه نی پرېخودواو مسلماننه شوه کور یا رانديوال ټول نی پرېخودی دی خپل اصلی وطن دهغوی یوهم قائمه نه کړدغه ورځ کله پنځلس ورځی ددې وروآخو رسود کولوسره گذاره کوی ډیر وحج هم ته کړی هغوی معلومات غواړی چه هر کله ځما کوم اصلی وطن نشته نوزه به همیشه قصر لمونځ کوم اود اقامت په وطن کې به زه پوره لمونځ ادا، کوم څنگه ارشاد دي ؟

جواب: فی الدر المختار الوطن اصلی یبطل بمثل لا غیر ددې روایت نه معلومه شوه چه هر کله پورې هغه کوم خای خپل اصلی وطن جوړنکړی دغه وخته پورې دغه اصلی وطن به سابقه وطن پاتې وی نو هلته به رسیدو اتمام واجب دی اود هغه خای نه رواییریه وخت کتل کیږی

چه دخو مره لری په نیت روان شوی دی که ددری منزلویه نیت سره روان شوی قصر به کوی کنه نو اتمام ۱۸۰ شوال ۱۳۲۹ هـ (نیمه اولی ص ۳۹)

سوال: (۵۱۴) یوسری چه دسکونت خای نی زادبوم وطن اصلی کې دی دهغه اوله ښځه اونور عزیزان او خپلوان نی ټول هملته دی په بل ښار کې نی یوازی ددوهمی ښځې د قیام اوسکونت لپاره خای جوړکړی دخوکلونود اوسیدونه وروسته دناموافقت دآب وهواو په مرضونیه مبتلا کیدلویه خاطر دزوجه ثانیه وطن زادبوم ته دیوتللو ضرورت پیدا شواو هغه ددوهم ښار خای نی قفل کې تراوسه پورې بعضی اسباب دکور هملته دی اوتراوسه پورې دزوجه ثانیه بیاراتگ بل ښار ته مشکوک دی پداسې حالت کې که هغه سری یودوه ورځو لپاره دخه ضرورت لپاره یاد خای دخارانې په خیال ددې ښار مسافت وهلو سره راشی نویه هغه به قصر کول وی او که څلور رکعت په پوره فرض ادا، کول به وی ؟ په دی مسئلې کې چه کوم قول محقق اومفتی به د مذهب حنفی وی مع نقل عبارت معتبره تحریر وفرمائی: بینوا ایها العلماء الکرام احسن الله جزاکم يوم القيام ؟

جواب: فی رد المحتار قال فی النهرو لوقبل اهله ومتاعه ولودورق البلدا تبقى وطناله وقيل تبقى کذا فی الاخط اه ج ۱ ص ۸۲۹، ددینه معلومه شوه چه په مذکوره صورت کې دوه قوله دی اودغه دواړه قوله نی په فتح القدیر او بحر الرائق کې هم نقل کړی دی او په بحر کې نی ددواړو قولونو دلیلونه هم نقل کړی دی او په فتح القدیر کې نی ددواړو قولونو د تطبیق په طرف اشاره کړی دی او ځمپه نژد همدا تطبیق مختار دی، لکه چه په دی صورت کې نی دامام محمد دا قول هذه حالی وانا اری القصران نوی ترک وطنه نقل کولوسره لیکلی دی الان ابایوسف کان یتیم بهالکنه یحمل علی انه لم ینوترک وطنه آه دتطبیق خلاصه دا شوه چه که اراده بیا په دی بل ښار کې دوطن په طور داوسیدلونه وی په هغه ترتیب چه مخکې اوسیده دغه وخت خونه پاتې کیږی هلته به په تللو سره قصر کوی کله چه دسفر دمسافې په وهلو سره راشی، او که اوس هم په هغه ترتیب سره د اوسیدو اراده ده نو هغه هم وطن ته راغی نوددغه سری به دوه وطنه شی ۷ محرم ۱۳۳۳ هـ (نیمه ثالثه ص ۱۵)

دلما نشه حکم په هغی سفینه کې چه ترلی وی او ثابته نه وی

سوال: (۵۱۵) دصلوة فی السفینه په حقله دفقه او دبعض اقوالونه معلومیگی چه په مربوطه غیر مستقره کې لمونځ دخروج دامکان پشروط ناجائز دی اود بعضونه جواز معلومیگی بعضی وختونه په ځنډوباندې مکان هم موجود ېگی اوپه بعضو ځایونو کې آبادی نه وی نو دگرمی دسختی یا ځینې ځایو ټوکې ختی وی نو دوتلو امکان خووی خو په تکلیف اوتکلفه سره نو د امکان نه څه مرادواختل شی ، او بعض اهل علم اکثرأ په مربوطه کې په لمونځ کولو باندې لیدل شوی دی غالبادهغوی عمل به دهدایه وغیره په روایت باندې وی په دی کې فصل قول کوم یودی ؟ اودامکان حدترڅه پورې دی ، که کومه مربوطه سفینه مستقره علی الارض کې په ولاړی لمونځ اداء شوی وی یائی اوس کوی نو دهغه لمونځ بالکل ناجائز داعادی قابل دی اوکنه ؟

جواب: په اختلافاتو کې فیصل قول څوک لیکي دهمدی په خاطر دومره پوهیدل پکار دی چه جواز اوسع وارفق دی او منع احوط دی ، که څوک په احوط باندې عمل وکړی نو په اعاده کې څه لگ احتیاط بهتر دی په کثیر کې تکلیف مالایطاق دی اوامکان دتعدریه مقابل کې دی اوتفسیر ته هم شامل دی ۲۳ ذی القعدة ۱۳۳۱ هـ رتبه ثانیه ص ۹۷

په ریل وغیره کې سجده دځای دنه میندلو په وخت کې په اشاری سره دسجده حکم

سوال: (۵۱۶) په تختی باندې دخلکود کثرت په وجه ځای نشته په دوهمه پوری باندې سجده کیدلی مثلاً هغه خلک دوه ډلی دی په وینا سره به ځای ورکړی اوکنه نوپه داسې صورت کې څه کول پکار دی ، یعنی دهغوی نه درخواست کول وشي اوکه ونه شی که ونه غوښت شي یادغوښتنی سره سره هغه خلک ځای ورنکړی یاد هغی امکان لاته وی نولمونځ په اشاری سره وکولی شي اوکه څنگه ؟

په دی مسئلې کې دفقهه داقوالونه دامعلومېې چه په دغه وخت دی لمونځ په اشاری سره وکړی مگر بیادهغه اعاده لازم ده په بحر الرایق کې دی فی الخلاصة وفتاوی قاضی خان وغیرهما الاسیر فی بدالعدواذا منع الکافر عن الوضوء والصلوة یتیم ویصلی یاایما ثم یعبد اذا اخرج الی قوله ، کالمحبوس لان طهارة التیم لم تظهر فی منع وجوب الاعادة ثم قال ، فعلم منه ان العذر ان کان من قبل الله تعالی لاتجب الاعادة وان کان من قبل العبد وجبت الاعادة (بحر ص ۱۴۹ ج ۱) په همدې ترتیب که په ریل کې ځای لگ وی نوپه ناسته دی لمونځ وکړی لکن وروسته دهغه اعاده لازمه نده محمد شفیع عفی عنه

ددرخواست دی وکولی شي اوچه کله شي ځای ورنکړنود تختی نه لاندې دی دلما نشه موقع راوباس ، که په کوم ترتیب ممکن نه وی بیا دی سجده اشاری سره وکړی ۱۸ محرم ۱۳۳۴ هـ (حوادث رابعه ص ۱۶)

په سفر کې د مسافې اعتبار نه دوقت اعتبار په سرعت دمرکب سره

سوال: (۵۱۷) څمونږ دځای نه دچاتگام ښار دویچې له لازی دری ورځی لازمه همداسې معمولی کشتی باندې تگ سره ددری ورځو لازمه ده دغودواړو صورتونو کې به قصر کوی لکن دلوگی کشتی دڅو کلونونه چلیگی په جهاز وغیره کې سوریډلوسره په اتو گنټهو کې رسېږی ، نوکه مونږ په جهاز کې سوریډلوسره چاتگام ته لاړ شویږه لازمه او هلته ښار ته په رسیدو قصر وکړی وکه نه ؟

جواب: هو قصر دوکولی ی مسافې ته اعتبار ده اگر که دسورلی په تیز والی سره هغه زر قطع ی لکه چه دریل په سفر کې همدا حکم ده ۲۰ صفر ۱۳۳۴ هـ حوادث رابعه ص ۲۳

دالتلو په وخت په هوائی جهاز کې دلما نشه دجواز تحقیق

سوال: (۵۱۸) کله چه هوائی جهاز په هوا کې وی ولاړوی اوکه روان په هغه کې فرض لمونځ جائز ده اوکنه ؟

جواب: فی ردالمحتار هو (ای السجود) لغة الخضوع قاموس وفسره فی المغرب بوضع الجبهة فی الارض ولی البحر وحقیقة السجود وضع بعض الوجه علی الارض الخ ج ۱ ص ۶۵ ولیه تحت قول الدر المختار وان لم یجد حجم الارض مانصه تفسیره ان الساجد لو بالغ لایستقل راسه ابلغ من ذلك فصح علی نفسه وحصى وحطة وشعر وسریر وعجلة ان كانت علی الارض لا علی ظهر حیوان کبساط مشدود بین اشجار الخ ، ج ۱ ص ۵۲۳ ، ددې روایتونونه معلومه شوه چه په سجده کې وضع وجبه یاوضع دوجه په ځمکه باندې شرط دی اوداهم معلومه شوه چه کوم شی مستقر علی الارض وی تبعادارض په حکم کې دی په دوه شرطونو یو وجدان دحجم بالتفسیر المذکور او دهمدی لپاره په بساط مشدود بین الاشجار باندې رواندی اودوهم داچه هغه څیز ساه لرونکې نه وی ځکه چه ساه لرونکې کې په سبب دتحرك بالازاده کیدلو یوقسم استقلال شته ، هغه دجماداتو په څیر تابع للارض ندی ، دهمدی لپاره په حیوان باندې بلاعذر جائز ندی او سریر او عجله وغیره کې ددواړو شرطونو سره تبعیت پیدا کیگی په هغو لمونځ جائز دی نودلته

خلور خیزونه را ووتل (۱) ارض (۲) عجله و غیره (۳) تزل شوی بساط (۴) مثله حیوان، په دری اولو جائز دی اویه ورستیو جائزندی الیعدرفی حیوان ددی تمهیدنه وروسته یو هیدل پکار دی چه داخو ظاهره دی چه هوائی جهاز خو ځمکه نده اود بساط مشدود بین الشجر په مثل هم نده په سبب دوجدان د تفاوت اوعدم وجدان د حجم، اوس دوه احتماله پاتی شول: یو داچه دعجلی په مثل وی او بل داچه د حیوان په شان وی اگرکه ظاهراً دعجلی په شان معلومیگی چه په واسطه دهغې هواچه مستقر علی الارض دی هغه هم مستقر علی الارض دی خود سوچ کولوسره معلومیگی چه نه په هوامستقره ده اونه دارض په هوا باندې مستقره ده لکه چه د هوامیلان الی المحيط ظاهر دی نو هغه په ځمکه باندې څنگه مستقر دی، او اتصال بیل خیزدی اود هوارقیقه ماده هم د جهاز د ثقل معادل نشی کیدلی، لکه چه که دهغې نه گیس ووخی نوقوراً به زمکه باندې راوغور ځیگی نو حقیقه هغه په ځمکه باندې غیر مستقر شوه، او حیوان چه حقیقه مستقر و څو حکماً مستقر نه و نو هر کله چه په هغه باندې بلا عذر لمونځ جائزندی توبه جهاز باندې به چه حقیقه غیر مستقر دی په څه ترتیب لمونځ جائزوی الیعدرفی معتبر فی الصلاة علی حیوان، دخواب حاصل داراوت چه دکومو عذرونو په سبب په خره او اویش و غیره باندې لمونځ جائز دی که همغه عذرونه پیداشی مثلاً په نزول کې دهلاکیدلو ډار و غیره وی یا په کوزیدو قادر نه وی، او دغه وروستی عذر د پیلوتانو لپاره دی کوم چه ددې په کوزولو یا ودرولو قادر دی متحقق نه شو، دغه وخت خو په هغه لمونځ جائز دی اود داسې عذرونونه بغیر جائزندی دفع داشتباه، دغه جهاز دبحری جهاز په شان ونه گنل شی ځکه چه هغه په واسطه داوبو مستقر علی الارض دی اود هغې استقرار په اوبو اود اوبو استقرار په ځمکه بالکل ظاهر دی

تنبیه: دغه خواب په قواعدوسره لیکل شوی دی د علماؤنه امید دی چه که دا خواب صحیح نه وی نو ددین نصیح لپاره دی احقر مجیب مطلع و فرمائی دپوهیدلونه وروسته به دخپل خواب نه په رجوع کولوسره داشاع کړم ۲۲ ذی القعدة ۳۴ هـ، حوادث اربعة ص ۷۴

سوال: (۵۱۹) دطیران یاوقوف دطیاری کې په طیاره کې په هوا کې سجده کول یا فرضی لمونځ ادا کول جائز دی اوکنه بینواتوجروا؟

جواب: والله اعلم بالصواب قال العلامة الفهستانی فی شرح مختصر الوقایة والسجود لغة هو الخضوع وشرعاً وضع الجبهة علی الارض و غیر هانتهی وفي البحر شرح الکون تحت قوله وکره باحدهما اوبکور عمامة من فصل اراد الدخول فی الصلوة فی انشاء مابسطه والاصل انه کما تجوز

السجدة علی الارض تجوز علی ماهو معنی الارض مما تجد جبهته حجمه وتستقر علیہ وتفسر وجدان الحجم ان الساجد لو بالغ لا يتسفل راسه ابلغ من ذلك انتهى وفي الوقاية فی اخر باب صفة الصلوة فان سجدة علی کور عمامة اوفاضل توبه اوشی یجد حجمه وتستقر علیہ الجبهة جازوان هم تستقر لايجوز انتهى، فالمرکب الهوائی ان کان مرکباً من اشياء صلبة بحيث تستقر علیہ الجبهة ولا يتسفل بالتسفل تجوز السجدة علیہ والظاهر انه ملحق بالدابة کالسفينة السائرة والموقوفة بالسطح الغير المستقرة علی الارض لانها ملحقه بالدابة کما يستفاد من رد المحتار قبیل سجدة التلاوة فالصلوة المكتوبة علی المركب الهوائی لا تجوز بدون العذر کما هو حکم الصلوة علی الدابة والسفينة السائرة وهل يلزم التوجه الی القبلة ههنا کما فی السفينة اولاً کما فی الدابة والظاهر انه يلزم لان المركب الهوائی بمنزلة البيت کالسفينة فان لم یکنه یمکنه یمکنه عن الصلوة الا اذا خاف فوت الوقت لما تقرر من ان قبل العاجز جهة قدرته، واما من حادثة الاولها ذکر فی کتاب من الكتب المعتمدة اما عینها و بذكر قاعدة كلية تشتملها، ۱۲ والله تعالى اعلم (ترجیع خامس ص ۹۲)

سوال: (۵۲۰) په دی زمانه کې چه هوائی جهازونه پیداشوی دی په هغو باندې په سفر کولو کې کرار کرار ترقی کیگی سوال دادی چه دغه سفر دبحری اوبری سفرونونه علاوه دریم قسم هوائی سفر گرځول پکار دی اوکه په بحری بری سفرونو په کوم قسم کې داخلول پکار دی په کوم ترتیب چه دریل د سفر حال دی، چه کوم سړی په پخیبله تگ سره دشیپو او ورځ مسافه دریل په ذریعه دوه دونیمو گینتهو کې طی کړی دی نو هغه ته دمسافر حکم ورکول کیگی توبه هوائی جهاز باندې سفر کولو کې په څومره مسافې باندې دقصر صلاة اعتبار وکړی یعنی ددری ورځو او شپو مسافه دهوائی جهاز په اعتبار سره اوکه په مینځ کې که سمندر کې لمونځ کوونود ببحری جهاز ددری شپو او ورځو مسافې لحاظ به کوی، یاوچه کې پراته وی نو ددری ورځو او شپو په څپونک مسافه په لحاظ به اعتبار کوو؟

جواب: دقواعدونه دامعلومیگی چه په دی کې به دمحازات اعتبار وی یعنی څومره چه دبرد سفر محازات وی په هوا کې همغه دبری سفر په حکم کې به وی او څومره هواچه دبحر محازات دی هغه دبحری سفر په حکم کې دی په شریعت کې ددې نظیر هم شته، چه دحج مواقیت دی، کوم خلک چه دمواقیتونه لری لری تیریگی چه دغه مواقیت دهغوی په لاره کې نه راځی

هفته دموافقت و محازاتونه اعتبار دی یعنی دغه دموافقت و محازات خایونه دهغوی لپاره دموافقتونه حکم کې دی. و الله اعلم ۲۲ محرم ۱۳۵۱ هـ. الثور باب رمضان میاشت ۱۳۵۱ هـ ص ۷.

دهوائی په هازیه سفر کې د قصر مسافه:

سوال: (۵۲۱) که څوک په هوائی جهاز کې سفرو کړی نو څومره مسافه کې د لمانځه قصر کول پکار دی؟

جواب: کله چه د سفر د احکام شرعيه متعلق موضوع وه دغه وخت سفر فی البر و البحر و الجبل واقع وه فی الهواء نه وه او حکمونه د واقعاتو تابع وی، د همدی په خاطر په شریعت کې دانصاً مسکوت عنه دی لکن په شریعت کې دهغه یونظیر و اوردې نویه هغه باندې په قیاس کولو سره دهغه حکم ورکول کیږي اود دې لپاره چه قیاس مظهر دی مثبت ندی دغه حکم ته هم حکم وارد فی الشرع ویل کیږي نظیر دادی چه په حج کې چه بیسماره موافقت دی په هغوی کې داهل نجد لپاره قرن مقرر فرمایل شوی هر کله چه د عمر ۱۰ څخه په زمانه کې کوفه او بصره فتح شوی وه نو د غوځلو عرض وکړ چه قرن څمونږ دلاری نه شاته دی او هلته تللو کې مشقت دی نو هغوی و فرمایلی چه ددې محازی مقام وگوری لکه چه بیاذات عرق مقرر شوه، رواه البخاری او اگر که په دی باب کې مرفوعه احادیث هم شته، مگر اول خومتکلم فیها دی دوهم ددې اجتهاد په وخت حضرت عمر ته دهغو اطلاع نه وه نو دومره خو ثابت شوه چه حضرت عمر په دی کې د اجتهاد نه کار اخستی دی، لکه چه د همدی جواز اجتهاد په بناء څمونږ فقیها و فرمایلی دی ومن کان فی بحر او بر لا یمربوا حرم المواقیت المذکورة فعليه ان یحرم اذا حاذی اخرها ویعرف بالاجتهاد فان لم یکن بحیث یحاذی فعلى مرحلتین من مکة فتح القدر نویه همدې ترتیب دلته ددې هوائی مسافې محاذی ته به گورو چه بحر دی که بریاجیل او ددغه محاذی مسافه د قصر ته به گورو او د همدی اعتبار په هوائی مسافه کې کولو سره دهغه موافق به حکم ورکولو احتیاطاً دی په دی کې نورو علماؤ ته هم رجوع وکولی ی. د ذی القعدة اومه ۱۳۳۵ هـ. حوادث خامس ص ۱۰.

د سفر په مینځ کې د سفر د قصد فسخ کولو حکم

سوال: (۵۲۲) محترمه ۱ دکورنه درو انیدوپه وخت کې دد اراده وه چه د قصر مسافه ده، لکن د کاند هله در اتلونه وروسته چه د قصر مسافه نده کورته دبیرته تللو اراده وشوه بیاتقرباً د شپږ ساعتونو نه وروسته اراده وشوه چه دهره ته به څم چه د کاند هلی نه هم د قصر مسافه ده ددې نه

دروسته دارادی دبیدلیدونه د عشاء لمونځ می پوره وکړ^۱ او په همدې وخت په سبب د عزم د دهره ظهري کې قصر وکړ اوس په دی کې څه حکم د شرع شریف دی؟

جواب: فی الدر المختار حق یدخل موضع مقامه ان سارمده السفر والایتم مجرد لیه العود لعدم استحکام السفرو و داختار قوله ان سارقید لقوله حق یدخل ای انما یدوم علی القصرانی الدخول ان سارمده ایام ج ۱ ص ۸۲۲، ددې روایت نه معلومه شوه چه سائل څه کړی ټیک دی ۱۲ ربع ۱۳۴۱ هـ. رتبه خامسه ص ۲۳۵.

د مستخدمانو په دوره کې قصر:

سوال: (۵۲۳) د کار کولو د دوری صورت داده چه پنځه سوه شپږ سوه کوسه علاقه کې دگشت کولوپه نیت سفر کولی شی لکن منزل عموماً په شپږ او کوسه مشرق یعنی په څوارلس پنځلس میله کې پروت دی کوی او بعضی مقاماتو باندې دوه دری ورځی قیام هم وی ټول سفر مسلسل سرته رسول کیږي یعنی اگر که مستخدم دگشت دپوره کولونه وروسته واپس کیږي روانیدل او خای ټول تجویز کیږي په دی صورت کې لمونځ قصر کولی شی او که پوره فقط؟

جواب: لمونځ قصر په کولی شی فقط ۱۵ شعبان ۱۳۲۱ هـ. امداد ص ۳۷ ج ۱.

سوال: (۵۲۴) سرکاری ملازم چه کومه دوره کوی هغوی ته د قصر لمونځ جائز دی او کته په غیر معروف طریق سره دخپل اساس موافق د کلیو دوره دوطن نه وطن پورې شپږ ډیرش کوسی یادری ورځی پوره مسافه وی او همداد هغه د سفر غایه ده یعنی د دائری په صورت کوم کې چه دوطن نه بغیر کوم ښار ته د سفر غایه نشی ویل کیدلی؟

جواب: ۱: په مسئوله صورت کې قصر درست ندی ۱۵ صفر ۱۳۲۵ هـ. امداد ص ۸۵ ج ۱.

سوال: (۵۲۵) د قصر لمانځه متعلق ماته داستفتاء ضرورت دی او حالت دادی چه خاملازم دگشت اور اتولونی دی زه حکماً مستقرباندې د لسو ورځونه زیات قیام نشم کولی د سفر په صورت کې داده چه هر کله دگشت لپاره د مستقر نه روانیږم کله دوه کله دری

^۱ دغه استفاء د ماسپینین د لمانځه نه وروسته په اورگاډی کې ورکړی وه ۱۲ منه.

^۲ په اوله طبع کې دی څامی کې د قدر درستی حکم مذکور وه د تصحیح الاختلاط په ۱۲ صفحه کې دی ته رجوع و فرمایله دهغې موافق دلته نقل کړای شوه او اضافه توضیح د امداد الفتاوی رتبه ثانیه ۱۳ صفحه کې مذکور وه کومه چه دهغې نه لاندې نقل کړای شوی ۱۲ محمد شفیع

کله څلور کله پنځه کله لس کوسو پورې سفر کولوسره د قیام موقع پیدا کیږي لکن په دی کې دننه دهودی اومسافې تعین نه وی، د ضرورت مطابق قیام او سفر کوم لکن کله چه دمستقرته روانیدل وی دتولی ضلع دگرځیدو اراده وی، په کوم کې چه لس یولس قصبی شاملی دی، اوتوله مسافه طولاً څلویښت میله ضرورده اوکه محیط راواخلستل شی نویقیناً دسپړ اویانه زیاته مسافه به وی، نویه دغوصورتونو کې خمالپاره به قصر لمونځ درست وی اویانه؟ ځکه چه په جمله دی یولسوقصبو کې یوه قصبه مستقر دی اویه لس قصبو اودهغویه مفصلاتی چوکیوباندې زه دگشت لپاره دوراندې شوی صدريه صورت دراتولونی اوگشت لپاره سفر کول ضروری دی؟

جواب: دقواعدونه دابوهی ته راځی چه په دی دوره کې چه مقام داسې دی چه هلته رسیدوسره زرمخکې تلل بیرته تلل دمستقرته گڼم یعنی هغه مقام چه هغه پورې تللوسره خودمستقرته وقتافوقتا وروسته لویږی اودهغه ځایه چه کله سفر کولی شی نودمستقرته قریب کیږی، دغه مقام ته متهداسفرویل کیږی اودمستقرته ددې مقام پورې مسافه دی وکتل شی که هغه مسافه دقصر باندې وی نوقصبه کولی شی هرکله چه نور شرائط دقصر هم پیدا شی اوکه هغه مسافه دقصر نه وه نوقصبه نه وی هرکله چه نور شرطونه داتمام هم پیدا شی مثلاً په لاندې دانه کې آب مستقره نقطه ده نوروته په رسیدوسره بیاداسره قرب شروع شونو، منتهی گڼل کیږی اویه هغه کې همغه پورتنی تفصیل جاری کیږی که (ب) دقصر په مسافې دی نویه هر حال به قصر وی اوکه (ب) دقصر په مسافې نه وی نویه دی کې به داتفصیل وی چه که په مستقر کې په حکم شرعیه سره دی اتمام کوی نویاددې محیط په سفر کې قصر نشی کولی اوکه په مستقر کې اتمام نشو کولی نویاد شام سفر کې به قصر وی، ددې لپاره نه چه دامسافه په قصر باندې ده بلکه په دی وجهی چه دغه سړی لامقیم شوی ندی، خمایاده راځی چه ماددې نه مخکې په بل ترتیب^۱ فتوی ورکړی ده، یعنی دمستقرته می وړاندې دیوه مقام دمسافې اعتبار کړی دی اوهغه می دسفر منتهی گرځولی ده ځکه چه ددینه وروسته خودمستقر قصد دی خو اوس دقواعدونه دغه مذکور علم اقرب معلومېږی لهدا ضروری ده چه دادنور وعلماؤ اویاد مدرسې دیویندسهارنپورنه هم تحقیق وفرمایلی شی اوخمادغه تحریر هم وړاندې کړی شی ۷ صفر ۱۳۳۱ هـ شتمه تالسه ص ۱۳

داجواب امداد الفتاوی مجتبیائی صفحه ۸۵ کې چاپ دے تاسو پدې جواب باورمه کوی ۱۲ مه

دقصر دمسافې دنه ارادی په صورت کې دمسافې په قطع کې عدم قصر:

سوال: (۵۲۶) زید دوطن نه دمظفرنګر عازم کیدوسره روان شو او اراده ئی ده چه دوه ورځو کې به بیرته راشی هلته په رسیدوسره ضرورت محسوس شو چه سهارنپورته راشی اودسهارنپورته بیرته میرته راشی دمیرته نه دمظفرنګر سفر شرعی ندی اونه دمظفرنګر نه سهارنپورته هودمیرته نه سهارنپورته سفردی نودسفردوه توتی علیحده او مستقل نیت سره دمظفرنګر نه دروانیدویه وخت سفر جوړېږی اوکنه؟ یعنی دسهارنپورته میرته ته دراتلویه وخت خودسفر حکم وی دمظفرنګر نه سهارنپور پورې به هم سفروی اوکنه؟

جواب: فی الدر المختار ومن طاف الدنیا بلا قصد لم یقصر و فی رد المختار قوله بلا قصد بان قصد بلده بینة وینهایومان فلما بلغها ید الی ان یدهب الی بلدة بینة وینهایومان وهلم جرا (ح) قال فی البحرو علی هذا قالوا امر خرج مع جيشه فی طلب العدو ولم یعلم این یدرکهم فانه يتم وان طالت المدة اوالمکث اما فی الرجوع فان كانت مدة سفر قصرا، ددې روایت نه معلومه شوه چه دغه سړی به دمظفرنګر نه سهارنپورته راتلو کې قصر ته کوی اودسهارنپورته میرته ته راتلو کې به قصر کوی فقط ۱۸ صفر ۱۳۲۵ هـ امداد ص ۸۵ ج ۱.

مسافری دمقتدی دمسبوقه رکعتونو داتمام طریقہ:

دامستله ددې جلد په ص ۳۱۹، ۴۲۸ باندې راځی (ترجیح ثانی ص ۱۹۱)

دسجدي دثوت کیدلو حکم:

سوال: (۵۲۷) که په لمانځه کې یوه سجده خطاشی نوڅه کول پکار دی؟

(۲) نارینه دخپلې ښځې دمړینې نه وروسته دهغې چهره کتلی شی اوکنه؟ (۳) اومعصوم ماشوم یعنی دنابالغ دجنایزې لمونځ یې وکړ او سلام یې ونه گرځاوه نوآیاد هغه لمونځ وشواوکنه؟

جواب: (۱) کله چه ورپه یاد شو همغه وخت دی ادا کړی بیاجه دکوم رکن نه دغی سجدي ته راغلی هملته دی ورشی اویه اخر کې دی سجده سهو کړی فی رد المختار عن شرح المیة لوترک سجدة من رکعة ثم تذکرها فیما بعدها من قیام اورکوع اوسجود فانه لقضیها ولا یقضى ماوقع قبل قضائها مما هو

بعد رکعتها من قيام اور کوع اوسجود من يلزمه سجود السهو فقط لكن اختلف لزوم قضاء ماذكرها فقضاها فيه ففي الهداية انه لايجب اعادة بل تستحب وفي الحاشية انه يعيد والا فسدت صلواته ومثله في الفتح والمصداق الهداية فقد جزم به في الكثر وغيره باب الاستخلاف وصرح في البحر بضعف ما في الحاشية هذاتهي، ملقنا، (۲) كتلى شي في الدر المختار ومنع زوجها من غسلها ومسها لامن النظر اليها على الاصح منه، اوقبرته كوزول چه كله مجازم نه وي دزوج لپاره درست دي، لانه مس من حائل، (۳) دغه مقيم به دامام دسلام نه وروسته ادريدلو سره اول دوه ركعتيه بلاقاته وکړي اوکه دغودوه رکعتونو کې سهوه وشي نوسجده سهوه هم واجب ده دقعدی نه وروسته بيادی دوه رکعتيه دسورت او فاتحي سره وکړي اوکه دغه دوه رکعتونو کې سهوه شي سجده سهوه به وکړي (۴) في الدر المختار صلوة الجنازة وركنه اثنيان التكيوات الاربع والقيام وسبها ثلثة التحميد والثناء والدعاء فيها، دمدکوره روايت نه معلومه شوه چه سلام گرځول فرض ندي لهذا لموزع وشو فقط والله اعلم ۱۷ شعبان ۱۳۲۱ هـ امداد جلد اول ۳۹

رساله نافع الاشارة الى مانفع الاستخاره

يعني ديوسري على الترتيب (د خوخطونو ځوابونه)

لمري خط سره دځوابه

سوال: (۵۲۸) دمعلى القاب جناب عالي شريف مولنا مولوى اشرف على صاحب خدمت ته دام ظلكم، السلام عليكم ورحمة الله وبركاته دلته ددي علاقې قريې يوځای دي چه هلته قيمتي شيان ميلاوېږي او په زرگونه انسانان تلاش کوي او هرکال يودوه قيمتي شان پيدا کيږي دباران په موسم کې دقيمتي کاني تلاش کولى شي اوډيرو خلکو ته لاس ته ورځي لهذا عرض دي چه اوه ورځې استخاري کولو سره که دزړه رجوع وي نو دکاني تلاش لپاره دغه ځای ته راتلل جائز دي اوکنه؟

جواب: که دزړه رجوع وي نوڅه اعتقاد به وي چه قيمتي کاني ضروري ملاوېږي.

تتمه سوال: اودقيمتي کانيو دلولو لپاره استخاره کول جائز دي او کنه؟

۱- همدا اضافه تصحيح الاختلاط ص ۸ څخه شوي ده ۱۲ مه

سوال: داستخاري غرض ستاسوپه اعتقاد کې څه دي؟

دوهم خط سره دځوابه:

سوال: (۵۲۹) دعاليجناب مولنا مولوى اشرف على صاحب په شريف خدمت کې دام ظلكم، السلام عليكم ورحمة الله وبركاته ستاسوعنايت نامه تر لاسه شوه کوم چه ملفوفه ده تاسولیکلي دي (که دزړه رغبت وي نوڅه اعتقاد به وي چه کاني ضروري ملاوېږي) جوابا عرض دي چه که دزړه رغبت وي چه اميد و ساتي نوچه خدای وغواړي کاني به تر لاسه کړي.

جواب: السلام عليكم يقيني اميد او که مشکوک

سوال تتمه: که کار پوره نه شونودغه وخت هم په قيامت کې به دهغه ثواب ضرور ميلاو شي دا اعتقاد دي؟

جواب: داستخاري ثواب چرته ليکل شوي يعنى داستخاري خصوصيت او په هغې کې ددعا کيدلو حيثيت کې کلام نشته.

درېم خط سره دځوابه:

سوال: (۵۳۰) دجناب عالي معلى القاب مولوى مولنا محمد اشرف على صاحب دام ظلكم په شريف خدمت کې السلام عليكم ورحمة الله وبركاته دتاسوعنايت پاڼه ملا وشوه چه ملفوفه ده تاسولیکلي دي که دزړه غوښتنه وي نويقيني اميد لري يا مشکوک جواباً عرض دي چه دداسې ډول مسئلې اعتقاد ساتل دخدای اورسول حکم دي ساتل به غواړم مطلع وفرمايې؟

جواب: ديقيني اميد کوم دليل نشته دثمرې مرتب کيدل مشکوک پاتې کيږي اود شک درجه کې هم داستخاري کوم دخل نشته بلکه داستخاري نه وړاندې چه څه قسم مشکوک وه همغه شان مشکوک پاتې کيږي.

سوال تتمه: تاسوڅما په دي ليکنې چه په استخاره کولو سره برکت وي، او په کار کې کاميابي وي، داليکلي دي (بالکل غلط دغه اعتقاد تاسي چرته ليکل ليدلى دي) جواباً عرض دي چه تاسوپه زيور بهشتي کې ليکلي دي چه نور کوم کار کوي نوهم دي بغير داستخاري نه کوي نوانشاء الله کله به هم په خپلو کړو پښيماني نه وي او کار به په کاميابيدو کې وي کنه نو پښيماني به نه وي؟

جواب: غلط بلکه ددی دعا به دغه برکت وی چه که کامیابی هم نه وی نودهغه لپاره به پشیمانی نه وی چه کامیابی نه کیدل خیر گنی . لکه چه اهل تفویض مسلک دی چه کوم حال مخی ته راشی هغه مصلحت گنی

سوال نمه: مالیکلی ویه استخاره کولوسره به قیامت کی به ضرور ثواب میلاوشی تاسویه دی جملی باندی لیکلی دی چه داستخاری ثواب چرته لیکلی شوی ، جواباً عرض دی تاسویه بهشتی زیور کی صفا لیکلی دی چه به حدیث شریف کی داستخاری دیر تر غیب راغلی دی نود کوم کار چه رسول الله ترغیب ورکری نودهغه کاریه کولوسره به قیامت کی ثواب میلاویری ، به دی باندی به پوچیدوسره مالیکلی دی چه به قیامت کی ضرور داستخاری ثواب میلاویری ،

جواب: دهمدی خه دلیل دی به حدیث کی ددوا کولولپاره هم ترغیب شته مگر به هفی کی هیخوک دثواب قائل نده وجه داده چه هغه دثواب لپاره موضوع نده بلکه دنیوی مصلحت لپاره موضوع ده به همدی ترتیب استخاره هم ددنیویه مصلحت لپاره موضوع ده او ثواب به هغه کی وی چه دنییه مصلحت لپاره موضوع وی باقی دنییت سره ثواب میلاویدل دایله خبره ده نویه اکل او شرب کی هم ثواب شته مگر ددی نه عبادت موجه ثواب جوړول ندی پکار

سوال نمه: داستخاری به باره کی زه تقریباً دیولسومیا شتونه استفسار کوم به مهربانی سره مطلع وفرمایه همیشه استخاره کولو سره معامله کول به دی اوکنه ؟

جواب: هوخه دی مگر به دی معامله کی داقیددی چه به دی کی دفعه اوضردوار و احتمال شته اوکوم چه عاده یا شرعی یا نافع وی یا یقیناً مضروی به هفی کی استخاره نشته ، لکه دکوم لمونخ کولو لپاره استخاره کول وی یادوار و وختونو کی دخوراک خوړلو لپاره استخاره کول وی یادغلا کولو لپاره استخاره کول وی یادکومی مریضی بنخې سره دنکاح کولو لپاره استخاره کول وی

سوال نمه: ددی لپاره چه به زړه کی داخري خط سره لگ اندیسنه شته تاسولیکلی دی چه دکامیابی کیدلو اعتقاد غلط دی اود ثواب ملاویدل به چرته لیکلی دی ، بی ادبی دی معاف وی اوس داسوال پاتی شوچه بیاد استخاری کولوخه ضرورت دی هرکله چه ثواب هم نه میلاویری او کامیابی هم نه وی ؟

جواب: استخاره یوه دعاده چه یا الله ، که دغه معامله خمالپاره خیروی نوخما زړه متوجه کری اوپه دی کی خمالپاره خیر وگرخوه اوکنه نوخما دزړه نه به اوپاسه اوچه کوم خمالپاره خیروی دهغه تجویز وکړه نوددینه وروسته که به دی طرف زړه متوجه وی نودهغه اختیار کولوته

ظناخیر گنل پکاری دی برابره خبره ده چه دکامیابی صورت وی اوکه دناکامی صورت وی اودناکامی خیر کیدل به دی اعتبار سره به اشاره دخیر کی ده برابره خبره ده چه به دنیا کی دهغه نعم البدل میلاوشی اوکه به آخرت کی داجر ثواب میلاوشی ، اوپه استخاره کولو کی به مجموعی طور ددغه خیر وعده نشته برابره خبره ده چه کلا یا بعضاً عطاء مینخ ته راشی نود استخاری تسلی ده چه مونږ ته به ضرور خیر را کول کیږی اود استخاری اوعدم استخاری به دی اثارو کی وجه دفرق داده چه داستخاری نه وروسته که هغه موثره شوه نویه زړه کی داسې خیزنه راخی چه به هغه کی بی احتیاطی وی اوبدون داستخاری د داسې خیزد راتلو هم احتمال وه چه د لگ دقت سره دهغه مضر کیدل معلومیدلی شو مگر هغه غور و نکړلو او به بی احتیاطی سره به هغه اختیار کړه نوچه به خپل لاس چه کله مضرات اختیار کولی شی نویه هغه کی دخیر وعده نشته

سوال نمه: زه هره معامله اکثره استخاره کولوسره کوم ماته همیشه به استخاری کولوسره معامله کولو کی کامیابی وی مگر ددی مخکی کال دتخم معامله به خساره کی ده ؟

جواب: دهمدی نه پوهه اخستل پکاری دی چه به استخاره کی دکامیابی وعده نشته بلکه د حصول خیر وعده شته برابره خبره ده چه خیر ظاهری وی اوکنه باطنی خیر

سوال نمه: کومه چه زه خپله غلطی گنم ؟

جواب: د غلطی تقریر کول پکار وو

سوال نمه: اوس چه تاسی څنگه حکم راکړی کوم به به اوس تاسی دمهربانی له مخی مطلع وفرمایه ؟

جواب: څما حکم ورکول ندی حقیقت بیانول دی لکه چه طبیب ددوا خاصیت وانی حکم نی نه دی ورکړی چه څنې اوکه نه څنېه مریض گنلو سره دخان لپاره لازمه تجویز کړه

سوال نمه: به هر کار کی اود کوم مال به خرڅولو او اخستلو کی هم استخاره کول ټیک دی اوکنه ؟

جواب: بهرته می لیکلی فی قوله هوتیهیک دی الخ

سوال نمه: به استخاره باندی څنگه اعتقاد ساتل داستخاری نه څه غرض درلودل (اعتقاد)

جواب: بهرته می لیکلی دی فی قولی استخاره یوه دعاده الخ

سوال نمه: باقی استخاره څنگه کول داخو تاسویه زیور بهشتی کی ویلی دی ؟

جواب: هومسنون طریقه هماغه ده (تمت رساله نافع الاشاره) ربيع الاول ۱۳۵۲هـ ، النور بابت میاشت

شعبان ورمضان وشوال ۱۳۲۵هـ

باب صلاة الجمعة والعیدین

دعاء وروسته داختر دلمانځه او خطبې نه او وعظ داختر د خطبې

سوال: (۵۳۱) د دین علماء په دې مسئلې کې څه فرمایې چې دې گاونډي د معمول ده چې داختر د خطبې نه وروسته د منبر نه په کوزیدوسره په مصلی باندې په ناستې په بعضی صلاۃ عید نه بعد دعاء غواړی دغه کار شرعاً څنگه دی؟ بینوا تو جوړو؟

جواب: هیڅ پرته ثابت ندی اگر که دعاء هروخت جائزه خودا تخصیص بلادلیل شرعی دی البته پس له لمانځه په اثار کثیر کې مشروع ده او دبر ۱- الصلوة اوقات داجابت د دعاء هم دی په هرحال د لمانځه نه وروسته دعانه کول او دهغه په ځای د خطبې نه وروسته مقررول د سنت تغیری دی او دا احترام قابل، وهذا کله ظاهر والله تعالی اعلم (امداد ص ۳۳ ج ۱)

سوال: (۵۳۲) یو مولوی صاحب دلته تشریف راوړ او دهغه د عید الاضحی لمونځ ورکړ او د لمانځه نه مخکې یې په عیدگاه کې وعظ و فرمایه د لمانځه نه وروسته یې بغير د دعاء کولو خطبه ولوستله او د خطبې نه د فارغیدو نه وروسته یې هم دعاء ونه کوله په دې کار خلک ډیر اوږایریدل مولوی صاحب راوستونکو خلکو ځما نه پوښتنی کول شروع کړی ماسکوت وکړ او دا خیال می وکړ چې دهغه جناب نه د تپوس کولوسره به څه ووايم تراوسه یې خواب ندی را کړی، اوس چې څه ارشادوی همغه شان به په عمل کې راولو همدارنگه خلک یېه مولوی صاحب باندې دا اعتراض هم وکړو چې هرکله دعاء غوښتل ناجائز دی نو په عیدگاه کې وعظ کله روادی، نو دې متعلق هم تحریر و فرمایې چې وعظ کول د لمانځه نه مخکې په عیدگاه کې جائز دی او کنه؟ ځکه مولنا د خطبې نه فارغیدوسره فرمایلی و چې د خطبې اولمونځ داختر نه وروسته دعا کول د صحابه تابعین تبع تابعین نه منقول ندی د همدې لپاره د اتباع په غرض دعاء نه کول پکار دی په دې باندې یو صاحب حدیث پیش کړ او وی ویل چې منقول دی او د دې حدیث نه ثابت ده عن ام عطية قالت امرنا ان تخرج الحيض يوم العیدین وذوات الخدور فیشهدن جماعة المسلمين ودعوتهم وتعتزل الحيض عن مصلان قالت امرایا رسول الله ﷺ الخ مشکوة باب صلوۃ العیدین، د متنازه فیها دعاء په باره کې د دعوتهم لفظ

یعنی د لمانځه نه وروسته په حدیث کې دی چې رسول الله ﷺ و فرمایلی ۱- چې دعاء د لمانځه نه وروسته قبلې یی محمد شفیع عفا الله عنه

نه یې استدلال کړی نو دا معلومول غواړو چې دهغه دغه استدلال صحیح دی او کنه که صحیح نه دی نو د دې حدیث څه مطلب دی؟

جواب: تر ښه یاد داختر د لمانځه او خطبې نه وروسته دعاء غوښتل بالخصوص منقول خوندي لیدل شوی او د دعوتهم نه استدلال ناتمام دی ځکه چې دهغه کې د کوم ځای تصریح نشته چې دهغه دعاء په کوم وخت وی بیا په خاص محل کې د دې په کیدو استدلال کول ظاهر دی چې غیر تمام ده ممکن ده چې د دعاء هغه وی چې په لمانځه کې دتنه یا خطبه کې دتنه په عامو صیغوسره کیږي، چې ټولو مسلمانانو ته شاملیږي او دهغې برکتونه به اول په حاضرینو باندې فائز وی لکن بالخصوص نه منقول کیدلوسره د ابتداء حکم هم مشکل دی ځکه چې د نصوصو د عموماتو نه فضیلت د دعاء بعد الصلاۃ ثابت ده نو په دې عموماتو کې دهغې داخلیدلو امکان شته او که کوم سړی د بالخصوص منقول نه کیدونه سبب هغه پرېږدي په هغه هم ملامت شته په هرحال د امسئله داسې مهتم بالشان نده په دواړو جانبو کې توسیع ده پاتې شوه وعظ کول د دې لپاره چې دهغه په التزام نه وی دهغه د جواز لپاره دلیل د منع کیدل کافی دی ۱۲ ذی الحجه ۱۳۳۳ هـ (تسه ناله ص ۱۲۰)

سوال: (۵۳۳) د عیدینو د لمانځه یا د خطبې نه بعد دعاء غوښتل د نبی ﷺ او دهغه د صحابه او تابعینو او تبع تابعینو نه منقول نده او که دغو حضراتو کله هم دعاء کړی وی نوضرویه نقل کیدله لهذا د اتباع په غرض دعاء نه کول د دعاء کولونه بهتر دی انتهی هکذا فی بهشتی گوهر، او الرشید جمادی الاولی ۱۳۳۴ هـ صفحه ۳۱ او په لاندې فتاوی دیوبند کې لیکل شوی دی او دعا کول داختر نو د لمونځونو نه وروسته د ټولو لمونځونو په شان مستحب ده لعموم الأدلة انتهی ما التوفیق بینهما؟

جواب: په اول کې نفی د جزې نقل دی او ثانی کې اثبات کلی دی فلا تعارض لکن ځمابه خیال کې راجح ثانی معلومېږي وهوالمعمول لی وان کنت نقلت الاول من علم الفقه والامرواسع ولعل موافقة الجمهور اولی (ترجیح رابع ص ۸۰)

سوال: (۵۳۳) د عالیجناب کرامت مآب، غوره دازکیا و بهتر د اصفیا و جناب مولنا صاحب دام ظله دخپو د ښکلولو د امید نه وروسته اودلاس ښکلولو د شوق نه وروسته معروض خدمت د حاشیه ښکلولو کوبارگاه قدوسی راښی چې هغو صاحبانوپه خپل تصنیف یعنی بهشتی گوهر د عیدینوپه باب کې داسې فرمایلی دی چې حضور ﷺ او صحابه و او تابعینو او تبع

تابعینود عیدینود صلاۃ نه وروسته دعاء نه ده کری که دعاء بهی کری وی نوضرور به بهی نقل کری وه ددعاء کولونه نه کول افضل دی او هغه صاحب دبحر الرائق حواله ورکری ده عرض دادی چه مونږ دامستله په باب عید کې پیدانکړه ددعاء په مطلب کې په شامی کتاب کې لیکل شوی دی من صلی صلوۃ ولم یدع فیها فهو خداج او بل دالله تعالی قول فاذا فرغت فانصب ، د ایت او حدیث نه دا خبره معلومیږی چه دهر لمانځه نه وروسته باید دعاء وشی لاداسې عرض دی چه هغه صاحب دخپل کلام او حدیث او ایت شریف توفیق باید کری وای چه خمونږ شک رفع شوی وی که عنايت وی په خواب سره مو سرفراز وفرمایې بی ادبی معاف کری ځکه ددین په باب کې دغه کار اولی دی ؟

جواب: السلام علیکم بهشتی گوهر یومستقل تصنیف ندی بلکه دعلم الفقه تلخیص دی نودعلم الفقه نه ناقل یوچه مولف بهی ژوندی دی اگرکه که دعلم الفقه دبل چانه ناقل وی نودناقل په ذمه تصحیح د نقل به وی او خمونږ په ذمه تصحیح دنقل دعلم الفقه نه دی او په ذمه دعلم الفقه تصحیح دنقل دبحر الرائق نه دی مونږ ذمه وارته یو ، دا کلام دنقل اودهغه د تصحیح متعلق اما خپله مسئله اقرب الی کلیات الشرع همغه ده چه تاسولیکلی ده او خماو خما د مشرانو عمل د همغی موافق ده یعنی د اختر ونود لمانځه نه وروسته دعاء معمول ده په هر حال څومره چه د بهشتی گوهر مضمون د قواعدوسره معارض دی دهغونه می رجوع وکړه . والسلام ۱۸ ذی الحجه ۱۳۳۴ هـ (ترجیح حصه رابعه ص ۸۴)

سوال: (۵۳۴) په یولسمه حصه د بهشتی گوهر کې دامستله مندرجه ده د اختر ونود لمانځه یاد خطبی نه وروسته دعاء کول د نبی ﷺ اودهغه د صحابه و او تابعینو او تبع تابعینو نه ﷺ نه منقول نده که دغو حضراتو دعاء کری وای نوضرور به بهی نقل شوی ولهدا د اتباع په غرض دعاء نه کول ددعاء کولونه بهتر دی او په امدادیه اوله حصه کې جواباً مرقوم دی چه البته د لمانځه نه وروسته په ډیرو آثارو کې مشروع ده اودبر الصلاۃ اوقات د حاجت د دعاء هم دی په هر حال دعانه کول اودهغې په ځای د خطبی نه وروسته مقررول دستت تغیرول دی اوقابل احترام د گوهر د عبارت نه خود عیدینود لمانځه نه وروسته دعاء نه کول اولی معلومیږی اود فتاوی امدادیه نه نه کول دستت تغیر ظاهریږی په دی صورت کې راجح اواقوی قول د لمانځه نه وروسته دعاء کول دی او که نه کول ؟

سوال: ددو وارو خوابونه په قواعدوسره دی اود وارو کې تعارض نشته ، په فتاوی امدادیه کې په دی بد ویل دی چه د لمانځه نه وروسته په ځای د خطبی نه وروسته دعاء کولی شی او هغه په بهشتی گوهر کې هم جائز نه ده گرځولی ترجیح خامس ص ۱۰۴

جواب: (۵۳۵) د اختر ونود لمانځه نه وروسته دعاء د قبلی په طرف مسنون ده او که یمین اویسارته هم د اختر ونو د خطبی نه وروسته دعاء کول مسنون دی په څه ډول اودریږی یا کینینی یا کوم طرف ته ؟

سوال: د اختر ونود لمانځه یاد خطبی نه وروسته دعاء کول یا نه کول په خصوصیت سره دنظر نه می نه دی تیر شوی ظاهرا د عامه قواعدونو د لمانځه نه وروسته دعاء بهتره معلومیږی په هغه هیئت سره په کوم هیئت چه دنورولمونځونونه وروسته ده ۱۵ رمضان ۱۳۳۲ هـ (نیمه ثانیه ۱۲۵)

ممبر ته د ختلونه وړاندې او وروسته د خطبی

په وخت دامام د سلام د جواز تحقیق

سوال: (۵۳۶) زید دیوه مسجد خطیب او امام دی او کثرت وختونه همدې لمونځ ورکوی او ځینې وختونه بهی نور وخته ورکوی کله چه هغه د خطبی لوستولپاره دخپل ځای نه پورته کیږی نو ځینې خلک پورته پورته کیدوسره هغه ته سلام کوی او مصافحه ورسره کوی او هغه د سلام خواب ورکوی او مصافحه کولو کې په منبر باندې ناسته کوی آیاد طرفینو مصافحه او سلام په داسې وخت کې ممنوع اوحرام ده او کته ؟ اذ اخرج الامام فلا صلوۃ ولا کلام نه ددې ممانعت اوحرمت راووی او کته د الفاظود ظاهر نه خو همدا معلومیږی چه د صلاۃ او کلام ممانعت دی نود سلام او مصافحه خویه په درجه اولی وی ، د صورت هله دی چه کله خپله زید لمونځ ورکولولپاره روانیږی او کله چه هغه دنور وپسی لمونځ کوی دغه وخت هم خلک د زید سره سلام او مصافحه کولوسره په خپلو ځایونو کې ناست وی ، البته هر کله چه خطبه شروع کیږی نو خلک داسې نه که ، خودومره وی چه که زید د خطبی په ترڅ کې کوم طرف ته گوری نوبل سړی داسې په اشاری سره سلام کوی آیاد غی اشاری سره سلام کول هم ممنوع کیږی دهر صورت خواب ارشاد وفرمایې ؟

جواب: په اذ اخرج الامام کې یوقول دادی چه خروج نه مراد صعود علی المنبر دی لکه چه عینی د هدایې په حاشیه کې نقل کری او همدا راجح معلومیږی نودهغې نه وړاندې سلام او مصافحه دواړه جائز دی او اشاره ددې لپاره چه کلام نده لهدا د خطبی په وخت دهغه حرمت د کلام په

شان خوردی مگر چه مشابه دکلام سره دی دهمدی لپاره د کراهت نه خالی ندی، خصوصاً کله چه خپله سلام کول هم په اشاری سره مطلقاً ممنوع دی په حدیث کې دی ومن مس الحصى (ای فی الخطبة، فقد لغزواه مسلم کله چه دمس الحصى نه ممانعت دی ځکه چه په دی کې مشغولیت دی دغیر خطبی په طرف نودسلام په اشاره کې خود دینه زیاته مشغولتیا ده اوبه حدیث کې دی چه لیس منان تشبه بغیر نا لا تشبهوا بالیهود ولا بالنصارى فان تسلیم اليهود الاشارة بالا صانع وتسلیم النصارى الاشارة بالا کف رواه الترمذی، ددینه دسلام بالید ممانعت مفهومی فقط والله اعلم ربيع الاول ۱۳۲۱ هـ امداد ص ۳۳ ج ۱.

سوال: (۵۳۷) په نمبر ۵ د دیباچې دخطب ماثوره په منبرباندې اوچتیدو سره دخلکویه طرف متوجه وی بیاد سلام کوی اوکینی ددی متعلق داسوال دی چه په فتاوی رشیدیة دوهمه حصه ص ۱۳۳ مطبوعه مراد آباد کې لیکل شوی دی چه هرکله امام دخپل خای نه دخطبی په غرض پورته شی دغه وخت په مقتدیانو باندې سکوت واجبیرو نوکله چه خطیب سلام وکړی نولامحاله سامعینوته خواب ورکول لازمیرو بیا د سکوت قید له مینځه ځی لهاددې صراحت وفرمایې چه دافعل خاص دهمدوی لپاره مخصوص ویااوس هم عامو خطباء ته ددی پابندی کول پکاردی اومقتدیانباندې چه کله دضردصراحت سره سم د سکوت حکم دی دهغه څه خواب دی؟

جواب: ترتیبپه دی تحریر کې اجمال دی دهغې نه وروسته به احیاء السنن کې ددی مسئلې په دی ترتیب تحقیق کولی شوی وفی البحر فاستفیدمنه (ای من قول البدائع انه لا یسلم اذا صعد المنبر وروی انه یسلم کما فی السراج الوهاج ص ۱۸ جلد ۲ وهوالمختار عندی للحدیث وان کان المشهور فی المذهب هو القول الاول کما فی الدرالمختار وغیره والمتمسک فیہ العمومات وعلیه باول ماورد من السلام من جمله علی ما قبل تحريم الکلام فی الصلاة وفی الخطبة قلت واذلیس السلام واجباً واحتمل الکراهة بالنسخ قلل الاولی للعمل ترکة والاعتقاد تجویزه - والله اعلم اه، ددینه معلومه شوه چه احتیاط همدادی چه امام سلام ونکړی نودخپل تحریرد اجمال نه چه موهم داجازه دسلام بلا اختلاف ده رجوع کووم اگرکه مجوزدوجوب سکوت سره هغه مخصوص کولی شی. ۴ صفر ۱۳۳۵ هـ ترجیح خامس ص ۳.

سوال: (۵۳۸) په الخطب الماثوره نمبر ۵ صفحه اول باندې نوشته دی چه رسول الله ﷺ په منبرباندې اوچتیدلو سره دخلکویه طرف متوجه کیدو اوبیایې سلام کولو سره کیناسته ددی سلام په ستوباندې عمل ندی لیدل شوی آیادا سنت ژوندی کړای شی یا په هغه باندې په عمل نه کولو کې کوم مصلحت دی دلایلی په خاطر دالستفسار دی؟

جواب: حنفیه دایدې خاطر ندی خپل کړی چه عوام هغه دخطبی دلوازمونه گنی چه بدعت ده لکه چه احتیاطویرکارونه په همدې اصل باندې منع کړی دی اوشافعی دنقل په اساس جائز فرمایلی دی لکه چه په همدې مسئلې کې همداختلاف دی کما فی الدرالمختار ومن السنة جلوسه فی محده عن یحیی المنبر ویلس السوادوترک السلام من خروجه الی دخوله فی الصلاة وقال الشافعی اذا استوی علی المنبر سلم مجتبی اوبعضی حنفی علماونه چه کوم دسلام استحباب یا اباحت منقول دی هغه ته غریب ویل شوی دی کما فی ردالمحتار تحت قوله ترک السلام نوامام شافعی دمنقولی جزېې په بناء دسلام حکم کوی حنفیه دمنقوله کلیاتوپه بناء هغه ته ترک دسنت وانی همدارنگه دسوج کولوسره می دمنع یوجزېې منقول هم ذهن کې راغلی اوهغه حدیث دی اذا خرج الامام فلاصلاة ولاکلام اویقیناً سلام هم یا ملحق بالصلاة دی اودابه دخروج نه وروسته وی چه دمذکور حدیث په بناء ممنوع دی اوقاعده ده چه اذا تعارض المبیح والمحرّم ترجح المحرم نوهغه سلام چه منقول دی په همدې قاعدی سره منسوخ شو نود حنفیه ومذهب رواية اودرایة قوی شو، والله اعلم ۱۸ رجب المرجب ۱۳۵۳ هـ النور رجب ۴۵ هـ.

په عیدگاه کې داخترولمونځ دکولوناکید

سوال: (۵۳۹) زیدپه خپل مسجد کې داخترولمونځونه کوی په عیدگاه کې بې نه کوی اوڅوک چه په عیدگاه کې دکولو عادی دی هغه هم منع کوی کله وانی چه داخترولمونځ په مسجد کې هم جائز دی لکه چه د فلانی مولوی صاحبانوفعل ددی دجواز لپاره کافی دی کله وانی د چاچې زما سره محبت اوتعلق وی اوڅما د وینا څه احترام او لحاظ ورسره وی همدامپه مسجد کې به لمونځ کوی، اوکله وانی، په عیدگاه کې خو ډیر خلک وی دلته هم پنځوس، شپیته کسان وی نویتره ده، اوکله وانی په مسجد کې هم دهمدی خدای لمونځ دی اوبه عیدگاه کې هم دخدای لمونځ دی چرته چه غواړی هلته بې کوی خلاصه داچه په مختلفو طریقوسره عیدگاه ته دتللو نه ممانعت کوی اوهغه سره په میلایدونکو کې چه کوم

روایتی دهغه نه خفه کپړی اوشکایت کوی ددې سړی په پاس اول لحاظ ځینې خلک عیدگاه ته دتللو نه منع کپړی، که دغه سړی په عیدگاه کې لمونځ وکړی یا نور خلک منع نه کړی نو په دغه مسجد کې ادا کونکې په ټول عیدگاه ته راشی، دداسې سړی شرعاً چه حکم دی اودهغه په مسجد کې لمونځ کول څنگه دی او عموماً په مسجدونو کې داختر وټول لمونځ کول اوبلا غدرود یاران اوضعف دتللو وغیره د عیدگاه پریشودلو کې څه گناه شته اوکته؟

جواب: فی الدر المختار و خروج الیهای الحیة لصلوة العید سنة وان وسعهم المسجد الجامع هو الصحیح او د حدیثونو نه هم معلومېږی چه حضور ﷺ پرته دیوځل نه چه دباران دعذریه سبب یې په مسجد کې اداء فرمایلی همیشه یې میدان ته تشریف راوړ حتی چه چایاندي به دشرعی عذریه اساس لمونځ هم نه وهغه ته دروستلو اهتمام فرمایلولکه په کثرت سره حدیثونه وارد دي نو ددې کار چه حضور ﷺ قولاً و عملاً اهتمام وی دهغه خلاف قولاً و عملاً اهتمام کول صریحاً دست مخالفت دی چه په گناه کیدلو کې یې څه شبهه نشته په حدیث کې دی فمن رغب عن سنن فلیس منی والله اعلم ۱۸ ربیع الاول ۱۳۲۱ هـ امداد ص ۳۴ ج ۱

دجمعی په لمانځه کې دلمونځ کونکو دشرایط

سوال: (۵۴۰) که دکمپ دمسلمانانو جماعت دیروی یااته لس کسانو پورې وی دجمعی لمونځ دسفر په حالت کې کولی شی اوکته؟

جواب: دجمعی لپاره کم از کم څلور کسان شرط دی ددینه کم جمعه صحیح نده او په څلور اوزیاتوسره جائز ده پدې شرط چه هغه ځای دجمعی داقامت قابل وی، لکه چه په راتلونکې کې راځی، په داسې ځای کې په مسافریاندي جمعه فرض نده خوکه وی کړی نو صحیح ده فقط ۱۵ شعبان ۱۳۲۱ هـ امداد ج ۱ ص ۳۸

په بالاخانه او بنگله یاندي دجمعی جواز په دی شرط چه بلديي ته نزدی وی

سوال: (۵۴۱) بالاخانه دښار نه علحده ده او هر جامع مسجد دیوه میل نه تردری میلوفاصلی پورې دی ددې فاصل ملازمینو ته دبالاخانه نه بغیرد چوتی نه دیبرون وتلو اجازه هم نشته، په داسې حالت کې دبالاخانه په احاطه کې یا کوم ځای کې جمعه کولی شی څکه چه دکمپ

په راتلونکې سوال په جواب کې ۱۲ مه

آبادت دښار په توابعو کورونو کې څونه راځی د جمعی لمونځ خو غالباً فرض کپړی دمسجد نه بغیر کولی شی اوکته؟

جواب: که دغه ځای دښار په توابعو کې وی لکه چه ښکاره ده نو جمعه پکې صحیح ده او دهغه ځای نه چاته دوتلو داجازې نه ورکول خومضرندي لکن داکتل په کار دی چه په دی جد کې دته اوبهراوسیدونکې هم راتللی شی اوکته؟ که راتلای شی نو دغه وخت بلاتر دجمعه جائز ده اوکه نه راځی نو دجمعی په جواز کې تردد دی دهمدی لپاره مسافرت په پدې صورت کې اولی داده چه طهروکړی څکه چه مسافریاندي جمعه فرض نده نو دغیر فرض لپاره په تردد کې لی څنگه وکړی او جامع مسجد دجمعی لپاره شرط ندي، وجه التردد مافی الدر المختار والاذن العام الی قوله فلا یضر غلق باب القلعة لعدولو او لعادة قدیمة فی رد المختار بعد نقل عدم جواز الجمعة ان منعوا عن الدخول مانضه قلت ویبغی ان یكون محل النزاع ما اذا كانت لا تقام الا فی محل واحد اما لو تعدد فلا لانه لا یتحقق التقرب کما افاده التعلیل تأمل وفیه عن المنع وکذا ای لا یصح لوجع فی قصره بحشمه ولم یغلق الباب ولم یمنع احد الا انه لم یعلم الناس بذلك اه ۱۵ شعبان ۱۳۲۱ هـ امداد ص ۳۸ ج ۱

په کلا او دفتر په ځای کې دجمعی دکولو حکم

سوال: (۵۴۲) دتنه دفتر ته دعامو خلکو د راتگ اجازه نشته، خو حاکم اجازه ورکړی چه دجمعی په ورځ یوازی دلمانځه د کولو لپاره چه څوک راتگ غواړی هغه دی راشی ممانعت نشته پدې حالت کې په دفتر کې دتنه دجمعی لمونځ کول جائز دی اوکته؟

جواب: کله چه عامه اجازه ده درست دی کله نویرون وتلوسره دی په میدان کې وکړی ۲ جمادی الاخری ۱۳۳۱ هـ حوادث ۱-۲ ص ۲۲

سوال: (۵۴۳) آنجناب ته دی معلومه وی چه اوس دجمعی دورځی په هر سرکاری دفتر کې دجمعی لمونځ د ادا کولو اجازه میلاوشوی ده، خواحقربه بدقسمتی سره په کلا کې ملازم دی عرض دادی چه اوریدلی می دی چه په قلعه کې دجمعی لمونځ نه کپړی، خواوس کله چه سرکار اجازه ورکوی او په خوشحالی سره اجازه ورکوی نو په قلعه کې جمعه جائز ده اوکته یوبل شرط چه دجمعی متعلق دی شاید هغه به دشارع عام کیدل ضروری وی نو ددې متعلق عرض دادی چه دفیروز دچهاونی قلعه دلوی کلی په شان دی، اودهغې مختلفې ځانگی کوی چه

دهغي په احاطه کي دننه دی، د مکانا نوبه منزله دی او هر یو سړی ته برابره خبره ده چه مزدوری او که منشي وی دیوی بجی په چونی کي دلمانځه کولو اجازه ده، نو آبادغه حالت کي هم دشارع عام ضرورت ده؟ داقیدچه سرکار لگولی ده هغه به یوازی د نقصان نه د بجاو په خاطر دی اومونږ داسي هم عموماً په خپلي لوبې کارخانی کي کوو فقط؟

جواب: دعام اذن کیدل هم دصحت دجمعې دشرائطو په جمله کي دی چه معنای داده چه خپله لمونځ کونکو ته منع کول هلته مقصوده شی، باقی که بندول منع کول دکوم بل ضرورت په اساس وی هغه داذن عام مغل ندی فی الدر المختار والاذن العام من الامام وهو عسل بفتح ابواب الجامع للواردین کاف فلا یضر غلق باب القلعة لعدو او لعاده قديمة لان الاذن العام مقرر لاهله وغلقة منع العدو لا المصلی نعم لو لم یغلق لکان احسن اه فی ردالمحتار ویغنی ان یکون محل النزاع ما اذا كانت لانقام الا فی محل واحد مالمو تعددت فلا لانه لا ینحقق التقویت کما افاده التعلیل تامل ج ۱ ص ۸۵۱. دپورتی روایت په بناء دغه قلعه کي دجمعې لمونځ درست دی ۸ شعبان ۱۳۳۱ هجرات ۱۱۱۲۱.

په متفرق الاجزاء آبادیو کي دجمعې حکم

سوال: (۵۴۴) ۱) په یوه کلی کي تقریباً درې څلورسوه بالغ، عاقل نارینه مسلمان او تقریباً درې

سوه بالغ نارینه کافر مقیم دی او په هغی کي یو بازار چه ضروريه شیان همیشه پکې موجودی اوتنهان، ډاکخانه، بیسیم، هسپتال، اومتصف ټول موجود دي اوس دغه کلی ته ښار ویل کیدلی شی اوکته؟ که کلی ومنل شی نو په دغو مقیمو مسلمانانو باندې جمعه فرض ده اوکته؟ که فرض نه وی نو هلته دجمعې په اداء کولو سره صلوة ظهر دذمی نه ساقطیږی اوکته؟ ۲) ۳) څمونږ په وطن یزهمایه کلیو کي ځای ځای خونارینه مکلف مسلمان دزر دوه زرو پوري مقیم دی، خوداسې کلی ډیر کم دی او په ادنی درجه کي په بعضو قریو کي لس شلو پوري هم موجود دی اوکوم ځای کي سل دوه سوه څلورسوه پنځه سوه مکلف نارینه مقیم دی داسې کلی ډیریات دی په ځینو قریو کي داواتو سوو پوري مقیم دی نو پدې کلیو کي کوم کلی دښار په حکم کي کیدلی شی اوکته؟ که ټولی کلی ومنل شی نو ددغو قریو په اوسیدونکو باندې جمعه فرض ده اوکته؟ که فرض نده که څوک دقریونه دجمعې لمونځ ادا کړی نو د هغه له غاړی نه دما سپښین لمونځ ساقط شو اوکته که په لویو لویو قریو کي جمعه صحیح وی نو کوم کلی ته

ددغو کلیونه نوي ویل کیږی؟ ۳) ځینې قریبي دزراعت وغیره په سبب فقط میل نیم میل په فاصلی باندې آبادی دی په خپل مینځ کي دهر یو نوم هم جدا جدا دی مگر په اطرافو کي دواړه په یوه نوم باندې مشهور دی نو آبادواړه علیحده علیحده کلی وگڼل شی اوکته دواړه یوځای کولوسره یو لوی کلی وگڼل شی ددې ټولو سوالونو خواب مدلل اومفصل طور سره څمونږ دنا یینا پېانولارښونه وفرمایي؟

جواب: دسوال د عبارت نه خود دغو آبادیانو صورت اوحالت په ښه ترتیب ذهن کي راغلوا البته ددغو نواحو اوسیدونکي یو دوست ته دتحقیق کولوسره دامعلومه شوه چه اگرکه دهغه ځای آباد متفرق حصو کیدلو سره کلی دی، او دهر کلی نوم هم جدا دی لکن بیا هم څو څو حصی یوځای کیدلو سره دهغو ټولو مجموعه په یوه نوم سره مشهور دی، او هغه حصه ټوټه گڼل کیږی، مثلاً دولت پوریه عرف کي دیوی آبادی نوم دی په کوم کي چه وړی وړی ډیری حصی دی، او هر حصه هم په بیل نوم سره موسوم ده لکن په کومه حصه کي چه کوم مسافر تلل غواړی دپوښتنی په وخت دهغه حصی دنوم په ځای وائی چه دولت پورته څم ددینه داثابته شوه چه هغه ټوټه دمحلویه ځای ده او ددغو ټوټو مجموعه یوه آبادی ده اگرکه د هغو تر مینځ څه اندازه فصل هم شته لکن ظاهره ده چه دیوی آبادی په اجزاو کي فصل راتلل ددې آبادی دیووالی منافی نده، لکه چه عموماً د کومو ښارونو متعلق چه انگریزی چه اونیانی دی، دهغوی همدا حالت دی او د بعضی امصارو او قصباتو بلاچهاونی هم خپله همدا حالت دی لکه چه د شاه جهانپور او بعضو قصباتو د ضلع سهارنپور او مظفرنگر چه دهغو د متفرقو آبادیو مختلفي حصی دی او په مینځ کي میدان او کښت اوباغ فاصل دی خو جدا جدا آبادی نه گڼل کیږی، نو څمونږ دغواضلاعو کي لکه چه دبعضو آبادیو حالت دی، دغه نواحیو کي کل یا اکثر آبادیانی داسې دی دغه حالت خود هغه ځای دټولو آبادیو کي مشترک دی بیا هم په ټولو کي یوتفاوت دادی چه دهمدغو مجموعه آبادیونه په بعضو کي خوتنهان، ډاکخانه، منصفی وغیره شته اگرکه ددغی مجموعه کومی خاصی حصی اویرخی ته ددې مجموعه آبادی محکمه وائی، او په بعضو کي د اخیزونه نشته، اوددغو بعضو د اوسیدونکو چه کوم حاجت دتنهانی، ډاکخانه، وغیره متعلق واقع کیږی نو هغوی دغو محکمو ته راځی او دیوی یوی محکمی متعلق چه دغسی ډیری آبادیانی وی اوداسې آبادیانی دکلیو په نومو باندې مشهوره کوی نو په دی حکایت کي دغور کولونه معلومیږی چه داوول قسم مجموعه کوم ته چه هلته محکمه ویل کیږی مصر دی، او عرفاً دمحکمی لفظ دمصدر لفظ سره مراد دی اوددوهم

مجموعه کلی دی، نویه همدی بناسره په مجموعه آبادی د قسم اول کی جمعه صحیح ده. او په مجموعه آبادی د قسم ثانی کی جمعه درست نه ده، اوس مستفتی صاحب په خپل مسئول عنها صورت کی په همدی قاعدی باندی منطبق کولوسره دهغه موافق خواب باندی پوه شی. نو چرته چه جمعه صحیح وی هلته د ظهر لمونځ ساقطیږی. او هلته چه جمعه صحیح نه د ظهر لمونځ فرض پاتې کیږی اود مضردا شراط د روایتونو نه ټول متون اوشروح او فتاواگانی د مذهب حنفیه مملو او مشحون دی والله اعلم ۲ شوال ۱۳۲۲ هـ امداد ص ۵۷.

په قصباتو کی د جمعی جواز

سوال: (۵۴۵) زید وائی چه د هندوستان په قصبو کی جمعه او عیدین د خنقیه ویه نزد جائزندی ځکه جمعه او عیدینو لپاره مصر، ښار، کیدل شرط دی، اوقصبی په کوم ترتیب ښارندی، نه په عرف عام کی اونه بل کوم عرف کی په حدیث اوفقه حنفیه کی دوه لفظه راغلی دی. یاد مصر، ښار، لفظ یاد قریبی، کلی، لفظ، د قصبی لفظ کله هم ندی راغلی د قصبو دوه حیثیتونه دی دیوه حیثیت نه خودغه ته ښار یا مشابهه ښار ویلی شی، په بل حیثیت سره کلی یا مشابهه د کلیو ویلی کیږی د کهینچ کهانچ ښار کی بهی داخلوی خو دا صحیح ندی بلکه هغه په قریه، کلیو کی داخلول پکاردی یو ځیز همیشه دارذل تابع وی داعلی دارذل تابع کیدلو کی هېڅ شک نشته بلکه یقینی وی اوداعلی تابع کول بی احتیاطی ده دهمدی لپاره په قصبو کی د جمعی او عیدینو منع کول پکار دی، د زید دا وینا څنگه ده؟ (۲) د ښار، قصبو او کلیو څه تعریف دی ددوی په تعریفونو کی درقیبی او آبادی هم دخل شته اوکنه؟ بعضی حضرات وائی چه چرته دومره رقبه دومره آبادی وی هغه قصبه او چرته چه دومره رقبه او دومره آبادی وی هغه ښار دی اود رقیبی او آبادی اندازه معلوموی خوددی سره داهم وائی چه وری رقیبی او وری آبادی دزیات او کم کیدوسره په تعریفونو کی فرق نه راخی، خلاصه داده چه جامع مانع تعریف نه وائی کوم تعریف چه وائی هغه ماتیری دا څوهر حنفی پوهیږی چه زمونږ د مذهب له مخی په کلو کی جمعه او عیدین جایز ندی مگر د کلیو د جامع تعریف په نه پوهیدوسره او په تعریف کی د رقیبی او آبادی داخلولوسره اکثره غلط اختلاف اوتنازع پیدا ده د همدی په خاطر د مانع او جامع تعریف اشد ضرورت دی کوم خلک چه تعریفونو کی معینه رقبه او معینه آبادی داخله گنی دهغوی استناد کوم حدیث اود فقه روایت څخه دی اوکنه؟ (۳) یو مقام په عرف عام کی قصبه نورو کلوته ویل او گنل کیږی لکن دا قصبه دخپلی رقیبی یا خپلی آبادی په لحاظه سره

دومره وړه ده چه هغوته کلی گنل وویل مناسب وه نو آیا په دغه قصبه کی جمعه او عیدین نه منع کول وکړو علی هذا القیاس هغه کلی دخپلی رقیبی یا دخپلی آبادی په لحاظه سره دومره لوی دی چه هغه قصبه گنل او ویل مناسب و، نو آیا په دغو کورونو کی د جمعی او عیدینو اجازه ورکړو؟ (۴) په سلطان پور ملک اود ضلع کی مسافر خانه یو ځای دی که دهغه په آبادی باندی نظر و اچول شی نو یو وړوکی کلی دی مگر هغه په عرف عام کی قصبه ویل اولیکل کیږی اود عرف عام په لحاظه سره غالباً په سرکاری کاغذونو کی هم قصبه لیکل کیږی، ددی حیثیت دادی چه دلته پوخ سرک شته دسورلی لپاره پخکری میلاویږی، بازار شته چه روزمره د ضرورت شیان ورکوی، د آبادی نه بیرون په هفته کی غالباً دوه ځله بازار کیږی په کوم کی چه دیهر نه خرڅونکی اخستونکی راخی، دتیلو کارخانې شته، ډاکخانه او دیره لویه ډاکخانه شته یعنی شعبه د ډاکخانې نشته سرکاری هسپتال (شفاخانه) شته، سرکاری سکولونه شته خود آبادی د کمبود په خاطر د مدل کلاس پورې خوانده گي نشته، لکه څنگه چه په عام طوریه قصبو کی وی دریم درجی پورې خوانده گي وی هغه شان چه په باندو کی وی، تهانه (د پولیسو چوک) شته سرکاری عمارتونه شته د تحصیل عدالت شته، د منصفی عدالت شته، د تحصیل خزانه بیله ده، د ډاکخانې متعلق د عوامو بینک جداده، ډاک بنگله جوړه شوی ده په کومه کی چه انگریز حاکمان په راتلوسره آرام کوی اود مقامی حکامو لپاره علیحده سرکاری پوخ ځای جوړیدونکی دی پوخ تالاب (حوض) شته د مسافرو د میشته کیدو لپاره متعدد سرایونه دی د دوو مسجد ونه په یوه کی جمعه کیږی د آبادی نه بیرون عیدگاه جوړه شوی خلاصه دا چه په لویو لویو قصبو کی کومی خبری نن صبا په عرف عام اوسرکاری عرف د انگریزی په لحاظه سره کیږی هغه ټولی په مجموعی ډول دلته په اتمه درجه موجود دی نو یاد آبادی د کمبود د لحاظ کولو سره دا قریه او کورونه گرځول دغه ځایونو کی جمعه او عیدین منع کول پکاردی او که عرف عام اود عرف عام د مؤیداتو د لحاظ کولوسره د جمعی او عیدینو اجازه ورکول پکاردی؟ (۵) که کوم ښار یا قصبه د څه سبب په خاطر بالکل تش شی او څوک سری هلته پاتې نه شی اواتفاقاً څو مسافر یا مقیم هلته راشی اوجمعه او عیدین وکوی نو جمعه او عیدین کول به صحیح وی اوکنه؟

جواب: (۱) فی رد المحتار عن القهستانی وتقع فرضانی القصبات والقری الکبیره التي فیها اسواق اه، جلد ص ۸۳۲، داروایت صریح دی په دیکې چه قصبات محل د جمعی او عیدین دی، اود مانع شبهی خواب داده چه د قصبی په عرف عام کی ښار نه کیدل غیر مسلم دی مونږ خپله اهل عرف

لیدلی چه دکومی دگردونواح کلیوال خلک کله چه مطلق بنار وائی نوهمداقصبه مراد پیری
 اودقصبی نگ راتنگ ته دبنارتنگ راتنگ وائی په محاوراتوکی نوپه فقه اوحدیث کی چه کوم
 لفظ دمصرراغلی دی هغه دپته هم شامل شو راتلونکی ټول تقریر په دی باندې متفرع دی
 داصل خواب سره دفرع خواب هم وشو. ۲. خپله دصاحب مذهب نه دمصر دا تعریف منقول دی
 انه بلدة کبيرة فيها سلك واسواق ولها رساتيق وفيها وال يقدر على انصاف المظلوم من الظالم
 الخ اوخوهره تعریفونه چه فقهاؤ کړی دی دټولو مرجع اومال همدادی چه ټول مختلفه عنوانونه
 دمعنون واحدې اوددینه زیات جامع مانع تعریف دکوم نه چه تحدیدتام گرځی .
 امور غیر مقدره فی النص کی خپله دامام صاحب دمسلك خلاف دی . لانه زیاده فی الدین
 باقی پاتې شو ضرورت درفع نزاع نومثل دیگرد غیر مقدره په دی کی هم دترددپه وخت اغلب
 رابې مبتلی به اووخت دتعارض داراء دعدول ثقات قول معتمد اومعتبر کیږی . کومه نزاع چه
 مقصوده شوه د همدی لپاره تعریف مانع جامع هم ندی . ۳. دپورتنی تعریف نه ظاهراً
 دامستفاد پیری چه درقیبی کم متصل یعنی دآبادی دمقدار کم منفصل یعنی شمار باندې دهغه
 مدارندی بلکه هیئت دآبادی دهغه معیاری کی کمانقل فی الجواب عن السؤال الاول من
 تقیید القری بالقی فیها سکک واسواق . په همدې بناء که دآبادی هیئت دبنار اوقصبی په شان
 دی دجمعی خای وایواوکنه کورونه به پې گنواعتبر هدا، ۴. دسوال دعبارت سره کوم صورت
 ددی مقام په ذهن کی راځی دهغه په اعتبار سره هغه دقصبی په حکم کی پوهیدل ارجح دی
 وقدمرقی الجواب عن السؤال الثالث اعتبار هیئته العمارة لا المقدور ونحوه ، والله اعلم . ۵. لانه وان لم
 يعتبر حد خاص من العمارة لكن يشترط نفس العمارة كما فی الدر المختار وجازت الجمعة بمعنى فی
 موسم الی قوله وجود الاسواق والسکک ولما مر فی الجواب من السؤال الثاني من قوله وفيها والی
 الخ فدل علی اشتراط وجود الناس فیها الحاکم والحکومین وهذا ظاهر جلد ۱، والله اعلم وعلمه اتم
 واحکم ۱۲. دیقعه ۱۳۲۲ هـ امداد ص ۵۹ ج ۱

په لوی کلی کی دجمعی جواز

سوال: (۵۴۶) لوی کلی ته چه په کی څلور سوه ، یازر دوه زره دری زره انسانان اوسیدل او دقتل
 اوقصاص نه سواتول احکام دشرع شریف په خای کولی شی اوپه منازعه امورو کی دوخت
 دعلمایه طرف رجوع کوی . دشرع شریف موافق عملدرآمد کوی اوپه دغه خای کی ددینیه

علومو مدرسه موجوده ده اوبازار هم موجود دی په کوم کی چه اکثره دحوائج اوضروریاتو شیان
 هروخت میلاویدل په دغه خای کی دناشنایانو گوریا معینه کومه حضیره نشته بلکه مری په
 خپل خپل باغچه کی خنبه وی غرض داچه اکثر موضع داسې دی چه بازار پکی موجود دی
 . اوپه کوم کی چه بازار نشته هغه اودبازاروالا موضع ترمینځ صرف دینم میل فاصله ده
 څلور پنځه خایه یو خای کیدلوسره د میجموعه یونوم دی اودغه مواضع دبنار دمحله جاتوپه منزله دی په
 هغو کی ډیره فاصله نشته لکن دبرسات په ورځو کی دوه دری میاشتی د کشتی ضرورت پیدا کیږی .
 او په میاشتو کی د هندوستان په شان یلا کشتی گرځی نوکه دغسی لوی کلی کی که جمع او عیدین
 قائم کړی عندالشرع په صحیح وی اوکنه خواب دکتابو دحوالی سره تحریر وفرمائی ؟

جواب: په مذهب حنفیه کی مصرح اومتفق علیه ده چه دمصر دجمعی د شرائطو څخه ده اواهل
 فتاوی کبیره قری اوقصباتوته حکم دمصر فرمایلی دی کما فی رد المختار عن القهستانی وتقع
 فرضا فی القصبات والقری الکبيرة التي فیها اسواق الی قوله لا تجوز فی الصغیرة التي لیس فیها قاض
 ومنیر وخطیب کما فی المضمرات . پاتې شوه دا چه دمصر اوقصبه اوکبیره کلی حقیقت څه دی
 نودمصر په باب کی چه خپله دصاحب مذهب کوم قول دی دا علامه شامی دتحفی نه پدې
 ترتیب نقل کړی چه (عن ابی حنیفة انه بلدة کبيرة فیها سکک واسواق وفيها وال يقدر على
 انصاف المظلوم من الظالم الی قوله وهذا هو الاصح) اودکبیره قصباتواو قری تعریف دپورتنی
 عبارت نه مفهومیږی . دکوم حاصل چه داسواق اوقاضی په لفظ کی دغور کولوسره معلومیږی
 چه دهغو آبادی دمصر په شان وی اوحاکم هم پکی وی . نو هغه کلی چه په سوال کی مذکور دی
 هغه نه مصر دی نه قصبه دی اونه لوی کلی . لهذا هلته جمعه صحیح نده البته که داسې کومه
 آبادی وی چه اهل عرف دهغه مجموعته اجزاء سره دڅه اندازه فاصلی یوه آبادی گنی هلته به
 دمجموعی اعتبار کولی شی . لکن یوازی یونوم کیدل کافی ندی ځکه چه دضلع اوقسمت نوم
 هم یووی بلکه دتسمیی دوحده سره داهم ضروری دی چه هغه یوه آبادی وگنو . والله اعلم ۲۷ محرم
 ۱۳۲۲ هـ رتنه اولی ص ۱۱

سوال: (۵۴۷) اصلی سوال ، جناب مولنا صاحب السلام علیکم . دسلام نه وروسته عرض دی
 چه ساران منطقه دمیرته ضلعی یو کلی دی ، او ذاتی مسلمان هلته اوسیدل او څلور طرف ته
 کلیو کی ذاتی هندوان پاتې کیږی . په څلور ، څلور ، پنځه پنځه کوسه کی دمسمانانو کوم کور
 نشته . ددی کلو په ساران کی دری مسجدونه دی . اود قدیم نه دغلته دجمعی او عیدینو لمونځ

کیپی، دنورو نژدی او گاونده مسلمانان چه در عیت په طور اوسپری همیشه داختر و نولمونڅ دلته راتلوسره کوی، د خپلې خپلې قربانۍ څاروی دلته راوستلوسره ذبح کوی، ځکه چه دا ضلع د دائری د مرکز په طور دی یعنی څلور طرفه هند او دلته مسلمانان دی، ددې ځای سر شماری درې زره او درې سوه دی، دوه وېشت دوکانو نه د صرافانو دی سرکاری مدرسه هم قائمه ده، او خلیفه عبدالرحمن صاحب دلته د حکومت له جانب د مقدمه د انفصال لپاره منصف مقرر دی، او پیش امام سید د گنگرواوسیدونکې د پلارنیکه نه امامت کولو سره راروان دی شل دیر ش پدکه زیات ناظره ویونکې دوه قرآن ویونکې حافظان، اولس شل کسان منشی او حکیم وغیره هلته موجود دی د قدیم نه جمعه وی لکن د کله نه چه دا اواز شوی چه په کلیو کې جمعه نه وی د کلیو او گردونواڅ لمونڅ کونکې نه راځی او ددې ځای اکثر سستی کوی، او مسجد دومره لوی دی چه شاید لس شل قصبو کې راونه ووځی او د پنځه وخته لمونڅ کونکې سل په سلو کې جمع کیږی او مولوی مظفر حسین صاحب هم دلته تشریف راوړی یو دوه ځله خو هغه هم دلته د جمعی لمونڅ کړی، اوس نور علماؤ دلته راځی او پاتې کیږی او هغوی هم د جمعی لمونڅ کوی او اوس هم جمعه وی مگر دورور گلوی دوه ډلې وی، یوه اوس هم کوی او یوه انکار کوی، لهدا دا یوه ټوټه د قرطاس د حضور په خدمت کې درلیگ لوسره امیدوار دی چه ددې ځواب مفصل او مشرح تحریر فرمایوسره راولیږی چه دلته جمعه کیږی دادرسته ده او کنه؟ فقط.

جواب: دامستله خو صحیح ده چه په دهاتو کې د جمعی او اختر و نولمونڅ په حنفی مذهب کې درست ندی مگر ددې قریونه مراد هغه کلی دی چه حالت یې د قصبی په شان ندی او د کومو حالت چه د قصبو په شان وی دهغو حکم دامصار او اوقصباتو په شان دی او د ساران ځای چه کوم حالت په سوال کې لیکل شوی چه د سر شماری دخلکو درې زره او درې سوه دی وغیره وغیره ددې حالت په اعتبار سره هغه حکم د قصبی دی، د کومی چه فقهاؤ په قریه کبیره سره تعبیر کولوسره جمعه او عیدین ته صحیح ویلی دی، په همدې بناء په مذکور موضع کې جمعه عیدین درست دی، والله اعلم ۱۰ اذی القعه ۱۳۲۷ هـ ددې ځواب د لیکلو نه وروسته چه نقل یې پورته موجود دی احرر خپله د ساران منطقه ولیدله د تحقیق نه معلومه شوه چه په سر شماری کې په پورته سوال کې لیکل شوی تعداد نه نور هم اضافه و او دکانونه هم زیات ثابت شول، یعنی تقریباً د څلوېښتو، البته متصل ندی، او په سوال کې نور حالات چه مذکور دی ټول صحیح او محقق شود دي نه وروسته می د فقهیه روایتونو طرف ته رجوع وکړه د مصریه باره کې اقوال ډیر دی په بعضو کې افراط دی او په بعضو کې تفريط او بعضی اعدل و اوسط دی

او همد الحق بالقبول دی او په هرحال مذکور ځای په اعدل الاقوال باندې مصر دی لکه چه په رد المحتار ج ۱ ص ۸۳۲ کې مصرح دی «وعبارة الفهستان تقع فرضاً القصبات والقرى الكبيرة التي فيها اسواق الى قوله لا يجوز في الصغيرة التي ليس فيها قاض ومنبر وخطيب اه، او په حالت مذکوره فی السؤال او محققه بعد السؤال باندې په نظر سره مذکوره ځای خواه نخواه په قری کې کبیره کې داخل معلومیږی او په صغیره او کبیر کې که مابه الفرق د آبادی اندازه واخستل شی نو دهغه مداریه په عرف باندې وی او د عرف د تتبع نه معلومه شوه چه دوخت حاکمان چه د تمدن حکماء هم دی د څلور زرو آبادی په قصبه کې شمار کوی او څلور زرو ته قریب د معتبر نه کیدو په وجه د کسر په حکم کې د څلور زرو دی، نو مذکور ځای که قصبه نه وی نو په قریه کبیره کیدلو کې خو شبهه نشته او ددې مویده هغه حکایت دی چه د بعض احباب اوسیدونکې د بروت نه چه په مذکور ځای کې ملاقی شول او واوریدل شول چه د تحصیلدار صاحب نه معلومه شوه چه د سرکار اراده د څوموا صعود قصباتو د شمار کولو ده او په ځینو ځایونو کې ددې انتظام هم شروع شوی دی، منجمله دهغو مذکور ځای هم ده او که مابه الفرق هغه صفات واخستل شی چه په مرقومه روایت کې د کبیره او صغیره په صفت کې وارد دی، یعنی اسواق، حاکم، او خطیب او د منبر بودن نه بودن نو هم مذکور ځای په کبیره قری کې داخل دی، ځکه چه اسواق د مقام په قریه اسم جنس دی چه یوه ته هم شامل دی نو د دومره دوکانو نه دیوه بازار مهیا کیدل متیقن دی، اوس یوازی شبهه عدم اتصال سره کیدلی شی نو د تامل کولوسره دا معلومیږی چه د سوق د اشتراط حاصل دادی چه دهر وخت په ضروریه حوائجو کې دهغه ځای اوسیدونکې د بل مصر احتیاج نه وی، نو ددې غرض په حصول کې اتصال او انفصال برابر دی لکه چه مولنا بحر العلوم په رساله دارکان ازیعه کې دخپل والد قدس سره قول چه نقل کړی دی دهغه نه ددې تابهید کیږی حیث قال وکان مطلع الاسرا ابي قدس سره یقی بان المصر موضع یندفع حاجة الانسان الضرورية من الاكل بان یكون هناك من یبيع طعاماً والكسوة الضرورية وان یكون هناك اهل حرف یحتاج اليهم کثیر اه ص ۱۱۴ وايضاً یؤیده مای المضمرات فی تعریف المصر هو ان یعیش کل محترف بحرفته من سنة الى سنة من غیر ان یحتاج الى حرفة اخرى مجموع الفتاوی المولانا عبدالحی ج ۳ ص ۲۲، په همدې ترتیب د حاکم کیدل عام دی چه لوی وی او که وړو کې نو په مذکور موضع کې د مصنف د مقرر کیدلو نه دا امر هم حاصل دی او د منبر او خطیب بودن خو خپله فرع دی د مذکوره حالت، چه په داسې ځای کې عاده خطیب او منبر کیدل دی او همدارنگه

دخویارانونه مسجوع شوه چه په کوم وخت کې کله چه دلته افغانان اوسیدل دولس دیارلس زره مردم شماری وه، او د اهر معلومه شوه چه په مینځ کې کومه زمانه دمحض وراښ وریاندې نده تیره شوی، نو هغه وخت خصوصت د جمعې دلته یقینې وه او په قاعده ده الیقین لایزول بالشک سره تر هغه وخته پورې چه څه وخت داسې حالت نه وې چه بالیقین جمعه غیر صحیح وې دغه وخته پورې داستصحاب حال په حکم دامذکوره صحت حال به باقی گنل کیږي اود داسې حالت تخلل نه په مینځ کې ثابت شوی اونه اوس شته نوداشتباه په حالت کې به هم دصحت حالت راجح وې، او همدارنگه دجمعه په ترک سره چه کوم اثار هلته واقع شوی بامتوقع دی لکه پریښودل دځینو خلکو دلمانځه اولکه خپل مینځی بی اتفاقی دکوم نه چه ددغو خلکو مساعی متعلقه اصلاح الرسوم کې قوی ضعف پیدا کیدلو اندېښنه ده دهغې مقتضاهم همدا ده چه دجواز دجمعې په مرجوح قول سره هم ممکن وو نودجواز دحکم نه دی انکار وکولی شی هو! که عدم صحت متیقن وې نویله خبره به وې خو عدم صحت په درجه دیقین کې نده غایت مافی الباب داشتباه حالت دی کما یظهر بالامعان، او که اشتباه قوی وگنل شی نودظهر احتیاطی امر به هم وکولی شی ددې تقریر دلیکونه وروسته دسلام نگر ضلع سهارنپور نه د فیض محمد خان صاحب ابن حاجی محمد یاسین خان صاحب خمداد خط په خواب کې خط راغی هغه دهغه خای دخلکوسر شمیرنه درې زره درې سوه شپږ کسان لیکلی دی اود کانونه په مختلف ډول، اود حضرت مولانا گنګوهی داجازی په واسطه یې دجمعې دلمانځه جماعت یې لیکلی دی دکوم روایت یې چه دخپل پلار اونورو اشخاصونه لیکلی دی ددینه هم ددې فتوی تائید کیږي، والله اعلم

په دی باندې مولانا صدیق احمد صاحب کاندهلوی

اوچت لیک راغی چه لاندې منقول دی

دنیا زمند جناب مولانا شرف علی صاحب مدظلهم العالی لپاره دبنده ناخیز صدیق احمد عفی عنه له خواه دالسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته نه وروسته عرض دی دعالی جناب په خدمت کې داچه اوچت لیک دصدور شرف راته راوړوسره داقتخاریاعث ووبنده غوښتل چه عالیه فتوی فی الفور ساران ته ولیکلی لکن کوم سړی میلاونه شواو همدارنگه بنده بروت ته تللی وو، پرون می لغافه پیدا کړه لکن بنده ته وروسته دتاسو دتحقیق نه خواند یښی دفتهاؤ دکلام

لاحقې شوی، د همدې لپاره مودبانه دهغو د ازالې مستدعی دی، اولاً ارشاد دی چه د ساران منطقه که قصبه نده نویه کبیره قریه کیدلو کې خوشه نشته تاسویه شامی کې په وقع فی القصبات والقری الکبیره الی فیها اسواق، حاشیه لیکلی دی القصبات جمع قصبه وهی القرية فکون عطف والقری علیه عطف تفسیریه داسې حال کې چه دفتهاؤ په نزد قصبه او کبیره قریه یوځیز دی، داتفرقه څنگه کولی شی! که داغرض وې چه ځمونږ په عرف کې قصبه نشته نو دا کار د بحث نه بهر دی، که دآبادی مقدار ته په تحقیق دقصبه یا قریه کبیره دخل شته نویه دی وجهی دی چه د تتبع نه معلومه شوه چه په دی مقدار کې دمصریت د شروطو تحقیق غالباً کیږي، یعنی دخلور زرو نه زیاتو کې داسواق او کورو نو اونورو وجود منی دابنیه وپه شان قائمېږي اود سابقه فقهاؤ نه هم دغه تخمین اوتتبع منقول دی لکه چه عینی په عمدة القاری کې فرمایلی دی لانسلم ان جوائی قریه بل هی مدینه کما حکینا عن البکری حتی قبل کان یسکن فیها فوق اربعة الالف والقرية لایکون کذلک یعنی دخلور زرو نه زیات مقدار کې قریه نشی کیدی، بلکه قصبه یا بنار کیدشی اود وخت دحاکمانو دعرف مقتضی هم همدا ده چه دخلور زرو نه کم قصبه نه جوړیږي، نو دشرعی عرف اود تمدن دحکماؤ دعرفو په اعتبار سره دخلور زرو نه کم هیڅکله قصبه یا کبیره قریه به نه وې او په دی خاطر چه مذکور عدد محدود حد دې نو کسر کاالعدم نه گنلې کیږي، اود حضرت خان صاحب حکایت گپ شپ وگنی هغه هیڅکله دالتفات قابل ندی پاتې شوی اسواق او ابنیه وغیره دمنی، نو د ناخیزه بنده په خیال کې دهغو امور په قری کبیره وصفیره کې فارق ومابه الافتیاز شول، وگوري شیخ کمال الدین بن الهمام په فتح القدر کې لیکلی دی وقد وقع الشک فی بعض قرى مصر ماليس فیها واول وقاض نازلان بهابل لفاقاض یسمى قاضی الناحیه فیاتی القرية احياناً واول کذلک بل هو مضر نظراً لی ان لها وایا واولاً نظراً لی عد مهمها واولی یظهر اعتبار کونهما مقيمين بها واولاً بک قریه اصلاً اوکل قریه مشموله بحکم قال فی النهر مقتضى الشرط ان تبلغ ابینها ابینة منی وکداما هو من الامام من اشتراط ان یکون لها سبک واسواق تخصرها ولو کانا مقيمين بها ووافقه ما مر عن الخلاصة ای من قوله الخليفة اذا ما فروه و فی القرى ليس له ان یجمع بالناس و سیاتی ما یزیده ایضا انتهى قلت ینبغی حمل کلام هذا الامام المحقق علی القرية المستوفية بقية الشروط لانه اجل من ان یخفی علیه مثل ذلك حاشیه البحر لابن عابدين، حاصل دکلام دادی چه دمحقق ابن

همام د کلام تبادره دای چه که قاضی اووالی په قریه کې مقیم وی نو اصطلاحی مصرتحقق موقی د نهرو الاعتراض وکړ چه دا غلطه ده چه د منی په شان انبیه او اسواقو وغیره وجود دمصر اصطلاحی په تحقق کې ضروری دی، لکه چه که پادشاه سفر کولو کې دیوه کلی مقیم شی د جمعې لمونځ نشی کولی، او په مصر کې به کولی شی صاحب د ردالمحتار د اعتراض په منلو سره عذر کړی چه دمحقق کلام محمول دی په قریه مستوفیه شروط باندې نومعلومه شوه چه د اصطلاحی مصرتحقیق دلزو اسواقو، اود منی په شان انبیه وپورې موقوف دی، او چه کله دمصرتحقیق دلزو اسواقو او انبیه وپورې موقوف دی نو کم از کم په مصر کې دری کوڅی او دری بازاره بودن پکار دی، او په عرف کې بازار د مسلسلو مجتمع د کانونونوم دی، لکن په مجمع البحار کې راغلی دی السوق سمیت بهالان التجار تجلب الیها وتساق المبيعات غوها یعنی ددې لپاره د سوق نوم کیښودی شو چه سوداگر د هغه طرف ته په منډو راځی، او مبیعه مالونه دهغه په طرف راوړی، اود مصر حد کې، دادبازار نوم دی چه کثرت د تجار او کثرت د متاعگانو متصل وی او که منفصل وی، مگر کم تر کمه دری خایه گڼه کونه وی علامه عینی دامره القیس شعریه استدلال کې راوړی دی، ورحنا کانا من جوانی عشیه تعالی التعاج بین عدل ومعقب یرید کانا من تجار جوانی بکثرة مامعهم من الصیدوار اکثره امتعة تجار جوانی قلت کثرة الامتعة يدل غالباً علی کثرة التجار و کثرة التجار علی ان جوانی مدينة قطعاً انتهى نودانصاف ضرورت دی چه دساران کلی په کوم کوم خای کې د سوداگرو گڼه گڼه ده او په کوم خای کې کثرت شته، او متفرقه د کانونه په متفرقه مقاماتو کې بلاکثرت د امتعه او تجار په کوم بازار باندې محمول کړم په عربی یا شرعی ځما گمان دادی چه اصلاً بازار نشته خوددې لپاره چه په هر کلی کې د جماعت په اندازه او سیدونکې دوه څلور د کانونه کوی اود د غود کانونو سره هغه د قریه کیدونه نه خارجېږی داسې قسم پوه شه، او په مصر مصطلح کې چه کوم بازار دی هغه د اهل سوق او اهل تجارت د جوړولو لپاره دی، چه د قصباتو او امصارو د خواصونه دی د کوم د انصاف نه چه اهل قری عاری دی، غالباً همدا سبب به وی چه دلمانځه په باب کې چه چرته وائی امر نی کوم کړی دی لکه اقم الصلوة لدلوك الشمس واقم الصلوة طرفه النهار وغیره وغیره په دی کې به تجارت وغیره ته څه تعرض ندی کړی او مطلق به پرېخودی دی، او خاص په جمعه کې به اهل اسواق او اهل تجارت ته خاص خطاب فرمایلی دی یا ایها الذین امنوا اذا نودى للصلاة من يوم الجمعة فاسعوا الی دترالله وذروا البیع او ورپی

واذا راوا تجارة) و هو ان انفضوا اليها اودبحر العلوم مرحوم والد صاحب د کلام حاصل دادی چه مصر هغه دی چه جميع ما يحتاج بکې میل او پېری، د بندې د صحیح مکرری تجربی نه معلومېږی چه په دی قریه کې ما يحتاج نه میل او پېری آیا بادیان قلمی شته او هغه د پتې کړی نه لاسته راځی او هغه چه دامیر په خای به منصف مقرر کړی دی قال فی ردالمحتار ثم المراد من الامر من يحرس الناس ويمنع المفسدين ويقوى احكام الشرع كذا فى الدقائق انتهى اوددې حضراتو کار صرف دومره دی چه دشل روپیو دعوی د سوسره کوی او هغه چه ویل کېږی چه دافغان په زمانه کې دولس دیارلس زره آبادی گانی وی اول خود دعوی بلاد لیل ده ددینه علاوه فجازت الجمعة بمنى فى الموسم فقط لوجود الخليفة او امير الحجاز والعراق اومكة ووجود الاسواق والسك در مختار ای فلا یصح فی منی فی غیر ایام اجتماع الحاج فیها لفقدي بعض الشروط ردالمحتار دلته داستصحاب حال محل نده، بلکه ارتفاع الحكم بارتفاع العلة ده دی یعنی د جمعې د جواز علت مفقود شو، او عدم جواز یقینی شو، دالبیقین لایزول بالشک خای ندی پاتې شوی، بلکه دالبیقین لایزول الا بالشک خای دی، او کومو حضرات قدس الله تعالی اسرارهم ته چه نسبت د جواز د افتاء جمعه کولی شی هغه محض افتراء ده، ماته یقینی معلومه ده چه حضرت قدس سره په څلور زرو نه زیاتو باندې فتوی ورکړله لاغیر، او چه څه مفاسد د جواز جمعه فتوی باندې لاحق کېږی علماً و ته دهغولحاظ ضروری دی د نقل جماعت د تداعی سره بدعت او مکروه تنزیهی دی او ظهیر چه دوخت د قریضی اصل دی دهغه یاد جماعت ترک لازمېږی، دا بنده منتظر دی چه ددې مضائقونه څما خلاصون وفرمایې؟ بینوا توجروا؟ لیکونکې بنده صدیق احمد د کاند هله.

الجواب عن المکتوب السابق

دمولنا المخدوم المکرم دامت برکاتهم په خدمت کې دا حقراشرف علی عفی عنه لخوا السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته دعالیه ارشاداتونه وروسته څه عرض کول بلاشبه دسوء ادب نه خالی ندی لکن دجناب اول اذن په رقیمه کریمه کې اود هغه امر په اخر کې حامل په اظهار مافی الضمیر باندې ده ارجاء د عفو سره د التماس هم دی چه په دی معروضه باندې که څه نور ارشادوی نویه دی سبب چه مکرر عرض کول ځما په وس کې نشته ماته د اطلاع هم حاجت نشته، بلکه ددې نه احسن پدې شرط چه دعالیشان دطبعی سره ناخوښ نه وی داده چه قلمبند فرمایلو سره دنورو سابقه تحریراتو د شقیو متعلق سره دیوبند کې د حضرت مولنا

محمود الحسن صاحب مدظلهم په خدمت کي يادسهارنېور حضرت مولنا خليل احمد صاحب دام فيضهم ته يې ارسال وفرمايې که مصلحت وي نو د دواړو شقینو دمضامينو محض نقل بلاظهار د نوم د صاحب دمضمون وسپارل شي ترڅو دهغوی حضرات خپله رایه په ازادی سره ظاهره وفرمایلي شي او که حکم وي نو هلته در سولو خدمت به زه سرته ورسوم ، بیا که په احتمال بعیده دا حق موافق وي دغه وخت هم دهغه په اعتقاد باندې عمل کول ضروري ندی او که د جناب موافق وي نو زه به په هغه باندې ضرور عمل کوم ، او که هلته در سولو ضرورت نه وي ، نو زه د وروستی رایې اعلان او یا دهغه موافق فتوی به نه ورکوم ، اوس مدعا عرض کوم ددې ارشاد په حاشیه کي لیکل شوی دی الخ په حاشیه کي ندی لیکل شوی ، معلومه نده چه محشی څوک وه ؟ او علی التقدير والتسليم تسامح به یوازی په عنوان کي وي ، په معناگانو کي په نظر کولو سره دا ویل شوی دی چه دا قصبه او قریه کبیره ده د حقیقت په اعتبار اگر که د تسمیه په اعتبار به نه وي ، او د عمدة القاری د قول والقرية لایکون کذلک نه یوازی دومره ثابتېږي چه دومره آبادی ته قریه نه شو ویلی خودانه ثابتېږي چه د دینه کم ته به قصبه نه شو ویلی ، ځکه چه په جوائی کي په اتفاق سره د څلور زرو نه زیاته آبادی نه وه ، دهمدی په خاطر په کلام کي د داسې عدد ذکر راغلی دی ، او په هر حال کي ددې په خاطر چه عدد مذکور شرعی منصوص نده لهدا حقیقی تحدید به نه وایو محض تخمین به وایو په کوم کي چه کمی اوزیاتی غیر معتبر وي ، او دا صحیح دی چه په مصر کي دسککو ، اسواقو ، او ابنیه مثل دمنی ته دخل نشته ، لکن په معهوده کلی کي دسککو وجود ظاهر دی ابنیه هم شته ، او په کثرت سره دی پاتې شوه دمنی حده رسول خو خپله دمنی دابنیه و عدد معلوم ندی ، چه په نفی او اثبات کي د معائلت دعوی وکولی شي ، غالباً د مثال نه مقصود کثرت معتدیهادی ، نو هغه حاصلېږي په اسواقو کي نو خپامه گمان دا شرائط سوق چه کومه مبنی ده هغه داده چه هغه خلک بل مصر ته په غالبو حوايجو کي محتاج نه وي دپته په کتلوسره داپوهی ته راځي چه جمعیت داسواقو د عدد لپاره ندی بلکه دجنسیت لپاره دی ، کنه دری بازاره خویه بعضی قصباتو کي هم نشته ، او په همدې بناء د جوائتو د اتصال شرط نه معلومېږي ، پاتې شوه د جمع قول نو هغه وجه د تسمیې ده د کوم چه غرض یوازی بیانول مناسبت دصحت د اطلاق نه دا چه دهغه د مدار حکم وجوداً او یقیناً وی لکه چه د سفر په وجه تسمیه کې ، یا شوی دی لاته یسفرای یکشف عن اخلاق الرجال ، دهمدی په خاطر دانه لازمېږي چه که کوم سفر کاشف نه وو نو په هغه باندې احکام د سفر قصر وغیره نه مرتب کېږي بیا هم د تسلیم تجا ، او امتعه عامه ده ، د ضرورت

په اندازه اوزاید علیه خوالبته کم کالعدم ده اود عینی قول و کثرة الرجال علی ان جوائی الخ استلزام الکثرة للمدينة ته ویل کېږي چه انتقام دملزوم مستلزم نده انتقام د لازم ته اوبعضی وختونو کي دما یحتاج الیه نه میلا ویدل داپه دیرو وختونو کي په هغو قصبو کي هم راپېښگي چه قصبه والی یی مسلم اومتفق علیه ده ، په همدې ترتیب د داسې امیرنشتوالی په بعضو قصبو کي هم رامینځته کېږي ، چه قصبه کیدل یې مسلم اومتفق علیه دی ، په جلال آباد اولوهاری کي د پولیس افسر پورې نشته یوازی چوکیدار اوسېږي ، خوددې په خاطر چه داصر ف امارات دی نو دهغوی فقدان مضر نده اود استصحاب حال حکم په دی باندې په دی تقدیر کیدلو چه وروسته د کبیره قریې ثابتیدونه یقینی صغیره کیدل متخلل نه شي اگر که کبیره کیدل یانه کیدل مشتبه وي نو که کبیره کیدل مظنون هم نه وي بیا هم مشتبه حتماً ده ، په همدې سره دالیقین لایزول بالشک ، همدا محل گرځیدلی شي ، باقی د دومره آبادی ثبوت شهرت یابه کاغذ داهل قریه سره وی هاته ثابت نده او که نه وي هم نو دا یوازی تاپیدو مدار د حکم نده ، او په اسلام نگر کي دصحت فتوی هیڅکله افتراء نده ، حاجی محمد یاسین خان دیرتفه انسان دی ، اود مولنا دیرجان شار او فرمان بردار او په مخصوصینو کي دی دهغه نه می هم اوریدلی دی اود مولنا فتوی په د څلور زرو نه کم باندې کیدل د خاصو حالاتو په اعتبار به وي هلته دوهم امارتونه هم د قریې مرجع شول ، حاجی صاحب اوس په مدینه طیبه کي دی خو لیک غوښتل کیدلی شي او غالباً په اسلام نگر کي نورتفه راوی ددې مشاهدې موجود وي ، اود فیض محمد خان دیروې اوسیدونکي ته مایه مکرر ددې حکایت دتحقیق ویلی دی ، نور داهم محض تاپیدو ، او مفاسد د جواز د جمعې فی القری ټول مسلم دی ، مگر کله چه د عدم جواز جمعې یقین وي ، او په موضع معهود کي په دی کي کلام شته والسلام مع الاکرام اخیر ختام ۲۵/ صفر ۱۳۴۸ هـ د دینه وروسته بیا یو ځل دمکاتبت مراجعت وشو ، د کوم نقل چه محفوظ ندی ، د دینه وروسته خپله دی احقر ته په خپل خواب کي تر دد وشو او په عمل کي د مولنا صدیق احمد سره می موافقت وکړو . فقط (ترجیع ثانی ص ۱۷۱)

په جمعه کي دامام د وجود شرطولو تحقیق

سوال: (۵۴۸) د جمعې دلمانځه لپاره چه کوم شرط دسلطان او امام کیدلو دامام صاحب په نزد معتبر دی په موجوده زمانه کي دغه شرف نه پیدا کېږي نو پدې صورت کي جمعه کیدلی شي که کیدلی شي نو هغه کوم اسباب دی چه دهغه لامله دا خافو علماء دغه شرط شرط نه دی

گنلی، د کتابونو اوقوالویه حواله تحریر و فرمایې اگر که زمونږ په زمانه کې په مناسب ځای کې جمعه کېږي؟

جواب: فی الهدایة ولا يجوز اقامتها الا للسلطان ولمن امره السلطان لانها مقام بجمع عظيم وقد تقع المنازعة في التقدم والتقدم الخ وفي الدر المختار ونصب العامة الخطيب غير معتبر مع وجود من ذكر امام مع عدمهم فيجوز للضرورة، داول روايت نه معلومېږي چه شرط د وجود د سلطان مقصود لذاته ندي بلکه په حکمت د سد فتنه دي نوکه د مسلمانانو په تراضي سره دغه حکمت حاصل شي نومعني د اشرط مفقود نه شولکه چه په روايت ثانيه کې د دې تصريح موجوده ده البته کوم ځای کې چه کوم بل شرط د صحت د جمعي مفقود وي هلته بيا جائز ندي والله اعلم. ۲۰ ذيقعدة ۱۳۲۲ هـ، امداد ج ۱ ص ۲۲.

د وخت نه وروسته داختر د لمانځه د عدم اعادي حکم:

سوال: (۵۴۹) داختر نه دوه ورځې وروسته معلومه شوه چه لمونځ بالکل باطل شوی نو دوباره ېې وکړي اوکته؟

جواب: نه در اگر خوي في^۱ الدر المختار و تخر بعدد كمطر الى الزوال من الغد فوقتها من الثاني كالاول تكون قضاء لاداء آه، د دې نه معلومه شوه چه داختر قضا يا ازي در اتلونكي ورځې د زوال پورې ده دهغي نه بعد نده وقال في الرد تحت قوله مع الامام متعلق بمحذوق حال من ضمير الامن فانت لان المعنى ان الامام اذا وافات المقتدى لانه لو فات الامام والمقتدى لقضى كماياتي افاده في معراج الدراية وقال تحت قوله بعدد كمطر دخل فيه ما اذا لم يخرج الامام واما اذا غم الغلال فشهدوا بعد الزوال او قبله بحيث لا يمكن جمع الناس او صلاحها في يوم غيم وظهر انها وقعت بعد الزوال كما في الدر و شرحه للشيخ اسماعيل وفيه عن الهضه امام صلى العيد على غير وضوء ثم علم بذلك قبل ان يتفرق الناس يتوضا ويعيدون وان تفرق الناس لم يعد لهم وجازت صلاحهم صيانة المسلمين واعمالهم اه، والله تعالى اعلم وعلمه اتم، ذيقعدة ۱۳۲۲ هـ، امداد ج ۱ ص ۲۲.

^۱ په دې ځای د تصحيح الاختلاط ص ۹ کالم تمبر ۲ نه په عبارت کې ترميم وکولى شو ۱۲ مرتب

په ناسته باندې د خطبې دويلو حکم:

سوال: (۵۵۰) د جمعي او عيدنيو خطبه په ناستې سره جائزه اوکته؟ که خطيب دکمزوري په سبب مجبوري نوڅه حکم دي؟

جواب: في الدر المختار و يسن خطبتان الى قوله وطهارة وستر عورة قائما دينه معلومه شوه چه د خطبې قيم سنت مؤکد ده اوکه واجب هم وي نو دغه وخت هم په عذر کې ساقطېږي لکه قيام الصلاة او په احکامو کې داختر نو خطبه د جمعي په شان دي، نو په عذر کې د جمعي او اخرونو خطبه په ناستې سره ويل جائز دي، امداد ص ۲۵ ج ۱.

د اسلام د سلطان په اجازه په قرى کې د جمعي حکم:

سوال: (۵۵۱) د افغانستان په هيواد کې د قاعده ده چه دامير صاحب خلد الله ملکه په فرمايش د بعض عالمانو په تحريک په قريو کې جمعه کوي، او د څلور پينځو کليو لپاره يو خطيب د بادشاه لخوا مقرر وي فقط د بادشاه اجازه د معنوي شرط دمصرگني، په دې علاقه کې که کوم يو جمعي ته حاضر شي خطيب صاحب انکار کوي کله کله دي يوادحاکم ته د شکايت نمبر سپري، په مذکوره صورت کې د جمعي دوه رکعت د ظهر نه خلف کيدی شي اوکته دهغي نه په تاخير سره د حيلي په عذريه گنهگار وي اوکته؟

جواب: قال الشامي قال ابو القاسم هذا بخلاف اذا اذن الواي القاضي الى قوله وصلوا في القرى لزمهم اداء الظهر وهذا لم يتصل به حكم فان في فتاوى الديناري واذابني مسجد بامر الامام فهو امر بالجمعة اتفاقا، نو په مسئوله صورت کې جمعه صحيح ده لکن د تبديل په وخت د سابقه امير اجازه غير کافي ده دنوي امير اذن شرط ده قال الشامي لا يفي الى اليوم الاذن بعدموت السلطان الاذن بذلك الا اذا اذن به ايضا سلطان زماننا نصره الله. ۸۴۰، والله اعلم. ۲۰ محرم ۱۳۲۳ هـ، امداد ص ۲۵ ج ۱.

داختر نو او د جمعي د خطبې په اثناء کې ورياد شو

چه دفجر لمونځ ېې ندي کړی نوڅه وکړي؟

سوال: (۵۵۲) في الدر المختار باب الجمعة ولو خطب جنباً ثم اغتسل وصلى جاز وفيه واذا خرج

الامام

فلاصلوة ولا كلام الى تمامها قضاء فائته لم يسقط الترتيب بينها وبين الوقتية فانها لا تتركه سراج وغیره لضرورة صحت الجمعة. ددینه خرگنده شوه چه خطبه خودرسته کیری لکن صاحب ترتیب ووند جمعی لمونخ دی نه کوی بلکه په بل سره دی ورکری اوکه د اختیره خطبه کې په یاد شووڅه خرج نشته، ځکه چه خپله دفرانضو او عیدینویه لمانځه کې هم واجب ندی اوبه خطبه کې خوشایدهم واجب نه وی فی الدرالمختار باب قضاء الفوائت الترتیب بین القروض الخمسة والوتراد وقضاء لازم فی رد المختار ودخل فی الجمعة فان الترتیب بینها و بین سائر الصلوات لازم فلونذکرانه لم یصل الفجر یصلها ولو کان الامام یخطب اسماعیل عن شرح الطحاوی اه، والله تعالی اعلم، ذیقعه ۱۳۲۲ هـ امداد ص ۲۲۲ ج ۱.

په جمعه او عیدینو کې د غیر خطیب امام نه بشیر حکم

سوال: (۵۵۳) جمع او عیدین کې امام او خطیب بیل شخص وی نوڅه مضائقه خوښته که عذر و مثلاً د جماعت امام د تقوی، طهارت، قرأت قرآن وغیره په اعتبار افضل وی اوبه خطیب کې د عدم عربیت په وجه غلطی کوی نوداسې صورت کې څه حکم دی؟

جواب: فی الدرالمختار فی الشرط الخامس للجمعة لکن سیجی انه لا یشرط اتحاد الامام والخطیب ثم وی وعده بقوله فیما بعد لا ینبغی ان یصلی غیر الخطیب الی قوله جاز هو المختار، ددینه معلومه شوه چه بلا عذر هم جائز دی خو خلاف اولی اوبه عذر سره خلاف اولی به هم نه وی، والله تعالی اعلم محرم ۱۳۲۲ هـ امداد ص ۲۵ ج ۱.

بناړه متصله ابادی کې د جمعی حکم

سوال: (۵۵۴) دمودی راهیسی دی باره کې شک دی چه جمعه خمونې په محله کې داله آباد ښار سره په یومیل فاصله باندې واقع دی اوبالکل کلی دی اومونې خلکو ته داستعمال دتولوضروری شیانو راوړل دښار نه دی کول جائز دی اوکنه، اوبیا خلک چه څلور رکعت لمونخ دجمعی کوی داڅنگه دی؟ لکه چه زه دیوه بزرگ په وینا سره په محله کې اداء دجمعی سره څلور رکعت فرض هم کوم امید دی چه دشاقی خواب نه مومطلع وفرمایې؟

جواب: فی الدرالمختار او فتاوه وهوماهوله اتصال به او الاکما حرره ابن کمال لاجل مصالحه کدفن الموتی ورکض الحیل فی رد المختار وان اعتبرت لتکیة قرية مستقلة فهی مصر علی تعریف

المصنف، د دی روایتونونه مفهومه شوه چه که دغه مقام چه دهغه په نسبت کې سوال دی مستقله ابادی شمیرلی شی دغه وخت خودقریه کیدلویه سبب په هغه کې جمعه جائزنده، اوکه مستقله ابادی نه گنل کیری بلکه که دښار متعلق گرځول کیری اودښار عامه مصالح ددی پورې متعلق ده لکه شطرنج، خیزا ونښه ویشتل اود لیکر محل، اوحضیره وغیره، نویه دی کې جمعه جائز ده اود احتیاطی ظهر ضرورت نشته والله تعالی اعلم ۴ ربیع الاول ۱۳۲۴ هـ امداد ص ۲۲۲ ج ۱.

د شدید مرض کیدل چه دهغه نه د مرض ویره وی په جمعه کې

سوال: (۵۵۵) که چاته داسې مرض وی چه که صبح ته هغه جامع مسجد ته دجمعی په ورځ راتلل غواړی نور اتللی شی، اوکه د ماسپینین په وخت یالس بجی راتلل غواړی نو نشی کولی، ددی وجه نه چه نن صباد گرمی سره هغه ته سخت ضرر وی نوداسې شخص ته د جمعی دکولولپاره صباېې راتلل واجب دی اوکنه یا جمعه ورته معاف ده؟

جواب: فی رد المختار تحت قول الدرالمختار فی اعدا ترک الجماعة وبرشدیدمانصه لم یذكر الحر الشدید ایضاً ولم ار من ذکره من علمائنا لعل وجهه ان الحر الشدید انما یحصل غالباً فی صلوة الظهر وقد کفینا مؤنه بسنية الابراء نعم قد یقال لو ترک الامام هذه السنة صلی فی اول الوقت کان الحر الشدید عذراً تأمل وی اعدا ترک الجماعة من الدرالمختار ووحل وثلج ونحوهما وی رد المختار ای کیرد شدید کما قدمناه فی باب الامامة، ددی نه معلومه شوه چه که گرمی^۱ سخته مضره وی اود چتری حفاظت کافی نه وی نودجمعی دپربښودلولپاره به عذرو وی، والله تعالی اعلم وعلمه اتم ۴ ربیع الثاني ۱۳۲۴ هـ امداد ص ۲۷۱ ج ۱.

د جمعی نه وروسته د ظهر د احتیاط مسئله

سوال: (۵۵۶) کوم خلک چه دجمعی دلمانځه داداء نه وروسته څلور رکعت دجمعی دلمانځه داداء اشتباه په وجه اودجمعی دبعضی شرائطو د فقدان په خاطر کوی، دهغو ادا کول احتیاط دی اوکه نه اداء کول احتیاط دی یا د خواصولپاره درست ده اوغوا موته نه دی یا د

^۱ دجمعی قیاس کول په جماعت باندې صحیح ندی ځکه چه جمعه فرض ده او جماعت سنت موکد یا واجب فلایقاس علیها اوکه صحیح وی نوداهم گنل پکار دی چه په هندوستان کې داسې گرمی ده اوکنه ځکه اندیشه ده چه نازک طبیعت خلک دغه فتوی خپله گرځولوسره جماعت پریږدی،^۲ تصحیح الاغلاط ص ۱۹.

خواص او عوامو دواړو لپاره درست دی خپله مسئله کومه ده اودن صباپه اعتبار سره څه حکم دی؟

جواب: ښه ردالمحتار کې دیولوی بحث نه وروسته ېې ښه فیصله کړی ده نعم ان ادى الى مقسدة لاتفعل جهاراً والكلام عند عدمها و لذا قال المقدسى نحن لانامر بذلك امثال هذه العوام بل ندل عليه الخواص لو بالنسبة اليهم اه ، اوپه دى خاطر چه په هغه کې ويل شوى چه لانامر العوام نوزه هم وايي لم اترجم هذه العبارة لاني لا ادل عليها العوام لان الدلالة نوع من حملهم عليه ، والله اعلم ۱۰۰ جمادى الاولى ۱۳۲۴ هـ ، مصادص ۷۸ ج ۱.

سوال: (۵۵۷) اول آيت ومن يتغ غير الاسلام ديناً فلن يقبل منه وهو في الآخرة من الخسرين ، دوهم آيت يا اهل الكتاب لاتغلو في دينكم ، دريم آيت اليوم اكملت لكم دينكم واتممت عليكم نعمتي ، څلورم آيت ام لم شركاء شرعوا لهم من الدين ما لم ياذن به الله ، اول حديث من احث في امرنا هذا ما ليس منه فهورد ، دوهم حديث من عمل عملاً ليس عليه امرنا فهو رد دريم حديث واياكم محدثات الامور فان كل محدث بدعة وكل بدعة ضلالة څلور حديث من ابتدع بدعة ضلالة لا يرضها الله ورسوله كان عليه من الاثم مثل اثم من عمل بما لا يقتص ذلك من اوزارهم شيئاً ، ددغو آيتونو كريمه اوصحيحه حديثون موافق مطلب د احتياط الظاهر لمونخ كول به منع وي اوكنه ؟

جواب: ښه صحاح کې مروى دى چه سعد بن ابى وقاص او عبد الله بن زمعه د زمعه دوينځى بچى کې نزاع وكوله رسالتآب جناب ﷺ د شرعيه قاعدې مطابق الولد للفراس دغه ماشوم ېې د زمعه خو وگرځاوى ، اودعتبه بن ابى وقاص د مشابهت په سبب هغوى ﷺ خپلې مطهرې زوجې حضرت ام المومنين سودى بنت زمعه ته دهغه نه د حجاب كولو حكم وفرمايه ددې حديث ته ثابت شوه چه د ادله و د تعارض په وخت اگر كه په دى ادله وكې يودليل ضعيف دى جمع بين الادله او دهر يوه په مقتضياتو باندې عمل مسنون او مشروع احتياط ده نو د همدې نظير جمع بين الجمعة والظهر دى كوم ته چه ظهريه احتياطي وائى او اگر كه د عدم صحت د جمع كوم دليل ضعيف دى ، مگر مذكور حديث نص دى چه مقتضاد احتياط د ضعيف دليل هم اعتبار كول دى ، لكه مشابهت ضعيف دليل دى ، او بيا هم دهغه اعتبار په كولى شى ، نوا احتياطي ظهريه اصل سنت نه راووته ، نو د هغو كول په سوال کې دمذكوره حديثونو آيتونو خلاف به نه وي اوددينه اصرح هغه حديثونه ددې ماخذ كيدلى شى كوم چه د وقوع شك په

صورت کې د ښاء على الاقل ، اود صلاة مؤداة مع الكراهة داعادى حكم دى ښاء على الاقل کې دركعت د تكرار احتمال شته د دينه د مشكوك تدارك بمثله د مشروعيت ثابت شول ځكه چه د غير مشروع خواص احتمال هم د جواز مانع ده اوپه اعادى کې خود تدارك يقينى دى نو چرته چه جمعه مشكوكه وي دهغه تدارك بالظهير يقين سره دهغه نظير ده ، لان الجمعة الفائتة تجبر بالظهور اجماعاً و ههنا كما الفائتة حيث احتمال فقد شرط او وجود مانع فافهم ، اودغه تقرير د احتياطي ظهريه نفس مشروعيه دى او كه كوم خارجى عارض سره منع وكولى شى نو هغه ددې منافي ندى لكه چه په دى وخت اكثر محققين علماء دعوامو اعتقادى او عملى غلوت ته كنلو سره منع فرمايې ، اوددې وجه داده چه ددې مېنى د مشروعيت محض احتياط وو ، د كوم نه چه معلومه شوه چه مقصود اصلى احتياط دى ، هر كله چه غلو وشوه نودويولوسره مقصود اصلى قوت شو ، چه هغه احتياط نه ډيره بى احتياطي وشوه ، د همدې لپاره اوس د احتياط نه لوستل وپيژنى . والله اعلم ۲ محرم ۱۳۲۸ هـ ، تسمه اولى ص ۲۲.

سوال: (۵۵۸) د كوم آيت كريم او احاديث صحيحه اجماع قويه او قياس جليه نه د ظهري احتياط لمونخ كول ثابت دى اوكنه ؟

جواب: د اول سوال په خواب کې ددې ماخذ سنت يعنى د زمعه قصه ۱۲ ، مذكوره شوى ده نو د ثبوت په اعتبار د سنت نه ثابت ده اوپه اعتبار د ظهور د قياس نه ظاهر ده ، پورتنى حواله ۲۷.

د مجتهد وائمه و نه احتياط الظهر الخ

سوال: (۵۵۹) خپله دامام ابو حنيفه ، مالك ، شافعى احمد محمد ، ابو يوسف زفراو حسن رحمهم الله نه د احتياط الظهر كول ياد كلىو اوسيدونكو ته د حكم وركول ثابت دى اوكنه ؟

جواب: د نور وائمه وپه مذهب باندې خوځمانظر نشته ، مگر دامام صاحب معمول به قول جمع بين الماء المشكوك والتيمم دهغه نه ظاهريد لومعنى ددغه ظهريه طرف ته منسوب كيدل دى ، ځكه چه كوم قول دامام صاحب د قواعدونه ماخوځوى هغه هم د فقهاؤ د تصريح موافق ملحق په اصل المذهب دى ، اودهغه نه ددې صريح منقول كيدل ددې په خاطر مضرت دى چه هغه دهغه داعى رايېښ شوى نه وو ، لعدم الشك فى الشروط كتبه اشرف على ۲ محرم ۱۳۲۸ هـ.

سوال: (۵۶۰) احتياطي ماسپښين كول د قران او حديث له مخې جائز دى اوكنه ؟

جواب: چرته چه دجمنی په صحت کې شبهه وی داسې کول جمع بین الأدلة دی چه شرعاً ثابت دی دالولد للفرش واحتجی منه یاسوده حدیثونه ددی دلیلونه دی (تممه خامسه ۲۳۳)

دجمنی په ورځ دمنذورینو دجماعت کولو حکم:

سوال: (۵۶۱) مسافرین وی که مقیمین چه دجمنی لمونځ یې ونه نیوه دظهر جماعت کولی شی اوکنه؟ او په جامع مسجد کې هم کولی شی یا په کوم بل مسجد کې بینواتوجروا؟

جواب: فی الدرالمختار وکړه تحریر المعذور و مسجون و مسافر اداء ظهر بجماعة فی مصرفیل الجمعة وبعدها لتقلیل الجماعة وصور المعارضة و افادان المساجد تغلق يوم الجمعة الا الجامع و کذا اهل مصرفاتهم الجمعة فانهم يصلون الظهر بغير اذان ولا اقامة ولا جماعة ويستحب للمريض تاخيرها الى فراغ الامام وکړه ان لم يؤخر هو الصحيح وفي رد المحتار قوله الا الجامع اي الذي تقام فيه الجمعة ان فتحه في وقت الظهر ضروري والظاهر انه يغلق ايضا بعد اقامة الجمعة لتلا يجتمع فيه احدها الى قوله لكن لا داعي الى فتحه بعدها فليقتى مغلقاً الى وقت العصر، ج ۱ ص ۸۵۴، ددی نه ثابت شوه چه داخلک ظهر په جماعت سره نشی کولی نه په جامع مسجد کې نه کول بل خای کې، ۱۷ اشوال ۱۳۳۳ هـ (تممه ثالثه ص ۹۱)

سوال: (۵۶۲) که څو مسافر دجمنی په ورځ یو خای شی دظهر لمونځ په جماعت سره کول روادی اوکنه؟ که کوم ځل چاکړی وی دهغه لپاره څه حکم دی؟ او چیرته چه دجمنی شرط نه میلاوېږی او جامع مسجد هم نشته څه حکم دی؟

جواب: فی الدرالمختار وکړه تحریر المعذور و مسجون و مسافر اداء ظهر بجماعة فی مصرفیل الجمعة وبعدها و فی رد المحتار قوله المعذور و کذا غیره بالا ولی قوله فی مصرفیل القرى لانه لا جمعة عليهم فكان هذا اليوم فی حقهم کثیر من الايام شرح المنية وفي المعراج عن المجتبی من لا تجب عليهم الجمعة لبعدها الموضوع صلوا الظهر بجماعة ج ۱ ص ۸۵۶، ددی روایتونه ددری و اړوسو الوونو خواب راووت، یعنی داجماعت رواندی، او که جماعت یې وکړه نو فرض اد اشول او چیرته چه جمعه واجب ندی هلته به ظهر دجماعت سره کولی شی ۱۹ ذی القعدة ۱۳۳۳ هـ (تممه ثالثه ص ۱۰۱)

سوال: (۵۶۳) ددی لپاره چه په مسافر باندې جمعه واجب نده چیرته چه مقیمان مسلمانان دیردی دهغه لپاره دما سپنن لمونځ منفردا کول عند الله څه گناه کیږی اوکنه؟

جواب: نه، لان الائم بترکها يستلزم وجوبها وقد فرض انه لا وجوب البتة که په عین دجماعت کې دجمنی په مسجد کې حاضر وی پدې صورت کې خاص تردد لرم، قیاساً علی توقف صاحب البحر فی مالوا قیمت وهو (ای الاعمی) حاضر فی المسجد واجاب بعض العلماء بانه ان کان متطهر افا لظاهر الوجوب لان العلة الخرج وهو منتف الخ، ص ۸۵۳، تاریخ او حواله پورتنی ص ۷۰۲

که عیدین دجمنی په ورځ وی نو دجمنی لمونځ واجب پاتې کیږی اوکنه؟

سوال: (۵۶۴) که دجمنی په ورځ عید الفطریا عید الاضحی وی نو دجمنی لمونځ واجب پاتې کیږی اوکنه؟

جواب: دواړه واجب دی فی رد المحتار امامذهبنافلزوم کل واحد منهما ۱، ۱۸ اشوال ۱۳۲۵ هـ (امداد اول ص ۹۴)

په کلیو کې دجمنی د مصالحو خواب:

سوال: (۵۶۵) په کومو کلیو او قریو کې چه سل، سل یا پنځوس پنځوس لمونځ کونکې وی دهغوی جمعه قائمول مستحسن دی اوکنه نه فرض او واجب؟ دتجربې نه ثابت شوه چه هغوی سره دجمنی عظمت او وقعت شته دهغې په ادا کولو سره او دپنځه وخته لمونځونو هم شوق لری او کنه نوسستی او تنبلی جوړیکې تردی چه لمونځونه پریردی، په داسې حالت کې که هغوی څوک منع کړی نومصیب دی که مخطی: او په دغه وخت باندې حنفی ته په شافعی مذهب جواز جمعه فی القرى او کلیو باندې عمل کول درست دی اوکنه؟

جواب: فی الدرالمختار و نواقض الوضوء لكن يذهب للخروج من الخلاف لاسيما للامام لكن بشرط عدم لزوم ارتكاب مكروه مذهبه وفي رد المحتار في بعض المسائل لوافق به اي يذهب مالك في موضع الضرورة الخ، ددی روایتونه څرگنه شوه چه د بل مجتهد په قول باندې عمل کول یا خو هغه وخت جائز دی چه کله دخپل مذهب دمکروه ارتکاب لزم نه شی یا د ضرورت په خای کې جائز دی، او ظاهره ده چه په جمعه کې نه کوم ضرورت شته او چه کوم مصلحتونه لیکل شوی دی، هغه د ضرورت حد ته ندی رسیدلی، ځکه چه د ضرورت حقیقت داده چه دهغه نه بغیر کوم ضرر لاحقیگی، او د ضرورت نه مراد خرج مشقت او تنگی ده، نو دا کار ونه متحقق ندی او دجمنی په کولو سره په خپل مذهب کې دڅو مکروهاتو ارتکاب هم راتلونکې دی، اول د

نفلو جماعت دورخی په نفلو کې چېرې دریم دغیر لازم التزام څلورم دظهور د فرض و دجماعت پریښودل پنځم که څوک ظهور نه کړی نو دفریضې ترک چه حرام اوفسق دی، اودا هم معلومه شوه چه مصدر جمعی دجواز دشرطونو څخه ده دوجوب دشرطونو نه نده نودغه احتمال هم دفع شو چه که واجب نه وی نو جائز خو گرځي، لهدا په مسئله صورت کې دحتفیه وپه نزد جمعه کول منوع اونا جائز دی. والله اعلم ۱۶ ربیع الثاني ۱۳۲۵ هـ امداد ص ۸۹ ج ۱.

دجمعی نه وروسته نیت داء، دقبلیه سنتو په ادا کولو کې

سوال: (۵۶۶) دظهور څلور سنتونه چه د فرضونه مخکې کولی شی د جماعت د فوت کیدو په وجه که دهغو د کولو نیت رانه شی نو د فرضو داء نه وروسته دغه څلور سنتونه دقضاء په نیت سره کولی شی او که داء په نیت؟

جواب: دغه سنتونو کې داء نیت به وی، ځکه چه دظهور وخت باقی دی، صرف ترتیب بدل دی فقط والله اعلم، شوال ۱۳۲۵ هـ امداد ص ۹۴ ج ۱.

دجمعی نه دمنوع اجیر دجمعی کولو حکم

سوال: (۵۶۷) زید دغریبی اوتش لاسی په سبب د عمر نوکری کړیده لکن عمر دکار دتاوان په وجه زید ته دجمعی دلمانځه کولو اجازه نه ورکوی اوزید مجبور دی، آیا په دې حالت دظهور لمونځ مجبور اکولو سره دجمعی فرض دهغه نه ساقطیږي اوکته؟

جواب: مستاجر یعنی آقانه جائز ندي چه اجیر یعنی نوکر دجمعی د لمانځه نه چه فرض دی منع کړي اوکته داجیر دهغه پریښودل جائز دی او که ددې سره سره جمعی ته حاضر نه شو او ظهور وکړي نو جمعه ساقطیږي لکن دجمعی په ترک سره گنهگار شوالېته اجیر ته دتللو او راتللو سره څلورمه ورځ خرڅیږي نو څلورمه برخه اجرت ددې ورځې دی کم کړي شی، او که ددینه کم صرف شی نو ټوله مزدوری واجب ده، والاصح وجوبها علی مکاتب ومبعض واجر ویسقط من الاجر بحسابه لو بعید او الا لادر مختار قوله واجر مفاده انه لیس للمستاجر منه وهو احد قولین وظاهر الثبوت یشهد له کما فی البحر قوله بحسابه لو بعیدا فان کان قدر ربع النهار حط عنه ربع الاجرة و لیس لاجیر ان یتطلبه من الربع اخطوط بمقدار اشتغاله بالصلاة تا بار خاتمة رد المختار، والله اعلم، ۱۹ صفر ۱۳۰۴ هـ امداد ص ۹۲ ج ۱.

دخطیبې دلو ستلو حکم

سوال: (۵۶۸) بسم الله الرحمن الرحيم، السلام عليكم ورحمة الله وبركاته مانرشدون ايها الكرام الراسخون في العلوم الدينية في قراءة الخطبة باللسان العجمي على قوم لا يعلم العربي منهم الا البعض فهل جائز ان لا؟

جواب: مكروهه والدوام على المكروه يزيد كراهة والاكتفاء على العجمي اشدل الكراهة من اختلاطه بالعربي.

سوال: (۵۶۹) فان لم تجز فهل هي كراهة ام غيرها وماذا حكم الترجمة بالعجمي مع قراءة العربي في هذه الصورة؟

جواب: ان كان احيانا للضرورة وقتيه بدون جعلها جزءا من الخطبة فلا بأس.

داختړ دلمانځه دتعدد حکم او ادا کیدل یې په همغه ورځ

سوال: (۵۷۰) ددین علماء په دې مسئلې کې څه فرمایي چه په یوې قصې کې د عید الاضحی لمونځ په دوه ځایونو باندې وی، په عیدگاه کې او جامع مسجد کې او په دواړو ځایونو کې جماعت دیروی، څو کسان دلمونځ د کولو لپاره د عید الاضحی په طرف روان شی چه عیدگاه ته نژدی ورسېږي نو معلومه شوه چه د عید الاضحی لمونځ وشود. هغه ځای ته بیرته راوگرځي او د جامع مسجد په طرف روان شی کله چه هلته راشي نو په جامع مسجد کې هم لمونځ میلونشی او د لمانځه وخت لا اوس هم دیریاتي دی نو دغه خلک او هغه خلک چه لمونځ یې ندی نیولی یوځای کیدلو سره ددې قصې په کوم مسجد کې عید الاضحی دجماعت او امام سره وکړي نو د هغوی دغه لمونځ قضاء شمیرلی شی یا داء کې اودغو خلکو دزوال نه وړاندې لمونځ کړي؟

جواب: په مذکوره صورت کې د عید لمونځ صحیح شوو تودی بمصر واحد فی بمواضع کثیرة اتفاقا در مختار، اوداء شو ځکه چه په دغه وخت کې دواجب اداء کولو ته اداء ویلی شی ثم اداء فعل الواجب فی وقت در مختار، اود عیدینو وخت دارتفاع شمس نه تر زوال پورې ووقتیهامن ارتفاع الزوال باسقاط الغایة، در مختار نو هرکله چه دزوال نه مخکې وکولی شی نو په خپل وخت کې واقع شو نو اداء شو، والله اعلم ۲۶ ذی الحجة ۱۳۰۴ هـ امداد ج ۱ ص ۹۷.

په متعدده و مسجدونو کې د صلاوة عیدینو حکم

سوال: (۵۷۱) د حضور په بهشتی گوهر رساله کې تحریر دی چه د عید لمونځ بالاتفاق په متعدده و مسجدونو کې جائز دی او فقهاء د اخترونو د لمانځه لپاره خروج الی الجیانه موکد سنت لیکلی دی، اود موکد سنت خلاف کول مکروه تحریمی دی لهذا د حضور د جواز په تحریر کې شبه راغله چه جائز مع الکراهت دی او که بی کراهت، او کراهت هم تحریمی دی او که تنزیهی دا شبهه دفعه وفرمایې؟

جواب: د بهشتی گوهر د لیدلونه معلومیری چه دامستله د درمختاره، په هغه کې د مواضع کثیره لفظ شته داد مترجم لغزش دی، مقصود دادی چه لکه څنگه چه د جمعی په جواز التعدد کې اختلاف دی په دی کې هغه اختلاف نشته، ددی لغزش د اتاویل کولی شی چه د مسجد معنی په لغوی باندې محمول وکولی شی یاد مساجد وپه شرعی معنی باندې محمول گرځولوسره داد معذور وپه حق کې وویل شی چه عید گاه ته راتللی نشی، فقط والله اعلم ۳ ذی الحجه ۱۳۲۲ هـ (تمه اولی ص ۱۴)

د دوشنبې ورځې پورې په عذر سره د عید الاضحی د لمانځه وروسته کول

سوال: (۵۷۲) د دین علماء په دی مسئلې کې څه فرمایې چه د عید الاضحی لمونځ په بسوه قصبه کې دسه شنبی په ورځ لسم د ذی الحجه دی او په فتحپور ښار کې چه ددی قصبی ته په دری کوسه کې پرته ده هلته د عید الاضحی لمونځ د چهارشنبه په ورځ ۱۱ ذی الحجه وی، خو لمونځ کونکې ددی قصبی په کومی مقدمی کې ماخوځیدلوسره د فتحپور عدالت ته راغلل، اودسه شنبه په ورځ د مقدمی په سبب په فتحپور کې پاتې شول اود چهارشنبه ۱۱ ذی الحجه سهار دغه خلک بسوه ته راغلل نود غوتولو دولس دیارلس کسانو یوسری امام کړاود عید الاضحی لمونځ ۹ بجی دورځی ۱۱ ذی الحجه د چهارشنبه په ورځ وکړود فتحپور ښار موافق نودالمونځ دهغوی درست شواوکنه؟ دغه لمونځ د عید الاضحی په لمانځه کې شمار شواوکه په نفلو کې بینواتوجروا؟

جواب: د عید الاضحی وروسته کول دولسمی ته که په عذرو ی نوبی کراهت او که بی عذرو ی نو پکراهت جائز دی، لکن هناعیوز تاخیرها الی اخر ثالث ایام التحریر بلاعذر مع الکراهة و به و بدولها

درمختار، نویه مسئلوه صورت کې لمونځ کراهة صحیح شو، او په نفلو کې نه شمیرلی کیږی، والله اعلم ۲۲ ذی الحجه ۱۳۰۴ هـ امداد ص ۹۷ ج ۱

دیل په ځای کې دامام د فراغت نه وروسته په جماعت سره د عید د لمانځه جواز

سوال: (۵۷۳) د حضور کارد مرسله د ناخیز د سوالونو په ځوابونو باندې ښایسته کې، ناخیز ته په ځواب داوول نمبر کې شبه دی^۱ امید دی چه حضور تسلی وفرمایې، هغه شبه داده چه د قدوری د عبارت ومن فاته صلاوة العید مع الامام لم یقضها (ص ۳۸ باب صلاوة العیدین)، نه ددی عدم جواز شبهه کیږی اوس په دی کې په لاتدی ډول سوالونه دی (۱) ددی جملی څه معنادی، (۲) ددی جملی نه عدم جواز ثابتیږی او کنه؟ (۳) ناخیز ددی دامعنی پوهیدلی چه که کوم سړی ته داخلتر لمونځ د جماعت سره میلونه شونود جمعی د لمانځه په شان هغه بیان شوی کولی اگر که وخت پاتې وی ځکه چه دلم یقضهانه مراد وخت تیریدلو سره قضا کول و نودمع الامام قید لا حاصل و که داوویل شی چه که یو یاده یا څلورو کسانو ته د عید جماعت میلانو نشو نو د هغوی لپاره دلم یقضه حکم دی، نه چه جماعت کثیره لپاره نود کنز الدقایق عبارت ولتمنقض ان فاته مع الامام (باب العیدین)، ددی تاهید کوی چه فعل مجهول ذکر شوی دی داصحیح دی او کنه؟

جواب: په درمختار کې ډیر صفا عبارت ده چه په هغه سره دنورو عبارتونو شرح کیږی ولایصلیها وحدی ان فاته مع الامام ولولوا لفساد اتفاقی الاصح ولوامکنه الذهاب الی امام آخر فعل لا فائودی بمصر واحد بمواضع کثیره اتفاقان عجز صلی اربعا کالضحی وفی رد اختراقوله عم الامام متعلق بمحذوف حال من ضمیر فاته لا بفاته لان المعنی ان الامام اداها وفاته المقتدی، ددی عبارت نه واضحه شوه چه د لایقضی یالم تقض همدامعنی دی چه منفرداً دی نه کوی، اگر که شروع کولوسره ئی فاسد کړی وی باقی که دیوه امام سره ېې نه وی نیولی نودیل امام سره کول ېې بهر دی اودغه تقریر سره د ټولو نمبرو ځواب وشو. ۱۹ ذی القعدة ۱۳۳۳ هـ، تمه ثالثه ص ۱۰۲

د خطیبی په مینځ ترجمه وغیره کول

سوال: (۵۷۴) د جمعی د خطبې په مینځ یا اخر کې د وعظ په ډول د وعظ د خطیبی ترجمه کول جائز دی او کنه؟

هغه سوال او ځواب دادی سوال د اختر د لمانځه نه وروسته که ډیر خلک راټول شی په کوم بل مسجد یا جامع مسجد کې د عیدیل جماعت وکړی نو جائز ده او که "الباب" جائز نه ۲۲

جواب: جائز دی^۱ - هکذا استفاد من العالمگیریه والله اعلم ۲ رمضان ۱۳۱۹ هـ امداد ج ۱ ص ۹۶

سوال: (۵۷۶) دین علماء په دی مسئلې که څه فرمایې چه دقران شریف او حدیث شریف عبارت لوستل اود هغو ترجمه په هندي ژبه باندې پوهول جائز دی او کنه؟

جواب: دجناب رسول الله ﷺ د مبارکې زمانې نه تر نن پورې دامت همداتعامل اوتوارث پاتې شوی چه په خطبه کې نور کوم غیر خیزنه لاحقوی دهمدی په خاطر فقط په عربی خطبه باندې اکتفا کول پکار دی ترجمه وغیره کول ښه ندی هوکه دیوی پېښی شوی واقعی سره مناسب نصیحت یې وکړونو جائز دی، بکړه للخطیب ان يتکلم في حال الخطبة الا ان يكون امرامعروف کذا فی فتح القدیر عالمگیری ج ۱ ص ۱۴۵ ویروی رجوعه فی اصل المسئلة الی قولهما وعليه الاعتماد والخطبة والتشهد علی هذاالاختلاف ۱۲ هداية اقول فلماثبت الرجوع عنه فی القراءة بالفارسية ثبت فی الخطبة بها، فقط والله اعلم امداد ص ۱۰۳ ج ۱.

ایضا

سوال: (۵۷۷) ماقولکم رحمکم الله ربکم په دی مسئلې کې چه دخطبو په مینځ یا اخر کې دوعظ په طور د خطبې ترجمه کول جائز دی او کنه؟ د سوال خواب جائز دی هکذا استفاد من العالمگیریه والله اعلم او فتاوی اشرفیه حصه اول مطبوعه قیومی پریس ۱۳۴۵ هـ دغه پورته لیکل شوی سوال او خواب کې بنده ته شبهه ده چه دغه خواب دحضرت والامقام د تحریراتو څخه دی او کنه؟

جواب: فتاوی اشرفیه داوخت خماسره نشته لهذاپه وثوق سره څه ویلی نشم لاکن غالب داده چه خما همدا خواب دی مگردابتدایې زمانه وی دهمدی په خاطر مجمل دی خمانه بعدتحریراتوکې ددې تفصیل مذکور اودطباعت په ذریعه مشهور دی چه حاصل یې داده چه داسې کول (۱) کله کله (۲) په کوم ضرورت سره (۳) په قلیل مقدار سره مضائغه نشته باقی ددې عادت گرځول بلاضرورت داسې کول یا زیات حصه ترجمه کول یا اوږدوعظ کول دخطبې په مینځ کې خلاف سنت ده ۲۴ جمادی الثاني ۲۹ (النور ص ۲۱ ذی القعدة ۱۴۹ هـ).

دلاندې سوال وخواب په ذیل کې تفصیل وگوره ۱۲ مه

د جمعې په خطبه کې په غیر قریبي ژبه اشعار لوستل

سوال: (۵۷۸) ددین علماء څه فرمایې په لاتدینو مفصلو مسایلو کې چه په اردو فارسی وغیره اشعارو باندې مشتمله خطبه څنگه ده جائز ده او کنه؟ او که ده نیلاکراحت جائز ده او که سره دکراحته اود جواز په صورت کې چه بلاکراحته وی، اولی کوم دی؟ او په کوم ترتیب دخطبی عادت کول پکار دی یعنی داردو وغیره اشعارو والا خطبه، ولولی یا فقط په عربی الفاظو او عبارتونو باندې اقتصار لازم دی چه په علی الوجه المسنون اداسی اودسلف صالح طریقې اود عاملینو علماو عمل څه دی؟

جواب: مذکوره مسئله دمولوی ارشاد حسین صاحب لخوا، والله الموفق الصواب، فارسی وغیره اشعار لوستل په خطبه کې جائز دی ددې لپاره چه کله دمسنون تشهد په اندازه په عربی ژبه کې ولولی او څه فارسی یا اردو وغیره اشعار په خطبه کې ولولی نو خطبه په قدر مسنون په عربی ژبه اداء شوه او فارسی وغیره اشعار دعوامود تفهم لپاره او د پند او نصیحت لپاره هیڅ دخطبی منافی ندی نو د فارسی وغیره اشعارو په جواز کې څه تامل نشته، او که بالفرض خطبه بالکل په کومه بله غیر عربی ژبه باندې ولولی بیا هم عندالامام انبی حنیفه جائز شوه او په همدې فنوی ده قال فی الدرالمختار وکفت تحميدة او قلیلة او تسبیحة للخطبة المفروضة مع الکراهة وقال لابد من ذکر طویل وأقله قدرالتشهد الواجب انتهى وقال ایضا وضح شروعه بتسیح وقلیل وسائرکلم التعظیم کما صح لشرع بغیرعربیة ای لسان کان وشرطاعجزه وعلى هذاالخلاف الخطبة وجميع اذکار الصلوة انتهى وقال فی ردالمختار وشرطاً عجزه عن التکبیر بالعربیة والمعتمد قوله بل سیاتی ما یفیدالاتفاق علی ان العجز غیر شرط انتهى اوددغو فارسی وغیره اشعارو لوستلو کې کراحت^۱ نشته لکن سلف صالح اومعتمدو علماؤ نه ټوله خطبه په عربی ژبه

که مقصد نفی دکراحت تحریمی ده نوصحیح ده او که دکراحت تنزیهی نفی مقصوده نوصحیح نده او چه کله په هغو باندې اصرار وی نوبه کراحت کې شدت راځی او بیه چه کوم په استدلال کې ویل شوی دی چه په مسنون اندازه په عربی ژبه کې الخ داددې لپاره صحیح نده چه که خطبه لنډه وی نو هغه ټوله خطبه ده او که اوږده وی نو هغه هم ټوله خطبه ده لکه چه په قراءه مفروض کې تصریح ده چه که دقدر فرض نه زیات قراءه وی نو هغه مجبوره فرض شواو دامام صاحب رجوع لکه چه په صلاة کې ده همداحکم په خطبه کې کیدل هم دقنهی کتابونو کې مصرح دے، اوددرمختار په عبارت کې چه عجز غیر شرط ویلی دی نو نفی صحت یعنی دا دالارض لپاره نه چه دجواز لپاره لپاره ۱۲ اشرع علی عفی عنه

منقولہ ہے اوسمدا اولیٰ دہ دستور سرہ دموافقت پہ سبب ہمد اعدا دتول پکار دی فقط واللہ تعالیٰ اعلم وعلمہ اتم العبد محمد ارشاد حسین

اقول دوم خواب دحضرت مولنا مدظلہم دمولوی ارشاد حسین صاحب پر خواب مستعیناً باللہ سبحانہ وتعالیٰ دوارہ خوابونہ صحیح آدی واقعا یہ خطبہ کی اشعار وغیرہ لوستل غیر مستحسن دی اودمکروہ دود معنای دی یوہ دیوہ مستقل دلیل پہ وجہ دوم دست دمحالفت پہ وجہ نوکہ مذکورہ اشعار دترنم سرہ ولوستل شی نومکروہ بالمعنی الاول دی اوکنہ نو بالمعنی الثانی یؤیدہ مافی اکام النفاس وسلت ایضاً عماعتادہ اکثر خطباء زمانہ امن قراءۃ الخطبۃ بالعربیۃ وتضمن بعض الاشعار الفارسی او الهندیۃ هل يجوز ذلک فاجبت بان قراءۃ الاشعار فیہا ان کان بالغناء الممنوع عنہ فی الشریعۃ فلا ریب فی کراہتہا وان کان بالعربیۃ لمالی نصاب الاحتساب هل يجوز للمذکر ان یقرء علی المنبر دویقی کما اعتادہ مذکور زمانہا فالجواب انہ ورد فی الحدیث من اشتراط الساعۃ ان توضع الاختیار وترفع الاشرار وان تقرأ المنشأ علی رؤس الناس والمنشأ ہی التي تسمى بالفارسیۃ دویقی من صحاح الجوہری الفقہ فی منعہ انہ غناء وانہ حرام فی غیر المنبر فما ظنک فی موضع یعد للوعظ والنصیحة قال العبد اصلحہ اللہ وقد ظفرت علی هذا الحدیث بعد ما کنت اجلس للعامة فی المنابر یوفیق اللہ اکثر من ثلاثین سنۃ فحمدت اللہ علی انی وان کنت لم اعلم بجرمۃ هذا الفعل ولكنی لم اذکر منشأ یعنی دویقی قط فی منبر ما جلست فیہ انتہی کلامہ وان لم یکن بالغناء فالکراہۃ لکونہ مخالف للسنۃ داخلاق اصناف البدعۃ وکذا قراءۃ بعض الخطبۃ بالعربیۃ وبعضہا بالفارسیۃ لا تخلو عن الکراہۃ للتقریبات السابقۃ فلیحفظ هذا کلمہ فان الناس عنہ غافلون یرتکبون امرأ شیعاً ویمسبون انہم یحسون اوداھل السنۃ والجماعۃ نہ خروج دبدعت پہ سبب وی اودبدعت معنایی پہ در مختار کی لیکلی چہ وہی اعتقاد خلاف المعروف عن الرسول لا یمعاندۃ بل بنوع شیعۃ اہ اوصاحب درد المحتار ددی تعریف نسبت علامہ ابن حجر پہ طرف کری اودشمنی نہ بل تعریف چہ پہ صدق کی ددی مساوی دی نقل کری دی ما احدث علی خلاف الحق المتقی عن رسول اللہ ﷺ من علم او عمل و حال بنوع شبہۃ واستحسان وجعل دینا قویما و صراطاً مستقیماً اہ فقط کتبہ اشرف علی عینی عنہ

داول خواب تصحیح دہجہ دجزء مقصود پہ اعتبار سرہ دے لکن دسلف صالح الی سوبہ عادت تول پکار دی ۱۲ منہ

سوال: (۵۷۹) ددین علماء اودشرع متین مفتیان خہ فرمایا چہ دجمعی دخطبی داذان دوخت نہ خاریتہ منتہ مخکی دمنبر نہ علیحدہ د مصلیانو پہ فرمایا چہ دخطبی ترجمہ اورول بیافورا دخطبی داذان پہ وخت منبر نہ راتل اوباقاعدہ اذان او خطبہ کیدل اویہ عربی بانڈی خطبہ کول پہ دی کی کوم کراہت یا مفسد دلمانخہ شتہ اوکنہ دیر احترام ۲۳ ذی الحجہ ۱۳۵۵ھ

جواب: داول وول دترجمی دخطبی تذکر دی اود ذکر فان الذکر فی تنفع المومنین ایت پہ خیل عموم سرہ هروخت دتذکیر اجازہ ورکوی بغیر دہغو موافقہ چہ پہ مستقل دلیل سرہ ممنوع دی اوکوم قیود چہ پہ سوال کی مذکور دی پہ غفوی دود نور قیدونہ قابل اضافہ وی بوداچہ عوام الناس داکار ہمیشہ لپارہ لازم نہ گنی ددی دلیل مشہور دی دوم داچہ مذکور پہ دغہ وخت کی دمنبر نہ لری وی چہ دخطبی دہیئت ابہام نہ وی ددی دلیل دتکرار جماعت دمجوزینود اتقییدہ چہ عدول عن السحاب دی وی نوچہ دغہ تول قیود نوکوم کارد جواز مانع نشتہ لہذا دجواز حکم پہ کولی شی اود کراہت ہیخ سبب نشتہ نہ پہ دی فعل کی اونہ ددی فعل نہ پہ لمانخہ کی اویہ فساد صلوة کی خود وسوسی درجہ ہم نشتہ البتہ کہ خیلہ خطبہ پہ غیر عربی کی وی نوغہ ددی پہ خاطر چہ پہ قول راجح کی خطبہ دہ او خطبہ دجمعی دلمانخہ لپارہ شرط دہ نوہ دی صورت کی دفساد دحکم امکان شتہ اود دغہ جواز تایید د شیخینو دحدیثو نونہ ہم کیری روی مسلم عن جابر فی قصۃ یوم الفطر ثم خطب النبی ﷺ الناس فلما فرغ نزل قاتی النساء فذکر عن الحدیث وروی البخاری عن ابن عباس یعدو وعظ النساء ثم انطلق هو وبلال الی بیئہ الحدیث دا حدیثونہ پہ دی کی نص دی چہ ددغہ تذکیر پہ وخت کی اکوم چی خطبہ نہ وہ چہ قرینہ ہی دادہ چہ داتذکیر وروستہ دفرغ خطبہ نہ وہ اوہم پہ منبر بانڈی نہ وہ اوددینہ وروستہ عود الی المنبر ندی شوی اود دخطبی پہ وخت کوم فصل نہ وچہ ورنہ معلومہ شویہ چہ ددغوتذکیر او خطبی پہ وخت کی فصل نہ کیدل دجواز مانع ندہ اود تاخیر او تقدیم پہ دی کی ہیخ دخل نشتہ نوددی جواز سنت نہ ہم ثابت شو واللہ اعلم ۲۴ ذی الحجہ ۱۳۵۵ھ التور ربیع الاول ۵۷ھ

دہشتی دتشدہ شکم

سوال: (۵۸۰) ددین علماء پہ دی مسئلی کی خہ فرمایا چہ د حیدر آباد پہ بازار کی دود مسجدونہ یعنی قبا اوزمزم کی دہمیش لپارہ دجمعی لمونخ وی اوس تقریباً یوہ میاشت نہ خو کسانو دنفسانیت پہ وجہ دخو کسانو دضدہ پہ بل مسجد کی ہی دجمعی لمونخ شروع کری

دی او موجوده خلک خپل کاروبار پرېخودو سره ټوله ورځ ددې بل مسجد په جوړولو کې مصروف دی په دې مسجد کې جمعه کول جائز دی او کله؟ او که دغه جمعه د نفسي خواهشاتو په وجه هم وی نو په هغه کې جمعه کولو سره په حیدرآباد کې درې ځایه جمعه کول څنگه دی؟

جواب: اول ځویه دی چې اختلاف دی چه څو ځایونو د یوې بستی کې جمعه جائز ده او کله اگرې اکثر علماؤ د دفع حرج لپاره په دې طرف دی چه جائز ده بیا د مجوزینو تعداد په دې کې مختلف دی چه آبادو ځایونو ته زیات هم جائز ده او کله، اگر که د دلیل د اطلاق په وجه راجع داده چه جائز ده، وژدی فی مصر واحد بمواضع كثيرة مطلقاً علی المذهب وعلیه الفتوی شرح الغصع للعلی امفتح القدیر دفعاً للحرج وعلی المرحوح فالجمعة لمن سبق تحریمته وتفسد بالمعیة والاشباه - در مختار، و به اندفع مای البدائع من ان ظاهر الروایة جوازها فی موضعین لاقی اکثر وعلیه الاعتماد شامی مصری جداول ص ۵۳۱. دا ټول اختلاف په هغه صورت کې دی چه د نفسانیت له لارې نه وی، او کله د هیڅا په نزد جائز ندی، اگر که د واجب سقوط راځی نو په صورت مسئلې کې که د نفسانیت د لارې هم نه وی دغه هم نه وی، ځکه چه څو ځایه د علماؤ په اختلاف کې غورځیدل څه ضرور دی؟ بله وجه د جواز تعدد دفع حرج ده چه یو مسجد ته دلری لری نه ټولو راټلل مشکل دی او د حیدرآباد غونډی وړه کې ځای کې د اهرم حرج نده، فاذا قانت العلة فان المعلول دالاً څه کوی چه د اتفریق د نفسانیت د لارې وی نو د یرب ځایه او د مسجد ضرار او الاوسره مشابهت دی چه د هغوی په حقله راغلی والذین اتخذوا مسجداً ضراً او کفراً وتفریقاً بین المؤمنین الخ اعاد الله منه وجمع المسلمین، هو به کوم ځای کې چه د مخکې نه جمعه کېږی که هلته کومه شرعی خرابی وی او د هغې تدارک پرته د کناره کیدو ممکن نه وی نو یقیناً په دې کناره جوېې کې څه حرج نشته والله اعلم ۱۳ شعبان ۱۳۰۲ هـ، امداد ص ۱۰۴ ج ۱.

سوال: (۵۸۱) په دهاتو کې هلته چه څو ځایه جمعه کېږی نو هلته په کوم کې چه وړاندې نه جمعه وی د هغو جمعه صحیح کیدل او د نورو نه صحیح کیدل د کوم شرعی دلیل نه ثابت دی او کله فقط

جواب: زوی الشیخان عن ابن عباس ان النبی ﷺ صلی یوم الفطر کعتین لم یصل قبلهما ولا بعدهما، ددې حدیث او همدارنگه د نورو د یو حدیثونو نه ثابتېږی چه د سلف نه راواخله د خلف پورې په کوم ترتیب چه د نبوی فعل سره په کوم حکم باندې استدلال کوی لگیاوی، په همدې ترتیب د ترک نه هم استدلال کوی، په همدې بناء دعید نه مخکې او وروسته نو افلوته فقهاؤ مکروه ویلی دی او په خپل محل کې ثابت دی چه د هغوی په زمانه کې قاطبة د کوم کار معمول کیدل

یا عامه د کوم کار پرېخول او د هغوی په هغه باندې سکوت فرمایل دا حدیث تقریری او د قولی او فعلی حدیث په شان د حکم د اثبات په هکله دی، د دینه وروسته غورکول پکار دی چه په عهد نبوی، یا خلفاء راشدین ﷺ کې په یوه مصر کې څو جمعاتونو کې جمعه کیدل کله هم منقول ندی لیدل شوی، او که وی نویل کېږی چه مانع تعدد ته هغه روایت ندی رسیدلی نو په همدې بناء نظراً الی الامرین المذکورین د مانع په دې ترتیب سره استدلال کولی شی چه د هغوی په زمانه کې د تعدد بیا عموم پرېښودل د هغه عدم مشروعیت دلیل دی او ددې استدلال د منقول کولو نه مقصود د دغی منع ترتیب نده ځکه چه خپله د مذهب علماؤ ددې قول د مرجوح کیدلو تصریح کړیدی کما فی الدر المختار و ژدی فی مصر واحد بمواضع كثيرة مطلقاً علی المذهب وعلیه الفتوی شرح المجمع للعلی و اما فتح القدیر دفعاً للحرج او دغه مجوزین ددې استدلال ځواب ورکولی شی چه هغه ترک حجت دی چه قصداً وی، او دغه امر مجتهد ته ذوقاً د قرآنونه معلومېږی او د تعدد جمعه پرېښودل اتفاقاً و اخواً د اجتماع شوق و او د رسول الله ﷺ سره د لمونځ کولو ذوق و په هغه کې یو ځل به لگ اهتمام کولو کې څه حرج نه و د همدې په خاطر د تعدد د نبوت راغلو، د دینه عدم مشروعیت نه ثابتېږی خصوصاً کله چه په دې کې حرج هم وی، مستقل مقتضی ده د توسع لکه چه دفعاً للحرج ویل دی طرف ته اشاره کوی، او ددې په خاطر چه ددې ځواب نه وروسته د منع د دلیل ضعف په خپله ثابت شو او داسې ضعیف کیدلو والا دلیل مفقود گیل کېږی کما فی رد المحتار و لم یوجد دلیل عدم جواز التعدد بل قضية الضرورة عدم اشتراطه اه او داسې حرج باندې مبنی کیدو باندې نظر کولو سره په موضعینو یا مواضع کثیره په اقوالو کې هم تطبیق وشو، چه په مختلفو ځایونو کې مختلف ضرورتونه معلوم شول، اگر که دا دلیل د منعی ضعیف و مگر د احتیاط په موقع کې په ضعیف باندې نظر کیدل په ځواب^۱ د اول سوال کې بیان وشو فقط ۲ محرم ۱۳۲۸ هـ، نهمه اولی ص ۲۸.

د خطبې په وخت د امسا نیول

سوال: (۵۸۲) د خطبې په وخت خطیب ته د امسا یا لرگی اخستل مستحب دی که سنت؟ (۲)، همدارنگه په بنی لاس کې واخلی او که چپ کې په بنی لاس کې که امسا واخلی او په چپ

^۱ د دینه مراد هغه سوال د ۷ چه ددې سوال نه څه وړاندې په ۵۵۲ نمبر ص ۲۸ باندې لیکل شوي

۱. عادت بی مه گر خوی به ضرورت کی مضائقه نشته وهو وجه الجمع بین حدیث ابی داود و فقام ع متوکنا علی عصبی او قوس و بین قول الفقهاء بیکره ان یتکبی علی قوس او عصب. ۲. ظاهر آخه خرج نشته ۳. استمرار کومه صیغه می دظنونه نده تیره شوی ۲۳ رجب ۵۵

دېشمېنې د جماعت نگران

سوال: (۵۸۳) دجمعی دلمانځه تکرار جماعت جائز ده اوکنه که ده نو بلا کراحت جائز ده اوکه په کراحت اودجوازپه صورت چه بلاکراحت وی نواولی دجمعی لمونځ کول دی اوکه دظهر لمونځ؟

جواب: في الدوام المختار وكذا اهل مصر فاتهم الجمعة فالحق يصلون الظهر بغير اذان ولا إقامة ولا جماعة وفيه قبل هذه العبارة وافاد ان المسجد تغلق يوم الجمعة الا لجامع الى الذي تقام فيه الجمعة فان فتحه في وقت الظهر ضروري والظاهر انه يغلق ايضا بعد إقامة الجمعة الحادية عشر وروايتونونه خرجت يري چه تكرار للموئخ دجمعی مشروع نده كنه نود دجمعی دفوت سره على التعین دظهداداء امر اگر كه دكوسى مجمع جمعه فوت یسی نه كیبری او خپله جامع مسجد او دنورو مسجدونو بندولو پس له جمعی لمانخه نه ماموریه نه و خكه چه احتمال د تكرار دجمعی پاتې وه اما الصحة او عدم الصحة فلم يتعرضوا لها وان كان مقتضى القواعد هي الصحة مع الكراهة واما التعدد فجاز له للضرورة ولا ضرورة في التكرار، نودغو خلكوته دظهد للموئخ بلاجماعت كول پكار دی . والله اعلم ۲۵ شوال ۱۳۲۲ هـ، تتمه اولی ص ۱۳.

سوال: (۵۸۴) د دين علماء په دې مسئلې کې څه فرمايې که اتفاقاً د څو کسانو نه فوت شوی وي نو هغوی د جمعې لمونځ وکړي يا د ظهري لمونځ منفرداً او کړي په اول صورت کې د مسجد په حويلې کې لمونځ کول چه د لمانځه لپاره تيارنده بلکه په هغې کې چيرې ايستودل کيږي روا ده اوکنه ؟ او دهليزهم موجود دي اوپه دې نه وي چه په ټولو مسجدونو د چاتگام کې گډوډ جمعې کيږي ؟

جواب: فی الدر المختار و الحادان المساجد تغلق يوم الجمعة الا الجامع وكذا اهل مصرفاتهم الجمعة فانهم يصلون الظهر بغیر اذان ولا اقامة ولا جمعة الخ وفي رد المحتار قوله الا الجامع ای الذي تقام فيه الجمعة راجع اص ۸۵۲، ددی روایت نه معلومه شوه چه په کومو مسجدونو کې جمعه کيږي که دهغوی نه کوم مسجد کې جمعه مېلاو شی نوهلمنه دی وکړي لېجواز تعدد الجمعة او که په هغوکې کوم يو مېلاو نشي نو منفرد دی ظهور وکړي نوی خای کې دې جمعه نه کوي ۸ شعبان ۱۳۳۳ هـ شمه ناله ص ۵۹.

په غیر عربي ژبه باندې دخطبې دویلو حکم مع جواب دلیل مجوزین

سوال: (۵۸۵) محترم المقام السلام عليكم ورحمة الله وبركاته دلته دغير عربى خطبى په حقله شهبه پيدا شوى ده په بهشتى گوهر كې دى چه دواړو خطبى په عربى باندې كول اودهغه په ژبه باندې خطبه لوستل يادهغې سره دكومى بلې ژبې اشعاروغیره ميلاو ول لكه څنگه چه زمونږپه زمانه كې دبعضى عوامودستور دى دسنت خلاف اومكروه تحريمى دى آه ددې وخته پورې چه ما كوم كتابونه ليدلى دى داالفاظو په تصريح سره نه دى ميلاو شوى لهذا درجوع الى المؤلف نه سوايله چاره مې ونه ليدله دغه عريضه دحضور په خدمت كې ارسال ده اميدده چه داصل منقول عنه دعبارت نه د ستيگيرى وفرمايل شى ترڅودنزاع ازاله وشى ؟

جواب: په عربي خطبه باندې د رسول الله ﷺ مواظبت ښکاره ده او د دينه د غريبيت مقصوديت د حضرات صحابه و ممانعت د عجمي نه سره د موجوديت بعض صحابه چه عارف بالفارسي ول اوسره د ضرورت داوړيدونکو غير عربي ته په عربي نه لوستلونه ثابت دي ، هرکله چه دا غريبيت مقصود بالمواظبت شو نو ددې قيد رعايت سنت موکده شو. او د موکده سنت ترک ته فقها و موجب دائم (وان کان دون اثم ترک الواجب) او بعضو جزئياتو کې بهي د فسق موجب گرځولي چه تحریمه کراحت باندې دلالت کولو لپاره کافی ده او ددې بعضی جزئياتو کې خپله داسې عنوان د مکروه تحریمی محکوم عليه گرځولي دي هغه عبارتونه دادی فی الدر المختار (ای السنة المؤکدة) کالواجبة فی حقوق الاثم ولی رد اغتار یعنی وان کان مقولاً بالتشکیک نخرج ۱ ص ۳۹۸ وفی رد اغتار والصحيح انه یاثم (بترک السنن الصلوات الخمس) ذکره فی فتح القدیرو تصریحهم بالاثم لمن ترک الجماعة مع التماسه مؤكدة علی الصحيح ج ۱ ص ۱۰۸ وفيه ایضاً وصرحوا بفسق تارکها (ای الجماعة مع کون التماسه مؤكدة علی الصحيح کما مر) و تعزيره واته یاثم الی قوله مع ان صلاته منفردا مکروهة تحریماً وقریبة فی التحريم ج ۱ ص ۴۷۵ ، که په دې خواب

سره اطمینان نه وی شوی نو د علم الفقه چه بهشتی گوهر د هغه اختصار دی په کوم کې چه په سطحی نظر سره ښایي جوړولونه کار اخستی دی دا اعتماد په سبب د نظر د تعمق نوبت راغلی د مصنف نه دی چه د اصل مضمون کاتب دی تحقیق وکولی شی امید دی چه هغه نه زیات کافی اوشافی خواب میلوشی.

سوال: (۵۸۶) ځان لم غږ ایضا فالمراد فی هذه الصورة بالقول بانها نصيحة ووعظ في كل امسوع ينو بالدليل الشافية الكافية على مذهب الخفية؟

جواب: بهذيان الحقيقة الخطبة ولا يلزم منها اختيار لسان المخاطب وليت شعري ماذا يفعل الخطيب لو حضر الخطبة جمع مختلف اللسان على انه متقوص بقوله تعالى في شان القرآن وانه لذكره للمتقين وقوله تعالى ان في ذلك لذكرى ونحوهما من الايات التي لا تخصي فهل يحكم بجواز قراءة في الصلوة باللسان العجمي. بناء على انه نصيحة ووعظ - وفقه المسئلة ان الخطبة امر تعبدی كالقراءة فيجب فيها اتباع المنقول ولولا ذلك لقل عن الصحابة قراءتها بالفارسية لما فتح فارس واقام فيها الجمعة وكونها غير منقول ظاهر فاذا الامير باهر على كل ماهر والله اعلم ، ثلاث عشر من ربيع الاول ۱۳۴۳ هـ اتمه خامسه ص ۳۵۸.

سوال: (۵۸۷) که د جمعې او عيدینو په خطبه کې په عربي ژبه باندې د حمد او نعت لوستلو سره نور ټوله خطبه د مقتديانو د پوهې اوفاندي اخستلو په غرض په اردو ژبه باندې ولوستل شي نو بيا شرعاً د جناب په نزد جائز ده؟ د خطبې اصلي مقصد څه دی؟ بعضی خلک دار دوژي داخلولونه مکروه تحریمی وائي دا څه وخته پوري د جناب په نزد صحيح ده؟ په نهايت مهرباني لپاره د تفصيل سره دغه مسئله تحریر و فرمايې د جناب ددې تکليف فرمايلو د پیردا حسان ممنون یم؟

جواب: د قران مجید او خطبې دواړو اصلي مقصد یو دی لکه چه په قران مجید کې خطبې ته ذکر الله فرمایلی دی او همدالفظ یې د قران مجید ذکر لپاره فرمایلی دی ، انانجن تر لمانځه وانا لحافظون ، بلکه د قران مجید لپاره د ذکرې لفظ په معنی د تذکرهم وارد دی ان هو الا ذکرې للعلمین نو که لفظ د ذکرېه دی دال دی چه په هغه سره خلکو ته دهغوی په ژبه کې نصیحت وکولی شي نو پکار ده چه د قران په ځای هم یاد هغه سره په لمانځه کې د حاضرینو په ژبې کې ترجمه ولوستل شي بلکه د ذکرې لفظ په دی باندې زیات دلالت کونکې دی ، او که د قران مجید نه تفهیم ناس د لمانځه نه خارج سره مخصوص وکولی شي او په لمانځه کې محض

د تلاوت حکم ورکولی شي نو د خطبې نه هم تفهیم ناس هم خارج دهیث خطبه ویل کیږي مثلاً د خطبې نه قبل یاد لمانځه نه وروسته بیا تفهیم ضرورت نه حضرات صحابه رضوان الله علیهم اجمعین هم زیات پوهیدل او روم او فارس هغه وخت فتح شوی و ، او حضرات صحابه کې ددې ژبو پوهیدونکې هم موجود و ، بیا څه وجه چه دغه وخت داسې نشي کیدلی بیا که په سامعینو کې اته لس ژبو والا وی نو بیا د خطیب لپاره دا شرط دی چه هغه د ټولو ژبو ماهرینول ، نو د نور وژبو څه رعایت وشو ، ۱۱ جمادی الاولی ۱۳۴۳ هـ اتمه خامسه ص ۳۲۲.

در اتونکې سوال او خواب لپاره تمهید

فرمان شریعت دیو عالم رساله ده چه په هغې کې یې د خطبې په عربي ژبې کې کیدلو ضرورت او د غیر عربي کیدلو کراهت د فقهي روایتونو نه ثابت شوی چه هغه باندې دا حقهم تقریظ و دیو ځای نه احقر ته یو خط راغی په کوم کې چه دوه درې سوال وو ، په یو کې دروایتو د حوالی متعلق د غلط اثبات او په دوهم کې د غیر عربي نه د کراهت نفی کړی شوی دی احقر ددې خط خواب لیکلی دی دا ټول په لاندې کې منقول دی

سوال: (۵۸۸) اول سوال ، ددې خلاصه په تمهید و لیکل شوه او ددې لپاره چه خواب کې هم دهغه محض اجمالی تعرض دی دغه سوال بعینه نقل نکړی شو؟ دوهم سوال صاحبینو عاجز عن العربیة معذورا او عاجز گرځولی دی د همدې لامله غیر عربي والاو ته په غیر عربي کې خطبه لوستل به جائز وی او کته؟ ځکه چه د تکبیر تحریمه متعلق قاضی خان لیکلی دی چه که په عربي نه پوهیده نو په فارسی کې دی لمونځ شروع کړی او کته په غیر عربي کې شروع نشي کولی بالکل همدا اختلاف د درمختار په قول په خطبه کې هم دی د همدې لپاره عربي باندې نه پوهیدونکې بیا د صاحبینو په نزد په غیر عربي کې خطبه نشي لوستلی او که په کراهت جائز دی نو مکروه تنزیهی مراد ده که مکروه تحریمی آیا هغه مکروه تنزیهی په موجوده حالت پوهی ته نه راتلو په عذر سره معاف نشي کیدلی او د زمانی ضرورت هم مونږ ته د شرعی ضروریاتو لپاره په اردو کې خطبه جائز نه گرځوی حضرت امام غزالي په احیاء العلوم کې آداب القراءة کې د حضرت علی قول پیش فرمایلی دی چه کوم عبادت چه بی پوهی وی په هغه کې برکت نه وی او کوم تلاوت چه بی تامله وی نو هغه تلاوت ندی د همدې لپاره که کوم شخص د خطبه شرعیه په حدودو کې پاتې کیدو سره خطبه په اردو کې لولی هغه به معاف وی او کته؟ دهغه

نیت دادی چه عبادت بی پوهی نه دی کیدل پکار خصوصاً خطبه چه دتذکیر لپاره هم وی په کومه کي چه دسامعینو اورول مقصود وی؟

جواب: دتبیهاو نه ممنون شوم چه جزاکم الله تعالی غالباً داکثر اهل علم در سائل تصدیق په حقله دا معمول ده چه د نفس مسئلی توافق په نظر کي ساتی، او روایتونه په رسالی و الاباندي داعتقاد په بناء د مآخذ سره منطبق نه کړل شولکه چه داوخت ستاسود تحریر په روایتونو هم دهمدغه اعتقاد په بناء سره د تطبیق اهتمام ندی کړی، که دا قصور دی نوهمداوخت زه دخپل قصور مقرریم، بلکه دهغه داشاعت اجازه درکوم، البته په نفس کي اوس هم خماهمغه خیال دی، که په دی کي ماته خپله غلطی معلومه شی باقاعده به زه رجوع کوم، داخود اول سوال خواب دی پاتې شوه دوهم سوال متعلق داعرض دی چه په غیر عاجز کي کلام شته دهغه لپاره جواز یعنی صحت بلاکراهت ندی، او د عاجز معنی دلوستلونه عاجز نه د پوهیدلونه کما سیاتی پاتې شوه دا خبره چه څنگه کراهت دی، نو تنزیهی هم په عوارضو سره تحریمی کیدلی شی، په متکلم فیها مسئله کي داوخت لوی عارض دادی چه دغه مکروه ته په سنت باندې ترجیح ورکول کیږی، دهمدی لپاره د مشروع دتغیر په سبب د کراهت تحریم حکم بعید ندی، او هغه عجز او عدم عجز عن القراءة دی، نه چه عن الفهم، لکه چه چاته هم دغه وروستی احتمال منقول ندی، او د یوه په بل باندې قیاسول څمونږ منصب ندی، او کوم قول چه دامام غزالی نه نقل کړی شوی دی، هلته دپوهیدلونه مراد توجه ده، لکه چه دهغه قول عبارت دی عبارت ته هم شامل دی په کوم کي چه هېڅ قرات نشته گنی که ترجمه مراد وی نوآیا په تلاوت کي هم دترجمی لوستل داصل قران لوستلونه به افضل وی، پاتې شوی حکمت تذکیر سره استدلال داخو په قران کي هم جاری دی، بلکه په قران مجید کي دخطبی لقب حو ذکر راغلی دی او دقران ذکر، نوآیا دغه حکم به په دی حکم کي هم جاری وی؟ ۱۴۰ ربيع الاول ۲۷ هـ.

دینه وروسته دپورتني سائل لخوا په لاندې طور مکاتبت وشو:

(سوال) محترم المقام تحریر و فرمایلی چه عجز او عدم عجز عن القراءة مراد دی نه عن الفهم صرف دومره خبره کي خماشبه پاتې ده دهمدی لپاره په مؤدبانه انداز کي دخو جملود عرضولو جرات کوم په تحقیق الخطبه کي دامام رافعی (شافعی المذهب) په لاندې طور عبارت نقل فرمایلی شوی دی (وهل بشرط کون الخطبة كلها بالعربية وجهان الصحيح

الشراط فان لم يكن فيهم من يحسن العربية خطب بفهرها ويجب عليهم التعلم والا عصوا ولا جمعة هم (منقول من شرح الاحيا للسيد المرتضى الزبيدي ج ۳)

جواب: لمری ددې عبارت معنی عرض کرم دهغي نه تاته ستاد استدلال حال څرگند په صحیح همدا ده چه عربیت شرط دی لکن که په دغو حاضرینو کي داسې څوک نه وی چه عربی لوستلی شی نوغی الحال دی په غیر عربی کي واولی لکن دآینده لپاره به دغو خلکو باندې واجب (على الكفاية) وی چه عربی زده کړی چه په عربی کي خطبه وشي، گنی ټول به عاصی وی او دهغوی به جمعه هم صحیح نه وی، لکه چه بعض حنفی فقهاو بعینه په همدي ترتیب دنجوید متعلق فتوی ورکړی ده چه هرکله زده کول پریگدی نولمونږ به صحیح نه وی، او که په عربی نه پوهیدل مراد وی نوآیا دافتوی هم منل کیږی چه په عربی نه پوهیدو باندې دعربی زده کول واجب دی گنه نو دهغوی جمعه نه کیږی که د افتوی منل کیږی نو ددینه دتاسو خلاف مدعا ثابت نه ده، ربيع الثاني ۱۳۳۷ هـ.

دپورتني سوال تنه:

پاتې شوه دکلام مجید متعلق چه هغه ته ذکر ویل شوی او خطبی ته ذکر ددې متعلق داعرض دی چه قران مجید ته هم ذکر ویل شوی دی لکه چه (وانزلنا اليك الذكر لتبين للناس) نه معلومه شوه چه دذکر لپاره دتبیین ضرورت دی په همدي ترتیب که خطبی ته ذکر ویل کیږی نو دهغي لپاره هم دتبیین ضرورت دی بهر صورت په ذکر او ذکر کي ارتفاع نشته بلکه اجتماع ده په ورثه الانبياء باندې په کوم ترتیب چه دقران مجید تبیین عاید دی په همدي ترتیب دخطبی هم اوتبیین په مفهوم دلغت کي هم ممکن دی، (ولاطع من اغفلنا قلبه عن ذكرنا) فرمایلی شوی دی چه دذکرنا نه مراد د وانزلنا اليك الذكر مطابق، کلام مجید دی دهمدی په خاطر یې فاستلواهل الذکر ای عالم القرآن فرمایلی دی، نوهرکله چه خطبه هم ملقب بذکر الله ده نو هغی ته هم مبین للناس کیدل ضروری دی ددینه داهم واضحه شوه چه خطیب دی د ذکر (قران) نه نصائح کوی گنه نو خطبه به ذکر نه وی؟

جواب: خدام مطلب نه وچه قران ته ذکر ندی ویل شوی، بلکه دامطلب وچه ذکر هم ورته ویل شوی او خطبی ته چرته هم ذکر ندی ویل شوی، نوچه کله په قران کي دغه دواړه صفتونه شته دی نو دغو دواړو حق ادا کول ضروری دی، نو بیا په ترجمی باندې پوهیدو سره ولی نه لوستل کیږی.

دپورتی سوال نمبر ۱۰۰: محترم المقام په خپل عزت من مکتوب کې ارشاد فرمایلی دی چه دغه مکروه ته په سنت باندې ترجیح ورکول کیږي، دهمدی لامل په دغه عارض سره مکروه تحریمه بعیده نده خو محترم هرکله چه په دی نیت سره هغه ته په مورنی ژبی باندې ولوستل شی چه په دی ترتیب ډیرمه سنتونه احیاء شی نوییابه مکروه څنگه وی، ډیر جاهلان داسې دی چه دلمانځه او روزی د ضرورت نه بی خبره وی هغوی صرف جمعی ته راځی، که دهغوی په ژبه باندې خطبه ور زده کړی شی نوآیاد اثر امیدنشته ممکنه دی چه الله څو کسانوته په دی طریقې سره هدایت نصیب کړی؟

جواب: په تعید په امورو کې په مصالحه سره تغیر نه راځی، پورتنی تاریخ،

سوال سوال نمبر ۱۰۱: اویا آیایه خطبه کې همدایوسنت دی داخوهم سنت دی چه د کتاب نه بغیر خطبه ورکولی شی رسول الله ﷺ کله هم کتابی خطبه نده ورکړی اونه صحابه کراموداسې کړی دی آیادهغه سنت پریخول به بی باکې سره وی اونور څه خیال هم نه وی، په داسې حال کې چه خطبه کې مخاطبینوته مخ کول پدې خاطر ضروری دی چه مخاطبینوته خایسته بزرگانه نصیب وکولی شی لکن کله چه سترگی په کتاب باندې ځخی وی هیڅکله به هغه توجه مخاطبینوته نصیب نه شی، کوم چه مقصود دی اوکوم کیفیت چه دآنحضرت ﷺ څوهغه دادی چه دمسلم شریف الفاظ دادی اذاخطب احمرت عیناه وعلاصوته واشتد غضبه حتی کانه مندرجیش یقول صبحکم ومساکم الخ عیبیه ده په دی طریقې سره څوک خطبه ورکوی ټول دا پریږدی خو هیچادی ته مکروه تحریمی ندی ویلی؟

جواب: دامستخبه سنن دی او عربیه مؤکدی فلا یقاس احدی ماعلی الاخر «برنی تاریخ» ۲۵۲

سوال: (۵۸۹) ددین علماء اودشرع متین مفتیان په دی مسئلې کې څه فرمایې چه دجمعی خطبه د عربی ژبی نه سوا په کومی بلې ژبی باندې ولوستل یاد عربی ژبی سره د کومی بلې ژبی اشعاروغیره میلاول لکه چه دځینو خلکو ددې زمانی دستور دی جائز دی اوکنه؟ مجوزین دادلیل وړاندې کوی چه په خطبه او وعظ کې وعظ اویند هم مسنون دی اود عوامو د عربی ژبی نه پوهیدویه سبب په عربی ژبی باندې ولوستلوددې وعظ اونصیحت غرض فوتیری لهاد ضروری ده چه دوعظ اویند مضمون خوپه هندوستان کې په اردو ژبی کې کیدل پکار دی ددې څه خواب دی بینواتوجروا؟

جواب: دمتوارنه سنتو خلاف ده نوممنوع ده اود دلیل خواب ظاهر دی، چه په همدې ترتیب په قرآن مجیدیه قراعت کې هم وعظ اویند مقصود دی لکه چه خای خای په دی کې ذکرې، تذکره، هدی للناس اوموعظه الفاظ وغیره وارده کیدل ددې واضح دلیل دی نوپکار دی چه په لمانځه کې هم د قرآن پخای ترجمه ولوستل شی، ۳۰ جمادی الاول ۱۳۳۲ هـ رتبه ثانیه ص ۱۳۸.

سوال: (۵۹۰) ددین علماء په دی مسئلې کې څه فرمایې چه دجمعی دخطبې وجوب ترڅنگه کومه خاصه ژبه هم واجب ده اوکنه؟ که کومه خاصه ژبه واجب نه وی نو دخپلې مورنی ژبی نه فایده اخستل انسب دی یاد کومی بلې ژبی نه د کومی دنه پوهیدلو سره چه مسلمانانو ته کومه فایده نه رسیږی، اود خطبې د مقصد د قوت کیدو سره سره ترجیح ورکول بهتر دی بینواتوجروا؟

جواب: آیاده واجب نه کهه کومه درجه موکدنشی کیدلی؟ ۴ رجب ۵۳ هـ

سوال: په دی خواب کې په دی ترتیب اشاره ده چه موکد سنت هم مؤکد دی، اود مواظبت نبویه علی الخطبة العربیة په سبب هغه مؤکده سنت ده، نو شاید عدم وجوب مضرنه وی، بلکه دبعض فقهاؤ په قول داسې مواظبت چه په هغه کې احیاناهم ترک نه وی دوجوب دلیل دی په دی صورت کې دوجوب حکم ورکولی شی کماقال صاحب الهدایة فی دلیل وجوب مملوۃ العیدین، نو ددې وجوب اومؤکده سنتیت مختلف فیه شو، چه تاکدیه کې مشترک اومتفق علیه دی ۵ رجب ۱۳۵۳ هـ، النور ص ۹ رجب ۵۴ هـ.

سوال: (۵۹۱) ماپوښتنه کړی ده چه څمونږ ددې خای پیش امام په دی ویناسره دهری جمعی دخطبې ترجمه کوی چه تاسوهغه جائزلیکلی دی نوآیاداصحیح دی، تاسویه دی باندې داتجوز فرمایلی دی چه دترجمی دجواز چه ځمپه طرف منسوب کړی شوی دهغه عبارت پوره وړاندې کول پکار دی، نو مولوی، صاحب دجامع مسجد امام دستاسود فتاوی عبارت علاخده نقل په پارچه کې لیکلوسره په هغی کې شامل کړی ده د ملاحظی اوتحقیق حقیقت حال په غرض ستاسو خدمت ته ارسال دی وهوذا فتاوی اشرفیه اوله برخه مطبوعه مطبع مجیدی واقع کانپور ص ۴۴.

سوال: (۵۹۲) په بی شمیره مسائلو باندې مشتمل ماقولکم رحمکم ربکم، په دی مسائلو کې (۱) دجمعی دخطبې په مینځ یا آخر کې دوعظ په ډول دترجمی کول جائز دی اوکنه الخ؟

سوال: بیه خو خوابونو مستعمل داول سوال خواب (۱) جائز دی وهکذا يستفاد من العالمة کتیرة والله اعلم
الجواب من اصل السؤال مراد بالانزام اوبلا اعتماد دی اعتماد اعلی الاصول ددی قید تصریح به ندی
کری کوم ته چه عبارت قصور هم ویل کیدلی شی ۱۳۰ شعبان ۱۳۲۹ هـ ترجیح خامس ص ۱۱۲

سوال: (۵۹۳) دوه خبره دادی چه داسی دمذکوره رسالی په ص ۹۸ باندی
تاسودات حریر فرمایلی دی چه دجمعی خطبه په عربی ژبه باندی کیدل ضرور دی ، او په کومه بله
ژبه باندی خطبه ویل مکروه تحریمی دی په داسی حال کې چه دمولنا محمد علی شاه مونگیری
مخکنی ناظم دنده په رساله القول المحکم فی خطاب العجم کې دتاسوتا بهدی دستخط
دجمعی دخطبی په اردو ژبه باندی دجوازیه فتوی باندی منقول ومندرج دی په دی دوو کې کوم
قول صحیح دی ؟

جواب: ددی تابهدی مضمون عبارت ولیکې چه وگورم چه دهغه معارض دی او که څنگه باقی
خه چه په بهشتی گوهر کې لیکل شوی هغه صحیح گنم ۱۹ شوال ۱۳۴۳ هـ ترجیح خامس ص ۱۵۹

التقریظ علی رسالة الاعجوبة فی عربية خطبة العربیة

سوال: (۵۹۴) بعد الحمد والصلوة مادغه رساله مؤلفه دجامع الکمالات العلمیه والعملیه
مولنا محمد شفیع صاحب اومفتی دمدرسه دارالعلوم دیوبند دام فیضه په ډیر شوق اورغبت سره ولیده
بی اندازی می خوښه شوه بلا تکلفه ویلی شم چه په دی موضوع کې بی نظیره ده . الله تعالی
دی هغه ته نافع اودشبهاتو دواقع وفرمایې دپایلی په طورزه هم بعض فوائد مناسبه دهغه سره
ملحق کول غواړم (۱) په غیر عربی کې دخطبی جائز گرځولووالوی عقلی بناء داده چه
دانذکیرد مخاطبینوپه ژبه پکار دی ورنه عبث دی ، ددی یوتحقیقی خواب دی او یوالزامی
تحقیقی دادی چه ددی تذکیر کیدل مسلم ندی خپله په قران شریف کې دی ته ذکر فرمایل شوی
قال الله تعالی فاسعوا لی ذکر الله (الاية) خصوصاً دحنفی مذهب په دی تصریح چه وکفی
تسبیحه او تحمیده ذکر نه کیدل ظاهر دی ، معلومه شوه چه هغه صرف ذکر دی تذکیر ندی
الاتباعاً اوالزامی دادی چه قران مجید دقران په نص سره تذکیر دی قال تعالی ان
هو الا ذکر للعلمین نو پکار دی چه هغه هم په لمانځه کې دحاضرینوپه ژبه ولوستل شی نو په کوم
ترتیب چه دهغه په عربی ژبی لوستل تعبدی امر دی په همدې قسم دخطبی په عربی ژبه لوستل
(۲) او لوی عقلی بناء ددعوای مذکور داده چه امام صاحب په لمانځه کې قرات په فارسی کې

جائز فرمایلی دی ددی یوعقلی خواب دی اویونقلی خواب نقلی خواب خو دادی چه امام
صاحب ددی قول نه رجوع فرمایلی ده نوددینه استدلال کول داسی دی لکه په ایت منسوخه
یا حدیث منسوخ سره استدلال کول . اوعقلی دادی چه دامام صاحب ددغه مرجوع عنه قول بناء
داته وه چه قران تذکیر دی نودهمدی په خاطره عربی کې بهی لوستل جائز دی که دابناء وی
نودتسبیح یا تحمید د کافی کیدلو د جزبی به ددی سره تعارض ووهو باطل نویه دی سره
استدلال کول تاویل القول بما لا یرضی به القائل دقبیلی نه دی (۳) په رساله کې بهی
دعیدینو خطبه دعربی نه وروسته دهغه دترجمی وغیره اجازه ورکړی ده . په دی کې هم اوفق
بالسنة هیئت دادی چه دخطبی نه فارغیدوسره دی دمنبر نه لاندی کوزیدو سره دی بیان کری
، ددی دلیل دخپلې بوی رسالی نه بلغظها نقل کوم وهوهذا تقریر المرام انه روی مسلم من
جابر فی قصة يوم القدر ثم خطب النبي ﷺ الناس فلما فرغ نزل فتاتي النساء فذكرهن الحديث
روی البخاری عن ابن عباس بعد وعظ النساء ثم انطلق هو وبلال الى بيته فقلوه فرغ ونزل
وانطلق الى بيته نص فی کون هذا التذکیر بعد الخطبة وانه لم یکن علی المنبر وانه لم یعدالی
المنبر ولما کان هذا الکلام غیر الخطبة خلوه عن الخطاب العلم الذی هومن خواص الخطبة ثبت به ان
غیر الخطبة لاینبغی ان یكون فی انشاء الخطبة ولا علی هیئت الخطبة ولا شک ان التذکیر باهندیه لیس
من الخطبة المسنونة فی شینی لان من خواصها المقصودة کونها بالعربیة لعدم نقل خلافها عن
صاحب الوحی او السلف فلما لم یکن هذا التذکیر باهندی خطبة مسنونة کان الاوفق بالسنة
کونها بعد الفراغ عن الخطبة وتحت المنبر وهوالمرام اه . شوال المکرم ۱۳۰۵ هـ النور ص ۸ ربیع الثانی ۱۳۸۱ هـ

په جمعه کې دقصدي نیونکې جمعه پوره کری او که ظهر

سوال: (۵۹۶) مادیه سری نه اوریدلی دی چه په مشکوة شریف کې یوحديث لیکل شوی چه
دجمعی په لمانځه کې کوم لمونځ کونکې په اخر کې التحیات گیرکری نو هغه ته پکار دی چه
دامام دسلام نه وروسته پورته کیدوسره څلور رکعتنه وکړی ؟

جواب: بیه مشکوة کې مذکور حدیث داسی دی عن ابی هريرة قال قال رسول الله ﷺ من ادرك
من الجمعة ركعة فليصل اليها اخرى ومن فاتته ركعتان فليصل اربعاً وقال الظهر رواه الدارقطني .
نوددینه هغه مضمون چه په سوال کې لیکل شوی بالیقین ثابت ندی . هو محتمل ضرور دی

لکه چه امام محمد مذهب د همدی احتمال موافق دی او د شیخینو مذهب د دوهم احتمال موافق دی د کوم ترجیح قرینه چه بل حدیث دی چه ددینه لگ پورته مذکور دی و عن ای هريرة قال قال رسول الله ﷺ من ادرك ركعة من الصلوة مع الامام فقد ادرك الصلوة مطلق عليه او که دوهم احتمال ته حدیث مدلول ونه ویل شی دغه وخت هم د تعارض په وخت کې د بخاری او مسلم حدیثو ته به ترجیح وی، او داربعاً والحدیث په نسبت په حاشیه کې د شیخ نه نقل کړی دی لم یثبت بیاد اچه دعوا مو د ادله و تحقیق ضروری نده فقط والله اعلم ۲۲ رجب ۱۳۲۲ هـ (تمه اولی ص ۱۳)

په دغو کلیوکې جمعه او عیدین چه په ډیر نژدی کې یې

کلی دی او دواړه یوځای کیدوسره دقتیسی برابر دی

سلا: (۵۹۷) یو کلی چه اوسیدونکې یې تقریباً زرکسان دی او د دې سره دومره نژدی بل کلی دی چه د دې کلی داځان آواز دغه کلی ته ورځی او د دې کلی او بل کلی آبادی یوځای کولوسره تقریباً څلور پنځه زره انسانان دی بلکه زانډیه وی، لکن رقبه او دا ګځانه د بعض قریو علیحده دی او بعضی ځایونو کې کافر کلی شته مسلمان نشته، په دی ټولو تقادیرو باندې د هر کلی اوسیدونکې جدا جدا جمعه او عیدین کولی شی او کته؟ د دې د جواز شبهه د فقهاؤ دیوې جزېې نه کیږی، فقهاؤ لیکلی دی چه که کوم مسافر په دوه کلیوکې د اقامت نیت وکړی او دواړه قریې دومره نژدی وي چه دیوې قریې داځان آواز بللی قریې ته ورځی نو دغه مسافر د حد قصر نه خارجېږی مثلاً په یوه کلی کې یې د لسو ورځو د اقامت نیت وکړو او بل کلی کې یې د پنځه ورځو کړو لکن چون دغه دواړه ډیر نژدی دی چه اځان آواز راځی، د همدی لامله په دی باندې به قصر لازم نه وی، نو د دې جزېې نه څرګندېږی چه فقهاؤ دواړه قریې متحدې ګرځولی دی، نو د قصر په باب کې یې متحد ګرځولوسره په هغه باندې یې قصر ناجائز ګرځولی دی په همدې ترتیب یې په جمعه کې هم متحد ګرځولی شی، که دلته کې دواړه متحدونه ګرځول شی نو مابیه الفرق څه دی؟ او په بهشتی ګوهر کې لیکل شوی چه د کومې قریې هستوګن دری یا څلور زره وی هلته جمعه جائزه د دې دواړو تر دیدو نو تر مینځ ډیر لوی فرق دی نو که صرف په دری زره اوسیدونکو کې جمعه جائزه نو د څلور زرو قید څنګه؟ اه که که م کلی کې صرف دری زره هستوګن وی او د ضروریه حوائجوشیان نه پیدا کیږی نو آیا په دی قریې کې به جمعه

و غیره جائز وی؟ او که کوم کلی داسې وی چه هلته ټول د ضروری اړتیا وړ شیان میل او پیری لکن اوسیدونکې د دری زرو نه کم دی نو هلته به هم جمعه جائز وی نورفع د حوائج اودری زره آبادی دواړه شرطونه دی یا احدهما لاعلی التعیین خواب د کتابونو د حوالی سره ولیکل شی فقط؟

جواب: د قصر او عدم قصر مداریه اتفاق سره په اتحاد موضوعین باندې ده او د جمعې د وجوب او عدم وجوب په مدار کې اختلاف دی په بعض اقوالو کې په اتحاد موضوعین باندې دی او د اسماع اذان او عدم اسماع اذان په دی کې هیڅ دخل نشته په کوم کلام سره چه د دې تحدید مفهوم پیری د دینه مقصد محض د تمثیل په طور د اعادی بیان کول دی او په بعض اقوالو کې په عدم لحوق مشقت باندې لکه چه راتلونکې روایتونه شاهدان دی ق الدر المختار باب صلاة المسافر او کان احدهما تبعاً لآخر بحيث تجب الجمعة علی ساکنه الاتحاد حکماً و فی رد المختار قوله او کان احدهما تبعاً لآخر كالتقربة التي قربت من المصر بحيث يسمع النداء علی ما یالی فی الجمعة و فی البحر لو کان الموضعان من مصر واحد و قریة واحدة فاقما صحیحة لاهما متحدان حکماً الا ترى انه لو خرج الیه مسافر النیم بقصره ج ۱ ص ۸۴۴، و فی الدر المختار باب صلوة الجمعة و اما المنفصل عنه (ای عن المصر) فان کان یسمع النداء تجب علیه عند محمد و یفقی کذا فی الملتقى و قد منعان الولوالجیة تقدیره بفرسخ و رجع فی البحر اعتبار عودة لیه بلاکلفة و فی رد المختار و صرح فی مواهب الرحمن قول ابی یوسف بوجوبه علی من کان داخل حد الإقامة الذی من فارقه یصیر مسافراً و اذا وصل الیه یصیر مقيماً و علله فی شرح المسمى بالرهان بان و جوبها مختص باهل مصر و الخارج عن هذا الحد لیس اهلهم و فیه بعد اسطر عن الخاتمة و المقيم فی موضع من اطراف المصران کان بینهم و بین عمران المصر فرجة من مزارع لاجمعة علیه وان بلغه النداء الخ ثم قال بعد تصحيح هذا القول و ترجیحه و ینبغی تقييد ما فی الخاتمة و التار خاتمة بما اذا لم یکن فی فناء المصر لما امره ان تصح اقامتها فی الفناء ولو منفصلاً بمزارع فاذا صحت فی الفناء نأته سنی بالمصر یجب علی من کان فیه ان یصلیها لانه من اهل المصر كما یعلم من تعلیل الیهان ج ۱ ص ۸۵۲ نو په اول قول باندې هغو دوو ځایونو ته کتل کیږی چه عرفاً دواړه مستقل ګڼل کیږی یا متحد په اول صورت کې خو عدم صحت جمعه ظاهر دی او په دوهم صورت کې صرف اتحاد کافی ندی، غایة مافی الباب دواړه یوځای کیدلوسره یوه قریه ګرځی خو په کومه کیږه قریه کې چه جمعې ته جائز ویل شوی دهغې تفسیر په التی فیها اسواق سره کولی شوی دی، کما فی

ردا غتار ج ۱ ص ۸۳۲ چه حاصل بی دادی چه ددی صورت دقصباتوبه شان وی که داشان وی
نوجمه به په صورت داتحاد هماغه قاجانز و گرخي والا خلا اوبه دوهم قول باندی یعنی کله چه
مدار د وجوب دجمعی لعدم لحوق مشقت باندی وی وجوب دجمعی دوار و موضع گانو
اتحاد لپاره مستلزم نه کیدل نورهم ظاهره دی، خکه چه په دی تقدیر باندی جمعه په من آوای
اللیل باندی واجب ده اویقیناهغه موضع دمصر سره متحده نده، او خپله هلته جمعه جائز نده،
اوبهشتی گوهر په اصل کې دعلم الفقه د کتاب خلاصه ده که دامستله هلته وه نوماته یاده نده
چه د تلخیص په وخت کې په دی نظر غور زیدلی اوکنه، په هر حال په هغه څه چه لیکل شوی
دی هغه ددی وخت په تحریر باندی منطبق کول پکار دی که نه منطبق کیدونو ځما رای همدا ده
چه اوس بی لیکم چه دتحدید لپاره کوم خاص تعداد نشته، بلکه اماره ده اواصل
مدار مصر، یا قصبه یا قریه کیبره بالمعنی المذکور کیدل دی ۱۸ رمضان ۲۷ هـ ددی خواب
دتحریر نه وروسته یوثقه مشاهدته معلومه شوه چه دکومو قریو په حقله سوال دی هغه په
خپلو کې دومره زدی ندی چه هغوته متصل اومتحدو ویل شی نو خواب نورهم اظهار دی چه
بیادوا احتمال دصحت دجمعی نشته ۲۰ رمضان ۱۳۲۷ هـ (تمه اولی ص ۱۹)

د مصر په تعریف کې داوسیدونکو د زیاتوالی تحدید

سوال: (۵۹۸) دمصر او ښار په حقله فقهاو تعریف فرمایلی دی اودهر یو مرجع دخلکو کثرت
معلومیږی لکن که دکثرت تعداد معلوم نشی فلاجرم دجمعی په اداء کولو کې اختلافات نه
رفعه کیږی دکثرت تعداد تعین فرمایلو سره دې وکړی له دلائل ودفقهاوسره نوهر خای کې چه
دفرمودی سره موافق کثرت میلاوشی جمعه به قائمه شی اوکنه نو ترک به شی اوکه عرفا
اواصطلاحاً کوم خای ته ښار وائی هغه اختیار کړی شی په بعض کلی کې دومره دخلکو کثرت
دی چه دکیبره قصبه هومره گرخی لکن نوم بی قریه ایښی دی الغرض تعین کثرت دفقهاو په
دلیل سره یولازم اوضروری امر دی فقط؟

جواب: په دی باب کې می معین عدد د نظره ندی تیر شوی او کتابونه هم راسره لگ دی
لهذا فیصل قول ویلی شم هو! دعرف او د حکماو او د تمدن د حکامو په اصطلاح داهوادچه
دخلو رزو هستو گنوته قصبه وائی سره له نظره په قول فقهاوالتی فیها اسواق په تعریف دلوی
کلی چه دجمعی داقامت لپاره تیار دی خپل معمول می په فتوی کې داسې کړی ده چه هر خای

کې چه دواړه شرطونه میلاوشی دجمعی داقامت اجازه ورکوم اوددی نه زیات تحقیق نشته
۲۷ سوال ۱۳۲۷ هـ (تمه اولی ص ۲۱)

د عیدینو په تکبیراتو کې د رفع یدین دلیل

سوال: (۵۹۹) د عیدینو په تکبیر کې د لاسونو او چتولو څه ثبوت شته مونږ خلکو ته میلاونه
شو او دلته غیر مقلدینو اشتها رچاپ کړی چه د جنازې دلمانځه په شان تکبیر ویل پکار دی
یعنی لاس نه پورته کول پکار دی ددی کوم ثبوت شته؟

جواب: په ج ۲ ص ۱۸ د آثار السنن کې په صحیح اسناد سره دطحاوی نه د ابراهیم نخعی فتوی
په دی کې نقل کړی ده قال ترفع الیدی فی سبع مواطن فی افتتاح الصلوه وفی
التکبیر للمقنوت فی التوروفی العیدین، (الحديث) او داجله وتابعینو د فتوی حجت کیدل
حنفیه و په خپلو اصولو کې په دلیل سره ثابت کړی ده ۱۳ ذی الحجه ۱۳۲۷ هـ (تمه اولی ص ۲۲)

په صغیره قریه کې دجمعی نه کیدل

سوال: (۶۰۰) په یوه کلی کې تقریباً خلوینست کوره دی، اوبه دی قریه کې فقط یکې
یو مسجد دی او خای ددی مسجد د سرکار لخوا وقف دی، او پنځه وخته لمونځ په جماعت سره
اداء کولی شی او دامسجد داسی دی چه که ددی محلی خلک حاضر شی نومسجد کیږی، اوبه
دی کلی کې دسرکار له طرفه حاکم مقرری هغه د حکومت دقانون موافق انصاف کوی، اوددی
کلی شرق طرف ته تخمیناً دیوه میل په اندازه بل کلی دی په هغه کې هم اتیانوی کورونه به وی
اود هغی نه لاندې طرف په یومیل فاصلی باندی بل کلی شته په هغه کې هم تقریباً دیرش
کورونه دی او یوددی دریو اړو کې هم بازار نشته، بلکه په دری میله فاصله کې بازار موجود دی
نوپه دی قریو کې دجمعی لمونځ درست دی اوکنه بینوا توجروا؟

جواب: مذکوره قریه صغیره دی دهمدی لپاره دحنفی مذهب موافق په دی کې جمعه درسته
نده ۱۳ ذی الحجه ۱۳۲۷ هـ (تمه اولی ص ۲۲)

د ښغال په قریو کې دجمعی حکم

سوال: (۶۰۱) بنده ته په دی قعده ۱۳۲۷ هـ کې دواکې سفر ښیښ شو، یوه میاشت وروسته
بیرته راغی په دی اثناء کې قصداً اتلو سره بی بعضی دهات ولیدل او همدارنگه دهغه خای

فہیم اود علم خاوندانو اوسیدونکو نہ ہم تحقیق وکرو، بعض دہات می پہ وری کشتی سرہ ولیدل اود بعض احباب داهل وطن نہ می چہ ہم سفرہ ول دہغی حالت ہم واوریدہ ددی مجموعی نہ چہ کوم مستفادول ہغہ پہ کلیہ طور سرہ لیکم، ترخوچہ دی سرہ دہنگال پہ قریوکی دہر خای دصحت اود عدم صحت جمعہ حکم کوم چہ عند الحنفیہ دی معلوم شی وہی ہذہ کہ یوہ قریہ دومرہ لویہ وی چہ دری، خلورزرہ تنہ سر شمیرنہ تی دہ اود ضروری حوائجولپارہ بازارہم شتہ ہلتہ جمعہ بلا تکلف جائزہ، اوکہ یوہ قریہ دومرہ لویہ نہہ مگرددی سرہ نزدی بلہ قریہ ہم شتہ چہ ددوار و مجموعہ دہغہ سابق دیوہ پہ مثل دہ نو کتل پکار دی چہ ددغی بلی قریہ داوولی قریہ سرہ خرنگہ اتصال دی، کہ داسی اتصال وی چہ کہ لیدونکی تہ ونہ ویل شی چہ دفلانی خای نہ بلہ قریہ شروع شوی دہ نودوارہ یوہ گنی، دداسی اتصال سرہ دغہ دوارہ متحد گنل کیبری اود غومجموعہ کی ہغہ دوہ مخکینی قیدونہ ولیدل شی، او دہغو د تحقیق لپارہ بہ جمعہ صحیح وی، اوکہ داسی اتصال نہ وی اگر کہ زیات فصل ہم نہ وی نودوارہ جدا جدا گنل کیبری، اوہر کلہ چہ ہغہ یوہ صغیرہ دہ نوجمعہ بہ پہ یوہ کی ہم صحیح نہ وی، اوہلتہ داهم معلومہ شوہ بعض قری متصلی روانی شوی دی مگرد مجموعی نہ د دائری صورت جوہیری اوددی محیط پہ مینخ کی دیر خای آبادندی پہ کوم کی چہ کنت، باغ وغیرہ دی، او بازار پہ کومہ یوہ برخہ کی نہہ بلکہ نقلیبری نوعند التامل ماتہ دہغو حکم ہم دواحد پہ شان معلومیبری البتہ کہ دیوی قری نہ بلی قریہ تہ مفازہ قطع کولوسرہ راشی اومفازہ دقصر مسافہ وی نوقصر واجیبیری (پورتنی حوالہ)

دکبیرہ قریہ تعریف :

سوال: (۶۰۲) یوہ لویہ ضروری خبرہ دعرض کولوقابل دہ چہ دہغی نہ سخت تشویش موجود وی چہ داحقر مکان پہ یوی موضع کی دی چہ ہغہ تہ عرفاً دیہات ویل کیبری، اگر کہ دہغہ آبادی ددری خلورزرہ دہ احقر تہ ہمدان تحقیقا معلوم وچہ دیتہ عرفا قصبہ یا بنار ویل کیبری، پہ دی کی جمعہ فرض دہ پہ ہمدی اساس پہ دی دفعہ چہ کلہ مکان تہ لازم نودجمعی لمونخ کی شریک شوم، ددی لپارہ چہ خلک ہی قبلوی دیرہ جنجالی نہہ البتہ معلومہ می کرہ چہ ہغوی پہ نرمی سرہ ویوہول شی یا نور ووائی چہ زہ تاسو خلک ندی منع کری، ہو مامعدوز

دہینہ وروستہ دہغہ خای علماؤ دتحریر اتوسرہ خہ اندازہ تردوشود کوم نہ وروستہ دامعمول وگر خول شوچہ دہغہ خای دجمعی پہ حقلہ لیکل شوی دی چہ دہغہ خای دعلماؤ تہ پویشنہ بہتر دے ۱۲ منہ

وگنی، مگر پہ درمختار کی قریہ کبیرہ ہم دقصبی یا بنار پہ حکم کی لیکل شوی دہ، اوس سخت تردد دی چہ دکبیری اوصغیری معیار خہ شی دی ہمدارنگہ قریہ کبیرہ وی اوکہ صغیرہ دیتہ دمصر جامع نص وی خنگہ حکم ورکولی شی اوس مشکل دادی چہ احقر پہ خپل مکان باندی خہ وکری، تول ہندو مسلمان یو خای کیدوسرہ کم لہ کمہ بہ ددری زرو نہ زیات وی ہمدارنگہ ددکان پنخہ ویشٹ، دیرش کورہ موجود دی اود ضرورت ہرخیز ہم میلایبری البتہ کومہ تہانہ وغیرہ نشتہ، داحقر لپارہ سختہ پریشانی چہ اللہ پوہیری چہ آیا فرض دی؟ پہ جمعہ کولواویر بنودل دوارو کی مشکل معلومیبری دشفقت لپارہ جناب دی ددی متعلق دوہ خلور حرفہ لیکلوسرہ بہ تشفی وشی؟

جواب: زہ کلہ کلہ دقریہ معنی دقصبی گنم، ددی قرینہ دادہ چہ فقہاؤ دقریہ کبیرہ پہ صفت کی التی فیہا اسواق راپور تہ کوی گواکی داتفسیر دہ، او ہمدان شان بہ دقصبی ہم وی، او پہ عرف کی مصر قصبی تہ ہم ویل کیبری (تمہ خامسہ ص ۴۵)

سوال: (۶۰۳) ددین علماء اود شرع متین مفتیان پہ دی مسئلی کی خہ فرما ہی، چہ دیوہ خای هستوگن تخمینا (۴۰۰۰) دی، دضرورت تول شیان تردی چہ دواو نور سامان ہم میلایبری، داگخانہ شتہ، حکومتی مدرسہ شتہ، مخکی تحصیلدار ہم و، اوس بل خای تہ تللی پہ ہفتہ کی دوہ خلہ بازار کیبری، پہ بازار کی لس دولس داسی دوکانونہ دی، چہ پہ مستقل شان روزمرہ پرانستی وی، چہ پہ ہغوی کی مسلسل پنخہ شپہ یوارخ تہ دی او پنخہ شپہ بل طرف تہ، پہ مینخ کی لس دولس قدمہ فاصل دی او دادکانو تہ دی بازار پہ نامہ موسوم دی، پہ سابق یعنی دشاہی زمانہ کی دلتہ قلعہ ہم وہ، چہ آثار نی تر اوسہ پہ کثرت سرہ موجود دی دلمونخ کونکو دقلت سرہ سرہ پہ ہرہ جمعہ کی کم ترکمہ سل کسان کیبری، اودرمضان پہ میاشت کی ددی نہ زیات دقاضی او ملا دکورنی خلک ہم شتہ، ددغواثارونہ معلومیبری چہ داپہ مخکی زمانہ کی کوم لوی خای و، نودغہ خای کی جمعہ جائزہ اوکنہ؟

جواب: ددی اوسنی حالت دجمعی دجواز مقتضی دی هستوگن ہم دور و قصباتو پہ شان دی اود ضروریہ احتیاج لپارہ مستقل دوکانونہ ہم شتہ، چہ پہ عرف کی بازار بل کیبری، اوتحقیق دشرط مصر مدار پہ عرف باندی دی علی الاصح اوددینہ پہ قطع نظر کولوسرہ ہم ہر کلہ چہ دائراو قرائن قویہ سرہ ددی ماضیہ حالت دمصر پہ شان و نودبعضی اثار وپاتی کیدل ہم (لک) چہ دخلورزرہ هستوگنتوب د مصریت لوی اثر دی، دجمعی دصحت لپارہ کافی دی دلی

ما فی شرح السیر الکبیر ص ۸۱ ج ۳، فلا تصیر دار السلام الا بانقطاع ید اهل الحرب عنهم کل وجه وهذا لان ما کان فانه یبقى بقاء بعض اثار ولا یرتفع الا باعتراض معنی هو مثله او فوقه اه قلت وشمل هذا کلّی الجزئی مشکلم فيه، البتة ددی به خاطر چه په داسی کارونو کې داجتهاد امکان وی نو فاعلیتو اوتار کینودغه اختلاف د معارضی اوتشویش ترخده رسولی ده ۱۷ محرم ۱۳۵۳ هـ النور جمادی الأولى ص ۵۴۷ هـ.

داختر ولمانځه نه وړاندې د اشراق د کولو حکم

سوال: (۶۰۴) داختر په ورځ د خائیت او اشراق لمونځونه ولی نه شی کولی د ممانعت څه وجه ده؟ که داوچه وگڼل شی چه داختر لمونځ وخت د اشراق نه تر خائیته پورې دی او په همدې وجه نشی کولی داختر په ظاهره کومه وجه د ممانعت نه معلومېږي، ځکه چه د هریوه وخت علیحده ده داختر ونولدمانځه سره تشابه نشی کیدلی چه هغه د جماعت سره لمونځ دی اود لمونځونه فرادی فرادی دی؟

جواب: ددې وجه داده چه در رسول الله ﷺ نه په دی ورځ ددوی کول ثابت ندی اود خائیت نه وروسته کولو کې څه خرج نشته ۲۱ ذی الحجه ۲۷ هـ، تنه اولی ص ۲۳.

سوال: (۶۰۵) بابیه الدین امنوا اذا نودى للصلاة من يوم الجمعة فاسعوا الى ذكر الله او حديث الجمعة حق واجب على كل مسلم في جماعة الا على اربعة عيذ مملوك او امرأة اوصى او مريض به بل حديث كفي من كان يومئذ باليوم الاخر فعليه الجمعة يوم الجمعة الا لمريض او مسافر او امرأة اوصى او مملوك، دآیت کریمه موافق او دواړه حدیثونه سواء دهغوچه دهغوی استثنا. شارع کړی دی دجمعی لمونځ په هر مسلمان فرض ده یا فقط په ښاریانو باندې؟

جواب: په هغه ترتیب چه احادیث مذکوره په سوال کې د بعضو د استثنا، دلیل ده په همدې شان د اهل قری د استثنا، بل دلیل هم موجود دی، نو هغوی هم مستثنی شول، نو صرف په اهل مصر باندې فرض پاتې شو ددې بحقیق مبسوط او مشیع او کافی په رساله اوثق العری کې او ددې تدقیق په رساله احسن القری کې موجود دی ۲۸ محرم ۲۸ هـ، تنه اولی ص ۲۷.

سوال: (۶۰۶) په تیرشوی خط کې بی دالیکلی دی چه په کوم ځای جمعه او عیدین درست دی، او په کوم ندی؟ حضور صلی الله علیه وسلم ارشاد وفرمایه چه د کوم ځای ټول مردم شماری تقریباً د څلور زرو وی، یعنی ووه، زور، کافر، مسلمان، ټول سره یوځای کیدلو سره اوباز اهرم وی

هلته جمعه او عیدین درست دی، او چرته چه د اشرطونه نه وی درست ندی عرض کوم چه تاسودغه مضمون د کوم کوم کتاب نه فرمایي وی وائی، اود تنویر الابصار، در مختار او بحر الرائق داتحریر چه (المصر هو مالایسع اکبر مساجده اهل المکلفین بما وعلیه فتوى اکثر الفقهاء عن ابی یوسف انه اذا اجتمعوا اکبر مساجدهم للصلاة الخمس لم یسمعهم وعلیه الفتوى لا اکثر الفقهاء ولی معتبرنده؟

جواب: ځمماخذ د علامه شامی نقل دی خپله امام صاحب هو بلدة كبيرة فيها سبک واسواق او بلدة یو عرفی کاردی خپله د امام صاحب قاعده ده چه چرته تحدید شرعی نه وی دهغه مداریه په رایې مبتلی به باندې وی په کوم ترتیب چه په ماء کثیر کې لس په لس د انتظام لپاره مقرر شوی دی په همدې شان دلته د انتظام لپاره د تمدن حکماؤ یعنی دوخت د حاکمانو عرف او اصطلاح ته په اعتبار وی، او هغوی څلور زره هستوگنونه قصب وائی، اوقصبه د قهاویه تصریح دمصریه حکم کې دی، اود تعریف هو مالایسع الخ حدتام ندی رسم ناقص دی هغه وخت دغه حالت دامصارو فقط ۱۰ شعبان ۱۳۲۹ هـ، تنه اولی ص ۳۲.

په جمعه او عیدینو کې د امام او خطیب علیده علیحده کیدل

سوال: (۶۰۷) داختر ونولموندونځونه یوسری یعنی د ښار قاضی بی کوی او خطیب بل سری دی هغه خطبه لولی، او په همدې شان د شاهي زمانی نه راروان دی خوداسې کاری یعنی یوشخص لمونځ ورکړی او بل خطبه ولولی شرعاً جائز دی او کله اودا فعل په قرون ثلاثه کې پیدا شوی دی؟

جواب: فی الدر المختار لا ینبغي ان یصلی غیر الخطیب لاهما کثرتی واحدا، ددې روایت نه څرگنده شوه چه داسې کار جائز خودی مگرد اولی خلاف دی، اوقرون ثلاثه کې پیدا کیدل نه پیدا کیدل په کوم روایت کې می ندی لیدلی، والروایة المذكورة وان ذكرت فی الجمعة لکن حکم خطبة العیدین کالجمعة لما فی الدر المختار وما یسن فی الجمعة ویکره یسن فیها ویکره ج ۱ ص ۸۷۴، والله اعلم، ۹ صفر ۱۳۲۸ هـ، تنه اولی ص ۲۹.

د جمعی د اذان نه وروسته ټول شکر

سوال: (۶۰۸) د جمعی د اذان نه وروسته اکل وشرب وغیرها کې چه باعث د فوټ د جماعت وی مصروف پاتې کیدلو کې څه حکم دی؟

جواب: بتول حرام دی لماق رد المختار تحت قوله ووجب السعی اليها وترك البيع بالاذان الاول مانعه ارادیه کل عمل یناق السعی وخصه اتباعاً لایة خرج ص ۸۲۰.

د جمعی په سنی کی دهر مثل کار حضرت:

سوال: (۶۰۹) د جمعی په اول اذان اوریدوسره تول کارونه پریخول د جمعی دلمانځه لپاره جامع مسجدته تلل واجب دی، خو تول اخستل یاپه کوم بل کار کی مشغولیدل حرام دی، دا فقهی مسئله ده نوآباد جمعی په ورځ په همدې وخت ویده کیدل او قیلوله کول اوددینی کتابونو مطالعه کول وغیره به هم حرام وی؟

جواب: فی الدر المختار ووجب السعی اليها وترك البيع وفي رد المختار قوله وترك البيع ارادیه کل عمل یناق السعی وخصه اتباعاً لایة خرج ص ۸۲۰، ددینه خرگنده شوه چه په کوم کار کی مشغولیدوسره په سنی کی خلل پری وخی هغه دبیع په حکم کی دی، ۳ جمادی الثاني ۱۳۳۱ هـ (تتمه ثانیه ص ۳۸).

د خطبی اوریدل واجب دی:

سوال: (۶۱۰) په عیدینو او جمعه کی د خطبی لوستل او یا اوریدل واجب دی یا څنگه؟ اود اولی اودوهمی خطبی لپاره یو حکم دی او که عیدلده یعنی اوله واجبه اودوهمه سنت یا څنگه؟

جواب: فی الدر المختار ویشترط لصحتها (ای الجمعة) تسعة أشياء الى ان قال والرابع الخطبة ثم قال ویسن خطبتان وقیه ویخطب بعدها (ای صلوۃ العیدین) خطبتین وهما سنة، ددې عبارت ته دا امور ثابت دی (۱) د عیدینو خطبه سنت ده (۲) د جمعی خطبه فرض ده اودهغی دوه برخی کیدل سنت دی (۳) په دواړو اول اودوهمی کی څه فرق نشته (۴) د ټولو خطبو اوریدل واجب دی ۵ جمادی الاول ۱۳۲۹ هـ (تتمه اولی ص ۳۵).

سوال: (۶۱۱) په دی مسئلی کی څه فرمایې چه په دی مقام کی خلک داختر ونولمونځ دڅو کالو راهیسی داسې مقام کی کوی چه دکوم نقشه چه هم د استفتاء سره منسلکه ده ځینې خلک په دی وجه چه دامیدان د گرجی دمیدان په نوم باندې مشهور دی دلته په لمونځ کولو کی شبهه او اعتراض شته ددینه ډیرینه او صفا د بنار سره نژدی نو کوم بل میدان هم نشته، په داسې صورت کی دلته لمونځ کول ممنوع دی او که؟ د حکامو له طرفه دغه میدان کی دلمانځه

کولوممانعت هم تراوسه نشته اودسابق نه چه کومه عیدگاه ده هغه اولاً شاید کومی فاحشی جوړه کړی وی، داهم خرگنده شوه چه قدیمی عیدگاه اوورسره متصله کومه امام باره ده هغه کومی فاحشی جوړه کړی ده، اول هغه بی چته ده اوس یوی بلی فاحشی هغه چت لرونکی کړی ده ثانیاً په عیدینو کی هلته دفاحشو دومره رش وی چه تعوذ بالله مذکور مقام چه دگرجی په نوم سره مشهور ده دگرجی حلقه محدود ده په باقی میدان کی مندی تری وی داهم ارقام وفرمایې شی چه په مسئوله صورت کی مخکینی عیدگاه کی لمونځ کول افضل دی او یا دگرجی په میدان کی یاد دواړو مقامونه دبنار دتنه مسجدونو کی داختر لمونځ کول افضل او اولی دی؟

جواب: که دکوم میدان تجویز کول ممکن وی نو د ټولو نه زیات بهتر دی او که داسې میلونه شوه نو د فاحشو په عیدگاه کی دلمانځه کراحت فی نفسه دی، په همدې په دی میدان کی لمونځ کول غنیمت دی، ځکه چه په دی کی کراحت محض لعارض دی او هغه عارض دعواموتشویس دی دکوم لپاره چه رسول الله ﷺ دخانه کعبه ترمیم موقوف گرځولوسره پریخودی وه دی ته په کتلوسره ځمابه نژد دبنار په مسجدونو کی اداء کول ارجح دی چه یوازی دسنت یا مستحب پریخول دی، او پریخول هم په شرعی مصلحت سره چه معتبر عذر دی، دهمدی لپاره گناه دترک دسنت هم به لازم نه وی، ۲۲ رمضان ۱۳۳۹ هـ (تتمه اولی ص ۳۸).

د جمعی په فرضونه پوهیدونکی اود احتیاط:

الظهور کونکی د امامت حکم په جمعه کی:

سوال: (۶۱۲) د جمعی نه وروسته احتیاط الظهور کونکی دوه ډلی دی یوه خوبالکل جمعی ته فرض نه وائی ددې لپاره چه داسلام پادشاه شرط دی او هغه مفقود دی او یا یې چه جمعه داسلام دشعائرونه دی، او بله ډله داسې ده چه جمعه فرض قبلوی او احتیاط الظهور هم کوی اوس دا امر داستفسار قابل دی چه ددواړو ډلو ترشاه دهغه سری چه جمعه فرض بولی او احتیاط الظهور ته کوی لمونځ کیږی او که نه، یاد کومی فرقی پسی کیږی اود کومی پسی نه کیږی؟ په کوم صورت کی اقتداء قوی بالضعیف لازم کیږی او که نه؟

جواب: فی الدر المختار باب الامامة صح اقتداء متنفذ ومن یری الوتر واجبا بمن یراه سنة ومن اقتدی في العصور وهو مقيم بعد الغروب بمن احرم قبله للاتحاد وفي رد المختار قوله للاتحاد ای اتحاد صلاة الامام مع صلاة المقتدی فی الصور الثالث امامی الاولی فظاهر امامی الثانية فلان ماتی به کل واحد منهما

هو الولو في نفس الامر واعتقاد احد هما سنية والاخر وجوبه امر عارض لا يوجب اختلاف الصلاتين
واما الثالثة فلان كلامهما عصر يوم واحد لا ج ۱ ص ۲۱۸، اوداقتداء الاقوى بالاضعف اثر به عدم
اتحاد صلاتين كفي ظاهر يري نويه مسئوله صورت كفي يوديل پسي لمونخ درست كيږي ۱۵۰ ذى
الحججه ۱۳۲۹ هـ (نشمه اولي ۴۰)

دجمعې نه وړاندي ستونه موكدې اوكنه اود

جمعې نه وروسته څلور سته موكدې اوكنه دوه ؟

سوال: (۶۱۳) دجمعې مخكيني ستونه موكدې دي اوكنه ؟ او وروسته ستونه څلور موكدې
اوكنه دوه اوكنه ټول ؟

جواب: دجمعې مخكيني ستونه موكدې دي كذا في الدر المختار او د بعد څلور موكدې دي
كذا في الدر المختار (برني حواله)

دجمعې په ورځ دبروجه دعاء حكم

سوال: (۶۱۴) خمونږ د محلي په مسجد كې خوينځه وخته نه وي خاص دجمعې په ورځ دغه
دستور بر قرار پيدا شوى چه پيش امام دستنواو نوافلو د اداء نه وروسته د لمانځه په ختم
باندي ولاړ پاتي وي ترڅو ټول لمونځ كوڼكې فارغ شي ټول يوځاى كيدو سره دعاء كوي كه ددي
خلاف وشي نوپه هغه باندي اعتراض هم كيږي په دې مسئلې كې دشرع شريف حكم څه دي ؟

جواب: تخصيص دعاء او تقيد د مطلق يو حكم دي او د هر حكم لپاره دليل شرط دي او ددغه
تقيد او تخصيص مذكور في السؤال لپاره كوم دليل نشته، لهذا ددي د مشروعيت
اعتقاد او ددينه بره دلزوم اعتقاد يا عمل، اختراع او احداث في الدين دي، او يوځل دعاء كول
چه منقول هم دي مگر بلا تاكد، خپله ددي د تاكد اعتقاد احداث دي لکن لكه چه ليدل كيږي
چه ددي په ترك باندي كوم ملامتي نه ده كړي، چه قرينه ده دعدم تاكد داعتقاد ددي په دي
باندي ددوام اجازه وركول كيږي بخلاف دعمل مذكور في السؤال كذا د كرافتري، والله اعلم
۱۹ ذيقعد ۱۴۲۰ هـ (نشمه خامه ص ۲۰۷)

په خطبه كې دبالجهر تسمين ويلو تحقيق

سوال: (۶۱۵) ددين علما، اود شرع متين مقتيان په دې مسئلې كې څه فرمايي چه يو صاحب
دخطبې اولي په شروع كې په اوچت اواز سره بسم الله الرحمن الرحيم لولي داسې كول پكاردې
اوكنه ؟ كه كول پكاردې نو دا طريقه مستحبه ده او كه سنت موكدې يا څنگه ؟ او كه ندي كول پكارنو
مكروه دي يا څنگه ؟ د خواب لپاره خوابي كار د ستاسو خدمت ته ارسال دي بيتوانو حروا مستحب
اوسنت طريقې سره كه دكتابونويه حوالې سره ممكن وي نوسر فراز وفرمايي اود خطبې نه وړاندي
اعوذ بالله بسم الله وروويل مسنون دي او مستحب كه په جهر سره ؟

جواب: في البحار الرائق واما سنها فخمسة عشر الى قول رابعها قال ابو يوسف في الجوامع العود في
نفسه قبل الخطبة ثم قال وهي تشمل على عشرة احكام البداء بمحمد الله الخ ج ۲ ص ۱۵۹، وي
الدر المختار ويبدا بالعود سراو في رد المختار اي قبل الخطبة الاولى بالعود سرائم بمحمد الله الخ، ددي
عبارتونونه څرگنده شوه چه د خطبې نه مخكې صرف اعوذ بالله ورو، وواني نه خود بسم الله
وايي اونه اعوذ بالله دچيغې سره او چاهم دخطبې نه مخكيني بسم الله ويل ندي ليكلي دكوم
نه چه معلومه شوه چه خپله بسم الله ويل مطلوب ندي او بعض چه ليكلي چه بجزد قران په بل
كوم كلام باندي دي اعوذنه لولي نو د نورو دلائلوسره ثابته ده چه خطبه دقران په حكم كې ده
لهذا خطبه به په دې عموم كې داخله نه وي ۲۹ رمضان ۱۴۳۲ هـ (نشمه ثانيه ص ۱۷۱)

د انگليسي طالبانونه دسكول دنه اجازې په سبب دجمعې سره سقوط

سوال: (۶۱۶) دعبدالله په نامه يوسړي په انگليسي مدرسه كې سبق وائي، اوپه دې كې
دجمعې دلمانځه لپاره رخصتي نه ميلايږي په داسې صورت كې هغه ته دسكول پريښودل
دشرعي موافق ضروري ده اوكنه ؟ مكرر داده چه يوه زيرك دهغه دبزرگانونه داويناده چه دامتحان
په ضرورت په كال كې څلور جمعې پريخول جائز دي، دداسې سړي په حقله تاسوڅه فتوي وركوي ؟

جواب: كوم عذر چه فقهاو دجمعې دسقوط ليكلي دي دا عذريه هغو كې نشته لهذا په دي باندي
دسكول پريښودل ضروري دي اود دغه بزرگ قول بالكل غلط دي (قلت هذا لا يفوق في الحس
على مديون موسر جلس في الدين وقد وجب عليه الجمعة كما في رد المختار على قوله وعدم حيس
مانصه ينبغي تفقيد بكونه مظلوما كمديون معسر فلموسر اقادر على الاداء حالا وجبت

ج ۱ ص ۸۵۳، وکذا لا یفوق عذره علی عذر الاجیر وقد یجب علیه الجمعة کما فی الدر المختار واجیرو تسقط من الاجر بحسبه لو بعیدا والا لا. ج ۱ ص ۸۵۲، والله اعلم. ۱۲ ذی قعدة ۱۳۳۲ هـ، تنمة ثانیة ص ۱۸۲.

د خطبی په وخت د امسا نیول

سوال: (۶۱۷) په الخطب کې الماثوره کې مذکور دی چه امام د خطبی په وخت اعصابه لاس کې اخستلو سره ولاړوی اود بهشتی زیور څخه ممانعت مفهوم دی، فکیف التوفیق وعلی ای القولین العمل؟
جواب: په در مختار کې یې په غشی یا عصاباندي اعتماد مکروه ویلی دی اویه ردالمحتار کې په دی باندې دوه اشکاله کړی دی یو د ابو داود روایت نه چه حضور ﷺ د امسا یا غشی اعتماد اخستی و دوهم د محیط د روایت نه چه د امسا اخستل یې سنت ویلی دی لکه قیام ج ۱ ص ۱۸، ۲۲ اوتر جیح د ردالمحتار قول ته ده، نویه بهشتی زیور کې اگر که ددی مسئلی بودن بعید ده، د همدی په خاطر چه په دی کې احکام مختصه بالرجال نشی اخستل کیدلی، لکن که کله داسې وی نو غالباً د در مختار روایت په بناء لیکل به وی، دکوم چه مرجوح کیدل اوس معلوم شول ۱۵ ذی القعدة ۱۳۳۲ هـ، تنمة ثانیة ص ۱۸۵.

سوال: (۶۱۸) د دین علماء او د شرع متین مفتیان په دی باره کې څه فرمایې چه دلته درنگون په اکثر و جماتونو کې دا قاعده ده چه خطیب دجمعی په ورځ په خپل لاس کې د امسا اخستلو سره خطبه لولی، نو ارشاد وشو چه که امام د خطبی په وخت د امسا په ځای توره په لاس کې اخستلو سره خطبه وواښی نو شرعاً څه حکم دی؟ او که دتوری په لاس کې داخستلو په صورت کې نوی کار لیدلو سره ځینې خلک اعتراض کونکې شی نو آیا د هغوی دا اعتراض په سبب سره ددی فعل پرېخول پکار دی او کته؟ بینوا توجروا؟

جواب: فی الدر المختار یخطب الامام بسيف فی بلدة فتحت به کمکه والا لا کالمدينة وفي رد المختار قوله فی بلدة فتحت به ای بالسيف لیريهم انما فتحت بالسيف فاذا رجعت عن الاسلام فذلك باق فی ایدی المسلمین حتی ترجعوا الی الاسلام، در ص ۸۲۲ ج ۱، د متن قید او د حاشی حکمت صفا وائی چه دا فعل خاص دی امام المسلمین یعنی د اسلام سلطان یا دهغه د نایب پوری نو تورو خطیبانو لپاره مشروع نده. ۲۲ رمضان المبارک ۱۳۴۲ هـ، تنمة خامسه ص ۵۹۲.

سوال: (۶۱۹) ما قولکم رحمکم الله تعالی فی الدارين، په دی کې چه د خطبی ویلویه وخت دلرگی اخستل په لاس کې زید مسنون گڼی، خو عمرو د عالمگیری په حواله مکروه تحریمی

وائی، اوس مصلی طرفین اوزید و عمرو متفق الرايې کیدلو سره د جناب فیض مآب نه مسئله غواړی چه که د زید قول او فعل معتبروی په هغه به عمل کوو کته نوته؟

جواب: آیا په عالمگیری کې د تحریمه تصریح شته، د مدعی نه تپوس وکړه شامی هم لیدل پکار دی چه په هغه کې دستیت موکده هم شته او حدیث هم شته اوس د تطبیق صورت داده چه فی نفسه سنت ده خو غیر موکده که موکده وگڼل شی نو مکروه ده داخما عقیده ده یکم ص ۵۱ النور رمضان ۱۳۵۱ هـ، ص ۷.

په هڅی کار خانې کې دجمعی لمونځ چه د جیل پوریه دری میله لری ده

سوال: (۶۲۰) دلته کومه کارخانه کې چه زه ملازم یم د جیل پوریه نارنه تقریباً په دری میله فاصله کې واقع ده اود بهر اوسیدونکې خلک د کار خانې سره ځایونو کې مقیم دی په بد اتفاق سره دلته د مسلمانانو لپاره کوم جمات وغیره نشته چه په کې راټولیدو سره لمونځ په جماعت سره اداء کړی شی، اوس هرکله چه گورنمنت دکرم له مخی دجمعی د فريضی دادا، کولور خستی عطا وفرمایله مونږ دلته د دغه لمونځ دادا کولو د استظام کړی چه د معمولی لرگیو دیوال لگولو سره مو یوه احاطه جوړه کړی ده اویه هغی کې دجمعی لمونځ ادا کړی، لکن بعضی په دی معترض دی چه دغه ځای کې لمونځ درست ندي، د همدی لامله د خدمت مکلف یم چه دخپلې روښانه رایې نه مر مطلق وفرمایې ممنون موکړی، چه آیا په حالت مذکوره الصدر کې دجمعی لمونځ درست دی او کته؟ ځمونږ سره دومره وخت نشته چه ښار ته تللو سره په کوم جمات کې لمونځ ادا کړی شو، او کسان تقریباً د سلونه زیات دی، اود لمانځه لپاره جمع کړی، هیله ده چه د خواب نه مو ډیر زر مطلع وفرمایې؟

جواب: د جیل پوریه شان لوی ښار فناء دری میله کیدل ممکن دی اود دی لپاره چه کارخانه دبلد د مصالحونه ده نودغه ځای کې فناء کیدل هم رښتیا دی لهذا جمع صحیح ده ۱۸ شعبان ۱۳۳۱ هـ، حوادث ۲۰۱-۱۱۳.

د ښار په کناره باندې ترلی جهازه په چت باندې د عیدینو د لمانځه هواز

سوال: (۶۲۱) زه دیوی انگلیسی کمپنی د طرف نه دیوی وړی کشتی د تگ راتگ استیشن ماستر او مختار یم او هغه کشتی دکمپنی د امر موافق پوره دسهاراته بجی د صدر گهاټ ته راوانیږی، ما ښام بیرته گرځی، ددی جلدی په سبب سره مونږ ته په عیدگاه کې دیوی جمعی

غفیری دانتظار سره دلمونځ د ادا کولو د جهاز د پریښودلو وخت نه مېلاوېږی دهمدی لپاره مونږ دخیلونو کرانوسره چه دیرش یاڅلوېښت کسانو پورې دی داخترلمونځونه دجهاز په چټ چه په وینځلور او وینځلو پاک صفا کولی شی دغه وخت چه جهاز دوچی سره ښه محکمه ترلی وی اداء کوو، اودغه ځای دښار سره بالکل متصل دی اوس په دغه صورت کې په داخترولمونځ اداء کول درست وی اوکنه؟ مگر که جائز نه وی نوڅومو لپاره به یانو کړی پریښودل وی یا به دعیدینولمونځ حلال گرځی ځکه چه دجهاز روانیدل روزانه وی؟

جواب: فی الدرالمختار و (السفينة المربوطة في الشط كالشط في الاصح اه وفي الدرالمختار ايضا فناءه وهو ما حوله لاجل مصاحبه وفي رد المختار و كتمان المصراوفناءه بشرط جواز الجمعة فهو شرط جواز صلاة العید ج ۱ ص ۸۳۷، ددی روایتونونه څرگنده شوه چه په مسئوله صورت کې دعیدینولمونځ درست دی ۱۳ ذی قعدة ۱۳۳۱ هـ، حوادث ج ۲۰ ص ۱۲۳.

دجمعی رعایت مخکې کول په رعایت دجماعت باندې

سوال: (۶۲۲) دکل: نه چه په دهاتو کې دپاتې کیدو اتفاق شوی دی نود جمعی دلمانځه لپاره اله آباد ته راتگ کوم لکن دجماعت یو وخت کم از کم ضرور په لاره کې فوت کیږی ځکه چه په اکثره دهاتو کې دجماعت لمونځ اهتمام نشته دکوم نه چه خفگان هم وی، په دی صورت کې څه کول بهتر دی؟

جواب: جزئیه خومی نده لیدلی مگر فقهاؤ یوه کلیه لیکلی ده چه په خلاقیانو کې دخلاق مراعات اولی ده په دی شرط چه دخپل مذهب دمکروه ارتکاب لازم نه شی، نوچون په قریو کې دجمعی فرضیت مختلف فیه دی نوښار ته راتللوسره دجمعی کول ددی رعایت دی، اود خپل مذهب کوم مکروه نه لزمیږی، دهمدی لپاره دجمعی رعایت اولی معلومیږی ۲۹ ربیع الثانی ۱۳۳۳ هـ، شمه نالسه ص ۲۳.

سوال: (۶۲۳) که دعبدالاحی لمانځه کې امام سهوه شی اوپه رکعت ثانیه کې دقرات نه وروسته د تکبیرونو د ویلو نه بغیر رکوع ته لاړشی بیا د فتحی ورکولوسره درکوع نه بعدهغه ادا کړی بیا سجده سهوه وکړی نولمونځ به صحیح شی اوکنه؟ که دعیدینولمونځ ونه شونو قریانی هم کیږی اوکنه؟ په دی قصبه کې دوه ځایه نورهم لمونځ کیږی مگرددی

امام مقتدیانو خپل لمونځ کولوسره قریانی هم وکړله دغه وخته پورې نورڅه لمونځ نه وی شوی نو قریانی هم وشوه اوکنه؟

جواب: فی الدرالمختار کمالورکع الامام قبل ان یکبر فان الامام یکبر فی الركوع ولا یعودالی القيام لیکبر فی ظاهر الروایات فلو عاد ینعی الفساد فی رد المختار قوله فی ظاهر الروایة تنع فی المصنف فی المنع والذي فی البحر والحلیه ان ظاهر الروایة انه لا یکبر فی الركوع ولا یعودالی القيام وعلى ما ذکره الکرخی ومشی علیه فی البدائع وهو رواية النوادر یعودالی القيام ویکبر ویعیدالركوع دون القراءة اه، وهذه الروایة ایضا تخالف ما فی المنع نعم صرح لمنه فی البحر والحلیه والفتح والذخیره فی باب النوادر والنوافل الخ قوله فلو عاد ینعی الفساد تبع فی صاحب البحر وقد علمت انه یعودروایة النوادر علی انه یقال علیه ما قال ابن احماد فی ترجیح القول بعدم الفساد فیما لو عادالی القعود الاول بعد ما استتم قائمًا بان فیه رفض الفرض لاجل الواجب وهو ان لم یحل فهو بالصحة لا یحل ج ۱ ص ۸۷۳ و ۸۷۴ فی الدرالمختار والسبوق صلوٰة العید والجمعة والمکتوبة والنظوع سواء والمختار عند المتأخرین عدمه فی الاولین لدفع الفتنة کما فی جمعة البحر وافرده المصنف وبه حزم فی الدروری رد المختار قوله عدم فی الاولین الظاهر ان الجمع اکثر فیما سواهما کذلک کما یجئ بعضهم (ط) وکذا یجئ الرحقی وقال خصوصاً فی زماننا فی جمعة حاشیة الی السعود عن الغرمة انه لیس المراد عدم جواز بل الاولی ترکه لتلاقیع الناس فی فتنه اه ج ۱ ص ۷۸۷، ددی روایتونونه داامور استفاد شول (۱) درکوع نه گرخیدل پکار نه ویلکه هغه تکبیرونه په رکوع کې ویل پکار ول (۲) لکن په گرخیدلوسره لمونځ نه فاسدیږی (۳) سجده سهوه هم مناسب نه وه (۴) لکن وی کړله نوهم جائز شوه دخواب خلاصه داچه لمونځ او قریانی ټول صحیح شول ۱۵ ذی الحجة ۱۳۳۳ هـ، شمه نالسه ص ۱۱۹.

دخطیبه الوداع تشقین

سوال: (۶۲۴) څه فرمایې ددین علماء اودشرع متین مفتیان په دی کې چه دعید او آخره جمعه درمضان په خطبه کې لوستل دلفظ الوداع والفرار السلام دتوی سنت موافق دی یا سنییه بدعت اونا جائز؟ دعدم جواز په تقدیر کې په مجوزینواو معتقدینود هغه چه په حد

اوزیه سره ددی قدیم رسم په ابقاء کې کوشش کوی دغرا شریعت اوبیضا ملت مطابق څه حکم نافذ شوی اوفسق ته په منسوب شی اوکنه بینوا توجروا؟

جواب: دخطبة الوداع حاصل اظهار دتاسف دی درمضان په النقصاء اوداسې تاسف دنبویه حضرت یادسلف صالحونه په خیر القرون په کرم خای کې منقول شوی ندی البته تنویه په مجنې درمضان اوتنبیه په فضل دهغې په حدیثو کې راغلی دی، چه دشعبان په آخره جمعه کې یې وفرمایل نوهغه پریشودل او درمضان آخری جمعی لپاره خاصه خطبه مقررول ظاهره ده چه تغیردمشروع اوقلب د موضوع دی، بلکه که ښه سوچ وکړی دتاسف په خای یونوع سرور او خوشحالی دهغې په خلاصیدوباندې مطلوب ښکاری، لکه چه په حدیث کې منصوص دی، للصلائم فرحتان عند الاقطار وفرحة عند اللقاء، ښه او ظاهره ده چه که درمضان دخلاصیدویه وخت تاسف مشروع وی یوه برخه دهغه تاسف ددې داجزاء دانتقصاء په وخت چه دهری ورځی روزه ده په هم مشروع وی، هرکله چه ددې داجزاء دانتقصاء په وخت کې چه وړوکی افطار او سرور محمودشو، لامحاله د مجموع دانتقصاء په وخت چه لوی افطار دی هم فرح اوسرور مقصود شو، نودتاسف اظهار ددغه ماموزیه سره مزاحمت دی، او همدارنگه دمغفرت وعده اوبشارت چه دعید قدوم متعلق په نصوصو کې وارد شوی مشعردی په عدم استجسان دتاسف په مقدسه دهغه چه انقصاء درمضان ده، لان مقدمه الشئ فی حکم ذلک الشئ، اوکه ددغودلاخلونه قطع کولو سره په اباحت باندې قائل شی، غایت مافی الباب دهغه مطلق اباحت په مسلم شی مگر هرکله چه په هغه کې علمیه و عملیه منکرات دالتزام اودهغه دلزوم دا اعتقاد دهغه نه په عامل او عوام کې منضم شو، لامحاله دنورو بدعتونو په شان چه بعضی دهغو فی نفسه مباح وی لکن دداسې مفاسدو په انضمام سره واجب الاتکار کیږی، دابه هم قبیح اوشنیع وی اوداچه دبعضو بدعتونو قبح غامضه وی مصلحینو او منکرینو ته لازمه ده چه په دا سې بدعتونو کې په عامل او ملتزم باندې تشدد ونکړی، چه اکثرأ د زیادت اودو قوع اصرار مضمون، اذ اقبل له اتق الله اخذته العزة بالاثم باندې منجر کیږی بلکه په رفق اولطف سره دی هغوی راوباسی، والله الموفق والله اعلم ۲۸ رمضان ۱۲۲۳ هـ (حوادث ثالث ص ۱۵۳)

په قریه کې دجمعی دترک نه دفتنی دوقوع په وخت کې داحتیاط طریق

سوال: (۶۲۵) دلته د مبتدعینو بی اندازی زور دی لکه چه دبدعت دشدت دا حالت دی چه په هرکار کې یونوی صورت پیدا کولو سره پاتې کیگی، ځما په رفع سبابه سره هم څه پوزی

نیغیگی څکه چه دایوه قریه ده دهمدی لپاره دلته دجمعی لمونځ جائز ندی اودغه خلک شی کوی، زه شی نه کوم دهمدی لپاره هغوی ماته غیر مقلد وائی ممکن دی چه څه وخت وروسته دغه مخالفت اونصرت نازک حالت اختیار کړی دعا وفرمائی چه الله جل جلاله مونږ ددې دلی دچلونو نه په امن کې کړی همدارنگه دجمعی کولویه حقله څه حکم دی؟

جواب: که دناقابل تحمل فتی احتمال قوی وی نومقندی جوړیدو سره جمعه وکړه بیامنفر دأظهر وکوی (اتمه خامسه ص ۴۶)

دشافعی مذهب په اختیار سره دحنفیه ولپاره په کلیو کې دجمعی دکولو حکم

سوال: (۶۲۷) ددین علماء اودشرع متین مفتیان په دی مسئلې کې چه په بعضو قریو کې په هرکلی کې دجمعی لمونځ کوی دخلکوشمیریه کې ډیروی اوکه لگ، اوداحتاقو یوه ډله علماء وائی چه اگر که ځمونږ په مذهب په کلیو کې دجمعی لمونځ رواندی مگر مونږ په دی مسئلې کې د نورو انبه ویه مسلک عمل کوو، دهغوی وینا څکه ده؟ اوکه دا حنا فو یوڅوک په کلیو کې دجمعی لمونځ اداء کړی نودومی نه به شی دظهور لمونځ ساقط شی اوکنه؟ مدلل اوصفاء جواب تحریر وفرمائی؟

جواب: عدم صحت دجمعی په کلیو کې عندالاحتاف ظاهر دی او هغه شی چه دشافعیه ویه مذهب کوی او ظاهره ده چه هغوی دلمانځه نور فرضونه چه دشوافعیه نزد ثابت دی په عمل کې نه راوولی لکه قراءه خلف الامام، او همدارنگه دمصابینو عدد چه دشافعیه ویه نزد معتبر دی رعایت نه کوی نوددوی جمعه نه عندالحنفیه درست شوه لعدم قول الحنفیه بالجمعة فی القرى اونه عندالشافعیه په درست وی، لعدم شرائط صحة الصلاة اودی ته تلفیق وائی چه فقهاء هغه ته باطل ویلی دی فافهم ۹ ربيع الاول ۱۳۳۴ هـ (اتمه رابعه ص ۱۶)

تحقیق عدم صحت قیاسی دجواز دجمعی په

قری کې په اجتماع دمسلمانو په امر دسلطان سره

سوال: (۶۲۸) په امداد الفتاوی ج ۱ ص سطر کې کومه مسئله دجواز جمعه فی القرى بامر السلطان په باره کې مذکور ده په دی کې ماته اشکال پیدا شوی دامداد الفتاوی عبارت دادی س دافغانستان هیواد کې دا قاعده ده چه دامیر صاحب خلدا الله تعالی ملکه په فرمایش

د بعضی علماو په تحریک په قریو کې جمعه اداء کوی اود خلور پنځو کلیو لپاره یو خطیب امر له طرفه مقرر وی. فقط د پادشاه اذن د مصدر اشتراط نه معنی گنی. په دی علاقی کې که کوم خای جمعی ته حاضر نشی خطیب صاحب انکار کوی کله کله نوبت امیر ته دشکایت رارسېدی په مذکوره صورت کې جمعی دوه رکعتیه دظهر خلف کېږی او کله دا اذن په تاخیر کې په عذر اوحیلی سره به آسم وی او کله؟

جواب: قال الشافعی قال ابوالقاسم هذا بخلاف اذا اذن الی القاضی الی قوله وصلوات القری لزمهم اداء الظهور وهذا لم یصل به حکم فان فی فتاوی الدیناری واذابی مسجد بامر الامام فیه امر بالجمعة اتفاقاً، نویه مسئوله صورت کې جمعه صحیح ده لکن د حکومت د تبدیلی په وخت کې د سابقه امیر اجازه کافی نده دنوی امیر اجازه شرط ده. قال الشافعی لا یقی الا اليوم الاذن بعدموت السلطان الاذن بذلك الا اذا اذن به ایضاً سلطان زمانانصره الله. ص ۸۰، والله اعلم. ماته په دی کې د اشکال دی چه هر کله د فقهی له مخی په لویو ښارونو کې هم د پادشاه اذن د جمعی لپاره شرط دی که هلته پادشاه د کوم عناد وغیره په سبب د جمعی اذن ور نکړی یا پادشاه غیر مسلم وی، نو مسلمانان به خپل مینځ سره یوځای کیدلو سره یو امام جوړولو سره جمعه ادا کړی نویه مذکوره صورت کې د امداد الفتاوی نه لزمېږی چه فقط د پادشاه امر د جمعی لپاره ضروری دی. ښاروی او که نه وی. لهدا هر کله چه په ښار کې د پادشاه اذن نه غیر هم په اتفاق سره جمعه کېږی. نویه کلی کې هم بغیر دا اذن د پادشاه ځکه چه اوس مخصوصاً مسلم پادشاه نشته، که قوم اتفاق کولو سره د جمعی لمونځ وکړی نویه دی کې د جواز امکان شته او کله؟ ځکه چه په فقه کې اتفاق د قوم د پادشاه اذن قایم مقام ګرځول شوی دی. نو لکه څنگه چه په مذکوره صورت کې د پادشاه په اذن سره په کلی کې جمعه کېږی همداشان اوس په دی زمانه کې د قوم اتفاق سره په کلی کې کیدل پکار دی بس همداشکال دی خواب تحریر فرمایلو سره د اشکال دفع وفرمائی فقط؟

الاجواب فی الاشکال: د جمعی د اقامت فی القری بامر پادشاه د امینی ده چه فعل مجتهد فیه یعنی مسائل مختلف فیه سره چه هر کله د سلطان امر یا د قاضی قضاء، میل او شعی نویا مامور ته په دی مسئلې کې د خپل مجتهد تقلید پر ښودل واجبگی. او ظاهره ده چه په دی امر کې د مسلمانان تر جماعت د سلطان قائم مقام ندی لکه چه که جماعت د مسلمینو ته په کومی مسئلې کې د تقلید ترکولو امر وکړو هلته د تقلید ترک جائز ندی او د جماعت نیابت مناب سلطان صرف په

انتظامیه کارونو کې ده، نوددی لپاره چه د جمعی لپاره د سلطان وجود مقصود شرط ندی صرف رفع د نزاع فی التقديم والتقدم دی لکه چه په هدایه کې مصرح دی. اودا کار انتظامی دی دلته جماعت د امام قائم مقام کیدلی شی نودیه امر قیاس په بل یا ندی مع الفارق دی ۳۰ رمضان ۱۳۳۶ (تمه خامسه ص ۶۴)

کله چه سلطان شفی وی په قریه کې د جمعی

اداء، کولو د حکم د نه نایف و د شفی رفع

سوال: (۶۲۹) هر کله چه سلطان اووالی د امام ابوحنیفه مقلدوی نو هغوی ته د خپل امام د مذهب خلاف په کوم اساس باندي اذن د اقامت د جمعه فی القری امکان شته کما فی الدر المختار واما المقلد فلا یفقد قضائه بخلاف مذهبه اصلا کما فی القبة قلت ولا سیمای زماننا، او که د امام د مذهب خلاف یا د شافعی مذهب کیدلو په سبب سره د اقامت د جمعه فی القری اجازه ورکړی نو حنفیه مقلد لپاره هم همداجازه د صحت د جمعه فی القری په کافی وی او کله؟

جواب: د ابیله خبره ده چه د اکار خپله د سلطان وغیره لپاره په کوم حالت کې څنگه ده ددی حکم حاصل خو صرف دادی چه که سلطان داسې وکړی نوددی به اثر څه وی نوددی اثر صحت د جمعی دی اوددی اثر قبول خپله د حنفیه مذهب اتباع دی اگر که دغه فعل په کوم خاص حالت کې د سلطان د مذهب موافق نه وی اود د مختار عبارت دهغی مخالف ندی ځکه چه د هغه نه مراد هغه مقلد دی چه کوم سلطان د تولیت په وخت کې د قضاء بخلاف مذهبه نه صراحة یا دلالة منع کړی. کله نو که سلطان هغه ته اذن ورکړی وی نو د هغه هم همداحکم دی، او چون په سلطان باندي څوک والی نه وی د هغه اذن مطلقاً نافذ دی ۱۳ ذی القعدة ۱۳۳۶ هـ تمه خامسه ص ۷۲

د جمعی د جواز په قریه کې لپاره د شرط کیدل

چه په شفی قریه کې د بل مجتهد په نزد صحیح وی

سوال: (۶۳۰) هغه کومی قریه دی چه په اذن سره په هغو کې د جمعی صحت وی علی العموم برابره خبره ده چه لس دولس کوره وی او یا د هغو کوم تخصیص شته؟

جواب: صرف یونخصیص شته یعنی هغه قریه داسې وی چه هلته یونه دیوه مجتهدیه نزد جمعه صحیح وی اودا خبره د مذاهب اربعه کتابونو د لیدلونه معلومیږی، ځکه چه ددې فرعی مینې دا اصل دی چه الحکم اذا لاقی فصلاً مجتهدیه نقد ۱۳ ذی القعدة ۱۳۳۲ هـ شمه خامسه ۷۳.

د مصر تعریف متعلق د اختلافونو سوال او جواب

سوال: (۶۳۱) یوه وړه قریه ده چه هر څوک ورته قریه وانی هیڅوک هم ورته قصبه یا ښار نه وانی، درې مسجده په کې شته، که دهغه ځای اوسیدونکي په لوی جماعت کې راټول نه شی نو هلته به جمعه قائمول د لاندې روایت مطابق صحیح وی او کله به درمختار کې دی المصرو هو مالایسع اکبر مساجد اهل الخ، یا ددې تعریف نه علاوه کوم بل تعریف هم شته، نویبان به وفرمایې شته د سوال د قول البدائع ص ۴۳ کې راغلی دی چه دا اختلاف عنوان دی د مننون ندی او علامه شامی د درمختار د قول لاندې د الیکلی دی (قوله لا یسع الخ) هدا یصدق علی کثیر من قری، ددې نه څرگند یږی چه نور تعریفونه دغو اکثر و قریو باندې نه صادق یږی، نو که ددې تعریف او نورو تعریفونو تر مینځ تباين نشته نو عموم او خصوص خو ضرور شته د دینته جوته شوه چه دا اختلاف په معناگانو کې هم نشته فقط ددې عنوان تصفیه وفرمایې؟

جواب: په دغو تعریفونو کې دوه احتمال دی، اختلاف د عنوان او اختلاف د معنون نود شامی یا طحاوی اختلاف معنون گڼل په نورو باندې جحت ندی ځکه چه دایوه توجیه ده فتوی او حکم نده نو هغویه د تطبیق قایل نه وی مونږ د تطبیق قایل یو، پاتې شوه دا چه د عدم تطبیق د قول نه وروسته دهغوی څه فتوی ده دایله خبره ده، اود پورتنی تحقیق نه وروسته دا حقد توجیه حاصل دادی چه د مصر په تعریف کې حنفیه فقهاؤ مختلف ندی نو که د کوم مصنف او محشی په نزد مختلف فیه وی نو مونږ ته به څه مضروی مونږ په دغو مختلف فیه کې په دلیل سره یوه ته ترجیح ورکوو، ۱۳ ذی القعدة ۱۳۳۷ هـ شمه خامسه ص ۷۲.

یو سوال او جواب راغلی و او دلته دهغه تصحیح

وګړی نوی وه د مشید کېدو په سبب ټول نقلولی شی

سوال: (۶۳۲) د دین علماء اود شرع متین مفتیان څه فرمایې په دی مسئلې کې چه په کوم مقاماتو کې د اسلامی آبادی دومره وسعت وی چه د هغه ځای په لوی مسجد کې

مسلمان نشی راټولیدلی، ددې نه عام چه دهغه ځای ټولونه لوی مسجد دنورو ځایونو د ټولونه وړو کې مسجدوی اویه دی مقام باندې ولی اطلاق د کورونو د لفظ نشی کولی، داسې مقام ته په قول اصح المصر مالایسع اکبر مساجد اهل الخ، شرعی مصر ویل کیږی او جمعه به په هغه ځای کې درست وی او کله؟ د مصر د فناء تعریف اودهغه مسافه څومره ده اود مصر او فناء مصریه اوسیدونکي باندې جمعه واجب ده او کله بینواتو جروا؟

الجواب من مکتب الرضی موضع حافظ پوره افکانه منبر وی ضلع دماکه

حامد او مصلیاً د مصر په تعریف کې چه کوم اقوال مذکور دی یو هم د هغونه دمصر جده دی چه په دی شان وی چه (کل ماصدق علیه الحد صدق علیه المحدود بالعکس ای کل ماصدق علیه المحدود صدق علیه الحد) بلکه هغه ټول تعریفونه رسوم دی، ځکه چه د حد تعدد محال دی اود رسومو جائز دی، د مصر په تعریف کې چه فقهاؤ کوم مختلف تعریفونه بیان فرمایلی دی دهغویه غور مطالعه کولو سره دا معلومیږی چه دا ټول اختلافات د عنوان اختلاف دی نه اختلاف د معنون یعنی د الفاظو بیان جدا جدا دی اود ټولو مصداق یو دی، ټولو خلکو د خپلې زمانې په اعتبار سره چه کومی علامی د مصر پیدا کولی بیان کړی دی په اوله زمانه کې په امصارو کې اکثر اجدود او قصاص ول، اود خصوصاً د توفیصلی لپاره قاضی و، په دهاو کې هغه کارونه نه ول چه نن صبا دی، کچری فوجداری، منصفی وغیره په دهاو کې نه و، د همدی لپاره راټلونکو خلکو هم دا علامی بیان کړی بیا کله چه په زمانه کې تغیر راغی نو هغه علامی لری شوی او خلکو مختلف تعریفونه وکړل بلکه دیو نه یو سړی نه څو څو تعریفونه د فقهې په کتابونو کې مروی دی او دا المصر مالایسع اکبر مساجد اهل الخ، تعریف هم په همدې بناء باندې صحیح دی هر کله چه دینته رسم ناقص او علامه ویل کیږی او که حد وویل شی نویه دغه تقدیر باندې لازم یږی چه مدینه او مکه مصریاتي نشی او دغو دواړو ځایونو کې جمعه درسته نه وی ځکه چه په موسم حج کې د ټولی دنیا حجاج جمع کیږی، بیا هم مسجد تش پاتې کیږی نو لا یسع جرته شوه بلکه یسع صادق شواو کوم تعریف چه په مکه مدینه باندې صادق نه شی هغه صحیح ندی لکه چه په کبیری دی (اختلفوا فی تفسیر المصر اختلافاً کثیراً والفصل فی ذلک ان مکة والمدینة مصران تقام بهما الجمعة من زمانه علیه الصلوة والسلام الی الیوم فکل موضع کان مثل احد هما فهو مصر وکل تفسیر لا یصدق علی احد هما فهو غیر معتبر حتی التعریف الذی اختاره جماعة

من المشايخين كصاحب المختار والوقاية وغيرهما وهو مالوا اجتماع اهله في اكبر مساجده لايستعملهم فانه منقوض بهذا كل منهما يسع اهله وزيادة ولم يعلم ان مكة والمدينة في زمان النبي ﷺ واصحابه اكبر مما هي الان والان مسجدها كان اصغر مما هو الان فلا يعتبر هذا التعريف، ددينه وروسته فرمايې (والخذ الصحيح ما اختار صاحب الهداية انه الذي له امير وقاض يتفذا الاحكام ويقيم الحدود وتزييف صدر الشريعة له عند اعتداده عن صاحب الوقاية حيث اختار الخلد المتقدم ذكره لظهور التوافق في احكام الشرع سيما في اقامة الحدود في الامصار مزيف او چاچه به دي تعريف كې دحدود داقامت قيد لگولی دهغه مراد قدرت داقامت دحدودو دي نه اجراء دحدود بالفعل كما في الشامي بان المراد القدرة على اقامة الحدود) هو د مذكوره تعريف يعني المصر ما لا يسع الخ دصحت صورت دا كيدلى شي چه هر كله ديتنه رسم ناقص او د مصر علامى ويل كيږي خكه چه په مصر كې اكثر متعدد مسجودونه وي اويولوي مسجد داسې وي چه هلته دهغه خاى خلك راټولېږي داعلامات او عوارض دي نه د مصر حقيقت ترخو لازم شي چه دهغو دارتفاع نه هغه ښارونه مصرياتي نشي، بلكه دمصر او قريه كيدومدار په عرف باندې دي چه په عرف كې كومه آبادي لويه وي دومره چه خلك دغه ته ښار يا قصبه وائي او هغه لويه قريه چه د قصبې سره مشابه وي او هلته دكانونه بازار په كثرت سره وي او په دي شان سره وي چه د اطلاق په وخت كې اگر كه په فلان كلي اويابزار سره موسوم كوي، لکن كه خوك ديتنه ښار ووائي نو هغه تسليموي او هېڅوك هغه رد او تكذيبوي نه خلاصه داچه دآبادي نه علاوه كوم خاى كې چه بازار او دكانونه وي اود خرڅولو واخستلو لپاره كوم بيرون بل خاى ته نه تلل لازم شي داسې آبادي ته قريه كيږه او شرعي مصر ويل كيږي. عرف هم ددي دمصر كيدلونه انكار نه كوي په داسې آبادي كې جمعه جايږدي كما في الشامي وتقع فرضا في القصبات والقرى التي فيها السواق او كوم كلي چه په دي شان نه وي هغه دښار لفظ سره اطلاق كول هر خاص او عام ردوي او هغه قابل كه په دي اصرار وكړي نو كذاب اشراو مجنون فيداوي ويلوسره به دفع كوم، داسې آبادي ته عرف او شرعا قريه ويل كيږي په داسې كلي كې كه اكبر مساجدوي نواتفاقي امردي چه ديتنه هېڅ اعتبار نشته اود حنفيه د مذهب له مخي دجمعي او عيدنيو لمونځ په داسې قريه كې ناجائز او مكروه تحريمي دي كما في القنية صلوة العيد في القرى تكره تحريما، او په شامي كې دي قوله صلوة العيد الخ ومثله الجمعة، يعني دعيدنيو په شان دجمعي لمونځ هم مكروه

تحريمي دي، دمصر دفتا تعريف دادې چه دكوم خاى سره دمصر د اوسيدونكو مصالح او اغراض متعلق وي دكوم مقدار او مسافې تحديد نشته، علامه شامي فرمايې (والتعريف احسن من التحديد لانه لا يوجد ذلك في كل مصر وانما هو بحسب كبر المصر وصغره بانه ان التقدير يغلوه او ميل لا يصح في مثل مصر لان القرافة والترب التي يلي باب النصر يزيد كل منهما على فراسخ من كل جانب ثم هو ممكن لمثل بولاق فالقول بالتحديد بمسافة يخالف التعريف المتفق على ماصدق عليه بانه المعدل صالح مصر فقد نص ائمة على ان الفناء ما عدل دفن المولى وجوانض المصر كركض الحبل والدواب وجع العساكرو الخروج للرحى وغير ذلك، دمصر او فناء مصر نه بيرون اوسيدونكو باندې جمعه واجب ده لكه چه په فتاوي خانيه كې دي (ومن كان مقيما عمران واطرافه وليس بين ذلك الموضع وبين المصر فرجة فعليه الجمعة ولو كان بين ذلك الموضع وبين عمران فرجة من المزارع والمراجل نحو القلع ببخار الا جمعة على اهل ذلك الموضع وان كان النداء يبلغهم الغلوة والميل والاميال ليس بشي هكذا روى الفقيه ابو جعفر عن ابي حنيفة وابي يوسف رحمهما الله تعالى وهو اختيار شمس الائمة الحلواني - والله اعلم وعلمه اتم،

تصحيح الجواب من صاحب الفتاوي نعم التحقيق ونعم التطبيق في الجزء الاول يعني ما يتعلق بتعريف المصر واما الجزء الثاني اي وجوب الجمعة او عدم وجوبها على اهل الفناء فيختلف فيه ونقل هذا الاختلاف مع تصحيح بعضها في رد المحتار ص ۸۵۲ ج ۱، ولم يحضر في الى الان التقيق فيه لكن يلتصق بالقلب وجوبها عليهم، والله اعلم ۱۲ شوال ۱۳۳۷، تنبيه خامسه ص ۹۲،

دمصريه تعريف كې د اختلافاتو متعلق د سوالونو جواب:

سوال: (۶۳۳) د بوي شرمه قليله او فته شاذه دعوي ده چه دنصاري وپه علاقه كې لكه دبهارت په هندوستان او بنگاله كې برابره خبره ده چه عرفي ښاروي او كه قصبه وكبيره قريه ووائي دجمعي لمونځ صحيح ندې او كونه كې ئې مخطي او مغالطه كې دي او د هغوي مستدل دادې چه دجمعي دصحت لپاره مصر شرط دي او د مصر تعريف په ظاهر الرواية كې دادې المصر كل موضع له امير وقاض او دكوم نه چه صفا پوهيدلى شي چه دامير او قاضي نه بغير مصر نشي كيدلى چه خومره لويه آبادي وي لكه چه دقاضيخان عبارت خموش دعوي صاف طور واضح كوي، خكه چه په قاضيخان كې دحضر سره ليكل شوي دي (ولا يكون

الموضع مصرافى ظاهر الرواية الا ان يكون فيه مفت وقاض اه. او همدارنگه دما لا بد منه عبارات هم په دى مدعا باندې صفا دليل دى حيث قال يو مصرى عنى هغه بنارچه هغه كې امير او قاضى وى. او د اكبر مساجدو الاقول اولاد هغه مصداق مكه معظمه همه نشى كيدلى. د دې لپاره چه دهغه خاى ټول مصلى په حرم شريف كې راټوليدلى شى ددينه علاوه د اكبر مساجد كوم تعين نشته. نو بعضى واره كلى په اعتبار د صغرد مسجد مصر ويل كيدلى شى. او د بعضى لوى كلى هم د مسجد د كبريه تقدير كلى بلل كيږي. او ټولونه لويه خبره داده چه د ظاهر الرواية په مقابل كې د دې هيڅ حيثيت نشته ځكه چه د قواعده فقهيه په اساس ظاهر الرواية هميشه ماخوذه باوى او د دې مخالف مرجوح اوبه مرجوح باندې عمل د اجماع ماتول دى. او همدارنگه كومو فقهاؤ چه په اكبر مساجد باندې فتوى وركړى ده په هغوى كې يوهم په اصحاب ترجيح او ارباب تصحيح كې نه دى لهذا ساقط عن الاعتبار ده او صاحب هدايه چه په اصحاب ترجيح كې دى. هغه هم ظاهر الروايت والا قول ته ترجيح وركړى ده حيث قال والاؤل اختيار الكرخى والثانى اختيار الثلجى دهمدى لپاره چه په نقل اقوال كې ماهر المذكور اولاد هغومختار كيږي. لكه چه د دې مصطلحاتونه واقف دى او د مختار كرخى د مختار ثلجى نه په دى ترتيب هم په درجوسره مختارول پكار دى. د دې لپاره چه بينهما تفاوت فى المراتب ږيردى او د كفار وپه بلاد كې د جمعه د كولو كوم صورت چه په معراج الدرايه كې بيان شوى دى په هغه كې هم شرط دادى چه مسلمان والى د مسلم نه التماس كولو سره مسلم والى مقرر كړي او بيا د مسلمانانو په خوښى سره يوقاضى هم تعين شى. او څمونږ په علاقو كې دا كله هم نشته. په هر حال په بنار يا قصبه يا كبيره قريه كې د جمعى د جواز په باب اجازه د حاكم ضرورى شوه او همدارنگه د جمعى د صحت لپاره سلطان يوجودا مستقل شرط دى داهم نشته. د دينه علاوه عامه اجازه چه يو دريم شرط دى د جمعى د صحت لپاره د دې وجود هم د سلطان په متعلقاتو كې وواذليس فليس لهذا په بهارت كې جمعه قائمولى ددرى واورشروطونو خلاف ملائيرل دى بلكه د حنيفه فقهاؤ سخت مخالفت كول دى نو د فقه حنيفه مطابق د نصارى وپه حكومت او علاقو كې چه د اكثر درايې په موجب دار الحرب دى د جمعى د جواز صحيح دليلونه بيان فرمايلوسره د ما تعينود شبهاتو كافى اوشافى خواب عنايت وفرمايې؟

جواب: فى النهاية شرح الهداية للعيني قوله والمصرا لجامع الخ قد اختلفوا فيه فعن ابى حنيفة هو ما يجمع فيه مرافق اهله وعن ابى يوسف كل موضع فيه امير وقاض ينفذ الاحكام ويقم

الحدود وهكذا ورى الحسن عن ابى حنيفة فى كتاب صلته وفيه ايضا قال سفيان الثوري المصرا لجامع ما بعد الناس مصرا عند ذكر الامصار المطلقة كيخار او ممر قندوقال الكرخى هو ما قيمت فيه الحدود ونفذت فيه الاحكام وهو اختيار الزمخشري وعن ابى عبد الله البلخي انه قال احسن ما سمعت انه اذا اجتمعوا الى اكبر مساجدهم لم يسعوا فيه فهو مصر جامع وعن ابى حنيفة هو بلدة كبيرة فيها سكك واسواق ويرجع الناس اليه فى ما وقعت لهم من الحوادث اه وفى الهداية فى علة اشتراط السلطان لانه انما يجمع عظيم وقد تقع المنازعة فى التقديم وقد تقع فى غيره فلا بد منه تميمالا مراهوا فى رد المختار عن التحفة بعد نقل تعريف ابى حنيفة وهذا هو الاصح اه الا ان صاحب الهداية ترك ذكر السكك والرسائق لان الغالب ان الامر والقاضى الذى شانه القدرة على تنفيذ الاحكام واقامة الحدود لا يكون الا فى بلد كذلك اح وفى الدر المختار ونصب العامة الخطيب غير معتبر مع وجود من ذكر اجماع عدمهم فيجوز للضرورة وفيه السابغ الاذن العام من الامام وفى رد المختار قوله من الامام قيده بالنظر الى المثال الاتى (من قوله دخل امير حصنا الخ) والا فالمراد الاذن من مقيمها المالى البرجندى من انه لو اطلق جماعة باب الجامع وصلوا فيه الجمعة لا يجوز اسمعيل اه) دپورتنيو مجموعو روايتونونه لاتدي كارونه مستفاد شول اول دمصر تعريف دانسه وپه مختلفو عبارتونو كې منقول دى او دانسه وپه اصل كلام كې تعارض نشته. الا ان يتعذر نو د دې صورت دادى چه دغه ټول تعريفاتوته دمغنون واحد عنوانونه وويل شى. چه حاصل به يې داشى چه كوم ته شرعا بنار ويل كيږي هغه بنار دى او د قضاتو وغيره وجود ټول امارات دى. نو په دى بناء باندې په هندوستان كې سل گوته بنارونه دى. او قصبات هم په بنارونو كې داخل دى ځكه چه عوام په خپلو خبرواترو كې هغوته هم بنار وائي. په محاوراتو كې فرق كول د خواصو عادت دى. دوهم د سلطان اشتراط د قطع تنازع سره تعلل دى. نو كه عام مسلمانان يوځاى كيدلوسره اتفاق وكړي اكر كه هغه حاكم نه وي نو كافى ده البته كه امام وي نو دعوامو مقررول كافى ندى. دريم په عام اذن كې امام شرط ندى نو په هندوستان كې په ډيرو ځايونو كې درى واره شرطونه پيدا كيږي دهمدى په خاطر بلا شبهه جمعه صحيح ده داخود سلب كلى رفع ده چه ويل كيږي چه جمعه چرته هم جائزنده. باقى د سلب كلى درفع سره د ايجاب كلى تحقيق لازم ندى چه په هر ځاى كې جمعى ته صحيح ووايو بلكه صرف ايجاب جزېي لازم دى. چه چرته

داشروطونه دنورو شرطونوسره پيداشي هلته جمعه صحيح ده والا خلا ۱۱ رجب ۱۳۵۲ هـ بالنور ص ۸ جمادى الاخرى ۵۳ هـ

محاذات مشروطه كيدل اودامام نزيديوالى په اذان بين يدي المنبر كي

سوال: (۶۳۴) په دى باب كي دعلمواؤخه تحقيق دى چه دجمعى داذان ثانى كول چه عند المنبر يامابين يدي الخطيب ليكل شوى يامرادورنه مطلق قرب دى خواه بالمعنى المتبادر ياددينه عامه يابريره خبره ده چه مع المحاذات ياددينه عام افيدونادتم مفيدين؟
جواب: داكثره كتابونوعبارت خودوه وجهينوته محتمل دى خودجامع الرموز عبارت صريح ده په قرب متبادراومحاذات كي وهوذه بين يديه اى بين الجهتين المساميتين اليمين المنبر والامام ويساره قريباً منه ووسطهما بالسكون فيشمل ما اذا اذن فى زاوية قائمة او حادة او منفرجة والحادة اذا كان فى غير حذائه وصورتها هكذا وقلت دليل ذلك كلى التوارث قرب ۱۳۳۷ هـ سنة خامسه ص ۷۷ نقشه.

نه نه
نه نه
وقت

خلاصة الكلام فى اذان الجمعة بين يدي الامام

سوال: (۶۳۳) دا امرخو متحقق دى چه اذان ثانى ديوم الجمعة دمسجد په داخل كي جائز دى بلكه همدا متوارث دى (واذا نودى للصلوة من يوم الجمعة الاية، النداء الاذان اه تفسير نسفى اى اذان لهاه يضاوى اطلقه وله اذانان اذان خارج المسجد واذان بعده بين يدي المنبر اذا جلس الخطيب على المنبر اه بصرة الرحمن والمعتبر اول اذان بعد زوال الشمس سواء كان على المنبر او على الزوراء يجب السعى وترك البيع بالاذان الاول لقوله تعالى فاسعوا الى ذكر الله وذروا البيع، واختلف المراد بالاذان الاول قبل الاول باعتبار المشروعيه وهو الذى بين يدي المنبر لانه كان اولافى زمنه عليه السلام وزمن ابوبكر وعمر حتى احدث عثمان الاذان الثانى على الزوراء حين اكثر الناس والاصح ان الاول باعتبار الوقت وهو الذى يكون على المنارة بعد الزوال انتهى مستملى وكذلك فى الهداية وحاشيته الكفاية والعناية وغيرهما من المتون والشروح والخواشى والفتاوى - وفى حاشية

الشيخ وجه الدين على شرح الوقاية اذن ثانياً بذلك جرى التوارث من لدن رسول الله ﷺ الى هذا الزمان الاذان امام المنبر اه وفى العناية شرح الهداية وكان الحسن بن زياد يقول المعتبر هو الاذان على المنارة لانه لو انتظر الاذان عند المنبر تفوتته اداء السنة وسماع الخطب كذا فى تشييط الاذان (ص ۱۰) وفيه ايضاً عن ميسوط السرخسى والمعتبر اول اذان بعد زوال الشمس سواء كان على المنبر او على الزوراء اه، په دغو عبارتونو كي على المنبر عند المنبر، امام المنبر بين يدي المنبر دا قول الفاظ دا ظاهره وى چه اذان ثانى دمنبر مخى او هغه ته نژدى پكار دى، خود دى قرب داول صف سره محدودول صحيح ندى، قال فى جامع الرموز اذا اجلس الامام على المنبر اذن اذاناً ثانياً بين يديه اى بين الجهتين المساميتين ليمين المنبر والامام ويساره قريباً منه ووسطهما بالسكون فيشمل ما اذا اذن فى زاوية قائمة او حادة او منفرجة اه من التشييط (ص ۱۰) په دى كي قريباً دمنه قيد خوشته لكن داول صف قيد نشته اودكوم عبارتونوله خلاصى نه چه درام پور بعضى مفتيانوداول صف قيد ثابت كړى دى دهغو نه استدلال نشى كيدلى، ځكه چه دخلاصى صحيح عبارت دادى، ويكره البيع والشراء يوم الجمعة اذا اذن المؤذن والبيع جائز والاذان المعتبر اذان الخطبة الصف الاول فى المقصورة ومنهم من قال مايلى المقصورة وبه اخذ الفقيه اه (ص ۱۳ ج ۱) او په بعضو نسخو كي چه دغه عبارت دفى دلفظ دزيادت سره په دى ترتيب دى والاذان المعتبر اذان الخطبة فى الصف الاول فى المقصورة الخ. نودا زيات دفى صحيح ندى، ځكه چه پدي صورت كي به مطلب داوى چه دخطبى اذان په اول صف كي وى او په مقصوره كي وى، په داسي حال كي چه په مقصوره كي دا اذان كيدلو سره دامام او منبر مساحت بالكل فوتيپري اود فقهاؤمذكوره الفاظونه دامعلوميري چه اذان دامام او منبر مخى ته وى كما صرح به فى جامع الرموز وقدمر قال الشامي اقول والظاهر ان المقصورة فى زمانهم اسم لبث فى داخل الجدار القبللى من المسجد كان يصلى فيها الامراء الجمعة فى يمنعون الناس من دخولها خوفاً من العدد فعلى هذا اختلف فى الصف الاول هل هو مايلى الامام من داخلها ام مايلى المقصورة من خارجها فاخذ الفقيه بالثانى توسعة على العامة كي لا تفترقهم الفضيلة اه (ص ۵۹ ج ۱) او ظاهره ده چه منبر دمقصورة نه بيرون دى نوكه اذان دمقصورى په داخل كي وى نويه دى باندي به دبين يدي الامام بين يدي المنبر، وعند المنبر وغيره اطلاق صحيح نه وى

بلکه صحیح عبارت هغه دی چه دلفظ نه بغير په اول کي وليکل شواو الصف الاول في المقصورة دامستقل كلام دی په کوم کي چه صاحب دخلاصی دجمعی داول صف بحث بیان کول بي غوښتی دی خکه چه دغه مسئله هغه وخت متکلم فيه وه ، لکه چه په بحر کي هم دغه بحث ليکلی دی قال ثم تكلموا في الصف الاول قبل هو خلف الامام في المقصورة وقيل مايلي المقصورة وبه اخذ الفقيه ابوالليث لانه يمنع العامة عن الدخول في المقصورة فلا تتوصل العامة الى نيل فضيلة الصف الاول اه (ص ۱۵۷ ج ۲) دی بحث ته په کتلوسره هيڅ عاقل هيڅ کله الصف الاول في المقصورة ته دخطبي داذان سره متعلق نشی ويلي بلکه يقينا هغه به مستقل كلام ومن شئ اوس داخيره پاتې شوه چه دجمعی دخطبي داذان نه سواء نور اذانونه په مسجد کي بلاکراحت جائز دی بپه هغه کي خه کراحت شته ددي متعلق لاندی روايتونه دي (قال في رد المحتار له عليه السلام صلى اخرصلاته قاعداهم قيام وابوبكريلفهم تكبيره وبه علم جواز رفع المؤذنين اصواتهم في جمعة وغيرها اي في تبلغ تكبير الامام) يعنى الاصل الرفع واماماته ارفوه في زمانه فلا يبعد انه مفسد اذا الصباح ملحق بالكلام اه من التشييط (ص ۸) وفيه ايضا من السعاية شرح شرح الوقاية - لغرة اي اذان لا يستحب رفع الصوت فيه قال هو الاذان الثاني يوم الجمعة الذي يكون بين يدي الخطيب لانه كالاقامة لاعلام الحاضرين اه (ص ۹) وفيه ايضا من جامع الرموز وفيه ايدان بوجوب الجهر بالاذان لاعلام الناس فلو اذن لنفسه خافت لانه الاصل في الشرع كما في كشف المنار وبانه يؤذن في موضع عال وهو سنة كما في الفتية وبانه لا يؤذن في المسجد فانه مكروه كما في النظم وفي الجلال انه يؤذن في المسجد وما في حكمه لافي البعد عنه اه (ص ۲۵) وفي العالمگیری وينبغي ان يؤذن على المنذنة او خارج المسجد ولا يؤذن في المسجد كذا في فتاوى قاضي خان والسنة ان يؤذن في موضع عال يكون اسمع لجيرانه ويرفع بما صوته - كذا في البحر الرائق اه (ص ۳۴ جلد ۱) په دی ټولو کي دغور کولونه دا څرگنديږي چه بقيه اذانونه په مسجد کي کول دکراحت تنزيهي يعنى دخلاف اولی نه خالی ندی ، او علت به غالباً داوی چه په اذان کي رفع صوت زاید اوصياح وي او صياح خپله ملحق بالكلام ده اگر که صياح بالذكر ده همدارنگه چيغی دمسجد ددب نه هم خلاف دی (لا ترفعوا اصواتكم فوق صوت النبي ولا تنهروا له بالقول كجهر بعضكم لبعض ان تحيط اعمالكم - والمسجد محل مناجات

الحق ويكون الحق فيه تجاه العبد فلا ينبغي الصباح فيه وروى عن الثالثة بن الامقع مرفوعاً جيو امساجدكم صياحكم ومجا نينكم وقال ورفع اصواتكم واقامة حدودكم الخ من الترغيب (ص ۲۵) رواه البيهقي والطبراني وغيرهما ، او دجمعی اذان دخطبي په وخت کي دومره جهراو چيغی نه وي بلکه هغه خود اقامت په شان وي ، دهمدی په خاطر هغه په مسجد کي جائز دی ددينه علاوه هغه په مسجد کي متوارث دی ، پاتې شوه داچه دام زيد بن ثابت حديث نه معلوم يږي چه درسول الله ﷺ په زمانه کي بلال دمسجده چت باندي اذان وکړو نوددي خواب دادی چه دهغه لپاره دمسجده چت باندي خه برخه اوچته جوړه شوی وه چه منځته وه ، اوپه منځته باندي اذان ورکول په داخل دمسجد کي هم بلاکراحت جائز دی (کمايشير به مامرفي عبارة العالمگیری ينبغي ان يؤذن على المنذنة او خارج المسجد الخ من التقابل بين المنذنة وخارج المسجد والله اعلم ولعل السرفيه كون المنذنة خارجاً عن المسجد في نية الباني او الواقف فلا يكون لاحكم المسجد نقل في السعاية عن طبقات ابن سعد حديث محمد بن عمر قال لني معاذ بن محمد بن يحيى بن عبد الله بن عبد الرحمن بن سعد بن زبارة قال اخبرني من سمع النوارم زيد بن ثابت يقول كان يبيت حول المسجد فكان بلال يؤذن فوقه من اول ما يؤذن الى ان يتي رسول الله ﷺ المسجد فكان يؤذن بعد على سقف المسجد وقد رفع له شئ فوق ظهره اه من التشييط (ص ۱۹) وما في حديث عبدالله بن زيد انه ﷺ قال له فاخرج مع بلال الى المسجد فالحقها عليه وليناد بلال فانه اندي صوتا منك قال فخرجت مع بلال الى المسجد فجعلت القيها عليه وهو نادوي بها فحمل على مائي حدود المسجد او يرايه سقف المسجد وما رفع له فوقه - والله تعالى اعلم قلت وقال في رد المحتار في تعريف المكروه وهو ضد المحبوب قد يطلق على الحرام وعلى المكروه تحريراً وعلى المكروه تزيهاً وعلوماً تركه اولى من فعله ويرادف خلاف الاولى اه من التشييط (ص ۲۰) او دغذريه حالت کي داکراحت مرتفع کيږي مثلاً دمسجده سوا اذان لپاره دمسجد قريب هيڅ ځای نشته (قال في الدرر البديان كراهة قيام الامام في الخراب وانفراده على الدكان وعكسه ان هذا كله عند عدم العذر (واما عند العذر) كجمعة وعيد فلو قاموا على الرفوف والامام على الارض اوفى الخراب لضيق المكان لم يكره اه قال الشامي حكى الحلواني عن ابى الليث لا يكره

قيام الامام في الطاق عند الضرورة بان طاق المسجد على القوم اه (ص ۶۷۶ جلد ۱) حرره
الاحقر ظفر احمد عفا عنه ۲۷ شعبان ۱۴۴۴ هـ رتبه خامه ص ۳۲۵

دفعه ثانی اذان په مسجد کې کیدل

سوال: (۶۳۴) حضرت اقدس مرشدی ادام الله ظلالهم دنيا زندانه ادبونه وروسته التماس دی چه په دی مدرسی کې رومینی دالستفسار راغلی و چه دکوم خواب چه مندرجه دی پارچه کې لیکلوسره لیکل شوی و اوس دوباره په دی باندې سوال کونکې خوشکونولیکلوسره رارسولی دی، داصل استفتاء نقل اوشکونه بعینه دعالی خدامویه خدمت کې مرسل دی، همدارنگه په سنن ابی داود باندې چه کومه حاشیه دغیر مقلدینودعون المعبود په نوم ده دهغه د عبارت نقل هم رارسول کيږي، هغه دمسجد خارج کیدلو باندې دیرزور وړکړی دی دغنايه اوکفایه د عبارت څخه په ظاهر کې دمنبر قریب معلومیږي، په هغه کې دخارج مسجد تاویل مشکل دی، دهغه عبارت کې منظم دی، همدارنگه دمولوی احمد رضا خان صاحب یوه مطبوعه استفتاء هم منسلک ده که په دی موقع باندې اثار السنن ج ۲ ص ۹۴ ته ملاحظه وفرمایي نومناسب ده، هغه په مسجد کې دننه دمنبر قریب کیدل تاهېدکړی دی اودابی داود په حدیث بې جرح کړی ده، دفقهاونه دتعجب ده چرته چه دا اذان نه په مسجد کې دننه ممانعت کوی هملته که ثانی اذان په مسجد کې وی نودهغه استفتاء ولی نه کوی، اگر که ددغه عام تحریر ونولیدل به دحضرت قدس سره قیمتی وخت ضائع کړی، لکن ددې په خاطر چه نن صباددې په نسبت اختلاف خورېږي نوتوجه ډیره ضروری ده مولوی عبدالحی مرحوم صاحب په حاشیه دشرح وقایه کې دمسجد خارج کیدلوته بې ترجیح ورکړی ده دهغه هم ملاحظه وفرمایي، دتولونقلول داوړدوالی باعث گرځیده دهمدی لپاره په دی باندې اختصار وکولی شو په بین یدی کې خو خیر تاویل هم کیدلی شی لکن د عند المنبر الفاظ چه په غنايه اوکفایه کې مذکور دی دهغه تاویل ډیر سخت دی؟

جواب: عزیز السلام علیکم ورحمة الله ماتول تحریرات په غور سره خونه مگر سرسری نظر سره څه اندازه زیات ولیدل، آثار السنن ته می وکتل د مجموع کتلوسره دذوق په گواهی سره څمپه ذهن کې چه کومه خبره راغلی هغه داده چه اذان ثانی دجمعه لپاره دمسجد دننه افضل او اولی

هغه استفتاء او پارچه دلته منقول ندی خواصل مضمون دلته دي خواب نه معلومیږي ۱۲ مه

ده اوداود اود روایت که مجروح هم نه وی نودهغه وجه داده چه هغه وخت دغه اذان دعام اعلان لپاره و، لهذا مسجد دنه خارجیدل مناسب و د داخل دمسجد په نسبت په هغه کې اعلان زیات کولی شو کله چه دحضرت عثمان په زمانه کې دصحابه وپه اتفاق اول اذان اوچت شونواوس هغه علت چه دمسجد خارج کیدوپه دغه ثانی کې و هغه په اول کې متحقق شوه همدی لپاره دهغه دمسجد نه بیرون کیدل په مناسب وی او هغه علت دبیرون دمسجد کیدلو ددغه ثانی نه منتفی شو د همدی لپاره دمسجد نه بیرون کیدلو حکم هم ورته منتفی کيږي، اود اعلان عام حکمت په خای اوس په دی کې حکمت صرف توجه الحاضرين الى الخطبه دی، نوهغه خلک چه دخطبې په محل یعنی مسجد کې موجود دي دهغوی دمتوجه کولو مصلحت زیات مقتضی دهغه ترجیح ته دی چه داخل د مسجد کې وی، لکه څنگه چه اقامت دالی الصلاة متوجه کولو لپاره بالاجماع مسجد کې دننه وی او هغوقتها وچه اذان بې په داخل مسجد کې منع فرمایلی هغه هم محمول ده په خلاف اولی باندې اویه دی کې حکمت هغه د اعلان ابلیغ کیدل وی، او اگر که فقها و تصریحاً دجمعی ثانیه اذان ددینه ندی مستثنی کړی لکن دبین یدی بالمعنی المتبادر اود عند المنبر لفظ بل علت د ابلغ کیدلو د اعلان ده اویه دی کې د اعلان عام علت ته میندل داستثناء د دلیل لپاره کافی دی، هذا ما اطمأن اليه قلبي ولعل الله يحدث بعد ذلك امراً، فقط والله اعلم، ۲۸ جمادی الاولی ۱۳۲۲ هـ رتبه اولی ص ۱۱

سوال: (۶۳۵) ددین علماء اود شرع متین مفتیان په دی مسئلې کې څه فرمایي چه کوم اذان حضرت عثمان مروج کړی دی هغه اذان دمسجد نه بیرون مخامخ یا څنگ کې وی اود مسجد نه په څومره فاصلی باندې وی او کوم مقام چه دا اذان حضرت عثمان مقرر کړی دی هغه دصحن نه په څومره فاصلی باندې دی دفاصلی حساب په شرعی گزیره لیکل پکار دی؟

جواب: هغه مقام زوراء دی لکه چه په صحیح بخاری وغیره کې شته په مجمع البحار کې دهغې متعلق دغه اقوال لیکلی دی (۱) موضع بسوق المدينة (۲) وقيل انه مكان مرتفع كالمنازة (۳) وقيل حجرة كبيرة عند باب المسجد (۴) الزوراء هودارفي سوق المدينة يقف المؤذن على سطحه للنداء الثالث ای باعتبار الشرعية وهو الاول باعتبار الوقوع، باقی مخامخ کیدل، یا څنگ کې کیدل اود فاصلی اندازه اوصحن نه دهغه طرف اوبعد خصوصاً دگزنو په حساب دا می دنظر نه ندی تیر شوی اونه ددې دتحقیق څه ضرورت شته، شاید دسایل به داخیال وی چه اوس کوم مسجدونه دی هغه د سنت خلاف دی نودهغه خواب دادی چه اصل خوداده چه په نداء کرم طرف رابلل کيږي په هغه مقام باندې وی خوددې اصل نه عدول ددې لپاره شوی دی

چه نوبی خیزو، خلکو ته اطلاع کیدله چه دجمعی دلمانځه نه ډیر وړاندې هم اذان وی، دکوم نه چه دجمعی دلمانځه تیاریانی شروع کوی، د همدې لپاره په همداسې مقام باندې دهغه کیدل مناسب و، چه ټول متوجه شی، بیاچه کله دامعمول شواوس خلک په خپله دهغه د اوريدو کوبښ کولوکې لگيادی، بیا داصل موافق تعامل شوچه یو قسم اجماع ده نواوس ددې مخالفت جائز ندی ۱۳ ربیع الثانی ۱۳۵۱ هـ (النور مجرم ص ۵۲۷ هـ)

دهغه حدیث دمعنی بیان چه په قصر خطبه او طول دلمانځه کې وارد دی

سوال: (۶۳۷) خطبات الاحکام چه حضور عالی تصنیف فرمایلی دی اول خو هغه ټوله مختصره ده کله چه دضعیفانو په رعایت سره قرات مختصره وی، اودوه څلور کرښې خطبه لولی نویه دی کې څه کراهت وغیره خوبه نه وی او تعمیلاً په خطبه اختصار کولی شی آیندی چه کوم ارشاد وی خادم خوبه همغه لولی؟

جواب: په حدیث کې چه کوم قصر دخطبې او طول دصلوة وارد دی کما رواه مسلم عن عماریه دی کې مراد دصلوة نه ټول لمونځ دی نه چه صرف قرات نوځمپایه خطباتو کې چه هیڅ خطبه پکې دمرسلات سورت نه لویه نده په مسنون قرات اومستون اذکارو حالت کې اگرکه واره دری سورتونه وی دجموعی لمانځه نه عاده لویه کیدلی نشی، البته یوازی دعیدین دخطبې دمقداریه نسبت نور هغه اوه، اته تکبیرونو په اندازه زیاته ده، مگرد مسنون قرات اواذکارو په حالت کې هغه هم دجموعی لمانځه نه نشی لویدلی، دهمدی په خاطر دقرات وغیره ادا اختصاریه حالت کې هم هرکله چه دست موافق وی په مذکوره خطباتو کې دااختصار د تصرف حاجت نشته، والله اعلم ۸ صفر ۵۵، النور ص ۲۲ ذالقعده ۵۵ هـ

دجمعی ثانی اذان په مسجد کې دننه باندې شېبه اودهغه ځواب

سوال: (۶۳۸) څمونږ په زمانه کې په اکثر ومقاماتو کې اذان ثانی دجمعی چه بین یدین ورکول کیدل اوس د مسجد دروازی سره نژدی بیا په کوم ځای باندې دامام محاذی ویل کیږی اوددې تاهید دابی داود روایت اکان یوذن بین یدی رسول الله ﷺ اذاجلس علی المنبر یوم الجمعة علی باب المسجد الخ، اوهمدارنگه دطبرانی روایت هم لکه چه عینی شرح دبخاری کې کړی دی وهکذا فی فتح الباری په مکمل طور سره کوی اوددې دجواز او ثبوت لپاره کافی شاهد دی، لکن فقهیه روایتونه متنا وشرحا په یوه چیغه وائی، واذا صعد الامام المنبر جلس واذن المودنون

بین یدی المنبر انتهی، هدایة ویوذن ثانیاً بین یدی ای الخطیب درمختار، که صرف په بین یدی باندې اکتفاء شوی وی نوبالغرض ونوهم کیدلی شی مگرکله به چه بین یدی المنبر ویل شوی دی اودمودنون جمع لفظ راوړل شوی دی په دی سره اعلام هم کافی کیږی، بیا دمسجد په دروازه یادکوم بل ځای باندې اذان کولو ضرورت هم نه معلومیده اوکلام مول هم نه کول مشکل دی دعون المعبود حاشیه چه په ابوداود باندې دغیر مقلدوده په هغی کې ډیر زور ورکول شوی چه اذان دجمات نه بیرون پکاردی، مولنا عبدالحی صاحب هم دشرح وقایه په حاشیه کې د همدې تاهید کړی دی اوروایت لیکل دخدا موقیستی وخت ضائع کوی د همدې لپاره په همدې باندې اکتفا کوم اگرکه داهم دمخل تطویل نه خالی ندی مگرد مجبور اسی عرض وکړو؟

جواب: په فقهاو باندې هغه وخت شېبه وه کله چه د حضور پر نوبه زمانه اذان بین یدی الامام دوهم اذان وای خو هغه وخت خود اول اذان و نودهغه خارج مسجد کیدل ضروری و، اوجه کله دصحابه وپه اجماع ددینه مخکې یویل اذان اوچت شواود اذان بین یدی الامام کار ددې نه واخستل شونو صرف ددې خارج عن المسجد کیدل کافی شول اوس دثانی خارج عن المسجد کیدل څه ضرور؟ نودحالت دتبدیل په سبب چه ماخذ بهی اجماع ده د اذان ثانی هیئت منقوله فی عهد النبی ﷺ دهغه دهیئت متاخره لپاره مقیس علیه نشی جوړیدلی، که اوس هم کومه شېبه پاتې وی دمذکوره تقریر په ملاحظی سره بهی مکرر اولیکې؟ ۲۸ مجرم ۱۳۳۰ هـ (نیمه اولی ص ۲۲۷ هـ)

دعیدین نه وروسته دمصافحه رواج

سوال: (۶۳۹) په اخترونو کې مصافحه اومعاقفه رواده اوکته؟

جواب: کلیه قاعده ده چه په عبارتونو کې چه حضرت شارع علیه السلام کوم هیئت او کیفیت معین فرمایلی دی په هغه کې تغیر او تبدیل جائز ندی اومصافحه چه سنت ده نودعبادتو څښې ده، نود مذکوره قاعدی موافق په دی کې دهیئت او کیفیت منقوله نه تجاوزیه جائز نه وی، اوشارع علیه السلام څخه فقط داوولی لقاء په وخت بالاجماع یا دوداع په وخت کې هم علی الاختلاف منقول دی اوبس اوس ددې لپاره ددغو دوو وختونو په سوابل کوم ځای اوموقع تجویز کول دعبادت تغیرول دی، چه ممنوع دی لهذا دعیدینو بیا څخه وخته لمونځ نه وروسته مصافحه مکروه اوبدعت ده په شامی کې ددې تصریح موجوده ده فقط والله اعلم ۲ شعبان ۱۳۲۰ هـ (امداد ص ۹۰ ج ۴)

دجمعې دخطبې نه وړاندې دوعظ جواز

سوال: (۶۴۰) د کوم ښاريه جامع مسجد کې چه داسې فراخه ده چه دهغه دنيمایې پورې لمونځ کونکي دجمعې په لمانځه کې راټولېږي ، ددې نه علاوه مسجد سره متصل دالان وغيره موجود دی چه هغه کې سنت کونکې سنت کولی شي مقصد داچه دجمعې نه وړاندې وعظ کولو سره دچاپه لمانځه کې خلل نه غورځيږي ، متدعينو خپل بد اثر په عامو مسلمانانو باندې غورځولی دی داضرورت دی چه وعظ وشي . په دی باندې کوم و اعظ يا مولى دمبتدعينو ترديد ياد ديني فوايد و ضروري خبري مسلمانانو ته په قبل جمعه وعظ کې بيان کړي عموم مسلمانان په سبب د کسبه کار کيدلو دجمعې نه وروسته نشي ادريدلى نو په داسې حالت کې د واعظ يا مولى صاحب وعظ بيانول اود ضروري عقايدونه واقفول اود اسلام فوائد بيانول دخطبې نه مخکې جائز دی او کله اودا وعظ هميشه اوهره جمعه کې نه وي بلکه کله کله ؟

جواب: فی الدرالمختار احکام المسجد وعظم فيه السؤال الى قوله ورفع صوت بذكر الامتعة وفي رد المختار قوله ورفع صوت بذكر الالئ في قوله اجتمع العلماء سلفاً وخلفاً على استحباب ذكر الجماعة في المساجد وغيرها الا ان يشوش جمهورهم على نائم او مصل او قاري الخ ج ۱ ص ۲۹۰ استثناء الالئ المتفقة واستثناء الا ان يشوش الخ ، ددينه معلومه شوه چه کله دعدم تشويش مصلين په صورت کې ذکر جائز دی نود دين مسائل بيانول دعدم تشويش په صورت کې په اولی درجه جائز دی او په مسئوله صورت کې عدم تشويش ظاهر دی چه مسجد فراخه دی ، اودالان وغيره هم شته . خصوصاً کله چه کله وي کله نه وي ۶ رمضان ۱۳۳۳ هـ اتفه ثلثه ص ۷۱.

په جمعې کې دښځې دخطبې ورکولو حکم

سوال: (۶۴۱) په جمعه کې ښځه دنارینه ډبه مينځ په مسجد دعامو مسلمانانو په وړاندې په منبر باندې کسني او خطبه ووايي نوداڅنگه دی ؟ ښځه گنهگار شوه اوکله ؟ او خطبه دوباره ولوستل شي ؟ دهغه خطبه کامله ده اوڅه نقصان په لمانځه کې وشواوکله ؟ څکه چه دجمي لمونځ ښځې نه دی . نری نارینه ورکړی دی دامعامله داسې شوی ده دلته څکه چه په دغه ورځ دجمعې کوم سړی دخطبې لوستونکې نه و ، دمجبوري په درجه کې ښځې ته دخطبې لوستل ورپه غاړه شول دامعامله دغير مقلد تاپېدو ؟

سوال: فی العالمگیریه واما الخطيب فيشترط فيه ان يتاهل الامامة في الجمعة كذا في الراهدی وفيها في شرائط صلوة الجمعة ومنها الخطبة قبلها حتى لوصلوا بلا خطبة او خطب قبل الوقت لم يجز كذا في الكافي وفيها فرائض الخطبة والثاني ذكر الله تعالى كذا في البحر الرائق وكفت تحميده او قليله او تسبيحه كذا في المتن ج ۱ ص ۹۴ ، ددې روايتونونه ثابت شوه چه دښځې خطبه صحيح نه شوه اوهرکله چه خطبه دجمعې د صحت شرائطوکې دی نوجمعه هم صحيح نه شوه په دغو ټولو خلکو باندې د ظهور لمونځ قضايې کول پکار دی ، که څوک دخطبې لوستونکې نه ونو چاچه لمونځ ورکولو همغه به څه ذکر الله يا څه قرآن لوستلی و ، حتی چه سبحان الله الحمد لله ، الله اکبر لوستلی وي نو دخطبې فرض اداء کيدلو په کوم سره چه فرض لمونځ ادا کيدلو ۲۱ رمضان المبارک ۱۴۲۲ هـ اتفه خامسه ص ۳۰۴.

دامونځ کونکوپه مينځ کې په ولاړه دخطبې لوستلو حکم

سوال: (۶۴۲) اوس په څو جامع مسجدونوکې امام صاحب داجرت چه دمنبر په ځای دبېرون درجه کې دجمعه الوداع خطبه وويله اوداعذرېي وکړو چه خلک يې واوريدلي شي که دادليل دخطبې لپاره دی نود لمانځه لپاره هم چه دوراندې ودرېدو په ځای امام په مينځ کې ولاړوی . په هر حال دا تر کومې پورې جائز دی ؟ که ددې متعلق اطلاع وفرمايې نو مناسبه به وي ؟

جواب: فی العالمگیریه احکام الخطبة وامامتها فخمسة عشر ثالها استقبال القوم بوجهه ج ۱ ص ۹۴ ، په دې کې تصريح ده چه تول قوم ته د خطيب مخامخ کيدل سنت دی ، نود بعضي شانه کيدل بدعت دی او ظاهر دی چه داسې اتفاقاً ندی شوی ، بلکه دېته په سنت استقبال باندې ترجيح ورکولی شي ، اوددې مقابله کې مستحسن وگنل شونو دبدعت عمليه سره بدعت اعتقادييه منضم کيدوسره په کراهت او شناعت کې اشد واقبح وشو په خطيب باندې واجب ده چه ددې بدعت پريښودوسره سره دځپلې غلطی اعلان هم وکړي ترڅو په آينده کې دهغه بالکل انسدادوشي . ۱۱ شوال ۱۳۴۲ هـ اتفه خامسه ص ۳۱۳.

په سورلي باندې دمقدور لپاره جامع مسجد ته دنللو حکم

سوال: (۶۴۳) که کوم لمونځ کونکې سړی دضعف يا بيماري په سبب جامع مسجد ته په پياده راتللو مجبوروی خو هغه سره دومره قدرت شته چه په کرايه سورلي باندې راشي ، نو په داسې حالت کې که رانه شي نو آیا گنهگار به وي ؟ اود فرض لمونځ پريښودل به گنيل کيږي ؟

جواب: في الدر المختار شروط الجمعة صحة والحق بالمريض الممرض والشيخ الفاني وفي رد المختار فلو وجد المريض ما يركبه ففي القنية هو كالأعمى على الخلاف اذا وجد قائدا وقيل لا يجب عليه اتفاقا كالمقعده وقيل هو كالقادر على المشي فتجب في قولهم وتعقبه السراجي بانه ينبغي تصحيح عدمه لان في التزامه والحضور زيادة المرض قلت فينبغي تصحيح عدم الوجوب ان كان الامر في حقه كذلك حلية ج ۱ ص ۸۵۲ وفي رد المختار ايضا باب الجماعة ولا تجب على المريض الى قوله وشيخ كبير عاجز واعشى وان وجد قاعدا وفي رد المختار وكذا الزمن لو كان غيباله مركب وخادم فلا تجب دليلها غيبه خلافهما حلية عن المحيط وذكر في الفتح ان الظاهر انه اتفاق والخلاف في الجمعة لافي الجماعة اهـ، وبين السطور في الكعب المشهورة خلافه حلية ج ۱ ص ۵۸۰، ددغر عبارته مبنية معلومه شوه چه په دي كي مختلفه اقوال دي، دقواعدونه داتفصيل خرگندي پري چه كه كوم تكليف نه وونو حاضر بدل پكار دي، اوكنه معذور دي، والله اعلم ۲ صفر ۱۳۳۹ هـ رتبه خامسه ص ۳۲۱.

دلمونځ كونه كوپه سينځ كي دتكمير تشریق دزياتوالي جواز

سوال: (۶۴۷) خمونځ دې خای كي دتكمير تشریق متعلق دوه ډلې شوې بعضي وائي چه تكبير تشریق د لمانځه نه وروسته يوخل الله اكبر الله اكبر الخ ويل دي ددينه زيات ويل خلاف سنت دي، او بعضي وايي چه يوخل وينا واجب ده او چه په دي بهي زيات كړنو مستحب به وي اوس دواړه ډلې ستاسودوالاحضرت دامضاشوي خواب په انتظار دي اميد دي چه دكرم له لازي دمسئوله صورت مدلل خواب باصواب سره ممنون وفرمايي؟

جواب: في الدر المختار بعد قوله مرة وان زاد عليها يكون فضلا قاله العيني وفي رد المختار تحت قوله زاد الخ افادان قوله مرة بيان للواجب لكن ذكرها بالسعودان الحموي نقل عن القراحصاري ان الاتيان به مرتين خلاف السنة اه قلت وفي الاحكام عن البرجندی ثم المشهور من قول علمائنا انه يكبر مرة وقيل ثلاث مرات (ددي عبارت نه خرگندي پري چه مسئله مختلف فيهاد، اوداهم معلومه شوه چه مشهور قول دمره دي اومقابل قول ضعيف دي اوقطع نظر دضعف نه مرة والا زيادت ته خلاف سنت وايي اواهل زيادت دمره په سنت كيدومتفق دي نواحتياط په مرة كي شو. ۱۵ محرم ۱۳۴۷ هـ رتبه خامسه ص ۲۲۹.

داخترونوپه خطبه كي وعظ

سوال: (۶۴۸) په عيدنيوكي دضروري مسائلواو وعظ كول دي نود خطبي دخلاصيدونه وروسته بهي وكړي ياد خطبي په وسط كي؟

جواب: كه په وسط كي وي نو قليل كول پكار دي لاته تكلم في اثناء الخطبة ولو امر بالمعروف فلا يعتاده ولا يكثره، او كه وروسته وي نو كوم قيد نشته ۱۵ رمضان ۱۳۳۲ هـ.

فصل في الاستسقاء

داستسقاء په لمانځه كي دخادرارولو وخت

سوال: (۶۴۹) داستسقاء په لمانځه كي دخادرارولو وخت كوم دي ددعائه وروسته او كه مخكي؟

جواب: زياد كي راځي چه بيخي په اخر كي دي يعني ددعائه وروسته اشاره الى اللتفاول بقول الدعاء، ۱۴ شوال ۱۳۳۹ هـ رتبه خامسه ص ۹۲.

باب الجنائز

دلوتي اور انجود استعمال حكم دمري لپاره

سوال: (۶۵۰) ۱، دغسل په وخت كي مري ته لوت ته نيول شرعاً مسنون دي اوكنه ۲، مري ته رانجه استعمالول جائز دي اوكنه؟

جواب: ۱، في الدر المختار ويمسح بطنه رقيقا وما خرج منه يغسله اه ددي نه معلومه شوه چه كه دمري په موضع استنجا باندې حقيقي نجاست لگيدلې وي دهغه ويتخل مشروع دي، اودلوتي مسنون كيدل په كوم دليل ثابت ندي، ۲، في رد المختار التزيين بعدموتها والامتناسط وقطع الشعر لا يجوز نه، ددي نه معلومه شوه چه مري ته رانجه پوري كول چه زينت دي هم ناروا دي ۱۴ رمضان المبارک ۱۳۲۱ هـ امداد اول ص ۱۴۵.

دنارينه په لاس دبنځي دتكمين عدم جواز

سوال: (۶۵۱) بنځي ته به تركفن وراغوندي او كه بنځه؟

سوال: دامستله ډیره ظاهره ده هرکله چه دښولپاره ښځې ته کتل. مسه کول رولاندی. نولاند حاله کفن به ښځه وراغونډی. والله تعالی اعلم ۱۶ جمادی الثاني ۱۳۲۲ هـ. امداد اول ص ۳۵

په ښی اړخ باندي د مړی د ایښودلو مسنونیت په قبر کې

سوال: (۶۵۲) د مړی په قبر کې په ښی اړخ باندي څملول مسنون مخ په قبله دی یادشاپه اړولوسره فقط مخ د قبلي طرف کول د دې ځای ځینې علما اول ته مسنون وائی په دې کې څه تحقیق دی؟ او په اولښودا یو کې دیوچه الیه څه معنی ده؟

جواب: فی الدر المختار ویوچه الیه الی قوله ویبغی کونه علی شقه الايمن وفی رد المختار عن الخلیة بخلاف ماذا کان بعد اقامة اللین قبل اهالة التراب فانه یزال ویوچه الی القبلة عن یمنه (هـ) دا رایتونه په دې کې صریح دی چه مړی په قبر کې په ښی طرف مخ په قبله و اړول شی. نو د هدا یی یوچه الیه په هم په همدې محمول وی. والله تعالی اعلم ۱۱ رمضان ۱۳۲۲ هـ امداد ص ۱۴۵

سوال: (۶۵۳) مړی په قبر کې په شاطرف څملولوسره خوله یې دکعبې په طرف و اړول شی یا په ښی طرف وگرځول شی؟ څکه چه ځماله طرفه دارواج دی چه مړی په قبر کې شاه اړولوسره صرف خوله دکعبې په طرف وگرځول شی اوس په دې دواړو کې کوم یو بهتر او جائز دی؟

جواب: مړی په ښی طرف مخ په قبله ایښودل پکار دی فی الدر المختار ویوچه الیه او جویا ویبغی کونه علی شقه الايمن وفی رد المختار لکن صرح فی التحقیة بانه سنة (هـ) ۱۲ ربیع الاول ۱۳۲۹ هـ اتمه اول ص ۴۸

په رافضی باندي د جنازې د لمونځ حکم

سوال: (۶۵۴) په دې ځای کې یوې ډلې د اهل سنن دخپل امام سره دیوه رافضی د مړی جنازه وکوله آیاه په دې امام او هغو جنازې کونکویاندي څه حکم لگولی شی بعضې هغوی ته فاسق وائی او مفتی عزیز الرحمن دیوبندی تحریر فرمایلی چه څه حرج نشته؟

جواب: ترافضی په دوه قسمه دی، یوهغه چه عقاید یې دکفر حد ته رسیږی، د داسې سړی د جنازې لمونځ اصلاً درست ندی، ځکه چه د جنازې د لمونځه د شرائطونه دمیت اسلام دی، او دوهم هغه چه دهغه عقاید صرف د بدعت تر حده پورې وی د دې حکم دادی چه که چا دهغه د جنازې څه نه کولونه دغه وخت یې کول پکار دی ځکه چه دمسلم جنازه فرض علی الفکایه

ده، او که چاته کولو مثلاً دهغه هم مذهبه خلک موجود دی او هغه یې وکړی نوبه دهغه مسورت کې دې اهل سنت هېڅکله نه کړی. کما روی احمد بن حنبل وروایت من ابن عمر قال رسول الله ﷺ القدرية تجوس هذه الامة ان موحوا فلا تعودوهم وان ماتوا فلا تشهدوهم كذا في الشكوة فقط والله تعالی اعلم وعلمه اتم ۲۱ ذيقعدة ۱۳۲۳ هـ امداد اول ص ۱۴۵

دهغه مړی حکم چه بلا غسل او کفن دفن شی

سوال: (۶۵۵) مړی ته غسل او کفن ورکولوسره دفن کول لازم او فرض دی مگر کومه وجه یا موقع داسې وی چه بغیر د غسل او کفن همداسې تیل یا دفن شی د دې د علم نه وروسته به د دې لمونځه، غسل او کفن څه تدارک وی آیا هغه راویستلوسره غسل او کفن ورکولوسره لمونځ وکولی شی او دفن یې کړی یا راونه ویستل شی او د جنازې لمونځ ورباندي وشي؟

جواب: فی رد المختار اما لودفن بلا غسل ولم یهل علیه التراب فانه یتخرج ویغسل ویصلی علیه جوهرة، د دې روایت نه معلومه شوه چه که یې غسل او کفن دفن شوي وی نور او ویستل دې نه کوی همداسې دې په قبر باندي دې لمونځ وکړی فقط والله اعلم ۹ صفر ۱۳۲۴ هـ امداد ص ۱۴۲ ج ۱

د ښولپاره درنګین کفن جواز

سوال: (۶۵۶) د بعضی حدیثونه اوفقهې روایتونه د ښځې مړی ته د رنگینې کپړی کفن ورکول جواز معلومېږی لکن اولی او بهتر د دغو روایتونو سپین دی اصح په کوم گڼل کېږی که رنگین ورکول شی نو ټول کفن به رنگین وی یاد کفن نه څو کپړی وی د دې په باره تشفی کافی دی؟

جواب: فی الدر المختار ولا یاس فی الکفن یردو کتان وفی النساء بحریرومزعفرو معصفر لجوازه بکل ما یجوز فی حال الحیوة واحیه البیاض او ما کان یصلی فیه، د دینته څرگنده شوه چه د ښولپاره هم ډیر بهتر سپین دی. لکن رنگه هم روادی برابره خبره ده چه ټول رنگه وئی یا بعض اود اصح چه کله تپوس وکولی شی چه په روایتونو کې تعارض راغی او د جائز او اولی په مینځ کې تعارض نشته، فقط ۲۰ ربیع الاول ۱۳۲۵ هـ پورتی حواله

سوال: (۶۵۷) په يوه وخت کې د دوو مړو تياري وشو. او د دواړو قبرونه هم تياروي اوصفا يې ته قريب وي لاکن يومړی راغي. او دده وم مری دپاڅه تياري په خبرياندې يې انتظار وکړ. او بيا يې دواړه يوځل جنازي کولو سره دفن کړل نوڅنگه شول په داسې حال کې چه دڅو جنازو يوځل دحاضري په وخت کې کول درست دي. لاکن دومره دتوقف په حقله دې تشریح وشي چه آيادغه انتظار خانزدي اوکنه ؟

چول: في الدرالمختار وكره تاخير صلوة ودفنه ليصلى عليه جمع عظيم ، ددینه خرگنده شود چه محض ددوهم مری به انتظار كي دیوی جنازی به لمانخه كي تاخیر کول په اولی درجه مکروه دی فقط - ۲ ربیع الاول ۱۳۲۵ هـ امداد اول ص ۱۴۷.

دزمزم په اوبو باندې لوند شوی اود اهرام جامونه د کفن عدم جواز

سوال: (٦٥٨) یوه حاجی دخپل احرام جامی په دې نیت وساتلې چه د مړه کیدونه یې وروسته دهغه نه دده کفن جوړ کړی ځینې خلک درخت تانونه د زمزم په اوبو کې لاندې کړي په همدې غرض یې ساتي آیا د سنت سټیه نه مخي یاد سلف صالح آثار ددې کارونو لپاره کوم سند رسیږي اوکنه ؟ په دوهم صورت کې به بدعت حسنه یا سیئه وی او که څه ؟

جواب : جزئیه مصر حاله نظره نده تیره شوې لکن دفعها وحکم په کراهت داستنجا په ماء زمزم سره یو صریح دلیل دی دهغه د احترام په وجوب او په بل خای کې یې تصریح کړې ده په وجوب د صیانت د محترمو شیانو له تعریض دمخې دنجاست اوصدیدنه . لکه چه اول کار در مختاریه کتاب الطهارة و کتاب الحج او امرثانی په کتاب الجنائز در دالمختار کې مصرحا مذکور دی . او د ټولونه ددې کار کراهت مستفاد کیږي . البته که داسې خیز وی چه سائل یې واجب نه وی او په وجه دوجوهو دهغه نه دبرکت امید وی ، لایاس به دی فقط ، والله اعلم ۲۴ جمادی الاولی ۱۳۲۵ هـ ، امداد اول ص ۱۴۷ .

سوال شماره

۱۔ یہ دی خواب باندی ہم بعض علماء کلام کری دے چہ دامداد الفتاویٰ تتمہ اولیٰ پہ ملحقاتو کی درج دے اوصحیح کلام
دے یعنی گفتن بہ زمزم ابوبکر لمدولوکے قوم خرابی نشسته، مزید تفصیلات پہ ملحقاتو کی گورہ تصحیح الاعتلاط

و از مزه به او بولوند شوی دک کفن ده .

علامہ شواب عدم جواز ،

نماز دور اندی نه داعمل په ټولو حاجیانو د عرب او عجم کې جاری دی او لاندې ټول مخلوق دا کار کوی. حتی الامکان دهغوی صحیح فعل په صحیح محل کې کول بهتر دی. دېنده په گمان دمجبب علیه الرحمة و قدس سره د قیاسیه دلائلو څخه دغه جزئیه د تفسیر روح البیان اولی ده. ولذا قال فی الاسرار الخمدیه لوضع شعر رسول الله ﷺ او عصاه اوسطه علی قیرعاص لجاذلک العاصی بیرکات تلك الذخيرة من العذاب ومن هذا القیل ماء زمزم والكفن المکمل به وبطانة استار الکعبة والتکفن بها انتهى ۱۲ تفسیر روح البیان ص ۵۵۹ مطبوعه مصر او د انسان د غسل په مازمزم باندې جواز د فقهې په ټولو کتابونو مصرح ده... او د زمزم اوبه د لاندې کفن نه لکه د انسان د بدن نه به وچ شی د هغه ذات موجودندی او تبرک یو معنوی کار دی فافهم فانه دقیق رتبه اول ص ۲۳۲.

د مېرۍ بڼې ته د غل د عدم جواز په حقله د نښه کولو دفع

سوال: (۶۵۹) به ابن ماجه، دارقطنی او مسند احمد وغيره کي، دا حديث موجود دی، عن عائشه قالت رجع النبي ﷺ ذات يوم من جنازة من البقيع فوجدني وانا اجد صداعا وانا اقول وارا ساه قال بل انا يا عائشة وارا ساه قال وما ضرک ان مت قبلي فغسلتک وکففتک وحللت علیک، الـحديث، ددينه صراحةً ثابتہ ده چه زوج دمرگ نه وروسته زوجي ته غسل ورکولي شي او همدارنگه ثابت ده چه حضرت علي فاطمي ته د وفات نه وروسته غسل ورکړي ؤ، مگر حنفيه بغیرد کوم حديث نه د عدم جواز قائل دی، محض په رايي سره وائي چه دوفات نه وروسته دزوجي نکاح فسخه کيږي نو دا حنفو کلام په څو وجهو باطل دی (۱)، زوجيت دزوجينو تقابل تضایف دی که حقيقيه زوجيت دوفات نه بعد زایل شي نو دطرفينو نه او که حکميته زوجيت باقی پاتي کيږي نو دطرفينو نه د زوجي له طرفه ثبوت او دزوج دطرفه انتفاء ممکن نده (دوم)، ددې لپاره چه حق دارث دطرفينو نه جاري دی نو حکميه زوجيت دطرفينو نه باقی ده (دریم)، په کوم شان چه د ممات نه وروسته اطلاق زوجه په قران کي راغلي دی دزوج اطلاق هم موجود دی نو زوجه یا زوج ته دا جنبیه یا اجنبی په شان ویل صحیح ندی (خلورم)، دامام ابوحنفيه په نزدضعيف حديث درايي نه او جت دی څه وجه ده چه محض رايي سره حديث ترک کولي شي، باقی څوک

حقیقی چه حدیث اوقصه دفاطمی داخواب ورکوی چه مراد تنهیه اسباب غسل یا امر بالغسل دی اوهم درسول الله قرابت دوفات نه بعدباقی دی کما جاء فی الحدیث کل نسب و نسب منقطع یوم القيمة الامسی ونسی اخرجه الطبرانی والبیهقی والحاکم، اولاً بغیردقرینه صارقه دحقیقی ترک کول درسته نده ثانیاً قرابت عامه دموئینودوفات نه بعد باقی پاتی دی، قال الله تعالی هم وازواجهم فی ظلال علی الاراک متکون وقال تعالی لهم فیها ازواج مطهرة، ثالثاً که درسول قرابت پاتی کبری نوپکار دی چه سید خلی سیدی زوجی ته دصمات نه بعد غسل ورکولی شی آیا احتاف ددی قایل دی؟ رابعاً دازدواج د عقد جواز سبب رسول الله دی نوبه سببی کی تول مؤمنان داخل شول ددعوا اعتراضاتومدل خواب تحریر و فرمائی چه دارث وخت کله دی؟ قال فی الاشباه اختلفوا فی وقت الارث فقال مشایخ العراق فی آخر جزء من اجزاء حیوة المورث وقال مشایخ عندالموت وقائدة الاختلاف فی مالوقال الوارث لجارية مورثة اذ مات مولاک فانت حرة فعلى الاول تعق لاعلى الثاني، او دارث سبب زوجیت دی اوکه موت د زوجینوکه داسی وویل شی چه په زوجیت حقیقه اوحکمیہ کی قبلیت او بعدیت ذاتی دی اودارث تعلق دحقیقه زوجیت دزوال نه بعد اود حکمیہ زوجیت دعروض نه قبل کیری توصحیح دی اوکنه؟ اوکه دزوجی له طرفه حقیقه زوجیت دوفات نه بعد دعدت زبانی پوزی باقی وی اودوزخ لخوا زائل بلکه حکمیہ زوجیت عارض وی نوبه دی کی خه حرج دی، تضایف لپاره مطلق زوجیت تعاقل کافی دی، په قرآن شریف کی دازواج اطلاق په کنوی باندی دیردی مگر په میره باندی دزوجه دوفات نه بعد کله هم دزوج اطلاق معلوم ندی ددی نه پته لری چه دزوجه له جانبیه حقیقه زوجیت دعدت دبقا، پوزی باقی پاتی کیری؟

جواب : تحقیق المقام انه لا خلاف فی جواز غسل المرأة زوجها کما نقله غیر واحد من العلماء وانما الخلاف فی جواز غسل الزوج امراته فقال ابو حنیفة وهو ائمه لا وقال آخرون نعم واحتج البخارون بوجوه الاول بقوله ﷺ لعائشة رضی الله عنها ما ضربک ان مت قبلی فغسلتک الخ وجوابه ان البخاری روی هذه القصة ولم يذكر هذه الزيادة بل تفرد بها ابن اسحق وعنه فی الرواية وهو غیر صحیح فیما تفرد به لاسیما اذ اعن فقط الاحتجاج بهذا الحدیث ولوسلم فقوله غسلتک یحتمل التولی بالغسل کما یحتمل المباشرة ومعلوم من عادته ﷺ انه کان لا یبشر الغسل فیحمل علی التولی لا المباشرة

داخواب د تصحیح الاخلاص ص ۲۱ نه نقل کری شوی ده ۱۲۰۰

والثانی بغسل علی فاطمة رضی الله عنها و جوابه من وجوه اما الاول فبانه اختلفت الروایات فی غسل فاطمة ففی رواية انها اغتسلت فی حیوتها و اوصت ان لا یكشفنی احد بعد موتی لانی تطهرت کما فی التزیلی وغیره فی الرواية انه غسلته الملكة کما فی تذکرة خواص الامة لسیط ابن الجوزی فی رواية انها غسلتها امین کما فی الشامی فی رواية منها غسلها علی واسماء اما الروایتان الاولیان فظنی انهما کذوبتان اخترعهما الروافض خلدنهم الله تفضیلاً لفاطمة بفضائل غیر واقعیة کما هو دایم خلدنهم الله واما الروایتان الاخریان قالوا لای منهنما اقوی من حیث الرواية وثانیهما اقوی من حیث الدراية اماقوة الاولى من حیث الرواية فلانه لم یثبت للثانی سند ولم اعلم من اخرجه من المحدثین واما قوة الثانية من حیث الدراية فلان اختصاص ام ایمن باهل بیت النبوة معروف بخلاف اسماء فبعد کل البعدان تتکفل اسماء غسلها وتوصیها فاطمة مع قصور ام ایمن لاسیما اذا كانت اسماء بنت ابی بکر وعلی یجتهد فی اخفاء موثق عن ابی بکر کما یروی عنه فان كانت الرواية الثانية ثابتة والاولی غیر ثابتة فالجواب ظاهر واما ان كانت الرواية الاولى ثابتة فالجواب ان تشارك اسماء وعلی فی الغسل یحتمل وجوها، الاول ان یکون کلاهما مباشرین والثانی ان یکون علی مباشر وواسماء عوناً له الثالث العکس فاحتجنا الی الترجیح فلما نظرنا فی وجوه الترجیح علمنا ان الترجیح هو الاحتمال الثالث لانه لما کان احد هما کافیا فی المباشرة لم تکن فاطمة بحاجة الی الوصیة لکلیهما بالمباشرة او ایضاً لوجاز لعلی غسلها فی حاجة كانت لعالی الوصیة لاسماء فلما اوصت لکلیهما علمنا ان وصیة المباشرة لاسماء ووصیة الاعانة كانت لعلی اما الوصیة بالمباشرة لاسماء فلعلیها یحتمل بحسن سلیقتها لما اشارت علیها بان تخذ الثابوت کما وقع فی رواية ابی نعیم ولفظها هذا ان فاطمة بنت رسول الله ﷺ قالت یا اسماء انا استحب ما یفعل بالنساء انه یطرح علی المرأة الثوب فیصفها فقالت اسماء یا بنت رسول الله ﷺ الا اریک شیئاً رایت بالحبشة قدعت بحرا ندرطیة فلوقائم طرحت علیها ثوباً فقالت فاطمة ما احسن هذا واجعله تعریف به المرأة من الرجل فاذا انامت فاغسلنی انت وعلی فلما توفیت غسلها علی واسماء او واما الوصیة بالاعانة لعلی فلانه کان اعلم باحكام الغسل من اسماء فاوصت له به لیعین بتعلیم الاحکام ان احتاجت الیه ولانما كانت ﷺ تحب علیاً فاحتج ان یشارک فی غسلها وایضاً كانت تعلم حب علی ایاها فترات ﷺ انه لا یقصر

في تحسين غسلها فلهذه الوجوه اوصت اليه بالاعانة فلما انتقش على صحيفة خاطرك
ما تلوينا عليك علمت ان حديث غسل فاطمة ان ثبت فلنا علينا و الثالث بحديث ابن مسعود انه
غسل امراته وجوابه ان حديث غسل ابن مسعود ضعيف كما صرح به البيهقي كما ان حديث
اغراضه على الذي نقله الشامي غير ثابت والرابع بحديث ابن عباس انه قال الرجل احق بغسل
امراة او وجوابه انه من رواية حجاج بن ارطاة عن داود بن الحصين عن عكرمة عن ابن عباس
وقال ابن المديني في داود ما روى عن عكرمة لم نكره وقال ايضا مرسل الشعبي احب الى من
داود عن عكرمة عن ابن عباس وقال ابو داود احاديثه عن شيوخه واحاديثه عن عكرمة متافية وقال
ابن عسبة كنا نفي حديث داود وقال ابو ذرعة لين وقال ابو حاتم ليس بالقوى ولولان مالكا روى
عنه لترك حديثه وقال اسالي منكر الحديث يتهم برأى الخوارج وقال الجوزقاني لا يحمده الناس
حديثه وعاب غير واحد على مالك الرواية عنه وتركه عن سعد بن ابراهيم وهو وان وثقه الائمة
ايضا لكن توثيقهم اياه في نفسه لا يعارض حكم الائمة بالنكارة على حديثه عن عكرمة عن ابن
عباس وايضا فيه الحجاج بن ارطاة المختلف فيه والمندلس المشهور وقد عنعن في الرواية فلا تقبل
وبالجملة حديث ابن عباس ضعيف لا يحتج به ولوسلم فهو محمول على التولى بالغسل لا بالمباشرة
كما علمت في حديث غسل فاطمة والخامس بغسل علقمة وغيره من التابعين نساء هم وجوابه ان
فعل التابعين ليس بحجة على الامام وهذه الحجج كانت للمجوزين من المنقول وقد علمت
حانها امامن المعقول فقالوا اموت الرجل كموت المرأة وبالعكس فان كانت اموت المرأة رافعا للنكاح
بحيث يكون للرجل حق غسلها يكون موت الرجل ايضا رافعا له كذلك وكذلك العكس وان لم
يكن موت المرأة رافعا لها بالحياة المذكورة لم يكن موت الرجل ايضا رافعا لها بتلك الحية وكذلك
العكس اذا علمت هذا فاعلم ان موت الرجل ليس برافع له بتلك الحية فلا بد ان لا يكون موت
المرأة ايضا رافعا له بتلك الحية واجب يمنع المماثلة بين الموتين كما سيجي بفضله واحتج المانعون
بوجوه الاول يقول عمر بن الخطاب كنا احق بمحامين كانت حية واما اذا ماتت فانتم احق بما ويرد عليه
اولا بانه لم يثبت هذا النقل عنه وثانيا بانه يدل على احقية اهل المرأة بعد الموت لاعلى نفى الحق عن
الزوج اصلا ونحن لاننكر الاحقية بل نقول به لان حق القرابة باق محلها وحق الزوجية اضمحل

بالموت فبطل الاستدلال به والثاني باننا تصح الشريعة فوجدنا الماتة في النكاح في صورت موت
الزوج في الجملة حيث توجب العدة على المرأة وليس هذا الابقاء النكاح في الجملة ولا يتيقن في
صورت موت الزوج لا فتاغل للزوج نكاح اختها بمجرد موته فلو كان النكاح باقيا لم يل له
نكاحها ويرد عليه اننا لنسلم انعدام النكاح بالكلية بل هو باق من وجه وزائل من وجه كما قلتم
في صورة موت الزوج ويجاب عنه بان بقاء الشئ يعرف بآثره واثار النكاح باق في صورة موت
الزوج بخلاف موت الزوج فقلنا بقاءه في الاول دون الثاني ويرد عليه ان ثبوت الميراث للزوج
يقضي الزوجية اثر للنكاح وهو باق فكيف يحكم بانعدام النكاح مطلقا ويجاب عنه بان من اثار الشئ
ما يثبت مع ذلك الشئ ومنها ما يترتب عليه بعد انعدامه كما هو شأن المعدات فتبوت الميراث
للزوج يحتمل ان يكون من القسم الاول ويحتمل ان يكون من القسم الثاني فلما نظرنا الى ثبوت
حل نكاح اختها علمنا انه من القسم الثاني ويرد عليه ان ثبوت حل نكاح الاخت لا يدل على
كون الميراث من القسم الثاني لان من احكام الشئ ما يثبت مع بقاءه ومنها ما لا يثبت معه
فيحوز ان يثبت له الميراث ولا يثبت لما حرمة نكاح في الجملة الثالث المهم قالوا اموات الزوجية بعدم
اغل فلا يبقى النكاح معه بخلاف موت الزوج فانه لا يعدم اغل فيبقى ففي صورة موت الزوج
كذلك لا يبقى الاهلية في صورة موت الزوج ويجاب عنه باننا لنسلم انعدام الاهلية بالكلية
ويرد عليه اننا لنسلم انعدام الخلية بالكلية ويجاب عنه بان الشرع احل للزوج نكاح الاخت
فعلمنا انه اعتبرنا نعدام الاهلية بالكلية والزم المرأة العدة فعلمنا انه لم يعتبر انعدام الخلية بالكلية
ويرد عليه ان تحليل النكاح لا يقتضي ان يعتبر الشرع انعدام الخلية بالكلية كما مر سابقا وايضا الزام
المرأة العدة لا يقتضي عدم اعتبار انعدام الاهلية بالكلية لانه يجوز ان يكون الزام الشرع العدة لاجل
احتمال العلوق لا لاجل بقاء النكاح ويجاب عنه انه يستلزم ان لا يكون على غير المدخول بماعدة
ويرد عليه انه لا يستلزم ذلك لجواز اقامة السب اى النكاح مقام المسبب كما فعل الشرع في
غير موضع ويؤيد ما قلنا انقضاء العدة بوضع الحمل اقول هذا النموذج من الكلام بين الفريقين ويتضح من
ذلك ان المسئلة اجتهادية ولكل فريق سعة في الكلام وليس عنه احدا ما سكت المخالف فلا يجوز الظن
لاحد الفريقين على الاخر هذا ما يتسرى في هذا المقام ، والله اعلم امداد اول ص ١٢٧

نومری ته دستار موشو د غسل ورکولو تحقیق

سوال: (۶۶۰) په بهشتی زیور مدلل او مکمل طبع ثانی داشرف المطایع دوهمه حصه ص ۷۷ کې اوله مسئله دالیکلی شوی ده: مسئله: که کوم نارینه مرشی اویه نارینه وکې څوکی غسل ورکونکې نشته نو هغه ښځه چه دده محرمه وی هغه دی غسل ورکړی د غیر محرم لاس لگول درست ندی. او که کومه محرمه ښځه نه وه نو هغه ته دی تیمم ورکول شی الخ. ددې متعلق داپوش کول غواړم چه دامسئله دکوم ځای نه اخستل شوی ده په ظاهر کې تر کومه چه د فقهې کتابونه مې لیدلې ددې خلاف ملاو شوی دی. فی البدائع وان لم یکن معین ذلك فافق لا یغسله سواء کن ذوات رحم محرم أو لایان اغرم فی حکم النظرانی العود والاجنبیة سواء فکمالا تغسله الاجنبیة فکذا ذوات محارمه ولکن تیمم ج ۱ ص ۳۰۵. وفي العالمگیریة ج ۱ ص ۱۰۲. والاصل فی ان کل من یحل له وطئها لو کان حیال النکاح یحل لها ان تغسله والا فلا و فمطله فی نور الايضاح. هیله ده چه حضرت دخپلی رائي عاليه نه مونږ مطلع وفرماني چه دا اشتباه لری وفرماني؟

جواب: په رښتیا په نقل کې غلطی شوی ده دکوم وجه چه خیال کې نه راځی. منقول هغه ده کوم چه تاسو لیکلی دی. ددې تحریر تسمه کې بعضی احبابو دا لاندی تحریر پیش کړی. وهی هذه ولکن په شامي باب الرضایع ص ۲۷۰ ج ۲ کې دی چه فیمنها ای بلاخرقة اذامات بین رجال فقط اما غیر اغرم فیمنها خرقه وقیل تغسل فی ثیابها افاده طبع خطاوی په دی روایت سره د بهشتی زیور تائید کیگی او همدارنگه د بهشتی زیور مسئله د درایت سره هم موافقه ده ځکه چه غیر محرم ته مس کول ناجائز دی او څومره چه دکلکې کپړی د تاوولونه وروسته مس کول جائز دی دهغی د غسل نه وروسته متعذر دی. او محرم ته مابین السره او الرکبته نه علاوه مس کول جائز دی دهمدې لپاره د غسل فریضی دپریڅوولو ضرورت نشته والله اعلم انتهت العبارة زه وایم یاخو په مسئلې کې دوه روایتونه دی او باندی عن الغسل مقید دی ددې صورت سره سره کله چه حائل نه وی. او دجواز غسل په روایت کې دحایل قید یعنی په بدن باندی د جامی وجود. مصرح دی کتبه اشرف علی ۷ جمادی الثاني ۱۳۵۱ هـ. النور ص ۹ جمادی الثاني ۱۵ هـ.

د غسل په وخت کې مخ اړول دمړی قبلې طرف ته

سوال: (۶۶۱) د غسل په وخت به د مړی څله په کوم طرف وی؟

جواب: د غسل په وخت دتختی په سرد مړی داینبودودوه صورتونه دی. یو خود قبلې په طرف دڅپو کولو سره ځملول. دوهم دقبلې په طرف مخ کول هغه شان چه په قبر کې ایڅوول کیگی او کوم صورت چه په دی دواړو صورتو کې وی جائز دی او کفیه الوضع عند بعض اصحابنا الوضع طولاً کما فی حالة المرض اذا اراد الصلوة بائنا ومنهم من اختار الوضع کما یوضع فی القبر والاصح انه یوضع کما یتسر کذا فی الظهیریة، عالمگیری ج ۱ ص ۵۵. خرد یر مستحسن دوهم صورت دی ځکه چه په حدیث کې راغلی چه د کعبی کوته دښځینه ولیاره اونارینه ولیاره قبله ده. روی ابو داؤد ان رجلا سال رسول الله ﷺ عن الکاتب فقال هی تسع و ذکرهالی ان قال واستحلل البیت قبلتکم احياء وامواتا، والله اعلم ۱۹ صفر ۱۳۰۱ هـ. امداد اول ص ۱۵۰.

دمړی د غسل په وخت دسر طرف حکم

سوال: (۶۶۲) مړی ته د غسل ورکولو په وخت دهغه سر په کوم طرف کیدل پکار دی؟

جواب: دپیر قولونه دي خوصحیح داده چه په کوم شان آسانه وی. کما فی الدر المختار. ۱۴ رمضان المبارک ۱۳۳۱ هـ. تسمه ثانیه ص ۷۰.

د جنازی دور لوظریفه

سوال: (۶۶۳) د جنازی او چتول څنگه پکار دي؟

جواب: مړی که وړو کې هلک دی نویوسری دی په خپلو لاسونو کې اوچت کړی نو کافی دی او که لوی هلک یا بالغ دی نو هغه په کت کې ایښودوسره څلور کسان اوچتوی بیایه دی کې څویونفس سنت دی او یو کمال دست دی نفس سنت خودادي چه بی ترتیبه څلورواړه څپي نیولوسره لس قدمه تللو باندی دی دکت د څپونې طرف په اوږو باندی ایڅودو سره لس قدمه څی بیا دسر طرف چپ طرف په چپه اوږه باندی ایڅودو سره لس قدمه څی بیا دکت د څپوچپ په چپه اوږه باندی ایڅودولوسره لس قدمه تلل او د جنازی د اخستلو په وخت دمړی سرو باندی ږدی او جنازه لگ په چالا کې سره وړی لکن خیزونو سره نه. سن فی حمل الجنابة اربعة من الرجال

اذا جلقوه على سرير اخذوه بقوائم الاربع ثم ان في جمل الجنازة شيئين نفس السنة وكماله اما نفس السنة فهي ان تاخذ بقوائمها الاربع على طريق التعاقب بان تحمل من كل جانب عشر خطوات وهذا يتحقق في حق الجميع واما كمال السنة فلا يتحقق الا في واحد وهو ان يبدأ الخامل بحمل يمين مقدم الجنازة فيحمله على عاتقه الايمن ثم المؤخر الايمن على عاتقه الايسر ثم المؤخر الايسر على عاتقه الايسر وذكر الاسيحي ان الصبي الرضيع او القطيم اوفوق ذلك قليلا اذا مات فلا يمس بان يحمله رجل واحد على يديه ويتداوله الناس بالحمل على ايديهم وان كان كبيرا يحمله على الجنازة ويسرع بالميت وقت المشي بلا خيب وفي حالة المشي بالجنازة يقدم الرأس، عالمگیری د کلکی ج ۱ ص ۲۲۶ مع اختصار يسر، جنای الاول ۱۳۰۲ هـ، امداد اول ص ۱۵۱.

د جنازی دور لویه وخت د سر و موالی

سوال: (۶۶۴) دور لویه وخت د جنازی سر مخي ته کول پکار دي او که خپې؟
جواب: د جنازی دا خست لویه وخت د مری سر وړاندي ايخودل پکار دي (في حالة المشي بالجنازة يقدم الرأس كذا في المضمرة، عالمگیری ج ۱ ص ۱۵۹، والله اعلم، ۱۹ صفر ۱۳۰۱ هـ، پورتنی حواله).

د مري په باليت او خپو باندي د آلم لوستلو حکم

سوال: (۶۶۵) څه فرمایي د دين علما چه د جنازی د دفن نه وروسته د آلم نه تر مفلحون پوري دسری په قبر باندي گوته نيغه ولوسره د مری په سر باندي لوستل مسنون دي او که څنگه بينوا توجروا؟

جواب: د دفن نه بعد د بقری د سورت اول او آخر لوستل په قبر باندي دابن عمر ^۱ نه ثابت دي (فكان ابن عمر يستحب ان يقرأ على القبر بعد الدفن اول سورة البقر و خاتمتها رد المختار ج ۱ ص ۲۰۱، او د گوتي ايښودل د عاجز دستر گوته ندي تير شوی فليستحقق او همدارنگه د رسول الله ﷺ نه د سرترب د بقری سورت اول او خپو ته دهغه آخر لوستل ثابت دي ^۲ فقد ثبت انه عم قراءة اول

^۱ داداوړ وروايتونه د خديشونه کتابونو کې د تلاش کولو سره اتفاق وشو ۱۲ مته

^۲ په دی باندي د تصحيح الاخلاص ص ۲۵ نه په عبارت کې ترميم کولی شوي دي ۱۲.

البقرة عند رأس الميت و آخرها عند رجله، رد المختار ص ۶۰۵، او اول قرات د بقره نه تر مفلحون او آخر د آلم الرسول نه تر خلاصيد و پوري دي، فليحفظ والله اعلم، امداد ص ۱۵۲ ج ۱.

د جنازو د اجتماع په وخت د جنازی د لمونځ حکم

سوال: (۶۶۶) لس نارينه لس ماشومان، اولس ښځی يوخل مړه شول نو د جنازی لمونځ يوځای کول پکار دي او که بيل بيل بينوا توجروا؟

جواب: کله چه د بیری جنازی جمع شی نو اولی خوداده چه د هريوه جدا جدا لمونځ وکولي شی او د افضل تقديم افضل دی او که د ټولو يو لمونځ کول غواړی نو هم جائز دی بيا په دری صورتونو کې کوم چه غواړی اختيار يې کړی اول صورت داچه هغوی يو صف جوړ کړی پدی طور چه د يوه خپي د بيل د سر سره متصل وي، دوهم داچه د يوه د بيل په اړخ کې داسی ايخودل شی چه د دوهم سر د اول داوړ ورسره برابر وي او د دريم د دوهم داوړ ورسره برابر و هکذا دغه د زیني په شکل دی جوړ کړی و شکله هکذا.

دریم داچه هغوی وړاندي وروسته کيږدی چه د ټولو سيني د امام مقابل وي و صورت هکذا.

د دوه آخر و صورتونو کې ترتيب داسی پکار دي چه امام ته نژدی نارينه وي دهغه په څنگ کې نابالغ ماشوم هغه نه وروسته څنډی دهغه پسې بالغه ښځه دهغی نه وروسته نابالغه ماشومه او په اول صورت کې د دې لپاره چه ټول يو صف کې وي امام ته د افضل نژدی ايښودل پکار دي و اذا جمعت الجنائز فافراد الصلوة اولی وان جمع جائز ثم ان شاء جعل الجنائز صفوا و احدا و اقام عند افضلهم وان شاء جعلها صفوا صدر الكل وان جعلها درجاف حسن لحصول المقصود في قرب منه الافضل الى اخرها قال در مختار، والله اعلم، ۱۸ ربيع الاول ۱۳۲۱ هـ، امداد اول ص ۱۵۲.

وضع د جنازی د امام مشی ته په کټ او که په زمکه ؟

سوال: (۶۶۷) د دين علماء څه فرمایي چه د جنازی لمونځ په کټ باندي ايښودوسره بيا په څمکې باندي د جنازی ايښودوسره يا کوم بل شی باندي سنت دي؟^۱ او مقتدی او امام د بوتيونو په لری کولو سره وکړی يا د بوتيونو په سريابوتيونو کې دننه دخپو ايخودوسره وکولي شی بينوا توجروا؟

جواب: داماد امام مخامخ دجنازی ایخودل پکار دی په کت باندی وی اوکه په خُمکه ، فی الدرالمختار ووضعه امام المصلی فلا تصح علی غائب ومعمول علی غوابة اه (لکن اولی په کت باندی ایخودل دی قیاساً علی حالة الحمل . فی الدرالمختار وان کان کثیراً حمل علی الجنابة اه . ددوهم سوال خواب که بوتونه پاک دی یا ناپاک وپاک کړی شو یعنی که دی جرم نجاست لگیدلی و اودتگ راتگ سره لری شوی و یا غیره دی جرم و اودری خلی وینخل شوی و په دغه صورت کې د بوتونه خپو کولو سره هم کول جائز دی و یطهر خف ونحوه کنعل تنجس بذی جرم بذلك و ما لا یجزم لها فی غسل ، درمختار ، اوکه ناپاک دی نودننه وی اوکه په سروی او یا لاندی وی نوبه خپو کولو سره درست نده ، فی الدرالمختار هی طهارة بدننه من حدث و خبث و ثوبه و کذا ما یتحرک بحرکة او بعد حامله اه ، اوکه په لری کولو سره نلی لمونځ وکړنوکه ددتنه نه یادپورته نه نجس دی دغه وخت نوجائز نده لنجاسة موضع قدمیه . اوکه دبرنه اودتنه نه پاک دی اود لاندی طرف نه ناپاک دی نود قیاس په اساس د قول ابویوسف جائزندی ، او په اساس د قیاس د قول دامام محمد جائز دی اود اکثر علماؤ فتوی په قول دامام محمد باندی ده لکن احتیاط دامام ابویوسف په قول کې ده ، فی الدرالمختار : و صلاته علی مصلی مضرب نجس البطانة اه . و فی رد المحتار هم هذا قول ابی یوسف وعن محمد یجوز ان قال و ظاهره ترجیح قول محمد و هو الاشبه و رجح فی الحانیه فی مسئله الثوب قول ابی یوسف بانه اقرب الی الاحتیاط و غامه فی الحلیة اه ، والله اعلم . ۱۸ ربیع الاول ۱۳۲۰ هـ داماد اول ص ۱۵۳

په قبر کې د لرگیو ، دبرو او پتو غښتو حکم

سوال: (۶۶۸) نن صبا علی العموم په قبر کې د لرگیو ایخود و دستور دی په داسی - ښې چه فقها و آجرو خشب دواړو ته ممنوع لیکلی دی البته د بانس اجازه یې ورکړی ده اود ممانعت علت یې استحکام بیان کړی دی نو یادغه رواجی عمل ناجائز دی دهغه ممانعت کول

قول فی القیاس تامل و الذی فی الجواب ان یقال فی الدرالمختار فی القیة الطهارة من النجاسة فی ثوب و بدن و مکان و ستر العورة شرط فی حق الميت و الامام جمیعاً و فی الرد قوله و فی القیة مثله فی المفتاح و المجتبى معنی الی التجوید اسمعیل لکن فی الشارحانیة سئل قاضی خان عن طهارة مکان الميت هل تشترط لجواز الصلوة علیه قال ان کان الميت علی الجنابة لاشک انه یجوز و الا فلا و ایه لهذا و ینفی الجواز و هکذا اجاب القاضی بدر الدین اه قد علم من هذه الروایات ان فی اشراط طهارت مکان الميت اختلافاً و معلوم ان الاحوط هو الاشتراط الوضع علی السریر الطاهر یقلع و یتنه نجاسة الارض فیكون هو الاولی و الحصر لثوب و نحوه ما فی حکم السریر . ۱۲ و الله اعلم تصحیح اغلاط ص ۲۵

پکار دی ؟ همدارنگه د همدی علت په اساس دبره ایخودل به هم درست نه کیدل پکار دی چه په کانپور کې یې رواج پیدا کړی همدارنگه بانس د خشب په شان دی په استحکام کې ولی نلی دهغه حکم د لرگیو نه مستثنی کړ ؟

جواب: د لرگیو و غیره د ایخود لودوه مقامونه دی لحد او د قبر چت نوبه لحد کې خود تفصیل دی چه بلا ضرورت د قصب اولین نه سوا مکروه دی (لانه خلاف السنة المعهودة من السلف و التعلیل بالنفاول فی الآجرو الاستحکام فی الحشب و الآجرو الاصل له اما الاول فلانه نوع من الطیرة و هو شرک علی مانص علیه صاحب الشرع) و لما فی فتح القدیر قوله لا یجوز لایمان احکام البناء و منهم من علل بان الاجرمسته النار و دفع بان السنة ان یغسل بالماء الحار فعلم ان من النار لم یعتبر مانعاً من الشرع و الاولی ما فی الکتاب و فی الدفع نوع نظراته یی و اما الثاني فلانه منقوض بتجويز الثابوت فی ارض رخوة و وضع الحشب و الآجرو فوق الميت ای علی سطح القبر و التعلیل بکونه عصمة من السبع غیر مختص بالوضع فوق الميت بل هو جاء فی اللحد و ایضاً فی سطح) نوبه دی کې لرگی او خ ښ نلی و غیره ټول ایخودل جائز دی (قال فی رد المحتار قال فی الحلیة و کرم هو و الآجرو و الواح الحشب قال الامام التمر تاشی هذا اذا کان حوالا لمیت فلو فوقه لایکره لانه یكون عصمة من السبع الخ) ددی تفصیل نه دیول سوال خواب معلوم شو و الله اعلم ۱۸ ربیع الاول ۱۳۲۱ هـ داماد ص ۱۵۳

سوال: (۶۶۹) په جونپور کې مې اهل تشیع ولیدل په قبر کې یې دبیری تخته و رکوله او اهل تسنن نلی هم ورکوی او قضیلت نلی گئی ، ما دیوه عالم نه پوښتنه وکړه نو معلومه شوه چه دخامو خښتو سره د قبر بندول خومسنون دی ، که خښتی خامې نه وی نو د بانس تختی په قبر ورکول کپړی بانس وچ وی اوکه لوندي یعنی شین وی یا یې کت خای وچ وی یا یې د لرگی عامه تخته ددی سره چه هغه د صندل لرگی څنگه نه وی مکروه دی لهذا استاسو د حضور نه ددی تصدیق غواړم ؟

جواب: فی الدرالمختار و یسوی البن علیه و القصب لا الآجرو المطبوخ و الحشب لو حول الميت اما فوقه فلا یکره ابن مالک ، ددی روایت نه معلومه شوه چه دهغه عالم فرموده صحیح وه لکن که دمیت په سرتختی کیخودی شی نوڅه حرج نشته په لحد کې اود هغه چار پیر ه دی نه ایخودل

د خواب د تصحیح اغلاط ص ۲۲ نه را وړل شوی ده ۱۲

کیبری په اصل مسئله کې خوداتفصیل دی خود خاص بیړی تخته دوجه د مشابهت داهل باطل سره نودمیری نه پورته هم ایخودل ندی پکار ۲۹ صفر ۱۳۳۲ هـ رتبه ثانیه ص ۱۲۷

په مشبه مسلم وکافر چنانزو باندی دلمانحه طریقہ

سوال: (۶۷۰) یوځای څنگل کې څلورکسان په اور کې وسوزیدل اوس دا نه پیژندل کیږی چه دهوی هندوان دی اوکه مسلمانان اوس دمذکورو امواتو لپاره څه وکړو؟ یعنی دلمانحه کولوسره مدفون کړای شی یا کوم بل صورت دهوی لپاره شته؟

جواب: فی الدرالمختار فروع لولم یدرالی قوله دفنهم وفی ردالمختار قوله فان فی دارتالی قوله منهی عنه ص ۸۹۹ و ۹۰۰ دمذکوره روایت په بناء دتصحیح وترجیح نه بعد داخواب دی چه تولوته غسل ورکړی اوتول خپلی مخی ته ایخودوسره داخیال کولوسره لمونځ وکړی چه کوم پکې مسلمان دی دهوی لمونځ کوی اوبیاتول دفن کړی ۲۹ صفر ۱۳۲۷ هـ رتبه اول ص ۴۲

دجنازی دلمانحه لپاره سلطان اوامام الهی دولی نه اهن دی

سوال: (۶۷۱) دیادشاه یاقاضی یادامام حی دحاضریدوسره سره دمیت ولی یاوصی لپاره لمونځ کول جائز دی اوکنه؟ مگر اتفاقی وکړی نولمونځ راگرخول به وی اوکنه؟

جواب: دمیت دوصی په دی کې خو هیڅ حق نشته البته ولی دحق څښتن دی، خوسلطان اوقاضی اوامام حی دهغه نه مقدم دی لکن که ولی دهوی دحضور باوجود لمونځ ورکړنو اگرکه دواجب ترک یې وکړخو لمونځ وشوددی اعاده دی نشی کولی علامه شامی په مختلفه اقوالو کې ددی تصحیح وترجیح لیکلی ده، والله اعلم ۲ ذی الحجة ۱۳۲۷ هـ رتبه اول ص ۴۲

دقبرونو دتلقین تحقیق

سوال: (۶۷۲) په تلقین القبریه جواز اوعدم جواز کې کوم قسم صورت مفتی به دی؟

جواب: فی الدرالمختار ولایلقن بعد تلحیده وفی ردالمختار ذکر فی المعراج انه ظاهر الروایة اه جلد اول ص ۸۹۰، وترجیح به ظاهر روایت ته وی اوددینه بعد نی چه کوم دتلقین مشروعیت نقل کړی دی نواول خودهغه دلائل ضعیف دی، بعضی ثبوتاً اوبعضی دلالة بیاتول په دی متفق دی چه ضروری ندی اوبه غیر ضروری کې چه کله کومه مفسده وی پریښودل کیږی اوبه دی کې تشبه بالروافض دی دهمدی لپاره قابل ترک شو، والله اعلم ۲۰ ذی الحجة ۱۳۲۷ هـ رتبه اول ص ۴۲

دعری په لاس دحضرت علیه السلام په خدمت کې سلام ویل

سوال: (۶۷۳) په بعضی ځایونو کې دستوزدی چه کله مری ته غسل ورکولو سره په کفن کې نغاړل کیږی دغه وخت ددشه مری په غوږ کې ویل کیږی چه رسول الله ﷺ ته څاسلام وایه داڅنګه دی؟

جواب: دبعضی سلفونه ثابت دی چه د مری په لاس به نی برزخ والوته سلام کاوه په همدی بناء جائز دی خودا په داسی حالت کې کیدلی شی چه کله مری دخبری داوړیدو اویوهیدولائق وی یعنی دموت نه قبل په هوش کې وی نه چه وروسته دکفن ورکولو چه محض مهمل دی رتبه اول ص ۴۷

په قبرباندی داودس اوبواچول

سوال: (۶۷۴) دقبریه سرداودس اوبه اچول جائز دی اوکنه؟

جواب: وفی ردالمختار من الفتح ویکره الجلوس علی القبر ووطؤه وفی الدرالمختار اداب الوضوء والجلوس فی مکان مرتفع تحرزاعن الماء المستعمل، وفی ردالمختار لوقوع الخلاف فی نجاسته ولانه مستقذرون لذا کره شربه والعجن به علی القول الصحیح بطهارته وفيه مکروهات الوضوء اوی المسجد په دی روایتونو کې دتامل کولوسره جوتیږی چه ددی په خاطر چه قبرهم محترم اوداودس اوبه مستقذری دی نویه قبرباندی داودس اوبه اچول نه دی پکار یا قی جزئیة دنظر نه نده تیره شوی فقط رتبه اول ص ۴۷

قبریه مسجد کې دننه داخلول

سوال: (۶۷۵) دمسجد غورخولوسره قبردنه کول درست دی اوکنه؟ اودهغه په سردیوتونو وغیره اچول درست دی اوکنه؟

جواب: فی ردالمختار اذابلی المیت وصارت ارباب یجوز زرعه والبناء علیه ومقتضاه جواز المشی فوقه ص ۸ (ج ۵۴) ددی روایت نه معلومه شوه چه که قبر زور شوی وی چه په غالب گمان سره مری په کې خاوری شوی دی نودغه ټول مذکوره فی السؤال امور جائز دی رتبه اول ص ۴۷

یعنی وروسته دلری کولو دقبره تنبو ۱۲ منه

سوال: (۶۸۳) د دین پوهان اود شرع متین مقتیان څه فرمایي چه په هغه میدان کې د جنازی لمونځ چه هلته نه بعضی قبرونه په نظراخی اویه مینځ کې دیوال حائل وی اوکنه وی بیا کراهته جائز دی اوکنه؟ بیا توجروا؟

جواب: د قبر په طرف چه کوم لمونځ مکروه دی نو په دی سبب چه هغه په مری مشتمل دی چه په هغه کې د غیر الله دعیادت احتمال شته اود جنازی لمانځه کې خپله د مری مخامخ ایځودل جائز گرځول شوی دی نو د قبر مخامخ کیدل خویه اولی درجه داخو تحقیقی خواب دی ددی سوال اوسایل چه په خط کې د بعضی غیر مقلدینو نه نقل کړی دی چه هغوی د عدم جواز د لمونځ د جنازی د قبرونو سره نژدی حکم لگولی دی که هغوی اهل انصاف وی نو دغه وخت د هغوی د خواب لپاره دا حدیث کافی دی کوم چه شیخینو روایت کړی دی: عن ابن عباس ان رسول الله ﷺ مر بقبر دفن لیلال فقال منی دفن هذا قالوا الباریة قال افلا اذنتمونی قالوا دافناه فی ظلمة اللیل فکرمه انان نوقظک فقام فصفا خلفه فصلی علیه وگوری په دی حدیث کې تصریح ده چه هغوی د جنازی لمونځ داسی کړی چه قبر مخامخ و او که هغوی اهل اعتساف وی نو هغوی سره خطاب بی معنی دی خپلی تسلی حاصلولو سره عمل کول پکار دی. ۲۶ رمضان ۴۱ / تنه خامسه ص ۴۴

د ظاهره راویستلو لپاره د قبر کندن

سوال: (۶۸۴) د مری په سرفالتو خاډ په قبر کې پاتې کیږی اود قبر دخولی د بندولونه وروسته دخاورو داچولونه وروسته ورپه یاد شو، دهغه راویستل جائز دی اوکنه؟ اود تنه ددی خاډ رپاتې کیدل گناه ده اوکنه؟

جواب: راویستل جائز دی فی الدر المختار ولا یخرج منه بعد اهالة التراب الا لحق آدمی فی رد المختار کما اذا سقط فی القبر متاع الی قوله ولو کان المال درهما یجز، اوظاهره داده چه که راوی نه باسی نو گناه ده چه د مال ضیاع ده فقط ۴ شعبان ۱۳۲۹ هـ تنه اول ص ۴۸

کافر هلک باندی د جنازی د لمانځه تحقیق

سوال: (۶۸۵) زید چه مسلمان دی د غیر قوم شیر خور بچی ته چه کوم وارث نی نه و دخپل خان سره دوه کاله پورې قریب ژوندی پاتې کیدو سره مرشو د داسی هلک د جنازی کول پکار ده اوکنه؟

جواب: که مراد د غیر قوم نه کافر دی نو خواب داده چه دهغه د جنازی لمونځ د نه کولې شی لکنه تبعاً لایویه فی الاحکام الدینیویة ۳ ذی الحجة ۱۳۲۹ هـ، تنه اول ص ۴۹

د مشرک بچی د مسلم روزل شوی باندی د جنازی کول

سوال: (۶۸۶) زید یو کلن یادوه کلن ماشوم دیو مشرک یا مشرکې نه د سرویه عوض کې راواغستو او هغه نی در اوستلو سره سر پرست جوړیدو سره پاتې شو، اود هغه نوم هم اسلامي کیښودی شو او ختنه هم شوه دوه څلورو میاشتو د تیریدو نه وروسته هغه هلک مرشونو سوال داده چه ددی هلک تکفین او تجهیزیه د اسلام په طریقه کولې شی اوکنه؟ اود جنازی لمونځ به ورباندی کولې شی اوکنه؟ او که د اسلام له مخی د هغه تکفین او تجهیز نشی کولې نو دهغه لاش څنگه څنگه وکولې شی بیا توجروا؟

جواب: فی الدر المختار کصی سبی مع احد ابویه لایصلی علیه لانه تبع له ای فی احکام الدنایو رد المختار قوله کصی سبی مع احد ابویه وبالاوی اذاسی معهما لی قوله لانه مع وجود الابویین لا عبرة للدار و لا للنسب بل هو تابع لاحد ابویه الی البلوغ مالم یحدث اسلاما وهو غیر کما صرح به فی البحر اه ح، ددی روایت نه څرگنده شوه چه هر کله هغه هلک خپله د تمیز سن ته نه وی رسیدلی اود هغه مور او پلار کافران دی دهمدی لپاره نه دهغه تکفین او تجهیز د مسلمان پشان په وی اونه به دهغه د جنازی لمونځ کولې شی بلکه هغه د نجسی جامې په شان په یوی کېږی کې په تاوولو سره دی بدون در عایت د سنت په یو کور بی کې و زغورځول کیږی فی الدر المختار وی فصل المسلم و یکفن وی دفن قریبه کخاله الکافر الاصلی عند الاحتیاج لقله قریب فلا ولی ترکه هم من غیر مراعاة السنة الخ، اقول ترک الاولی اولی ههنا للحقوق العاد بالمسلمین ۱۲ شعبان المعظم ۱۳۳۰ هـ، تنه اول ص ۴۹

سوال: (۶۸۷) زید وایي چه د جنازی د لمانځه دخلورم تکبیر نه بعد سره سلام گرځول پکار دی اود سعایه حواله ورکوی، بکروایي چه د سلام دگرځولونه بعد تکبیر پوره کول پکار دی دزید قول صحیح دی او که د بکر؟

جواب: دا وخت خود اجزیه نه ده میلا و شوی خو کومه قاعده چه فقها و لیکلی ده دهغی به اعتبار سره دزید قول صحیح معلوم بیږی او هغه قاعده داده، وهوسنه قیام لآخر فیه ذکر مسنون کذا فی الدر المختار فصل صفة الصلوة فقط والله اعلم، ۲۵ جمادی الاخری ۱۳۲۹ هـ، تنه اول ص ۳۵

د جنازی دلمانځه دسلام قوتیدل

سوال: (۶۸۸) دمعضوم هلک یعنی دنابالغ جنازه مې وکوله اوسلام مې پکې ونه گرځاوه آیا لمونځ وشو اوکنه؟

جواب: فی الدرالمختار صلوۃ الجنائزۃ و رکعتا شیتان التکبیرات الاربع والقیام وستنها لثله التحمید والنساء والدعاء فیها، دمذکوره روایت نه معلومه شوه چه سلام گرځول فرض ندی نولمونځ وشو فقط والله اعلم ۲۷ شعبان ۱۳۲۱ هـ امداد اول ص ۳۹

دمری بنځی مخ ته دمیره کتل

سوال: (۶۸۹) دمری نه بعدمیره دخپلی بنځی مخ ته کتلې شی اوکنه اوقبر کې کوزولی شی اوکنه؟

جواب: لیدلی شی، فی الدرالمختار و یمنع زوجها من غسلها ومسها لامن النظر اليها علی الاصح منیه، اوچه کله محارم ته وی قبر ته کوزول هم دمیره درست دی لاته مس من حائل ۲۷ شعبان ۱۳۲۱ هـ امداد اول ص ۳۹

سوال: (۶۹۰) دپانسی شوی والاد جنازی لمونځ کولې شی اوکنه؟

جواب: کولې به شی ځکه که هغه مظلوم دی نو ظاهره ده اوکه ظالم و او د جرم سزای واخسته دغه وخت هم دبغاة اوقطاع طریق په شان به وی، او هغوی چه کله غیر حرب کې قتل کولې شی دهغوی په جنازه لمونځ کولې شی کذا فی الدرالمختار، یکم جمادی الثاني ۱۳۳۱ هـ (حوادث اول وثانی ص ۹۸)

د بنځوپه قبرونو کې دپزه کې دایخودلو حکم

سوال: (۶۹۱) مری که بنځه وی دهغی دلمانځه نه بعدمری دهغه پوزه کې سره چه پکې تاوکړی وه اوپه سربې ورته ایخودی ودریدی په غرض د محارمودنه موجودیت په خاطر پې غالباً په همدې هیئت سره په قبر کې ږدی، اجازه ورکونکې په دی اصل چه اصل کل شی راباحه، دی استدلال کوی او مانعین ممانعت د فرشلو د قبرونو په پوزه کې وغیره وړاندی کوی خواول دلیل هلته منل کیږی چه یوحکم داصول اربعه په دغه صورت باندی متحقق وي، حالانکه هیڅ یو دمجازینوددی جملی محیط ندی چه دلیل دمنکرینو محلل ده اود علت

وجود په دی صورت کې مفقوده دهمدی لپاره ناکافی ده لهذا مصرع چه هیچکس نژدې درخت بی برسنگ، په حکم تصدیق ورکوی چه دخواب نه شی ددلیل سره بنده گان سیده لازمی ته دعوت وفرمانی؟

جواب: فی ردالمحتار قال فی الحلیة ویکره ان یوضع تحت المیت فی القبر مجر به او محلة او حصر او نحو ذلك اه ولعل وجهه اتلاف مال بلا ضرورة فالکراهة تحریمية ولذا عبر بالاجوز ج ۱ ص ۹۳۴، داروایت ددی فعل په ممانعت کې صریح ده اوظاهره ده چه ددفن ته بعد ضرورت ږدی ته نه پاتې کیږی اوږده په قبر کې دپوزه کې وغیره د ایینودویوری موقوف نده ۲۲ ذی القعدة ۱۳۳۳ هـ رتنه ثانیه ص ۹۸

سوال: (۶۹۲) په کوم ځای کې د جنازی لمونځ فوت شو لمونځ کونکي دخلورڅلور، پنځو پنځوږی ندی دهغی په دفن کولو کې څه کول پکار دی؟

جواب: که ټولونه لمونځ نه ورځی نو صرف یوسری دی اوهس کولو سره جنازه خپلی مخي ته کولوسره څلورځله الله اکبر الله اکبر وواځی فرض اداء کیږی بیادی دفن کړی ۲۸ ذی الحجة ۱۳۳۱ هـ رتنه ثانیه ص ۱۰۵

په جنازی اووختی لمونځونو کې ترتیب

سوال: (۶۹۳) د اکثر و خلکو گمان ده چه د جنازی لمونځ دزوال نه وروسته دظهر نه وړاندی جائزنده او د ظهر د فرض نه وروسته هم د جنازی نه مخکي دظهر سنت جائزندی دجناب عالی رای شریف څه ده که جائزده مع الکراهة بابلاکراهت؟

جواب: دعدم جواز دعوی خویلا دلیل ده، البته په ترتیب کې اقوال مختلف دي، ځمابه نزد دغه قول ته ترجیح ده، وروی الحسن انه یخیر کذا فی ردالمختار، ج ۱ ص ۱۰۴، رتنه رابعه ص ۱۷

سوال: (۶۹۴) کله چه جنازه حاضره وی اودغه وخت دکوم لمونځ وي نودوخت فرض اوسنت او نوافل نه وړاندی فرض کفایه اداء کړی شي یا په دوی کې فرض کفایه په کوم کوم لمونځ باندې مقدم کولی شي؟

جواب: په دي کې ډیر قولونه دي، اقرب الی الفقه اومفتی به داده چه دوخت فرض اوسنت په جنازه باندې مقدم کړي او نوافل دي له جنازی نه مؤخر کړي، والبسط فی ردالمحتار باب العیدین

سوال: (۶۹۵) اول نمبر عید گاه ته داخله لمانخه نه وړاندی جنازه راغله آیا دا داخله لمانخه وړاندی اداء کولې شی یا خه وخت؟ دوهم نمبر داخله لمانخه نه وروسته جنازه راغله آیا دهغه لمونځ دخطبی نه وړاندی ادا کولې شی؟ نمبر دریم: که داخله دخطبی نه وړاندی دجنازی لمونځ کولې شی، نو جنازه دخطبی داوړیدونه وروسته قبر ته راوړی یا داوړل نه راوړل کیږی؟

جواب: په درمختار کې یې صلاة عید په صلاة جنازه باندی مقدم او صلاة جنازه په خطبه باندی مقدم لیکلی دی لکن په شامې کې یې عید مقدم کړی یوه وجه چه دحلی نه نقل کړی ده: بان العیدتودی بجمع عظیم یخشی تفرقه ان اشتغل الامام بالجنازة، دا علت په خطبه کې زیات جاری دی ددې مقتضی داده چه دخطبی نه هم وروسته وکولې شی ۲۹ صفر ۱۳۳۲ هـ تتمه ثانیه ص ۱۲۷.

د غسل اولمانخه وږوب په هغه چاچه غرق شوی میده میده شوی

سوال: (۶۹۶) ددین علماء په دی مسئلې کې څه فرمایې چه که کوم مسلمان بالغ یا نابالغ سړی په اوبو کې ږوب مړشی یاپه اور کې وسوخی او دگیلې گندگی نی بیرون راووخی همدارنگه په سوزیدوسره دلاس اوڅپو گوتی هم ولویگی آیا دهغه لپاره دجنازی لمونځ او غسل جائز دی اوکنه؟

جواب: ضروری دی ۱۲ ربیع الاول ۱۳۳۲ هـ تتمه ثانیه ص ۱۳۰.

په څپو باندی د قبر د خاورو کینولو حکم:

سوال: (۶۹۷) ددفن نه وروسته د برابرولو لپاره قبر د څپو لاندی کول جائز دی اوکنه؟

جواب: فی ردالمحتار ویکره الجلوس علی القبر ووطؤه وبعد اسطر عن ابی حنیفة لایوطوا القبر الا للضرورة. ج ۱ ص ۹۲۵. ددې روایت نه معلومه شوه چه داسی کول دضرورت نه بغیر مکروه دی، اودهغه څه ضرورت نشته لهذا مکروه دی ۱۸ رمضان ۱۳۳۲ هـ تتمه ثانیه ص ۱۲۲.

دمرگ نه وروسته د ماشوم د نامه پیری کولو حکم:

سوال: (۶۹۸) په ص ۳۲۹ باب الجنائز په مراقی الفلاح دطحاوی کې راغلی دی: وقد قالوا ان السقط یحیا فی الاخره وترجی شفاعته واستدلوا بما روی ابو عبیده مرفوعاً ان السقط لیقف

محیطاً^۱ علی باب الجنة فیقول لا ادخل حتی یدخل ابوی وروی ابن ماجه حدیث علی ان السقط لیرغم ربه اذا دخل ابواه النار فیقال ایها السقط المرامم ربه ادخل ابویک الجنة فیجرهما بسرره حتی یدخلهما الجنة اه والسرر یفتحتین وهو ما نقطعه القابلة من سره الصبی وعشر علی مامات علیه کفیره من اهل الموقف الخ ملخصاً، په هندی کې سره د ماشوم د نامه پیری کولونه وایې زید وایې: چه کله دستولوسره دغه ماشوم مور او پلار د نیولوسره کش کړی نوکه کوم ماشوم دنوم دکت کولونه مخکې مړشو، نو اوس دهغه نوم کت کول ندی پکار ځکه چه دهغه سره دمور او پلار هم کشیږی، دده شفاعت به په داسی طور سره وی، آیا د زید وینا درسته ده؟ ددې عبارت نه داراووخی چه که دکات کولونه مخکې مړشی نو دکلمې نه کتول پکار دی اوفی الواقع مسئله داسی ده چه دبنده دمرگ نه بعد دهغه نال د ماشوم چه دپوره لویشتی په اندازه اوږد وی کت کولې شی اودهغه سابق حدیث په کوم کتاب او کوم باب کې دی اوبه هغه کې دسره څه معنی دی اوددې حدیث مصورن د اخلافو موافق دی اوکنه؟ عن جابر انه قال کان النبی جالساً فی مسجده فجاء عامر بن مهیره فسال النبی یا رسول الله نفست امرائی ومات ولدها ما استهل ما صنعہ فقال النبی ﷺ سم الولد و قطع السرة و غسله و کفنه و وصل علیه و ادفنه اه، آیا په ابو داود یا نسائی یا کوم بل کتاب کې دی اوکنه؟

جواب: د ابو عبیده روایت خوله نظره نده تیر شوی اویل د حضرت علی په مشکوه کې هم شته اوددینه د قطع دسره یا عدم قطع فقهیه مسئله خو نه ثابتیږی، البته اشاره دعدم قطع تائید کیدلی شی دعدم اثبات وجه داده چه که دسره نه نیول او کښول په عدم قطع پورې موقوف وی نو پکار ده چه د بشارت تخلف دقاطع په اختیار وی وهو خلف بلکه که قطع هم وکولې شی الله تعالی یې په قیامت کې متصل کولی شی، البته د فقهی روایتونه دهغه دلیل دی اگر که په خصوصیت سره خود قطع سره متعلق مې کوم روایت ندی لیدلی مگر د علت په اشتراک سره ددې لپاره دغه روایت کافی دی. وی الدر المختار ولا یسرح شعره ای یکره تعریما ولا یقص ظفره اه المکسور ولا شعره ولا یخفن اه فی رد المحتار لما فی القنیة من ان التزین بعد موتها والامتناع و قطع الشعر لا یجوز غیر قلع قطع ظفره او شعره ادرج معه فی الکفن قهستانی عن العتانی

^۱ کوله محبضت بروی همز و همز فعلى الاول المغضب المستنبط للشیخ و علی الثانی معناه العظیم البطن یعنی یغضب بنفسه بطنه من الغضب حتی یدخل ابواه الجنة کذا قال الطحاوی، نور احمد

ج ۱ ص ۸۹۷، او آخر حديث معلوم نده چه خنک دى اوچرته دى تاسود کوم خای نه نقل کړی، ظاهر آخو دقواعدو خلاف دى په عدم استهلال کې صلاۃ هم نشته ځکه چه دصلاة لپاره سبق حیاة شرط دى او که ثابت وی نو دا تاویل به کولې شی چه داستهلال نه علاوه بلې کومې قرینې سره حیات ثابت شوی مگر دسائل د حکم مدار په استهلال باندې پوهیدل به ضروری وی ۱۴ ذی القعدة ۱۳۳۲ هـ رتبه ثانیه ص ۱۸۳

درمیت په بعضی جسد لمونځ

سوال: (۶۹۹) یوه انجلی لیوه ویوړه دسخت تلاش نه وروسته دغاړی پورته برخه پیدا شوه، نو آیا به هغې باندې د جنازې لمونځ کولې شی؟ او که دغاړی نه لاندې جسم میلوشی نوڅه حکم دی؟

جواب: فی الدر المختار وجد راس آدمی او احد شقیه لا یغسل ولا یصلی علیه بل یدفن الا ان یوجد اکثر من نصفه ولو بلا راس وی رد المختار قوله ولو بلا راس وكذا یغسل لو وجد نصف مع الراس بحراه . ج ۱ ص ۸۹۸ ددینه معلومه شوه چه په صورت واقعه کې خوبه غسل اولمونځ نه وی او په صورت مفروضه کې په غسل او لمونځ وی او دفن به په روارو صورتونو کې واجب ده ۱۸ ذی الحجة ۱۳۳۲ هـ رتبه ثانی ص ۲۰۱

سوال: (۷۰۰) میره ښځه قبرته کوزولی شی اوکنه او پردی سره مسح کولی ی اوکنه او آیا داپه اجنبیه څی په مس کولو باندې قیاس کولو باندې قیاس کولو سره منع کړو والجامع بینهما هو احتمال عدم امن الشهوة؟

جواب: فی الدر المختار ویمنع زوجه من غسلها ومسها لان النظر اليها على الاصح منية فی رد المختار عزاه فی المنع الى القنية ونقل عن الحانية انه اذا كان للمرأة محرم یمها بیده واما الاخی فتجرقة على یده وبغض بصره عن ذراعها وكذا الرجل فی امراته الا فی غض البصره ولعل وجهه ان النظر اخف من المس فجاز لشبهة الاختلاف . ج ۱ ص ۸۹۷، ددینه د امور مستفاد شول: (۱) زوج د زوجی د مرگ نه وروسته اجنبی دی نو ترڅو چه کوم محرم وی هغه وخته پورې زوج ته په حائل سره مسح نه کول پکار دی (۲) اوچه کله کوم محرم نه وی نو د اجنبیانو نه خو هغه مقدم دی بشبهة الاختلاف ۱۷ صفر ۱۳۳۳ هـ رتبه ثالثه ص ۱۸

د کفن ښځه قبر کې پریښودل

سوال: (۷۰۱) کفن چه په کومو مزو باندې ترل کېږي هغه په قبر کې پریښودل مکروه یا حرام دی اوکنه؟ که پاتې شی نو حرج خونسته؟

جواب: فی الدر المختار ونخل العقدة للاستغناء عنها وفيه ولا يجوز ان يوضع فيه مضربة وفي رد المختار قوله ولا يجوز الخ ای یکره ذلك قال فی الحلیة ویکره ان يوضع تحت الميت فی القبر مضربة او محدة او حصیر او نحو ذلك الاول لوجه اثنان مال بالضرورة فالکراهة تحریمیة ولذا عبر بلایحوز، ج ۱ ص ۹۲۴ و ۹۲۵، ددینه معلومه شوه چه که هغه مزی دکوم بل کار لپاره په کار راتلې شی نو په قبر کې یې پریښودل جائز ندی، لا شترک العلة اوکنه څه حرج نشته ۱۲ جمادی الثاني ۱۳۳۳ هـ رتبه ثالثه ص ۱۴۱

د جنازې د لمانځه په ولایت کې ترتیب

سوال: (۷۰۲) یوه ښځه دمیره، عینی ورور او مور په پریخودو سره وفات شوه نو ددې ولی به څوک وی؟

جواب: فی الدر المختار ثم الولی بترتیب عصوبة الانکاح الا ان لا یقدم علی الابن اتفاقاً الا ان یكون علماً والاب جاهلاً فالابن اولى فان لم یکن له ولی فالزوج الخ فی رد المختار فلا ولاية للنساء ولا للزوج الا انه احق من الاجنبی الخ ج ۱ ص ۹۲۰، ددې روایت نه ثابت شوه چه په مسئوله صورت کې اعیانی وروریه ولی د لمانځه وی ۸ شعبان المعظم ۱۳۳۳ هـ رتبه ثالثه ص ۲۰

د کفن د مصرف په وجوب کې ترتیب

سوال: (۷۰۳) یوه ښځه دمیره اعیانی وروریه پریخودو سره مړه شوه پدې صورت کې به ددې د تکفین او تجهیز مصرف څوک ورکوی؟

جواب: فی الدر المختار وكفن من لا مال له علی من تجب علیه نفقة فان انعدموا فعلى قدر میرتهم واختلف فی الزوج والفتوى علی وجوب کفنها علیه عند الثاني الخ فی رد المختار عن شرح المنية ان قول ابی یوسف اه ولطال فی تفصیل المسئلة ج ۱ ص ۹۰۵ و ۹۰۵، ددې روایت نه څرگنده شوه چه په میره به واجب وی والله اعلم ۸ شعبان ۱۳۳۳ هـ رتبه ثالثه ص ۲۰

دلاس خیری کول او بعض اعضاؤ دفن وروسته والی

سوال: (۷۰۴) کله چه کوم سړی د زهر و غیره په خوړلو سره یاد چالخوا په خوړلو سره مرکيگی، یاد سخت ضرب اوزخم نه مرکيگی، د دغه مړی لاش ډاکتران په خیرولوسره گوري، او کله کله د خیرولونه بعد ټول لاش دفن کوی یوازی زړه، پښتورگی، لرمون و غیره راویستلو سره لوی ډاکتر ته یې د ملاحظې لپاره لاهور ته رسوی، او هغه یې د ملاحظې نه بعد هملته کله دفن یایې غورځوی نو عرض دی چه کوم مسلمان ډاکتر وی نو داسی کار نه کوی یا شرع شریف کې اجازه نشته؟

جواب: فی الدر المختار حامل ماتت وو لدها حی یضطرب شق بطنها الی قوله و لو بلغ مال وغیره ومات هل یشق فیہ قولان و الاول نعم فتح و فی رد المحتار قوله و لو بلغ مال غیره ای و لامال له کما فی الفتح و شرح المیة و مفهومه انه لو ترک ما لا یضمن ما یبلغه لا یشق اتفاقاً قوله و الاول نعم لانه وان کان حرمة الادمی اعلی من صیانة المال لکنه ازال احترامه بتعديه کما فی الفتح و مفاده انه لو سقط فی جوفه بلا تعدد لا یشق اتفاقاً ج ۱ ص ۹۳۸، ددینه معلومه شوه چه د مړی خیرل فی نفسه ناجائز کاردی یوازی دکوم بل ژوندی د خان د بچا و لپاره یاد محترم مال د محفوظ کولو لپاره کله چه دهغه بدل هم نه وی په شدید ضرورت سره اجازه ورکول شوی دی او په مسئوله صورت کې دا شدید ضرورت متحقق نده، او کوم ضرورت او مصلحت چه ددې سبب دی هغه دهغی درجی ندی، د همدې لپاره به د عدم جواز حکم باقی پاتې وی، او دکوم سړی چه زړه او پښتورگی و غیره میلاوشی واجب دی چه هغه دفن کړی، په غورځولو سره یې حرمتی یې ونه کړی، او کوم سړی ته چه د ملازمت د ضرورت نه د داسی سوری کولو او شلولو اتفاق وی هغه دی ډاکتران جائز وگنی او استغفار د وایې او ترڅو چه بله آسانه قابل نوکری میرسره نه وی نو د انوکری دی نه پریردی چه من ابتلي ببلیتین فلیختر اهونها ۱۶ جمادی الاول ۱۳۳۴ هـ، تتمه رابعه ص ۱۷

کله چه مړی په نجس کت باندی وی د جنازی د لمانځه عدم جواز

سوال: (۷۰۵) جنازه په ناپاکه کت باندی ایښودل سره لمونځ وکړی نو لمونځ کیگی اوکنه؟

جواب: فی الدر المختار و فی القنیة الطهارة من النجاسة فی ثوب و بدن و مکان و ستر العورة شرط فی حق المیت و الامام جمعا و فی رد المحتار لکن فی التاتارخانیة سئل قاضی خان عن طهارة مکان المیت هل یشرط بجواز الصلوة علیه قال ان کان المیت علی الجنائزة لاشک انه یجوز و الا فلا لروایة لهذا و ینبغی الجواز و هکذا اجاب القاضی . بشر الدین ج ۱ ص ۹۰۷، ۱۳ رمضان المبارک ۱۳۳۷ هـ، تتمه خامسه ص ۹۱

د خپل وژونکي باندی د جنازی د لمانځه جواز

سوال: (۷۰۶) که کوم سړی قصداً خان وژنه وکوله دافینونه خوړلو سره یا په کومې بلی وسیلې سره نویه هغه باندی د جنازی لمونځ جائز دی اوکنه؟

جواب: فی الدر المختار من قتل نفسه ولو عمداً یغسل ویصلی علیه به یقی اه و اجاب فی رد المحتار عن استدلال الثانی (تتمه خامسه ص ۳۲۱، ددې روایت نه ثابت شوه چه په هغه باندی دی د جنازی لمونځ وکولې شی ۱۰ جمادی الاول ۱۳۳۳ هـ

د علماؤ اوسر دارانو مړوته پگړی ورکول

سوال: (۷۰۷) په شرع کې د علماؤ اوسر دارانو مړوته پگړی ورکول جائز دی اوکنه؟

جواب: مکروه دی ۲۳ ذی الحجة ۱۳۳۸ هـ، تتمه خامسه ۱۷۲

د حضور علیه السلام د منوری غسشی او مظهری روضی د جوړولو د جواز دلیل

سوال: (۷۰۸) نن خماله نظره په اخبار الجمعیت کې د سید سلیمان ندوی صاحب یومضمون تیر شو، په کوم کې چه سید موصوف تحریر فرمایلی دی چه د تجدیدان د نظام له لاسه د بعض مزارونو، موالید و تخریب چه بعض اخبارونو کې شایع شوی اول خو هغه د ثبوت ترجمه ندی رسیدلی دوهم مذکوره مزارونه او موالید اصلی ندی بلکه د بنی امیه او بنی عباس د خلفاؤ تعمیر شده دی، او دهغوپه وړاندو کې کومه مضائقه نشته، دریم په همدغو مقاماتو باندی بدعتی رسمونه جاری دی، د کوموچه بندول ضروری دی، خلورم دغو قبرونو کې د مساجدو سره مماثلت پیدا کیدو که دغه توضیح درسته وی نو آیا د سرور کائنات ﷺ قبره شریفه په دی حد کې نه راله او که راله نو آیا د هغه سره هم داسی عمل جائز دی؟ د باصواب خواب نه مو مطلع و فرمایې؟

جواب: د سید القموری یعنی قبر سید اهل القبور ﷺ ما اختلف القبول والدبور قیاس کول په نورو قبرونو باندی قیاس مع الفارق دی په حدیثونو کې منصوص دی چه د حضور دفن کول په موضع دوفات کې مامور به دی، او موضع دوفات یوه کوټه وه چه په دیوالونو او چت باندی مشتمله وه د دینه څرگنده شوه چه د حضور ﷺ په قبر شریف باندی د دیوالونو او چت مبنی جوړیدو اجازه شته او کومه نهی چه د بناء علی القبر راغلی دی هغه دی چه بناء للقبر وی او دلته هسی

نده اوس پاتې شوه دهغه بقاء يا بقاء نوددي په خاطر چه د دفن نه بعد هيچا دخلفاء راشدينونه دهغه بقاء په بقاء باندې نكړيندي فرمايلي بلكه په يوه موقع كې داستسقاد شديد ضرورت په بناء صرف په سقف كې يوروشندان لگولي شوي وركوم نه چه ددي بناء دبقاء مشروع والې هم معلوم شو. اوظاهره ده چه دداسي شيانو بقاء دبقاء داهتمام نه بغير عاده ممكن نده، دهمدي لپاره دبقاء اهتمام مطلوبيت هم ثابت شواوددي په خاطر چه دعمارت استحكام ادخل في البقاء دي نو دهغه مقصوديت هم ثابت شو، خصوصاً كله چه په دي كې نور شرعيه مصالح هم وي، مثلاً حضور اقدس ﷺ مطهر جسم ددين داعداونه محفوظ گرځولي چه دهغوي تسلط (نعوذ بالله منه) يقيناً احترام مفوت دي اودكوم مبارك داحترام مقصود كيدل چه داچلي بديهياتو څخه دي اودهمدي حكمت په بناء د اسرارو علماؤ د حضور جليه شهادت انتفاء مبنی فرمايلي ده او مثلاً د حضور قبر معطري دعشاقو د نظرنه مستور گرځول چه دهغه په نظر كې راتلل دعشق دغلبې محتمل واقفان الى التجاوز عن الحدود الشرعية ته لكه چه په مرض وفات كې څه وخت وروسته دحضور اكرم ﷺ دچهره انور ليدلوسره نژدې وچه دلمونځ انتظام گډوډشي دكوم تاوان چه دهلوی شيخ په دي شعركې راغښتي دي: در نماز خم ابروی توچون ياد آمد. حالتی رفت كه محراب به فریاد آمد اودغه دوه كارونه (كوم چه خاص للمصالح الشرعيه كيدو په سبب مقصود دي) بدون دخاص اهتمام دبقاء دبناء واستحكام محفوظ نشي پاتې كيدلي دهمدي لپاره د مقامي مقصود كيدو په سبب دا اهتمام هم مقصود شوي، همدارنگه نور قبر په داسي ځاي كې دي چه شاته يې د مسجد حصه ده، دحائل نه بغير دقبر په طرف سجده واقع كيدله نو په همدې بناء كې دحيلولة هم مصلحت دي نو ثابت شوه چه دا يكم مثل په شان قبر ديو مثلي قبر حكم هم كولي شي. والله اعلم

نصيه: ددي تحرير نه بعد دمعنوي مثنوي په اخستلوسره مې دعاو كړه چه يا الله كه داحق ليكل شوي وي نو په مثنوي كې ددي دحق كيدو تائيد كې كوم مضمون راوباسه: اوبسم الله ويلوسره مې كولاو كړه د صفحي په شروع كې دا اشعار راووتل چه مؤيد كيدل بالكل ظاهر دي

اين نه كړدي توكه من كردم يقين	اي صفات در صفات ما و قين
تودرين مستعملي نه عاملي	زان كه معمول مني نه حاملي
مارميت اذرميت گشته	خويشتن در موج چون گفت هشته
لاشدي پهلوي الا خانه گير	اي عجب كه هم اسيري هم امير

نصيه اسم مفعول ۱۲ مته

نصيه: زه دغه خواب مبنی په علم گڼم، ممكن دي چه څوك نې صرف په محبت باندې مبنی وگڼي، ۲۰ صفر ۱۳۴۴ هـ په دي خواب باندې يوبل مقام نه بل سوال راغي چه لاندې د خواب سره مذكور دي.

سوال: داشبه اوس پاتې شوه چه په دوي كې دشيخينو حضرتانو قبرونه څنگه جوړ شول؟ ددي خواب دچاپه فكر كې نه راته سواد دينه چه حضرت عائشه صديقۀ خوب وليدو چه خمايه حجره كې دري لمره يا دري سپوږمې راوتي دي (دغه وخت مې صحيح ياد ندي چه لمر دي او كه سپوږمې) اود حضرت ابوبكر صديق دوفات په وخت كې يې فرمايلي و چه يوه سپوږمې حضور سرور كائنات دي اود دينه علاوه هم شايد بشارت (ادله مبشره بالقضل نه چه خوبونه) وي، دكوم په وجه چه حضرت شيخين دلته دفن وفرمايل شي خلاصه داچه حضرت شيخين تبعاهلته دفن شول اوكوم نوي تعمير چه حضرت عمر بن عبد العزيز وفرمايه هغه په اصل كې دان حضرت سرور كائنات لپاره و، نه بالقصد حضرت شيخين لپاره ددينه علاوه كوم خواب مې په ذهن كې نه راته؟

جواب: ټول خواب ټيكن دي اود قواعدو موافق دهمدي تائيد په نورو روايتونوسره كيږي وهي هده عن ابن عمران النبي ﷺ خرج ذات يوم ودخل المسجد وابو بكر وعمر احدهما عن يمينه والاخر عن شماله وهو اخذ بايديهما فقال هكذا نبعث يوم القيمة رواه الترمذي وقال هذا حديث غريب وعن ابن عباس قال اني لواقف في قومي فدعوا لله لعمر وقد وضع علي سريره اذ ارجل من خلفي قد وضع مرفقه علي منكبي يقول برحمتك الله اني لارجوان يجعلك الله مع صاحبك لاني كثيرا ما كنت اسمعه رسول الله ﷺ يقول كنت وابو بكر وعمر وعلت وابو بكر وعمر واطلقت وابو بكر وعمر ودخلت وابو بكر وعمر وخرجت وابو بكر وعمر فالتفت فاذا علي ابن ابي طالب متفق عليه باب مناقب ابي بكر وعمر وفي المشكوة باب نزول عيسى بن مريم عن عبدالله بن عمر قال قال رسول الله ﷺ ينزل عيسى بن مريم الى الارض فيزوج ويولد له ويكث خمساً واربعين سنة ثم يموت فيدفن معي في قبرى فاقوم انا وعيسى بن مريم في قبر واحد اي في مقبرة واحدة (بين ابي بكر وعمر رواه ابن الجوزي في كتاب الوفاء وروى الترمذي في اخر باب من

ويكره الدفن في البيوت لاختصاصه بالانبياء عليهم الصلوة والسلام قال الكمال لا يدفن صغير ولا كبير في البيت الذي مات فيه فان ذلك خاص الانبياء عليهم السلام بلا يدفن في مقابر المسلمين امرأتى الفلاح ۱۲ مته

ابواب المناقب عن ابي مودود الملقب ناعثمان بن ضحاک عن محمد بن يوسف بن عبد الله بن عبد الله بن سلام عن ابيه عن جده قال مكتوب في التوراة صفة محمد وعيسى بن مريم يدفن معه قال فقال ابو مودود قد بقي في البيت موضع قبر هذا حديث حسن غريب وفي خلاصة الوفاء السهودي اخر الفصل العاشر في الحديث المذكور لفظ الطبراني في رواية يدفن عيسى بن مريم عليه السلام مع رسول الله وابي بكر وعمر فيكون قبر ابايعا وفيه عثمان بن الضحاک وثقه ابن حبان وضعفه ابو داود ، اول رواية دصريح به شان دي چه دري واره حضرات به په يوه خای کې مدفون وي اود شاعر خبري له نكړنه داډن دليل ده او دا احتمال چه بعد البعث بيا مجتمع كيكي دهكذا نبعث لفظ نه بعيد دي داخو په كيفيت دعين بعث باندې دال دي په دوهم روايت کې ددي معني لطيف استنباط كولي شي كوم چه دمويده بالنص كيدويه سبب حجت دي دريم روايت هم داول روايت په شان صريح وبلکه دهغه نه هم اصرح دي ، په اقوم لفظ کې ددي مجاز احتمال نورزيات بعيد شواو بلا ضرورت غير مسموع دخلورم پنځم روايت مجموعه مخبره چه د حضراتو شيخيڼويه بيت کې دفن كيدل په تورات کې هم مذكوردې ، نو شرايع من قبلها هم ثابت شول ، اود ټولونه لويه خبره داده چه ديارانويه وخت کې داسي وشوه او چا نكړونه فرمايلونود هغوي په اذن باندې اجماع شوه اوس ددي اجماع سند چه هرڅه وي څمونې لپاره د اجماع د استثناء لپاره يو كافي حجت ده ۲۷ ربيع الاول ۴۴۴ تنه خامسه ۳۹۵

د ايصال ثواب د عدم نفع موصول د شېبې خواب

سوال: (۷۱۱) د ايصال ثواب متعلق بعضی وقتونو کې خدشه تيريگي چه كه دينك عمل ثواب دنور وروح ته وېښل شي نو پخونكي ته كومه نفع شته؟ البته مړو ته خوددي نفع رسيگي محترمه دغه خدشه كه رفع وفرمايي نو بنده ته به اطمینان وي؟

جواب: في شرح الصدر بتخريج الطبراني عن ابي عمرو قال قال رسول الله ﷺ اذا تصدق احدكم صدقة تطوعاً فليجعلها عن ابويه فيكون لهما اجرها ولا ينقص من اجره شيئا ، دا حديث په دي کې نص دي چه د ثواب بښونكي هم د عامل سره پوره ثواب لري ، اود صحيح مسلم د حديث نه هم ددي تائيد كيږي من سن سنة حسنة فله اجرها واجر من عمل بها من غير ان ينقص من اجره شيئا او كما قال ، د تائيد وجه ظاهره ده چه بل سري په طرف د ثواب په تعدی سره هم د عامل ثواب نه كمیږي ، دومره فرق ده چه د طبراني په حديث کې تعدی بالقصد دي اود مسلم کې بلا قصد دي

نودافرق په مقصودی حکم کې كوم مؤثرنده ، اوقهاؤ هم دغه روايتونه بلا تاويل متلقى بالقبول گرځولي دي ، كما في رد المحتار عن التاتارخانية عن المحيط الافضل لمن يصدق تفلان بنو لجميع المؤمنين والمؤمنات لا تهاصل اليهم ولا ينقص من اجره شي ، اويه ديكي راز دا حق په ذوق کې داده چه په معناگانو کې دومره توسع شته چه تعدی الي المحل الاخر سره هم داول محل نه نه زايليږي ، لکه چه په تعدی دعلومو اوفيوضاتو کې ليدل كيږي ، داعيانو پخلاف چه هلته داسي نده بلکه د هبه كولونه بعد موهوب څيز د بخشونكي سره نه پاتي كيږي ، و ذكر العارف الروحي في المنشوى بعض اثار التوسع المعنوي فقال

در معاني قسمت واعداد نيست در معاني تجزيه و افراد نيست

فقط ۲۹ صفر ۱۳۴۴ هـ

په دي خواب باندې د يو بل مقام نه بل سوال راغلي چه د خواب سره لاندې مذكوردې :

سوال: (۷۱۲) په سابقه عريضه کې په مسئله مذكوره کې يو د تحقيق قابل بل كار معلوم شود كوم متعلق چه د كوم نص ته معلوميدوسره اكثر متردد پاتي دي ، اميده كه دهغه متعلق هم كوم نص عالي مقام ته معلوم وي ، آگاهي راوېښي الله تعالى به جزيل اجر في الدارين عطا وفرمايي هغه جزئيه داده چه هغه اجر د متجزی كيدلوسره په مساوي درجې کې چه چاته ايصال د ثواب كولي شي هغوي ته به رسيږي همغه شان چه د عدل تقاضاه ياهر يوه ته به بلاتجزی ددي عمل پوره پوره اجر ملاويږي لکه چه ددي د فضل مقتضى شوه؟

جواب: د دينه وړاندې هم كلام شوي و كما في رد المحتار ويوضحه انه لو اهدى الى اربعة يحصل لكل منهم ربه فكذا لو اهدى الربع لو احدوا بقى الباقي لنفسه اه ملخصاً قلت لكن سئل اين حجر المكي عما لو قر الاهل المقبرة الفاتحة هل يقسم الثواب بينهم او يصل لكل منهم مثل ثواب ذلك كاملا فاجاب بانه افق جمع بالثاني وهو الاتق بسعة الفضل ج ۱ ص ۹۴۴ مگر هيچاهم په دليل کې كوم نص ندي ذكر كړي او ظاهره ده چه مسئله قياس نده ، دهمدي لپاره د نص نه بغير په دي کې كوم حكم نشي كيدلي ، البته د پورتنی سوال په خواب کې چه كوم حديث د طبراني مذكوردې دهغه ظاهر الفاظ په ظاهر سره په عدم تجزی باندې دال ويلي كيدلي شي ځكه چه داجر همارجع صدقه دي د كوم چه حقيقي مفهوم كل الصدقه دي نه چه جزء الصدقه دي اود لهما نه تبادر اود شائع اطلاق په وخت كل واحدوي ، اود مجموعه مراد كيدل قريني ته

محتاج دي، اود قرینی فقدان ظاهر دي نومعنی داشوه چه په دواړو کې هریوه ته دپوره صدقې اجریه میلایوېږي. اونور احتمالات مخالفه غیرناشي عن دلیل دی. نومعتبر ندی، اومسئله فقطعیاتونه نده دهمدي لپاره هم داسی احتمالات مضر ندی، همدارنگه دسابق سوال په خواب کې لکه چه څرگنده شوه چه تعدیه ثواب من محل الی محل موجب نقص فی احدالمحلین نده، په همدې ترتیب لدینه داهم لازم راغی چه دتجزئي لکه چه ظاهري مقتضاتشریک محل مع محل دي همدارنگه موجب دنقص فی احدالمحلین نده ځکه چه تعدیه او تجزیه په آثارو کې متماثل وی والله اعلم ۱۹ ربيع الاول ۱۴۴۰ هـ، تسمه خامسه ص ۹۹.

په مقبره باندی په تسمیرد شهبی خواب :

سوال: (۷۱۳) دسیدناومولنادامت برکاتهم السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته په حضور کې ادنی خادم عرض کوی چه دالنور شوال میاشت کال ۱۳۴۴ هـ ص ۱۸ په رساله کې حضور لیکلی دی (دقبرونو د زیارت کونکو د ارام لپاره په دی ټوټه کې یوه دری سطرنجی اویوه څاه جوړه شوی ده اود همدې غرض لپاره دسیوری لرونکوونودلگولوخیال شته او د دغو څیزونو دساتنی لپاره یوسری هم په تنخواه چوکیدار لگول شوی، دموږ دبدنگانو دځانونوقبله ځمونږ په ملک کې داسی رواج دی چه غالباً دقبلي په ملک کې به هم همدا رواج وی چه چیرته چه داوولیا، کرام په قبرونوباندی د غسی دراحت اسباب دزیارت کونکولپاره مهیاوی هلته بدعتونه هم وی اوچیرته چه نه وی بدعتونه هم نشته، او گمان دی چه دقبله مبارک الفاظ مهی لیدلی دی یامې د چا نه اوریدلی دی چه یوسری دحضرت حاجی صاحب نه سفارش نامه او رضوانه د حضرت مولنا گنگوهی په نزد دبناء په باره کې دحضرت مولنا محمد قاسم صاحب دهمزار سره د زائرینو د استراحت لپاره راوړی وه مولناقبوله نکره اووی فرماییل چه په داسی کارونو کې موږ د حاجی صاحب مقلدین نه یو، نن دی عریش جوړشی، وزو ورودی صباهه بناعشی، او حضرت اکثره زائرینوا ممداد د منجاورو سره ورکړو، حضور د انتقال نه وروسته هغه داسی منع کړ، غیر ابعیداحتمال دی چه دهغه د خوش آمد لپاره به دروغجن خوبونه چه صاحب قبر دتاسونه راخی ده او دعاکوی جوړکړی نونا چار د نذرونو وغیره په راوړلو کې به اضافه وکړی، اوددې هم قطعې دلیل نشته چه هغه منجاور به دحضور والا په طریقو وی بدلیږي به نه، خپله حضور عالی په دی وصیت پانه کې لیکلی دی (اود هغوی نه وروسته دمدرسه اوالعلوم او خاتناه دامداد القلوب چه کوم متولی وی په دی شرط چه دخپلو بزرگانو په شان

وی، معلومه شوه چه طریقه ایستودل قطع نده، حضرت اخما ناخیز په زړه کې داسی پریشان کونکې اثرینکاره شوی چه وایم چه کوم بدعتی دا برخه دوصیت پانی ونه گوزی که وی لیدله حجت به وایي او اعتراض به وکړی، حضرت اهرڅه مهی چه په ناجوړه زړه کې یی دسوج نه راغلل عرض مهی کړل لکه چه طالب العلم دخپلی شهبی سوال ظاهري غلط وی اوکه صحیح ؟

جواب: دمخدومې، مکرمې دام فیضهم په خدمت کې السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته دپاملرنی صحیفه ستا چه په دوه مشورو مشتمله وه زه ممنون او مسرور کړم جزاکم الله تعالی علی هذا النصیح، داول کار متعلق چه کوم مصلحتونه چه دجوړولونه وړاندی په ذهن کې راغلی وه داوه چه دسخت باران او گرمې دضرر لری کول چه ددفن د تهیه کولو په وخت کې راپیش شو، او اسانتیاد اودس او لمانځه چه په دغسی وخت ضرورت پریوزی، اوارام دزائرینوچه داعی ده رغبت دراتللوته او هغه دایصال ثواب دکثرت سبب گرځی مروتو او دا هم د شرعیه مطلوبیاتونه ده او هغه مفسده چه هغوی تحریر فرمایلی دی په دی ځای کې دنه واقع کیدو د احقر په ذهن او همدارنگه دمحتاطوعلماؤ په ذهن کې چه استشارة مهی دهغوی په خدمت کې پیش کړی وه خطورنده کړی، اوهن هم احتمال نی په زړه کې نه لویږي اونه داسی تنگ اولند عمارت دداسی خرافاتولپاره کافی کیدلی شی لکه چه دحضرت مولنا گنگوهی په مزار یومسجد جوړ شوی چه ددې منکراتونوم اوشان نه لری اوچه کمزورتیایي ددې سره مشابه ده د عمارت وړانول چه یقیناً د مال ضائع کول دی امکان نه لری، بنیادیانی تصریحات په انکار د داسی کارونودمختمل احتجاج لپاره کافی خواب دي اوکنه نو حکایت دی فقالوا بنوا علیهم بنیانابه جائز نه گرځولی شی اوددې ټولو سره سره دستویه طریقه وایو لواستقبلت من امرء ما استدبرت الحدیث، اوددوهم امر متعلق یعنی دزاجر تقرر هلته، داده چه هغه انتظام هلته دوامدارنده کنه نو هغه مزدور دزائرینوپه سترگو کې هیڅ حیثیت نه لری چه دهغه نه داسی خبری قبولی کړی نوقیام یی محدود ده داشجارو د پرورش پورې، چه انشاء الله په اسرع وخت کې به لاسته راشی، نو په دی کې هم دمفاسدوا احتمال نشته، اوپه حقیقت کې د جناب عالی دراني او خمدابیچاره دراني ترمینځ تعارض نشته، دهغه مکرم دراني اساس عزیمت ده اوخارجیه عوارض دی، اوددې بیچاره د راني اساس تعارض نده ذات فعل اورخصت دی، اوچون مذکوره مفاسدپه آخر کې مرجوح دی عمل په رخصت باندی امکان لری، اود مخکې زمانی نه په داسی مباحه کارونو کې دهمدغودرجوپه اساس په کثرت سره

اختلاف دآراؤ کری دی ولکل وجهه هومولیهاباقی ددعاء په استدعاء سره ختموم، اشرف علی
۲۲ ذی الحجة ۱۳۴۴هـ (نیمه خامه ص ۴۳۸)

د جنازی لمونځ کولو په وخت د مری د قبر ښار کېدلو د تحقیق کولو حکم

سوال: (۷۱۴) زه اکثر وختونه د جنازی لمونځ ورکوم په حدیث شریف کې دی چه حضور
صلی الله علیه و آله جنازی ته راتلونکونه استفسار کولو چه مقروض خونده کله به چه کوم صحابی د قرض
ډمه واری واخستله دغه وخت به یې لمونځ ورکولو نو آيازه هم په اتباع سنت کې تپوس وکړم
او که دهغه خوی یارشته دار د قرض ډمه واری وانخلي نوڅه وکړم؟ یا یوځل د لمونځ ورکولونه
انکار وکړم یا د جنازی لمونځ یې تپوسه اوبی استفسار د کوم امر نه ورکړم؟

جواب: د حضور صلی الله علیه و آله په نه لمونځ ورکولو کې کوم حکمت وهغه د تاسو په لمونځ ورکولو کې
نشته د همدې لپاره د تاسو داسی کول به د سنت اتباع نه وی. ۵ ربیع الاول ۱۳۵۴هـ (النور ص ۱۰) محرم
الحرام ۱۳۵۵هـ

د شهید په بعضی حکمونو کې د غلطی دفع

سوال: (۷۱۵) دلته فی الحال یوه واقعه پېښه شوی ده چه یو حنفی المذهب سړی چه ریلوی
لاین باندی روان و د شاه لخوا گادی راتلو سره وواکه په کوم سره چه دهغه دواړه خپې د زنگونو
پورې ناکام شو، هغه یې د پورته کولو سره تردی مسجد ته مخامخ وی وور د دهغه خای پېش امام
صاحب (حنفی) د تحریک سره مجروح پنځه کلیمې په ښه شان ادا کړی او په خپلو خبرو اترو کې
د معافی غوښتونکې و، د دینه وروسته هغه هسپتال ته ولیکل شو او هلته څه ملهم، پتی وغیره
ولگول شو، لنډه دا چه تقریباً ۹ بجو پورې زخمې و او یولس نیمې بجې الله ته خان و سپاره کله
چه دهغه د غسل او کفن تیاری شروع شونو مذکور پېش امام صاحب دا فتوی ورکړه چه ددې
په خاطر چه مرحوم د دوو اسپونو د باولاندی له مینځه تللی نو هغه د شهید درجه لری اود غسل
او کفن ضرورت نه پاتې کیږی، لکه چه په همدې ترتیب په مری د جنازی کولونه وروسته یې
غسل او کفن نه دفن کړی شو، سوال داده چه آیا د شرع محمداود حنفی مذهب مطابق همدا
حکم ده؟ کوم چه پورته بیان شوی ددې برعکس، غرض دا چه څه حکم وی دهغه فتوی پکار ده
د کتابونو حواله هم ضرور ده چه د حجت گناش پاتې نه شی، د توجه له مخی د همدې سوال

پانی په شایباندی تحریر فرمایلو سره ارسال وفرمایې الله دی تاسو ته عظیم اجر در کړی د خواب
لپاره ټکټ نښلول شوی ده والسلام؟

جواب: هیچا د شهید تعریف داسی ندی کړی چه داوسپنی نه هلاک شوی وی بلکه دهغه تعریف
د فقهي په کتابونو کې داده: هوکل مکلف مسلم طاهر قتل ظلماً بجارحة ای بما یوجب القصاص ولم
يجب بنفس القتل مال الی قوله وکذا لقتله باغ او حرب اوقاطع طریق ولاوتسبواو بغیراته جارحة او
وجد جرحاً فی معرکهم کذا فی الدر المنختار، اودغه تعریف په دی مجروح باندی نه صادق کی نو امام
صاحب په دی فتوی کې سخته غلطی کړی ده والله اعلم. ۲۰ ربیع الاول کال ۱۳۵۵هـ (حوادث خامه ص ۳)

حکم بناء القبر

سوال: (۷۱۶) د مشانخود وروښو په مقابرو باندی جوړونی درستی دی او کنه؟

جواب: فی تیسیر الوصول عن جابر قال نبی رسول الله ﷺ ان یخصص القبر وان یکتب
عليه وان یقعد علیه وان یوطأ اخرجه الخمسة الا البخاری ولیه عن ابن عمر رضی الله عنه انه رای
فسطاطاً علی قبر عبدالرحمن فقال یا غلام انزع فاثماً یظللک عمله اخرجه البخاری، ولی رد المحتار و اما البناء
عليه فلم ار من اختار جوازه الی قوله وعن ابی حنیفة یکره ان یبنی علیه بناء من بیت اوقبة او غودلک
لما روی جابر و ذکر الحدیث المذكور انفا ۱۵، ددغو حدیثیه اوفقیه روایتونو او خپله د صاحب
مذهب د تصریح نه ددې بناء کراهت او ممانعت ثابت شوقط اول شعبان کال ۱۳۲۱هـ (امداد ثانی ص ۱۵۶)

په قبرونو باندی قلعی

سوال: (۷۱۷) د خامو قبرونو په خفیغه چونه باندی قلعی کول څنگه دی؟

جواب: : که د استحکام لپاره وی نو جائز دی اود زینت لپاره جائز نه ده والله اعلم. ۲ رمضان ۱۳۱۹هـ
(امداد ثانی ص ۱۸۵)

د خپل فرض او واجب عمل د ثواب ایصال میت ته

سوال: (۷۱۸) کوم غریب سړی چه د خپل مری د فاتحی خوراک خپل واره ماشوم باندی په
خور لوسره ایصال ثواب وکړ نو جائزه او کنه؟

جواب: که دهغه هلك دودی اونفقه دهغه په ذمه فرض او واجب نده نودغه وخت خو هغه ته خوراک ورکولوسره ثواب بشل جائز دی او که فرض او واجب ده، نویه دی کې اختلاف ده کما فی رد المحتار وانه لا یحرق بین الفرض والنفل اه و فی جامع الفتاوی وقیل لایجوز فی الفرائض اه ج ۱ ص ۹۴۳ او خمایه نود احتیاط په دی کې دی چه د فرض ثواب هیچاته ونه بښی ۳ ربيع الاول سنه ۱۳۴۳ هـ شمسه نهمه ص ۹۱

سوال: (۷۹۹) علامه ابن کثیر دې آیت (ان لیس للانسان الاماسعی) نه لاندی ذکر کړی چه د دینه امام شافعی اود هغه متبعینو استدلال کړی چه د قرآن شریف ثواب مری ته نه رسیږی، ځکه دادمري دخپلی سعی نه دی دهمدي لپاره نه رسول الله ﷺ دی طرفته چاته دعوت ورکړی اونه دصحابه وکي چاته دغه ایصال ثواب تلاوت قرآن منقول شوی اگرکه علامه ابن تیمیه عموماً په دی باندی په قوت سره استدلال کړی دی چه میت ته دنورود عمل نه فایده رسیږی، مگر ددې جزئی خاصی اهداء ثواب دتلاوة دقرآن ذکرني نده کړی ددې متعلق تحریر و فرماني چه دقرآن شریف دتلاوت ثواب رسیږی اوکنه؟

جواب: په دی باب کې درې مذهبه دی: یو د معتزله وچه هغوی د هیڅ قسم عبادت ثواب میت ته درسیدلوقایل ندی. دوهم د شافعیه او مالکیه وچه هغوی د مالی عبادت د ثواب درسیدوقائل دی او د عبادت بدنیه منکر دی په کوم کې چه روزه لمونځ، تلاوت ټول داخل دی دریم د حنفیه وچه هغوی د هر قسم عبادت د ثواب درسیدلوقایل دي، کذا فی رد المحتار باب الجنائز. معتزله و دآیت مذکوره فی السؤال سره استدلال کړی ده د کوم خواب چه په قائلین دوصول ثواب العبادات المالیه یعنی شافعیه وغیرهم په ذمه هم دی، نوکله چه د معتزله وچه خواب کې هغوی آیت عام پری نخودونوبیاپه نفی دوصول ثواب عبادت بدنیه کې په دی سره څنگه استدلال کولې شی؟ نو د استدلال ضعف دهمدي نه معلومیږی، اوس د آیت معنی زده کړی: په درمنثور کې دابن جریر په روایت دابن زیدنه نقل کړی چه کوم شخص اسلام قبلولولپاره راغلی وچاهغه ملامت کړهغه وویل زه د عذاب نه ډاریکم، هغه وویل ته ماته څه راکړه زه به دتاله طرفه عذاب په خپل سرباندی واچوم لکه چه څه شي ورکړل هغه نه وغوښتل په نهایت کې په جنجال سره یې نورهم څه ورکړل اونورني د دستاویزد گواهیها نوسره ولیکل آه په دی باندی دغه آیت نازل شود کوم چه حاصل داده چه هیڅ سړی د خندا گناه په خپلواوړوباندی (په داسی شان) نه شی وړلی چه گناه کونکې بری شی بیادغه سړی څنگه پوه شوچه خمتوله ده دغه سړی ملامت کیدلوسره په خپل سراخلي اوانسان ته (دایمان په حقله) صرف خپله

کما یې حاصلیږی، یعنی د کوم بل چا ایمان دهغه په کارنه ورځی، نوکه ددې ملامتونکې سره ایمان وی هم دغه وخت به هم دغه سړی ته پکارنه وورغلی دالاهه چه هلته هم نه لری، الخ په دغه تفسیر باندی چه د شان نزول سره نښتی هم ده دافضال سره گناه کیدل اود ثواب رسولوسره ثواب رسیدل کوم چه په ظاهر دلتراولیس للانسان دآیت معارض معلومیږی دهغه تعارض دفع شو، اوکه دآیت دعاموالفاظونه شبهه وی نو خواب داده چه په دی عموم کې دالشرط ده چه مراد دمتکلم نه متجازنه وی لکه چه په لیس من البر الصیام فی السفر کې دتولو ائتمه وپه نود داقیده ددینه علاوه د اذاجاء الاحتمال بطل لاستدلال، مسئله مسلمه ده داخرو استدلال خواب دی اوس دمستلې دلیل وگوره فی شرح الصدور عن ابن ابی شیه بروایة الحجاج بن دینار قال رسول الله ﷺ ان من البر (ای بالوالدین) ان تصلي عنهما مع صلوکک وتصوم عنهما مع صیامک وايضاً فيه عن علی مرفوعاً عن مرعلی المقابرو قراقل هو الله احد احدی عشر مرة ثم وهب اجره للاثموات اعطی من الاجر بعد الاثموات اخرجه ابو محمد السمرقندی فی فضائل قل هو الله احد وفيه عن ابی هريرة قال رسول الله ﷺ من دخل المقابر ثم قرأ فاتحة الكتاب وقل هو الله احد والهاکم التکاثرت قال اللهم انی جعلت ثواب ماقرات من کلامک لاهل المقابر من المؤمنین والمومنات کانتوا شفعاء له الی الله تعالی اخرجه ابوالقاسم بن علی الزنجانی فی فوائد قال السیوطی وهی وان کانت ضعيفة فمجموعها یبدل علی ان لذلك اصلاً ویزید بظاهره ما یجمع الفوائد عن الشیخین وای داؤد عن عائشة مرفوعاً عن مات وعليه صوم صام عنه ولیه اه واقرب محامله اهداء ثواب الصوم الیه وماورد عن ابن عمر و قد سئل هل يصوم احد عن احد وهل یصلي احد عن احد فبقول لارواه مالک محمود علی عدم اجزاء القضاء عنه وفي جمع الفوائد عن ابی داؤد عن صالح بن درهم قال لنا ابو هريرة الی جنبکم قرية یقال لها الایلة فلناتعم قال من یضمن لی منکم ان یصلي فی مسجد العشاء رکعتین او اربع رکعات ویقول هذه لابی هريرة الحديث) وروسی حدیث په دی دلالت کوی چه ددنی عبادت ثواب و ژوندی ته هم رسیږی سره له دی چه هغه خپله دعمل قدرت لری نومیت چه عاجز دی په اولی درجه ددې مستحق دی لکه چه په رد المحتار کې دابن قیم رحمه الله نه د بعضی علماؤ داقول هم نقل کړی دی: هکذا اختلف فی اهداء الثواب الی الحی فقيل یصح لا ینال قول احمد فی فعل الخیر و یجمل لایه و امه

۵) په بعضی روایتونو مذکوره روایتونو کې خود تلاوت تصریح کړې ده او کوم کې چې تصریح نشته هغه هم په همدې شان ددې مثبت دی چې په بدینیه عبادتونو کې اجماعات ماثله شته. والله اعلم ۲۵ جمادی الثاني ۱۳۵۰ هـ. النور ۷ ذی الحجة ۱۳۵۰ هـ.

د ښخولپاره د قبرونو زیارت

سوال: (۷۲۰) د قبرونو زیارت مستوراتو ته په حرمینو شریفینو کې کومه اجازه شوی ده حالانکه لعن الله علی زائرات القبور واورددې په کوم صورت کې په عجم کې د عجمیه مستوراتو لپاره به جواز وی او کنه بیستواتو جروا؟

جواب: د ښخولپاره د قبرونو په زیارت کې درې قوله دي: یو مطلقاً منع: لقوله علی السلام لعن الله زائرات القبور (دوهم مطلقاً جواز لقوله علی السلام كنت تحبکم عن زیارة القبور الا فروروها فانها توهدي فی الدنيا وتذكر الاخرة، الحديث قالو المانسخ النهی بلغ الرخصة الرجال والنساء جميعاً) دریم قول تفصیل په دی شان چې که د زیارت نه مقصد ندېه اونوچه وغیره کول وی نوحرام وهو محل قوله علی السلام الاول او که د عبرت او برکت لپاره وی نوزولپاره جائزده وهو محل قوله علی السلام الثاني اودخ وانا نولپاره ناجائز لکه مسجدته راتلل. لقول عائشه رضی الله عنہا لو ان رسول الله ﷺ رای ما احدث النساء بعده لنعهن كما منعت نساء بنی اسرائیل (دغه تفصیل په ردالمحتار کې دخیرملی نه نقل کولوسره ویل دی: وهو توفیق حسن اة او عربی ښځې او عجمي ښځې په دی حکم کې ټولې یوشان دي، څمونې شریعت د ټولو تورو او سړولپاره دي. والله اعلم امداد ثاني ص ۱۳۲ هـ.)

سوال: (۷۲۱) داخبار مضمون په کوم کې چې د ښخورتلل قبرستان ته جائز ګرځول شوی ستاسو خدمت ته ارسال دی چې حضور هم په دی متعلق څه ارشاد وفرمایي؟

جواب: په دی مضمون کې صرف په یوه اړخ باندې سترګې اچول شوی دي، د کوم وجه چې داده چې د لیکلویه وخت اصول دنظر نه غایب و. اصل داده چې د قبیح یو قسم قبیح لغیره ده ددې مضمون ټولونه ټول حاصل د قبیح لعینه نفی ده مګر ددغی قبیح لغیره نفی څنګه لازمه شوه؟ اوچې کله قبیح لغیره ده نوچرته چې غیر غالب الوقوع داده هلته ممانعت کولی شی اوبه ممانعت کې تفصیل نشی کولې، او همدا حاصل د ممانعت دفتوی دی. اوچرته چې غالب الوقوع نشته هلته تفصیل څنګه راغی او همدا حقیقت دی دا ټار قبیحه ۲۰ ذ القعدة ۱۳۴۸ هـ.

خلاصه د تهنییب نسوان مراسلاتي د مضمون د کوم هواله چې په سوال کې ده

اول د قبرونو زیارت ټولونه ممانعت وویياد ټولولپاره منسوخ شو، اود حضرت عائشه د بعضی اثارونه ددې تائید کولې شی اوبه مینځ کې یې په علماؤ طعن کړی دی په همدې سوال کې یې د ښخولپاره د ممانعت احتمال باندې په شرعی حکم یې ناخوښی ظاهره کړی ده، د کوم چې د الفاظ دی: یاد هغوی لپاره الله تعالی د تسلی دغه لازم بنده کړی ده او مجیب صاحب په دی ګستاخی باندې هیڅ مواخذه نده کړی اوبه علما وپاندې د شرعی اجتهادی حکم په تحقیق کولو کې طعن شوی دی، الله اکبر یوسری طاعت وکړی او مطعون شی او بل سری ګناه قریب کفرته وکړی او هغه په دی باندې مطلع کولې هم نشی نه خود هغه تاکید کولې شی؟ الله شوال ۱۳۳۸ هـ. رتبه خامسه ص ۱۵۸ هـ.

سوال: (۷۲۲) ددې لپاره چې د ښخورتل د قبرونو منع ده په دی وجه که مستورات د زیارت د خانه کعبه او مدینه طیبه د قبرونو او نورواطرافونه د قبرونو د زیارت نه منع کړی شی نو جائز دی او کنه؟ اود جناب رسول الله ﷺ دروسی او ازواج مطهراتو او صحابه کرامو دروضو د زیارت نه هم منع کړی شی او کنه؟ شرح بیان وفرمایي؟

جواب: زیارت د قبرونو د ښخولپاره چې کله احتمال د جزع، قزع نه وی پشان د حضور د مساجد او جماعتونو ده دیوه اجازت اود بل ممانعت بی معنی ده. ذی القعدة ۱۳۳۰ هـ. رتبه اولی ص ۲۱۰ هـ.

سوال: (۷۲۳) د دین علماء رحمهم الله څه فرمائي مسلمانانو ته تعزیه د اهل الذمه جائزده او کنه خصوصاً په نیت د دوستی دهغوی اود هغوی په مال کې د دنیوی طمع په نیت مفصل خواب ته اړتیا ده؟

جواب: که حق د شرکت د بلدیامحله په گمان سره عیادت وکړی نو جائزده فی الدر المختار و جاز عیادة الذمی (بالاجماع اود دوستی او طمع فی نفسه مذموم ده لهذا تخلیص د عیادت دهغه نه ضرورده ۱۷ ربیع الاول ۱۳۲۲ هـ. امداد ثاني ص ۱۷۰ هـ.)

په مریوب مسلم د کافرانایغ بچی باندې د جنازی د لمانځه حکم

سوال: (۷۲۴) د دین علماء او د شرع متین مفتیان په دی مسئلې کې څه فرمایي چې دیوه بیبدین نه پیدا شوی ماشوم دموردمړینی نه بعد دهغه پلار د پرورش کولونه عاجز کیدلوسره یو مسلمان شخص په نام احمد شاه ته راغی او وی ویل: چې ما په خوښی اورضایوه میاشتني

لورد پرورش لپاره اود اسلام په خاطر تاته درکې، اودنن تاریخ نه خماڅه واسطه اودغوی په دی انجلی باندی نشته اود احمد شاه په کورکې هیڅ اولاد موجود نه ویدی واقعی سره دهغه ویناورته پسند شوه په خوینی اورضا سره یې مذکوره نجلی په خپله قبضه کې واخستله اوڅه زراونغدی ورکولو سره دهغه پلار رخصت کړ دیوکال پرورش ته بعد احمد شاه مولوی صاحب بذل الرحمن په رابللو سره دنجلی نوم یې عزیزه بیگم کینودنود احمد شاه په کورکې ټول دوه کاله دری میاشتی پرورش وشو، دالله کارونه دی چه داحمد شاه په علاقه کې موصوفه نجلی بیمار شوه څو ورځې وروسته وفات شوه اوس دهغه د جنازی لمونځ دشرع شریف مطابق وکولې شی اوکنه؟

جواب: د کافر نابالغ بچی ترڅو چه عاقل او ممیز نه وی مستقل مسلمان نه گڼل کیږی، بلکه تبعاً للدار الاسلامی یا تبعاً لاحد الابوین المسلم مسلمان گڼل کیږی، په مسئوله صورت کې نه احد الابوین مسلم دی اونه خپله بچی ممیزده. نودی ته مسلمان نه ویل کیږی اوکه دار اسلام وی نو هغه ته مسلمان نه ویل کیږی اوپه دی کې اختلاف ده لکن په داسی اختلاف کې د بچی دنفع رعایت ته ترجیح ورکول کیږی اوپه هغه باندی د جنازی لمونځ کولې شی ۲ رمضان ۱۳۹۰ هـ النورس ۷ جمادی الاول کال ۵۵۰

سوال: (۷۲۵) ددین علماء اود شرع متین مفتیان په مفصله لاتدی مسئله کې څه فرمایې په مدلل اومحقق خواب سره موسر فرازو فرمایې بینوا توجروا؟ یوه مسلمان یونادان وړوکې بچی د مشرک والدین نه دپالنې په غرض دهمیشه لپاره حاصل کړ دڅو میاشتو مودی نه وروسته بچی دمسلمان په قبضه کې فوت شوه تدفین په وخت کې په علماؤ کې تنازع وشوه یوی دلی په بچی باندی لمونځ وکړ اود مسلمانانو په ادیره کې ئې ښخ کړ دهغوی استدلال داده چه هر یو بچی دغیر اسلام په طرف وړونکې والدینو قبضه متقطع شوه بلکه داسلام په طرف وړونکې په قبضه کې راغی اوس دمسلمان په لاس کې مری بچی دغیر اسلام په طریقه باندی تدفین کول دپرورش اودهغه داستحقاق فراموش کول لازم شول اوپه دی امر کې دعالمگیری فتاوی یور وایت تائید کوی چه که په دار الحرب کې کوم بچی په لشکر اسلام کې راشی اود مسلمان په لاس باندی مړشی نویه هغه باندی دی د جنازی لمونځ وکولې شی ځکه چه هغه مسلمان دمسلمان په قبضه کې وددینه علاوه مولنا محمد شفیع صاحب مدظله ددیونند دارالعلوم مفتی دیوی استفتاء په خواب کې داسی فرمایې: چه پدی مسئلې کې داحتیاط مقتضی هم داده چه په دی بچی باندی د جنازی لمونځ وکولې شی او د فریق اول

استدلال صحیح معلومېږی اود فریق ثانی قول ده چه د جنازی دلمانځه لپاره اسلام شرط و، اود مړشوی بچی اسلام معتبرنده اوحديث دهریو مولود داسلام په فطرت باندی وی ددنیا د احکامو لپاره نه دی بلکه د آخرت لپاره دی، اودغه امر دبحر الرایق، درمختار وغیره نه ثابتوی په مذکوره پورتنیو امورو کې تحقیق فرمایلو سره د خواب نه موسر فرازو فرمایې ترڅو مونږ دتالیقو لپاره هدایت شو او کوم تشویش چه راپسین ده رفع کیدلو سره یې داطمینان باعث شی الله دی ستاسو حضراتو سیوری پرمونږ باندی تر دیو پورې قائم ولری آمین ثم آمین والسلام؟

جواب: در وایتونود تتبع خونه فرصت شته اونه همت پاتې شوه احکام دقواعدونه پوهېږم هغه عرض کوم (نمبر ۱) دعالمگیریه در وایت دالفاظ دی: والصبی اذا وقع فی ید المسلم من الجنه دار الحرب وحده ومات هناك صلی علیه تبعاً لصاحب الید کذا فی محیط الفصل الخامس فی الصلوة علی المیت (دوهم نمبر) دباب په احکامو کې تصریح ده چه اصل په تبعیت کې والدین دی لکه چه دابوینوسره که ماشوم اسیر کیدلو سره دار اسلام ته هم راشی دغه وخت هم هغه غیر مسلم ده (کما فی الدر المختار وصی سبی مع احدا بویه لایصلی علیه لانه تبع له ای فی احکام الدنيا لا العقی ۱۵) (دریم نمبر) که دابوینو معیت متقطع شی دغه وخت به دصاحب بد تبعیت حکم کولی شی (خلووم نمبر) او ددغه ید قوت هغه وخت ظاهر شوکله چه دا ید دغلبی وی (پنځم نمبر) اوپه مسئوله صورت کې ددغه مسلم یویو تغلب نشته دهمدی لپاره دعالمگیریه په روایت کې دا داخل نده، دمن الجنه لفظ هم ددې قرینه ده (شپږم نمبر) دتغلب یدنه کیدل ظاهره ده چه دوالدینو په رضاء سره دا ید حاصل شوی ده نو د انا ید د احد الابوین ده (اووم نمبر) په اصل حالت کې دابوین ید متقطع نده دهمدی لپاره دصاحب ید د تبعیت ظهورونه شو (اتم نمبر) په همدې اساس باندی دوحده قید هم متحقق نه شو، نو دهغه صبی اودهغه دابوینو ټولو کې معیت وشو (نهم نمبر) او د ابوینو د تبعیت داسراو احراز فی دار الاسلام په حالت کې هم قاطع نسبت الی الابوین نشی کیدلی (کما فی غیر ۱۲ ایضا) (لسم نمبر) ددې مجموعه مقتضا داده چه په هغه باندی لمونځ ونه کړی البته که صبی داسی وی چه خپله اسلام قبول کړی نو دغه وخت هغه مسلم ده (۱۱ نمبر) البته که کوم مفتی ته په ید کې دتغلب دقید متعلق شرح صدر نه وی بلکه دواړه احتماله وی هغه احتیاطاً د صلاة فتوی ورکولې شی (دولسم نمبر) اود حدیث خودی مسئلې سره هیڅ تعلق هم نشته ده، کنه نویه هر صبی باندی به په شرط د قدرت لمونځ مشروع و، او شرعیه احکام به باطل ونود حدیث هغه

جواب: په سینه باندې نه بلکه په دواړو خونوکې (ف) الدر المختار ویوچ په داه فی جانیه لا علی صدره لانه من عمل القار، ۱۹ شوال المکرم ۴۹۳ هـ، النور ص ۷ جمادی الثاني ۵۰ هـ.

په اډیره کې چه کومې ونی لگول کیږی هغه به هم وټی وی

سوال: (۷۲۹) د دین علماء او د شرع متین مفتیان پدې مسئلې کې څه فرمایي چه د مسلمانانو ډیر زوړ قبرستان ده، په کوم کې چه په ځمکې پاخه او خام قبرونه جوړ شوی دی او څه ځمکې نشی پاتې شوی دی اوس د دیرش څلویښت کلود مودی راهیسی هغه قبرستان د سرکار په حکم بند کړی شوی ده، مگر د هغه حفاظت و غیره د لاهور د اسلامي انجمن د نگرانی لاندی شوی دی، په مذکوره قبرستان کې په مختلفو ځایونو ته پاخه قبرونه شته او باقی ځمکې لویدلې ځمکې په کوم کې چه خام قبرونه ول تمامولوسره یې د ځمکې د بنجر په شان شول په کوم کې چه بوس پیدا کیږی، او هغه لیلام کولو سره د لیلام قیمت په انجمن کې داخلېږی په بنجره اراضی کې چه کوم قبرونه ول د هغو اوس کوم نوم او نښان باقی نده پاتې، اوسنی معمر خلک هم نه شی ویلی چه په کوم کوم ځای کې قبرونه ول یو صاحب غواری چه په مذکور قبرستان کې ونې ودری چه د هغه د درخواست نقل بنجنسه دی استفتاء کې شاملولی شی او د هغه صاحب ددې سوچ وجه داده چه دلته دیو بزرگ مزار ده چه دده استاذ هم ده نو په دې طریقې سره هغه دبی حرمتی نه ساتل غواری، او د دغو ونودوچو، لاندولرگیو او میوونه به خپله مستفید کیږی خود انتقال حق به نه وی لکه چه د درخواست په (۴) کې یې تصریح د همدارنگه درخواست کونکې ددغی ځمکې به څه کرایه ورکولو ته آماده ده کوم چه په (۱) او (۵) کې یې د مالیاتو او نذرانو په عنوان لیکلی دی، لهدا د شرع شریف په موجب د درخواست موافق ددغه قبرستان په ټیکه ساتنی و غیره ورکولو کې کوم مانع امر خوښته او واضح دی چه کله داضلع د لاهور قائمه شوی وه هغه وخت مسلمانانو څه ځمکې د قبرستان لپاره د حکامو دوخت نه غوښتی وی او یو اسلامي انجمن یې هم د هماغه وخت نه قائم کړی و او د ټولو مسجدونو، عیدگاه، قبرستان انتظام هم د همدې انجمن په سپارښت کې وشو؟

د دغه لیلام حکم هم قابل تحقیق ده ۱۲ اشرف

محمل ده کوم چه په دوهم نمبر کې مذکور ده یعنی صلاة د دنیویه احکامونه ده او د حدیث مدلول د عقبی د احکامونه ده والله اعلم ۹ ذی الحجة ۵۳ هـ، النور ص ۸ شوال ۵۴ هـ،

په رمضان کې د تضاعف په وجه د ایصال ثواب د تعین حکم:

سوال: (۷۲۶) په رمضان المبارک کې همیشه د اضاعف ثواب په غرض که د ایصال ثواب کیدو په غرض سره مسکینانو ته خوراک و غیره ورکول شی نو تعیناتو کې خویه داخلېږی نه؟

جواب: عن ابن عباس قال کان رسول الله ﷺ اجود الناس بالخير وكان اجود ما يكون في رمضان الحديث متفق عليه كذا في المشكوة باب الاعتكاف وعن سليمان قال خطبنا رسول الله ﷺ وفيه من تقرب فيه بخلصة من الخير كان كمن ادى فريضة فيما سواه ومن ادى فريضة فيه كان كمن ادى سبعين فريضة فيما سواه وفيه شهر المواساة وفيه ومن اشبع صائماً سقاه الله من حوضي وعن ابن عباس قال كان رسول الله ﷺ اذا دخل شهر رمضان اطلق كل اسير واعطى كل سائل رواها البيهقي في شعب الايمان كذا في المشكوة اخر كتاب الصوم، ددې لپاره چه منشاء د غوت تعیناتو د ثواب د تضاعف اعتقاد ده او دغه تضاعف خپله په همد غوروایتونو کې منصوص ده د همدې لپاره د دغو تعیناتو سره مشابه نده د کوموچه منشاء محض رسم اوراني ده نو دا عمل بلاکراهته جائز او مطلوب ده والله اعلم ۱۳ شعبان ۳۷ هـ، تنه خامه ص ۸۹،

په قبرباندي دوهم ځل د خاوري اچولو حکم:

سوال: (۷۲۷) په قبرباندي نوره خاوره اچول د شپږو میاشتو نه بعد کله چه قبر تیت شی نو په هغه باندې د بیل ځای په کنده کولو خاوره اچول جائز دی او کنه؟

جواب: جائز دی پدې شرط چه په کوم معین تاریخ یا ټاکلی میاشت کې نه وی (ف) رد المختار عن السراجیه کما نقله الرحق ذکر فی تجریدای الفضل ان تطین القبور مکروه والمختار انه لا یکره اه وورد فی کراهة تقييد المطلق نصوص مشهورة، ۱۰ شوال ۴۹۳ هـ، النور ص ۲ جمادی الثاني ۵۰ هـ،

د مړی لاس په کوم ځای ایښودل شی؟

سوال: (۷۲۸) د میت لاس په سینه باندې ایښودل پکار دی او که دواړو اړخونو ته؟

په پورتني سوال کې د مذکور در خواست نقل

د لاهور اسلاميه انجمن جناب صدر صاحب په خدمت کې، جناب صدر انجمن صاحب السلام
عليکم د لاهور په لږه یوزو قبرستان ده، چه وران او د حال ویلونه ده زه غواړم چه د مذکور
قبرستان ځمکې مالیات سالنه یا کوم چه د انجمن ممبران تجویز و فرمایي ماته د باغ د لگولوپه
غرض را کولې شی (۱)، د ځمکې اندازه به د دې فن په ماهرانو کولوسره څلور طرف ته په پوخ
فلز لرونکي دیوال جوړوم او هغه دیوال به موقوفه ملکیت تصور کولې شی (۲)، په ظاهره دوه
قبرونه او یو مزار د مولنا ممتاز الحق صاحب رحمته الله څرگند حیثیت لری د هغه ساتنه او
تعظیم او تکریم به کوم، او د مذکور مزار چاپیره به گلان وغیره لگول کیږی (۳)، مذکور
اراضی به کنډلوسره ویالې ویالې جوړ وود هر استعمال به نه وی، او د کنډلویه دوران کې چه کوم
قبر برآمدشی د هغه نشان او احترام به قائم وی (۴)، درول شوی ونی به هم موقوفه متصوروی
خو د غورځیدلې پریوتی لرگی اومیوو دا خستلو لپاره به ماته اختیاروی، انجمن ته، ځما ورته
وته اوماته دهیڅ قسمه انتقال اختیار به حاصل نه وی (۵)، انجمن به د دیوال د تعمیر او دونو
لگولو تحریری اجازه سائل ته په حیث د متولی د مذکور قبر، سالنه نذرانه اداء کولویانندی
ورعطاء کوی کوم چه موجوده حالت سره ممبران مناسب تصور فرمائوسره تجویز فرمایلوسره
پیشنهاد کړی هغه سالنه یا شپږ میاشتی وروسته د اداء وړی (۶)، او کوم مزید مناسب شرطونه
د قبرستان د تحفظ متعلق انجمن تجویز و فرمایي دهغو پابندی په ما او ځمایه ورته اوقاف مقام
باندی واجب التعمیل به وی؟

جواب: فی العالمگیریه فی فصل الالفاظ التي يتم بها الوقف ولو قال جعلت حجرتي هذه لدهن
سراج المسجد ولم يزد على ذلك قال الفقيه ابو جعفر يصير الحجر وقفاً على المسجد اذا سلمه الى
المتولى وعليه الفتوى كذا في فتاوى قاضى خان، په همدې ترتيب چه كله حكامو داويلی دی چه
مونږ دغه ځمکې د قبرستان لپاره تجویز کړی دی نو د اوم د قبرستان لپاره وقف شوی اود دې
لپاره چه دونو اتصال د ځمکې سره اتصال قرار ده هغه ونی به د عمارت په حکم کې وی. (کما فی
الهدایة کتاب البیوع ومن باع ارضاً دخل ما فیها من النخل والشجر وان لم یسمه لانه متصل به
للغرفا فاشبه البتاء) او د عمارت جوړولو حکم په وقف ځمکه کې داده چه هغه د ارض په شان
مصرفا و شروطاً وقف به وی، نو دغه ونی به په همدې شان وقف وی اود دې ځمکې نه انتفاع
د کوم خاص شخص ته د انتفاع حق نشته نو د څلورم نمبر شرط سره د دغی ځمکې ورکول چاته

جائزندی او کومه کرایه چه په نمبر (۱) او (۵) کې مذکوره ده ظاهره ده چه دادونو د بقاء پورې
معامله ده اود ځمکې وقف د درې کلونو نه اضافه په کرایه باندی ورکول جائز ندی، همدارنگه
دا ځمکه د همیشه لپاره د متولی د قبضی نه راوتلو سره د کرایه دار قبضی ته راځی چه د وقف
دا حکامونه مخالفه ده داخوپه قواعدوسره حکم ده د دینه علاوه، نظریه مصالحه د نمبر ۴ شرط
نتیجه به دیوی مودی نه وروسته داوی چه دا ځمکه هم د ناصب ملک وگنل شی په کوم کې چه
د وقف لپاره عظیمه ضرر ده لهذا دی ته اجازه ورکول درست ندی ۳ صفر ۱۳۵۰ هـ النورس ۹ شعبان ۱۳۵۰ هـ

په سورلی باندی د جنازی دورلو تحقیق:

سوال: (۷۳۰) د زبانی سوال په جواب د جنازی د حمل په مرکب باندی تحقیق فی مراقی الفلاح
ویکړه حمله علی ظهر و دابة بلا عذرو قال الطحطاوی اما اذا كان عذرا بان كان اخل بعد ایشق
حمل الرجال له اولم یکن الحامل الا واحداً فحملة علی ظهره فلا کراهة اذن ص ۳۵۲، دروایت
حاصل داده چه په عذر سره د دې اجازت شته، مثلاً د پیره لری ده چه په اوگوباندی وړل شاق
دی، او د هغه مقتضاداده چه څومره لری شاق نه وی په اوگوباندی به وړل کیږی کله چه شاق
پریوخی په مرکب دی کیدی. ۲۲ شعبان ۱۳۵۰ هـ النورس ۷ ماه ربيع الثاني ۱۳۵۱ هـ

د انبیاء و اجداد و عدم تغیر:

سوال: (۷۳۱) د انبیاء و اجداد و محفوظ پاتې کیدوپه باره کې صرف یو روایت مې له نظره
تیر شوی ده چه ماسلطت الارض علی اجساد الانبیاء او کما قال لکن د حضور و وفات نه بعد چه
کوم حالات د نظره تیر شول په هغو کې یو روایت داده چه د هغوی نوک شین شوی و یوه داده چه
د حصر د استثناء نه د هغوی وفات معلوم شو چه هغوی تر هغه وخته پورې دفن نه شو حتی
ربا قمیصه او په یوه کې دی چه حتی رباطنه او په همدې تغیر سره حضرت صدیق د دفن
مانعینو باندی حجت قائم کړ چه وگوری ستاسونبی وفات شو، بیا حضرت ابن عباس هم
و فرمایل چه: ان رسول الله یاسن کما یاسن البشر. ماددې تغیر د جسد نه د نتیجه راوویسته چه
د دفن مانعینو لپاره داسی یوه خفیفه تغیر ظاهره کړی شو تر څو هغوی دفن شی اود رومي
معراج د خیال نه راوگرځی. والله اعلم. او کله نو بالیقین د هغوی مبارک جسد شریف په قبر کې
په خپل اصلی حالت کې محفوظ او مصون ده، ډیر تعجب داده چه د حضرت معاویه په زمانه
کې په احد کې یو نهر جاری کړی شو په نهر کې د شهداؤ قبرونه مانع ول نو ماهرینو حضرت

معاویه ته وليکل چه سواد قبرونويه سردويستلو څمونږ لپاره کومه بله لاره نشته نو هغوی اجازه ورکړه نو کله چه دنهر لپاره قبرونه کتدل کيدل نود جابر بن عبدالله په روايت د شهداؤ لاشونه په داسي شان برآمد شول چه معلوميدل گلونه دي بيا هغوی په کندوباندی دڅپو لاندی کولوسره دهغه ځای نه علاحده کړی شول او په همدې سلسله کې دحضرت حمزه عليه السلام په څپو کې بيلچه ولگيده نوويته راووت په داسي حال کې چه داواقعہ کم از کم د شهادت نه څلويښت کاله وروسته ده کوم ځايه چه ماته معلومه ده داسي کوم روايت نشته چه په هغه کې دشهداؤ اجساد ودمحفوظ پاتې کيدو وعده وی، هرکله چه دشهداؤ اجساد محفوظ پاتې کيږي نو دانيياؤ اجساد په اولی درجه محفوظ وی ځکه چه دهغوی لپاره خو وعده شته؟

جواب: في التفسير المظهری اخرج الحاكم وابوداؤد عن اوس بن اوس قال قال رسول الله ﷺ حرم على الارض ان تاكل اجساد الانبياء واخرج ابن ماجة عن ابی الدرداء نحوه، په دی باب کې نور حديثونه هم شته او کوم تغيرات چه په سوال کې نقل شوی هغه دارض تاثیرات ندی دهغوی لپاره تعارض نشته بلکه تغيرات دخواصويه موت سره هم ندی داسي تغيرات په ژوندیو کې هم دمرض په سبب راتلاي شی او دحضرت عباس قول به په همداسي تغيراتوباندی محمول وی، او استدلال به دتقريب فهم لپاره وی، اوداتول هغه وخت دی چه کله ددې روايتونورجال ثقات وی اوکنه روايتونه حجت ندی نو تعارض نشته، باقی دشهداؤ لپاره هم بلکه دبعض نوروصلحاؤ لپاره هم وعده په احاديثو کې وارده ده. في التفسير المظهری برواية الطبرانی قال قال رسول الله ﷺ اذا مات حامل القرآن اوحى الله تعالى الى الارض ان لا تاكل لحمه فتقول الارض يارب كيف اكل لحمه وكلامك في جوفه قال ابن منده وفي الباب عن ابی هريرة وابن مسعود واخرج المروزي عن قتادة قال بلغني ان الارض لا تسلط على جسد الذي لم يعمل خطيئة او موثرته ددغو روايتونو د صحت يا حسن تحقيق نشته لکن تعددخپله دتقويت داسيايونه ده نورکوم معارض دليل نشته نوقبولول يې ضرور دی اود صاحب دروح المعاني داقول: ما يعكس من مشاهدة بعض الشهداء الذين قتلوا من ذمات سنين وانهم الى اليوم تشخب جروحهم دماؤا رفعت العصاة فذلك مما رواه هيان بن بيان وما هو الاحديث خرافه وكلام يشهد على مصدقيه تقديم السخافة اه) واجب الردده لكونه مخالفا للمشاهدة المتواترة فمنها ما في المظهری اخرج مالك عن عبد الرحمن بن صعصعة انه بلغه ان عمرو بن الجموح وعبد الله بن

جبر الانصاري كان قد حفر السيل قيرمالي قوله فوجدنا في غير اكانها ما تابا لالمس وكان بين احدوين حفر عنهما سنة واربعين سنة واخرج البيهقي ان معاوية لما اراد ان يجري كظامة نادی من كان له قتيلا باحد فليشهد فخرج الناس الى قتلاهم فوجدوهم رطابا يشون فاصابت المسحاة رجل رجل منهم فانبعث دما واخرج ابن ابی شية نحوه وارج البيهقي عن جابروفيه فاصابت المسحاة قدم حزة فانبعث دما اه) اوکه ددې خلاف کومه واقعہ يې اشی دهغی خواب دييان القرآن په ايتن، حاشيه اومواندا عواندکې مذکور ده حاشيه علی نوله: اوداتول هغه وخت دی چه د روايتونورجال ثقات وی کنه روايتونه بيخي حجت ندی اه) او په دی احتمال کې دلاندی مضمون سره نورقوت راځي في اصح السيرولنا عبد الرؤف القادري، طبقات ابن سعد مودی راهيسي ورک و د مسلمانانوسره ددې مکمله نسخه کله هم موجوده نه وه، اوس هغه د يورپ عيسائيانو چاپ کړی ده او همدغه ځماد سترگولاندی ده مگرد هغه کومه نسخه داصل تصنيف سره موافق ده په هغه کې درسول الله ﷺ د وفات متعلق اودامهات المؤمنين متعلق بعضی داسي روايتونه موجود دي چه هغه په اسلامي تصنيفاتو کې سره دهلو څلوماته يې پته ميلانوشوه داين سعدا کثرو روايتونه متاخرينو نقل کړی دي مگردا مهملات هيچاندی ليکلی ديقين سره خويي نه شم ویلی چه ديورپ الحاق ده ددې لپاره چه طبقات ابن سعد خپله داسي کوم کتاب نده چه دهغه ټول روايتونه قابل قبول دی، بياهم هرکله دا پوره کتاب موثرته ديورپ په واسطه ميلانوشوی ده په همدې اعتماد باندی د ابن سعد حواله هم جائزنده ترڅو چه دهغه سند په متداولو کتابونو کې ميلانوشی، د حديث، سيرت، تفسير نور کتابونه هم عيسويانو چاپ کړی دي، ددغو کتابونوهم کوم سند نشته ده، اونه په هغو اعتماد شته په هغوی کې صرف هغه خبری قابل قبول دی چه دکوموسندچه په متداولو کتابونو کې ميلانوشی ملا علی قاری په موضوعات کبري کې ليکلی دی: قلت ومن القواعد الكلية ان نقل الاحاديث النبوية والمسائل الفقهية والتفسير القرآنية لا يجوز الا من الكتب المتداولة لعدم الاعتماد على غيرها من وضع الزنادقة والحق الملاحدة بخلاف الكتب المحفوظة فان نسخها يكون صحيحة متعددة داقاعد دهغو کتابونو لپاره هم ده چه اتفاقيه يې کومه نسخه دکوم مسلمان سره پيداشی خو هغه به متداول کتاب نه وی نوکوم کتاب چه بالکل دمسلمانانوسره نه وی محض د عيسويانو په ذريعي سره راغلی وی په هغه څه اعتبار ده ربيع الاول - ۱۳۵۲ هـ، النور ص ۹

د مولانا محمد اسحاق صاحب بردوانی دام فیضهم لکھوا ضمیمہ

حضرت اقدس مدظلہ العالی دتسلیمانونہ بعد عرض دہ چہ اللہ تعالیٰ دی حضور پر عافیت سرہ لری پہ خبریت سرہ دی مطمئن وفرمایا (النور ص ۹) در بیع الاول ۱۳۵۲ھ پہ بارہ کی دتغیر متعلق سوال دہ دگوم چہ حضور خواب مرحمت فرمایلی دہ دتغیر متعلق وکیع بن الجراح داسماعیل بن ابی خالدہ روایت کری دہ او اسماعیل اوجراح اگر کہ دلوی مرتبی دی او اسماعیل تابعی دی مگر دہ غونہ وروستہ خوک دی ددی پتہ نشته او خومره راویان محذوف دی دہغو خای نشته اوپہ دی روایت باندی پہ ہغہ قرن کی چہ دتا بعینو قرن دہ سخت انکار و شوایہ صدر ثانی کی چہ کلہ چہ دحدنہ انکار و شونو معلومیہ چہ داروایت محض ہی اصل او غلط دہ (فی نسیم الریاض ص ۳۹۰ ج ۱) شرح شفاء القاضی عیاض لشہاب الحفاجی وقد حرم اللہ جسده علی الارض و احیاء فی قبرہ کسانرا الانبیاء علیہم الصلوٰۃ والسلام و قدرایت فی بعض الكتب ان السلف اختلقوا کفر من قال ان النبی ﷺ تولى يوم الاثنين وتركه ليلة الاربعاء لا شغافهم بامر الخلافة و اصلاح امر الامۃ و حکمتہ ان جماعۃ من الصحابة رضی اللہ تعالیٰ عنہم قالوا لم یمت فاراد اللہ ان یریہم آیۃ الموت فیہ و لما حدث وکیع بهذا عکۃ رفع الی الحاکم العثماني فاراد صلیہ علی خشبۃ نصبہا لہ خارج الحرم فشفع فیہ سفیان بن عیینہ و اطلقہ ثم ندیم علی ذلک ثم ذهب وکیع الی لمدينة فكتب الحاکم لاهلہا اذا قدم الیکم فارجموه حتی یقتل فابردلہ بعض الناس بریدا اخرہ بذلک فرجع للکوفة خیفتمن القتل وکان المفقی لقتلہ عبد الخید بن ابی ارداد و قال سفیان لا یجب علیہ القتل و انکر هذا الناس و قالوا رابنا بعض الشهداء نقل من قبرہ بعد اربعین سنۃ فوجد رلہا لم یتغیر فی شی فکیف بسید الشداء و الانبیاء علیہ و علیہم الصلوٰۃ والسلام، و هذه زلة قبیحۃ لا ینبغی التحدث بها، او همدارنگہ د چهار شنبی شپی پوری د مبارک جسدین دفنہ پریخودل غلط دی فی الطبقات لابن السعد ص ۳ ج ۳، و توفی صلوات اللہ علیہ يوم الاثنين (حین زاغ الشمس ص ۱۳۰ ج ۲) پہ خلیر یشتو گیہنتو کی پہ معمولی لاشونو کی تغیر نشی راتلائی فکیف بسید المرسلین، ددی عرض نہ دا مقصود دہ چہ کہ حضور عالی نی خوبنہ کری دضمیمہ خواب فرمایلو د شائع کولو حکم وفرمایا، النور کی ددغہ مضمون لیدلو سرہ سخت پہ اضطراب کی ووم اوددی مضمون عرضہ کیدل مالیدلی وہ مگرد

تفحص نہ بعد نہ وہ میلان شوی تول می دالله لپارہ ولیدہ نوفرار اووت الحمد للہ علی ہدایتہ دیر ادب ۲۷ جمادی الاول ۱۳۵۲ھ، النور ص ۹ جمادی الاول ۱۳۵۲ھ

دوہمہ ضمیمہ دمولوی صاحب عبدالجبار دینا بادی

لاندی عبارت پہ ابن ہشام سیرت کی میلان شو د غسل پہ موقع باندی (و لم یمن رسول اللہ ﷺ شی مما یری من المیت) اوس ددینہ اوچت صراحت بل کوم کیدی شی؟ بیاد استناد پہ لحاظ ہم د سیرہ ابن ہشام مرتبہ دطبقات ابن سعدنہ خومره لورہ دہ داکتاب خاص پہ سیرہ نبویہ باندی دتحقیق کولو لپارہ لیکل شوی دہ، طبقات خویہ اصل کی دصحابہ و او تابعینو تاریخ دہ نبویہ سوانح محض ضمنا راغلی دی بیامنداشان پہ سیرہ ابن ہشام کی ہمدام مذکور دی چہ حضرت علی غسل و رکولو او د الفاظ ہی ویلو لکیا و علی یقول بابی انت وامی ما طیبیک حیاً و میتاً، ددی نہ علاوہ یویل روایت خیلہ پہ صحابہ و کی میلان شو، ابن ماجہ کتاب الجنائز باب ماجاء فی غسل النبی ﷺ کی دی عن علی ابن ابی طالب قال لما غسل النبی ﷺ ذهب یلمس منه ما یلمس من المیت فلم یجدہ فقال بابی الطیب طبت حیاً و طبت میتاً، اوس خود طبقات، ددغہ لغوہ روایت تردید خما پہ خیال بالکل واضح کیہی مناسب دہ چہ ہمدام د ضمیمہ پہ قسم پہ النور کی درج وفرمایلی شی، والسلام النور ص ۹ محرم ۵۴ھ

پہ بعض حالاتو کی قبرونو طرف تہ دشانہ کولو جواز

سوال: (۷۳۲) بندہ د حضور نہ تپوس کری وچہ عوام خلک دمقابر ونہ تیریری ادباً شاہ نہ وراری تاسو وفرمایلی چہ دا ادب طبعی دہ یا نورہ کومہ عقیدہ ہم دہ؟ بندہ عرض کوی چہ صرف طبعی ادب دہ نورہ کومہ عقیدہ نشته بینواتو جروا؟
جواب: پہ دی حالت کی خہ حرج نشته پہ دی شرط چہ دعوا موخی تہ داسی ونہ شی پہ کوم کی چہ احتمال تجاوز عن الحدود وی والسلام ۲ جمادی الاول ۱۳۳۵ھ، ششمہ خامسہ ص ۱۰

دکفار ونہ دقبرستانس پہ نیت دقبرور کوالی

سوال: (۷۳۳) دلته دکلا دیوال پہ بیخ کی یوقبرہ کوم تہ چہ ددی خای مسلمان او ہندو دفتح پیر مزار وائی، اوداروایت ہم مشہور دہ چہ د سابق رئیس پہ وخت کی شاید چادلتہ دغیر ذبیحہ

هډوګي یا کوم بل ناپاک څیز اچول نویسی ته رئیس ته چه «هندراجپوت ده» په خوب کې صاحب دقبر تنبیه کړی چه په هغې باندې رئیس دقبر څلور دیوالونه جوړ کړل، مگر ددې په سبب چه پورته سایان یاچت نشته اودقبر بر سر ته محل جوړ شوی ده د کوم دمنځ ته ګندګی، فضله شیان یا د مرداری غوښی هډوګي یا د شرابوډ څاڅکوډلویدلو احتمال شته اوس دغه ریاست د ماشومانو د انتظام د ادارې د اهتمام لاندې ده دمصرف بچت کې شپږوپی دکال دچراغې په نام سره اودری روپی فقیر ته دداسې خدمت دور کولو لپاره درج مگر ماد پورته مذکوره بی ادبی دیچاو لپاره پورته دسایان دکرایه ورکولو لپاره دا رقم ددری کلویچاو کولو سره ساتلې دی، اوس سوچ راغی چه معلوم نده چه په داسې کولو کې کوم شرعی وېال خوږه نه وی؟ دهمدې لپاره عرض ده چه په دی باره کې کوم شرعی حکم وی ارشاد وفرمایل شی او که دساتنی لپاره د جسود خادرونو یا د کوم بل قسم کول به جائزوی نوهغه به جوړ کړی شی او په راتلونکو کلونو کې دچراغ په فلتو او حق الخدمت دفقیر کې مصرف کیږی او که داجائز نه وی نوهغه رقم چه ددری کلونو جمع دی هغه بیرته په ریاست کې جمع کړی شی یاچرته خرچولی شی بیاجمع کولو کې غالب احتمال ده چه په راتلونکې بچت کې داسې رقم منظور نه شی ځکه چه هرکله رومبی په مصرف ونه رسیدلی نویا منظور ی نه میلاو یرې په هر حال څرنگه چه شرعی حکم وی عمل درآمد په به کولې شی تر څوپه ماباندې کومه مؤاخذه پاتې نشی؟

جواب: دموقع په خصوصیت سره دتاسو تجویز مناسب ده په حسن نیت سره به ګناه نه وی بلکه دقبر دحفاظت من الهانت په سبب اجر شته ۸ رمضان المبارک ۱۳۳۵هـ، تنه خامسه ص ۲۲.

په مسجد کې دجنازی دلمانځه دکراهت تحقیق:

سوال: (۷۳۴) ددین علماء اودشرع متین مفتیان رحمهم الله په لاندې اموړو کې څه فرمایي

(۱) دجنازی لمونځ په داسې صورت کې چه جنازه امام، مقتدی ټول خلک مسجد کې وی نوڅنگه ده؟

جواب: مکروه ده علی الأرجح کما فی الشامي مگر صرف دهغو لپاره چه مسجد کې دی (۲) که جائزنده نومکروه ده نو دکراهت څنگه ده تنزیهی او که تحریمی؟

جواب: اختلاف ده (۳) دکومو حدیثونو نه چه صلوٰة جنازه فی المسجد مکروه ثابت شوی ده هغو دروایانو سند څنگه ده آیا هغوی چا جرح کړی دی اوکنه؟

جواب: په آثار السنن کې دهغو اسنادونه حسن ویل شوی دی او په اعلاء السنن کې دیر تفصیل ده خو د هغو د مسودو چاپول تیر شوی دی. کته دهغه نه هم نقل کولو او کوم خواب چه دجرحې ورکول شوی هغه مضر نده اود جواز حدیث فعلی ده اود عدم جوازیه فعلی باندې ترجیح وی (۴) دسهیل بن بیضاء رحمته الله د جنازی لمونځ چه په مسجد کې وهغه په کوم عذر سره وو؟

جواب: مختلف عذرونه نقل شوی دی لکن مطلق عذریقینی ده ځکه چه دحضرت عائشې په داسې درخواست باندې صحابه و نکیر وفرمایلو اودغه حدیث هغونه په اوریدلو سره هم رجوع ونه کړله. «رواه مسلم» (۵) په صلوٰة جنازه فی المسجد کې دنور وائمه وڅه مسلک ده؟

جواب: ننوی په شرح مسلم کې دشافعی، احمد بن حنبل او بعضی مالکیه و مذهب دجواز لیکلی دی اود امام صاحب اودخپله امام مالک دعدم جواز (۶) په مقابرو اوشارع عام کې صلوٰة جنازه څنگه ده؟

جواب: که په شارع عام کې تنګی راځی نومکروه ده او په مقابرو کې غیر صلوٰة جنازه نومکروه ده اود صلوٰة جنازی دکراهت کوم دلیل نشته ځکه چه په دی کې چه کله مخامخ ایښودل دمیت پسندولی شی نو په قبر کې څه جرح ده بیابا په بعض وختونو کې خپله صلوٰة علی القبر هم مشروع ده. (۷) تنه: که لویه مجموع وی او کوم ځای سواد مسجد نه داسې نه وی چه په هغه باندې دامجمع سنبال شی نو په داسې صورت کې که جنازه او امام دخومقتدیانوسره دمسجدنه بهروی او ټول خلک په مسجد کې وی آیا دغه صورت به په اعذارو کې شمیرل کولې شی اوکنه فقهاؤ رحمهم الله داسې صورت دکراهت نه مستثنی کړی اوکنه؟

جواب: ګناش نه کیدل عذر ده مگر دمیت په مسجد کې کیدل د مصلینو په مسجد کې کیدلونه اهون ده. (۷) ددې لپاره چه دجنازی لمونځ فرض کفایه ده پداسې صورت کې کله چه مجمع زیاته وی اود مسجدنه سوا بل کوم ځای دومره فراخه نه وی چه دامجمع په کې ځای شی نوآباد دی مجمع نه څوکسان دصلوٰة جنازی لپاره منتخب کړی شی اوباقی منع کړی شی دافعل څنگه ده جائز ده اوکنه؟

جواب: دافعل بی اصله ده (۸) نن صبابه مسجد حرام کې دجنازی لمونځ په کوم ځای کې وی؟

جواب: ماته معلومه نده لکن که هلته په مسجد کې هم کولې شی نواصل فعل دادبل مذهب والاوده اوممکن ده چه دمستلې دمجتهد فیه کیدوپه سبب احناف هم شریک شی نو په دی فعل سره تمسک نشی کیدلی ۵ جمادی الاول ۱۳۵۳هـ، بالنور ۷ ماه جمادی الاول ۵۴هـ.

دشپي داروا هو د راتلونكورتو تحقيق:

سوال: (۷۳۵) په ص ۹۸ دوهمه حصه د فتاوى رشيديه كې د يو سوال ځواب كې فرمايې چې دنارينه وروځونه د جمعې په شپه كې كورته نه راځي دا روايت غلط ده، او د دې خلاف په نورالصدور ص ۱۲۸ باندې د ابوهريره په روايت بيان فرمايې د كوم چې مطلب داده چې د جمعې په شپه د مومنانو روځونه دخپل خپل ځاى په مقابل كې ودرېدوسره چيغې وهى چې مونږ ته څه دواوهر روح زرنارينه او ښځوته چيغې وهى، روايت د دې حديث شيخ ابن الحسن ابن على په خپل كتاب كې كړى اوس عرض داده چې شرعاً صحيح معامله كومه ده؟

جواب: اول خوددې سند قابل تحقيق ده بلكه داچه د ثبوت په تقدير مقيدده په اذن پورې او دعوى د نفى د حكم د غموم په تقديرده نودواو كې تعارض نشته. ۲۶ جمادى الاولى ۱۳۵۳ هـ النور ص ۹ ماه جمادى الثاني ۵۴ هـ.

په شپه كې د دفنولو حكم:

سوال: (۷۳۶) حضرت والاددي حديث متعلق څه فرمايې كوم چې په لاندې طريق موجود ده: لا تدفنوا موتاكم بالليل الا ان تضطروا، د دې حديث له مخې دشپې دمړي د ښخولونه ممانعت ثابتېږي لکن په اوسنۍ زمانه كې په هيڅ ځاى كې په شپه كې دميت نه دفنول نارنج ندې اونه د كوم عالم نه اورېدل شوى دى چې دا حديث په عمل كې راوستل شى او كنه؟ او د فتاوى عالمگيريې عبارت غالباً داده (لاباس به ۲۰ ذى الحجة ۱۳۵۳ هـ).

جواب: الحديث المذكور فى السؤال ضعيف بابراهيم بن يزيد نعم روى مسلم عن جابر بن عبدالله ان النبى ﷺ خطب يومافذكر رجلا من اصحابه قبض فكفن فى كفن غير طائل وقبر ليلافجر جرائنبى ﷺ ان يقبر الرجل بالليل حتى يصلى عليه الا ان يضطر انسان الى ذلك وقال النبى ﷺ اذا كفن احدكم اخاه فليمنس كفنه قال النووى قوله ﷺ حتى يصلى عليه هو بفتح اللام واما النهى عن القبر ليلافجر حتى يصلى عليه فليل سببه ان الدفن فمارأى حضره كثيرون من الناس ويصلون عليه ولا يحضروا الليل الا افراد، وقيل لانهم كانوا يفعلون ذلك بالليل لرداءة الكفن فلا يبين بالليل ويوبده اول الحديث واخره قال القاضى العلتان صحيحان قال والظاهر ان النبى ﷺ قصد هما معا قال وقد قيل قوله ﷺ الا ان يضطر انسان الى ذلك دليل انه لا باس فى وقت الضرورة وقد اختلف

العلماء فى الدفن بالليل فكرهه الحسن البصرى الا بضرورة وهذا الحديث مما يستدل له به قال جماهير العلماء من السلف والخلف لا يكرهه واستدلوا بان ابابكر الصديق وجهامة من السلف دفنوا ليلامن غير انكار و بحديث المرأة السوداء او الرجل الذى يقم المسجد توفى بالليل فدفنوه ليلامسالمهم النبى ﷺ عنه فقالوا توفى ليلاً فدفناه فى الليل فقال الا اذنتموني قالوا كانت ظلمة ولم ينكر عليهم واجابوا عن هذا الحديث ان النهى لمن ترك الصلوة ولم ينته عن مجرد الدفن بالليل وانما نهى لترك الصلوة اولقلة المصلين او عن اساءة الكفن او عن المجموع كما سبق اه وقال المغشى قوله حتى يصلى عليه الخ قال الامام النووى يصلى هو بفتح اللام وقال الشيخ ابن حجر فى شرح صحيح البخارى قوله يصلى عليه هو مضبوط بكسرا اللام اى يصلى النبى ﷺ فهذا سبب آخر للنهى غير سبب عدم تحسين الكفن يقتضى انه ان رضى بتأخير الميت الى الصباح صلوة من ترجى بركنه عليه استحباب تأخيرها والا فلا يوبه جزم الطحطاوى اه قلت وقد دفن (ميتاً للفاعل) النبى ﷺ بالليل كما فى جمع الفوائد عن الترمذى انه ﷺ دخل قبر ابيالافسرج له سراج فاخذته من قبل القبلة معترضاً وقال رحمك الله ان كنت لا واهما تلاللقران فكره عليه اربعاً وايضا قد دفن (ميتاً للمفعول) النبى ﷺ بالليل كما فى جمع الفوائد عن القزوين انه دفن ﷺ وسطا الليل من ليلة الاربعاء الحديث وكان كل ذلك دليلاً فعلياً على الجواز والدليل القولى عليه بل على كراهة انتظار النهار بلا ضرورة ما فى جمع الفوائد عن ابى داود ان طلحة بن البراء لما مرض اتاه رسول الله ﷺ يعوده فقال لا اراه الا قد حدث به الموت فاذا نوبى به وعجلوا فانه لا ينبغي لجيفة مسلم ان تحبس بين ظهرائى اهله وبذلك كله قال فقهاء ناكما فى رد المحتار ولذا كره تأخير صلاته و دفنه ليصلى عليه جمع عظيم بعد صلوة الجمعة وفى الدر المنختاره يكره الدفن ليلاً ۲۲ ذى الحجة ۱۳۵۳ هـ النور ص ۱۰ شوال ۵۴ هـ.

د ايصال ثواب اعمال طريقه:

سوال: (۷۳۷) ايصال د ثواب د متوفاه لور كې حضور ﷺ هم شريك كولى شى يا بلا شركت صرف د متوفات نوم اخستل كيږي او درود شريف په اول او آخر كې ولوستل شى كوم ډول طريقه افضله ده دهغې نه حضرت مطلع وفرمايې مثلاً د ياسين شريف په لوستلوسره دا وويل شى چې د دې ثواب دى آنحضرت سره د صاحبوته ورسى او متوفاه ته دى ورسى، (۲) ايصال ثواب

بالاشتراك يا با لافراد (۳) او کوم ثواب چه مری ته رسیبری بلا شراکت د ۱۰۰ هغه مری دغه ثواب دانحضرت په خدمت کې پیش کوی لکه چه همرشته مکتوب ملفوف کې لیکل شوی ده داد حدیث نه ثابت دی او که محض د حضرت مجدد کشف ده بینواتوجروا؟

جواب: د مکتوبات متعلق چه څه لاندی لیکل کیږی دهغه نه دتولو سوالونو خواب کیږی ده مکتوب نقل د امام ربانی مجدد الف ثانی دریم دفتر (۲۸ مکتوب) د مکتوباتونه دی بیان کې چه دسرو ارواحگانو ته د صدقه کولو کیفیت څنگه ده د ملا صالح ترک په طرف صادر فرمایلی دی: الحمد لله وسلام علی عباده الذین اصطفى یوه ورځ مې سوچ راغی چه دخپلو نژدی خپلو انومرو د بعضو روحانیت لپاره صدقه وکولې شی، په دی اثناء کې ظاهره شوه چه په دی نیت سره هغه مرحوم میت ته خوشحالی حاصله شوه او خوشحاله او تازه په نظر راغی کله چه ددی صدقی دور کولو وخت راغی اول مې د حضرت رسالت خاتمت لپاره ددی صدقی نیت وکړ لکه چه عادت د دهغی نه بعد مې ددی مری درو حانیت لپاره په نیت کولو سره ورکړه دغه وخت هغه مری کې ناخوینی او غم محسوس شو او کلفت او کدورت ظاهر شو ددی حال نه ډیر متعجب شوم او د ناخوینی او کلفت کومه وجه ظاهره نه شوه، په داسی حال که چه محسوسه شوه چه په دی صدقی سره ډیر برکتونه دی مری ته رسیدلی دی خو په هغه کې سرور او خوشحالی ظاهره نشوه، په همدې شان یوه ورځ مې څه تقدی د حضور ﷺ لپاره نذر کړی او په نذر کې مې ټول انبیاء هم داخل کړل او هغوی د حضور ﷺ لپاره طفیلی جوړ کړل په دی کار کې د حضور ﷺ مرضی او رضائیت معلوم شو، په همدې ترتیب بعضی وقتونو کې چه مادرود لیگل که په هغه مرتبه کې په ټولو انبیاء باندی هم درود لیگلونوپه هغی کې به حضور ﷺ مرضی نه ظاهریده حال که چه معلومیږی چه که دیوه مؤمن درو حانیت لپاره صدقه کولو سره ټول مؤمنان شریک کړی نو ټولو ته رسیږی، او د دغه سړی د اجر نه چه په کوم نیت سره یې ورکړی وه هیڅ کمیږی نه، ان ریک واسع المغفرة، یقینا ستارب لوی ښوونکې دی، پدی صورت کې د ناخوینی او نارضائیت وجه د څومو د پورې دغی مشکلی خبری ځمابه زړه کې غوټه پاتې وه بالاخره د الله تعالی په فضل سره ظاهره شوه چه د ناخوینی او کلفت وجه داده چه که صدقه بغیرد شرکت نه د مری په نام ورکول شی نومری دغه صدقه دخپل خان طرف نه دهدي په طور د حضور په خدمت کې ویسی، او دهغو د وسیلی سره برکات اوفیوضات حاصل کړی او که صدقه ور کونکي خپله د حضور ﷺ نیت وکړي نو مری ته به څه نفع وي، د شرکت په صورت کې که صدقه قبوله شي نومری ته یوازی د همدې صدقی ثواب میلاویږي

او د عدم شرکت په صورت کې که صدقه قبوله شی نو د همدې صدقی ثواب هم میلاویږی او ددی صدقی د تحفی او هدیه کولو فیوض او برکات هم د حبیب رب العلمین علیه الصلاة والسلام سره پاتې کیږی په همدې شان هر سړی لپاره چه څوک شریک کړی همدا نیت موجود ده چه په شرکت کې یوه درجه ثواب شته او عدم شرکت کې دوه درجی ثواب چه هغه مری دخان له طرف هغه ته پیش کوی شی او د اهام معلومه شوه چه هدیه او تحفه چه کوم غریب یې د کوم بزرگ په خدمت کې راوړی بغیر د چاد شراکت نه اگر که طفیلی وی نو ددی تحفی په خپله پیش کول بهتر دی او که د شرکت سره، هیڅ شک نشته چه د شرکت نه بغیر بهتر ده او هغه بزرگ خپلو وروڼو ته دخپل خان نه ورکړنو ددی خبری نه بهتر ده چه داسی یې فاندی نور خان سره شریک کړی. او آل او اصحاب چه د حضور ﷺ دعیتال په شان دی هغوی که څوک طفیلی جوړولو سره د حضور په هدیه کې داخلولی شی نویسه او مقبول په نظر راځی هو مشهوره ده که څوک په هدیات مرسوله کې د کوم بزرگ سره دهغه ما ندینی شریکې کړی نو د ادب او رضامندی نه لری معلومیږی او که دهغه خادمان طفیلی گرځولو سره هدیه ورسوی نو هغه ته پسند ښکاری ځکه چه د خادمانو عزت دهمده عزت ده نو معلومه شوه چه ډیره د مرور رضامندی د صدقی په افراد کې ده نه د اشتراک په صدقه کې لکن پکار ده چه کله د مری لپاره د صدقی نیت وکړی نو اول د حضور په نیت باندی هدیه جدا کړی بعد دهغی نه دغه میت لپاره صدقه وکړی، ځکه چه د حضور ﷺ حقونه دنورو د حقوقو نه اوچت دی په دی صورت کې د حضور ﷺ په طفیل ددی صدقی د قبولیدو احتمال هم شته، د افقیرد مړیو په بعض صدقاتو کې چه کله دنیت د درست کولو لپاره خپل خان عاجز څرگندوی نو د دینه په بهتر علاج باندی هیڅوک نه پوهیده چه دا صدقه د حضور ﷺ په نیت مقرر کړی او دغه میت دهغه طفیلی وگرځوی امید ده چه دهغو د وسیلی په برکت سره قبوله شی علماؤ فرمایلی دی چه د حضور ﷺ پورې رسیږی اگر که دهغه ثواب درود لیگو نکوته میلاونه شی ځکه چه دا اعمالو ثواب په نیت درست کولو پورې موقوف ده او حضور ﷺ لپاره چه کوم قبول او محبوب ده بهانه کافی ده دا ایت کریم وکان فضل الله علیک عظیما د حضور ﷺ په شان کې نازل شوی علیه وعلى اله الصلاة وعلى جميع اعوانه الکرام من الانبياء والعلماء العظام الی یوم القيام

مکتوب متعلق تحقیق

ددې مکتوب د مضمون په بناء څه منقول ندی غایه مافی الباب یو کشف کیدی شی نور هم صرف د اول حصه یعنی په شرکت کې سرور نه کیدل پاتې شوه آخره برخه یعنی د ناخوښی وجه د امحض ذوق معلومېږي چه اصطلاحی کشف نده اوکه په دی کې داخل هم وی داسی دا قعاتو کې بالکل دادنی درجی کشف وی، او دهری درجی کشف هم حجت نده خصوصاً د غیر صاحب کشف لپاره دهغه رعایت و اتباع په هیڅ درجه کې هم مطلوب نده خصوصاً کله چه ذوق هم ذوق ته ونه لگيږي ځکه چه د هدی پیش کول په شرکت کې هم ممکن ده خپله حصه پیش کولی شی، اوکه د عدم سرور انکشاف هم صحیح ومنل شی نو دهغه اساس غالباً بل څه دی، او هغه موقوف دی دیوی مقدمې پورې او هغه داده چه بعضی طبیعیه امور د وفات نه بعد هم باقی پاتې کیږي لکه چه حدیث د عروج دروځ، او د نور وواړو احو استقبال او دهغودده نه د متخلفینو حال پوښتنه کول او بیاد کوم روح داوینا چه لگ هغه ته د ساه اخستلو وخت ورکړي دا ټول ددې دعوی دلیونه دی هرکله چه دا مقدمه معلومه شوه نو پوه شه چه دا امر طبیعی ده چه کوم څیز لوی او واړه ته په شرکت کې ورکول شی نو وړو کې انسان دهغه په تقسیم کې شرمیږي په همدې شان هلته ممکن ده په همدې ترتیب لوی سړی که د نور شرکاؤ احترام د لویانو په شان کوی هغه هم دهغوی خپل طفیلی گرځولو کې شرمیږي او د کوم سره چه دخاد میت او مخدومیت په شان تعلق ده کله دخپل اتباع دهغود طفیلی گرځولو باندی هم نه شرمیږي مگر تراوسه ددغه طبیعی امر وقوع په برزخ کې خپله ثابت نده، د همدې لپاره ځمابه نزد داسی امور په کومه درجه هم لحاظ نشته نو په کومه طریقه چه زړه غواړي ایصال یې کړي برابره خبرده چه د ایصال ثواب کولو په وخت کوم عزیز ته حضور عليه السلام شریک کړي یا نه کړي، او د و د شریف د دعاء دادابونه ده د تلاوت دادابونه نه ده او نه دا کله ثابت ده چه مړی خپل ثواب د حضور عليه السلام په حضور کې پیش کوی، د دینه د ټولو سوالونو خواب وشو ۲۵ ربیع الثاني ۱۳۵۴ هـ، النور ص ۷ ربیع الاول ۱۳۵۵ هـ.

د اعمالو د ایصال ثواب طریقہ

سوال: (۷۳۸) چا د خیر عمل کولوسره دهغه ثواب یې مړوته و باندې کوم ته چه په عام عرف کې ایصال ثواب ویل کیږي ددې کومه طریقه په قران پاک کې ښوول شوی او کنه ؟ او ددې کوم دستور رسول الله په مبارک عهد او د خلفاء راشدینو په عهد کې عليه السلام وواوکنه که ونوځنگه ؟

جواب: کله مې دنظر نه نده تیره شوی البته فقهاؤ دین ته تعرض فرمایلی ده لکه چه علامه شامي په درمختار کې بحث زیارة القبور تحت قول ویقرا یسین د شرح الباب نه نقل کړی ویقرء من القرآن ما تيسر له الی قوله ثم يقول اللهم اوصل ثواب ما قرأناه الی فلان اواللهم اه ص ۹۲۳ ج ۱، دهغوی داسی نظردده لکه چه دلمانځه لفظی نیت د سلف نه منقول نده خو فقهاؤ هغه ته مستحسن ویلی دی په همدې شان دهغه حکم هم ده بس دا صیغه نه ضروری ده او نه بدعت ده والله اعلم ۱۲ شعبان کال ۱۳۵۴ هـ، النور ص ۷ شوال کال ۱۳۵۵ هـ.

د ورځو په تعین سره د ایصال ثواب حکم

سوال: (۷۳۹) دکال په اکثر و حصو کې دبزرگانو دارواحو د ایصال ثواب لپاره دخلکو جمع کولوسره دکوم خاص انتظام نه بغیر او معینه اوقات دقرآن شریف لوستل کیږي نو چا ترخود خپل دوستانو او احبابو د شمولیت لپاره وینا څنگه ده؟
S: دا غیر مقصود لپاره تداعی ده چه بدعت او مکروه ده ۶ جمادی الأولى ۱۳۵۴ هـ، النور ص ۴ ربیع الثاني کال ۱۳۵۵ هـ.

عدم جواز د نفل میت په قبر په سبب د خواب

سوال: (۷۴۰) په دې ځای کې یو مدرس صاحب یوه موده وشوه چه خوب لیدلی و چه دهغه خوب فختصر استفسار غوښتونکې مطلب پیش کولوسره د خواب غوښتونکې یم خوب داده چه دهغه مرحومه والده خپل خوی ته فرماني چه ته ځما قبر د برکت علی د والدی سره کړه دلته ځما د قبر سره نزدی ماریه کثرت سره راووتلوسره ځما د قریب قبر ته راځی هغه مارمانه زوروی نو آیدامعذب مړی قریب اوجار محفوظ او مامون مړی ته اطلاع کیږي، مشاهده کیږي، د عذاب د مشاهدې په صورت کې خو عیش او آرام هم گډوډ کیږي هغه هم یو عذاب ده؟
جواب: خپله خوب شرعی حجت نده، خصوصاً کله چه خلاف شرع وی او بلا ضرورت شرعیه و مړی د قبر نه راویستل خپله ناجائز ده نو کوم خوب کې چه ددې تعلیم وی هغه خوب خپله باطل ده او مړی په دغو قبرونو کې ډیر لگ پاتې کیږي چه حساً متلاصق دی هغوی په عالم برزخ کې دی په کوم کې چه د معذب او ناجی موطن جدا جدا ده دیوه اثریل ته نه رسیږي ۱۰/۵۴۴ جلد اول، النور ص ۷ ربیع الثاني ۱۳۵۵ هـ.

مسلم یا کافر نه په ولد الزنا باندې د جنازې لمونځ کولې شی او کښه؟

جواب: (۷۴۱) د دین علماء او د شرع متین مفتیان په دې مسئلې کې څه فرماني چې زیدوايي چې که ولد الزنا من مسلم او کافر او نصراني په ورو کوالي کې مړشی نو د دغه ماشوم تکفین او تجهیز او صلاة جنازه د مسلما نانو په شان کولې شی او په خپل تائید کې د علامه شامي تقرير شامي ج ثاني ص ۵۴۸ باب نکاح الکافر پیش کوی چې په لاندې ډول ده: «والولد يتبع خیر الابوين دینا»

تتبعه: یشر التعیر بالاوین اخراج ولد الزنا ورايت في فتاوی الشهاب الشلی قال واقعة الفتوی في زماننا مسلم زنی نصرانيه فالت بولد قهل يكون مسلما اجاب بعض الشافعية بعدمه وبعضهم باسلامه و ذکران السبکی نص علیه وهو غير ظاهر فان الشارع قطع نسب ولد الزنا وبنته من الزانی تحل له عندهم فكيف يكون مسلماً وافق قاضي القضاة الحنبلي باسلامه ايضاً وتوقفت عن الكتابة فانه وان كان مقطوع النسب عن ابيه حتى لا يورثه فقد صرحوا عندنا بان بنته من الزنا لا تحل له وبأنه لا يدفع زكاته لا بعد من الزنا ولا تقبل شهادته له والذي يقوى عندي انه لا يحكم باسلامه عن مقتضى مذهبنا واثباتاً لا بحكام المذكورة احتياطاً نظراً لحقيقة الجزية بينهما اه قلت يظهر لي الحكم باسلامه للحديث الصحيح كل مولود يولد على الفطرة حتى يكون ابواه هما اللذان يهودانه او ينصرانه فافهم قالوا انه جعل اتفا فهما ناقلا له من الفطرة فاذا لم يتفقا بقى على اصل الفطرة او على ما هو اقرب اليهما حتى لو كان احدهما مجوسياً والاخر كتابياً فهو كتابي وهنا ليس له ابوان متفقان فيبقى على الفطرة ولا هم قالوا ان الحاقه بالمسلم منهما او بالكتابي انفع له ولا شك ان النظر لحقيقة الجزية انفع له وايضاً حيث نظر والجزية في تلك المسائل احتياطاً فلي نظر اليها هنا احتياطاً ايضاً فان الاحتياط بالدين اولى ولان الكفر اقبح القبيح فلا ينبغي الحكم به على شخص بدون امر صريح ولا هم قالوا في حرمة بنته من الزنا ان الشرع قطع النسبة الى الزانی لما فيها من اشاعة الفاحشة فلم يشك في النفقة والارث لذلك وهذا لا ينفى النسبة الحقيقة لان الحقائق لا مرد لها فمن ادعى انه لا بد من النسبة الشرعية فعليه البيان) عمرووايي: چه داصر د علامه شامي راني ده کومه مصرحه فقهي مسئله نده خپله علامه شامي اقرار فرماني چې علي مقتضى مذهبنا: او د شرعيه قراعدوله مخي هغه ولد مسلمان نشی گرځوی اوداوايي چه په خپله د علامه په دلايلو کې کلام ده د کوم تفصيل چه په لاندې ډول ده: (۱) کل مولود يولد على الفطرة الخ علامه شامي چه پدی

حديث باندی کوم تقرير کړی ده په هغه کې لفظ د ابوين ده: او بله علامه شامي پورته د والود يتبع خير الابوين دینا لاندی یشر التعیر بالاوین اخراج ولد الزنا فرماني فکذلك في الحديث، نو د ولد الزنا لپاره د څه حکم استنباط د دې حديث صحيح نده. (۲) دمذکور حديث نه اتفاق الوالدين علی مذهب واحد نه راوخی همدارنگه: عند عدم اتفاق الوالدين علی مذهب واحد څه حکم ده د دینه حديث ساکت ده د همدې په خاطر اصل فطرت یا الهي ما هو اقرب اليها په طرف د نقل کولو لپاره د کوم خارجي دليل ضرورت ده (فاين البرهان؟) (۳) فقهاؤ رحمهم الله دانفع سره دالحاق چه څه تحرير فرمایلی دی هغه هم د نکاح په صورت کې دی، نه چه د ولد الزنا لپاره بلکه د ولد الزنا لپاره عام فقهاء رحمهم الله تصريح فرماني همدارنگه خپله علامه شامي اقرار فرماني چه د ولد الزنا نسبت دهغه مورته کيږی فاين هذا بذاک؟ (۴) اگر که زانی د ماشوم نسبت خپل خان طرف ته کوی مگر فی الواقع د حقیقت جزئیت مدعی خصوصاً په زنا کې مشکوک فيه ده په خلاف د زانیه چه هغه یقینی دده مورده: وهذا امر صريح) او عمرو په خپلو دلايلو کې حسب ذیل امور پیش کوی: (۱) شرع د ولد الزنا نسب د زانی نه قطع شمار کړی ده او د همدې په خاطر د زانی په مال کې هغی ته ارث یا نفقه نده ورکول شوی هو: د زانی لپاره بنت من الحرام ته احتیاطاً حرام ویل شوی صرف د دې لپاره چه په دې کې اشاعه د فاحشی ده نو خپله یو مدعی اسلام د غیر مسلمې سره ټول عمر یل نکاح زنا کوی او دهغه په بچو باندی د اسلام حکم لگولو سره د مسلمانانو په شان معامله کيږی، نو په دې سره نه خوزانی ته عبرت وی نه مزنیه ته مسلمان گرځولو سره د نکاح توفیق شته، اونه خپله زانی ته د خپل شنيع فعل د سوچ پورې تیريږی نو دا خواقبح القبیح او افحش الفواحش ده په دې کې خود نور هم مزید احتیاط ضرورت ده (۲) عام فقهاء فرماني: چه د ولد الزنا نسبت دهغه مور طرف ته کيږی که د هغه مور مسلمان نه وی نو تبعاً لها هغه هم مسلمان او که دهغه مور کافره وی نو هغه به هم د دې تابع وی، (۳) د زانی اوزانی د عبرت لپاره د ضروری ده چه د ولد الزنا سره د مسلمانانو په شان معامله ونه کولې شی کنه نو په دې کې د افحش الفواحش نور مزید جرات کيږی، او د خپل قبیح فعل د ترک کولو او زانیه مسلمان گرځولو او نکاح کولو د خیال پورې نه تیريږی چه دا قبیح القبیح کیدو سره سره د اسلام محقروا مذلل ده، او د قطع نسبت من الزانی په صورت کې که په طریق مستقیم باندی په پخیدلو باندی که مجبوره کړی شی نو د ټولی قبیلې لپاره فلاح دارین یقینی دي (۴) همدارنگه عمرو د حضرت مولنا عبدالحی صاحب د افتوی په خپل دليل کې پیش کوی چه په لاندې ډول ده:

سوال: (۷۴۲) د مسلمان تر او کافری ښځې یا کافر زړه او مسلمانې ښځې نه د زنا په ذریعہ نور باغی پیداکیدوسره قبل البلوغ یا بعد البلوغ مړشې نود هغه د تجهیز او تکفین څه حکم دی؟

جواب: د بلوغ نه وروسته که هغه ایمان راوړي نو د مسلمانانو په شان د هغه تجهیز او تکفین به وی او که نه د کفارو په شان به وی، او د بلوغ نه مخکې هغه د مور تابع ده ځکه چې د ولد الزنا نسبت د زانیه نه ثابتیږي نه د زانی نه او په بحر و غیره کې راغلی دی، هو تابع لاحد ابویه الی البلوغ مالم یحدث اسلام او هو ممیز، هغه د یو د مور او پلار تابع ده د بلوغ پورې تردی چې هغه سن بلوغ ته رسیدو سره اسلام ظاهر کړی نو تر څوچه هغه په ایام تمیز کې اسلام رانه وړی د مور تابع به وی، حرره محمد عبد الحی مجموعه الفتاوی ج ۱ باب التجهیزو التکفین ص ۳۲۸ دادی معلومه وی چې دلته د یرمدعیان د اسلام د دې شیع فعل مرتکبین دی او هغوی کې قطعاً د دین په طرف توجه نشته اونه هغوی ته دخپل بد کار احساس شته، اونه چاته دنکاح پرواه اونه دکفر خیال که دهغوی د اولاد سره د مسلمانانو په شان معامله وکولې شی نو مزنیه مسلمانان گرځولوسره دنکاح کولو په طرف هیڅ شی داعی نشته امید ده چې تاسو بالتفصیل خواب ارسال فرمایلو سره ممنون وفرمایې دلته دواړه طرفه رائي شته زیدحق په جانب ده او که عمرو یادواړه همدارنگه که د عمر و مذکور پورتنیو دلایلو له مخی د عدم اسلام فتوی ورکړه نو آثم خویه نه وی بینوا تو جروا؟

جواب: مسئله بالکل ظاهره ده (المولد للفراش وللعاهر الحجر) حدیث په دلالت کې قطع ده نص چې وی خپله قیاس هیڅ نده، محض رائي خو پرېږده که چاته شبهه وی چې د مذکور حدیث په مقابل کې په بل حدیث کې دی: کل مولود یولد علی الفطرة ددې خواب ظاهره ده چې خپله د فطرت په معنی کې دوه احتماله دی اسلام، یا استعداد اسلام، والثانی اقرب لحدیث ابی داؤد کل مولود یولد علی الفطرة وفيه قالوا یا رسول الله افرايت من يموت وهو صغير قال الله اعلم بما كانوا عاملین، ج ۲ باب فی ذراری المشرکین من کتاب السنة فلو کان معنی الفطرة الاسلام یا توقف فی حکمهم لان الشی اذ اثبت ثبت یلوازمه ومن لوازم الاسلام الحکم بدخول الجنة وی مجمع البحار یریدانه یولد علی نوع من الجبلۃ والطبع المنتهی لقبول الدین الخ، او که اقرب هم نه وی دغه وخت هم اذ جاء الاحتمال بطل الاستدلال نومحتمل د قطعی لپاره معارض نشی کیدلی او کوم مصالح چې د حکم بالاسلام لیکل شوی دی اول خو محض رائي دی، دوهم په دی

حکم بالاسلام کې مفاسده هم شته کوم چې سوال کې مذکور دی فاذا تعارضت اقطا اوتن مدار حکم صرف نص پاتې شو و قد مر تقریر النص والله اعلم ج ۳ ص ۳۰۹

سوال: یو سوال او خواب د داسی بچی د لمانځه متعلق لیکل شوی چې د کافر پلار لخوا د مسلمان ته د پرورش لپاره ورکړی وی هغه په ۹ ذی الحجه ۱۳۵۳ ه لیکل شوی او النور شوال ۵۴ هجری ۱۳۵۳ لکې طبع شوی ده النور ۱۴ شعبان ۱۳۵۴ ه لیکل شوی

رسالة الصلاة على الميت الصبي المتولد من مسلم وكافرة بغي

سوال: (۷۴۳) حضرت مولانا مخدومنا محمد اشرف علی صاحب مد ظله العالی السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته دخپل جماعت په علماؤ کې په جنوبی افریقا کې د اولاد الزنا من الکافره، په مسلمان کیدو کې اختلاف وشو د هغی متعلق جناب مولوی اسماعیل گار دی صاحب مختلفو ځایونو ته یو سوالونه روان کړی ول او دا کار نې ماته سپارلی ؤ، د دواړو طرفونو دلایلو په لیکلو سره هغه سوال دلته بنده ته را لیږلی ؤ بنده هغه د تحریر مطابق د مختلفو علماؤ په خدمت کې سوال روان کړی ؤ، تقریباً نیمایې خوابونه راغلی دی او د نورو ځایونو نه خوابونه تر اوسه ندی راغلی شاید وروسته راشی، د دې لپاره چې دواړه طرفه ته دلایل شته او دواړه مختلفې ډلې لکه چې هلته وی دلته هم مختلفې شوی د همدې په خاطر ما مولوی صاحب اسماعیل گار دی ته ولیکل چې زه به هغه ټول خوابونه د ورسنوم بابه کوم لوی عالم باندی محاکمه کولوسره درولیږم هغوی د محاکمه کولو لپاره ستاسو په خدمت کې د راستولو لیکلی دی د همدې لپاره بنده د دواړو طرفونو تجویرونه ستاسو خدمت ته درلیږم د حضور عالی په خدمت کې عرض ده چې د تکلیف فرمایلو سره محاکمه تحریر وفرمائي الله عالی به د اجر عنایت وفرمایې همدا بنده هم په یوه فریق کې ده بنده هم د دې متعلق خواب لیکلی ؤ او د داسی بچو د جنازی لمونځ نه کول پکار دی، همدا خیال مې ولکن بل طرف ته د ولویولو یو علماؤ تحریر ونو او دلایلو لیکلو سره اوسن دا خیال راځی چې بل جانب حق ده، خصوصاً د مولانا محمد اسحق صاحب بره وانی او د الباقیات الضالعات مدرسی مفتی صاحب او د مولانا محمد حسین صاحب مراد آبادی د بهو پال قاضی او د ټونک ریاست مفتی صاحب تحریر ونو لیدلو سره دا خیال پیدا شو د همدې په خاطر د محاکمې کیدلو سره د حضور عالی د تحریر نه بنده ته هم د حق لاره معلومېږي او په افریقا کې به هم انشاء الله د حضور عالی په محاکمې سره اختلاف باقی پاتې نشی؟

جواب: مشفق، مکرمی دامت فیوضهم ۱ السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته: دمحببت پانده داستفتاء دخوابو نو د کاغذونو سره راورسیده اگر که نه د کارد ترا کم خخه فرصت اونه ضعف اضمحلال سره د کتابونو د مراجعت قوت شته، خو د امر د امتثال په نیت د کاغذونو اخستلو سره کیناستم، نو خما د استعداد نه خه همت او توفیق عطا وفرمایل شی او ټول کاغذونه ولیدل شی اگر که په تعمق سره نشم لیدلی مگر هغه په سطحی نظر نه لگ اوچت و، په کومو کاغذونو باندی نظر غور زیدلی دهغو اجمالی فهرست داده اول نمبر خواب دمفتی صاحب راندر ضلع سوات دوهم نمبر خواب د سهارنپور دمظاهر علوم دمدرسی علمادریم نمبر خواب د دارالافتاء حسینیہ راندر یریه څلورم نمبر خواب دمدرسه امینیہ دهلی پنځم نمبر خواب د جامع العلوم کانپور د غوځوابونو کی عمرو مانع صلاة ته ترجیح ورکول شوی ده، شپږم نمبر خواب د سیفیہ مینو و ضلع علی گرو دمدرسی په دی خواب کی زید مجوز صلاة او عمرو مانع صلوة قول بین بین خه تفصیل شوی دی، اوم نمبر خواب د مدرسه دارالاسلام هات هزاری ضلع چاټگام، اتم نمبر خواب دمدرسه دارالعلوم معینیہ عثمانیہ اجمیر شریف نهم نمبر خواب د دارالعلوم دیوبند لسم نمبر خواب دمولنا محمد اسحاق صاحب بردوانی یولسم خواب دمدرسه باقیات الصالحات ویلور علاقه مدارس، دولسم خواب د عدالت شرع شریف صدر ریاست اسلام ټونک په کوم کی چه دا عبارت هم شته چه بعض شواقع هم د اسلام دابن الزنا قائل دی او قاضی القضاء د حنابلہ و خوپه دی فتوی ورکړی ده دیارلسم نمبر خواب د بهوپال دریاست قاضی په دی ټولو کی زید مجوز صلاة ته ترجیح ورکول شوی مایه دی باب کی د دینه مخکی هم خه مختصر ویلی دی د دغو جواباتو د لیدنی نه بعد هم خمارایه بدله نشوه نه ماته ترد و شو د زید قول ته چه کومو حضراتو ترجیح ورکړی ده هغوی کوم روایت، جزئیہ یا کلیہ دمذهب نده نقل کړی محض د قیاس او استنباط نه یی کار اخیستی چه د غیر مجتهد حق نده دهمدې لپاره زه د عمرو قول صحیح گنم او خپل مذکور خواب په ۸ رجب ۵۴ لیکل شوی داوولی فتوی په عنوان نقل کوم (فی الحال د قلمی امداد الفتاوی نه نقل شوی ده امید ده چه دا خواب په رساله النور درجب ۵۵ هـ دبایت کی تقریباً یاد دې ته یوه رساله مقدم یا موخر شائع شی، یو اساس د زید د قول د ترجیح د دې بچی داده چه د دې بچی د مسلمان په پرورش کی کیدل هم محتمل و، د دې متعلق هم خپل یو خواب چه په ۹ ذی الحجة ۵۳ هـ

لیکل شوی د دوهمې فتوی په عنوان نقل کوم (د خواب په النور شوال ۵۴ هـ ص ۸ ترص ۱۰ کی شائع شوی ده) د دینه زیات ماته دمفصل، مطول او مکمل کلام کولونه فرصت اونه قوت شته، لکه چه پورته مې همدا عذر کړی و، البته د ټونک په فتوی کی چه د کومو شوافعو او حنابلہ ویه اقولوسره استدلال شوی ده مفتی صاحب ته به مکرراً مراجعہ کولې شی که دا قول دمجتهد ده نودحنفیه ولپاره د ضرورت او مصلحت په وخت کی په هغه باندی عمل کول جائز دی او که هغه دمقلدو علماؤ نه دی نودهغه مرتبه داسی ده لکه مونږ دمقلدو علماؤ د قول اود دې لپاره چه داتحریر په دی خاصه مسئله کی په یوه اهمه درجه کی مفید او جامع ده لپذا دهغه یومستقل لقب هم تجویز کوم الصلاة علی الميت الصبی المتولدین مسلم وکافرة یغی (که کوم صاحب داسره د پورتنیو ټولو فتواگانو شائع کړی نودفع امید شته) د امعظم مقصود لقب یعنی داوولی فتوی دمضمون په بناء باندی ایښودل شوی ده خکه چه فتوایانې خومحض استطرادی ده، والله اعلم ۲۹ صفر ۵۵ هـ، التورذی القعدہ ۵۵ هـ.

د مړی وارث ته دهغه روپی ورکول د ایصال ثواب د اهتمام په غرض

سوال: (۷۴۴) خما ورور مړ شو دهغه یو شاگرد د هندو دی، هغه پنځه روپی را کړی دی چه قرآن شریف په لوستلو سره خپل ورور ته یی بخشش کړه خه کول پکار دی؟

جواب: د وصول ثواب لپاره پدی عمل باندی اول عامل ته ثواب میلاویدل شرط دی او هم ثواب میلاویدو لپاره ایمان شرط ده نود غیر مؤمن دا عمل یعنی د اعطاء او اتفاق ثواب نوشی رسیدلی او که د قرآن لوستلو ثواب رسیدل محتمل وی نویصله وشوه چه کوم قرآن په اجرت باندی ولوستل شی دهغه ثواب هم نه میلاوېږی نویه مسئوله صورت کی که د دغه شاگرد لخوا زیات اصرار وی نوصرف د اصورت هم کیدلی شی چه هغه سړی داروپی دکوم مسلمان ملک کی کړی او هغه که بی اغواړی هغه روپی کوم مستحق ته ورکولوسره دهغو ثواب دغه سړی ته ولیږی لکن د ملک کیدلونه بعد به هغه ته دا اختیار هم وی چه هغه روپی چاته ور نځکړی، ۲۷ جمادی الثاني ۱۳۳۳ هـ، حوادث الفتاوی حصه ثالثه ص ۱۴۱.

۱ د ابوتخمین و خوددی اشاعت په النور شعبان ۵۵ هـ کی شوي ۱۲
 ۲ که داسی اتفاق وشو نو اوله فتوی اودوهمه فتوی به دحوالی په ځای بعینه نقل کړو ۱۲ اشرف علی

مقبر مخطوطه القوم مقبر لندی فور هو لود استدل

خواب اود مخطوطه موریه حرمت یامدی استدل

سوال: (۷۴۵) بعض خابونو کی دفن نه وروسته دکنندلوا بباب مقبر دسر نه دخپوله طرف غور خوی او یوه دوه مخیره پشتونوم ورسالي کی دا حدیث لیکل شوی لقلوله علیه السلام من رضى الماء على القبر من الرأس الى الرجل واللقى الله حفرها القبر امنه الله من عذاب القبر به سلگونو کتابونو د حدیث، فقهه، تفسیر او سیرت کی مې دا حدیث په تدبر سره وکوت مگر چرته یې هم پته ونه لگیده بعضی خلک یې نسبت خزانه الرواة په طرف کوی دجناب رایه څه ده داکار درست ده او که بدعت سینده اودا حدیث د فیض لرونکی نظرنه چرته نه تیر شوی او کته دی نه موضوع ووايوکه څنگه؟ ۲) ټولو کتابونو د فقهه کی لیکل شوی چه خطبه دنکاح نشته بلکه استنکاح ده مگر د مولنا عبدالحی چاب هدايه کتاب العدة من قوله ولا تخطب المعتده لاندی د عینی په حواله لیکل شوی دی الخطبة الزوج ونکاح المعتدات لایجوز ددی څه خواب کولې شی ددی ځای ځینی مولوی همداسې عبارت نه خطبه نکاح گنلوسره قسم قسم مباحث اوجدل بر پاکوي او د بنت خطبه نکاح گنلوسره د هغی والدی ته حرام وایې جناب په دی کی کوم کافی تحریر د کتابونو په حواله تحریر و فرماني دا عبارت د ټولو معتبرو کتابونو سره مخالف ده

جواب: ۱) دا حدیث کله دنظر نه ندی تیر شوی څوک چه په هغه احتجاج کوی ددی سند دهغه په ذمه ده ۲) تاسودا عبارت خپله په کتلوسره ټول ولیکه ماسره کتاب نشته نو عبارت معلومولی نشم لکن مطلب داده چه خطبه دتزوج په حکم کی ده اود معتده تزوج جائزده لهدا دهغی خطبه جائزه نده او څوک چه دی ته من کل الوجوه نکاح وایې دهغه څخه تپوس وکړی چه دنکاح څه تعریف ده او یا هغه به خطبه صادق ده او کته؟ ذی القعدة ۳۲ هـ امداد الفتاوی شمه خامنه ص ۷۱

په ویا کی دشهید حکم تحقیق

سوال: (۷۴۷) دلته تیر کال کی چه کومه ویا وه کومه چه دنیا کی ویا وه په هغی کی یوه نجلی چه عمرني یوویشت کاله ومړه شوه اومتوفی دی وصیت کولوسره مړه شوچه څما قبر یوڅ جوړ کړی دهغی والد دوه میاشتی اوده ورځی وروسته دمرگ نه هغه قبر یوڅ جوړ کړی کله چه

هغه دفیرد یخولو لپاره هغه قبر کنده شوی د دینه کی مړی د مخکی په شان صحیح اوسالم ولیدل شوی لکه ددی قصی اکثر وینځی هم دلیدلو لپاره قبرستان ته راغلل اووی لیده اوس ددی ځای دا کثرو دا خیال ده چه هغه نجلی ددی لپاره چه په ویا کی مړه شوی وه او کفن هم ورته نه ومیلاوشوی اودیدن هم توتی نکړی نه وی شهیده شوی اود شهیدد بدن نکړی نه وی په داسی حال کی چه متوفی څه لمونځ کونکی یا پر هیز گاره نه وه په دی کی سوچ کول پکار دی آیا داسی عقیده ساتل کومه چه تحریر کړی شوه درست دی او کته نادرست دی؟

جواب: ممکن ده چه همداسې وی د بخار هم شهادت کیدل وایر شوی دی اوممكن ده چه دهغی په بدن کی رطوبات د مړه کیدونه مخکی فنا شوی وی داسی مړی هم نه خرابیږی باقی پاتی کیږی په اول احتمال سره ددغه غیر مشروع وصیت منافی شهادت کیدلو شبهه نویه شهادت سره ددی هم کفارو وشود او هغه ناخبره وه او دهغی نه خبرتیامعاف و فرمایل شو ۲۴ شوال ۱۳۳۷ هـ شمه خامنه ص ۹۹

دیوه مصلحت لپاره دشیعه په جنازه کی دشریکیدو حکم

سوال: (۷۴۸) د کوم شیعه مذهب والیه جنازه کی شریکیدل د کوم دنیوی مصلحت په بناء وی یا په دی بناء وی چه هغه یاد هغه کورنی والاخوتو په جنازه کی شریکیده جائزه او کته؟

جواب: قی نفسه منتهی عنه ده لکن که کوم ضرورت وی توجا زده اول ضرورت حقیقت دفع ضرورده نه جلب د مصلحت ۱۸ میخ ۳۲ هـ شمه خامنه ص ۲۴۸

دهی قول معنی چه طعام الميت بمیت القلب

سوال: (۷۴۹) طعام الميت بمیت القلب، میت عام ده هغه انبیاء اولیاء وی او که عموم مؤمنین لکن داموات عامه به طعام سره چه کوم کراحت او تکدیر په قلب کی محسوسیږی هغه دا ولیاواو انبیاء د طعام نه نه وی ددی څه وجه ده؟ اگر که انبیاء او اولیاء حقیقه دعامة اموات په شان میت ندی لکن په ظاهره اموات دی اود عامه اموات او اولیاء او انبیاء طعام په صدقه والی کی برابر دی؟

جواب: الله پوهیږی چه دا قول دجادی که څوک دا قبول نکړی په هغه باندی کوم اشکال نشته او که کوم سری دزکات دوسخ کیدونه استنباط وکړی چه هرکله په صدقه واجبه کی وسخت شته نویه صدقه نافله کی د صدقی دمعنی اشتراک په وجه شاید کوم کیفیت قریب دوسخ وی د

همدی اثریه موت دقلب سره تعبیر کولی شی په دی صورت کې ددی سوال خواب داده چه دافرق خیالی ده او په دی کې راز داده چه عرفاً دعامو امواتود طعام خوړل تذلیل گنل کیږی هغه کدورت همداسی تذلل ده کوم چه یو طبیعی امر ده نه کوم ذوقی او باطنی امر، اود بعضی لپاره دا وجه ده چه عام اموات د نزدی مړه کیږی دهغو دطعام نه دهغودموت اودهغود معاصیو استحضار کیږی همداسبب وی دانتقباض اودلگیری په خلاف د اولیاء وانبیاء چه دهغودا کثرو د موت مشاهده هم نه وی او په خیال کې ظاهروی، او همدارنگه دنورو احیاء په شان معلومیږی لهذا انتقباض نه وی راتلونکي الله ته معلومه ده والله تعالی اعلم ۴ محرم ۱۳۱۳ هـ امداد ص ۱۴۳ ج ۳

په شمیره مړوته دکل یا جزء ثواب رسیدلو تحقیق

سوال: (۷۵۰) ۱، کوم ایصال ثواب چه څومړوته کولی شی هغه ټولویو شان رسیږی یا په تجزی سره رسیږی؟

جواب: ۱، ټولوته په یوشان رسیږی ځکه چه دالله تعالی رحمت واسع ده (مثل ابن حجر المکی عما لوقر الا هل المقبرة الفاتحة هل قسم الثواب بينهم اویصل لكل منهم مثل ثواب ذلک کاملاً فاجاب بانه افقی جمع بالثانی وهو اللاتی بسعة الفضل شامی ج ۱ ص ۶۰۵ وعن علی عنه قال من مر علی المقابر وقرعقل هو الله احد احدى عشرة مرة ثم وهب اجرها للاموات اعطی من الاجر بعدد الاموات طیرانی فتح القدیر والله اعلم، حرره عنایت الهی عفی عنه)

جواب: ۲، دامستله مختلف فیها بین العلماء ده بعضی د تجزی قایل دی وهو الا قیس، اوبعضی د عدم تجزی فرمایي (وهو الاوسع والله تعالی اعلم حرره خلیل احمد عفی عنه)

جواب: ۳، دشرعیه قواعدوموافق اصل مذهب داده چه ثواب متجزی کیږی کما فی الشامی ویوضحه ولواهدی الكل الى اربعة يحصل لكل منهم ربعة فکذا لواهدی الربع لواحد وابقی الباقي لنفسه، البته که حق تعالی په واسع رحمت سره هریوه ته پوره ثواب ورکوی نودا دهغه فضل ده لامانع منه ما افقی به جمع او په دی کې دبحث کولو ضرورت هم نشته څومره چه الله تعالی ته منظوره وی ثواب رسوی بعض اجر دینیت داخل اص اگر که لگ وی دکثیرنه هم زیاتیري فقط والله اعلم کتبه عزیز الرحمن دیوبندی عفی عنه

په دی سوال درې ځوابه لیکل شوي راغلي دي څلورم وروستی خواب دا حق ده ۱۲ منه

جواب: ۴، په کوم کار کې چه نص وی که هغه په احکام فقهیه جواز او عدم جواز کې وی نو په هغه کې قیاس کول دفاعتبروا یا اولی الابصارو غیره نصوصوسره ماموریه ده او که هغه د احکام فقهیه ونه نه ونوپه هغه کې قیاس کول په لاتقف مالیس لک به علم وغیره نصوصوسره منهی عنه ده اومستول عنه امر د فقهیه احکامو څخه نده اونص موجود نده لهذا په قیاس سره کلام کول به منهی عنه وی، اود کومو علماؤ نه چه کلام منقول ده دهغوی مقصد حکم لگول ندی بلکه محض د بعضی احتمالاتو دا قریبت بیانول دی، والله اعلم بخفیات اسراره، کتبه اشرف علی ۱۲ محرم ۱۳۲۵ هـ امداد ص ۱۴۲ ج ۱

په کفن باندی د کتابت دروایت تحقیق

سوال: (۷۵۱) راتلونکي حدیث صحیح ده او کنه عن طاووس انه امر بهذه الكلمات فکتب فی کفنه دا حدیث په صحیح ترمذی کې ده یا کوم کتاب کې؟ صفحه اونوم د کتاب وغیره ارقام وفرمایي؟

جواب: په ترمذی کې خویقینا نشته بل کوم ځای کې هم دنظر نه ندی تیر شوی ۱۴ ذی القعدة ۱۳۲۵ هـ امداد ص ۱۴۷ ج ۳

مسائل منشوره متعلقه په کتاب الصلوة

د عمداً تارک الصلاة حکم

سوال: (۷۵۲) د دین حق علماء څه فرمایي هغه شخص چه په شرعی عذر سره فرض لمونځ ترک کړی (۱) شرعاً د هغه څه حکم ده؟ او (۲) د هغه سره اختلاط او ورسره خبری اتری خوراک ځکاګ څنگه ده؟ (۳) که په زوجینو کې یو داسی وی نونکاح پاتې کیږی او کنه؟ اوصحبت به حرام وی او که حلال؟ او اولاد به څنگه وی؟ او (۴) د مرګ نه وروسته که ددی سړی زجر اود جنازی لمونځ و نه کولی شی نو څنگه ده؟ او پنځم نمبر که د لمانځه دنصیحت ته بدو وایي یا کومه کلمه داستخفاف او انکار ووايي نو څه حکم ده؟ بیښواتو جوړوا فقط

جواب: ۱، د تارک الصلاة عمداً په باره کې د علماؤ اقوال د صحابه و د وخت څخه مختلف دی

۱- حضرت عمر، ۲- حضرت عبدالله بن مسعود، ۳- حضرت عبدالله بن عباس (۴) حضرت معاذ بن جبل (۵) حضرت جابر بن عبدالله (۶) حضرت ابوالدرداء (۷) حضرت ابوهریره (۸) حضرت عبدالرحمن بن عوف وغیره صحابه ته (امام احمد بن حنبل (۲) اسحاق بن راهویه (۳)

نخعی (۴)، ایوب السختیانی (۵)، ابوداود الطیالسی (۶)، ابوبکر بن ابی شیبہ قول ده چه دهغه
سری کافر کیری اود (۱)، حماد بن زید (۲)، مکحول (۳)، امام شافعی (۴)، امام مالک به
نزد کافر خونه گرخی مگروزل کیری به اود امام ابوحنیفه به نزد کفر او قتل حکم نشی کولی
مگر (۱) به سخت بند کپی غور خول پکاری اوبنه سزاور کول پکاری اود و مره و و هل شی چه
دیدن نه وینه روانه شی ترخوتوبه و کپی یابه همدغه حالت کپی مری شی (تفسیر مظهری نفع
المفتی اود در مختار) او (۲) دهغه سره اختلاط او خوراک خنیاک پریخول پکاری چه داوخت
دجس به خای همدومره ممکن ده اود کوم غرض چه هم همداده چه تنگید لوسره توبه و کپی
دکعب ابن مالک حدیث به دی هکله دلیل ده (۱) اود ابن مسعود نه روایت ده چه رسول الله
و فرمایل چه کله بنی اسرائیل به گناهونو کپی واقع شول علما وضع کرل هغوی منع نه شول نو
دهغوی سره کیناستل اود هغوی سره بی خوراک خنیاک شروع کرنود هغوی دز و نوتا پیردوی
به زو نو باندی و لویده نوبه هغوی باندی لعنت و شود اود او مریم علیها السلام به ژبه دایه دی
وجهی و و چه هغوی نافرمانی و کره اود حدنه بی تجاوز کزی و زای و ای چه هغوی تکبیه
لگولی وه ناست، او چت کیناست وی فرمایل کله به هم تاسوته نجات نه وی ترخو گنه کاران
مجبور نکری رواه الترمذی ابو داود او کومو علما و چه دی شخص ته کافرویلی دی دهغوی به
نزد به نکاح پاتی نه وی اوصحبته به حرام وی او اولاد به ولد حرام وی، معاذ الله منه اود زجر لپاره
که اهل علم او فضل دهغه دجنازی لمونخ ونه کزی نوجانزده لکه چه رسول الله ﷺ به مدیون او
قاتل نفس باندی لمونخ نه کولو اولکه چه فقها و به قاطع طریق، او مکابر او باغی او قاتل
احد الا یوم باندی دلمونخ کولونه به غرض ده امانت دهغه منع کزی ده (در مختار) اود امام
مالک نه منقول دی چه اهل فضل دی به فساق (لکه بی لمانخه) لمونخ نه کوی ترخو هغوته
عبرت وی (نوی شرح مسلم) او که دلمانخه نه بی تنفر با اعراض ظاهر کریناد تحقیر و استهزاء
سره و اواندی شونو کافر پیری خکه چه دشرعی حکم امانت کفرده. واللہ اعلم و علمه اتم و احکم
کتبه اشرف علی عفی عنه و هو العلیم الخیر سل آفرین مجیب صاحب ته چه امر حق کولو سره
دقلم لاتدی و فرمایه (جزاه الله سبحانه خیر الجزاء حرره العبد الحامل محمد عادل عامله الله
تعالی بفضلہ الشامل محمد عادل حاکم محکمه شرعی و اصلح حاله بلطفه الکامل فی العاجل
والاجل، صحیح الجواب حرره سید محمد احسان الحق عفی عنه، سید محمد احسان الحق)
خود کوم بل شخص سره دی لمونخ و کزی ۱۲ منه هو المصیب رینتیا دلمونخ ترک کونکپی
دصلاحه دترک به حیثیت دهمداسی زجر او توبیح مستحق ده کوم چه مجیب صاحب

تحریر فرمایلی ده کتبه العبد الضعیف محمد علی عفی عنه ذلک الجواب لا یرید فی حرره العبد
الراجی غفران الله القوی محمد عبدالغفار الکهوی عفی عنه (الجواب صحیح و اغیب نجیح
احمد حسن عفی عنه مدرس مدرسه دارالعلوم کانپور، امداد ص ۳۷-۱)

(۷۵۳) ددین علماء به دی مسئلی کپی خه فرمایلی چه یوسری چه آزاد خود مختار
دجانباع نده بلکه متبوع ده دلس دولسو کلونوراهیسی به دی ملک جنوبی آفریقه کپی دبیری
مریدی او تالیف او تصنیف شغل کوی او اکثرایه دیکپی یوه خای بانندی کال نیم کال نه زیات
قیام کوی، د کال دوه کال نه وروسته دخپلو مریدانو یوه دوه میاستی دوره کوی بیاهمغه خپل
خای ته راتللو سره همغه دتالیفاتو کار کوی داسری د خپلی معلی مسجد ته نه دپنجه وخته
لمونخونو لپاره راخی اونه د جمعی اوترا و یو خپلکه به عیدینو کپی هم نه راخی به کور کپی پنجه
وخته لمونخ کوی، اود جمعی به خای ظهیریه خپل کور کپی کوی کله چه دهغه ته پیوس کولی
شی چه تاسو ولی دجماعت دلمانخه او جمعی لپاره ولی مسجدته نه راخی ده اخواب و زکوی
چه زه حومسافریم به ما باندی مسجدته تلل به جماعت سره لمونخ کول لایم ندی، زه خود
مسافر کیدوبه وجه قصص اداء کوم لهدا ایذا خواب ددی سری دقران اوست موافق ده او که
بر خلاف؟ بیتواتوجروا.

فی الدر المختار اعدار ترک الجماعة و ارادة سفرو فی رد المحتار ای و اقامت الصلوة و یحیی ان
تقوته القافلة و اما السفر نفسه فلیس بعذر کما فی القنیة ص ۵۸۱ ج ۱) ددی روایت نه معلومه شوه
چه مسافر کیدل دترک جماعت لپاره عذر نه البته جمعه او عیدین به مسافر باندی واجب ندی
لکن دشرعی احکامو به جمله کپی یوحکم داده چه (اتقوا مواضع التهم) لکه چه به حدیث کپی
دحضرت صفیه رضی الله عنها قصه وارده ده چه هغه دحضور اقدس داعتکاف به حالت کپی به
مسجد کپی دحضور ﷺ دزیارت لپاره تشریف راوی و به مخامخ کپی دوه سری تیر شول
حضور ﷺ اول کپی هغوی دپردی به وجه و درول دهغی نه وروسته بی و فرمایل چه داخما
بی صفیه وه، یعنی کومه شبهه مه کوی، ددی نه معلومه شوه چه مقتدی لپاره هم دشبها توبه
خان سائل واجب دی، نوهر کله چه ظاهری حالت ددی سری دمسافرت نده توددی سری د
تخلف عن الجماعة سره خلکو نه ه دین ضرر کیری، معتقد بیتوته دجماعت سستی
او غیر معتقد بیتو لپاره د طعن او غیبیت لهدا دی سری بانندی جمعه او عیدین کپی هم حاضریدل

ضروری دی خکہ چه داسی حالت قیام مقیمانه کی ددی سری دسفر دینیت تصدیق
ذیر مستبعد ده ۳ شوال ۱۳۴۵ هـ رتبه خامسه ص ۵۳۲

دوینیدونه وروسته د محتلم د عشاء په اعادی کی تحقیق

سوال: (۷۵۴) څه فرمایي د دین علما و مفتیان په دی مسئلې کی چه په گوهر بهشتی مطبوعه
امداد المطابع ص ۲۱ باندی دامستله چاپ شوی ده چه که کوم هلک د عشاء لمونځ کولوسره
ویده شو او د طلوع فجر نه وروسته بیداریدوسره دمنی اثروینی دهغه نه معلومه شی چه ده ته
احتلام شوی نوهغه ته پکار ده چه د عشاء د لمانځه بیاعاده وکړی (فتاوی قاضیخان) دا
امرد تپوس کولوده چه دلته دهلک نه مراد نابالغ دی او که بالغ؟

جواب: هونا بالغ هلک مراده که دا قید په الفاظو کی هم وای نو بهتره به وه ، غالباً د محاورې
او مقام په قرینی سره به ضرورت نه وی گڼل شوی دا خود سوال خواب شو اوس تیر عاً خپله
د مسئلې هم ضروری تفصیل لیکم په بحر الرایق کی یې دخلاصی نه نقل کړی چه که د طلوع
فجر نه مخکی داسی واقعه وشوه نودغه وخت بالاتفاق د عشاء قضاء واجب ده او که د صبح
صادق نه بعد داسی وشول نویو روایت داده چه په هغه باندی قضاء د عشاء واجب نده لږ
الحادث یضاف الی اقرب الاوقات، او یو روایت داده چه دی د عشاء قضاء وکړی اودی ته
مختار ویل شوی ولعل مبناه الاحتیاط. ص ۹ و الله اعلم کتبه اشرف علی ۷ محرم ۱۳۳۹ هـ ترجیح
الراجع خامس ص ۱۱۱

دفع شبهه د جواز صلاة

سوال: (۷۵۵) اوریدلی می دی چه د دهلی په جامع مسجد کی ټول کانی وغیره دراجا گانونه
اوپه شاهي جامع مسجد د دهلی کی د نذرانی مال لگول شوی ده لهذا د دهلی په جامع
مسجد کی لمونځ کول درست دی او کنه؟

جواب: که هغه خلک حربی ول دغه وخت خود اخستل جائز ول او همداسی خایونه دهغو مصارف
دی فی رد المحتار باب المغنم و ماخذ منهم بلا حرب و لا فیه کاهدیه و الصلح فهو لا غنیمه و لافنی و
حکمه حکم الفنی لا یجس و یوضع فی بیت المال، او که هغوی ذمیان ول نو دا هدیه جائز کیدلی
نشی لکن خپله ددی څه ثبوت شته چه داسی ول، دعوا مو مشهور تیا اعتبار نه لری او دهغه وخت

د علماؤ نه د نکیر نه منقول کیدل مؤید دی ددی روایت د غلطوالي د همدی لپاره په هر حال کی په
جامع مسجد دهلی کی لمونځ درست ده اول جمادی الاولی ۱۳۲۲ هـ امداد ص ۱۵۹ ج ۱

د انحراف د تخصیص دلیل

سوال: (۷۵۶) قال کان رسول الله یؤمن فیصرف عادیا به فجر او عصر کی علی جانبیه جمیعاً علی
یمینه و علی شمالیه کذا فی الترمذی ص ۷۰ مطبوعه اصح المطابع صغری، په شرح منیه کی
انصراف د عصر او فجر په لمانځه کی گرځولی ده ددی تخصیص څه دلیل ده؟

جواب: فی رد المحتار عن البدائع ان المقصود من الانحراف هو زوال الاشياء ای اشتباه انه فی الصلوة
ج ۱ ص ۷۵۴ قلت و یؤیده مارواه مسلم عن الصائب ان رسول الله ﷺ امر ان لا یوصل لصلوة
حتى یتکلم او یخرج مشکوة باب السنن و مارواه ابو داؤد عن ابی رمة فی حدیث طویل انه قام
الرجل الذی ادرك معه ای مع رسول الله ﷺ التکبیرة الاولى من الصلوة یشفع فوثب عمر
فاخذ بکعبه فنهزه ثم قال اجلس فانه لم یهلك اهل الكتاب الا انه لم یکن بین صلواتهم فصل فرجع
النبی ﷺ اصاب الله بک یابن الخطاب مشکوة باب الذکر بعد الصلوة، دی روایت سره حکمت
د انحراف معلوم شو چه زوال داشتباه ده او د کومو لمونځونو نه وروسته چه تطوع مشروع ده
هلته داشتباه زوال تبدل دمکان کولوسره د مشروع تطوع کولوسره کیدلی شی، او د کوم لمونځ
نه وروسته چه تطوع نشته لکه فجر او عصر هلته زوال داشتباه په انحراف سره اسهل ده د همدی
په خاطر ددی دوه لمونځونو تخصیص و کولې شولکن تخصیص په دی معنی نده چه په هغو کی
موکد شو او دورځی مشروع نه شوی رد المحتار عن المتیة ان کان فی صلوة لا تطوع بعدها فان شاء
انحراف عن یمینه او یساره او ذهب الی حوائجه او استقبال الناس بوجهه وان کان بعدها تطوع وقاه
یصلیه یتقدم او یتاخر او ینحرف یمیناً او شمالاً او ینذهب الی بیته فیتطوع ثم الخ ج ۱ ص ۱۵۴، ۱۵۵ بیع
الاول ص ۱۳۴۵ هـ امداد ص ۸۷ ج ۱

د اعادی انحراف د تخصیص دلیل

سوال: (۷۵۷) یو صورت خودا چه د فجر او عصر د لمونځونو نه فارغ د عصر او فجر په لمونځونو
کی وی د سلام گرځولوسره مخ په قبله ناست امام او مقتدی دواړه لاسونه او چټوی مختصراً
مثلاً اللهم انت السلام الخ دعا کوی او لاسونه په مخ باندی راگرځوی امام ینی طرف یا گس

طرف تاویدلوسره کینینی اویسا امام او مقتدی دفاطمی وغیره تسبیح دویلوسره بیادوار او امام
او مقتدیان لاسونه اوچتولوسره اوپده دعا کولوسره دمسیجدنه رخصت شی لکه خنکه جم توتل
ملک د کجرات کی مروج ده بل صورت داده چه دمذکوره لمونخونونه په فارغیدوسره دسلام
گرخولو سره سم بغیرد دعا کولونه امام صاحب بئی یاگش طرف ته تاویدلوسره تسبیح
او تهلیل کولوسره طویلہ دعا د لاسونیه پورته کولوسره امام او مقتدی وگری همغه شان چه په
تول هندوستان دهلی، سهارنپور، دیوبند، امرهه، مراد آباد، کانیپور، لکهنو، الہ آباد، پتہ،
بہار، لاہور، پانی پت، وغیره کی قانون ده اوس عرض داده چه دواو وصورتونو کی کومه
طریقہ دستو موافق ده په اول صورت کی اول او آخر دعا گانی دی او داده دعا گانی شوی
اود هغویه مینخ کی تسبیح وغیره دی، په دوهم صورت کی اول تسبیح وغیره بیادعا به دی کی
یوه دفعه دعاوی بینوا و عند الله توجروا؟

جواب: ددی التزام په خصوص کوم خاص هیئت خومنفول نده لکن خصوصیت مقصوده نه
اصل فرق چه همغه مقصود هم ده د دعا توحدا و تعدده، توحید لمانخه نه وروسته تعدد ثابت
نده او مطلق دعا ثابت ده چه دهقی ادنی توحده د همدی بخاطر اقرب الی السنه دوهم
صورت ده او د اول صورت په ترک کی که طعن او ملامتیاوی نوهغه بدعت ۱۵۰۵ جلدی اول
۱۳۴۹ھ النور ص ۷ شعبان ۱۳۴۹ھ

په قنوت نازلہ کی د لاسونو اوچتولواو زیندولواو جهر او کفا، حکمونه

سوال: (۷۵۸) په نازلہ ورخو کی د دعا قنوت لوستل دفجریه لمانخه کی بعدالو کوع عند الحنفیه
په عامو فتاواو د فقهه لکه درمختار فتح القدیر او شامی وغیره کی ثابت ده لکن د لاسونو اوچتول
د دعا په طور ثابت دی کته؟ او د ابوهریره حدیث کوم ته چه حاکم صحیح و بی دی عن ابی هریره
کان النبی ﷺ اذا رفع راسه الثانية من صلوة الصبح في الركعة الثانية يرفع يديه فيدعو ايا دغه
د لاسونو پور ته کول د غوږ و پورې دی د تکبیر قنوت په غرض یاد لاسونو خورول د دعا لپاره
او همدارنگه وروسته د دعانه لاسونه په سینه یا مخ باندی سولول پکاردی او کته؟

جواب: حدیث د دواو احتمال لوی او په حنفیه وکی حریف ذابو یوسف په تردد قنوت ویلویه
حالت کی رفع یدین مشروع دی جمهورد هغی قایل ندی کما فی رد المحتار ۲۷ ربيع الثاني
۱۳۲۸ھ رتبہ اولی ص ۳۰

سوال: (۷۵۹) د طاعون په زمانه کی د خنقه و په تردد قنوت شته باقی په جهری و یا بی اوکته
ورولاس اوچت کړی او کته؟ در کوع نه مخکی یاد رکوع بعد اولی ده؟

جواب: په جهر او اختتام کی اختیار شته او در کوع نه بعد علی الارجح کذا فی رد المحتار اورفع
یہ دین تشعہ لعدم الروایۃ شتہ اولی ص ۳۴

سوال: (۷۶۰) خمدای یوسری د حضور نه خومستلې پوښتلی وی او حضور هم د هغو خواب
تحریر فرمایلی و خادم خوابونه لیدلی و په هغو کی یویل امر هم د پوښتنی ده چه خما په ناقص
قلم کی ندی راغلی چه لاندی ذکر کیری

اول سوال: دفجر د لمانخه په قنوت کی لاس اوچتول پکاردی او کته؟ د حضور خواب داده چه په
حدیث کی اوچتول ندی راغلی

دوم سوال: په قبرستان کی لاس اوچتولوسره دعا کول جائز دی او کته؟ (خواب) لاس اوچتول
جائز دی، ددی لپاره چه په حدیث کی په مطلق دعا کی لاس اوچتول راغلی دی، داشبه کولی
شی چه هر کله په حدیث شریف کی مطلق لاس اوچتول راغلی دی نو د اول نمبر سوال په خواب
کی عدم جواز او دوهم نمبر سوال په خواب کی د جواز صورت ویل شوی دی نو دواو کی خنکه
تطبیق کولی شی؟ فقط؟

جواب: په لمانخه کی رفع یدین دمستقل دلیل محتاج ده د لمانخه د خارج اطلاق کافی دلیل
ده وگوری کله چه د لمانخه په آخر کی دعا لوستلې شی بالاجماع په هغی کی رفع یدین مشروع
نده ۲۹ ربيع الثاني ۱۳۲۹ھ

سوال: (۷۶۱) د دین علماء په دی مسئلې کی څه فرمایي چه د احنافود صحیح مذهب په
اعتبار او دراجح قول په لحاظ سره قنوت نازلہ صرف دفجریه لمانخه کی لوستل پکاردی یا په
تولو جهری لمونخونو کی لوستل پکاردی که کوم امام صرف دفجریه لمانخه کی قنوت ولولی
او په نورو جهری لمونخونو کی یی ونه لولی نو آیا د صحیح اوراجح حنفی مذهب په اعتبار په هغه
باندی جبر کولوسره په تولو جهری لمونخونو کی قنوت لوستل پکاردی او کته؟ قنوت نازلہ علاوه
دفجر د لمانخه نه په نورو لمونخو کی د خنقه ترده مسح ده او کته؟ او طحاوی ددر مختار په
سراو تحریر او در مختار او نورو کتابونو کی کوم چه د حنفی مذهب کتابونه دی د الیکل شوی چه
صرف دفجریه لمانخه کی د حنفی په مذهب کی قنوت نازلہ شته بل کوم لمونخ کی نشته دا قول
صحیح ده او کته؟ حضور ﷺ چه کومه قنوت نازلہ لوستی ده آیا هغوی تر هغه وخته پورې یی

لوسئله چه هغه کاریه پوره شوی نه و ده د کوم لپاره چه شروع شوی وه یا یی دهغه نه مخکې ترک کړی ده دا حنا فود معتبر و کتابونه تحریر فرماییل پکار دی بینوا توجروا؟

جواب: د مذهب د کتابونو د مراجعت نه د حنفیه اصل مذهب د اعلو میړې چه قنوت نازل صرف په صلوٰه فجر پورې مخصوص ده په نورو لمونځونو کې مطلقاً یا صرف په جهر یا توکې د لوستلو قول ضعیف ده او اصل مذهب خلاف ده او ددې قنوت د لوستلو منتهاکوم حدیثیه او فقهیه روایت کې له نظره ندی تیر شوی او ماسره د تتبع سامان کم ده، لکن درایت له اصولونه داسی پوهی ته راځی چه ددې منتهاحصول مقصود یا قنوط من حصول المقصوده واند اعلم ۲۰ شعبان ۱۳۳۹ هـ رتبه خامسه ص ۱۲۴

مشغول بالذکرته دسلام ممانعت

سوال: (۷۶۲) که په مسجد کې څه خلک په ذکر او اذکار مشغول وی په داسی وخت کې مسجد ته راتلونکو لپاره یا تلونکو ته د السلام علیکم ویل سنت دی او کنه؟

جواب: نه (فی الدر المختار مفصلات الصلوة سلامک مکروه الی قوله مصل وتال وذاکرو محدث آ ۵۰ رتبه اول ص ۳۴)

د ذکر په حالت کې خواب

سوال: (۷۶۳) داسی سلام کونکې ته دسلام خواب ورکول بعد فراغت دسلام نه واجب کیدل پکار دی او کنه؟

جواب: واجب نده (فی رد المحتار ولو سلم علیهم لا یجب علیهم الرد ص ۲۴۵ ج ۲ رتبه اول ص ۳۴)

د دعاء سجده

سوال: (۷۶۴) مسلم شریف کې د ابوهریره نه روایت ده چه اقرب ما یكون العبد من ربه وهو ساجداً کثراً والدعاء در حالیکه په سجده کې سبحان ربی الاعلی درې ځل، پنځه ځل یا زیات ویل کیږی ددې مطلب څمپه پوهه کې ندی راغلی چه آیا هغه څه قسم سجده ده او څه دعا وکړی او محض دعاء لپاره د جدا گانه سجده کولو څه حکم ده؟

جواب: د تغزل لمونځ په سجده کې دعاء درسته ده مگر چه په عربی ژبه کې وی او د آخرت وی لکه رحمت، مغفرت، اوبعضی داوانی چه تسبیح ته دعاء دهمدې لپاره فرمایلی چه دکریم مدح کول اگر که د سوال په غرض وی او جدا گانه سجده هیچرته منقوله نده لیدل شوی، لکن ظاهر اکوم حرج هم نشته ځکه چه د تذلل صورت ده خو عادت کوی دی نه اوسنت دی نه گنی فقط ۱۴ شعبان ۱۳۲۹ هـ رتبه اولی ص ۳۷

د عقوبت په طریقې سره د باندې نصار او جوړ کړی کیږی باندې د جوړ صلاۃ حکم

سوال: (۷۶۵) په محبس کې سطرنجی وغیره نور اکثر شیان په باندیانو جوړولی شی د کوموچه کومه معاوضه او اجوره مقرر نده بلکه په سزای جرم کې دا امر مفهومیږی په دی صورت کې د بند یخانی جوړ شوی جای نماز او یا کمپل وغیره باندې مونځ کیږی او کنه؟

جواب: په استیلا سره حکومت مالک گرځی لهذا دهغه اخستل او استعمالول تول جائز دی ۱۳ رمضان ۱۳۳۱ هـ حوادث ص ۱۲۰ ج ۲۰

په هغه جامه چه په هغې باندې دلهوی مسامونو

نونهش یا شرک اسباب جوړ شوی وی دلعانۃ حکم

سوال: (۷۶۸) په کومې کیږی باندې چه دند، شطرنج وغیره تصویرونه وی هغه جامی نماز گرځول جائز دی او کنه؟

الجواب: ددې لپاره چه داشیان د کفر وفسق دشعائرونه دی شرعاً قابل اهانت دی او په مصلی باندې راتلل یې د تعظیم موجب دی، نو په لمانځه کې کراهت راغی، لکه چه تصویر سره د کراهت صلاۃ علت هم مشابعت د عبادت ده یا تعظیم ده، او په وجوب د اهانت کې ددی روح تصویر او ددې شیانو تصویرونه مساوی دی (فی رد المختار و قد ظهر من هذا ان علة الکراهة فی المسائل کلها اما التعظیم او التشبه الخ ۲۷، ذی قعدة ۱۳۲۲ هـ امداد ص ۱۲۷ ج ۲)

مسئله دهم: در وقت نماز کیدو کیم؟

سوال: (۷۶۹) دیوه سری شانه جاد لمانخه نیت وتاره نوایاهغه اوس دده د مخی پورته کیدلی شی؟ یومولوی صاحب فرمایلی وچه په حدیث کی خودمرور ممانعت راغلی ده خودامرو رنده نوایاد افرموده دهغه صحیح ده؟

جواب: فی رد المختار اراد الموربین یدی المصلی فان کان معه شی یضعه بین یدیہ ثم یمرور یاخذہ ولومرأتان یقوم احدهما اماما ویموالاخر یفعل الاخر کذا ویمران وان معه دابة فیمرر کبائهم وان قول وقتنوب بالذیة ویمرر بایهم ولومرور جلال متحاذین فالذی یدی المصلی هو الاثم فنیة قول واذکان الله عزوجل لا یقف علی الارض بنفسها وامسکها بیده ویمرر خلفها هل یکفی ذلک لم اراه ج ۱ ص ۲۲۵ ددی مجموعه روایتونه خرگند پوی چه دمولوی صاحب قول صحیح ده لیکن غما پری شرح صدرو نشوه لکن په عمل کونکې باندی هم بدنه وایم ۱۲ ص ۱۲۳ ۱۳۳۳ هـ شمه ثالثه ص ۱۸

د مخی د تیریدو حکم

سوال: (۷۷۰) یوسری مسجد کې دته لمونځ کوی اود مسجد په صحن کې د ضرورت په اساس جماعت ودریدو اوس کله چه هغه په جماعت کې د شرکت په غرض بیرون راووخی دکوم لمونځ کونکې مخی تیریدل راخی نوایاهغه په داسی کولوسره گنهکار شو اوضرورت د شرکت جماعت لپاره دهغه دافعل عذر نشی کیدلی؟

جواب: فی رد المختار الرابعة ان لا تعرض المصلی والایکون للمار مندوحة فلا یثم واحدمنها ج ۱ ص ۲۲۴ ددی روایت نه خرگند پوی چه په ضرورت کې تیریدل جائز دی اودلته دا ذراک جماعت ضرورت ظاهر ده ۸ رمضان المبارک ۱۳۳۳ هـ شمه ثالثه ص ۷۲

د لمانخه په درود کې سیدنا لفظ داضافه کولو حکم

سوال: (۷۷۱) د لمانخه په درود کې په قعده کې هغه شیدان لفظ داضافه کول مستحب دی؟

جواب: فی الدر المختار وندب السیادة الی قوله ذکره الرملی الشافعی وغیره وی رد المختار وان تردد الاستیوی فی الفضلیة الی قوله نعم ینفی علی هذا عدم ذکرهای واشهادان محمد اعبده ورسوله وانه یلکی بجامع ابراهیم علی السلام ج ۱ ص ۳۵ و ۵۳۲ ددی عبارت زده امور معلوم شول یعنی علماء

ددی اضافی په افضل کیدو کې تردد کړی ده او اکثر و افضل ویلی دی او په تشهد کې دا اضافه نشی کولې، اود ابراهیم دنامه سره داضافی همدا حکم ده ۱۹ ذی القعدة ۱۳۳۳ هـ شمه ثالثه ۱۰۱

درخت یا چتری ستره کیدل

سوال: (۷۷۲) که مصلی خپلی مخی ته کپړه یا چتری خلاصولوسره ودروی، نود ستری په خای به کافی وی اوکنه؟ اود غلط دگوتی قید سره دکپړی د ستره کیدونکی کیدلی شی اوکنه؟

جواب: ددی لپاره چه کپړه ولاړه نه وی نوهغه ستره به ستره نه وی اود چتری دپرانستلونه بعد که یولاس اوچت وی نوهغه به ستره گرخی په همدې ترتیب که کپړه دپردی په طور مخامخ زوړنده شی هغه هم ستره جوړیدی شی، او خپله اشتراط غلط اصیح مقصودنده بلکه د امتیاز واستیانت لپاره مقصودده او په پرده کې استیانت ظاهر ده ۸ محرم ۱۳۳۴ هـ حوادث رابعه ص ۲۰

د بخیل په مصلی باندی لمونځ جائزه ده

سوال: (۷۷۳) د دین علماء اود شرع متین مفتیان ددی مسئلې په باره کې څه فرمایې چه د بخیل په مصلی باندی لمونځ جائزه اوکنه؟

جواب: فی الدر المختار ویحل توسده (ای الحریر) والفراشه والنوم علیه وقالا والشافعی ومالك حرام وهی الصحیح قلت فلیحفظ هذا کما فی المواهب لکنه خلاف المشهور، فی رد المختار وقال فی الشر بن لایة قلت هذا التصحیح خلاف ما علیه المتون المعتره المشهورة والشروح (ددینه معلومه شوه چه پکې اختلاف شته لکن ترجیح جواز ته ده اواحتیاط په ترک کې ده ۱۰ اشوال ۴۹ النور جمادی الاخری ۵۰۶)

په نعال کې د لمونځ تحقیق

سوال: (۷۷۴) په در مختار کې دی وصلاته فیهما افضل نویه دی کې څه تحقیق ده؟

جواب: په رد المحتار کې راغلی دی (قوله وصلاته فیهما) ای فی البعل والحف الطاهرین افضل مخالفة لليهود قاتار خانیة وفي الحديث صلواتی نعالکم ولا تشبهوا بالیهود سنة رواه الطبرانی کما فی الجامع

د احکم په هغه بخیل کې ده چه خالص ورینم وی یا ورینم پکې غالب وی کته نود احکم نه بلکه بلا خلاف جائزه وانه اعلم محمد رفیع عثمانی

الصغير من الصحة واخذ منه جمع من الخبايا انه سنة ولو كان يمشى بهاى الشوارع لان النى عليه السلام وصحبه كانوا يمشون بهاى طرف المدينة ثم يصلون بماقلت لكن اذا خشي تلويث فرش المسجد بهاينى عدمه وان كانت طاهرة واما المسجد النبوى فقد كان مفروشا بالحصاق زمه عليه السلام وصحبه كانوا يمشون بهاى طرف المدينة ثم يصلون بماقلت لكن اذا خشي تلويث فرش المسجد بهاينى عدمه وان كانت طاهرة واما المسجد النبوى فقد كان مفروشا بالحصاق زمه عليه السلام بخلافه فى زماننا ولعل ذلك محمل ماى عمدة الملقى من ان دخول المسجد متعلما من سوء الادب تامل ، ددي عبارت نه خواصوره استفاد شول (۱) ، داحكم مقصود بالذات نده بلکه معلل ده ديهودوسره په مخالفت پوري ، او اوس مخالفت په عدم فعل كي ده لكه چه ظاهرده چه هغه خلك كليساگانوته د وتعليقوسره راخى (۲) ، دمذكوره علت دتحقيق په وخت هم مقيدده په عدم تلويث فرش سره اودلته ددغه قيد استفاء ظاهرده ده او مسجد نبوى به ملوث نه وفلايصح القياس مع الفارق (۳) ، مثل لزوم تشبه باهل الكتاب وخوف تلويث مسجد سوء ادب هم مستقل مانع ده اودادب اوسوء ادب لپاره معيار محض عرف او عادت ده اوددي هيئت سوء ادب كيدل ظاهر او مشاهددي ، نو خموسر په منطوق كي ددي فعل نه درى كاروته مانع دي لزوم تشبه تلويث مسجد ، او سوء ادب لهذا دپته هيچكله اجازه نشي كيدلى ۲۴ ربيع الاول ۱۳۳۵ هـ - ستمه خامسه ص ۸

دفرائضونه وروسته اوراد او وظائف

سوال: (۷۷۵) فقهاؤ دمكتوبه ادا كولونه وروسته اوراد او وظائف مستونه ته مكروه فرمايلى كمافى الكبيرى وغيره من الكتب الفقهيه اوبه احاديثوكي تصريح دفرايضومذكوره ده بالخصوص په حديث دعمر دال على الندب ده رفع دتعارض به خنكه وي؟

جواب: ياخوبه حديث كي تاويل شوى چه احيانا داسى شوى يابه د فقهاؤ قول مؤول وي چه دمنقول نه زيات فصل مكروه ده فقط ۱۹ ذى الحجة ۱۳۲۹ هـ

رسالة استحباب الدعوات عقب الصلوات

دلماضنه نه وروسته دعاء په هكله ليك

سوال: (۷۷۶) بسم الله الرحمن الرحيم نحمده ونصلى على رسوله الكريم بعد الصلوة رسول الله الكريم ، وبعد فهذا بعض من اجزاء كتاب مسلك السادات الى سبيل الدعوات ، الذى الفه الفاضل الشيخ محمدعلى بن المرحوم الشيخ حسين مفتى المالكية بمكة اغمية سابقا تحقيق احكام الدعاء عموما واستحبابه اثر الصلوات للقدولائمة المساجد والجماعات خصوصا فى عام الالف والثلاث مائة والاحدى والعشرين من الهجرة كما صرح فى آخر الكتاب خصتهامنه سدالتكرير بعض المشهورين وحكمهم بالبدعة عليه ولقبتهما باستحباب الدعوات ، عقب الصلوات نفع الله تعالى بها المسلمين وجعلها لى ذخرا ليوام الدين وانا اشرف على التهانى عفى عنه وحررهما فى اوائل رجب الاصح ۱۳۵۴ من الهجرة النبوية على صاحبها الف الف سلام ونحية .

دستاقسم لمنقونونه وروسته دعاء اونياز

بسم الله الرحمن الرحيم . الحمد لله وكفى وسلام على عباده الذين اصطفى ، اما بعد . دارسالة دستحاب الدعوات عقب الصلوات ترجمه ده كومه چه بقية السلف حجة الخلف آية من آيات الله من الذين اذاروا ذكر الله مجددا مللة حكيم الامة سيدى وسندى كهفى ومعمدى حضرت مولانا اشرفعلى صاحب قانوى متعنا الله تعالى وسائر المسلمين بطول بقائه بالخير ، دمفتى مالكية ، شيخ محمدعلى مكى درسالى مسلك السادات نه انتخاب اوتلخيص كولوسره تاليف فرمايلى ده محترم مولوى محمد شفيع صاحب ديوبندى دحضرت والا د اشارى موافق دعوا موذنع لپاره دهغى اردو ترجمه ليكلى ده په ترجمه كي دعوا موذناساتيا په خاطر دتحت اللفظ رعايت پريخودوسره خلاصه مطلب اخستل شوى الله تعالى دى داهم مسلمانانو لپاره مفيدة اودتولولپاره ذخيره دآخرت وگرخوى والله ولى التوفيق وهو حسبى ونعم الوكيل

بسم الله الرحمن الرحيم . نحمده ونصلى على رسوله الكريم . بعد حمد و صلوة ، دحمد او صلوة نه وروسته واضح دى وي چه دارسالة دمسلک السادات الى سبيل الدعوات كتاب خلاصه ده كومه چه علامة فاضل شيخ محمد بن حسن مرحوم مفتى مالكية مقيم مكه مكرمه په

١٣٢١ هـ كي تاليف فرمايلى ده اوبه فقه كي عموماد دعاء دا حكامو تحقيق بالخصوص
د دعاء مستحب والى دهر منفرد، امام اوجماعت لپاره په معتبرو حديثونو فقهيه روايتونو
دمذاهب اربعه سره ثابت فرمايلى دى ماددي رسالي خلاصه ليكلي ده ترڅو د هغو پياوړو
خلكو ژبى بندي شى چه دعاء بعدلما نڅه باندې د بدعت كيدلو حكم كوي، او ددي تلخيص
نوم مې استجاب الدعوات عقيب الصلوات كينود الله تعالى دى د دينه مسلمانانو ته نفع
ور كړي او خيال ياره د قيامت دورځي لپاره ذخيره وگرځوي او خمانوم اشرف على تهانوى ده الله
تعالى دى ځمكنا هونه معاف كړي او مادار ساله ١٣٥٤ كال درج په اولو كي تحرير كړى ده
وصلى الله تعالى على سيدنا و مولانا محمد وآله وصحبه اجمعين الف الف سلام ونحوه

الجزء الاول روى الحافظ ابوبكر المعروف بابن السقي في كتابه عمل اليوم والليلة (حدثنا)
احمد بن الحسن (حدثنا) ابواسحاق يعقوب بن خالد بن يزيد الباسلي (حدثنا) عبدالعزيز بن
عبد الرحمن القرشي (عن) خصيف (عن) انس رضي الله عنه ان النبي صلى الله عليه وسلم قال ما من عبد يسطر كفيه
من دبر كل صلاة يقول اللهم الهى واله ابراهيم واسحاق ويعقوب واله جبريل وميكائيل
واسرافيل اسئلك ان تستجب دعوتي فاني مضطرو وتعضمني في ديني فاني مبتلى وتنا لى برحمتك
فاني مذنب وتغنى عني الفقر فاني متمسك الا كان حقاً على الله ان لا يرديده خائبتين وفي استاده
عبد العزيز بن عبد الرحمن فيه مقال وصرح في ميزان الاعتدال وغيره بانه حديث ضعيف لكنه
يعمل به في الفضائل كما عرفت ويقويه ما أخرجه الحافظ ابوبكر بن ابي شيبة في مصنفه عن
الاسود العامري عن ابيه قال صليت مع رسول الله صلى الله عليه وسلم الفجر فلما سلم المحرف ورفع يديه ودعا
الحديث ولا يخفى ان ائمة الحديث ذكروا رواية الضعيف مع الضعيف توجب الارتفاع من درجة
السقوط الى درجة الاعتبار وقال الحافظ السيوطي في فصل الدعاء في احاديث رفع اليدين في
الدعاء اخرج ابن ابي شيبة قال حدثنا محمد بن الاسلمي قال رايت عبد الله بن الزبير وراى
رجلاً افعا يديه يدعو قبل ان يفرغ من صلواته فلما فرغ منها قال له ان رسول الله صلى الله عليه وسلم لم يكن يرفع
يديه حتى يفرغ من صلاته رجاله ثقات اهكذا في الاصل ١٢ افاده العلامة السيد محمد بن
عبد الرحمن بن سليمان بن عمر بن مقبول الاهدلى الزبيدي رحمه الله تعالى وفي المعيار اخرج
عبد الرزاق عن النبي صلى الله عليه وسلم اى الدعاء اسمع اى اقرب الى الاجابة قال شطر الليل

الاخير وادبار المكتوبة وصححه عبد الحق وابن القطان وذكر الامام المحدث ابو الربيع في كتاب
مصباح الظلام عن النبي عليه الصلوة والسلام انه قال من كانت له الى الله حاجة فليساها
بر صلاة مكتوبة اه الجزء الثاني وروى ابن السني ايضا عن ابي امامة مادنوت من رسول الله صلى الله عليه وسلم في
دبر صلاة مكتوبة ولا تطوع الا سمعته يقول اللهم اغفر لي ذنوبي وخطاياي كلها اللهم انشئ
واجبرني واهدني لصالح الاعمال والاخلاق انه لا يهدي لصالحها ولا يصرف سيئها الا انت وروى
النسائي وغيره اللهم اصلح لي ديني الذي جعلته لي عصمة واصلح لي دنياي التي جعلت فيها
معاشي واعوذ برضاك من سخطك واعوذ بعفوك من نقمتك واعوذ بك منك لا مانع لما اعطيت
ولا معطي لما منعت ولا ينفع ذا الجند منك الجدو ابوداؤد اذا انصرفت من المغرب فقل اللهم اجرني
من النار سبع مرات اذا قلت ذلك ثم مت من ليكتك كتب لك جواز منها و اذا صليت الصبح فقل
كذلك ان مت من يومك كتب لك جواز منها (ف) قال الجامع وحديث النسائي اخرجه في
كتاب الصلوة باب نوع اخر من الدعاء عند الا نصراف من الصلوة وثامه عن عطاب بن مروان عن
ابيه ان كعبا حلف له بالله الذي قلق البحر لموسى ان لا يجد في التوراة ان داؤد نبى الله صلى الله عليه وسلم كان
اذا انصرف من صلواته قال اللهم اصلح لي ديني الذي جعلته لي عصمة واصلح لي دنياي التي
جعلت فيها معاشي اللهم انى اعوذ برضاك من سخطك واعوذ بعفوك من نقمتك واعوذ بك
منك لا مانع لما اعطيت ولا معطي منعت ولا ينفع ذا الجند منك الجد قال وحدثني كعب ان
صهيبا حدثه ان محمدا صلى الله عليه وسلم كان يقول عند انصرافه من صلاته قال الجامع واخرج الحاكم في باب
الدعاء بعد الصلوة عن معاذ بن جبل انه قال ان رسول الله صلى الله عليه وسلم اخذ بيدي يوما ثم قال يا معاذ والله
انى لا احبك فقال معاذ باني انت وامى يا رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وانا والله احبك فقال او صيكت
يا معاذ لا تدعن في دبر كل صلاة ان تقول اللهم اعنى على ذكرك وشكرك وحسن عبادتك قال
واوصى بذلك معاذ بن صناعي واوصى الصنابعي ابا عبد الرحمن الحلي واوصى ابو عبد الرحمن
عقبة بن مسلم هذا حديث صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه وقال الذهبي في التلخيص على
ثروتهما مستدرک ص ٢٧٣ ج ١،

الجزء الثالث = اعلم انه لا خلاف بان المذاهب الاربعة في نذب الدعاء سر الامام والقولواجاز المالكية والشافعية جهرا الامام به لتعليم المامو من اوتامينهم على دعائه فاما نصوص المالكية ففي المعارف ابن عرفة مضى عمل من يقتدى به في العلم والدين من الائمة على الدعاء بذكر الوارد في مقام الصلاة وما سمعت من يكره الاجاهل غير مقتدى به ورحم الله بعض المتقدمين فانه لما انتهى اليه ذلك الف جزء رداعلى منكروه او في نوازل الصلاة منه ايضا من الامور التي هي كالمعلوم بالضرورة استمرار عمل الائمة في جميع الاقطار على الدعاء اذ بار الصلوات في مساجد الجماعات واستصحاب الحال حجة واجتماع الناس عليه في المشارق والمغرب منذ الازمنة المتقدمة من غير نكرا في هذه المدة من الادلة على جوازه واستحسان اخذه وتأكيده عند علماء الملة او باختصار، وقال القاضي محمد بن العربي والدعاء بعد المكتوبة افضل من الدعاء بعد النافلة او في الاكمال ذكر عبدالحق اما كن قبول الدعاء وان منها الدعاء اثر الصلاة وانكرا لا مام ابن عرفة وجود الخلاف ذلك وقال لا اعرف فيه كراهة قلت ان عني بقوله لا اعرف فيه كراهة اى لم تقدم فصحيح وان عني به مطلقا ففيه شبه لان الشيخ الشهاب الدين القرافي رحمه الله تعالى ذكره في آخر قواعده وعللها بما يقع بذلك في نفس الامام من التعظيم او واقول مقتضاه ان القرافي كرهه مطلقا سرا وجهرا وليس كذلك ففي ابي الحسن على الرسالة مانعه من العلماء لائمة المساجد والجماعات الدعاء عقب الصلوات المكتوبة جهرا للحاضرين فيجتمع لهذا الامام التقدم وشرف كونه نصب نفسه واسطة بين الله تعالى وعباده في تحصيل مصالحهم على يديه في الدعاء فيوشك ان تعظم نفسه ويفسد قلبه ويعصى ربه في هذه الحالة اكثر مما يطيعه ف : قال الجامع الكراهة لوجود العارض الغير الغالب لا ينفي الاباحة اذا تعدم العارض .

الجزء الرابع ، وقد اكثر الناس في هذه المسئلة اعنى دعاء الامام عقب الصلاة وتامين الحاضرين على دعائه وحاصل ما انفصل عنه الامام ابن عرفة والغبريني ان ذلك ان كان على نية انه من سنن الصلاة وقضائها فهو غير جائز وان كان مع السلامة من ذلك فهو باق على حكم اصل الدعاء والدعاء عبادة شرعية فضلها من الشريعة معلوم عظمه .

الجزء الخامس ، واما نصوص الشافعية ففي فتح المعين مع المتن ومن ذكر ودعاء سراعهاى الصلاة اى يسن الاسرار جهرا لمنفردو ماموم وامام لم يرد تعليم الحاضرين ولا تامينهم لدعائه بسماعه او في شرح العباب لابن حجر وفتاويه الكبرى ويسن للمصلى اذا كان منفردا او ماموما كما في المجموع عن النص بعد السلام عن الصلوة اكنار ذكر الله تعالى والدعاء سرا للاخبار الصحيحة لكن قال الاستوى الحق انه يسن للامام ان يختصر في الذكر والدعاء بحضور المامومين فاذا انصرفوا طول الجزء السادس = بعد قوله واما نص الحنابلة باسطر فيوجد من مجموع ذلك ان الدعاء اثر الصلوات مسنون عند الحنابلة لانه من ساعات الاجابة كما دلت عليه الاحاديث المارة بل قال الشيخ منصور بن ادريس الحنبلي في شرح الاقناع مع المتن يسن ذكر الله والدعاء والاستغفار عقب الصلوة المكتوبة الى ان قال ويدعو الامام بعد فجرو عصر لحضور الملتكة فيهما فيؤمنون على الدعاء فيكون اقرب للاجابة وكذا يدعو بعد غيرهما من الصلوة لان من اوقات الاجابة اذ بار المكتوبات ويبدأ الدعاء بالحمد لله والثناء عليه ويختم به ويصلى على النبي ﷺ اوله واخره ووسطه ويستقبل الداعي غير الامام هنا القليلة لان خيرا نخالس ما استقبل به القبلة ويكره للامام استقبال القبلة بل يستقبل المامومين لما تقدم انه يتحرف اليهم اذا سلم ويلح الداعي في الدعاء ويكره ثلاثا لانه نوع من الاحاح والدعاء سرا افضل منه جهرا بقوله تعالى ادعوا ربكم تضرعا وخفية لانه اقرب الى الاخلاص قال ويكره رفع الصوت به في الصلاة وغيرها الاحاج فان رفع الصوت له افضل لحديث افضل الحج العج والتج او المراد والظاهر انهم لا يكرهون الجهر بالدعاء لقصد التعليم والتامين فتدبر ،

الجزء السابع - واما نص الاحناف ففي شرح نور الايضاح للشيخ حسن الشربلاني الحنفى مع المتن يستحب للامام بعده اى بعد التطوع وعقب الفرض ان لم يكن بعده نافلة ان يستقبل الناس ان شاء ان لم يكن في مقابله فصل لما في الصحيحين كان النبي ﷺ اذا صلى اقبل علينا بوجهه وان شاء الامام انحرف عن يساره وجعل القبلة عن يمينه وان شاء انحرف عن يمينه وجعل القبلة عن يساره وهذا اولى لما في مسلم كذا اذا صلى خلف رسول الله ﷺ احيانا ان يكون عن يمينه حتى يقبل علينا بوجهه

وان ذهب لخواجه قال تعالى فاذا قضيت الصلوة فانشروا في الارض واسقوا من فضل الله والامر
للاناحة الى قوله رافعي ايديهم حذاء الصدور ويطونها مما يلي الوجه بخشوع وسكون الخ .
الجزء الثامن ، فتحصل من هذا كله ان ادعاء بر الصلوات مستون ومشروع في المذاهب الاربعة
لم ينكره الاثنا عشرية ممن قد ضل في سبيل هواه ووسوس له الشيطان فاغواه ، ظن الجهول بان
مطلق عقله يهديه يوما للسير المستوي فاضله حتى الشريعة ردها بمجرد البهتان والسفه القوي
يارب سلمنا وسلم ديننا واهدنا للهدى الحق السوي ، الجزء التاسع ، فيما يتعلق برفع اليدين
عند الدعاء قال السيد محمد بن عبد الرحمن الاهدل اعلم وفقني الله واباك لمراضاته ان رفع اليدين
في دعاء كان في اي وقت كان بعد الصلوات الخمس وغيرها دللت عليه الاحاديث
خصوصا وعموما فمن العموم ما أخرجه ابو داود والترمذي حسنه وابن ماجه وابن حبان في صحيحه
والحاكم وقال صحيح على شرط الشيخين من حديث سلمان قال قال رسول الله ﷺ ان الله
حبي كريم يستحي اذا رفع الرجل اليه يديه ان يردهما صفر اخائيتين واخرج الحاكم وقال صحيح
الاسناد من حديث انس رضي الله عنه قال قال رسول الله ﷺ ان الله رحيم كريم يستحي من عبدان
يرفع اليه يديه ثم لا يضع فيهما خيرا واخرج احمد وابوداود من حديث مالك بن يسار قال قال
رسول الله ﷺ اذا سألتم الله فاسئلوه بيطون اكفكم ولا تسألوه بظهورها واخرج ايضا من حديث
ابن عباس نحوه وزاد فيه فاذا فرغتم فامسحوا بوجوهكم واخرج الترمذي من حديث عمر بن
الخطاب رضي الله عنه قال كان رسول الله ﷺ اذا رفع يديه في الدعاء لم يحطهما حتى يمسح بهما وجهه
وقال في فتح الباري كتاب الدعوات في باب رفع اليدين في الدعاء وقد وردت الاخبار في
مشروعية الرفع وقد جرح ابو داود والترمذي وحسنه وغيرهما من حديث سلمان رفعه ان ربكم
حبي كريم يستحي من عبده اذا رفع يديه ان يردهما صفر بكر المهيمة وسكون الفاء اي خالية
وسنده جيده ، ومن الخصوص ما مر في الفصل الاول في قال جامع اي من اصل الكتاب
وهو ما سبق في الجزء الاول من هذا الا انتخاب في ٢ قال الجامع اما استحباب رفع الايدي للدعاء
على كل حال فمراده اذا قراء الفاظ الدعاء وبنية الدعاء وطلب الحاجة كما هو دأب الداعي
واما اذا ذكر بعض الادعية الماثورة بنية الذكر والا ستان بسنة النبي ﷺ كما في ادعية الصباح

والمساء والنوم واليقظة ودخول الخلاء والخروج عنه ودخول المسجد والخروج عنه والدعاء عند
الوضوء والقيام من المجلس ودخول السوق وامثال ذلك على ما بسطه علماء هذا الفن كما في
عمل اليوم واللية لابن السني ، والاذكار للنووي والحسن الحصري وغيرهم لم يسمع بمن قال بسنية
رفع اليدين في هذه المواضع ولم يسمع في السلف والخلف بمن يفعل ذلك كيف ولو كان كذلك
لرايت الناس في عامة احيائهم واحوالهم رافعي ايديهم وهذا الفرق في ذكر الفاظ الادعية قد رعاها
الفقهاء حتى الرعاية حيث قالوا في الجنب انه لا يجوز له قراءة الادعية اذا كان بنية التلاوة واما اذا
ذكره بنية الدعاء فيجوز كما في عامة كتب الحنفية انتهى .

الجزء العاشر : في حكم رفع اليدين على المذاهب الاربعة اما عند المالكية ففي غيبة قال مالك
رايت عامر بن عبد الله يرفع يديه وهو جالس بعد الصلاة يدعوق قليل لما لك اترى بهذا باساقا لا اري
به باسا ولا يرفعهما جدا وقال ايضا رفع اليدين الى الله تعالى عند الرغبة على وجه الاستكانة
والطلب محمود ، وقال القاضي ابو محمد ابن العربي اختلافوا في الرفع الى اين يكون قليل الى
الصدر وقل الى الوجه وجاء عن النبي ﷺ انه كان يرفع يديه في الدعاء حتى يبدو بياض ابطنه .

الجزء الحادي عشر ، واما عند الشافعية ففي فتح المبين على الاربعة لابن حجر ورفيع اليدين في
الدعاء سنة في غير الصلوة وفيها في القنوت اتباعا له ﷺ .

الجزء الثاني عشر ، واما عند الاحناف فقد مر عن الشرنبلاني طلب رفعهما في الدعاء ببر الصلوة حذاء
الصدر ويطونها مما يلي الوجه بخشوع وسكون .

في . قال الجامع وسبق ما عن الشرنبلاني في الجزء السادس .

الجزء الثالث عشر واما عند الحنابلة فمقتضى قول الشيخ البهوتي في شرح المقنع في باب الاستسقاء
ويرفع يديه استحباب في الدعاء لقول انس كان النبي ﷺ لا يرفع يديه في شيء من دعائه الا في
الاستسقاء وكان يرفع حتى يرى بياض ابطنه متفق عليه وظهورهما نحو السما الحديث رواه مسلم اه
ان رفعهما مكروه في غير الاستسقاء لكن مرعته رفعهما في القنوت بل قال الشيخ منصور بن
ادريس الحنبلي في شرح الاقناع مع المتن ومن اذاب الدعاء بسط يديه ورفعهما الى صدره الحديث
مالك بن يسار مر فوما اذا سألتم الله فاسئلوه بيطون اكفكم ولا تسألوه بظهورها رواه ابو داود

باسناد حسن وتكون يده ١- مضمومتين لما روى الطبراني في الكبير عن ابن عباس كان النبي ﷺ اذا دعاهم كفيه وجعل بطونهما يلي وجهه وضعفه في المواهب .

الجزء الرابع عشر، فيما يتعلق بمسح الوجه باليدين بعد الدعاء قد مر ما يدل على طلبه من الاحاديث واما حكمه على المذاهب الاربعة فعند المالكية قال في المعيار قال ابن زرقون ورد الخبر وقال ابن رشد انكر مالک مسح الوجه بالكفين لكونه لم يرد به اثر وانما اخذ من فعله الصلوة والسلام للحديث الذي جاء عن عمر رضي الله تعالى عنه قلت قال يجوز مسح الوجه باليدين عند ختم الدعاء الامام الاستاذ ابو سعيد بن لب وابو عبد الله ابن علاق وابو القاسم بن سراج من متأخري ائمة غرناطة وابن عرفة والبرزلي والعنبري من ائمة تونس والسيد ابو يحيى الشريف وابو الفضل العقابي من ائمة تلمسان وعليه مضي عمل ائمة قاس اه والمراد بالحديث الذي جاء عن عمر رضي الله عنه ما أخرجه الترمذي عنه قال كان رسول الله ﷺ اذا رفع يديه في الدعاء يحطهما حتى يمسح بهما وجهه اه نقل ذلك المارزي وغيره كذا في شرح الشيخ محمد بن ابي القاسم المالكي على نظمه للمسائل التي جرى بها عمل الائمة قال الشيخ ابو القاسم البرزلي وهذا يرد انكار عز الدين بن عبد السلام المسح اه وعند الشافعية والاحناف انه سنة في كل دعاء الا في القنوت كما في كتبهم، ومر عن الحنابلة انه سنة في كل دعاء حتى في القنوت وقد عده ابن حجر في شرح العباب كما مر من آداب الدعاء وقال قال الحلبي والمعنى فيه التفاضل بان كفيه قدمتا خير افيض منه على وجهه والله اعلم .

ف. قال الجامع وهذا القول من مسح الوجه في القنوت المذكور في اصل الكتاب في اخر المطلب الثاني من الفصل الاول تحت عنوان نص الحنابلة بهذه العبارة وفيه ايضاً في مبحث صلوة الوتر وقيمت فيها في الثالثة الى قوله ويمسح وجهه يديه اذا فرغ من دعائه هنا خارج الصلوة اه اوله برخه دامام نسايي شاگرد، ابن سني په خپل کتاب عمل اليوم والليله، کې لاتدي اسناد دمتن سره دحضرت انس رضي الله عنه روايت کړې ده چه نبی ﷺ فرمايلي دي چه هر کله دالله تعالی کوم بنده دهر لمانځه نه وروسته لاس خورولواو اوږد لوسره دادعاء وکړي نوالله تعالی په خپله ذمه باندې لږموی چه دهغه لاسونه محروم ونه گرځوي بلکه دهغه دعا قبوله فرمائي، اود دعاء ترجمه داده يال الله اي ځما معبوده اود حضرت ابراهيم، اسحاق اويعقوب معبوده اود جبريل

کذا في الاصل والظاهر يده ١٢

دميکائيل اواسرافيل معبوده زه له تانه سوال کوم چه ځما دعاء قبوله کړه ددې لپاره چه زه مضطر (مجبور) يم اود دين په معامله کې ځما حفاظت وکړي ځکه چه مبتلي په معامله يم، اوما په خپل رحمت کې واخله، ځکه چه زه گنهگار يم، او ځما نه فقر او محتاجي لري کړه ځکه چه زه مسکين يم، ددې حديث په اسناد کې يوراي عبد العزيز بن عبد الرحمن هم دي، دکوم په باره کې چه د علماؤ کلام (اختلاف) ده او په ميزان الاعتدال وغيره کې يې ددې تصريح کړي ده چه دا حديث ضعيف ده، لکن په فضائل اعمال کې پدې باندې عمل کولې شي لکه چه هراهل علم پوهيږي اود ددې حديث تقويت په دي روايت سره هم کيږي کوم چه حافظ ابو بکر بن ابي شيبة په خپل مصنف کې داسود عامري عن ابيه په روايت سره نقل کړي ده چه هغه بيان کړي چه ماد حضور ﷺ سره دسهار لمونځ وکړ کله چه هغوی ﷺ سلام وکړاوه نو د قبلې په طرف بيرته کيدلو سره دواړه لاسونه پورته کړل اود دعاء يې وکړه د راتلونکې دعاهغه ذکر ده چه په پورتنی حديث کې تيره شوه، اود اخبره پته نده چه د حديث ائمه وفرمايلي دي چه ديوه ضعيف روايت سره چه کله بل ضعيف روايت (دهغه مويده ميلانوشي) نو هغه ساقط او غير معتبر کيدو د درجي نه ترقي کولو سره د اعتماد او اعتبار درجي ته رسيږي او حافظ جلال الدين سيوطي په خپلي رسالې: «فض الوعاء في احاديث رفع اليدين في الدعاء» کې دابن ابي شيبة په حواله دمحمد بن يحيى اسلمي نه نقل کړي ده چه مايوخل عبد الله ابن زبير په دي ترتيب وليده چه هغه يوسړي وليده چه دلمانځه نه دفارغيدومخکې يې لاس اوچتولوسره دعاء کوله کله چه هغه سړي دلمانځه نه فارغ شونوده ته يې وفرمايل چه رسول الله ﷺ ترهغه وخته پورې چه دلمانځه نه فارغ نه وودعاه لپاره لاس نه اوچتولواو ددې روايت ټول راويان ثقه دي آه داتحقيق علامه سيد محمد بن عبد الرحمن بن سليمان بن يحيى بن عمر بن مقبول اهدل زبيدي رحمه الله بيان فرمايلي ده او په کتاب المعيار کې دي چه (د حديث امام) عبد الرزاق داروايت نقل کړي چه د نبی کریم ﷺ نه چاپوښتنه وکړه چه کومه دعاء ډيره اوريدل کيږي؟ (يعني زياته قبوليت ته قريبه ده) حضور ﷺ وفرمايل: د شپې آخري نيمايې وخت کې اود فرض لمونځونونه وروسته دي حديث ته محدث عبد الحق او ابن قطان صحيح ولي دي او امام محدث ابو الربيع په خپل کتاب مصباح الظلام کې د نبی کریم نه روايت کړي ده چه هغوی ﷺ فرمايلي دي چه کوم سړي ته دالله تعالی نه دکوم حاجت غوښتنه وي هغه دي دفرض لمونځ نه بعدو غواړي اه دوهمه برخه: امام ابن سني دحضرت ابو امامه نه روايت کړي چه زه به کله هم درسول الله سره په فرض يا نقل لمانځه کې قريب وم نو دادعا به يې کوله وامي وریدل چه يا الله زما ټولې گناهگاني

او خطا گانی معاف و فرمایه، یا الله ما اوچت کره او خدا نقصان جبره و کره، او ماد عمدہ
اخلاق و اعمال و یہ طرف ہدایت و فرمایہ ۱ خکہ چہ بنواخلاق و اعمال و طرفتہ ہدایت کول
سوداتانہ بل خوک نشی کولی، اونہ دیدو اخلاق و اعمال و تاسونہ سواخوک لری کولی
شی، او امام ۱ نسائی حضرت کعب نہ روایت کری چہ ہغہ فرمایلی دی چہ قسم دہ پہ ہغہ
انہ چہ موسی لپارہ بی سیندوہ خایہ کری وچہ مونہ پہ تورات کی دالیکلی پیدا کری دی چہ
نبی انہ حضرت داود علیہ السلام چہ کلہ بہ دخیل لمانخہ نہ فارغید لو نو دادعاء بہ بی کولہ یا الله
خمدین درست و فرمایہ کوم چہ تاسو خمالپارہ پناہ گر خولی، او خدا دنیا درست کولو سرہ راکرہ
پہ کومہ کی چہ تاسو خمالگذارہ گر خولی یا الله زہ دتاسود غصی نہ ستاسویہ رضاسرہ پناہ اخلم
او دتاسو د عذاب نہ دستاسویہ معافی سرہ پناہ اخلم او زہ ستانہ پہ ہم ستاسرہ پناہ اخلم کوم
خہ چہ تاسو عطاء فرمایہ خوک دہغی منع کونکی نشتہ او کوم خہ چہ تہ منع کری دہغی خوک
ور کونکی نشتہ او ستاپہ مقابلہ کی دکوم کونین کونکی کونین نہ چلیبری، راوی وای چہ
حضرت کعب داهم و فرمایلی چہ حضور ﷺ ہم دلمانخہ دخلاصولونہ بعد دادعاء فرمایلیہ او
پہ تلخیص در سالی کی پہ ضمن دفائدی دستدرک حاکم باب الدعاء بعد الصلاة سرہ ددی
روایت ہم اضافہ کری شوی دہ چہ حضرت معاذ رضی اللہ عنہ فرمایلی دی چہ یوہ ورخ نبی ﷺ
خمالش و نیوہ اووی فرمایلی ای معاذہ قسم پہ الله زہ تاسرہ محبت لرم معاذ عرض وکر
یا رسول الله خما مور اوپلار دی پہ تقریان شی قسم پہ الله زہ ہم دتاسوسرہ محبت لرم بیایی
و فرمایلی ای معاذہ زہ تاتہ وصیت کوم چہ دهر لمانخہ نہ وروستہ دادعا کلہ ہم مہ پرپردہ
(دعا دادہ) یا الله پہ خپل ذکر، او شکر او شہ شان عبادت کولو سرہ خما مدد و فرمایہ، راوی وای
چہ پیامعازہمدا وصیت صنابیحی تہ و فرمایہ او صنابیحی عبدالرحمن تہ او عبدالرحمن عقبہ
بن مسلم تہ، حاکم دی حدیث تہ علی شرط البخاری و مسلم صحیح ولی دی، او علامہ ذہبی
ہم پہ تلخیص کی داقبول کری دی

نست الفائدة او ابو داود روایت کری چہ حضور ﷺ فرمایلی دی چہ کلہ تاسود ما بنام دلمانخہ
نہ فارغ شوی تباوہ خلہ دادعا وایہ یا الله ماتہ داورنہ نجات راکرہ کہ دا دعا و لولی او بیایہ
ہمدی شپہ تاتہ مرگ راغی نوستالپارہ بہ دجہنم داورنہ نجات لیکل کیبری، او چہ کلہ دصیح

پہ اصل رسالہ کی دسنائی حدیث نامم لیکل شوی و دکوم چہ تلخیص کی دفائدی پہ عنوان مکمل لیکل شوی دہ
دہمدی پہ خاطر پہ ترجمہ کی د مکمل حدیث ترجمہ اخستل شوی دہ بیایہ اصل رسالہ کی چہ خومرہ اجزاء اخستل شوی
دہغود ترجمہ حاجت پائی نشو، ۱۲۲ م

لمونخ وکولی شی ہلتہ ہم دادعا پہ ہمدی ترتیب و لولی کہ پہ ہمدی ورخ تاتہ مرگ راشی
نوستالپارہ بہ دجہنم نہ نجات لیکل کیبری
دریمہ برخہ بنہ پوہ شہ چہ پہ مذاہب اربعہ یعنی حنفیہ، شافعیہ، مالکیہ، حنبلیہ، کی پہ دی
بارہ کی ہیخ اختلاف نشتہ چہ (دلمانخہ نہ وروستہ) پہ وروستہ کول دامام او مقتدی دلپارہ
مستحب دہ او مالکیہ او شافعیہ دامام لپارہ ددی اجازہ ہم ویرکوی چہ دعاء پہ زورہ وای
ترخو مقتدیانوتہ تعلیم شی یا ہغوی ددہ پہ دعایاندی آمین وویلی شی، پہ دی بارہ کی
د مالکیہ و فقہیہ روایات دادی پہ معیار کی راغلی دی چہ ابن عرفہ ویلی دی چہ پہ علم
اودین کی د کومو علما و اقتداء کولی شی دہغو عمل پہ دی پاتی شوی دی چہ دلمانخہ
د ختمولونہ وروستہ بی ماثورہ ادعیہ لوستلی او ماد چانہ نہ دی اوریدلی چہ ددی نہ انکار کوی
بغیر دہغہ جاہل نہ چہ دہغہ اتباع نشی کولی، او الله تعالی دی داندلس پہ بعضی علما ورحم
و فرمایہ چہ کلہ ہغوی دا واوریدل چہ بعضی خلک ددینہ انکار کوی نو دہغی پہ تردید کی بی
یوہ رسالہ تصنیف و فرمایلیہ اہ

اود معیار کتاب پہ نواز الصلاة کی مرقوم دی پہ ہغو امور وکی چہ ثبوت بی ضروریاتو
اوبد ہیاتیوہ شان دہ دتولی دنیا د اطراف و دائمہ کراموم داعمل دہ چہ دلمنخونہ بعد پہ
مسجد و نو او جماعتونو کی دعا گانی کوی، او استصحاب حال یو شرعی حجت دہ او بہ مشرق
او مغرب کی دتولو مسلمانانویہ دی باندی متفق او مجتمع کیدل اود ہیچا انکار نہ کول ددی
عمل جائز او ددی اختیار و لو، مستحب او مستحسن کیدلو او د مذهب د علما و پہ تزد ددی د
مؤکد کیدلو د دلائلو پہ دلہ کی دی انتہی باختصار او دریم نمبر قاضی محمد ابن العربی
فرمایہ چہ دعاء د بعد الفرض افضل دہ دعاء بعد النفل نہ اود خلورم نمبر پہ اکمال کی دی چہ
عبدالحق رضی اللہ عنہ ہغہ مواضع جمع کری دی پہ کومو کی چہ دعا قبلیری، پہ ہغو کی یو دلمانخہ
نہ بعد دعاء ہم دہ او امام ابن عرفہ پہ دی بارہ دکوم خلاف کیدونہ انکار فرمایلی دہ او ویلی
دی چہ زہ پہ دی کی کوم قسم کراہت باندی نہ یم پوہ شوی زہ وایم چہ کہ امام ابن عرفہ پہ
خپل قول کی دکوم کراہت نہ پوہیدلونہ دامراد خستی وی چہ کوم متقدم بزرگ دیتہ مکروہ
ندہ ویلی نو صحیح دہ، کہ مطلقا مکروہ نہ ویل مراد دہ نویہ دی کی یو تردشتہ او ہغہ دادہ چہ
شیخ شہاب الدین قرافی رضی اللہ عنہ د خپلو قواعد و یہ آخر کی کراہت ذکر کری دہ اود کراہت علت
نی دایبان کری چہ دامام پہ نفس کی دہمدی پہ سبب تکبر او تعظم پیدا کیبری، انتہی زہ
وایم چہ ددی مقتضا دادہ چہ علامہ قرافی دیتہ مطلقا مکروہ ویلی دی سراوی او کہ

جهرآ حال آنکه واقعه داسی نده خکه چه دابوالحسن در سالی په حاشیه کی دالفاظ دی: قرافی وایی چه امام مالک اود علماؤ بوجامعت دمسجدونو اوجماعتونو امامانو لپاره دفرض لمنخنونو بعدد حاضرینو اورولولپاره جهرآ دعا کول مکروه گنلی ده خکه چه په دی صورت دهغه لپاره دوه څیزونه دلویی اوسیادت جمع کیږی، دامامت په وجه دتولونه وړاندی کیدل بل داچه هغه خیل خان دالله اودهغه دیندگانویه مینخ کی په دعا کی یوه واسطه گرځولوسره ودرولی ده نوتعجب نده چه دهغه په نفس کی تکبر پیداشی اودهغه زړه فاسدشی اویه دی حالت کی چه دحق تعالی څومره عبادت کوی دهغونه زیات په گناه کی مبتلا کیږی (ف) حضرت جامع په استحباب الدعوات، رسالی کی فرمایي: چه کوم کراهت چه دکوم داسی عارض په وجه وی چه دهغه وجود اکثر او غالب نه وی هغه کراهت دعارض دمعدوم کیدویه وخت کی دباحث فی نفسه سره معارض اومخالف نده.

څلورمه برخه: خلکوپه دی مسئلې کی دیر بحث او خبری اتری کړی دی، یعنی دلمانځه نه بعد دامام دعاء کول اود حاضرینوپه هغی باندی آمین ویل اوددی تحقیق چه کومه خلاصه امام ابن عرفه او غیرینی فرمایلی ده داده چه داسی دعا که په دی نیت سره وی چه دادلمانځه په سنتواومستحبو کی یوسنت او مستحب ده نو بیا خو ناجائز ده او که ددی عقیدې نه په سلامتی سره (محض دیوی مستجابی دعاء کیدو په حیثیت سره) وی نوهغه داصل دعاء په حکم کی ده او دعاء یو شرعی عبادت ده دکوم فضیلت چه دنصوص شرعیه نه معروف اومشهور ده. آه دی خایه پورې دعدوی کلام ختم شوڅه اندازه تصرف اوزیادت سره.

پنځمه برخه: اود شافعیه مذهب فقهیه روایتونه (په دی مسئلې کی) دادی: په فتح المعین اودهغه په متن کی دی: او مسنون ده ذکر اودعاء دلمانځه نه بعد په ورسره یعنی ددعاء وړولوستل مسنون دی منفرد لپاره هم اودامام اومقتدی لپاره هم اودهغه امام لپاره هم چه داراده ونه لری چه حاضرینو ته تعلیم شی یا حاضرین دده دعاء اوریدوسره بیا آمین وایی آه (اور) دابن حجر رحمہ الله علیه په شرح عباب کی او دهغه په فتاوی کبری کی راغلی دی: مسنون ده دلمونځ کونکي لپاره کله چه هغه منفرد یا مقبدي وی (لکه چه په کتاب مجموع کی په حواله سره مذکور ده) داچه دلمانځه نه دسلام گرځولوسره په کثرت سره دالله ذکر وکړی، اویه اورواوسره دعاء وکړی، لکه چه په صحیحہ احادیثو کی وارد شوی دی، لکن امام اسنوی فرمایلی دی چه حق داده چه دامام لپاره مسنون داده چه دمقتدیانسره په ذکر اودعاء کی

اختصار وکړی کله یې چه وکړه همغه وخت چه هغوی لارشی یا منتشر شی، بیا اوږد ذکر اودعاء کولې شی.

شپږم جزء: اودحنابله مذهب فقهیه روایتونومتعلق چه څه عبارات صاحب د رسالی نقل کولونه بعد فرمایلی دی چه ددغو عبارتونو د مجموعی نه دازده کیږی چه دعاء دتولولمنخنونو بعد دحنابله ډیره نزد مسنون ده، ددی لپاره چه داوخت داجابت په ساعتونو کی ده لکه چه مذکوره حدیثونه په دی باندی دلالت کوی بلکه شیخ منصور ابن ادریسی حنبلی په شرح اقتناع کی فرمایلی دی چه دفرض لمانځه نه بعد ذکر الله دعاء، اواستغفار مسنون دی تردی نی فرمایلی دی چه امام دی دفجراوعصر نه وروسته دعا وکړی خکه چه دی دؤلومنخنونو کی فریشتی حاضر کیږی، نوهغوی به دده په دعاء آمین وایی په کوم چه هغه اقرب الی القبول گرځی اویه همدې ترتیب ددغودوولمنخنونو علاوه نورولمنخنونو کی دی دعا کوی خکه چه داجابت دوختونوخینی یو وخت دفرض دلمنخنونو بعد هم ده اوپکار ده چه دعاء دحمد او ثنانه شروع کړی اویه همدوی یې ختم کړی اویه نیی کریم باندی دی په اول او آخر کی درود وویي اویه مینخ کی هم اوتول دعاء کونکي دی په دغه وخت خپل مخونه دقبلی په طرف کړی علاوه دامام نه خکه چه بهترین مجلس هغه ده چه په هغه کی استقبال قبله وی لکن دامام لپاره د (لمانځه دخلاصیدونه بعد) استقبال قبله مکروه ده بلکه مقتدیانویه طرف توجه کولوسره به کنبینی، خکه چه پورته تیره شوی چه امام ته د سلام نه بعد مقتدیانویه طرف بیاراتلل پکاردی، اوپکار ده چه دعا کونکي په دعا کولو کی الحاح اواصرار وکړی اودعاء درې ځلی مکرر کړی خکه چه درې ځلی مکرر کول هم دالحاح صورت ده، اویه اورواوسره دعاء په نسبت سره جهر ته افضل ده خکه چه دالله تعالی ارشاد ده، ادعوا ربکم تمن رفعا وخفیه، یعنی خپل رب ته په الحاح اوزاری سره په خفی اواز سره، خکه چه خفیه اوسر دعاء کول داخلاص په طرف اقرب ده فرمائی (یعنی شیخ منصور) اویه دعاء کی جهر او اوچت آوازی په لمانځه او غیر لمانځه کی مکروه ده مگر حاجیان ددی نه مستثنی دی چه دهغوی لپاره آواز اوچتول افضل دی ددی حدیث په سبب چه افضل حج هغه ده چه هغه کی آوازونه، دعاء او تلبیه، اوچت وی اود (قریانو) وینی وپیول شی آه، مراد په ظاهره کی داده چه که ددعاء جهر د حاضرینو دتعلیم اودهغود آمین ویلویه نیت سره وی نوعلماؤ دینته مکروه ندی ویلی اووم جزء: اودحنفیه مذهب او فقهیه روایتونه دادی: دعلامه شرنبلالی دنورالایضاح شرح اودهغی په متن کی راغلی دی مستحب ده دامام لپاره دتولونه وروسته اودفرضونه وروسته

که ددی فرضونه بعدخه نقل نه وی داچه که غواری دخلکویه طرف متوجه کیدوسره دی کښینی په دی شرط چه دهغه په مواجهه کې کوم شخص لمونځ نه کوی ځکه چه په صحیحینو بخاری مسلم کې شته چه کله نېی عليه السلام به لمونځ کولونه څمونږ په طرف به متوجه کیدلو، اوکه غواری نوامام داهم کولې شی چه دخپل چپ طرف ته دی راوگرځی اوقبله دی خپل نېی طرفته کړی اوکه غواری په خپل نېی طرف دی راوگرځی اوقبله دی خپل چپ طرفته کړی اوداوروستی صورت بهتر او اولی ده دهمدې لپاره چه دمسلم په حدیث کې دی کله چه مونږ د نېی عليه السلام شاته لمونځ کولونوده غوښتل چه مونږ دهغوی نېی طرف ته ودرېږو، ترڅو دهغه چهره مبارکه څمونږ په طرف وی اوامام ته دا اختیار هم شته چه دلمانځه نه بعدته کښینی، بلکه دخپل حاجت لپاره اوچت ولاړوی دحق تعالی ارشاده چه کله لمونځ پوره شی نودزمکې اطرافو کې خپاره شی اودالله تعالی رزق اوروزی طلب کړی اوداحکم (دخپریدو دایاحت او جواز لپاره ده) الی قوله (د دعاء په وخت لاس پورته دخپلوسینویه برابر وی، اودلاس داخلی طرف یعنی دورغوو طرف دخپلی چهری په طرف وی، اوداتول کارونه دخشوع اوسکون سره کیدل پکار دی

اتم جزء نودمذاهبدو عباراتواوتولوحديثونه داحاصله شوه چه دتولو لمنځو نونه وروسته دعا کول په څلورومذهبونو کې مسنون اومشروع ده، ددې انکار سواد هغه جاهل مجنون نه ندی کړی کوم چه دخپلی نفسایې هواپه لاره کې گمراه شوی اوشیطان دهغه په زړه کې وسوسه اچولوسره هغه دوکه کړی ده، (دنظم ترجمه) جاهله دازده کړه چه محض دهغه عقل په کوم وخت هغه سیده لاری ته هدایت کړی دهغه دغه گمان دی گمراه کړی تردی چه په شریعت باندی محض بهتان اوخپلی انتهایې بیوقوفی سره رد کول کوی، ای څمونږه ربه مونږ اوڅمونږ دین سلامت وساته اوخپلو بندگانوته صحیح اوسیده لاره هدایت وفرمایه

نهم جزء دعاء په وخت دلاس اوچتولومتعلق سید محمد بن عبد الرحمن اهدل فرمایلی دی پوه شه الله تعالی دی مااوتاسوته دخپلی رضا توفیق عطاو فرمائي چه ددعاء په وخت کې هره دعاء چه وی اوچه څه وخت وی دلمنځونونه بعدوی یاد هغونه سواپه نور وختونو کې دلاس اوچتولو دلالت نبویه احادیث کوی دخاصو خاصو وختونو لپاره هم او دعامو وختونو لپاره هم دعمومو الفاظو روایتونه خودادی ابو داود، ترمذی، او ابن ماجه روایت کړی دی او ترمذی دی روایت ته حسن ویلی دی اوجان داروایت په خپل صحیح کې درج کړی ده، اوحاکم په مستدرک کې داصحیح علی شرط الشیخین لیکلی دی، هغه حدیث داده: حضرت سلمان

فارسی فرمایلی دی چه رسول الله ﷺ وفرمایل چه الله تعالی ډیر حیا، کونکې او کریم دی، ددې نه حیا کوی چه کوم سړی دهغه طرفته ددعاء لپاره لاس پورته کړی اوهغه خالی اومحروم رد کړی، اوحاکم دوهم نمبر دحضرت انس نه روایت کړی اوصحیح الاسنادی ورته ویلی دی رسول الله فرمایلی دی چه الله تعالی رحیم او کریم دی، دهغه بنده نه حیا، کوی چه دهغه په طرف لاس اوچت کړی چه دهغوپه لاسونو باندی څه خیر او عطا کښیږدی، اوامام احمد اوابوداود دحضرت مالک بن سیرانه روایت کړی ده چه حضور علیه السلام فرمایلی دی چه کله تاسوالله تعالی نه سوال کوی نو د لاسونوپه باطن طرف باندی سوال کوی په ظاهری طرف سره مه کوی (یعنی ورغوی دی دمخ په طرف وی اودلاس شاه دی لاندی طرف وی) اودحضرت ابن عباس نه هم همداسی روایت نقل شوی اوپه هغه کې دازیادت ده چه کله ددعانه فارغیږی نولاس په خپل مخ باندی راوگرځوه، اوترمذی دحضرت عمر بن الخطاب نه روایت کړی چه کله به رسول الله ددعاء لپاره لاس پورته کولونوهغه به یې نه غورځولو ترڅو چه به یې په مبارکې څیری باندی مسح نه فرمایلو، اوپه کتاب الدعوات باب رفع الیدین فی الدعاء دفتح الباری کې راغلی دی چه ډیر حدیثونه دلاس داوچتولوپه مشروعیت کې وارد دی، اوحضرت ابو داود دحضرت سلیمان نه روایت کړی اوترمذی په روایت کولوسره ورته حسن ویلی دی، چه حضور علیه السلام فرمایلی دی چه ستاسورب حیا کونکې کریم دی، دخپل بنده نه حیا، کوی چه کله لاس اوچت کړی اوهغه خالی رد کړی اوددې حدیث سند عمده ده، اوهغه روایات چه په هغو کې په خاصو خاصو اوقاتو کې په دعاگانو کې دلاس اوچتولو ارشاد وی هغه ددې رسالې په اول فصل کې تیر شوی دی

ف) ددې رسالې تلخیص کونکې حضرت حکیم الامت دامت برکاتهم فرمایې چه دا اول فصل نه مراد اصلی رسالې (مسلك السادات) اصل مراده، اودغه په تلخیص رساله کې داروایات دجزا اول عنوان لاندی تیر شوی

ف) حضرت جامع فرمائي چه دمصنف دافرموده چه ددعایه وخت لاس اوچتول په هر حال، هروخت کې دلمانځه نه بعدوی یانورو وختونو کې وی په هر حال مستحب دی دا هغه وخت دی چه کله ددعایا لفظ د حاجت د طلب په قصد او نیت سره ولولی لکن هر کله چه داقصد نه وی بلکه دمسنون ذکر په طور ویل وی، لکه سهار ماښام، دخوب او بیداری دوختونو دعاگانې اوبیت الخلاقه دتللواوراوتلواودوس دعاگانې اود مجلس نه دپورته کیدو، او بازار ته دداخلیدو وغیره دعاگانې لکه چه په عمل الیوم واللیله کتاب اونووی اذکار، اوحصن حصین

کې دعاگانې مفصلې مذکورې دي نوښه دي دعاگانو کې لاسونه اوچتول سنت ندي، اوپه سلف او خلف کې د کوم عالم يافقيه نه ندي اوريدل شوي چه هغوی په دغو کې د لاس اوچتولو د استحباب يا سنتيت قايل دي، اوڅنگه کيدلی شي ځکه چه که داسی وي نو د مسلمان هيڅ وخت به هم د لاس د پورته کولو نه خالي پاتې نشي ځکه چه د دعاگانې خود انسان په هر نقل او حرکت باندې مسنون دي او کوم فرق چه ذکر شود دې رعايت فقهاؤ حضراتو په نورو مواقعو کې هم فرمايلي دي، مثلاً د جنب لپاره حکم ده چه که قرآن تلاوت د تلاوت په نيت وکړي نو جائزنده او که د مانور ذکر يا حاجت طلب په نيت يې وکړي نو جائزده لکه چه په عامو کتابونو د فقهې کې موجود دي لسم جزء: درفع يدين في الدعاء متعلق د اربعه مذاهبو تصريحات د مالکيه حضراتو خود روايت ده چه په عتبيه کې راغلي دي چه امام مالک فرمايلي دي چه ما عا مريم عبدالله وليده چه د لمانځه نه وروسته ناست و اود دعاء يې کوله، د امام مالک نه چاتپوس وکړ چه آيا تاسو په دې کې څه کراحت گنې اوې فرمايل زه په دې کې هيڅ کراحت نه گنم البته لاسونه ډيرزيات مه اوچتوي اودايې هم وفرمايل: الله تعالى په طرف لاس اوچتول دعا جزې د اظهار درغبت په وخت اود طلب په طور محمود او مستحسن ده او قاضي ابواحمد ابن العربي فرمايې: چه په دې باره کې د علماؤ اختلاف ده چه رفع يدين ترکوم حده پورې کيدل پکار دي، بعضي فرمايې چه ترسيني پورې، او بعضو دمخ پورې، اودنبي کریم ﷺ نه منقول دي چه هغوی په دعا کې تر دې حده پورته کولو چه دهغو مبارک د تخرگو نوسپين والي ظاهر يده.

یوولسم جزء: اود شوافعو د مذهب فقهيه روايت دادی چه په فتح المبين شرح داريعين دابن حجر کې دي اوپه دعا کې د لاسونو پورته کول سنت دي په لمانځه او غير لمانځه کې صرف د قنوت په وخت مطابق د اتباع د نبي کریم ﷺ.

دولسم جزء: اود حنفيه مذهب فقهيه روايات د شرنبلالې د شرح نور الايضاح په حواله پورته تير شوي دي په کومو کې چه د ټولو لمنځونونه بعد د خشوع او خضوع سره د سينې پورې لاس اوچتول اود هغو داخلي حصې دمخ طرف کولو مطلوب او مستحب کيدل مذکور دي.

د ثلث حضرت جامع مذ ظلمهم فرمايې: چه د شرنبلالې دغه عبارت په اووم جزء کې مذکور شول ديارلسم جزء: اود حنابله و د مذهب روايات دادی په شرح مقتع باب الاستسقاء کې د شيخ بهوتي قول ده چه دواړه لاسونه خپل په دعا کې اوچت کړي استحباب په سبب د ارشاد د انس ﷺ، چه نبي کریم ﷺ د استسقاء نه سوا په بله کومه دعاء کې لاس نه اوچتولو اوپه (استسقاء کې) به نې تردی اندازی پورې اوچتولو چه د اړخونو سپينوالي به يې ښکاره کيده، د روايت په بخاری

او مسلم کې ده اوپه (استسقاء کې) د لاسونو شا آسمان طرف ته گرځول پکار دي اود دې روايت مسلم کې، اود دې قول مقتضي داده چه د لاسونو اوچتول د صلاة استسقاء نه سوا نورو مواقعو کې مکروه ده، لاکن خپله د شيخ بهوتي قول د اهم تير شوي چه په قنوت کې هم لاس اوچتوي، بلکه شيخ منصورين ادریس حنبلي په شرح اقناع کې فرماني: چه د دعاء د ادا بوختي د لاسونو خورول او پورته کول دهغو ترسيني پورې دي د حضرت مالک بن سيار د حديث په سبب چه نبي کریم ارشاد فرمايلي چه کله تاسو د الله تعالى نه سوال کوي نو د لاسونو په باطني اطرافو سره سوال کوي اوپه ظاهري طرف سره يې مه کوي. دا ابو داود روايت کړي په حسن اسناد سره. اولاس يو ځای کيدل پکار دي ددې لپاره چه طبراني په معجم کبير کې د حضرت ابن عباس رضی الله عنه روايت کړي ده چه کله به نبي ﷺ دعافر مايله نو دواړه ورغوي به يې يو ځای کول اود لاسونو داخلي طرف به يې دخپل مخ په طرف کول اوپه مواهب کې دي روايت ته ضعيف ويلى شوي دي.

څوارلسمه برخه: د دعاء نه وروسته په مخ باندې د لاس سولولو متعلق هغه حديثونه او روايات وړاندې تير شوي دي کومو کې چه د دعاء نه وروسته په مخ باندې د لاس دا راکشولو مستحب کيدل معلوم يږي اوس پاتې شويې څلورو مذهبونو کې ددې حکم نو د مالکيه د مذهب روايت خوداده چه په معيار کې يې دابن زرقون قول نقل کړي ده چه په حديث کې راغلي دي: مسح کول دخپلې چهرې په دواړو لاسونو د دعاء د اختتام په وخت، اود دې سره سره د ټولو عوامو، خواصو او علماؤ عمل ميلاو شوي په کومو سره چه ددې روايت تقويه وشوه او ابن رشد فرمايې: چه امام د لاسونو مسح کول په مخ باندې په دې وجهې انکار کړي ده چه ددې لپاره کوم حديث ندي راغلي، البته دهغه د فعل نه دا اخستلې شي کوم چه د حضرت عمر نه منقول ده. زه وایم چه امام استاذ ابو سعيد بن لب او ابو عبد الله بن علاق او ابو القاسم بن سراج چه د غرناطې په متاخرينو علماؤ کې دي او ابن عرقه، برزلی او غبريني چه د تونس انمه دي او سيد البويحي شريف او ابو الفضل عصباني چه د تلمسان اما مان دي د ټولو حضرات د دعاء نه وروسته په مخ باندې د لاسونو مسح کولو قائل دي اوپه همدې باندې د فارس د علماؤ عمل ده اود هغه حديث نه مراد چه حضرت عمر نه منقول ده هغه ده کوم چه ترمذي د حضرت عمر نه روايت کړي ده، چه رسول الله ﷺ به کله د دعا لپاره لاسونه پورته کول تر هغه به يې نه غورځول ترڅو به يې چه په مبارک مخ باندې نه سولول، آهه د انازي وغيره نقل کړي ده د اذکر کړي شيخ محمد بن ابو القاسم مالکي په شرح نظم کې په کوم کې يې چه هغه مسائل جمعه کړي په کومو باندې چه

دامت عمل پاتې شوی، شیخ ابوالقاسم برزلی فرمایې چه ددینه دحضرت عزالدین ابن عبدالسلام داتکار مسح تغلیط کیږی اوپه دی کې دشافعیه مذهب روایت داده چه داپه هره دعاء کې سنت ده سواد دعاء قنوت نه لکه چه دشوافعو په کتابونو کې ددې تصریح ده او دحنابلہ ودمذهب نقل تیر شوی ده چه هغه سنت ده په هره دعاء کې بجز دعاء قنوت او ابن حجر په شرح عیاب کې دا دعاء په آدابو کې شمیرلی ده او ویلی دی چه حلیفې رضی اللہ عنہ فرمایلی دی چه ددې فعل په مستحب کیدلو کې راز داده چه گواکې دده لاس دخیرنه ډک شوی ده او هغه په خپل مخ راغورځوی اهل الله اعلم

ف: حضرت جامع دامت برکاتهم فرمایې چه دا قول مسح وجه فی القنوت په اصل کتاب کې په مطلب ثانی فصل اول کې دنص الحنابلہ دعنوان لاندی دهمدې مذکوره عبارت سره منقول ده اوپه هغه کې دصلوة وتر بحث کې هم دامن کور دی چه په دریم رکعت کې دعاء قنوت وکړی، (الی قوله اوپه خپلو دواړو لاسونو باندی په خپل مخ مسح وکړی کله چه دخپلی دعاء نه فارغ شوی په دغه موقع (قنوت) کې هم اوخارج دلمانځه هم آه، داستحباب الدعوات عقیب الصلوة درسالي ترجمه پوره شوه والحمد لله الذی لعزته وجلاله تتم الصالحات النور ص ۹ ربيع الثاني ۵۵۵ هـ تر النور ص ۴ شعبان ۵۵۵ هـ

تمت الرسالة

دناړینه دبلوغ عمر:

سوال: (۷۷۷) شریعت دبلوغ عمر څه مقرر کړی ده؟

جواب: ددولسو کلونو نه وروسته چه کله دبلوغ علامې ظاهري شی دبلوغ حکم به کولې شی اوکه کومه علامه ظاهره نه شی نوپه مفتی به قول سره د پنځلسو کلوپه عمر کې به دبلوغ حکم کولې شی. والله اعلم اشرف علی ذی الحجة ۵۵ هـ والمسنله مشهوره فی کتب الفقه مذکوره النور ربيع الاول ص ۱۵-۵۷ هـ

دلمانځه په پریښودو جرمانه:

سوال: (۷۷۸) بنده چه کوم ځای کې پاتې کیږی خلکوپه بې لمانځه مسلمانانو باندی جرمانه مقرر کړی ده، اوس دخوړځور اهیسی څینی لمونځ کونکو اهتمام همداکړی دکوم په وجه چه خلک چه بیلماځه وپه لمانځه راغلل اود جرمانی متعلق حضور په کانپور کې په وعظ کې

څه تحقیقات بیان فرمایلی وچه په یاد کې مې پاتې ندی یعنی هغه حدیثونه په کوموسره چه جرمانه مقرر کول په خپل ځان باندی کومه چه جائز ده اونور خلک یی په چا باندی مقرر کړی ددې ناروا کیدل بیاد دې جرمانی مال وصول کولوسره په کوم نیک کار کې مصرفول ددې ناجائز کیدل، الغرض ددې متعلق چه کوم حدیثونه یا فقهیه دلائل دی حضرت دی دغه دلائل تحریر وفرمایې ترڅو دجواز اوعدم جواز صورتونونه خلک مطلع کړی شی او خادم دخپل یادلپاره ددلائلو تکلیف درکړی چه تحریر یې وفرماني؟

جواب: دجرمانی مسئله فقهاؤ دتعزیر په باب کې لیکلی ده، دکوم حاصل چه داده چه احتاف ددې قایل ندی اوکوم آثار دصحابه وچه په دی باره کې دی یا اجتهادی دی یا که حکمې مرفوع دی نومنسوخ دی اوناسخ حدیث داده لا یجمل مال امره الا یطیب نفسه اود آیت لاتاکلوا اموالکم بینکم بالباطل، (تمه اولی ص ۲۰۰)

دغیر د فرض اوستوپه مینځ کې اوږد غزیدلو حکم:

سوال: (۷۷۹) دصبح دفرضواوستوپه مینځ څه اندازه په بنی طرف د غزیدلو د مسنون وغیره کیدلو څه اصل شته؟

جواب: مسنون په دی معنی خوار و نشته چه په شرع کې مقصوده اوپه دی معنی چه دحضور علیه السلام منقول دی اگر که په طور د عادت وی نوشته ۹ رمضان المبارک ۱۳۲۷ هـ (تمه اول ص ۲۰۱)

په لمانځه باندی دهغو اورادو متکې کول چه بعد الصلاه وبل کیږی:

سوال: (۷۸۰) په اکثر و مسجودونو کې دلمانځه وخت مقررنده کله چه څلور کسان وی نوجماعت کیږی که وروسته راشی نوجماعت نه میلاو یږی اوکه وړاندی راشی نوپه ناسته ناسته ستر تیا معلوم یږی نوپه دی ناسته کې چه څوک خپله وظیفه ووانی چه دلمانځه نه بعد یې لولی نو آیا دانشی کیدلی؟

جواب: کیدلی شی، ۱۰ رجب ۱۳۳۵ هـ (تمه خامسه ص ۱۹)

تکفیر کی اختلاف :

سوال: (۷۸۱) یہ دی مقدمہ کی دین علماء کے فرمائی ہے کہ کوم سری زوجہ لمونخ کول نہ کول وی نودھنی اولاد حرامی دہ اوکھ خنگہ ؟

جواب: صحابہ، تابعین، تبع تابعین و تارک صلاۃ پہ کفر کی اختلاف کری دی (فی التفسیر المظہری تحت قوله تعالى حافظوا على الصلوات واماتوا رک الصلوة عمداً فقال احمد بکفر وقال مالک والشافعی وهرواية عن احمد انه لا یکفر لکن يستتاب فان تاب والاقبل وقال ابو حنیفة لا یقتل لکن یحس ابداحی بموت اوتوب آه وفی نفع المقتی والسائل وقد اختلف الصحابة والتابعون فی کفر من ترک الصلوة متعمداً جزائه فقال من الصحابة سيدنا عمرو وعبد الله بن مسعود وعبد الله بن عباس ومعاذ بن جبل وجابر بن عبد الله وابو الدرداء وابو هريرة وعبد الرحمن بن عوف رضی اللہ عنہ ومن غیر الصحابة احمد بن حنبل واسحق بن راهویه والنخعی وابو السجستانی وابو داؤد الطیالسی وابو بکر بن ابی شیبہ ان من ترک الصلوة فی وقت عمد ابلا عذر بکفر وقال حماد بن زید ومکحول والشافعی ومالک لا یکفرو لکن یقتل وعندها لا یکفرو لا یقتل ويعزر تعزیراً آه) نوکرموجہ تارک صلاۃ تہ کافرویلی دی نوددی پہ خاطر چہ ارتداد احد الزوجین مبطل دنکاح دہ دھغوی پہ نزدیہ نکاح مائہ وی ددینہ وروستہ چہ شوک وکری حرام دہ اوچہ کوم اولاد وی ہغہ ولد الحرام دہ او جمهور چہ ترک صلوۃ موجب د کفر نہ وایہ دھغوی پہ نزد نکاح باقی پاتی دہ اوو طی حلال او اولاد ولد الحلال دہ اود جمهور ومذهب راجح دہ (لقوله عليه السلام فی حدیث طویل ومن لم یفعل ای احسان الوضوء والصلوة بوقتها واتمام الركوع والخشوع فليس على الله عهدان شاء غفرله وان شاء عذبه رواه احمد وابو داؤد والنسائی نحوه تفسیر مظہری) نوخموتر مذهب دادہ چہ پہ مسئلہ صورت کی بہ اولاد حرامی نہ وی والله اعلم (امداد ص ۱۲۴ ج ۴)

د صلوۃ نہ بعدہ مصافحی حکم اود طحطاوی د موہم جواز عبارت مطلب

سوال: (۷۸۲) بعضی دوستانود طحطاوی د کتاب عبارت کوم چہ مطبع مصر صفحہ ۳۰۸ کی قع دہ (وکذا تطلب المصافحة فی سنتہ غیب الصلوۃ کلہا وعند کل لقل) د مصافحہ بعد صلوۃ جبروعید وغیرہ سنت کیدلودعوی کری دہ مگرزہ چہ ددی خلاف پوہیرم اویقینی خلاف پوہیرم

لہذا کوم خہ پہ ذہن کی راغلل ددی خواب می ورکری مگر خپلہ ددی خواب نہ مطمئن نہ ہم لہذا دخدا مود آسانی نہ غویشتونکی ہم چہ کوم تشفی ورکونکی خواب مرحمت شی ؟

جواب: خمسارہ طحطاوی نشتہ چہ پکی وگورم، لکن پہ ہغہ کی دا عبارت وی نوددی سری حق دہ چہ دھرملاقات پہ وخت کی مصافحہ کوی خکہ چہ دی صورت کی تخصیص نہ پاتی کیہری چہ بدعت کیدو علت دہ عند کل لقل ددی قرینہ دہ ددی مصافحی حکم دسلام پہ شان کیدلی شی ددی لپارہ چہ ددی حدیث چہ (ان من تحیاتکم المصافحہ) موافق مصافحہ دسلام لپارہ متممہ دہ اود سلام اقشاء د دی اندازی پوری وارده دہ چہ کہ پہ مینخ کی دیوال حائل وی بیامہ سلام وکری پہ ہمدی ترتیب دھغہ پہ متمم کی عموم کیدلی شی او شوک چہ ددی وختونو تخصیص کوی دھغوی پہ حق کی بدعت کیدل دنورو محققینو د تصریحات نہ ثابتہ دہ لکہ چہ پہ شامی ج ۵ کی راغلی دی نقل فی تبیین الحارم عن الملتقط انه تکرہ المصافحہ بعد اداء الصلوۃ، بکل حال لان الصحابة رضی اللہ تعالی عنہم مصافحوا بعد اداء الصلوۃ الخ ۲۷ جمادی الاولی ۴۳ھ تتمہ خامسہ ص ۳۲۳)

د مکبر الصوت الی (تاسیپر) عدم جواز:

سوال: (۷۸۳) ددین علماء پہ دی مسئلہ کی خہ فرمائی چہ داسی یو مشین ایجاد شوی چہ دمقرر آواز لری خای پوری پہ داسی ترتیب رسوی چہ پہ کوم ترتیب یی ورسرہ خلکو تہ رسیپی نوآیاد اجانزہ چہ دداسی مشینونویہ ذریعہ دخطیب آواز تولو اوریدونکو تہ ورسول شی ؟

جواب: اول یوہ قاعدہ زدہ کول پکاری کومہ چہ عقلی ہم دہ او نقلی ہم دہ اوحنفی فقہا پہ دی قاعدی باندی دیر حکمو تہ متفرع کری دی ہغہ داچہ کوم مباح یا مندوب د ضرورت مقصودیت فی الشرع درجی تہ نہ وی رسیدلی او پہ ہغہ کی کومہ مفسدہ پہ قریب احتمال سرہ محتملہ وی نوددی مباح یا مندوب ترک اوور نہ منع کول لازم دی عقلی والی خوبی ظاہرہ، اود فقہاؤد قول نہ بعد دھغہ دنقلی ماخذ دنقل ضرورت نہ و مگر تبرعاً ہغہ ہم نقل کوم نودھغہ دنقلی کیدو تقریر دادہ چہ حق تعالی ارشاد فرمایلی دہ: ولا تسبوا الذین یدعون من دون الله فیسبوا الله عدواً بغیر علم . ظاہرہ دہ چہ دسب دالہہ باطلہ مباح خو حتمادہ او پہ بعضی حالاتو کی مندوب ہم دہ، مگر مستقل مقصود ندہ خکہ چہ دا هدف پہ بلی طریقی سرہ ہم حاصلیدلی شی یعنی پہ حکمت، موعظت او مجادلہ حسنہ سرہ او پہ دی کی مفسدہ وہ سب د مشرکین لالہ الحق، دھمدی پہ خاطر ددی نہ نہی وفرمایلہ شوی، نوددی قاعدی دتمہیدنہ وروستہ

سوال: (۷۸۱) به دی مقدمه کی ددین علما څه فرمایې چه دکوم سړی زوجه لمونځ کول نه کول وی نودهغی اولاد حرامی ده او که څنگه ؟

جواب: صحابه، تابعینو، تبع تابعینو د تارک صلاة په کفر کی اختلاف کړی دی (د فی التفسیر المظهری تحت قوله تعالى حافظوا على الصلوات واماتوا رک الصلوة عمداً فقال احمدی کفر وقال مالک والشافعی وهروایة عن احمد انه لا یکفر لکن یستتاب فان تاب والاقتل وقال ابو حنیفة لا یقتل لکن یجس ابداحق بموت او یتوب آه وی نفع المفق والسائل وقد اختلف الصحابة والتابعون فی کفر من ترک الصلوة متعمداً وجزائه فقال من الصحابة سیدنا عمرو عبدالله بن مسعود وعبدالله بن عباس ومعاذ بن جبل وجابر بن عبدالله وابوالدرداء وابوهريرة وعبدالرحمن بن عوف رضی الله عنہم ومن غیر الصحابة احمد بن حنبل واسحق بن راهویه والنخعی وایوب السجستانی وابو داؤد الطیالسی وابوبکر بن ابی شیبة ان من ترک الصلوة فی وقت عمدأبلا عذر یکفر وقال حماد بن زید ومکحول والشافعی ومالک لا یکفر لکن یقتل وعندنا لا یکفر ولا یقتل ويعزر تعزیراً آه) نوکوموچه تارک صلاة ته کافرویلی دی نوددی په خاطر چه ارتداد احد الزوجین مبطل دنکاح ده دهغوی په تزدیه نکاح ماته وی ددینه وروسته چه څوک وطی وکړی حرام ده اوچه کوم اولادوی هغه ولدالحرام ده او جمهورچه ترک صلوة موجب دکفرته وایې دهغوی په تزدنکاح باقی پاتې ده اووطی حلال او اولاد ولدالحلال ده اودجمهورومذهب راجح ده (لقوله عليه السلام فی حدیث طویل ومن لم یفعل ای احسان الوضوء والصلوة بوقتها واتمام الركوع والخشوع فلیس علی الله عهدان شاء غفرله وان شاء عذبه رواه احمد وابو داؤد والنسائی نحوه تفسیر مظهری) نوڅمونې مذهب داده چه په مسئوله صورت کی به اولاد حرامی نه وی . والله اعلم (امداد ص ۱۲۴ ج ۴)

د صلوة نه بعد مصافحی حکم اود طحطاوی د موهوم جواز عبارت مطلب

سوال: (۷۸۲) بعضی دوستانود طحطاوی دکتاب عبارت کوم چه مطبع مصر صفحه ۳۰۸ کی واقع ده (وکذا تطلب المصافحة فیه سنه عقیب الصلوة کلها وعند کل لقل) دمصافحه بعد صلوة الفجر وعید وغیره سنت کیدلودعوی کړی ده مگرزه چه ددی خلاف پوهیږم اویقینی خلاف پوهیږم

لهذاکوم څه په ذهن کی راغلل ددی خواب مې ورکړی مگر خپله ددی خواب نه مطمئن نه یم لهذا دخدامود آسانی نه غوښتونکې یم چه کوم تشفی ورکونکې خواب مرحمت شی ؟

جواب: څماسره طحطاوی نشته چه پکې وگورم، لکن په هغه کی دا عبارت وی نوددی سړی حق ده چه دهر ملاقات په وخت کی مصافحه کوی ځکه چه دی صورت کی تخصیص نه پاتې کیږی چه بدعت کیدو علت ده عند کل لقل ددی قرینه ده ددی مصافحی حکم دسلام په شان کیدلی شی ددی لپاره چه ددی حدیث چه (ان من تحیاتکم المصافحه) موافق مصافحه دسلام لپاره متضمنه ده اود سلام اقصاء د دی اندازی پورې وارده ده چه که په مینځ کی دیوال حائل وی بیا هم سلام وکړی په همدې ترتیب دهغه په متمم کی عموم کیدلی شی او څوک چه ددی وختونو تخصیص کوی دهغوی په حق کی بدعت کیدل دنورو محققینو د تصریحاتو نه ثابت نه ده لکه چه په شامی ج ۵ کی راغلی دی نقل فی تبیین الحرام عن الملقط انه تکره المصافحة بعد اداء الصلوة، بکل حال لان الصحابة رضی الله تعالی عنهم مصافحوا بعد اداء الصلوة الخ ۲۷ جمادی الاولی ۴۳ هـ (تسمه خامسه ص ۳۲۳)

د مکبر الصوت الی (لاسپیکر) عدم جواز

سوال: (۷۸۳) ددین علما په دی مسئلې کی څه فرمایې چه داسی یو مشین ایجادشوی چه دمقرر آواز لری خای پورې په داسی ترتیب رسوی چه په کوم ترتیب یې ورسره خلکو ته رسیږی نو آیا داجائز ده چه دداسی مشینونوپه ذریعه دخطیب آواز تولو او ریدونکو ته ورسول شی ؟

جواب: اول یوه قاعده زده کول پکار دی کومه چه عقلی هم ده او نقلی هم ده اوحنفی فقهاوپه دی قاعدی باندی دیر حکمونه متفرع کړی دی هغه داچه کوم مباح یا مندوب د ضرورت مقصودیت فی الشرع درجی ته نه وی رسیدلی اوپه هغه کی کومه مفسده په قریب احتمال سره محتمله وی نوددی مباح یا مندوب ترک اوورنه منع کول لازم دی عقلی والې خویې ظاهر ده، اود فقهاؤد قول نه بعد دهغه دنقلی ماخذ دنقل ضرورت نه و مگر تبرعاً هغه هم نقل کوم نودهغه دنقلی کیدو تقریر داده چه حق تعالی ارشاد فرمایلی ده: ولا تسبوا الذین یدعون من دون الله فیسبوا الله عدواً بغیر علم . ظاهره ده چه دسب دالله باطله مباح خو حتماده اوپه بعضی حالاتو کی مندوب هم ده، مگر مستقل مقصود نده ځکه چه دا هدف په بلی طریق سره هم حاصلیدلی شی یعنی په حکمت، موعظت او مجادله حسنه سره اوپه دی کی مفسده وه سب دشرکین لاله الحق، دهمدی په خاطر ددی نه نهی وفرمایله شوه، نوددی قاعدی دتمهیدنه وروسته

خواب ظاهرده چه تبليغ داواز لری اوريدونکوپوري شرعا غير ضروري ده څکه بعيدینوته نوروغير مخدوش طريقوسره تبليغ ممکن ده اوپه دی کې دامفسده محتمله ده چه خلک ددينه داگنجایش زده کړی چه په دی کې دلته استعمالول يا دآله په لټو کې استعمال کړی لهذا ترک او منع به لازم دی داخو هغه وخت ده چه دخطیب نه مراد مطلق واعظ يالیکچرورکونکې وی اوکه دهغه نه مراد دعیدینو او جمعی خطیب وی نو دهغه وخت دخطیب صوت غير ضروري کیدل اظهردی څکه چه خطیب کې حضور مقصوده نه چه سماع صوت ، او مفسده اقوی ده څکه چه مسجد ته به ددی آلي داخلول وی کوم چه دهغه داحترام خلاف ده، همدارنگه تشبیه ده دمجالس غير مشروعه سره د همدې تشبیه په اساس فقهاؤ غرس الاشجار فی المسجد منع وفرمایلی او په تشبیه بالبیعه والکنیسه سره یې معلل کړی ۱۳ رمضان ۱۳۴۶ هـ رتبه خامسه ص ۵۹۱.

التحقيق الفريد في حكم آلة تقريب الصوت البعيد.

بسم الله الرحمن الرحيم

حامداً ومصلياً.

په صلوة او خطبه کې دمکبرالصوت الي حکم

سوال: (٧٨٤) استفتاء د عالم اود عالم دشیانواود هغوی دخالق اعظم علم اومعرفت وروستی او کامله ذریعه خاتم الانبیاء حضرت رسول اکرم روحی فداه! کوم ذوات علیه و ته د انبیاء بنی اسرائیل هم برابر رتبه عطاء فرمایلی ده اود حضرت شیخ شهاب الدین سهروردی رحمه الله علیه نه دهغه یوه غلبه دعبادت کې د فیلسوف ارسطاطاليس غوندی قدسیه نفوسوته اولنک هم الفلاسفة حقاولی دی ددوی په خدمت عالیله کې د حق دتحقیق اود اهل دین اویمان په لحاظ عرض ده: اول: داچه دناسواوکوم شخص نه داامريت نده چه د عیدینو په لمانځه کې عموماً په هرځای اویا خصوصاً په لویولویو ښارونو کې دلمونځ کونکو تعداد او د هغوی دجماعت سلسله دومره طویل طویل وی، چه دامام اوازخودتولولمونځ کونکوته نه رسېږي، لکن بیرکته دمکبرینود متعین اومقررکیدونه وروسته دهغوی آواز نه تولولمونځ کونکوته په صحیح طور یاندي دهغه علم نه وی چه امام څه وخت نیت ترلی؟ ارکوع اوسجده کله کړی؟ امام څه وخت څه ولوستل اوڅه کوی؟ او هغوی محض دخپلی مخی دلمونځ کونکو خراکتولیدلوسره په خپل گمان سره یوه اندازه لگولوسره د لمانځه ارکان اداء کوی.

بیا هم پدی کې غلطی کیږي اواکثر داسی کیږي چه امام اوس هم قرات کوی اوشاته مقتدی رکوع ته تللی یا امام رکوع ته تللی اواخرنی مصلی سجدي ته تللی اوپه همدې ترتیب نوری غلطیانی هم وی خصوصاً تکبیرات واجبه عیدین خوتقريباً همیشه اوهرځای کې دوکه کیدوسره کیږي اوداحال هلته هم ده په کوم ځای کې چه دعیدگاه مصلی، امام اومتتظمینوته دمسلمانانود اجتماع اودجماعت دلوی وآلي دوراندی نه اندازه وی، او هغه په همدې لحاظ سره هغوی دوراندی نه دمکبرینودتعین اوتقرراتنظام کولې شی او هلته چه تر آخره پوري

داکوم نوی څیزنده کوم چه اوس راپیش شوي په عهد نبوت کې هم عظیم الشان اجتماع په وی اوپه مینځ کې دقائم کولولپاره کافی گڼل کیده اوددی سره سره که کله هم کومه غلطی کیږي نودانفاقی غلطی لپاره انتظام بدل کولی نشی ۱۲ محمد شفیع عفی عنه.

دلمونخ کونکو در اتلوسلسله جاری پاتې کېږي او د نیت د تړلونه بعد د لمانځه تر آخره پورې د ابتداء په مقابل کې د زرگونو لمونخ کونکو تعداد لوړېږي او کوم ځای کې چې د مصلی امام او منتظمینو په خیال سره د مکبرینو زیات تعین او تقرر د وړاندې نه نه وی شوی دهغه ځای حال د ویلونه ده هلته کوم نظام^{۱۰} او یا قاعده گي ممکنه نده په همدې ترتیب په داسې مواقعو او مجامعو کې اوبالخصوص^{۱۱} د عیدین په موقع باندې د خطیب خطبه بغیر د ډیرو لږو خلکو چاته هم دا وریدلونه وی او هلته دغه وخت خلک خپله ناسته بیکاره گڼلوسره دهغه ځای نه پورته کېږي. د خطبې د اوریدو د فوائد او خطبه لوستلو پورې ناست پاتې کیدو ثواب نه محروم پاتې کېږي، بلکه د دینته زیات داچه دیو موکد او ضروري شرعی امر د ترک کولو مرتکب گرځي. دوهم داچه د علامه شیخ محمد بخت المظیعی رئیس مجلس علمي محکمه شرعی اود مصری ولایتونو مفتی د قول مطابق د د افلاطون د قدیم مخترعاتونه اود عام رواج او مشاهد مطابق د جدید مخترعاتونه یوشی داسې هم موجوده کوم ته چې مکبر الصوت ویل کېږي، د کوم چې په انگریزی کې نوم لږو د سپیکر ده، او کوم چې د علم البرق او علم الصوت په اختلاط او ترکیب سره د صوت اوبرق د فلسفې په نظر کې لرلوسره ددې لپاره اختراع شوی چې په دې ذریعه د لاسلکي یا د برقي تارونو ته وصول شوی آواز لری او نژدی دواړو ځایونو په نهایت صاف او واضح طریقی سره بغیر د کوم تغیر او تبدل نه په اصلی حالت کې واورل شی دهغه ظاهري صورت اوشکل د متوسطی درجې هغه گهړې (تایم پیس) ته ډیر څه مشابه دی د کوم عقربه باندې چې ستن او هندسی نه وی دهغه د نصب او استعمال طریقه داده چې هغه دویونکي نه دوه څلور گره فاصلی باندې بلار عایت د تقابل او تواجه په داسې یو ځای باندې کیښودل شی چې دویونکي

^{۱۰} وروسته کې د مجمع لوبیدل اود اول نه دهغه اندازه نه کیدل هم کومه جدیده واقعه نده، په سلفو قرونو کې هم داسې واقعات راپېښیدل مگر ددې باوجود دهغو د کوم نوی انتظام ضرورت ونه فرمایه. دانشي ویل کیدی چې دهغوی په زمانه کې آلات مکبر الصوت نه ول نو د همدې لپاره توجه نه وه ځکه چې اول خوددې نظایر مثلاً د مکبرینو په احتیاطی طور زیات مقرر کول یا په آخري صفونو کې دوه څلورو انسانانو ته ددې هدایت کول چې صفونه ډیر شول نو ته په لوړ آواز تکبیر وایي وغیره، دوهم ددې خو به دا معنی وي چې په اسلامی عباداتو کې د ټولونو لوی او اهم عبادت اودهغه د تکمیل انتظام د مکبر الصوت د آلې د ایجاد پورې موقوف و او ټول اسلامی قرون داسې بد نظامي او نقصان باندې روان و تر څو چې د موجوده زمانې نصاری اود هریانو په اسلام باندې احسان وکړ چې دهغه د عبادت انتظام نی صحیح کړي^{۱۲} محمد شفیع عفی عنه ددې هم همدارواوې ده چې داکوم نوي ضرورت نده اود اعقیده ساتل چې ضرورت داوړ نه و او ددې آلې نه بغیر د غوږ عباداتو په انتظام کې نقص هم و، مگر هغه په قرون خبر کې پوره نشو، د عهد حاضر نصاری پوره کړه د کوم مسلمان نه متصور نده بلکه د دینته واضح طور اړده کړی شي چې اړ و ضرورت نه و ځکه نوح تعالی به دده ایجاد په هغه وخت ظاهر فرمایلي وي^{۱۳} محمد شفیع

دخلی د الفاظو د ټولنې وخت کې کومې ترانې پیداوی هغه ددې آلې بیرونی سطحی پورې کوم ته چې عقربه ویل کېږي، رسیدوسره ددې سره تکرر کېږي بیالری او نژدی د کوم ځای پورې چې آواز رسول مقصودوی دهغه په وسط کې یا آخر کې یا بل مناسب مقام باندې د آدم د قدغه تقریبادری چنده اوچت ځویانسونه د ضرورت مطابق نصب کېږي، بیاددې آلې شاته د بجلی خوداسی تارونه لگول شوی دی، کوم چې د متذکره بانسونو بیلای حصوسره تړل شوی وی، بیاددې تارونو په آخری حصو کې چې بانسونو د سرو نوسره بند وی دغواوې دلکې یا د ښکریه ساخت په څلور طرف یا هغه طرف ته چې آواز رسول مقصودوی نو ډیر د فراخی خولی قیف (تیم) لگول کېږي چې هغه ته په عربی کې انبویه او په انگریزی کې هارن ویل کیږي د کوم چې لفظی معنی ښکړده. د دینته وروسته که په دې ځای کې داسې کومه کار خانه وی چې دهغه بجلی پکې چلیږي او رنایي وغیره وی نو دغه آله د هغه ځای د کار خانې د بجلی په مټ یعنی کرښه سره کڼه نو د بجلی داسې مشینونوسره چې د خپل خانه داسې وخت کې د بجلی د پیدا کولو قوت موجودوی، تر لوسره بجلی جاری کولې شی، اوس ددې ټولو د پوره کیدلونه بعد کله چې دویونکي څه وائي اودهغه د ژبې په حرکت سره په هوا کې موج پیدا کېږي هغه ددې آلې بیرونی برخې یعنی عقربې (صفحې) سره تصادم کوي، اوددې لپاره چې هغه صفحه نهایت درجه سپکه اوناکه وی نو هغه د اډیر زیات محسوسوی، اوددې نه ډیر زیات متاثره کېږي اودهمدې تاثیر په زیاتوالي او کموالي باندې په هغه کې قوت د اوچتوالي او لوړوالي پیدا کېږي، خوددې په خاطر چې واضع ددې زیاتوالي او کموالي هم د فلسفې د قانون لاندې اختیاری گرځولوسره دهغه مدارج قائم کړی دی. لهادغه وخت چې څومره اوچت اولوی کول د آواز منظوروی په همدې لحاظ سره دهغه یوه درجه قائمولى شی، بالاخره دغه تصادم سره د زیاتوالي د تاثر د کوم نوم چې قوی قرع ده، کله چې د برقي قوت په ذریعه دغی هوا پورې منتقل کېږي کومه چې د متذکره مخروطی (ښکر) شکل ټلونو (فیفونو) نه بهر فضا کې خور شویدى او هغه انسانى د اوردېدلو قوت پورې رسیږي، نو هغه زیات اوچت اوزیات لوی کیدوسره اوریدل کېږي، اود اتلولی خبری د فلسفې په کتابو کې په خپل خپل ځای د قدیم نه ثابتی دی او په شرح مواقف او تفسیر کبیر کې هم د صوت او سماعت د بحث لاندې بحث کړی ده. راتلونکې کې دهغه نه په لاندې ترتیب امرور باندې روشنی غورځولی شی: (۱) د قارع او مقروع په مینځ کې د ولزې شوی هوا د امواجو نه د راپیداشوې کیفیت نوم آواز ده (۲) د قارع په قرع کې چې څومره زیات قوت وی په همدې اندازه قوی امواج دهغه نه به پیداوی، اود دې موج سره همدې اندازه زیات قوی

هغه کیفیت هم پیدا شوی د کوم چه حامل و او د کوم نوم چه آواز ده. ۳) په دی تموج کې چه خومره زیات قوت وی په همدې اندازه دهغه موجونه زیات پلن او عریض وی. ۴) د غومو موجونو کې چه خومره ضخامت او عرض وی په همدې اندازه به هغه د زیاتو دورونو پورې خورپې (۵) د کوم خای پورې چه خورپې ددې لپاره چه دهغه سره هغه کیفیت هم وی چه نوم یې آواز ده. تر هغه وخته پورې به هغه اوریدل کېږي او د فلسفې د کتابونو دې تصریح سره داعیان ده چه د آله زیر بحث یعنی مکبر الصوت د خبر و د کولو د ذریعې د آواز او چتیدل او د لرو پورې اوریدل یو فلسفې او قدرتی کار ده. په کوم کې چه ویونکې ته کوم تکلف او مشغولیت نه وی، او دهغه له طرف د کوم قسم تقابل او تواجه هم ضرورت نه پریوخی، او د بحث لاندې آله نه د سرود او غنا له ده اونه دلخواو لعب آله مگر دا چه کوم سړی داپه دغه کارو کې استعمال کړی خوپه دی سره دهغه د آله غنا او سرود او لخواو لعب کیدل نه لازمیږي دریم دا چه په دی موقع او محل باندې لاندې شپړ اصولونه هم د توجه وړ دي.

اول اصل: ایت کریم هو الذی خلق لکم مافی الارض جمیعا د دینه د اسلام فقهاؤ دهرشی په ۱) اباحت باندې استدلال کړی

دوهم اصل: اصل کل شی اباحت الا ان یرد علیه المنع کوم چه د اصل فقه یوه مشهوره کلیه ده دی دواړو اصولونو نه دامفهومیدلی شی چه د مکبر الصوت ۲) آله اصلاً مباح ده ځکه چه ددې په حق کې نه راساً کومه منع وارده ده اونه هغه ضمناً د کوم ممنوع امر لاندې شمیرلی شی.

دریم اصل: اذان ورکول بیابانه مناره باندې او چتیدوسره د اذان ورکول، دامام شاته د تکبیرونو په زوره ویل د مکبرینو بیاد مکبرینو په بعضی خایونو کې په مکبره باندې په اوچتیدوسره تکبیرات ویل په میدان عرفات کې یوم النحر کې دامیر الحج په اوښ سوریدوسره خطبه ورکول بیاد دې اوبنی په جبل رحمت باندې او چتولوسره خطبه ورکول او د جمعې او عیدین د خطبې په وخت د خطبې په ممبر باندې ختلوسره خطبه ورکول، بیاد قبلی له طرف نه مخ اړولو سره او قوم ته مخ کولوسره خطبه ورکول وغیره لکه چه په احکام شریعت کې موجود دي او د ټولو مقصد دې نه بغیر هیڅ نشته چه دغه وخت مصلیون ته د کوم څیز اورول مطلوب دی

۱) د استدلال دلته هم صحیح ده فی نفسه دهغه استعمال مباح ده خود دې آیت نه دا څنگه لایم راغی چه په لمانځه کې هم مباح ده

۲) صحیح ده مگر خبرې اترې په مطلق اباحت کې ندي بلکه په اصلیه عبادت کې دننه په اباحت کې بحث ده او ددې دواړو اصولونو په کوم ترتیب هم په عبادتو کې په اباحت باندې استدلال نشي کیدلی ۱۲ محمد شفیع عفی عنه

هغه دوی اوریدلی شی، او په آواز کې دومره اوچتوالی ۱) پیدا کېږي چه بلانکلفه د هغوی پورې رسیدلی شی د دینه د استفاد کیدلی شی چه چرته چه دنور و متوجه کول د الله تعالی د ذکر په طرف مقصود وی هلته د الله تعالی ذکر کول په اوچت آواز سره پکار ده او دغه د آواز بلندی بغیر دهغو صورتونو د کوم د ممانعت چه په شریعت کې تصریح ۲) موجوده ده هر هغه صورت اختیارولی شی د کوم اصل چه په کوم ترتیب هم په شریعت کې پیدا کېږي یاد هغه له طرف کلی سکوت وی

خلوړم اصل: په ص ۳۴۳ د تفسیر کبیر ج ۴ کې د: واذقاری القرآن فاستمعوا له وانصتوا (لاندې راتلونکې عبارت لیکل شوی: اعلم ان قاریاً یقرأ القرآن بصوت عال حتی یمکنهم استماع القرآن ومعلوم ان ذلک القاری لیس الا الرسول علیه الصلوٰة والسلام وکانت هذه الایة جاریة بحری امر الله محمداً ﷺ بان یقرأ القرآن علی القوم بصوت عال رفیع واثمارة بذلك لیحصل المقصود من تبلیغ الوحی والرسالة) ددې نه دامستخرج کیدلی شی چه د قرآن پاک د قرات یو غرض داهم ده چه نور هغه واورې او چرته چه دا غرض وی هلته ددې په اوچت آواز سره لوستل پکار دی ۳) تر څو سامعین ددې فهم وکړي او ددې د اورولو غرض اصلی حاصل شی

پنځم اصل: په ص ۷۵ ج ۱ د فتاوی عالمگیری مطبوعه مصر کې لاندې عبارت مسطور ده: لان الامام اثما یجهر لاسیما للقوم لیدبر وافی قراته لیحصل احضار القلب (د دینه دازده کولې شی چه دامام لپاره دخپلو مقتدیانو د ضرورت ۴) مطابق په خپل قرات کې جهر کول پکار دی تر څو قوم دهغه په قرا باندې تدبر او تفکر وکولې شی او قوم ته حضور قلب حاضر شی

شپږم اصل: په ایه کریمه ولا تجهر بصلاتک ولا تخافت بها وابتغ بین ذلک سیلا سره په قرا کې دهغه اعتدال او توسط حکم ورکول شوی دی او مفسرینو چه ددې کوم علت ویلی دی یعنی په لمانځه کې خشیت او تذلل کیدل پکار دی، دهغه اقتضاء داده چه په قرات کې کوم تصنع

۱) مگر داسې ساده طریقی باندې د الاتوبه ذریعه او چتوالی پیدا کول باندې پدې سره استدلال نشي کیدی
۲) دغه تصریح د قید غور قابل ده آیا هغه شرعی حکمونه د متلوق قابل ندي کوم چه شرعیه قواعدونه مستنبط دي او که هغه مثل کیدلی شي نو دهغه ممانعت هم دهقونه مستفاد دي لکه چه په اصلی رساله کې موجود ده
۳) صحیح ده مگر دلته کلی سکوت نشته لله صحیح ده مگر پدې کې کلام اړو شته نه کلام په هغه کې ده چه داوچت آواز دی دومره زیات اهتمام وشي چه د الاتوا استعمالول ضروری شي لهادامستقل دلیل ضرورت دی چه موجود نه ده ۱۲ شفیع عفی عنه

۴) دامصحیح ده خو خپل طاقت او مقدور مطابق د دینه دزیات اهتمام مکلف ندی جوړ شوی

او تکلف پیدایشی کوم چه درجات او عدم خشیت باعث ده ددی دامتثال سره سره ددینه
داخیال کولې شی چه که داول نمبر اصل، دریم نمبر اصل، خلویم نمبر اصل او پنجم نمبر اصل
لاتدی د مصلیانو پورې آواز رسول په دی ترتیب ممکن وی چه امام ته په خپل قرات کې کوم
تکلف او تصنع نه کول پرېوځی، او هغه ته په کوم طرف مشغولیت هم نه وی، توهغه به
جائز وی، لکه چه په لمانځه کې لاسی پکې وهل ناجائز او مکروه دی، خود برقی پکوچلول
جائز گنل کېږی ځکه چه پدی کې لمونځ کونکو ته کوم تکلف او مشغولیت نه وی، بشاء علیه که
داخترونو په لمونځونو کې د مذکور غلطیونه دېچکيدو، او دامام قرات په پوره طور سره
داوریدو او د هغه د اعمالو د پوره، پوره د پیروی او اعتداء، کولویه خیال سره موصوف الصدر آله
مکبر الصوت چه کومه نهج داله دغنا او سروداواله دلهو اولعب نده ودرول شوی اوددی نه په دغه
وخت فلسفی او قدرتی دغه فایده واخستل شی چه دامام آواز اوچت شی او هغه هر مصلی چه
هر خوره لری وی یانه وی په خپل ځای باندی بلا ادنی تغیر سره یې اوریدلی شی نو دا امر تحقیق
غویونو کې ده چه ددی متعلق د شریعت غراسمندی څه حکم ده؟ بیونواتوجروا؟ ۱۵ فی القدره
۱۳۴۲ هـ مطابق ۲۷ م ۱۳۶۱

مکرمې ومحترمي اراد مجدکم استنون سلام! دا استفتاء د حضور شریف په خدمت کې ارسال
ده تر کومې پورې چه ممکن دی دهغه خواب سره مو مشرف وفرمایې، د عید الاضحی نه دوه دری
ورځې وړاندی دلته ددی سخت ضرورت محسوسېږی، د خواب لپاره ټکت هم مرسل ده

الجواب من اشرف علی

السلام علیکم په تیر رمضان کې یو داسی سوال راغلی وڅومجمل ودهغه چه کوم خواب لیکل
شوی ودهغه نقل کول کافی گنم کوم چه لاتدی درج ده

جواب لمړی یوه قاعده زده کړی چه عقلی هم ده او نقلی هم ده او حنفیه فقهاؤ په دی قاعدی
باندی دیر حکمونه متفرع کړی دی هغه دا چه کوم مباح یا مندوب د ضرورت او مقصودیت فی
الشرع درجی پورې نه وی رسیدلی او په هغه کې کومه مفسده باحتمال قریب محتمل وی
نوددی مباح یا مندوب ترک کول اوددینه منع کول لازم دی، عقلی کیدل خو ظاهر دی
اود فقهاؤ د قبول نه بعد ددی د نقلی ماخذ نقل ضرورت نه و، مگر تبرعاً هغه هم نقل کوم نوددی
د نقلی کیدو و تقریر داده چه حق تعالی ارشاد فرمایلی ده ولا تسبوا الذین یدعون من دون الله

پدی شرط چه پدی کې کوم بل معذور شرعی نه وي لکه چه مکبر صوت کې دي والله سبحانه اعلم احقر محمد شفیع

فی سبوالله عدواً بغير علم ظاهره چه دسب دالله باطله مباح خو حتماده او په بعضی حالاتو کې
مندوب هم ده، مگر مستقل مقصود نده ځکه چه دهدف په بلی طبعی سره هم حاصلیدلی شی
یعنی په حکمت، موعظت او مجادله حسنه سره او په دی کې مقصده وه سب د مشرکین بلامه
الحق، د همدې په خاطر ددی نه نهی وفرمایله شوه، نوددی قاعدی د تمهید نه وروسته خواب
ظاهر ده چه تبلیغ د آواز لری اوریدونکو پورې شرعا غیر ضروری ده ځکه بعیدینو ته نورو غیر
مخدوش طریقو سره تبلیغ ممکن ده او په دی کې دامقصد م حتمله ده چه خلک ددینه
دا گنجایش زده کړی چه په دی کې دلهو استعمالول یا د آله په لهور کې استعمال کړی لهدا ترک
او منع به لازم وي دا خو هغه وخت ده چه د خطیب نه مراد مطلق واعظ یا لیکچور کونکې وی
او که دهغه نه مراد د عیدینو او جمعی خطیب وي نو دغه وخت د تبلیغ صوت غیر ضروری کیدل
اظهار دی ځکه چه خطبه کې حضور مقصوده نه چه سماع صوت او مقصد اقوی ده ځکه چه
مسجد ته به ددی آلی داخلول وي کوم چه دهغه د احترام خلاف ده، همدارنگه تشبه ده د مجالس
غیر مشروعه سره د همدې تشبه په اساس فقهاؤ غرس الاشجار فی المسجد منع وفرمایلی
اود تشبه بالبیع والکنیسه سره یې معلل کړی ۱۳ رمضان ۱۳۴۲ هـ (نیمه خامه ص ۵۹۱)

الزیادة علی الجواب المذكور (حسب خصوصية السؤال الحاضروهي هذه، باقی په سوال کې
د کومو احکامو د مطلوبیت سره چه ددی تقویت اوتایید کولې شی هغه د مدعا مفیدندی ځکه
چه دا حکمونه اگر که مطلوب دی مگر شریعت دهغو د مطلوبیت لپاره درجات او حدود مقرر
کړی دی کوم چه د مذهب په کتابونو کې مضبوط او مبسوط دی دهغو نه تجاوز کول تعمق
او غلوی فی الدین ده کوم چه د شارع په نظر کې غیر مرضی ده لکه چه په حدیث کې
یونظیر واورده، فی جمع الفوائد قضاء الحاجة ابوانل کان ابو موسی یشدد فی البول ویبول فی
قارورة ویقول ان بنی اسرائیل اذا اصاب جلد احدهم بول قرصه بالمقاریض فقال حذیفة لوددت
ان صاحبکم لا یشدد هذا التشدید فلقد رايتنی انا و رسول الله ﷺ تتماشی فاتی سباطة قوم
خلف حائط الی قوله فیال (الحديث) وگوری تنزه عن البول په شریعت کې په دی درجه مطلوب
دی چه په هغه کې په کوتاهی کولو باندی سخت وعید هم وارد ده اوداسی مبالغه فی التنزه په
آسانی سره ممکن هم ده ځکه چه دقار وری شیشی هر سړی ته میسر کیدلی شی مگر بیا هم نه
حضور اقدس د هغو اهتمام فرمایلی اونه حضرات صحابه و، او که حضرت ابو موسی د حال په
غلبی سره ددی اهتمام کړی هم ده نو حضرت حذیفه په هغه باندی نکیر فرمایلی ده او حضرت
ابو موسی په بدی ویلو باندی څه خبره نده کړی اونه یې نورو ته د داسی کولورائې ورکړی ده

اود قروع مذکورہ فی السؤال دتکمیل انتظام کی تساهل باندی اخفض الصوت فی التکبیر یا فی القراءة باندی نہ وعید شتہ اونہ ددی تکمیل مخترع انتظام سہل دہ، نو بہ دی کی داسی مبالغہ کول اوددی داشاعۃ اهتمام کول سراسر دیر فی الدین خلاف دہ وفی هذا کفایۃ لمن طلب الحق ۲۰ ذی القعدہ ۱۳۴۲ھ

پہ پورتنی جواب باندی دالاندی خط راغی چہ د جواب سرہ منقول دہ

سوال بسم الله الرحمن الرحيم حامداً ومصلیاً مکرمی ومحترمی دام فضلكم وعلیکم السلام ورحمة الله وبرکاته پہ خواب داستفتاء مرسلہ ۱۸ ذی القعدہ ۱۳۴۲ھ جناب گران قدر فتویٰ مؤرخہ ۲۱ ذی القعدہ سنہ مذکور ۲۳ ذی القعدہ موصول شوہ جناب اعلیٰ چہ پہ خپلی زرینی فتویٰ کی کوم خہ تحریر فرمایلی دی هغه پہ سر ستر گولاکن جناب اعلیٰ علمي تبهر او نظری وسعت سرہ ددی تحریر لاندی یوولس امور چہ پنخو دفعات لاندی دتحریر لاندی راوستل شوی دی: بانه استفادہ مطلوب دہ لہذا معروض دی

اولہ دفعہ: جناب اقدس پہ خپلہ فتویٰ کی چہ کوم تحریر فرمایلی دی تبلیغ دصوت لری سامعینو پوری شرعاً غیر ضروری دی خکہ چہ بعیدینو تہ پہ بلی غیر مخدوشی ذریعی سرہ تبلیغ ممکن دہ او بہ هغه کی دغہ مفسدہ محتملہ دہ چہ خلک بہ پہ دی کی گنجایش وگنی چہ دغہ آله پہ لہو کی استعمال کولو یاد نوروالا تودلہوی استعمال کولو الخ ددی لاندی دغہ امور بہ پوہ کی ندی راغلی ضرورت دہ چہ هغه ہم تشریح وفرمایلی شی

اول امر: پوری غیر مخدوشی ذریعی کومی دی؟ (دوہم امر) پہ کوم عبارت باندی چہ خط کش شود ہمہ مطلب خہ دہ؟ (دریم امر) پہ خط شوی عبارت کی کہ لفظ د (آلہ) اولفظ د (لہو) پہ مسخ کی لفظ غلط دہ اودلہو لفظ نہ وروستہ درتہ، لفظ راوستل پکار واصل عبارت داسی دہ ددی آلہ لہوتہ استعمال کولو الخ نو ددغہ آلہ دملاهی دآلاتو نہ کیدو دلیل خہ دہ؟

دوہمہ دفعہ: عزت مند جناب پہ خپلہ فتویٰ کی داعتبارت کوم چہ هغه قلم لاندی راوستی دی کہ ددیبہ: اود جمعہ او عیدین خطیب دہ نو لاغہ وخت دتبلیغ صوت غیر ضروری کیدل اظہر دی ددی لپارہ چہ پہ خطبہ کی حضور مقصود دی نہ چہ اوریدل دصوت اومفسدہ اقوی دہ خکہ چہ مسجدا تہ بہ ددی آلی داخلول راخی کوم چہ دمسجد احترام خلاف دہ ہمدارنگہ شبہہ دہ دمسجالتن غیر مشروعه سرہ ددی نہ لاندی داخداشات پیدادی چہ ضرورت دہ چہ جناب اعدام هغه رفع وفرمایلی (خلورم امر) کہ دشریعت حقیقت مقصود پہ خطبہ کی محض

حضور دہ نو د عیدینو او جمعہ پہ وخت دخطیب درکوب علی الناقۃ وتطلیعہا علی جبل الرحمة خہ حکم دہ؟ خکہ چہ ددری وارو کارونو دشتوالی پہ حالت کی ہم دخطیب خطبہ اودقوم حضور ممکن ول او آیہ پہ دی سرہ ددی ظاہر کیدو کی خہ شبہہ شتہ چہ ددی وخت د موجودہ اسبابو لاندی شریعت پہ خپل رخصت کی دخطیب آواز دقومہ پوری پہ رسولو کی پہ ہری ممکنہ طریقہ سرہ تعلیم ورکری دہ اود حضور محض مقصد جوړول ددی لپارہ وچہ هغه وخت د ن نہ شان کومہ ذریعہ دسماعت تول قوم لپارہ پہ سترگو نہ راتہ

(پنجم امر) ترهغه وختہ چہ دآلہ زیر بحث د آلات ملاہی کیدل ثابت نہ شی پہ مسجد کی دہغو دداخلولونہ بہ خہ نقصان وی او بہ دی کی خہ مفسدہ دہ؟

(شپږم امر) دغیر مشروعه مجالسونه کوم مجالس مراد دی پہ کوم کی چہ هغه آلہ نصبولی شی اود دغوسرہ تشبہ تہ راتلل ضروری دی

(دریمہ دفعہ: محترم جناب پہ خپلہ فتویٰ کی داعتبارت چہ قلم تہ حوالہ فرمایلی دہ خکہ چہ داحکمونہ اگر کہ مطلب دی مگر شریعت دہغو د مشروعت درجات او حدود مقرر کړی دی کوم چہ پہ کتابونو د مذهب کی مضبوط اومبسوط دی دہغونہ تجاوز کول تعمق او غلوفی الدین دہ کوم چہ دشارع پہ نظر کی غیر مرضی دہ ددی لاندی تصریح شوی اندیسنی پیدادی ضروری دہ چہ مکرم جناب هغه رفع کړی

(اوم امر) ددغہ خاص مقصد لپارہ شریعت دمتعینہ اومقررہ درجاتو او حدودو کی آیاکوم حد او درجہ دآیتہ کریم ولاتجہر لصلاتک ولاتخافت بها وابتغ بی بن ذلک) نہ زیات صریح ہم موجود دہ؟ او کہ نہ وی اویقینا نشتہ نودا امر دیرد ملاحظی قابل دہ چہ مفسرینو ددی دعلت پہ بیان کی کومہ تصریح فرمایلی دہ چہ دعدم اعتدال دجہرا و اخفاء پہ صورت کی دخشیت او تذلل درفع احتمال شتہ کوم چہ دصلوۃ روح دہ آیادا تصریح ددغہ صریح امر اظہار ندہ؟ چہ کوم جہرفی الصلاہ کی دا علل نہ پیداکیري، هغه بہ دشریعت دمعینہ حدودونہ بہرنہ وی او هغه بہ جائزوی، اودا امر واقع دہ چہ ددی آلی پہ ذریعہ کوم جہر وی پہ هغه کی علت ممنوعہ نہ پیداکیري خکہ چہ دامام جہر بحالہ معتدل دہ، اود هغه وصول مامومینو پوری دامام پوری تعلق نلری، او دامام دعمل هغه کی کوم کردار نشتہ (اتم امر) کوم حدود او درجات چہ شریعت مقرر کړی دی آیاهغه توقیفی او مبنی پہ حصر عقلی دی؟ او کنہ اویقینا چہ ندی نو بہ کوم ترتیب چہ دوہم اذان اود مکبرینو پہ مکبرہ سرہ تکبیرونہ ویل نظم ترتیب د بقاء جماعت او تحفظ دنیث سرہ د حضور ﷺ نہ وروستہ جاری شو او جائز گیل کیري پہ ہمدی ترتیب ددی

آلہ استعمال صیانتہ عن خطا المصلین فی اقتداء الامام اود حصول المقصد من خطبة الخطيب
نیت او غرض سرہ خنگہ نشی جاری کیدلی؟ اولی جائز نہ گیل کیری؟
خلورمہ دفعہ، حضرت ابو موسی اشعری او حضرت حذیفہ رضی اللہ عنہما واقعہ کومہ
چہ پہ نظیر کی جناب معظم پہ خیلہ فتوی وپاندی کری ده په دی باندی دا اعتراضات په دماغ
کی پیدا کیری ضرورت ده چه جناب مخم دهغه سدباب وفرمایي
انهم امر، حضرت ابو موسی اشعری فعل دیوه جلیل المرتبه صحابی فعل و دکوم سره چه
داکیدای شی چه هغه دراتلونکی لپاره اساس وگرخی، او مسلمان د ضروری گرخی او په
دین کی دسریه خای عسر پیدا شی، او په همدی خیال سره حضرت حذیفه په هغه باندی ستا
سویه قول بدویلی دی خو دلته هغه صورت نشته دلته که کوم شخص د جهر صوت لپاره
دمکبر الصوت اله استعمال کری او هغه شخص به هم خنگه وی؟ نودهغه د فعل نه خود کوم
وخت اساس پیدا کری شوی او نه هغه مسلمان کله هم ضروری گرخی شی او په همدی وجهی
د سره په دین کی دیسر او عسر کوم سوال نشی پیدا کدلی، او په دی موقع باندی چه کوم قیاس
کری شوی دی هغه قیاس مع الفارق ده،

لسم امر، حضرت ابو موسی اشعری په فعل باندی حضرت حذیفه په لوددت ان صاحبکم
لا یسدد هذا لتشدد سره محض خیلہ ذاتی رانی بیان فرمایلی ده نه داچه هغه ته بی دهغه فعل
یوممنوع امر گرخیولو سره منع فرمایلی ده خو مقدس جناب دلته خمس سوال ته یو دینی ممنوع
امر گرخیولو سره مامنع فرمایي

پنجمه دفعه، معلى جناب، داستفتاء په خواب خیلہ فتوی کی په مجموعی حیثیت سره کوم
خه هم تحریر فرمایلی دی دهغه متعلق داخیال پریشان کری ده ضرورت ده چه جناب عالی د
خیلو ارشاداتو په ذریعه ددی نه هم مطمئن وفرمایي، یولسم امر، د جناب گرامی ټوله فتوی
محض په قیاس او اجتهاد باندی ولاړه ده، او په دی کی کومه خبره هم په صریحه او مستقیمه
او امر و انواهیو کی ندی، او چه کله جناب سامی په خیلہ هغه جائز ساتی، نو آیا همدای قیاسی او
اجتهاد د کوم بل لپاره هم دهغه عقل او فهم د دین او دیانت په رعایت مطابق جائز ده او کنه؟ او
که ددی خواب په اثبات کی ده نو په دی موقع باندی په استفتاء د کومو امور و او قیاساتو نه
ستاسو په قول تقویت وکړل شوی او تائید یی شوی هغه ولی د مدعا مفید نده؟ او په هغو کی
خه شان قیاحت ده؟ امید ده چه جناب مستغنی عن اللقب بغیرد کوم انقباض او دباو د طبع په
خیلو عالیہ اخلاقو سره خما دغو معروضاتو او خدشاتو باصوابه خواب خو په نمبر او جدا جدا

حتماً اوزر مرحمت وفرمایي چه طبیعت مطمئن شی اود بحث لاندی مسئلې متعلق
مزید بصیرت او علم حاصل شی، خمایه زړه کی ستاسو د اوصاف و علوم مرتبی دمودونه رعب او
شوکت جمع شوی دی، او خمایه دی یقین ده چه که خماد معروضاتو کوم لفظ هم صحیح
راووی نوجناب فضیلت ماب به په نهایت فراخی دزړه دهغی حق کیدل هم تسلیم وفرمایي
مصطفویه شریعت هر خیز متعلق صفا و پانستی احکام بیان کری دی حرام که
حلال، جائز نا جائز او خمایه نژده یخ خیزی بین بین نده پریخودی لهدازه غواړم چه ددی آلی
متعلق صفا و فاحکم معلوم شی، حرام وی هغه ظاهری او حلال وی چه هغه ظاهری
او همدامر د زمانی قضا دی خکه چه یوه داسی ورخ راتلونکی ده چه داآله وی پایه دی قسم
نورالات وغیره په عام ډول باندی به استعمالولی شی او که د علما و فتوی په همداسی ندیدب
او بین بین حالت کی پاتی وی نو خلک به دهغوی د پروا کولونه بغیر دهغو استعمال کوی اودا
هغه مواقع دی په کومو کی چه د علما و احترام او وقار خدشه دار کیری په داسی صورت کی چه
کوم شرعی صورت وی د هغه په نهایت صفا صورت کی خوسره د دلائلو او براهینو ظاهرو ل
ضروری دی وما علینا الا البلاغ وما یرید الا صلاح ما استطعت وما توفیقی الا بالله، ۲۷ ذی القعدة
س ۱۳۴۶ هـ ۱۸ مئی ۱۹۲۸ م

مزید داچه، ماته دخپلی مطبوعی استفتاء بالکل ضرورت نشته ده، د هغی خیال تاسی مه
فرمایي او خماسره دهغی عریضی نقل هم موجود ده، د همدی لپاره هغه به هم اخستل
کیری، او په خواب کی خماد عبارت دنقل هم ضرورت نشته، حواله کافی ده جناب مخدومی
السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته، تقدیر نامه دی مشرفه وفرمایله اگر که ددی ټولو اجزاء
خواب خمایه سابقه عریضه کی موجود ده خواب ته می احتیاج نه لیده خوا متشالا لامر
دتوضیح په طور خه مختصراً عرض کوم

تمهید، خماد سابقه خواب په شروع کی تصریح ده چه دا خواب مستقلاً دیویل سوال ده
خو ممکنه ده چه دهغه خواب بعضی اجزاؤ می دهغه سوال د خصوصیت په بنا سره لیکلی
وی، خود جدید سوال په خواب کی دهغه نقول په دی بناء وچه کوم اجزاء چه په
دواړو سوالونو کی مشترک دی دهغو خواب خو په دی منقول سره کیری، او کوم اجزاء چه د
جدید سوال پورې مختص دی دهغو خواب دنوی زیادت سره کیری، د دی تمهید نه
بعد د مسئول عنها اجزاؤ متعلق عرض کوم، اول امر، په دی عبارت کی دخطبی او عیدین تبلیغ
مراد نده بلکه تبلیغ دوعظ او لیکچر مراد ده لکه چه راتلونکی قریب عبارت کی ددی تصریح

ده فی قولی: داغغه وخت ده چه کله دخطیب نه مراد مطلق واعظ اولیکچرار وی الخ نویه دغه صورت کی هغه ذرائع نور و اعظان دی چه بعیدین هغوی اورولی شی: دوهم امر: مطلب داده چه ددی به استعمال سره عوام داگلی شی چه ددی آلی استعمال مطلقاً جائز ده، اگر که دلهووی یاد اوده کولی شی چه به دی آله اونورو آلتودلهوکی مثلاً گراموفون کی خه فرق ده کله چه ددی استعمال جائز اودنور و ناجائز ده: دریم امر: دته لفظ به خپل مقام ده غلط ندی لیکلی شوی اخلورم امر: خمایه عبارت کی دتبلیم صوت نه مراد مطلق تبلیم نده بلکه تبلیم الی الکل ده یعنی که مجموعه حاضرین بی وانه وری نو دبعض سماع اودبقیه و حضور کافی ده دهمدی به خاطر خمایه عبارت کی دحضور لفظ سره دمحض لفظ نشته، اودمطلق سماع به مقصودیت کی نفی دسماع مقصود نده، نو سماع هم ضرور مقصود شوی دهمدی به خاطر شریعت ددی اهتمام هم وفرمایه مگردی حده پورې چه دیسر سره وی ددی دلیل کلیه قواعد اودهمداسی واقعاتو متعلق جزئییه حکمونه دی کوم چه ددی واقعی نظیر دی دکوم به طرف چه مادحضرت ابوموسی به حدیث کی اشاره وکړه: پنجم امر: ددی خواب دسابقه خواب به دی عبارت کی مذکور ده: دآله به لهوکی استعمالو الخ اوافضاء الی المفسده دفقه او دتصریح مطابق به مفسده کی داخله ده: شپږم امر: مثلاً: درقص اوسرود مجلس چه هغه کی تبلیم صوت الی البعید لپاره استعمالولی شی که ددی وقوع هم نه وی خو قرب وقوع عاده یقینی ده: اوم امر: دیوه علت به ارتفاع سره د نورو مؤثره عللو ارتفاع لازمه نده، او هغه مؤثره عللونه دا حقیریه فتوی کی مذکور دی: او چاته چه دهغویه مؤثر کیدو کی خدشات دی هغه به هغه وخت رفع کوم اتم امر: هغه حدود خو کما توفیقی ندی چه مثلاً داسماع کوم معین مقدار وی، لکن کیفاً توفیقی دی، یعنی داچه دتعمق اونکلف جدته ونه رسیږی، اوثانی اذان وغیره دتعمق تر حده ندی رسیدلی، اودغه آله دتعمق حد پورې رسولی ده اوددی انطباق مدار دسلفویه ذوق او اجتهدیاندی ده نودهغوی دوهوم اذان تجویزول اوددغی آلی دنظائر و باوجود سهولیت ددغونظائر و تجویز نه کول ددغه فرق دلیل ده به همدغونظائر و کی دحضرت ابوموسی یوه واقع ده: نهم امر: که داخبره وی نوقها و داقاعده مطلقاً دخواصولپاره نده مقرر فرمایلی چه که دخواصول فعل دعوامولپاره موهم گرخی نو خواصولپاره هم دهغه اجازه نشته، همدارنگه دعوامو حالت اوس هم مشاهده کیږی چه هغوی داهل علم فعل متمسک گرځولوسره دحدودونه ووخی: السم امر: محض رائی نده بلکه رائی ماخوذه عن فعل الشارع کیدوپه سبب شرعی حکم ده اودصحبای داسی قول دحنفیه و پد نرد حجت اومجتهد لپاره واجب التقلید ده

چاته چه دا قول رسیدلی وی هغه ته به خپل اجتهدیاندی عمل جائز نده کما صرح به فی اصول الفقه: باقی د لوددت الخ عنوان اختیارول دا ادب فی التعبير ده دفتوی کیدلو منافی نده لکه څنگه چه خپله څمونږ مجتهدین مذهب مکروه به لاجب او حرام به اکره سره تعبیر فرمایي الغرض به اساس د: (القیاس مظهر لامتثیت) داننوی فتوی ده خودصحبای داجتهدیه واسطه اوس تبرعاً یوه بلا واسطه دنبوی فتوی هم نقل کوم (ابن عمر) (قلت یا رسول الله انما یجوز من جرحید بمحرم احب الیک ام من المظاهر قال لا بل من المظاهر ان دین الله یسر الخفیة السمحاء قال وكان النبی ﷺ یبعث الی المظاهر فیتوی بالماء فیشر به یرجو برکة یدی المسلمین لا لاوسط کذا فی جمع الفوائد احکام المیاه) اوددی دنظیر کیدلو تقریر هغه شان ده لکه څنگه چه به نظیر سابق کی لیکل شوی ده: یولسم امر: دمدعاده مقید کیدلو دلیل خپله به فتوی کی مذکور ده باقی به مقدمات دلیل کی کلام دا ستاسوا اجتهد ده کوم سره چه خماتوافق نشته اودهمدی فرمایلو حق هم ستاسوده، وړاندی ټول دخپل خپل عمل ذمه واری خواب ختم شو ددینه بعد چه تاسو کوم کلمات دمحببت نه ارشاد فرمایلی دی د هغو خواب بغیر ددی دعانه خه کولی شم چه اجبکم الله کما تحبون شی: د دینه بعد تاسو چه به دینی خیر خواهی سره کومې مشورې راکړی دی اگر که دهغویه اجزاؤ کی خماکلام شته مگر ستاسوپه صدق نیت باندی نظر کولوسره دومره عرض کول کافی بولم چه تاسی خمحاق دافرمایلی ده جزاکم الله تعالی وړاندی خان اوستاسو لپاره دادعاده اوستانه هم دهمداسی دعاء استدعاء ده: (اللهم ارننا الحق حقاً وارزقنا اتباعه والباطل باطلاً وارزقنا اجتنابه) دټولونه به آخر کی دکاغذ ونودا یتودلو اجازه عطا فرمایلو باندی خاصه شکریه عرض کوم چه زه بی دصعوبت د نقلولونه بیج کرم فالله تعالی سهل صعوبکم کما سهلتم صعوبی والسلام خیر ختام، نیاز مندانه گزارش ددی لپاره چه ددی مسئلې متعلق خم معلومات خلاص شول دراتلونکی لپاره دمعافی اودمعافی سره د دعاء درخواست کوم فقط اذی الحجة ۱۳۴۲ هـ

دینه وروسته دیورتی سوال یو شواب دمدرسہ دارالمعلوم دیوبند نه

فرائی مسئلو مولویہ غرض راضی هغه فرائی سره لاندی منقول ده:

جواب: په حواشی درمختار للعلامة ابن عابدين الدمشقي ج ١ بحث سن صلاة كي دي: ثم اعلم ان الامام اذا كبر للافتتاح فلا بد لصحة صلوته من قصده بالتكبير الاحرام والافلاصولة له اذا قصد الاعلام فقط فان جمع بين الامرين بان قصد الاحرام والاعلان للاعلام فذلك هو المطلوب منه شرعا وكذلك المبلغ اذا قصد التبليغ فقط خاليا عن قصد الاحرام فلا صلوة ولا لمن يصلي بتبليغه في هذه الحالة لانه اقضى بمن لم يدخل في الصلوة فان قصد تكبيرة الاحرام مع تبليغ المصلين فذلك هو المقصود منه شرعا كذا في فتاوى الشيخ محمد بن محمد العزبي الملقب بـ الشيخ الشيوخ اهـ او به درمختار باب مفسدات الصلاة كي دي وفتح على غير امامه الا اذا زاد التلاوة وكذا الاحذاف) په حواشی دابن عابدين كي دي: قوله: وكذا الاخذاء اخذ المصلي غير الامام بفتح من فتح عليه مفسدا ايضا كما في البحر عن الخلاصة لو اخذ الامام بفتح من ليس في صلوته فيه عن القنية اهـ او درمختار باب سجود التلاوة كي دي: لا يجب سماعه من الصدى والظير - په حواشی كي دي: قوله من الصدى هو ما يبيك مثل صوتك في الجبال والصحارى ونحوهما كما في الصحاح) ديورتينو مذکور وخصوصونه څرگنده شوه چه ددي په خاطر چه داله مكبر الصوت او نلوتو هارنونه په آواز كي كوم چه دصفحي او غيره سره داواز دټكر كيدوسره دصدي گنيزو غيره كي منعكس كيدونكي او ټكر كيدوسره پيدا شوي آواز يو يا څو وسيلوسره پيدا كيږي او ددي لپاره چه دآلات او بانسونو په سرا نوب نه خپله مكلف دي اونه دلمانځه اوجماعت داخل بلكه خارجي داسي شيان دي چه دهغو په ذريعي سره مقتديانوته تلقين او تعليم وركولي شي او ددي لپاره په دغوتكيرونو كي دمحض تبليغ قصدوي دغه الات نه لمانځي دي اونه هغوسره دلمانځه كولواراده ساتلي شي دهمدي په خاطر هغه خلك چه فقط ددغو آتو په ذريعي سره لمونځونه ادا كوي ددغو ټولو لمونځ فاسديږي او دغير مسلم نه دتعليم او استفادي زهريله اتردهغوي ټولو لمونځونه دمعنوي موت په كنده كي وروغورځوي لهذا ددي نه بچاوكول لازم دي كوم چه دسوال په وجهو كي دجواز يا استحباب لپاره بنودل شوي دي دقهي نقطه نظر سره ديوي ورشي برابرهم قدر او منزلت نشي لرلي تنگ اسلاف حسين احمد غفرله

راشي الاقضى هذا الجواب

كه دائياته شي چه ددي آلي نه عين صوت نه اوچتيري بلكه دانعكاس او ټكر اوسره دهغه حكاييت رسيږي نوصواب منحصر في الجواب ده اومظنون همداده او دكوم ساينسي ماهر دتحقيق نه داظن دتيقن درجي پوري رسيدلي شي او كه ثابت شي چه عين صوت بلنديږي نو په دي صورت كي هغه حكم ده كوم چه احقر په خپل ځواب كي عرض كړي ده او كه دواړه احتماله وي نو بيا هم ځواب همغه ده كوم چه حضرت مصيب سلمه الله الرقيب القريب

ددي تحريرته وروسته ددي متعلق سوال متعدد و ماهر بنوته وليكل شو كوم ځوابونه چه راغلل په دي متفق دي چه كوم اواز لري پوري رسيږي هغه عين صوت ده كوم چه اوچتيري دصوت حكاييت او انعكاس نه لکه چه لاندی هغه سوال او ځوابونه منقول دي

دساينس دماهرينو مكممل تحقيق چه كوم چه اوس اوس دپاكستان دمملكت دفن دماهر بنوته حاصل شوي دهغه نه همدائياته شوه چه عين صوت دلري پوري رسيږي انعكاس ياد اواز صوت نه لهذا ددي تحقيق پراساس خپله حضرت سيد حكيم الامت دځواب خلاصه به داوي چه دهغه په اواز باندې په لمانځه كي په نقل او حركت كولوسره دلمانځه دفساد حكم به نشي وركولي البته دقاسد احتمال په اساس باندې دهغه پريخودل او په ساده طريقې باندې دلمونځ ادا كول به بهتروي پدي مسئلي باندې دساينس دماهرينو مكممل تحقيق او دهغه متعلق په زير بحث مسئلي باندې دنورو اكابرو علماؤ خصوصا حضرت مولانا بشير احمد عثمانی رحمه الله او علامه سيد زاهد كوشري مصري وغيرهم فتاوي اود هغوي تحقيق بيا دمسئلي مكمله فيصله دا حقر رساله مكبر الصوت كي شائع شوي ده كه ضرورت وي نو هغه ملاحظه وفرمائي ١٢ محمد شفيع عفي عنه

داهل ساينس تشقيقات د مكبر الصوت متعلق

دلانسپكر په صفحي سره چه دمقرر كوم اواز اوچتيري او ترلري پوري كار كوي هغه عين اواز ده اوبيا حكاييت داواز يعني دانعكاس داوازيه شان ده چه اواز څو په صفحه باندې راتلوسره ختم شو او دانعكاس اواز خلكوته رسيږي په همدې ترتيب دوهمي صفحي نه در يمي باندې دپازگشت غبر كاپي ده او در يمي نه څلور يمي باندې دانعكاس دصدا بازگشت ده مطلب داده چه په صفحه باندې اصل اواز اورول وركوي يا محض كاپي ده دهغه اواز مثل لكه په غرونو او ځنگلونو كي راتاوپري چه هغه په دي ځاي باندې دغه آله كي دبرقي شعلي په استعانت سره باقاعده اوداصل سره مشابه كړي ده څومره ښه ده چه مستندي حوالې هم په ځواب كي وي

الجواب: سيد بشير علي ايم اي پروفيسور محكمه ساينس علي گم دنورو اصحابو مذكوره محكمي په مشوره په معرفت دمثنى سراج الحق صاحب دمسلم يونيورسټي ماستر سكول علي گم او هغه توجيه داده چه دعين صوت عدم وصول الي البعيد اول نه متيقن ده او اوس په دي كي شك واقع شوي دلانسپكر په صفحه باندې چه كوم اواز اوچتيدوسره لري څي هغه بجنه دمكلم يا خطيب آواز ده كوم چه دلانسپكر په ذريعه قوي كيږي اوازيه اصل كي په هوا كي دامواجو پيدا كيدلونوم ده كوم چه دژبي د حركت نه پيدا كيږي او دغوگونو په پردي باندې په راتلوسره همداسي شان كيفيت پيدا كوي دغوگونو پردي ته درسيده ونه راندي كه هغه امواج ضعيف شوي وي او كوم چه مختلف اسباب كيدلي شي بقيه لاندې

تحریر فرمایلی ده خود توجیه مختلف فیہ ده چه دعین صوت عدم بلوغ الی البعید داول نه متیقن ده او اوس په هغه کې شک واقع شو

پاتړ: مثلاً مخالف باد، شور، غوغا وغیره، اویاهغه د لاسپیکر په ذریعہ قوي شوي ده ترڅو هغه ډیر لري پوري لارشي نو په داسې صورت کې د لاسپیکر نه یو څه گوم اواز اووځي هغه فی الحقیقت اصلي ده اواز په صفحي باندې راتلوسره نه ختمیږي بلکه د ضعیف نه قوي کیږي لاسپیکر په هغو ضعیفو امواجو کې یونوي قسم ساه ور غورځوي او ددغو امواجو د فعل د معدوم والي سره وړاندې کیږي یعنې هغه امواج د متکلم د ځولي نه راوړنې، یچنه په خپل اصلي حالت باندې قائم وي، د اواز په بازگشت کې د اواز نو عیت داسې دي چه د مخرج یا مبلغ نه اواز راتلوسره گوم څیز سره تصادم کوي اوشانه کیږي، چون ددې فاصلي د طی کولو لپاره دوخت ضرورت و او د اواز فشاره بریزند، د همدې لپاره دوهم اواز اوریدل ورکوي، د بازگشت په اواز کې همدا اواز تصادم کولوسره دوهم ځل اورول ورکوي او په لاسپیکر کې همداغه اواز ضعیف نه قوي گرځي لهدایه دي کې دوه اوازونه نه اوریدل کیږي اه

بل خواب د بهو پال یو ماهر سائنس لخواه کله چه گوم څیز کې حرکت وي نو په دغه عالم کې په بیروني هوایاندي دهغه صدمې سره یو صورت د توجیه پیدا کیږي، گوم چه د اصل حرکت سره یچنه مطابق کیږي دغه توجیه ته کله چه د جال خواله هغه سدره کیږي نو په هغو کې بازگشت یا شعاع کیږي، او د خواصونو لاندې ددغو شعاعو اجتماع په یوه مرکزي باندې وي، که په دې مرکزي باندې لږو گونو کیښودې شي نو هغه اواز اگر که ابتداً ډیر وړو اوچت اوصاف اوریدل ورکوي، نو په درمیاني مقام باندې هغه هیڅکله اوریدل نه ورکوي، که دچرته نه آواز وي اوچرته چه د توجیه وي د دواړو مقامو ترمنځ کې د یوې خاصې معینې فاصلي نه کم نه وي نو په دې کې انعکاس او د بېرته راگرځیدو آواز پیدا کیږي، گوم چه د اصل اواز نه اوچت وي، او بعضی وختونه د میلونو پوري اوریدل ورکوي کله چه څه اواز کومی تنگی بلکې کې راتلوسره تیريږي نو په مشاهده کې راغلی ده چه هغه اوچت گرځي اولري پوري ځي دوجوهاتو تفصیل او پرده ماهرینو په وجه د بیان کړي ده چه د تلکې دننه هوا کې توجیه پیدا کیږي گوم چه د اصل اواز مطابق اویچنه وي لدېنه اصل ته تقویت حاصلیږي او عامعیتونه هغه اواز اوچتیدوسره اوریدل ورکوي، د لاسپیکر د جملي ساخت خرابه خیال داده چه دهغو دواړو اصول په نظر کې نیول شوي په گوم کې د تېلفون اصول مدد هم اخستل کیږي افسوس ده چه ماسره یا خما په علم کې گوم په لاس کې کتاب موجود نه په گوم کې چه ددې جدید ایجاد ذکر شوي وي لکن یقین ده چه که گوم علم د طبیعاتو کوم چه اوس تیار شوي دي او کوم کې چه د جدیدو خبرو ذکر وي په دې کې دهغه تصدیق میلایدلي شي البته در اقم د بیان تصدیق د طبیعاتو یاد گوم بل علم صوت د بیان لوستلو باندې معلومیږي

بل خوابیږي د بهو پال نه د ماسټر محمد مظفر د تحریر راغی چه په راتلونکي کې منقول ده: دلته نن په مدرسه کې د ساینس ماسټر هماغه چه پورته یاد شوي، میلوشوي وه هغه ویلي وکوم اواز چه د لاسپیکر نه پیدا کیږي هغه دویونکي د اواز اثر ده خو هغه دهغه د بازگشت قایل ده، وائی په غره باندې گوم اواز اوریدل کیږي هغه د غیر محسوس مودي نه بعد په دې وجه اوریدل کیږي چه هغه اواز خپل په خپله تاویري لکن دلته د برقي شعاع هغه کې خنډ نه ورپریري، د قائل د ژبې حرکت صرف یو موج پیدا کوي، او دلته خوځو موجوده پیدا کیږي، او په هغو کې قوت پیدا کیږي په گوم ترتیب چه دیوه سندري و الاغمي آواز وي که نور خلک لاس میل او کړي نو موثره د اونه شویلي چه د څه قسم اودچا اواز د برقي قوت همدا شکل پیدا کوي الغرض هغه دواړي چه د برقي قوت په وجهی سره زه څوکم ازم ددې منلو وینا کوم چه د اصلي اواز ده او دینته انکار هم مانه ممکن نه ده چه ثبوت مشکل ده آه. نوټ: ددې خواب حاصل ترده ده او د نردو حکم احقر د مولانا حسین احمد صاحب د خواب متعلق چه گومه راي لیکلی ده دهغه په آخر کې ذکر کړي ده اشرف علی ۲۳ محرم ۱۳۴۷هـ بل خواب بیاد حیدر آباد نه د مولوی عبدالحی صاحب راغی چه لاندې منقول ده: سوال: د سائنس او حکمت د علما په خدمت کې معروض ده چه نن

المشكلات المفيدة في حكم اصوات آلات الجديدة

(په دوه دفترگانو مشتمل)

تمهید: در اویو متعلق دخاتقاء امدادیه نه اول چایوی استفتاء کولو سره خواب حاصل کړی و ددې لپاره چه چه په هغی کې څه شبهه پیدا شوی وه نواحر 'بله استفتاء وکړه دواړه استفتاوی دخاویونوسره لاندې منقول دی

اوله استفتاء: د دین علما څه فرمایي په دې مسئلې کې چه نن صباد رادیو رواج ډیر پرې په کومه کې چه خبرونه هم وی، او تقریرونه هم اوسازو سرود هم اوبعضی وختونه دخوش اواز و قاریانو قرآن هم په کې اورول کیږي

صبا یوه آله (لاسپیکر) گوم ته چه مکبر الصوت وائی او البقی لایزول بالمشک، د همدې لامله د عدم بلوغ حکم کولوسره هغه صوت د صدی په شان حکم ورکول کیږي، هذی الخجة ۱۳۴۲هـ او هم وائی ددې د تحقیق ضرورت ده چه په هغه کې دویونکي اواز یچنه اوچتیدوسره اوریدل کیږي یادگیزه اواز په شان حکایت کوی ددې خواب په مستندو حوالو او جوهوسره عنایت و فرمایي څکه چه ددې په تحقیق باندې دخو فقیه مسائلو تفریع موقوفه ده ۲۸ محرم ۱۳۴۷هـ جواب: د اواز متعلق د ساینس د علما د رای ده چه د گوم جسم نه اواز ووځي هغه دیوه خاص قسم ارتعاشی حرکت مادی په واسطه کې یچنه منتقل کیږي، او په عام ډول بالاخره هوا ته

منتقل کیدوسره د اوریدونکي لږو پوري رسیږي د مکبر الصوت مختلف قسمونه دي د برق نوعیت مکبر الصوت کې ویونکي ځیري کوي نو د اواز موجوده براه راست منعکس کیدوسره اوریدونکو ته منتقل کیږي د اواز د اوچت والي وجه په دې خاص صورت کې داده چه د موجودو توانانی د هوا په وسیعو رقبو کې ځیریدوسره منتشر نه پاتي کیږي بلکه یو خاص سمت کې دهغو موجوده هدایت کولوسره آواز تقریباً دخپلي اولي توانانی سره د اوریدونکي پوري رسیږي، دغه اواز بلا شبهه دویونکي اواز پیرتدل کیږي ددغه مکبر الصوت نه د اواز انتقال ډیر لري پوري نشي کیدلي، که مکبر الصوت د برقي نوعیت ده لکه چه د معمولي لاسلکي تېلفون سره استعمالیدونکي آله گرځي، نو دهغه نوعیت بالکل جدا گانه ده دلته د اواز پیدا کونکي والجم ارتعاشی حرکت خپل نوعیت بدلولیل قسم ارتعاشی صورت اختیاروي، گواکې چه د اواز نقل په برقي شعاعو یا برقي موجونو کې تیارولي شي او هغه د اوریدونکو هغه د اوریدونکو په اله سماعت کې داخلیدلوسره بالاخر د اواز د مادی ارتعاش په شکل کې تبدیلېږي گوم چه د اواز د پیدا کولو لپاره لازمي ده او په همدې ترتیب اوریدونکي ته نقل په نقل یا بالواسطه طریقې سره اواز اوریدل پیدا کیږي د داسې لاسپیکر و نو اواز د ابتدائی اواز محض نقل یا حکایت گیل کیږي ۳ صفر ۱۳۴۷هـ

نوټ: ددې خواب حاصل ددې حکم ده چه د اواز د گشت غک ده نو په دې بنا د مولانا حسین احمد صاحب پورته مذکور خواب متعین ده اشرف علی ۱۰ صفر ۱۳۴۷هـ

استفتاء کونکي وصل پگرامی مرحوم ده ۱۲ محمد شفیع

او کوم خوش الحان قاری په رادیو باندې قرآن لولې هغه ته معقوله معاوضه ورکول کېږي نو په دې صورت دراديو لگول په کور کې بيا په کوم ډول دهغې اوریدل او په هغې باندې قرآن لوستل او معاوضه اخستل دراديو ته قرآن اوریدل جائز دی او کله بېنوا توجروا؟

جواب: که کومه رادیو د لوبې اوساز او سرود نه بالکل پاکه وي يعنې په هغې کې په کوم پروگرام کې هم داخلات نه وي او په هغې کې صرف دکوم واعظ یا دمقرر اسلام تقریر وي یا خبرونه وي نو داسې رادیو باندې قرآن لوستل او قرآن اوریدل ورته فی نفسه جائزه او اگر که د قرآن لوستلو معاوضه اخستل حرام دی او په کومه رادیو کې چې گانا بجاناهم وي نو په هغې کې په هېڅ ډول هم نه قرآن لوستل جائز دی او نه اوریدل بلکه په هغې باندې د قرآن پراوول د قرآن د بې حرمتی سبب ده د قرآن سره تلاعب ده داخود دې فی نفسه حکم ویه کوم کې چې تفصیل مذکور و لکن دعوام الناس په حدودو کې پاتې کیدل عادتاً نژدې ناممکن ده لهذا علی الاطلاق په هغې باندې د قرآن اوریدل منع کول واجب دی او په همدې تفصیل سره دراديو په کور کې لگول او په کوم طور د هغې د اوریدلو حکم هم معلوم شو چې د اول قسم لگول فی نفسه جائز او دوم قسم حرام ده، مگر د دې لپاره چې د اول قسم تحقق او ونشته په عام طور صرف د دوهم قسم تحقق شته لهذا د دې لگول او اوریدل علی الاطلاق حرام دی والله اعلم بالصواب دستخط ۱۳۵۲ هـ الجواب صحیح، مولنا ظفر احمد عفا عنه نهانه بهون خانقاه امدادی ۲۲ رمضان اشرف علی عفی عنه ۲۲ رمضان ۱۳۵۲ هـ

دوشته استفتاء: د پورته ذکر شوی سوال او خواب نه بعد عرض ده چې شاید خواب تحریر فرمایلو په وخت کې دا دهغو په ذهن کې وچه رادیو د گراموفون په شان ریکارډ ده په کوم کې چې هر قسم آواز ساتل کېږي او چې کله وغواړي د دغه رکات نه کار اخستلې شی او داسې ریکارډ تیارولو سره څرخېږي او اخستلې شی، لهذا د دې امر ضرورت ده چې دراديو مفهوم او حقیقت بیان کړي شی د هغې نه وروسته چې کوم شرعی حکم ده هغه تحریر و فرمایل شی، رادیو د تیلیفون په شان ده فرق صرف دومره ده چې د تیلیفون آواز صرف یو سړی اوریدلی شی او دراديو آواز چې څومره اوریدونکي هلته موجود دي اوریدلی شی، گراموفون دیوې کمپنۍ په انتظام کې ده چې غرض یې صرف تجارت ده دهغه ریکارډ لوب، ساز او سرود توقی تقالی، کهیل، تماشووی یا علمي مضامین یا د قرآن شریف آیتونه وي، لکن دراديو محکمه د حکومت په انتظام کې ده په هغې کې چې کوم وی فنی، ترقی یا د اوریدونکو د لچسپې په غرض سره هر قسم ساز او سرود دی او کله په هغې کې چې یو ځل آواز او اوریدل شی هغه دوهم ځل نشي اوریدل

کیدي، په هغې کې د اوریدلو په وخت کې د اورونکې وجود او په خپلې ژبې سره اورول لازمي دی او دا کلام: دوهم ځل نشي قائمیدلی په هغې کې قرآن شریف وی یا حدیث یا دیهود و کتاب یا سرگذشت یا نعت وی یا کوم تکړه عملی، فنی، جذباتی افادی مضامین وی یا تمدنی او شعراو خبرواترو الغرض: هر قسم مضمون د هر قسم چې وی او په کومه ژبه چې وی، شر وی یا نظم، اوریدل کېږي محکمه داسې خلکو ته چې محنت کوي او اورول کوي یوه مقرر معاوضه ورکوي او دهغوی قدر کوي، دراديو مختصر حقیقت ده په داسې حالت کې دراديو لږول، اوریدل، چې هر قسم مضمون وی یا په مزدوری باندې دکوم مضمون لوستل یا اورول په کوم کې چې د هر قسم مضامینو نظم او نثر او قرآن شریف شامل دي جائزه او کله بېنوا توجروا؟

جواب: په سوال کې چې دکومو درې الاتو ذکرده هغه دخپلودری غرضونو په اعتبار سره قابل تحقیق دي هغه درې الات دادی: گراموفون، تیلیفون، ریدیو، اودری غرضونه دادی اصوات شمېرا میاحه اصوات نمبر ۲ محرمه اصوات نمبر ۳ طاعات او د دغو دریو اصواتو بعض احکام شریک دي، او بعضی مخصوص غیر مشترک، مشترک حکمونه دادی چې میاحه اصوات میاحه او محرمه اصوات حرام او د طاعاتو د اصواتو د نفس ذات مقتضی داده چې اشتراک د حکم وی مگر د یو عارض په سبب په دې کې تفصیل وشو او هغه عارض د دې الاتو د لوبې لپاره موضوع کیدل یا نه کیدل دی، او هغه تفصیل داده چې کومه آله د تلې لپاره موضوع ده هغه د اصوات طاعت د اسماع لپاره استعمالول ناجائز دی، او کوم چې د تلې لپاره موضوع ندي دهغو استعمال د دغو اصوات طاعات لپاره جائز دی، اوس د دې تعین پاتې ده نود و و حالت څومو ته د مخکې نه معلوم ده یعنی د تیلیفون د تلې لپاره نه موضوع کیدل او د گراموفون د تلې لپاره موضوع کیدل نود هغو حکم هم ظاهر ده چې د تیلیفون استعمال په هغو اصواتو د طاعت کې جائزه او گراموفون ناجائزه او د قواعدونه د احکام ظاهر ده مگر تبرعاً یو خاص حدیث د دې د تائید او تشیید لپاره سره د تقریر استدلال نقل کوم حدیث داده: فی المشکوة باب اعلان النکاح الفصل الاول بروایة البخاری عن الربیع بنت معوذ بن عفراء قالت جاء النبی ﷺ فدخل حسین بن علی فجلس علی فراشی کمجلسک منی وجعلت جویریات لنا یضربن بالدف ویبندن من قتل من ابائی یوم بدر اذ قالت احدهن وقینا نبی یعلم مافی غد فقال دعی هذه وقولی یا الذی کنت تقولین قال الشیخ الدهلوی رحمه الله فی اشعة اللمعات فی شرح الحدیث، او ویل شوی دی چې دخضور ﷺ ممانعت د دې قول نه د دې لپاره ده چې په هغه کې حضور ﷺ ته د علم غیب اسناد ده او حضور ﷺ خفه شوی ده، او بعضی وايي د دې لپاره ده چې

ذکر شریف دلهوی پہ مینخ کی مناسب نده آہزہ وایم چه اگرکه ددی حدیث پہ توجیه کی دواړه احتمالہ شته اویہ غور کولوسره د وهمه توجیه راجحه هم معلومیری ځکه چه اول احتمال ددی بناء وی نو شدید ممانعت به دزجریه صیغی سره وی، لکن ددی ترجیح نه په قطع نظر کولوسره هم دامت دعلماء ددواړو دتجویز کولو واضح دلیل ده د دواړو پناگانودفی نفسہ صحیح کیدواگرکه دلته یومحقق وی نویه دوهمی توجیه سره داستدلال تقریر داده چه حضور اقدس صرف په مجلس لهوکی طاعت ذکر باندی بدویل فرمایلی دی حالانکه دلته د ذکر آله یعنی ژبه دلهوی لپاره موضوع نده صرف اقتراں فی المجلس په منع کی موثر گرځول شوی ده نوچرته چه خپله آله ددغواذکارو دلهوی لپاره موضوع وی هلته خویہ قبح اوشناعت دیرزیات وی په دی تقریر سره په گراموفون اوتیلیفون کی دقرآن مجید اونور اذکار طاعات تعبدیه داستماع حکم معلوم شوچه په اول کی دهغه مذکورہ علت په اساس باندی عدم جواز ده اویہ ثانی کی جواز کله چه بل کوم علت دمنع نه وی، نوددغودواړو حالت خومونوتہ دمخکی نه معلوم ده لہذا دهغوی حکم هم معلوم ده، پاتی شودرادیو حالت تراوسه معلوم نه ولہذا دتحقیق نه مخکی دهغی حکم کی به تحقیق وی، یعنی که هغه دگراموفون سره مشابه وی نودهغی حکم به دگراموفون په شان وی او که هغه دتیلیفون سره مشابه وی نودهغی حکم به دتیلیفون په شان وی داوولی فتوی دتصدیق کولوموده وشوه په یادمی ندی چه دهغی کوم اساس و مگر غالباً می هغه وخت په ذهن کی به داؤچه هغه دگراموفون سره مشابه ده لکه چه د خواب د بعضی عباراتونه هم مفہومیری اوس په دوهم سوال کی دهغی حالت دتیلیفون سره مشابه ظاہر ولی شی نوکه داسی ده نود هغی حکم به دتیلیفون په شان وی یعنی په هغی کی داصوات طاعت تعبدیه داستماع جواز، البتہ کہ دآله تلہی نه کیدوسره سره که کوم بل عارض مانع د جواز وی نوددغه عارض په سبب به بیامنع کولې شی مثلاً قاری ته مزدوری ورکول یاد مسمع یا مستمع دغیر طاعت په قصد سره اورول یا اوریدل لکه چه فقہاوتصریح فرمایلی ده چه دتاجر دمتاع دفتح په وخت دتروی سلعہ یا ترغیب مشتری په غرض سره درود شریف ویل یاد حارس ایقاظ نانیمینو په غرض سره دتہلیل په جهر کول ددغوتولو عوارضو په سبب باندی د ممانعت حکم به کولې شی، داتول تفصیل په دی بناء ده چه رادیو د لہولپاره موضوع نه وی لکن که کوم وخت کی سره دی نه موضوع کیدود تلہی په عام طور یا غالب طور باندی دلهوی لپاره استعمال شی نوددغه وخت هم دهغی حکم به د موضوع للتلہی په شان وی، ځکه چه د اهل شر اعتبار په درجه دلزوم تشبہ هم فقہاوپه احکامو کی موثر منلی ده، دبعضی اهل خبرت نه

اوریدل شوی دی چه اوس د هغی حالت همداسی شوی ده، د سوال دبعضی الفاظونه هم دهغوی شبہ گیری نوهغی ته دی اهل داستعمال د تدین سره خپله وگوری اودا تول حکمونه دی دهغه الاتوجه مذکور دی فی السؤال دهغو مناسبت او ضرورت د وخت سره و دیوی خلورمی آلی د حکم لیکل هم ضروری دی اگرکه په سوال کی دهغی ذکر نشته مگر نور سائلین هم دهغی متعلق سوال کوی، اوهغه آله ده لاسپیکی یعنی مکبر الصوت په کوم کی چه اواز لوړیږی دهغی اجمالی حکم داده چه په تقریرونو کی دهغی استعمال جائز ده اوعیدینو او جمعه په خطبہ کی بدعت اود عیدینو په تکبیراتو کی دهغی اتباع مفسد صلاۃ ده اوس دتولو دلائلو گنجایش نشته اود تکبیرات صلوۃ دمذکور حکم دلائل کی د احقریوہ مستقلہ رسالہ ده (التحقیق الفرید فی آله تقریب الصوت البعید، دهغی ملاحظہ کافی ده دا تول تحقیقات می دخپلو معلوما توموافق لیکلی دی که چاته ددی نه زیات یاد دی خلاف تحقیق وی هغه دی په خپل تحقیق عمل وکری او که مونہم مطلع کری نوماجوریہ وی والله اعلم وعلمہ اتم واحکم تمت رسالۃ المقالات المفیدہ، کتبہ اشرف علی تہانہ بیہون، ۱۵/ محرم الحرام ۱۳۵۷ھ

ضمیمہ دامداد الفتاوی اول جلد

دمکبر الصوت مسئلې په باب

دا هقر ضمیمہ شیع غنی عنہ ربہ

بسم الله الرحمن الرحيم دمکبر الصوت آلی متعلق دتولونه وړاندی د حضرت سید حکیم الامت قدس سره د قلم نه فتوی په ۱۳ رمضان ۱۳۴۲ھ می راویستلی ده کومه چه ددی کتاب په صفحہ ۵۱۰ عدم جواز آله مکبر الصوت دعنوان لاند ذکر شوی، کی پوره درج ده دا هغه وخت وه چه دآله نوی چلیدله خاصو خاصو بیارونوته راغلی وه په خاص طور باندی ددی شکل اوهیئت اود استعمال طریقہ باندی هم خلک واقف نه ول^۱ هغه وخت چه کوم خواب لیکل شوی ودهغه منشاد اوه چه هغه هم دگراموفون په شان یوه داسی آله گیل کیدله چه دلهواو طرب په مجالسو کی استعمالیدله او کوم ضرورت هغی پورې موقوف نه و، چه د خواب

^۱ حاشیہ متعلقہ امداد الفتاوی جلد اول ص ۸۷ استنجا په کاغذ جاذب په هکله د حضرت رحمۃ اللہ علیہ دتحریر نه معلومه شوه چه په جاذب کاغذ باندی داستنجا، عدم جواز په هغه صورت کی ده چه کله هغه دعلم او کتابت د الآئونه وی یا معتدیه قیمت ولری د دینہ خرگنده شوه چه هغه کاغذ چه تن صبا خاص داستنجا لپاره جوړ شوی اویومر تبه چه خومره په استعمال کی خرچ شی دهغی کوم معتدیه قیمت نه وی، په دی کی داستنجا، کومه مضائقه نشته البتہ په ختہ باندی استنجا د سنت والی په سبب افضل ده بنده محمد شفیع غنی عنہ ۱۲ صفر ۱۳۸۲ھ

نه وړاندې د مزید تحقیق او تفتیش انتظار وکولې شی لهذا دعا مو حالتو تابع دهغې په لخوا ولب کې استعمال کیدلو والا یوه اله گرځولوسره په عام وعظ او تقریر کې هم د هغې استعمال منع گرځولی شوی و، او مسجد ته دهغې داخلول ممنوع فرمایل شوی و دهغې نه وروسته دوهمه فتویٰ څومیا شتی بعد ذی الحجة ۱۳۴۲ هـ کې دیوه صاحب نه دطویل مراسلت او مکاتبت په ضمن کې لیکل شوی وه په همدې زمانه کې حضرت مولنا سید حسین احمد صاحب مدنی قدس سره د دارالعلوم دیوبند نه دیوه سوال ځواب کې دهغې استعمال یې مفسد صلا گرځولی او حضرت قدس سره دهغه تصدیق وفرمایه: دغه مفصل مکاتب او فتویٰ د التحقیق الفریدي استعمال الة التقریب والتباعد، په نام سره په النور کې شائع شو کوم چه ددې کتاب په ص ۵۸۲ درج ده، په دی کې هم مطلقاً ددې آلي استعمال ممانعت وایوه لمانځه کې استعمال مفسد د لمانځه گرځولی شوی ده دهغې نه یولس کاله وروسته په محرم ۱۳۵۷ هـ کې بیا کوم صاحب دراد یو وغیره جدیده آلاتو متعلق سوال وکړ کله چه ددې استعمال عام شوی و په دی سوال کې دا حقیقت هم واضح شوی و چه رادیو نه د ساز او طرب کومه آله ده اونه دلخوا ولب مجالس پورې خاص ده بلکه ددینه ډیر مفید کار هم اخستل کېږي، هغه په هیواد کې د حکومت د انتظام لاندې وي، په دی کې حضرت دراد یو د حکم سره دمکبر الصوت آلي حکم هم تحریر فرمایلي دي: دفتویٰ هم دیوی مستقلې رسالې په صورت کې د المقالات المفیده فی حکم اسماع الالات الجدیده، په نامه باندې په کومه کې چه عام وعظ او تقریر وغیره کې ددې آلي استعمال اجازه ورکول شوي ده، اویه خطبه اواذان کې بدعت، په کومه کې چه د حضرت دغه دریو اړه تحریرونه جمع شوي دي کله چه ځمادار ساله حضرت مولنا شبیر احمد عثمانی رحمته الله علیه ته په الجبهی ضلع سوات کې ورسیده نو موصوف په یوه مفصل خط کې د لمانځه د فساد د حکم سره دا اختلاف اظهار دځه دلایلو سره وفرمایه: احقر ددې ذکر د حضرت قدس سره ته وکړ نو هغه وفرمایل چه په خط او کتابت کې ډیر طول راځي، کله چه مولنا دلته تشریف راوړي هغه وخت به په زباني خبرواتر سره مسئله وڅیړو، اتفاقاً ددینه وروسته داسی موقع پیدا شوه چه د حضرت په خدمت کې د موصوف مولنا په معیت کې په دې مسئلې باندې خبری اتری وشي تردی چه رجب ۱۳۲۲ هـ کال کې د حضرت قدس سره دفات مصیبت رامینځته شو، بیا موصوف مولنا او د احقر د پاکستان د تحریک په مساعیو کې مشغول شولواو بالاخره په رمضان ۱۳۲۷ هـ کې موصوف مولنا پاکستان ته منتقل شو، بیا د اتومیا شتو وروسته په جمادی الثانی کال ۱۳۲۸ هـ کې

حضرت هم هجرت کولوسره پاکستان ته راغی دغه وخت دمکبر الصوت استعمال په عامو مسجدونو او لمنځونو کې شوی و، ددې متعلق د سوالونو کثرت و احقر د حضرت قدس سره دفتویٰ مطابق هغه مفسد د لمانځه لیکلو، حضرت مولنا شبیر احمد صاحب عثمانی رحمته الله علیه اگر که دا حقراستاز مری و مگر د ډیری تواضع سره یې کار احقر ته وسپاره په دی مسئلې کې اگر که دهغه اختلاف و مگر دا اختلاف اظهار شي نه کولو ځکه چه په هرحال دا احتیاط نفاذ په همدې کې وچه په لمانځه کې هغه استعمال ونشي کولي تردی پورې چه په حرمین شریفین کې ددې آلي استعمال په ټولو لمنځونو کې شروع شو، او د عالم د اطرافو نه د سوالونو سلسله بنده شوه اوس یوازی داسوال پاتې شو چه خلک احتیاطا ددینه منع کولی شي بلکه دلکونو مسلمانانو د لمانځه د صحت او فساد مسئله جوړه شوه خصوصاً هغه لمونځ کوم چه په لوی مشکل سره کوم خوشنصیب ته په حرمینو کې په نصیب کېږي دغه وخت موصوف مولانا ته وفرمایل چه اگر که ځمپه نژد د لمانځه د فساد حکم مخکې هم صحیح نه و د کومې اطلاع چه ماهمغه وخت ورکوله، لکن په دی پوهی سره مې دا اختلاف اظهار نه کولو چه په هرحال په لمانځه کې ددې آلي استعمال په کومه درجه کې هم ضروري خونده او احتیاط په اجتناب کې ده نو سکوت مې بهتر و گنلومگر ددې ابتلاء نه وروسته د مسئلې اړخ بدل شواوس داد کروړونو مسلمانانو د لمانځه د صحت او فساد مسئله جوړه شوه لهذا اوس زه په دی کې احتیاط نه گنم چه مفسد د لمانځه شي نه گنم محض احتیاطی طور باندې دهغه د لمانځه د مفسد وینا سره اتفاق کوم لهذا اوس ضروری شوه چه په دی مسئلې باندې له سره نظر و اچول شي د لمانځه د فساد حکم په دوه څیزونو تاله و اول دا چه ددې آلي آواز بینه دامام آواز نه بلکه دهغه نقل او حکایت ده دوهم دا چه د لمانځه په حالت کې د داسي چا اتباع چه په لمانځه کې شریک نه وي د لمانځه مفسده، موصوف مولنا ته په دی دواړو جزئو کې اشتباه او اختلاف و اوله مسئله خود سائنس مسئله ده د کومې چه ددې د ماهرینو نه حاصلول و، دوهمه مسئله خاصه فقهیه وه لکه چه وویل شول چه دا ولی مسئلې متعلق دراد یو او صوتیاتو ماهرینو ته سوالونه رسیدلی دي اودوهمې مسئلې کې څوړوڅوړ پورې دخپل مینځی بحث او تمحیص سلسله جاری وه، ددې بحث او تمحیص په دوران کې ماته دا اندازه وشوه چه په فقهي طور په دی معاملی کې فساد د صلوۃ حکم دومره واضح او جلی نده چه په هغه کې دنورو نظریات وغورځول شي، خواتر اوسه پورې کوم جانب ته شرح صدر نه ده شوی او ډیر وخت مسایل دغه بحث بیا په التواء غورځولي دي، مایه دی دوران کې دخپلې فتویٰ د لمانځه د فساد حکم د لیکلو په ځای

